VERDENSPOST FORENINGENS AKTER

1974

VERDENSPOSTFORENINGENS
STATUT OG KONVENTION

SAMT

OVERENSKOMSTERNE

angående

breve med angiven værdi, postpakker, postanvisninger
og postrejsechecks, postgirotjenesten, postopkrævningsforsendelser
og abonnement på aviser og tidsskrifter

MED TILHØRENDE

REGLEMENTER

VEDTAGET PÅ
VERDENSPOSTKONGRESSEN I LAUSANNE
DEN 5. JULI 1974

GENERALDIREKTORATET FOR
POST- OG TELEGRAFVÆSENET

TH. LAURSENS BOGTRYKKERI A-S - TØNDER

Indholdsfortegnelse

Art. Side

Indholdsfortegnelse I
Fortegnelse over foreningens medlemslande XXVII

Verdenspostforeningens statut

Indledning 1

AFDELING I

Organisatoriske bestemmelser

KAPITEL I

Almindelige grundsætninger

1. Foreningens område og formål 3
2. Verdenspostforeningens medlemmer 3
3. Foreningens område 3
4. Særlige forbindelser 3
5. Foreningens sæde 3
6. Sprog 3
7. Mønt 4
8. Snævrere foreninger. Særlige overenskomster 4
9. Forbindelsen med de Forenede Nationer 4
10. Forbindelsen med internationale organisationer 4

KAPITEL II

Optagelse i foreningen. Udtrædelse af foreningen

11. Tiltrædelse eller optagelse som medlem af foreningen. Fremgangsmåde 4
12. Udtrædelse af foreningen. Fremgangsmåde 4

KAPITEL III

Foreningens organisation

13. Foreningens organer 5
14. Kongressen 5
15. Ekstraordinære kongresser 5
16. Administrative konferencer 5
17. Eksekutivrådet 5
18. Det konsultative postale studieråd 5
19. Særlige kommissioner 5
20. Det internationale bureau 5

KAPITEL IV

Foreningens økonomi

21. Foreningens udgifter. Medlemslandenes bidrag 5

AFDELING II

Foreningens akter

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser

22. Foreningens akter 6
23. Anvendelse af foreningens akter over for territorier, hvis internationale forbindelser varetages af et medlemsland 6
24. Indenrigsk lovgivning 7

Art. Side

KAPITEL II

Godkendelse og opsigelse af foreningens akter

25. Underskrift, ratifikation og andre former for godkendelse af foreningens akter 7
26. Notifikation af ratifikationer samt af øvrige former for godkendelse af foreningens akter 7
27. Tiltrædelse af overenskomsterne 7
28. Opsigelse af en overenskomst 7

KAPITEL III

Ændring af foreningens akter

29. Fremsættelse af forslag 7
30. Ændring af statutten 8
31. Ændring af konventionen, det almindelige reglement og overenskomsterne 8

KAPITEL IV

Afgørelse af uoverensstemmelser

32. Voldgift 8

AFDELING III

Slutningsbestemmelser

33. Statuttens ikraftsættelse og gyldighedsperiode 8

Slutningsprotokol til Verdenspostforeningens statut

1. Tiltrædelse af statutten 9

Anden tillægsprotokol til Verdenspostforeningens statut

I. (Ændret art. 21.) Foreningens udgifter. Medlemslandenes bidrag 10
II. Valg af bidragsklasse 10
III. Tiltrædelse af tillægsprotokollen og af de øvrige foreningsakter 10
IV. Ikraftsættelse og gyldighedsperiode for tillægsprotokol til Verdenspostforeningens statut 10

Almindeligt reglement for Verdenspostforeningen

KAPITEL I

Virkemåden for foreningens organer

101. Organisation og sammentræden af kongresser, ekstraordinære kongresser, administrative konferencer og særlige kommissioner 11
102. Eksekutivrådets sammensætning, virkemåde og møder 12
103. Dokumenter vedrørende eksekutivrådets virksomhed 13
104. Det konsultative postale studieråds sammensætning, virkemåde og møder 13
105. Dokumenter vedrørende det konsultative postale studieråds virksomhed 15
106. Forretningsorden for kongresser, administrative konferencer og særlige kommissioner 15
107. Sprog, der benyttes ved offentliggørelse af dokumenter, forhandlinger og tjenstlig korrespondance 15

KAPITEL II

Det internationale bureau

108. Det internationale bureaus generaldirektør og vicegeneraldirektør 16
109. Sekretariat for foreningens organer 17
110. Fortegnelse over medlemslande 17
111. Oplysninger. Skøn. Anmodninger om fortolkning af og ændringer i akterne. Undersøgelser. Mellemkomst ved afvikling af afregninger 17
112. Teknisk samarbejde 18
113. Formularer, der leveres af det internationale bureau 18

Art. Side
114. Overenskomster vedrørende snævrere foreninger samt særlige overenskomster .. 18
115. Foreningens tidsskrift 18
116. Årsberetning vedrørende foreningens virksomhed 18

KAPITEL III

Fremgangsmåde ved fremsættelse og behandling af forslag
117. Fremsættelse af forslag til kongressen 18
118. Fremsættelse af forslag mellem to kongresser 19
119. Behandling af forslag i tiden mellem to kongresser 19
120. Meddelelse om beslutninger, der træffes i tiden mellem to kongresser 19
121. Gennemførelse af de i tiden mellem to kongresser vedtagne beslutninger 19

KAPITEL IV

Økonomi
122. Fastsættelse og betaling af foreningens udgifter 20
123. Bidragsklasser 20
124. Betaling af leveringer fra det internationale bureau 21

KAPITEL V

Voldgift
125. Fremgangsmåden ved voldgift 21

KAPITEL VI

Slutningsbestemmelser
126. Betingelser for vedtagelse af forslag angående det almindelige reglement 22
127. Forslag angående overenskomsterne med de Forenede Nationer 22
128. Det almindelige reglements ikraftsættelse og gyldighedsperiode 22

Slutningsprotokol til almindeligt reglement for Verdenspostforeningen

I. Eksekutivråd og konsultative postale studieråd 23
II. Foreningens udgifter 23
III. Bidragsklasser 23

Verdenspostkonventionen

I. DEL

Fællesregler vedrørende den internationale posttjeneste

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser
1. Ret til at forsende post i transit 25
2. Undladelse af at overholde reglerne om ret til at forsende post i transit 25
3. Landtransitbefordring uden deltagelse af posttjenesten i transitlandet..... 25
4. Midlertidig indstilling af tjenesten. Tjenestens genoptagelse 26
5. Postforsendelsernes tilhørsforhold 26
6. Oprettelse af nye tjenester 26
7. Takster 26
8. Ækvivalenter 26
9. Frimærker 26
10. Formularer 26
11. Postidentitetskort 26
12. Afvikling af afregninger 27
13. Forpligtelser vedrørende straffeforanstaltninger 27

KAPITEL II

Bestemmelser vedrørende portofrihed
14. Portofrihed 27
15. Portofrihed for brevpostforsendelser vedrørende posttjenesten 28

Art. Side
16. Portofrihed for forsendelser vedrørende krigsfanger og civilinternerede 28
17. Portofrihed for blindeforsendelser 28

2. DEL

Bestemmelser vedrørende brevpost

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser

18. Brevpostforsendelser 29
19. Takster og almindelige betingelser 29
20. Afgivelse af brevpostforsendelser til postbesørgelse i udlandet 33
21. Særlige gebyrer 33
22. Gebyr for indlevering efter indleveringsfristens udløb. Gebyr for indlevering uden for postkontorernes normale åbningstid. Gebyr for poste restante forsendelser. Gebyr for udlevering af småpakker 36
23. Lagerafgift 36
24. Frankering 36
25. Former for frankering 36
26. Frankering af brevforsendelser ombord på skibe 37
27. Porto i tilfælde af manglende eller utilstrækkelig frankering 37
28. Internationale svarkuponer 37
29. Ekspresforsendelser 37
30. Tilbagelevering. Ændring eller berigtigelse af adressen på afsenderens anmodning 38
31. Omekspedition 39
32. Uanbringelige forsendelser. Tilbagesendelse til afsendelseslandet 39
33. Forbud 40
34. Toldbehandling 40
35. Gebyr for fremlæggelse for toldvæsenet 40
36. Toldafgifter og andre ikke-postale afgifter 40
37. Forsendelser, som skal udleveres fri for afgifter 41
38. Ophævelse af toldafgifter og andre ikke-postale afgifter 41
39. Efterspørgsler 41

KAPITEL II

Rekommanderede forsendelser

40. Adgang til at sende rekommanderede forsendelser 41
41. Takster 42
42. Modtagelsesbevis 42
43. Udlevering til adressaten personlig 42

KAPITEL III

Ansvar

44. Princippet for poststyrelsernes ansvar og ansvarets omfang 42
45. Poststyrelsernes fritagelse for ansvar 43
46. Afsenderens ansvar 43
47. Bestemmelse af ansvaret mellem poststyrelserne 43
48. Udbetaling af erstatning 44
49. Godtgørelse af erstatningsbeløbet til den udbetalende poststyrelse 44
50. Afsenderens eller adressatens eventuelle tilbagebetaling af erstatningsbeløbet .. 45

KAPITEL IV

Ret til porto og gebyrer. Transitafgifter og terminalafgifter

51. Ret til porto og gebyrer 46
52. Transitafgifter 46
53. Terminalafgifter 47
54. Fritagelse for transit- og terminalafgifter 47

Art. Side
55. Ekstraordinære postbefordringer 47
56. Afregning af transit- og terminalafgifter 47
57. Udveksling af lukkede afslutninger med militære enheder, der er stillet til rådighed for de Forenede Nationer, og med marinefartøjer og militærfly 48

3. DEL

Luftbefordring af brevpostforsendelser

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser

58. Luftpostbrevforsendelser 49
59. Aerogrammer 49
60. Tillægsfrankerede og ikke-tillægsfrankerede luftpostbrevforsendelser 49
61. Luftposttillægstakster 50
62. Kombinerede takster 50
63. Former for frankering 50
64. Ufrankerede eller utilstrækkeligt frankerede luftpostbrevforsendelser, for hvilke der skal erlægges luftposttillægstakst 50
65. Dirigering 51
66. Postens behandling i lufthavnene 51
67. Toldbehandling af luftpostbrevforsendelser 51
68. Omekspedition af luftpostbrevforsendelser 51
69. Tilbagesendelse til afsendelsesstedet af luftpostbrevforsendelser 52

KAPITEL II

Luftbefordringsafgifter

70. Almindelige principper 52
71. Grundafgifter og beregning af luftbefordringsafgifterne for lukkede afslutninger 52
72. Beregning og afregning af afgifterne for luftbefordring af brevpostforsendelser i åben transit 53
73. Ændringer af godtgørelsen for luftbefordring på indre ruter i bestemmelseslandet og luftbefordring af brevpostforsendelser i åben transit 53
74. Betaling af befordringsafgifterne 54
75. Afgifter for luftbefordring af fejlsendte afslutninger eller sække 54
76. Afgifter for luftbefordring af post, der går tabt eller ødelægges 54

4. DEL

Slutningsbestemmelser

77. Betingelser for vedtagelse af forslag vedrørende konventionen og dens ekspeditionsreglement 55
78. Konventionens ikraftsættelse og gyldighedsperiode 55

Slutningsprotokol til verdenspostkonventionen

I. Postforsendelsernes tilhørsforhold 56
II. Undtagelse vedrørende portofrihed for blindeforsendelser 56
III. Ækvivalenter. Maksimumsgrænser 56
IV. Undtagelser vedrørende anvendelsen af taksterne for tryksager 57
V. Vægtenhederne »ounce« og »pound« 57
VI. Undtagelse vedrørende dimensionerne for forsendelser i konvolut 57
VII. Småpakker 57
VIII. Undtagelse vedrørende indlæggelse af værdigenstande i rekommanderede breve 57
IX. Internationale svarkuponer 58
X. Tilbagelevering. Ændring eller berigtigelse af adressen 58
XI. Særlige takster, der ikke er egentlige brevposttakster 58
XII. Toldpligtige genstande 58

Art. Side
XIII. Særlige transitafgifter for befordring ad den transsibiriske jernbane samt på Nassersøen ... 58
XIV. Særlige transitbetingelser for Afghanistan ... 59
XV. Særlige oplægningsafgifter i Aden ... 59
XVI. Særlig luftposttillægstakst ... 59
XVII. Påtegning fra afsendelseslandet om obligatorisk dirigeringsvej ... 59
XVIII. Dirigeringen af lukkede luftpostafslutninger ... 59
XIX. Betingelser for godkendelse af eksekutivrådets forslag vedrørende betalingsreglerne ... 59

Ekspeditionsreglement til verdenspostkonventionen

1. DEL

Almindelige bestemmelser

KAPITEL I

Fællesregler for den internationale posttjeneste

101. Opstilling og afvikling af afregninger ... 60
102. Betalinger af fordringer i guld. Almindelige bestemmelser ... 60
103. Betalingsregler ... 61
104. Ækvivalenternes fastsættelse ... 62
105. Frimærker. Meddelelse om frimærkeudstedelser og udveksling mellem poststyrelserne ... 62
106. Postidentitetskort ... 63
107. Fjerntliggende lande eller lande, der betragtes som fjerntliggende ... 63
108. Opbevaringstid for dokumenter ... 63
109. Telegramadresser ... 63

KAPITEL II

Det internationale bureau. Oplysninger til bureauet. Publikationer

110. Meddelelser og oplysninger, der skal tilstilles det internationale bureau ... 64
111. Publikationer ... 64
112. Fordeling af publikationerne ... 65

2. DEL

Bestemmelser vedrørende brevposten

AFDELING I

Betingelser for modtagelse af brevpostforsendelser

KAPITEL I

Bestemmelser, der anvendes med hensyn til alle forsendelsesarter

113. Adresse. Beskaffenhed ... 66
114. Poste restante-forsendelser ... 67
115. Portofrie forsendelser ... 67
116. Forsendelser, som skal underkastes toldbehandling ... 67
117. Forsendelser, som skal udleveres fri for afgifter ... 68

KAPITEL II

Bestemmelser vedrørende forsendelsernes emballering

118. Beskaffenhed. Emballage ... 68
119. Beskaffenhed. Letfordærvelige biologiske stoffer ... 69
120. Beskaffenhed. Radioaktive stoffer ... 70
121. Beskaffenhed. Undersøgelse af indholdet ... 70
122. Forsendelser i rudekonvolutter ... 71

Art. Side

KAPITEL III

Særlige bestemmelser, der anvendes med hensyn til de enkelte forsendelsesarter

123. Breve ... 71
124. Postkort ... 72
125. Tryksager ... 72
126 Tryksager. Tilladte anførsler og bilag ... 73
127. Tryksager i kortform ... 74
128. Blindeforsendelser ... 74
129. Småpakker ... 74

AFDELING II

Rekommanderede forsendelser

ENESTE KAPITEL

130. Rekommanderede forsendelser ... 75
131. Modtagelsesbevis ... 75
132. Udlevering til adressaten personlig ... 76

AFDELING III

Forsendelsernes behandling ved afsendelsen og ved ankomsten

ENESTE KAPITEL

133. Anbringelse af dagstempel ... 76
134. Ekspresforsendelser ... 77
135. Ufrankerede eller utilstrækkeligt frankerede forsendelser ... 77
136. Tilbagesendelse af toldfrankosedler (Del A). Opkrævning af udlagte afgiftsbeløb hos afsenderen ... 78
137. Omekspederede forsendelser ... 78
138. Samlet omekspedition af brevpostforsendelser ... 79
139. Uanbringelige forsendelser ... 80
140. Tilbagelevering. Ændring af adresse ... 80
141. Tilbagelevering. Ændring af adresse. Forsendelser indleveret i et andet land end det, der modtager anmodningen ... 81
142. Efterspørgsler. Almindelige forsendelser ... 82
143. Efterspørgsler. Rekommanderede forsendelser ... 83
144. Efterspørgsler af forsendelser, som er indleveret i et andet land ... 84

AFDELING IV

Udveksling af forsendelserne. Afslutninger

ENESTE KAPITEL

145. Udveksling af forsendelserne ... 84
146. Åben transit ... 84
147. Landtransitbefordring uden deltagelse af posttjenesten i transitlandet ... 84
148. Udveksling i lukkede afslutninger ... 85
149 Udfærdigelse af afslutninger ... 85
150. Brevpostkarter ... 86
151. Overlevering af rekommanderede forsendelser ... 87
152. Fremsendelse af postanvisninger ... 88
153. Fremsendelse af ekspresforsendelser samt luftpostbrevforsendelser, der er optaget i overfladeafslutninger ... 88
154. Fremsendelse af tryksagsforsendelser til samme adressat ... 89
155. Mærkning af sække ... 89
156. Fremsendelse af afslutninger og udfærdigelse af kontrolseddel ... 90
157. Overlevering af afslutninger ... 91
158. Dekartering af afslutninger og anvendelse af tilbagemeldelse ... 91
159. Fejldirigerede forsendelser ... 93

Art. Side
160. Forholdsregler i tilfælde af uheld med transportmidlerne under befordring ad overfladevejen ... 93
161. Tilbagesendelse af tomme sække ... 94
162. Afslutninger, der udveksles med militære enheder, der er stillet til rådighed for de Forenede Nationer og med marinefartøjer eller militærfly ... 95

AFDELING V

Bestemmelser angående transitafgifter og terminalafgifter

KAPITEL I

Optagelse af statistik

163. Statistikperiode og varighed ... 96
164. Luftpostafslutninger ... 96
165. Udfærdigelse og mærkning af lukkede afslutninger i statistikperioden ... 96
166. Konstatering af antallet af sække og af vægten af lukkede afslutninger ... 97
167. Udfærdigelse af fortegnelser over lukkede afslutninger ... 97
168. Lukkede afslutninger, der udveksles med militære enheder, der er stillet til rådighed for de Forenede Nationer og med marinefartøjer eller militærfly ... 97
169. Transitbefordringsliste ... 98
170. Fremsendelse af formularerne C 16, C 17, C 17 bis og C 19. Afvigelser ... 98
171. Ekstraordinære postbefordringer ... 99

KAPITEL II

Opstilling, afvikling og revision af afregninger

172. Opstilling, oversendelse og anerkendelse af afregninger over transitafgifter og over terminalafgifter ... 99
173. Årlig generalafregning. Det internationale bureaus mellemkomst ... 99
174. Betaling af transitafgifter og terminalafgifter ... 100
175. Revision af afregninger over transitafgifter ... 101
176. Revision af afregninger over terminalafgifter for overfladepost ... 101

AFDELING VI

Forskellige bestemmelser

ENESTE KAPITEL

177. Løbende korrespondance mellem poststyrelserne ... 102
178. Kendetegn for frimærker og frankeringspåtryk ... 102
179. Formodet svigagtig anvendelse af frimærker eller frankeringspåtryk ... 103
180. Internationale svarkuponer ... 103
181. Afregning over toldafgifter m.v. med poststyrelsen i det land, hvor forsendelser, der skal udleveres fri for alle afgifter, er indleveret ... 104
182. Formularer til brug for kunderne ... 105

3. DEL

Bestemmelser angående luftbefordring

KAPITEL I

Ekspeditions- og dirigeringsregler

183. Mærkning af tillægsfrankerede luftpostbrevforsendelser ... 106
184. Ophævelse af påtegningerne »Par avion« og »Aérogramme« ... 106
185. Udfærdigelse af luftpostafslutninger ... 106
186. Konstatering og berigtigelse af vægten af luftpostafslutninger ... 107
187. Samlesække ... 107
188. Stykseddel AV 7 ... 107
189. Udfærdigelse og berigtigelse af stykseddel AV 7 ... 108
190. Manglende stykseddel AV 7 ... 108
191. Omlæsning af luftpostafslutninger ... 108

Art. Side
192. Forholdsregler i tilfælde af afbrydelse af flyvningen, ved afvigelser fra den normale befordringsvej eller ved fejldirigeringer af posten 109
193. Forholdsregler, der skal tages i tilfælde af trafikuheld 109
194. Fremsendelse af luftpostbrevforsendelser i overfladeafslutninger 110
195. Fremsendelse af luftpostbrevforsendelser i åben transit 110
196. Udfærdigelse og berigtigelse af fortegnelserne AV 2 110
197. Luftpostbrevforsendelser i åben transit. Optagelse af statistik 110
198. Luftpostbrevforsendelser i åben transit, der ikke medtages i statistikken 111
199. Tilbagesendelse af tomme luftpostsække 111

KAPITEL II

Afregning. Afregningers afvikling
200. Afregningsmåder for luftbefordringsafgifter 111
201. Afregningsmåder for transitafgifter for luftpostafslutninger, der befordres ad overfladevejen 111
202. Udfærdigelse af vægtopgørelser AV 3 og AV 4 112
203. Opstilling af specialafregninger AV 5 112
204. Fremsendelse og anerkendelse af vægtopgørelserne AV 3 og AV 4 samt af specialafregningerne AV 5 112

KAPITEL III

Oplysninger, der skal gives af poststyrelserne og af det internationale bureau
205. Oplysninger, der skal gives af poststyrelserne 113
206. Dokumenter, der skal leveres af det internationale bureau 114

4. DEL

Slutningsbestemmelser

207. Ekspeditionsreglementets ikraftsættelse og gyldighedsperiode 115

Værdibrevoverenskomsten

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser
1. Overenskomstens genstand 117
2. Breve med angiven værdi 117
3. Værdiangivelse 117

KAPITEL II

Betingelser for modtagelse til postbesørgelse
4. Betingelser for vægt og dimensioner 117
5. Forbudt indhold 117
6. Behandling af fejlagtigt modtagne forsendelser 118

KAPITEL III

Takster og gebyrer
7. Takster og gebyrer 118
8. Portofrihed 119
9. Eksport- og importbetingelser samt afgifter 119

KAPITEL IV

Ansvar
10. Principper for poststyrelsernes ansvar og dettes omfang 119
11. Poststyrelsernes fritagelse for ansvar 120
12. Afsenderens ansvar 120
13. Bestemmelse af ansvaret mellem poststyrelserne 121
14. Afsenderens eller adressatens eventuelle tilbagebetaling af erstatningsbeløbet .. 122

Art. Side

KAPITEL V

Forskellige bestemmelser og slutningsbestemmelser

15. Anvendelse af konventionen ... 122
16. Postkontorer, der deltager i udvekslingen ... 122
17. Betingelser for vedtagelse af forslag vedrørende nærværende overenskomst og dens ekspeditionsreglement ... 122
18. Overenskomstens ikraftsættelse og gyldighedsperiode ... 123

Slutningsprotokol til overenskomsten

ENESTE ARTIKEL

Toldpligtige genstande ... 124

Værdibrevoverenskomstens ekspeditionsreglement

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser

101. Oplysninger, der skal gives af poststyrelserne ... 125

KAPITEL II

Betingelser for modtagelse til postbesørgelse. Indlevering

102. Forsendelsernes beskaffenhed ... 125
103. Angivelse af værdien ... 126
104. Toldkontrol ... 126
105. Behandling ved indleveringskontoret ... 127

KAPITEL III

Udveksling af breve med angiven værdi

106. Dirigeringsveje og overleveringsmåder ... 127
107. Behandling ved det afsendende udvekslingspostkontor ... 127
108. Behandling ved det modtagende udvekslingskontor eller ved bestemmelsespostkontoret ... 128
109. Udlevering af et brev med angiven værdi, der har været genstand for indholdsberøvelse eller er beskadiget ... 129
110. Omekspedition Uanbringelige forsendelser ... 129

KAPITEL IV

Forskellige bestemmelser og slutningsbestemmelser

111. Ændring af adresse ... 130
112. Anvendelse af ekspeditionsreglementet til konventionen ... 130
113. Ekspeditionsreglementets ikraftsættelse og gyldighedsperiode ... 130

Postpakkeoverenskomsten

Indledende bestemmelser

1. Overenskomstens genstand ... 132
2. Postpakker ... 132
3. Pakkebesørgelse ved andre transportselskaber ... 132
4. Kategorier af pakker ... 132
5. Vægtsatser ... 133

AFDELING I

Takster og gebyrer

6. Sammensætning af takster og gebyrer ... 133

KAPITEL I

Grundtakster og luftposttillægstakster

7. Grundtakster ... 134
8. Luftposttillægstakster ... 134

Art. Side

KAPITEL II

Tillægstakster og gebyrer

AFSNIT I

Takster og gebyrer for visse kategorier af pakker

9. Ekspresspakker 134
10. Pakker med frankoseddel 135
11. Værdipakker 135
12. Forsigtig-pakker. Voluminøse pakker 135

AFSNIT II

Takster og gebyrer vedrørende alle kategorier af pakker

13. Tillægstakster 135
14. Takstskema 136
15. Afgifter 138

AFSNIT III

Portofrihed

16. Tjenestepakker 138
17. Pakker til krigsfanger og internerede 138

AFDELING II

Tjenestens udførelse

KAPITEL I

Betingelser for modtagelse til postbesørgelse

AFSNIT I

Almindelige betingelser for modtagelsen til postbesørgelse

18. Betingelser for modtagelsen 138
19. Forbud 139
20. Grænser for udstrækning 140
21. Behandling af fejlagtigt modtagne pakker 140
22. Afgivelse af afsenderens forholdsordre ved indleveringen 140

AFSNIT II

Særlige betingelser for modtagelse til postbesørgelse

23. Værdipakker 141
24. Pakker med frankoseddel **141**

KAPITEL II

Betingelser for udlevering og omekspedition

AFSNIT I

Udlevering

25. Almindelige udleveringsregler. Henliggefrister 142
26. Udlevering af ekspresspakker 142
27. Modtagelsesbevis 142
28. Uanbringelighed 142
29. Tilbagesendelse til afsendelsesstedet af ikke udleverede pakker 143
30. Afsenderens abandonering af en ikke udleveret pakke 143

AFSNIT II

Omekspedition

31. Omekspedition som følge af adressatens bopælsforandring eller på grund af anmodning om ændring af adresse 144
32. Omekspedition af fejlsendte pakker 144

Art. Side
33. Tilbagesendelse til afsendelsesstedet af pakker, der fejlagtigt er modtaget til postbesørgelse 144
34. Tilbagesendelse til afsendelsesstedet som følge af indstilling af tjenesten 145

KAPITEL III

Særlige bestemmelser
35. Manglende iagttagelse fra postvæsenets side af givne forholdsordrer 145
36. Pakker med genstande, hvis ødelæggelse eller fordærvelse befrygtes at være nær forestående 145
37. Tilbagelevering. Ændring eller berigtigelse af adressen 145
38. Efterspørgsler 145

AFDELING III

Ansvar

39. Princippet for poststyrelsernes ansvar og ansvarets omfang 146
40. Poststyrelsernes fritagelse for ansvar 147
41. Afsenderens ansvar 148
42. Bestemmelse af poststyrelsernes indbyrdes ansvar 148
43. Udbetaling af erstatning 149
44. Godtgørelse af erstatningsbeløbet til den udbetalende poststyrelse 150
45. Afsenderens eller adressatens eventuelle tilbagebetaling af erstatningsbeløbet .. 150

AFDELING IV

Portoandele, der tilkommer poststyrelserne.
Godskrivning af portoandele

KAPITEL I

Portoandele
46. Terminalandele til afgangs- og ankomstlandet 151
47. Landtransitandele 151
48. Nedsættelse eller forhøjelse af landportoen (terminalandelene) for afgående og ankommende pakker 152
49. Søporto 152
50. Nedsættelse eller forhøjelse af søportoen 153
51. Anvendelse af nye portoandele som følge af uforudseelige ændringer af dirigeringen 153
52. Grundafgift og beregning af godtgørelsen for luftbefordring 154
53. Godtgørelse for luftbefordring af luftpostpakker, der går tabt eller ødelægges 154
54. Særligt tillæg til terminalportoen for ankomne pakker 154

KAPITEL II

Godskrivning af portoandele
55. Almindeligt princip 155
56. Tjenestepakker. Pakker til krigsfanger og internerede 155

AFDELING V

Forskellige bestemmelser

57. Anvendelse af konventionen 155
58. Betingelser for vedtagelse af forslag vedrørende nærværende overenskomst og dens ekspeditionsreglement 155
59. Pakker til eller fra lande, der ikke deltager i overenskomsten 156

AFDELING VI

Slutningsbestemmelser

60. Overenskomstens ikraftsættelse og gyldighedsperiode 156

Art. Side

Slutningsprotokol til overenskomsten

I. Transit ... 157
II. Særlig landporto ... 157
III. Beregnet gennemsnitsafstand vedrørende befordringen af transitpakker ... 157
IV. Søporto ... 157
V. Særlige portoandele ... 157
VI. Særlige takstskalaer ... 158
VII. Tillægstakster ... 158
VIII. Tilbagelevering. Ændring eller berigtigelse af adresse ... 158
IX. Undtagelser fra ansvarsprincippet ... 158
X. Erstatning ... 159
XI. Poststyrelsens fritagelse for ansvar ... 159

Postpakkeoverenskomstens ekspeditionsreglement

KAPITEL I

Indledende bestemmelser

101. Oplysninger, der skal gives af poststyrelserne ... 160
102. Befordringsveje og takster ... 161

KAPITEL II

Pakkernes behandling ved afsendelseskontoret

AFSNIT I

Almindelige betingelser for modtagelse og indlevering til postbesørgelse

103. Afsenderens og adressatens adresser ... 161
104. Almindelige indpakningsregler ... 161
105. Særlig indpakning. Mærkning af pakker, som indeholder films, celluloid, levende dyr, radioaktive stoffer ... 162
106. Betingelser, der skal opfyldes fra afsenderens side ... 163
107. Indleveringskontorets behandling af pakkerne ... 163

AFSNIT II

Særlige betingelser for modtagelse og indlevering til postbesørgelse af visse kategorier af pakker

108. Værdipakker ... 164
109. Svigagtig angivelse af værdien ... 165
110. Andre kategorier af pakker ... 165

AFSNIT III

Formaliteter, der forlanges iværksat efter indleveringen til postbesørgelse

111. Fremsættelse efter pakkens indlevering af anmodning om udlevering fri for afgifter ... 166
112. Tilbagelevering. Ændring af adresse ... 167

KAPITEL III

Pakkernes behandling ved udvekslingskontorerne

AFSNIT I

Dirigering

113. Almindeligt princip for pakkeudvekslingen ... 167
114. Dirigering og fortoldning af luftpostpakker ... 167
115. Omlæsning af luftpostpakker ... 168
116. Fortoldning af ekspresspakker ... 168

AFSNIT II

Udfærdigelse og afsendelse af afslutninger

117. Forskellige overleveringsmåder ... 168

Art. Side
118. Pakkepostkarter ... 168
119. Simplificerede pakkepostkarter ... 169
120. Befordring i lukkede afslutninger ... 169
121. Overlevering af afslutninger ... 170
122. Behandling af pakker med afskibningsattest ... 171

AFSNIT III

Undersøgelse af afslutninger og pakker. Tilbagesendelse af tomme sække

123. Dekartering af afslutninger ved udvekslingskontorerne ... 171
124. Uoverensstemmelser vedrørende pakkernes vægt eller udstrækning ... 172
125. Konstatering af uregelmæssigheder, som medfører ansvar for poststyrelserne .. 173
126. Modtagelse ved et udvekslingskontor af en beskadiget eller utilstrækkeligt emballeret pakke ... 173
127. Dekartering af afslutninger med summarisk karterede pakker ... 173
128. Videresendelse af fejldirigerede pakker ... 174
129. Tilbagesendelse af tomme sække ... 174

KAPITEL IV

Pakkernes behandling ved bestemmelseskontoret

AFSNIT I

Pakkernes udlevering

130. Forbehold ved udleveringen af indholdsberøvede eller beskadigede pakker 174
131. Behandling af toldfrankosedler efter pakkens udlevering ... 175
132. Behandling af modtagelsesbeviser efter pakkens udlevering ... 176

AFSNIT II

Behandling af uanbringelige pakker

133. Uanbringelighedsmeddelelse ... 176
134. Uanbringelige pakker. Nye forholdsordrer fra afsenderen eller tredjemand .. 176
135. Tilbagesendelse af pakkerne til afsendelsesstedet ... 177
136. Omekspedition af en pakke på grund af modtagerens adresseforandring ... 178
137. Omekspedition af eksprespakker ... 178
138. Behandling af anmodninger om tilbagelevering eller ændring af adresse... 178
139. Salg. Tilintetgørelse ... 178

KAPITEL V

Efterspørgsler

140. Behandling af efterspørgsler ... 178
141. Efterspørgsler vedrørende manglende modtagelsesbeviser eller afskibningsattester ... 179

KAPITEL VI

Afregning

AFSNIT I

Godskrivning af portoandele og luftbefordringsafgifter

142. Portoandele og luftbefordringsafgifter, der af postvæsenet i afsendelseslandet godskrives postvæsenet i andre lande ... 179
143. Godskrivning og debitering af portoandele og gebyrer for tilbagesendte eller omekspederede pakker ... 179
144. Debitering af afgifter i særlige tilfælde ... 180
145. Fastsættelse af gennemsnitsgodtgørelse pr. pakke eller pr. kilogram ... 180

AFSNIT II

Opstilling og afvikling af afregninger

146. Opstilling af afregninger ... 181
147. Afregning vedrørende luftpostpakkeafslutninger ... 182
148. Afvikling af afregninger ... 182

Art. Side

KAPITEL VII

Forskellige bestemmelser

149. Formularer til brug for kunderne 182
150. Opbevaringstid for dokumenter 183

KAPITEL VIII

Slutningsbestemmelser

151. Ekspeditionsreglementets ikraftsættelse og gyldighedsperiode 183

Overenskomst angående postanvisninger og postrejsechecks

AFDELING I

Indledende bestemmelser

1. Overenskomstens genstand 185

AFDELING II

Anvisninger

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser

2. Udvekslingsmåder 185

KAPITEL II

Udstedelse af anvisninger

3. Mønt. Omsætning 185
4. Maksimumsbeløb for udstedelse 185
5. Indbetaling. Postkvittering 186
6. Takster 186
7. Portofrihed 186
8. Særlige regler for udstedelsen af telegrampostanvisninger 186

KAPITEL III

Særlige regler for visse tjenester, der kan ydes kunderne

9. Udbetalingsbevis. Ekspresudbringning. Udbetaling til adressaten personlig. Afsendelse ad luftvejen. Meddelelse til adressaten 186
10. Tilbagelevering. Ændring af adresse 187
11. Omekspedition 187
12. Endossering 187

KAPITEL IV

Udbetaling af anvisninger

13. Gyldighedsfrist. Fornyelsespåtegning 187
14. Maksimumsbeløb for udbetaling 188
15. Almindelige regler for udbetaling af anvisninger 188
16. Ekspresudbringning 188
17. Gebyrer, der eventuelt kan opkræves hos adressaten 188
18. Særlige regler for udbetaling af telegrampostanvisninger 188

KAPITEL V

Uanbringelige anvisninger. Udbetalingsbemyndigelser

19. Uanbringelige anvisninger 189
20. Udbetalingsbemyndigelse 189
21. Forældede anvisninger 189

KAPITEL VI

Ansvar

22. Ansvarsprincippet og ansvarets omfang 190

Art. Side
23. Undtagelser fra ansvarsprincippet ... 190
24. Bestemmelse af ansvaret ... 190
25. Udbetaling af efterspurgte beløb. Regres ... 190
26. Udbetalingsfrist ... 191
27. Godtgørelse til den udbetalende poststyrelse ... 191

KAPITEL VII

Afregning
28. Godskrivning af portoandele ... 191
29. Opstilling af afregninger ... 192
30. Afvikling af afregninger ... 192

KAPITEL VIII

Forskellige bestemmelser
31. Postkontorer, der deltager i udvekslingen ... 192
32. Andre administrationers deltagelse ... 193
33. Forbud mod beregning af fiskale afgifter eller andre afgifter ... 193

AFDELING III

Anvisninger til indbetaling på postgirokonto

34. Anvisninger til indbetaling på postgirokonto ... 193
35. Almindelige bestemmelser ... 193
36. Maksimumsbeløb for udstedelse ... 193
37. Takster ... 193
38. Godskrivningsbevis ... 193
39. Forbud ... 193

AFDELING IV

Postrejsechecks

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser og udstedelse
40. Definition. Hæfter ... 194
41. Mønt. Maksimumsbeløb. Omsætning ... 194
42. Gebyr ... 194
43. Salgspris ... 194

KAPITEL II

Udbetaling af checks
44. Checkenes gyldighedsfrist. Udbetaling af beløbene ... 194
45. Indsigelse mod udbetaling ... 195

KAPITEL III

Efterspørgsler. Ansvar. Afregning
46. Efterspørgsler og ansvar ... 195
47. Deling af gebyrer. Opstilling af afregninger ... 195

AFDELING V

Slutningsbestemmelser

48. Anvendelse af denne overenskomsts bestemmelser på postrejsechecks ... 195
49. Anvendelse af konventionen ... 195
50. Undtagelse fra anvendelse af statutten ... 195
51. Betingelser for vedtagelse af forslag vedrørende denne overenskomst og dens ekspeditionsreglement ... 195
52. Overenskomstens ikraftsættelse og gyldighedsperiode ... 196

Art. Side

Ekspeditionsreglement til overenskomst angående postanvisninger og postrejsechecks

I. DEL

Indledende bestemmelser

101. Oplysninger, der skal gives af poststyrelserne 197
102. Anvendelse af ekspeditionsreglementet til konventionen 198
103. Formularer til brug for kunderne 198

2. DEL

Anvisninger

AFDELING I

Kortanvisninger

KAPITEL I

Udstedelse. Overlevering

104. Blanketter til kortanvisninger 199
105. Udfærdigelse af kortanvisninger 199
106. Angivelser, der er forbudt eller tilladt 200
107. Tjenstlig fremsendelse af anvisninger under rekommandation 200
108. Overlevering af kortanvisninger 200

KAPITEL II

Særlige regler for visse tjenester, der kan ydes kunderne

109. Tilbagelevering. Ændring af adresse 200
110. Omekspedition af kortanvisninger 200

KAPITEL III

Særlig behandling. Efterspørgsler

111. Uforskriftsmæssige kortanvisninger 201
112. Udfærdigelse af udbetalingsbevis 202
113. Fornyelsespåtegning 202
114. Efterspørgsler 202

KAPITEL IV

Uanbringelige kortanvisninger

115. Tilbagesendelse af uanbringelige kortanvisninger 203
116. Udbetalingsbemyndigelser 203
117. Kortanvisninger, der er bortkommet, tabt eller ødelagt inden udbetalingen .. 203
118. Kortanvisninger, der er bortkommet, tabt eller ødelagt efter udbetalingen 203

AFDELING II

Listeanvisninger

KAPITEL I

Indledende bestemmelser

119. Bestemmelser, der er fælles for listeanvisninger og kortanvisninger 204

KAPITEL II

Udstedelse. Overlevering

120. Udvekslingskontorer 204
121. Overlevering af listeanvisninger 204
122. Særlige lister 205
123. Særlige tjenester. Påtegninger, der skal anføres på listerne 205

KAPITEL III

Særlige regler for visse tjenester, der kan ydes kunderne

124. Tilbagelevering. Ændring af adresse 205
125. Omekspedition af listeanvisninger 205

Art. Side

KAPITEL IV

Udbetalingslandets forretninger

126. Manglende eller uforskriftsmæssige lister 205
127. Afsendelse af udbetalingsbevis 206
128. Tilbagesendelse af uanbringelige listeanvisninger 206

AFDELING III

Telegrampostanvisninger

KAPITEL I

Indledende bestemmelser

129. Fællesregler 206

KAPITEL II

Udstedelse. Overlevering

130. Udfærdigelse af telegrampostanvisninger 206
131. Udstedelsesanmeldelse 207
132. Fremsendelse af telegrafiske listeanvisninger 207

KAPITEL III

Særlige regler for visse tjenester, der kan ydes kunderne

133. Ændring af adresse 208
134. Omekspedition af telegrampostanvisninger 208

KAPITEL IV

Udbetalingslandets forretninger

135. Behandling af uforskriftsmæssige telegrampostanvisninger 208
136. Udbetaling af telegrampostanvisninger 208
137. Udfærdigelse af udbetalingsbevis 209
138. Tilbagesendelse af uanbringelige telegrafiske kortanvisninger 209

AFDELING IV

Postanvisninger til indbetaling på postgirokonto

139. Almindelige bestemmelser 209
140. Udfærdigelse af anvisninger til indbetaling til postgirokonto 209
141. Lister over anvisninger til indbetaling på postgirokonto 209
142. Telegrafiske anvisninger til indbetaling på postgirokonto 209
143. Anvisninger, der er bortkommet, tabt eller ødelagt efter godskrivning 210
144. Bestemmelser vedrørende afregning af anvisninger til indbetaling på postgirokonto 210

AFDELING V

Bestemmelser vedrørende afregning

KAPITEL I

Fællesregler

145. Udfærdigelse af månedlige afregninger 210
146. Udfærdigelse af generalafregninger 211
147. Betalingsmåder og betalingsfrister 211
148. A conto beløb 212

KAPITEL II

Særlige afregningsregler for listeanvisninger og telegrampostanvisninger

149. Udfærdigelse af månedlige afregninger 212

Art. Side

3. DEL

Postrejsechecks

150. Almindelige regler for udstedelsen 213
151. Blanketter til checks og checkhæfteomslag. Levering 213
152. Udstedelse af checks 213
153. Indretning og udfærdigelse af checkhæfter 213
154. Undtagelsesvis udbetaling af checks, der er udfærdiget i en anden mønt end mønten i det land, hvor udbetaling forlanges 214
155. Checks, der er bortkommet, tabt eller ødelagt efter udbetalingen 214
156. Udfærdigelse af afregninger 214

4. DEL

Slutningsbestemmelser

157. Ekspeditionsreglementets ikraftsættelse og gyldighedsperiode 215

Postgirooverenskomsten

AFDELING I

Indledende bestemmelser

1. Overenskomstens genstand 217
2. Regnskabsmæssige forbindelser mellem de deltagende poststyrelser 217
3. Supplering af indestående beløb på forbindelseskonti. Morarenter 217
4. Udvekslingskontorer 218
5. Anvendelse af postanvisningsoverenskomsten og dens ekspeditionsreglement .. 218

AFDELING II

Gireringer

KAPITEL I

Betingelser for modtagelse og udførelse af gireringsordrer

6. Udvekslingsmåder 218
7. Mønt. Omsætning 218
8. Maksimumsbeløb 218
9. Takster 218
10. Portofrihed 218
11. Gireringskuponer 218
12. Særlige regler for telegrafiske gireringer 219
13. Godskrivning på modtagerens konto. Godskrivningsbevis 219
14. Meddelelse om gireringer 219

KAPITEL II

Annullering. Efterspørgsler

15. Annullering af gireringer 219
16. Efterspørgsler 219
17. Gireringer, der ikke kan godskrives modtagerens konto 219

KAPITEL III

Ansvar

18. Ansvarsprincippet og ansvarets omfang 220
19. Undtagelser fra ansvarsprincippet 220
20. Bestemmelse af ansvaret 220
21. Udbetaling af tilkommende beløb. Regres 220
22. Udbetalingsfrist 220
23. Godtgørelse til den betalingsydende poststyrelse 220

Art. Side

AFDELING III

Indbetalinger til postgirokonto

24. Almindelige bestemmelser 221
25. Udvekslingsmåder for indbetalinger 221

AFDELING IV

Udbetalinger ved udbetalingskort eller postanvisning

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser

26. Former for udførelsen af udbetalinger 221

KAPITEL II

Udstedelse af udbetalingskort

27. Mønt. Omsætning 222
28. Maksimumsbeløb ved udstedelsen 222
29. Gebyr, der opkræves hos kontohaveren 222
30. Anvendelse af telekommunikationsmidler ved fremsendelsen af udbetalingskort 222

KAPITEL III

Særlige regler for visse tjenester, der kan ydes kunderne

31. Udbetalingsbevis. Ekspresudbringning. Udbetaling til adressaten personlig. Fremsendelse ad luftvejen. Meddelelse til adressaten. Tilbagelevering. Ændring af adresse. Endossering 222
32. Omekspedition 222

KAPITEL IV

Udbetaling af udbetalingskort

33. Forskellige bestemmelser 222

KAPITEL V

Uanbringelige udbetalingskort. Udbetalingsbemyndigelse

34. Uanbringelige udbetalingskort 223
35. Udbetalingsbemyndigelse 223
36. Forældede udbetalingskort 223

KAPITEL VI

Ansvar

37. Ansvarsprincippet og ansvarets omfang 223

KAPITEL VII

Godtgørelse til den udbetalende poststyrelse

38. Godskrivning af portoandele 224

AFDELING V

Levering af rejsevaluta

KAPITEL I

Garanterede hævekort (postgiro-hævekort)

39. Udstedelse af garanterede hævekort (postgiro-hævekort) 224
40. Mønt. Omsætning 224
41. Maksimumsbeløb 224
42. Gyldighedsfrist 224
43. Almindelige regler for udbetalingen 225
44. Godtgørelse til den udbetalende poststyrelse 225
45. Ansvar 225

Art. Side

KAPITEL II

Postgirorejsechecks

46. Postgirorejsechecks 225

AFDELING VI

Afregning pr. postgiro af fordringer, der er domicileret hos postgirokontorer

47. Fordringer domicileret hos postgirokontorer 225
48. Gebyrer 225
49. Ansvar 226

AFDELING VII

Forskellige bestemmelser

50. Anmodning om åbning af en postgirokonto i udlandet 226
51. Portofrihed 226
52. Fortegnelse over kontohavere 226

AFDELING VIII

Slutningsbestemmelser

53. Anvendelse af konventionen 226
54. Undtagelse fra anvendelse af statutten 226
55. Betingelser for vedtagelse af forslag vedrørende nærværende overenskomst og dens ekspeditionsreglement 227
56. Overenskomstens ikraftsættelse og gyldighedsperiode 227

Postgirooverenskomstens ekspeditionsreglement

AFDELING I

Bestemmelser, der er fælles for alle postgirotjenester

101. Oplysninger, der skal gives af poststyrelserne 228
102. Formularer til brug for kunderne 228

AFDELING II

Almindelige bestemmelser

103. Postgiroforbindelseskontoens virkemåde 229

AFDELING III

Gireringer

KAPITEL I

Udstedelse. Oversendelse

104. Udfyldning af formularerne 229
105. Udfærdigelse af gireringskuponer 229
106. Gireringslister 230
107. Udfærdigelse af følgebreve 230
108. Oversendelse af gireringer 230

KAPITEL II

Særlige regler for visse tjenester, der kan ydes kunderne

109. Anmodning om godskrivningsbevis 230
110. Anmodning om annullering af gireringer 231
111. Efterspørgsel 231

KAPITEL III

Forretningerne ved postgirokontoret i bestemmelseslandet

112. Tilbagesendelse af godskrivningsbeviser 231

Art. Side
113. Undersøgelse af forsendelserne og behandling af uregelmæssigheder 231
114. Annullering af gireringer 231
115. Ikke-udførelse af gireringer 232

KAPITEL IV

Afvikling af mellemværender mellem poststyrelserne
116. Betaling af skyldige beløb 232

KAPITEL V

Telegrafiske gireringer
117. Fællesregler 232
118. Udfærdigelse af telegrafiske gireringer 232
119. Lister over telegrafiske gireringer 233
120. Udfærdigelse af følgebreve 233
121. Anmodning om godskrivningsbevis 233
122. Godskrivning af telegrafiske gireringer 233
123. Godskrivningsbevis 233
124. Undersøgelse af forsendelserne og behandling af uregelmæssigheder 233

AFDELING IV

Indbetalinger til postgirokonto

KAPITEL I

Indbetalingskuponer
125. Almindelige bestemmelser 234

KAPITEL II

Postanvisninger til indbetaling på postgirokonto. Behandlingen af indbetalinger, der modtages på postanvisninger til indbetaling på en postgirokonto (postanvisninger MP 16), og som er bestemt til en poststyrelse, hvis postgirotjeneste er baseret på anvendelse af indbetalingskupon VP 1
126. Almindelige bestemmelser 234
127. Fremsendelse af postanvisninger MP 16 234
128. Opstilling og afvikling af afregninger over postanvisninger MP 16, når disse indgår til et postgirokontor, der ikke anvender postanvisninger ved godskrivning af beløb på sine postgirokonti 235

AFDELING V

Udbetalinger ved debitering af postgirokonti

KAPITEL I

Udstedelse af internationale udbetalingskort (chèques d'assignation)
129. Formularer 235
130. Udstedelse af internationale udbetalingskort 235
131. Tilladte eller ikke tilladte angivelser. Tjenstlig fremsendelse under rekommandation 236

KAPITEL II

Fremsendelse af udbetalingskort
132. Liste over udbetalingskort 236
133. Udfærdigelse af følgebreve 236
134. Særlige tjenester. Angivelser, der skal anføres på listerne 236
135. Fremsendelse af udbetalingskort til poststyrelser, der har oprettet en postgirotjeneste 236
136. Fremsendelse af udbetalingskort til poststyrelser, der ikke har oprettet en postgirotjeneste 236
137. Tilbagelevering. Ændring af adresse 236

Art. Side

KAPITEL III

Forretningerne i udbetalingslandet

138. Manglende eller uforskriftsmæssige lister ... 237
139. Behandlingen af lister og følgebreve i bestemmelseslandets postgirotjeneste ... 237
140. Behandlingen af lister og følgebreve i et bestemmelsesland, der ikke har opretet en postgirotjeneste ... 237
141. Uforskriftsmæssige udbetalingskort ... 237
142. Udfærdigelse af udbetalingsbevis ... 237
143. Uanbringelige udbetalingskort ... 238
144. Efterspørgsler ... 238
145. Udbetalingsbemyndigelser. Udbetalingskort, der er bortkommet eller ødelagt efter udbetalingen ... 238
146. Udfærdigelse af telegrafiske udbetalingskort ... 238
147. Udstedelsesanmeldelse ... 238
148. Fremsendelse af telegrafiske udbetalingskort ... 238

AFDELING VI

Levering af valuta til rejsende

KAPITEL I

Udbetaling af garanterede postgirohævekort (Cartes de paiement garanti)

149. Formularer ... 239
150. Udbetaling af postgirohævekort ... 239
151. Udbetalingsregler ... 239

KAPITEL II

Afvikling af betalinger mellem poststyrelserne

152. Tilbagesendelse af udbetalte postgirohævekort til den udstedende postgirotjeneste 240
153. Udstedelse af genparter af postgirohævekort, der er bortkommet efter udbetalingen ... 240

AFDELING VII

Fordringer, der er domicileret hos postgirokontorer

154. Anvendelse af ekspeditionsreglementet til overenskomsten angående postindkasseringer ... 240
155. Særlige betingelser, som fordringerne skal opfylde ... 241
156. Udfærdigelse og oversendelse af fortegnelser over fordringerne ... 241
157. Overførsel af beløbet ... 241

AFDELING VIII

Forskellige bestemmelser

158. Portofri forsendelser med kontouddrag ... 241
159. Anmodning om åbning af en postgirokonto i udlandet ... 241

AFDELING IX

Slutningsbestemmelser

160. Ekspeditionsreglementets ikraftsættelse og gyldighedsperiode ... 242

Postopkrævningsoverenskomsten

KAPITEL I

Indledende bestemmelser

1. Overenskomstens genstand ... 244

Art. Side

KAPITEL II

Almindelige betingelser. Takster. Oversendelse af beløbet

2. Tilladte forsendelser ... 244
3. Maksimumsbeløb ... 244
4. Mønt ... 244
5. Former for afregning af beløbet med afsenderen ... 244
6. Former for udveksling af opkrævningspostanvisninger ... 245
7. Takster ... 245
8. Annullering eller ændring af postopkrævningsbeløbet ... 245
9. Opkrævningspostanvisninger ... 245
10. Udbetaling af opkrævningspostanvisninger vedrørende postpakker ... 245
11. Uanbringelige opkrævningspostanvisninger m.v. ... 245

KAPITEL III

Ansvar

12. Ansvarsprincippet og ansvarets omfang ... 246
13. Undtagelsesbestemmelser ... 246
14. Udbetaling af erstatning. Regres. Frister ... 246
15. Bestemmelse af ansvaret for opkrævningen ... 246
16. Tilbagelevering til afsenderen af forsendelser, der har været udleveret til adressaten uden indkassering af opkrævningsbeløbet ... 247

KAPITEL IV

Forskellige bestemmelser. Slutningsbestemmelser

17. Ret til porto og gebyrer i tilfælde af postopkrævningsbeløbets afvikling ved anvisning ... 247
18. Anvendelse af konventionen og visse overenskomster ... 247
19. Betingelser for vedtagelse af forslag vedrørende nærværende overenskomst og dens ekspeditionsreglement ... 247
20. Overenskomstens ikraftsættelse og gyldighedsperiode ... 248

Postopkrævningsoverenskomstens ekspeditionsreglement

KAPITEL I

Indledende bestemmelser

101. Oplysninger, der skal gives af poststyrelserne ... 249
102. Formularer til brug for kunderne ... 249

KAPITEL II

Indlevering

103. Angivelser, der skal anføres på forsendelserne og på adressekortene ... 249
104. Etiketter ... 250
105. Blanketter, der skal medfølge forsendelserne ... 250
106. Fremsendelse af almindelige, ikke rekommanderede brevforsendelser med postopkrævning ... 251

KAPITEL III

Særlige regler for visse tjenester, der kan ydes kunderne

107. Annullering eller ændring af postopkrævningsbeløbet ... 251
108. Omekspedition ... 251

KAPITEL IV

Indløsningspostkontorets forretninger

109. Omsætning. Behandling af opkrævningspostanvisninger m.v. ... 252
110. Behandling af fejl ... 252
111. Indløsningsfrist ... 253
112. Tilintetgørelse og annullering af opkrævningspostanvisningsblanketter m.v. Udfærdigelse af genparter ... 253

Art. Side
113. Ikke udleverede opkrævningspostanvisninger efter kortsystemet eller ikke hævede postopkrævningsbeløb ... 253

KAPITEL V

Afregning
114. Udfærdigelse og afvikling af afregninger over opkrævningspostanvisninger efter kortsystemet ... 254

KAPITEL VI

Særlige regler for opkrævningspostanvisninger efter listesystemet
115. Udvekslingskontorer for lister over opkrævningspostanvisninger ... 254
116. Udfærdigelse og oversendelse af opkrævningslister ... 254
117. Særlige opkrævningslister ... 255
118. Kontrol og berigtigelse af opkrævningslister ... 255
119. Udbetaling af opkrævningspostanvisninger efter listesystemet ... 255
120. Ikke udleverede opkrævningspostanvisninger eller ikke hævede postopkrævningsbeløb ... 255
121. Udfærdigelse og afvikling af afregninger ... 255

KAPITEL VII

Slutningsbestemmelser
122. Ekspeditionsreglementets ikraftsættelse og gyldighedsperiode ... 256

Postindkasseringsoverenskomsten

(optrykkes ikke)

Overenskomst angående den internationale postsparekassetjeneste

(optrykkes ikke)

Avisoverenskomsten

KAPITEL I

Indledende bestemmelser
1. Overenskomstens genstand ... 260

KAPITEL II

Abonnementer
2. Tegning af abonnementer ... 260
3. Abonnementsterminer. For sent tegnede abonnementer ... 260
4. Fortsættelse af abonnementer i tilfælde af udvekslingens ophør ... 260

KAPITEL III

Porto og priser. Indbetaling og fremsendelse af abonnementsbeløb
5. Avisporto ... 261
6. Leveringspris ... 261
7. Omsætningskurs ... 261
8. Abonnementspris ... 261
9. Ændringer i leveringsprisen ... 261
10. Indlagte tryksager ... 261
11. Fremsendelse af abonnementsbeløb til udgiveren ... 262
12. Abonnements-postanvisninger ... 262

KAPITEL IV

Forskellige bestemmelser
13. Flytninger ... 262
14. Reklamationer ... 262

Art. Side
15. Ansvar 262
16. Ret til porto og gebyrer 262

KAPITEL V

Slutningsbestemmelser
17. Anvendelse af konventionen og visse overenskomster 263
18. Undtagelse fra anvendelse af statutten 263
19. Betingelser for vedtagelse af forslag vedrørende nærværende overenskomst og dens ekspeditionsreglement 263
20. Overenskomstens ikraftsættelse og gyldighedsperiode 263

Avisoverenskomstens ekspeditionsreglement

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser
101. Meddelelser, der skal tilstilles det internationale bureau 264
102. Blanketter til brug for kunderne 264
103. Avisfortegnelse. Forbudte aviser 264
104. Samlet prisliste over aviser 265

KAPITEL II

Effektuering af avisbestillinger
105. Tegning af abonnement på en avis 265
106. Indlevering og forsendelse af aviser 265

KAPITEL III

Særlige tilfælde
107. Flytninger 266
108. Uregelmæssigheder 266
109. Udgivelsen afbrudt eller indstillet 266
110. Abonnement på aviser, der ikke er optaget i fortegnelsen 266

KAPITEL IV

Afregning
111. Opstilling af afregninger 266

KAPITEL V

Slutningsbestemmelser
112. Ekspeditionsreglementets ikraftsættelse og gyldighedsperiode 266

Fortegnelse over Verdenspostforeningens medlemslande

med disses franske betegnelser

Afghanistan
Afrique du Sud
Albanie
Algérie
Allemagne (Rép. Féd.)
Allemagne (Rép. Dém.)
Amérique (Etats-Unis)
Territoires des Etats-Unis
d'Amérique
Arabie Saoudite
Argentine
Australie
Autriche
Bahamas
Bahrain
Bangladesh
Barbade
Belgique
Bénin
Bhoutan
Biélorussie
Birmanie
Bolivie
Botswana
Brésil
Bulgarie
Burundi
Cameroun
Canada
Rép. Centrafricaine
Chili
Chine
Chypre
Colombie
Congo (Rép. Pop.)
Corée (Rép.)
Corée (Rép.Dém.Pop.)
Costa-Rica
Côte d'Ivoire
Cuba
Danemark
Rép. Dominicaine
Egypte
El Salvador
Emirats Arabs Unis
Equateur
Espagne
Territoire espagnol
de l'Afrique
Ethiopie
Fidji
Finlande
France
Ensemble des Territoires
représentés par l'Office
français des postes et
télécommunications
d'outre-mer
Gabon
Gambie
Ghana
Royaume-Uni de Grand-Bretagne et
d'Irlande du Nord
Territoires d'outre-mer dont les relations
internationales sont assurées par le Gou-
vernement du Royaume-Uni de Grande-
Bretagne et d'Irlande du Nord
Grèce
Guatémala
Guinée (Rép.)
Guinée-Bissau
Guinée Equatoriale
Guyane
Haiti
Haute-Volta
Honduras
Hongrie
Inde
Indonésie
Iran
Iraq
Irlande
Islande
Israël
Italie
Jamaïque
Japon
Jordanie

Kenya
Rép. Khémère
Kuwait
Laos
Lesotho
Liban
Libéria
Libye
Liechtenstein
Luxemborg
Malaisie
Malawi
Maldives
Malgache
Mali
Malte
Maroc
Maurice
Mauritanie
Mexique
Monaco
Mongolie
Nauru
Népal
Nicaragua
Niger
Nigéria
Norvège
Nouvelle-Zélande
Oman
Ouganda
Pakistan
Panama
Paraguay
Pays-Bas
Antilles néerlandaises
Pérou
Philippines
Pologne
Portugal
Provinces portugaises de l'Asie
et de l'Océanie
Qatar
Roumanie
Rwanda
Saint-Marin
Sénégal
Sierra Leone
Singapour
Somalie
Soudan
Sri Lanka (Ceylan)
Suède
Suisse
Swaziland
République Arabe Syrienne
Tanzanie
Tchad
Tchécoslovaquie
Thaïlande
Togo
Tonga
Trinité et Tobago
Tunisie
Turquie
Ukraine
Union des Républiques Soviétiques
Socialistes
Uruguay
Vatican
Vénézuéla
Viét-Nam
Yémen (Rép. Arabe)
Yémen (Rép. Dém. Pop.)
Yougoslavie
Zaïre
Zambie

VERDENSPOSTFORENINGENS STATUT

INDLEDNING

For at fremme forbindelserne mellem folkene ved en effektivt virkende posttjeneste og derved bidrage til at virkeliggøre de høje mål for internationalt samarbejde i kulturel, social og økonomisk henseende har de befuldmægtigede for de kontraherende landes regeringer under forbehold af ratifikation vedtaget nærværende statut.

Verdenspostforeningens statut.

(med ændringer vedtaget ved 1. Tillægsprotokol, Tokyo 1969
og 2. Tillægsprotokol, Lausanne 1974)

AFDELING I

Organisatoriske bestemmelser.

KAPITEL I.

ALMINDELIGE GRUNDSÆTNINGER.

Art. 1. Foreningens område og formål.

1. De lande, som har vedtaget denne konvention, udgør under betegnelsen Verdenspostforeningen ét eneste postområde til gensidig udveksling af brevpostforsendelser. Ret til at forsende post i transit tilsikres på foreningens hele område.

2. Verdenspostforeningen har til formål at varetage organisationen og den videre udvikling af de forskellige grene inden for posttjenesten og på dette område at fremme det internationale samarbejde.

3. I det omfang, det er muligt, deltager Verdenspostforeningen i ydelsen af teknisk postal hjælp til medlemslande, der ønsker en sådan hjælp.

Art. 2. Verdenspostforeningens medlemmer.

Medlemmer af Verdenspostforeningen er

a) lande, der besidder medlemsskab på datoen for ikrafttrædelsen af nærværende statut.
b) lande, der er blevet medlemmer i henhold til art. 11.

Art. 3. Foreningens område.

I Verdenspostforeningens område indgår:

a) medlemslandenes landområder;
b) de af medlemslandene oprettede postkontorer i områder uden for foreningen;
c) andre områder som uden at være medlemmer af foreningen omfattes af denne, fordi de i postal henseende henhører under medlemslande.

Art. 4. Særlige forbindelser.

De poststyrelser, som udfører posttjeneste på områder uden for foreningen, er forpligtet til at være mellemled for de andre poststyrelser. Bestemmelserne i konventionen og dens ekspeditionsreglement skal anvendes på disse særlige forbindelser.

Art. 5. Foreningens sæde.

Foreningens og dens permanente organer har sæde i Bern.

Art. 6. Sprog.

Verdenspostforeningens officielle sprog er fransk.

Art. 7. Mønt.

Den i Verdenspostforeningens akter som møntenhed anvendte franc er guldfrancen à 100 centimer, af vægt 10/31 gram og af lødighed 0,900.

Art. 8. Snævrere foreninger. Særlige overenskomster.

1. Foreningens medlemslande eller deres poststyrelser, hvis lovgivningen i disse lande ikke er til hinder derfor, kan danne snævrere foreninger og afslutte særoverenskomster angående den internationale posttjeneste, dog under forbehold af, at der ikke deri indsættes bestemmelser, som er mindre gunstige for publikum end de, der er fastsat i de akter, i hvilke de pågældende medlemslande deltager.
2. De snævrere foreninger kan sende observatører til foreningens kongresser, konferencer og møder samt til eksekutivrådet og det konsultative postale studieråd.
3. Foreningen kan sende observatører til kongresser, konferencer og møder i de snævrere foreninger.

Art. 9. Forbindelsen med de Forenede Nationer.

Forbindelsen mellem Verdenspostforeningen og de Forenede Nationer er ordnet ved overenskomster, hvis bestemmelser er vedføjet nærværende statut.

Art. 10. Forbindelsen med internationale organisationer.

For at sikre en snæver medvirken på det internationale postale område kan Verdenspostforeningen samarbejde med internationale organisationer med beslægtede interesse- og virksomhedsområder.

KAPITEL II.

OPTAGELSE I FORENINGEN, UDTRÆDELSE AF FORENINGEN.

Art. 11. Tiltrædelse eller optagelse som medlem af foreningen. Fremgangsmåde.

1. Ethvert medlem af de Forenede Nationer kan tilslutte sig Verdenspostforeningen.
2. Ethvert suverænt land, der ikke er medlem af de Forenede Nationer, kan fremsætte anmodning om at blive optaget som medlem af Verdenspostforeningen.
3. Meddelelsen om tiltrædelse eller anmodningen om optagelse som medlem af foreningen skal indeholde en udtrykkelig erklæring om, at foreningens statut og obligatoriske akter tiltrædes. Meddelelsen eller anmodningen tilstilles ad diplomatisk vej den schweiziske forbundsregering, som enten notificerer meddelelsen om tiltrædelse eller retter henvendelse til medlemslandene angående anmodning om optagelse.
4. Et land, der ikke er medlem af de Forenede Nationer, betragtes som optaget som medlem, hvis dets anmodning bliver støttet af mindst to tredjedele af foreningens medlemmer. De medlemslande, som ikke har svaret inden for en frist af fire måneder, betragtes som afholdende sig fra at stemme.
5. Tiltrædelsen eller optagelsen som medlem notificeres af den schweiziske forbundsregering til regeringerne i foreningens medlemslande. Den har virkning fra og med datoen for denne notifikation.

Art. 12. Udtrædelse af foreningen. Fremgangsmåde.

1. Hvert medlemsland har ret til at udtræde af foreningen efter en opsigelse af statutten, som ad diplomatisk vej skal tilstilles den schweiziske forbundsregering og af denne regeringerne i medlemslandene.
2. Udtrædelse af foreningen får virkning ved udløbet af en periode på et år at regne fra den dag, hvor den schweiziske forbundsregering har modtaget den i § 1 nævnte opsigelse.

KAPITEL III.

FORENINGENS ORGANISATION.

Art. 13. Foreningens organer.

1. Foreningens organer er kongressen, de administrative konferencer, eksekutivrådet, det konsultative postale studieråd, de særlige kommissioner og det internationale bureau.
2. Foreningens permanente organer er eksekutivrådet, det konsultative postale studieråd og det internationale bureau.

Art. 14. Kongressen.

1. Kongressen er foreningens øverste organ.
2. Kongressen består af repræsentanter for foreningens medlemslande.

Art. 15. Ekstraordinære kongresser.

En ekstraordinær kongres kan træde sammen, når anmodning derom fremsættes eller støttes af mindst to tredjedele af medlemslandene.

Art. 16. Administrative konferencer.

Konferencer med det hverv at behandle administrative spørgsmål kan træde sammen på anmodning af eller med tilslutning fra mindst to tredjedele af medlemslandenes poststyrelser.

Art. 17. Eksekutivrådet.

1. I tiden mellem to kongresser sikrer eksekutivrådet (CE), at foreningens arbejder videreføres i overensstemmelse med bestemmelserne i akterne.
2. Medlemmerne af eksekutivrådet udøver deres hverv i foreningens navn og i dens interesse.

Art. 18. Det konsultative postale studieråd.

Det konsultative postale studieråd (CCEP) har til opgave at foretage undersøgelser samt at afgive henstillinger vedrørende tekniske, driftsmæssige og økonomiske spørgsmål af interesse for posttjenesten.

Art. 19. Særlige kommissioner.

En kongres eller en administrativ konference kan overdrage særlige kommissioner at undersøge ét eller flere bestemte spørgsmål.

Art. 20. Det internationale bureau.

Et centralkontor, som under ledelse af en generaldirektør virker ved foreningens sæde, under betegnelsen Verdenspostforeningens internationale bureau, og som står under den schweiziske forbundsregerings høje tilsyn, tjener som forbindelsesled, underretningsorgan og rådførelsesorgan for poststyrelserne.

KAPITEL IV.

FORENINGENS ØKONOMI.

Art. 21. Foreningens udgifter. Medlemslandenes bidrag.

1. Hver kongres fastsætter det maksimumsbeløb som
a) foreningens årlige udgifter
b) udgifterne i forbindelse med den næste kongres' sammentræden må andrage.

2. Det i henhold til § 1 fastsatte maksimumsbeløb for udgifterne kan overskrides når omstændighederne kræver det, under forbehold af, at de derhen hørende bestemmelser i det almindelige reglement iagttages.

3. Foreningens udgifter, herunder eventuelt de i § 2 nævnte udgifter, afholdes i fællesskab af foreningens medlemslande. I den forbindelse vælger hvert medlemsland den bidragskasse, i hvilken det ønsker at blive indordnet. Antallet af bidragsklasser er fastsat i det almindelige reglement.

4. I tilfælde af tiltrædelse eller optagelse i foreningen i medfør af art. 11, bestemmer den schweiziske forbundsregering efter aftale med regeringen i det pågældende land, i hvilken bidragsklasse dette skal indordnes med hensyn til fordelingen af foreningens udgifter.

AFDELING II.

Foreningens akter.

KAPITEL I.

ALMINDELIGE BESTEMMELSER.

Art. 22. Foreningens akter.

1. Statutten er foreningens grundlov. Den indeholder de organisatoriske bestemmelser for foreningen.

2. Det almindelige reglement indeholder de bestemmelser, der skal sikre anvendelsen af statutten samt foreningens virkemåde. Det er obligatorisk for alle medlemslande.

3. Verdenspostkonventionen og dens ekspeditionsreglement indeholder fællesreglerne for den internationale posttjeneste samt bestemmelserne vedrørende udvekslingen af brevpost. Disse akter er obligatoriske for alle medlemslande.

4. I foreningens overenskomster med tilhørende ekspeditionsreglementer ordnes udvekslingen af andre kategorier af post end brevpost mellem medlemslande, som deltager i disse overenskomster. Overenskomsterne er kun obligatoriske for de pågældende lande.

5. Ekspeditionsreglementerne, som indeholder de for gennemførelsen af konventionen og overenskomsterne nødvendige praktiske regler, vedtages af poststyrelserne i de pågældende medlemslande.

6. Eventuelle slutningsprotokoller, som vedføjes de i §§ 3, 4 og 5 nævnte foreningsakter, indeholder forbehold vedrørende disse akter.

Art. 23. Anvendelse af foreningens akter over for territorier, hvis internationale forbindelser varetages af et medlemsland.

1. Ethvert medlemsland kan til enhver tid erklære, at dets deltagelse i foreningens akter omfatter alle de territorier, hvis internationale forbindelser det varetager, eller kun nogle af dem.

2. Den i § 1 nævnte erklæring skal tilstilles

a) regeringen i det land, hvor kongressen afholdes, hvis den afgives samtidig med, at det (de) pågældende dokument(er) underskrives;

b) den schweiziske forbundsregering i alle andre tilfælde.

3. Ethvert medlemsland kan til ethvert tidspunkt ved notifikation til den schweiziske forbundsregering foretage opsigelse af anvendelsen af foreningens akter i medfør af erklæringer, der er afgivet i henhold til § 1. Denne notifikations indhold får virkning et år efter datoen for dens modtagelse i den schweiziske forbundsregering.

4. De i §§ 1 og 3 nævnte erklæringer og notifikationer bekendtgøres for medlemslandene af regeringen i det land, som har modtaget dem.

5. §§ 1–4 finder ikke anvendelse med hensyn til territorier, der besidder medlemsskab af foreningen, og hvis internationale forbindelser varetages af et medlemsland.

Art. 24. Indenrigsk lovgivning.

Bestemmelserne i foreningens akter har i alle forhold, som ikke udtrykkeligt er omhandlet i disse akter, ingen indvirkning på hvert lands lovgivning.

KAPITEL II.

GODKENDELSE OG OPSIGELSE AF FORENINGENS AKTER.

Art. 25. Underskrift, ratifikation og andre former for godkendelse af foreningens akter.

1. Foreningens akter underskrives af de befuldmægtigede ved kongressens afslutning.

2. Statutten ratificeres snarest muligt af de underskrivende lande.

3. Godkendelse af foreningens akter med undtagelse af statutten finder sted i henhold til de forfatningsmæssige regler, der er gældende i hvert af de underskrivende lande.

4. Såfremt et land ikke ratificerer statutten eller ikke godkender andre akter, som det har underskrevet, er statutten og de øvrige akter ikke desto mindre gyldige for de lande, som har ratificeret statutten eller godkendt akterne.

Art. 26. Notifikation af ratifikationer samt af øvrige former for godkendelse af foreningens akter.

Ratifikationsdokumenterne vedrørende statutten og eventuelt dokumenterne vedrørende godkendelse af de øvrige foreningsakter skal snarest deponeres hos den schweiziske forbundsregering, som notificerer disse deponeringer over for medlemslandene.

Art. 27. Tiltrædelse af overenskomsterne.

1. Medlemslandene kan til enhver tid tiltræde én eller flere af de i art. 22, § 4, nævnte overenskomster.

2. Medlemslandenes tiltrædelse af overenskomsterne notificeres i overensstemmelse med art. 11, § 3.

Art. 28. Opsigelse af en overenskomst.

Ethvert medlemsland har ret til at ophøre med at deltage i én eller flere af overenskomsterne på de i art. 12 fastsatte betingelser.

KAPITEL III.

ÆNDRING AF FORENINGENS AKTER.

Art. 29. Fremsættelse af forslag.

1. Poststyrelsen i et medlemsland har ret til enten på kongressen eller mellem to kongresser at fremsætte forslag angående de af foreningens akter, i hvilke vedkommende land deltager.

2. Forslag vedrørende statutten samt det almindelige reglement kan dog kun fremsættes på kongressen.

Art. 30. Ændring af statutten.

1. For at kunne vedtages skal forslag, der fremsættes på kongressen, og som vedrører nærværende statut, godkendes af mindst to tredjedele af foreningens medlemslande.

2. De på en kongres vedtagne ændringer optages i tillægsprotokol, og medmindre kongressen bestemmer anderledes, træder de i kraft samtidig med de akter, der er blevet fornyet på samme kongres. Ændringerne ratificeres snarest muligt af medlemslandene, og ratifikationsdokumenterne behandles i overensstemmelse med den i art. 26 fastsatte regel.

Art. 31. Ændring af konventionen, det almindelige reglement og overenskomsterne.

1. I konventionen, det almindelige reglement og overenskomsterne er fastsat, hvilke betingelser der kræves for vedtagelse af forslag vedrørende disse akter.

2. De i § 1 nævnte akter træder i kraft samtidig, og de har samme gyldighedsperiode. Fra den dag, der af kongressen er fastsat som ikrafttrædelsesdato for disse akter, ophæves de tilsvarende akter fra den foregående kongres.

KAPITEL IV.

AFGØRELSE AF UOVERENSSTEMMELSER.

Art. 32. Voldgift.

I tilfælde af uoverensstemmelse mellem poststyrelserne i to eller flere medlemslande med hensyn til fortolkning af foreningens akter eller med hensyn til det ansvar, som kan opstå for en poststyrelse ved anvendelsen af disse akter, afgøres tvistemålet ved voldgiftskendelse.

AFDELING III.

Slutningsbestemmelser.

Art. 33. Statuttens ikraftsættelse og gyldighedsperiode.

Denne statut skal sættes i kraft 1. januar 1966 og forblive gældende på ubestemt tid.

Til bekræftelse heraf har de befuldmægtigede for regeringerne i de kontraherende lande underskrevet denne statut i ét eksemplar, der forbliver deponeret i arkivet hos den regering, i hvis land foreningen har sit sæde. En genpart af dokumentet overleveres hver part af regeringen i det land, hvor kongressen har været afholdt.

Wien, den 10. juli 1964.

Slutningsprotokol til Verdenspostforeningens statut.

Umiddelbart før underskriften af den under dags dato indstiftede statut for Verdenspostforeningen er underskrevne befuldmægtigede kommet overens om følgende:

Eneste artikel.

Tiltrædelse af statutten.

De af foreningens medlemslande, som ikke har underskrevet statutten, kan til enhver tid tiltræde denne. Tiltrædelsesdokumentet tilstilles ad diplomatisk vej regeringen i det land, hvor foreningen har sit sæde, og notificeres af denne for regeringerne i foreningens medlemslande.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede udfærdiget denne protokol, der skal have samme kraft og samme gyldighed, som hvis dens bestemmelser var optaget i selve statuttens tekst, og har underskrevet den i ét eksemplar, der forbliver deponeret i arkivet hos den regering, i hvis land foreningen har sit sæde. En genpart overleveres hver part af regeringen i det land, hvor kongressen har været afholdt.

Wien, den 10. juli 1964.

Anden tillægsprotokol til Verdenspostforeningens statut.

De befuldmægtigede for regeringerne i medlemslandene i Verdenspostforeningen, samlet til kongres i Lausanne, har i medfør af art. 30, § 2, i den i Wien indstiftede statut for Verdenspostforeningen og med forbehold af ratifikation vedtaget følgende ændringer til nævnte statut:

Art. I. (Ændret art. 21.) Foreningens udgifter. Medlemslandenes bidrag.

1. Hver kongres fastsætter det maksimumsbeløb som

a) foreningens årlige udgifter

b) udgifterne i forbindelse med den næste kongres' sammentræden må andrage.

2. Det i henhold til § 1 fastsatte maksimumsbeløb for udgifterne kan overskrides, når omstændighederne kræver det, under forbehold af, at de derhen hørende bestemmelser i det almindelige reglement iagttages.

3. Foreningens udgifter, herunder eventuelt de i § 2 nævnte udgifter, afholdes i fællesskab af foreningens medlemslande. I den forbindelse vælger hvert medlemsland den bidragsklasse, i hvilken det ønsker at blive indordnet. Antallet af bidragsklasser er fastsat i det almindelige reglement.

4. I tilfælde af tiltrædelse eller optagelse i foreningen i medfør af art. 11, bestemmer den schweiziske forbundsregering efter aftale med regeringen i det pågældende land, i hvilken bidragsklasse dette skal indordnes med hensyn til fordelingen af foreningens udgifter.

Art. II. Valg af bidragsklasse.

Art. I, § 3, bringes i anvendelse inden nærværende tillægsprotokol sættes i kraft.

Art. III. Tiltrædelse af tillægsprotokollen og af de øvrige foreningsakter.

1. De medlemslande, der ikke har underskrevet nærværende protokol kan tiltræde den til enhver tid.

2. De medlemslande, der deltager i de akter, der er ændret af kongressen, men som ikke har underskrevet dem, er forpligtet til at tiltræde dem snarest muligt.

3. Tiltrædelsesdokumenterne vedrørende de i §§ 1 og 2 omhandlede tilfælde fremsendes ad diplomatisk vej til regeringen i det land, hvor foreningen har sæde, og denne regering notificerer deponeringen for medlemslandene.

Art. IV. Ikraftsættelse og gyldighedsperiode for tillægsprotokol til Verdenspostforeningens statut.

Nærværende tillægsprotokol skal sættes i kraft den 1. januar 1976 og forblive i kraft på ubestemt tid.

Til bekræftelse heraf har de befuldmægtigede for regeringerne i medlemslandene udfærdiget nærværende tillægsprotokol, som skal have samme kraft og gyldighed, som hvis disse bestemmelser var optaget i selve statuttens tekst, og de befuldmægtigede har underskrevet tillægsprotokollen i ét eksemplar, der forbliver deponeret i arkivet hos den regering, i hvis land foreningen har sit sæde. En genpart af tillægsprotokollen overleveres hver part af regeringen i det land, hvor kongressen har været afholdt.

Lausanne, den 5. juli 1974.

Almindeligt reglement for Verdenspostforeningen.

I henhold til art. 22, § 2, i den i Wien den 10. juli 1964 stiftede statut til Verdenspostforeningen har underskrevne befuldmægtigede for regeringerne i foreningens medlemslande efter fælles aftale, og med forbehold af bestemmelserne i art. 25, § 3, i statutten, i nærværende almindelige reglement fastsat følgende bestemmelser, der skal sikre anvendelsen af statutten samt foreningens virkemåde.

KAPITEL I.

VIRKEMÅDEN FOR FORENINGENS ORGANER.

Art. 101. Organisation og sammentræden af kongresser, ekstraordinære kongresser, administrative konferencer og særlige kommissioner.

1. Repræsentanter for foreningslandene træder sammen til kongres senest fem år efter datoen for ikraftsættelsen af de på den foregående kongres vedtagne akter.

2. Hvert land lader sig repræsentere på kongressen ved én eller flere delegerede, der af deres regering er forsynet med nødvendig fuldmagt. Det kan om fornødent lade sig repræsentere ved et andet medlemslands delegation. Dog kan en delegation kun repræsentere ét medlemsland foruden sit eget.

3. Under forhandlingerne disponerer hvert land over én stemme.

4. I princippet udpeger hver kongres det land, i hvilket den følgende kongres skal træde sammen. Hvis valget af kongresland viser sig ikke at kunne holde eller at være virkningsløst, tilkommer det eksekutivrådet at udpege det land, hvor kongressen skal holde sine møder, efter aftale med vedkommende land.

5. Den indbydende regering fastsætter efter aftale med det internationale bureau den endelige dato og det nøjagtige mødested for kongressen. I princippet et år før denne dato udsender den indbydende regering en invitation til regeringen i hvert af foreningens medlemslande. Denne indbydelse kan fremsendes direkte eller ved mellemkomst enten af en anden regering eller af generaldirektøren for det internationale bureau. Det påhviler ligeledes den indbydende regering at notificere de på kongressen vedtagne beslutninger for samtlige medlemslandes regeringer.

6. Hvis en kongres må afholdes, uden at der er nogen indbydende regering, træffer det internationale bureau med eksekutivrådets tilslutning og efter aftale med den schweiziske forbundsregering de nødvendige foranstaltninger til at sammenkalde og organisere kongressen i det land, hvor foreningen har sit sæde. I dette tilfælde virker det internationale bureau som indbydende regering.

7. Mødestedet for en ekstraordinær kongres fastsættes efter aftale med det internationale bureau af de medlemslande, der har taget initiativ til kongressen.

8. Bestemmelserne i §§ 2–6 anvendes analogt med hensyn til ekstraordinære kongresser.

9. Mødestedet for en administrativ konference fastsættes efter aftale med det internationale bureau af de poststyrelser, der har taget initiativet til konferencen. Denne sammenkaldes af poststyrelsen i det land, hvor konferencen finder sted.

10. Særlige kommissioner sammenkaldes af det internationale bureau, i givet fald efter aftale med poststyrelsen i det medlemsland, hvor disse særlige kommissioner skal træde sammen.

Art. 102. Eksekutivrådets sammensætning, virkemåde og møder.

1. Eksekutivrådet består af en præsident og niogtredive medlemmer, der udøver deres virksomhed i tiden mellem to på hinanden følgende kongresser.

2. Præsidenthvervet tilfalder retmæssigt kongressens værtsland. Hvis dette land afstår fra sin ret, bliver det retmæssigt medlem af eksekutivrådet, og som følge heraf tilfalder der den geografiske zone, som værtslandet tilhører, en ekstra plads i rådet, for hvilken de i § 3 nævnte indskrænkninger ikke gælder. I det nævnte tilfælde vælger eksekutivrådet en præsident blandt de lande, der tilhører samme geografiske zone som kongressens værtsland.

3. De niogtredive medlemmer af eksekutivrådet udpeges af kongressen på basis af en retfærdig geografisk fordeling. Mindst halvdelen af medlemmerne nyvælges ved hver kongres; intet land kan genvælges mere end én gang af tre på hinanden følgende kongresser.

4. Repræsentanten for hvert af de lande, der er medlemmer af eksekutivrådet, udpeges af sit lands poststyrelse. Denne repræsentant skal være en højtstående embedsmand i poststyrelsen.

5. Virksomheden som medlem af eksekutivrådet vederlægges ikke. Omkostningerne ved rådets virksomhed påhviler foreningen.

6. Eksekutivrådet samordner og overvåger hele foreningens virksomhed og har følgende beføjelser:

a) opretholdelse af de snævreste forbindelser med foreningslandenes poststyrelser med den internationale posttjenestes videre udvikling for øje;
b) fremme, samordning og overvågning af alle former for postteknisk bistand inden for rammerne af det internationale tekniske samarbejde;
c) undersøgelse af administrative, lovgivningsmæssige og juridiske problemer af interesse for den internationale posttjeneste og meddelelse af disse undersøgelsers resultat til poststyrelserne;
d) valg af kongresland i det i art. 101, § 4, nævnte tilfælde;
e) afgivelse af spørgsmål til overvejelse i det konsultative postale studieråd i henhold til art. 104, § 9, litra f);
f) gennemgang af den af det konsultative postale studieråd udfærdigede årsberetning og i påkommende tilfælde af forslag, som rådet har fremsat;
g) optagelse af den fornødne forbindelse med de Forenede Nationer, denne organisations råd og kommissioner såvel som med de særlige institutioner og andre internationale organisationer af hensyn til undersøgelserne og forberedelsen af de beretninger, der skal forelægges foreningslandenes poststyrelser til godkendelse. Udsendelse i givet fald af repræsentanter for foreningen for at deltage i dennes navn i disse internationale organisationers møder. Udpegelse i behørig tid af sådanne internationale mellemfolkelige organisationer, som skal indbydes til at lade sig repræsentere på en kongres, og overdragelse til generaldirektøren for det internationale bureau af hvervet med at udsende de fornødne invitationer;
h) fremsættelse i givet fald af forslag, der skal forelægges til godkendelse, enten af poststyrelserne i foreningens medlemslande i henhold til bestemmelserne i art. 31, § 1, i statutten samt art. 119 i nærværende reglement, eller af kongressen, når forslagene vedrører undersøgelser, der er overdraget eksekutivrådet af kongressen, eller de er resultat af selve eksekutivrådets virksomhed, således som denne er defineret i nærværende artikel;
i) undersøgelse, efter anmodning fra poststyrelsen i et medlemsland, af ethvert forslag, som denne poststyrelse tilstiller det internationale bureau i henhold til bestemmelserne i art. 118, udarbejdelse af kommentarer hertil og overdragelse af disse til bureauet, der udsender dem som bilag til nævnte forslag, når dette forelægges poststyrelserne i foreningens medlemslande til vedtagelse.
j) inden for rammerne af det almindelige reglement:

1º udøvelse af kontrollen med det internationale bureaus virksomhed.
2º gennemgang og godkendelse af foreningens årlige budget;
3º godkendelse, efter indstilling af generaldirektøren for det internationale bureau, af udnævnelser af tjenestemænd i lønningsklasserne D 2, D 1 og P 5 efter en gennemgang af den dokumentation, som medlemslandenes poststyrelser har fremlagt angående deres respektive kandidaters faglige kvalifikationer. Der skal herved tages hensyn til en retfærdig geografisk fordeling efter verdensdele, til sprog samt til alle øvrige foreliggende forhold desangående samtidig med, at bureauets egen forfremmelsesordning respekteres;
4º godkendelse af den af det internationale bureau aflagte årsberetning vedrørende foreningens virksomhed og eventuelt fremsættelse af kommentarer til denne;
5º bemyndigelse til, når omstændighederne kræver det, at godkende en overskridelse af de budgetterede udgifter i henhold til art. 122, §§ 3 og 4.

7. Ved godkendelsen af udnævnelser af tjenestemænd i lønningsklasserne D 2, D 1 og P 5 skal eksekutivrådet tage hensyn til, at de personer, der indehaver disse poster, principielt skal være statsborgere i forskellige af foreningens medlemslande.

8. I sit første møde, hvortil indkaldes af præsidenten for kongressen, vælger eksekutivrådet blandt sine medlemmer fire vicepræsidenter og fastsætter sin forretningsorden.

9. Eksekutivrådet holder i princippet møde en gang om året efter indkaldelse af præsidenten og på det sted, hvor foreningen har sit sæde.

10. Repræsentanten for hvert af de lande, der er medlem af eksekutivrådet, og som deltager i dette organs møder, med undtagelse af de møder, der finder sted under en kongres, har ret til at få godtgjort udgiften enten til en flyverejse tur og retur på økonomiklasse eller til en jernbanerejse på 1. klasse, eller til et hvilket som helst andet transportmiddel, når blot udgifterne dertil ikke overstiger omkostningerne ved en flyverejse tur og retur på økonomiklasse.

11. Præsidenten for det konsultative postale studieråd repræsenterer dette råd under de af eksekutivrådets møder, hvor der på dagsordenen er optaget spørgsmål, der har relation til det organ, han leder.

12. For at sikre en god forbindelse mellem de to organers arbejde kan præsidenten og vicepræsidenterne for det konsultative postale studieråd, hvis de udtrykker ønske derom, overvære møderne i eksekutivrådet som observatører.

13. Poststyrelsen i det land, hvor eksekutivrådet træder sammen, indbydes til at deltage i møderne som observatør, hvis dette land ikke er medlem af rådet.

14. Eksekutivrådet kan indbyde enhver international organisation eller enhver kvalificeret person, som det ønsker at samarbejde med, til uden stemmeret at deltage i dets møder. Det kan ligeledes under samme betingelser indbyde en eller flere af foreningens poststyrelser, der er interesserede i de på rådets dagsorden optagne spørgsmål.

Art. 103. Dokumenter vedrørende eksekutivrådets virksomhed.

1. Eksekutivrådet sender efter hver samling, til underretning, til poststyrelserne i medlemslandene og til de snævrere foreninger:
a) en beretning.
b) »Dokumenter fra Eksekutivrådet«, der omfatter rapporterne, forhandlingerne, beretningen, samt resolutionerne og de trufne afgørelser.

2. Eksekutivrådet skal til kongressen aflægge en beretning om hele sin virksomhed og sende beretningen til poststyrelserne mindst to måneder før kongressens åbning.

Art. 104. Det konsultative postale studieråds sammensætning, virkemåde og møder.

1. Det konsultative postale studieråd består af femogtredive medlemmer, der udfører deres virksomhed i tiden mellem to på hinanden følgende kongresser.

2. Medlemmerne af det konsultative råd vælges af kongressen, i princippet på basis af en så bred geografisk fordeling som muligt.

3. Repræsentanten for hvert af de lande, der er medlemmer af det konsultative råd, udpeges af sit lands poststyrelse. Denne repræsentant skal være en højtstående embedsmand i poststyrelsen.

4. De med rådets virksomhed forbundne omkostninger påhviler foreningen. Medlemmerne af rådet modtager ingen godtgørelse. Udgifterne til rejse og ophold for repræsentanterne for de poststyrelser, der deltager i arbejdet i rådet, påhviler disse poststyrelser. Repræsentanten for hvert af de lande, der i henhold til oplysninger fra Forenede Nationer står forholdsvis længst tilbage i økonomisk udvikling, har dog ret til, med undtagelse af de møder, der finder sted under kongressen at få godtgjort udgiften til en flyverejse tur og retur på økonomiklasse eller til en jernbanerejse på 1. klasse, eller til et hvilket som helst andet transportmiddel, når blot udgiften dertil ikke overstiger omkostningerne ved en flyverejse tur og retur på økonomiklasse.

5. På det konsultative råds første møde, hvortil sammenkaldes og som åbnes af præsidenten for kongressen, vælger rådet blandt sine medlemmer en præsident og et antal vicepræsidenter.

6. Det konsultative råd fastsætter selv sin forretningsorden.

7. Det konsultative råd holder i princippet møde hvert år i det land, hvor foreningen har sæde. Dato og sted for mødet fastsættes af præsidenten efter aftale med præsidenten for eksekutivrådet og generaldirektøren for det internationale bureau.

8. Præsidenten og vicepræsidenterne for det konsultative råd udgør rådets præsidium. Dette præsidium forbereder og leder arbejdet ved hvert af det konsultative råds møder og påtager sig enhver anden opgave, som rådet vedtager at overdrage til det.

9. Det konsultative råds beføjelser er følgende:

a) at tilrettelægge undersøgelsen af de vigtige spørgsmål af teknisk, driftsmæssig og økonomisk art samt vedrørende teknisk samarbejde, som frembyder interesse for poststyrelserne i alle foreningens medlemslande og at udarbejde oplysninger og henstillinger til disse;

b) at foretage undersøgelse af spørgsmål vedrørende undervisning og faglig uddannelse af interesse for nye lande under udvikling;

c) at træffe de fornødne foranstaltninger til at undersøge og sprede kendskabet til visse landes erfaringer og fremskridt på det tekniske, driftsmæssige og økonomiske område, samt vedrørende den faglige uddannelse, af interesse for posttjenesten;

d) at undersøge posttjenestens nuværende stade og behov i de nye lande under udvikling samt at udarbejde passende rekommandationer angående veje og midler til forbedring af posttjenesten i disse lande;

e) efter aftale med eksekutivrådet at træffe egnede foranstaltninger inden for det tekniske samarbejdes rammer i forbindelse med alle foreningens medlemslande, herunder navnlig de nye lande under udvikling;

f) at undersøge alle andre spørgsmål, som forelægges det af et medlem af det konsultative råd, af eksekutivrådet eller af enhver anden poststyrelse.

10. Medlemmerne af det konsultative råd deltager aktivt i dets virksomhed. Lande, der ikke er medlemmer af det konsultative råd, kan, når de anmoder derom, deltage i de iværksatte undersøgelser.

11. Det konsultative råd fremsætter eventuelt forslag til kongressen, direkte afledt af dets virksomhed, således som den er fastlagt i nærværende artikel. Disse forslag forelægges af rådet selv, efter aftale med eksekutivrådet, når det drejer sig om spørgsmål, der hører under dettes kompetence.

12. Det konsultative råd udfærdiger på sit sidste møde forud for kongressen udkast til arbejdsprogram for det kommende konsultative råd til forelæggelse på kongressen under hensyntagen til de af foreningens medlemslande og eksekutivrådet fremsatte anmodninger.

13. For at sikre en god forbindelse mellem de to organers arbejde kan præsidenten og vicepræsidenterne i eksekutivrådet, hvis de udtrykker ønske herom, overvære møderne i det konsultative råd som observatører.

14. Det konsultative råd kan til at deltage i sine møder uden stemmeret indbyde:

a) enhver international organisme eller enhver kvalificeret person, som det ønsker at samarbejde med;

b) poststyrelser i lande, der ikke er medlemmer af det konsultative råd.

Art. 105. Dokumenter vedrørende det konsultative postale studieråds virksomhed.

1. Det konsultative postale studieråd sender efter hver samling til underretning, til poststyrelserne i medlemslandene og til de snævrere foreninger:

a) en beretning,

b) »Dokumenter fra det konsultative postale studieråd«, der omfatter rapporterne, forhandlingerne og beretningen.

2. Det konsultative råd udfærdiger til eksekutivrådet en årlig rapport over sin virksomhed.

3. Det konsultative råd udfærdiger til brug for kongressen en rapport over sin samlede virksomhed og fremsender denne til medlemslandenes poststyrelser mindst to måneder før kongressens åbning.

Art. 106. Forretningsorden for kongresser, administrative konferencer og særlige kommissioner.

1. Ved tilrettelæggelsen af sit arbejde og ved ledelsen af forhandlingerne anvender kongressen Forretningsorden for Kongressen som er vedføjet det almindelige reglement.

2. Hver kongres kan fuldstændiggøre eller ændre denne forretningsorden på de vilkår, der er fastsat i selve forretningsordenen.

3. Hver administrativ konference og hver særlig kommission fastsætter selv sin forretningsorden. Indtil denne forretningsorden er vedtaget, anvendes bestemmelserne i Forretningsorden for Kongressen, der er vedføjet nærværende almindelige reglement, for så vidt de har henhold til forhandlingerne.

Art. 107. Sprog, der benyttes ved offentliggørelse af dokumenter, forhandlinger og tjenstlig korrespondance.

1. Til foreningens dokumenter anvendes sprogene fransk, engelsk, arabisk og spansk. Andre sprog kan ligeledes benyttes, på betingelse af at dette ikke medfører en forøgelse af de udgifter, der i henhold til § 6 skal bæres af foreningen.

2. Det eller de medlemslande, der har anmodet om et andet sprog end det officielle sprog, udgør en sproggruppe.

3. Dokumenterne udgives af det internationale bureau på det officielle sprog og på de sprog, for hvilke der er oprettet sproggrupper, enten direkte eller gennem disse sproggruppers regionale kontorer alt efter den fremgangsmåde, der er aftalt med det internationale bureau. Udgivelsen på de forskellige sprog sker efter samme forskrift.

4. De dokumenter, der udsendes direkte af det internationale bureau, udsendes samtidig på de forlangte sprog.

5. Korrespondancen mellem poststyrelserne og det internationale bureau og mellem dette og tredjemand kan foregå på et hvilket som helst sprog, for hvilket bureauet disponerer over en oversættelsestjeneste.

6. Omkostningerne i forbindelse med oversættelse til et andet sprog end det officielle, herunder udgifter, der skyldes anvendelsen af § 5, skal bæres af den sproggruppe, der har forlangt det pågældende sprog. Foreningen skal bære udgifterne i forbindelse med oversættelse til det officielle sprog af dokumenter og korrespondance, som modtages på engelsk, arabisk og spansk, såvel som alle andre omkostninger i forbindelse med leveringen af dokumenterne.

7. Omkostninger, som skal bæres af en sproggruppe, fordeles mellem medlemmerne af gruppen i forhold til de enkelte landes bidrag til foreningens udgifter. Disse omkostninger kan fordeles mellem medlemmerne af sproggruppen efter en anden fordelingsnøgle, såfremt de pågældende træffer aftale herom og meddeler deres beslutning til det internationale bureau gennem gruppens talsmand.

8. Inden for en frist, som ikke må overskride to år, efterkommer det internationale bureau ethvert ønske om forandring i valg af sprog, som fremsættes af et medlemsland.

9. Ved forhandlingerne på foreningens møder kan anvendes fransk, engelsk, spansk og russisk ved hjælp af et tolkesystem – med eller uden elektronisk udstyr. Valg af tolkesystem overlades til mødets arrangører efter samråd med generaldirektøren for det internationale bureau og de pågældende medlemslande.

10. Andre sprog er ligeledes tilladt under de i § 9 nævnte forhandlinger og møder.

11. De delegationer, der anvender andre sprog, må drage omsorg for simultantolkning til et af de i § 9 nævnte sprog, enten ved det i samme paragraf nævnte system, når de nødvendige tekniske ændringer kan foretages, eller ved særlige tolke.

12. Omkostningerne til tolkevirksomheden fordeles mellem de medlemslande, der benytter samme sprog, i forhold til de enkelte landes bidrag til foreningens udgifter. Dog bæres omkostningerne til indretning og vedligeholdelse af det tekniske udstyr af foreningen.

13. Poststyrelserne kan træffe aftale med hensyn til det sprog, som skal anvendes i den tjenstlige korrespondance i deres indbyrdes forhold. Hvis en sådan aftale ikke foreligger, skal det franske sprog benyttes.

KAPITEL II.

DET INTERNATIONALE BUREAU.

Art. 108. Det internationale bureaus generaldirektør og vicegeneraldirektør.

1. Generaldirektøren og vicegeneraldirektøren ved det internationale bureau vælges af kongressen for perioden mellem to på hinanden følgende kongresser, idet deres funktionstid skal have en varighed af mindst fem år. Såfremt kongressen ikke har besluttet andet, skal de tiltræde deres poster den 1. januar i det år, der følger efter kongressens afholdelse.

2. Valget af generaldirektøren og vicegeneraldirektøren sker ved hemmelig afstemning; generaldirektøren vælges først. Ansøgninger skal fremsendes af regeringerne i medlemslandene gennem den schweiziske forbundsregering. Ansøgerne skal være statsborgere i de medlemslande, der fremsender ansøgningerne.

3. Såfremt stillingen som generaldirektør bliver ledig, skal vicegeneraldirektøren overtage generaldirektørens funktioner, indtil dennes funktionstid udløber.

4. Såfremt stillingerne som generaldirektør og vicegeneraldirektør bliver ledige samtidig, vælger eksekutivrådet på basis af de i henhold til opslag indkomne ansøgninger en vicegeneraldirektør for perioden indtil næste kongres. Med hensyn til fremsendelse af ansøgninger anvendes § 2 ved analogi.

5. Generaldirektøren for det internationale bureau udøver de funktioner og har de beføjelser, der udtrykkelig tillægges ham i foreningens' akter, eller som følger af de opgaver, der i akterne er pålagt det internationale bureau, såvel som sådanne funktioner og beføjelser som tillægges ham ved de af foreningens kompetente organer trufne beslutninger. Generaldirektøren kan uddelegere opgaver fra sit myndighedsområde.

6. Generaldirektøren varetager organisationen, administrationen og ledelsen af det internationale bureau, og er dettes lovlige repræsentant.

7. Generaldirektøren udfærdiger forslag til foreningens årlige budget på det lavest mulige niveau, der er foreneligt med foreningens behov og forelægger det i rette tid samtidigt for eksekutivrådet og for den tilsynsførende myndighed. Han kommunicerer budgettet for foreningens medlemslande efter at det er godkendt af eksekutivrådet.

8. Generaldirektøren skal virke som mellemled i forbindelserne mellem:
- Foreningen og de snævrere foreninger;
- Foreningen og de Forenede Nationer.
- Foreningen og de internationale organisationer, hvis virksomhed er af interesse for Verdenspostforeningen.

9. Generaldirektøren varetager hvervet som generalsekretær for foreningens organer. I denne egenskab og under hensyntagen til de særlige bestemmelser i nærværende almindelige reglement, skal han særligt drage omsorg for:
- forberedelsen og organisationen af arbejdet i foreningens organer;
- udarbejdelse, fremstilling og fordeling af dokumenter, rapporter og forhandlingsreferater;
- sekretariatets virksomhed under møderne i foreningens organer.

10. Generaldirektøren overværer møderne i foreningens organer og deltager i forhandlingerne uden stemmeret. Han kan give møde ved stedfortræder.

11. Generaldirektøren er ansvarlig for sin embedsførelse over for eksekutivrådet. Vicegeneraldirektøren bistår generaldirektøren og er ansvarlig over for ham; vicegeneraldirektøren udfører generaldirektørens funktioner, såfremt denne er fraværende eller er forhindret i at udføre sine pligter.

Art. 109. Sekretariat for foreningens organer.

Sekretariatsforretningerne for foreningens organer varetages af det internationale bureau under generaldirektørens ansvar. Det udsender alle dokumenter, der er udgivet i anledning af hvert enkelt møde, til de poststyrelser, der er medlemmer af det pågældende organ, endvidere til poststyrelser, der deltager i de iværksatte undersøgelser uden at være egentligt medlem af organet, til de snævrere foreninger såvel som til andre af medlemslandenes poststyrelser, når de har anmodet derom.

Art. 110. Fortegnelse over medlemslande.

Det internationale bureau udfærdiger og ajourfører fortegnelsen over foreningens medlemslande med angivelse af deres bidragsklasse, den geografiske zone, de tilhører samt i hvilket omfang de har tilsluttet sig foreningens akter.

Art. 111. Oplysninger. Skøn. Anmodninger om fortolkning og ændring i akterne. Undersøgelser. Mellemkomst ved afvikling af afregninger.

1. Det internationale bureau skal til enhver tid stå til disposition for eksekutivrådet, for det konsultative postale studieråd samt for poststyrelserne i henseende til meddelelse af alle fornødne oplysninger vedrørende posttjenstlige spørgsmål.

2. Bureauet har navnlig til opgave at samle, ordne, udgive og fordele oplysninger af enhver art, som er af betydning for den internationale posttjeneste; på anmodning af vedkommende parter at afgive skøn i tvistemål; at behandle anmodninger om fortolkning og ændring i foreningens akter og i det hele taget at foretage sådanne undersøgelser, udarbejdelser og oplysningsarbejder, hvis udførelse de pågældende akter har overladt til bureauet, eller som dette måtte blive anmodet om at foretage i foreningens interesse.

3. Det foretager ligeledes de undersøgelser, som poststyrelserne måtte anmode om, for at erfare andre poststyrelsers stilling til et bestemt spørgsmål. Resultatet af en undersøgelse har ikke karakter af en afstemning og har ikke bindende virkning.

4. Det forelægger for præsidenten for det konsultative postale studieråd spørgsmål, der henhører under rådets kompetence, til videre foranstaltning.

5. Det virker som udligningskontor ved afvikling af afregninger af enhver art i den internationale posttjeneste mellem de poststyrelser, som forlanger denne funktion.

Art. 112. Teknisk samarbejde.

Det påhviler det internationale bureau inden for rammerne af det internationale tekniske samarbejde at fremme ydelsen af postteknisk bistand under en hvilken som helst form.

Art. 113. Formularer, der leveres af det internationale bureau.

Det påhviler det internationale bureau at fremstille postidentitetskort, internationale svarkuponer, blanketter til postrejsechecks og checkhæfteomslag samt at levere poststyrelserne disse efter rekvisition mod betaling af fremstillingsprisen.

Art. 114. Overenskomster vedrørende snævrere foreninger samt særlige overenskomster.

1. To eksemplarer af de af snævrere foreninger vedtagne overenskomster samt af de særoverenskomster, der er afsluttet i medfør af bestemmelserne i statuttens art. 8, skal tilstilles det internationale bureau af disse foreningers bureauer eller, i mangel heraf, af en af de kontraherende parter.

2. Det internationale bureau skal påse, at overenskomsterne vedrørende snævrere foreninger og de særlige overenskomster ikke indeholder bestemmelser, der er mindre gunstige for publikum end de bestemmelser, der er fastsat i foreningens akter, og skal underrette poststyrelserne om eksisterende snævrere foreninger og særoverenskomster. Bureauet skal give meddelelse til eksekutivrådet om enhver uregelmæssighed, der konstateres i henhold til nærværende bestemmelse.

Art. 115. Foreningens tidsskrift.

Det internationale bureau udgiver på grundlag af bidrag, der stilles til dets disposition, et tidsskrift i det tyske, det engelske, det arabiske, det kinesiske, det spanske, det franske og det russiske sprog.

Art. 116. Årsberetning vedrørende foreningens virksomhed.

Det internationale bureau udfærdiger vedrørende foreningens virksomhed en årsberetning, der efter godkendelse af eksekutivrådet tilsendes alle poststyrelserne, de snævrere foreninger samt de Forenede Nationer.

KAPITEL III.

FREMGANGSMÅDE VED FREMSÆTTELSE OG BEHANDLING AF FORSLAG.

Art. 117. Fremsættelse af forslag til kongressen.

1. Med forbehold af de i § 3 nævnte undtagelser gælder for fremsættelse af forslag af enhver art til kongressen fra poststyrelserne i medlemslandene følgende regler:

a) forslag, som indgår til det internationale bureau senest 6 måneder før den for kongressen fastsatte åbningsdato, tillades;

b) forslag af redaktionel art tillades ikke inden for de 6 måneder, der ligger umiddelbart forud for kongressens åbningsdato;

c) forslag til reelle ændringer, der indgår til det internationale bureau tidligst 6 må-

neder og senest 4 måneder før den for kongressen fastsatte åbningsdato, tillades kun, såfremt de støttes af mindst to poststyrelser;

d) forslag til reelle ændringer, der indgår til det internationale bureau inden for de 4 måneder, der ligger umiddelbart forud for den for kongressen fastsatte åbningsdato, tillades kun, såfremt de støttes af mindst otte poststyrelser;

e) erklæringer om støtte skal indgå til det internationale bureau inden for den samme frist som de forslag, hvortil de har henhold.

2. Forslag af redaktionel art forsynes af de poststyrelser, der fremsætter dem, med påtegningen »Proposition d'ordre rédactionnel« foroven og offentliggøres af det internationale bureau under et nummer efterfulgt af bogstavet R. Forslag, der ikke er forsynet med den nævnte påtegning, men som efter det internationale bureaus opfattelse alene vedrører en redaktionel ændring, offentliggøres med fornøden bemærkning herom; det internationale bureau opstiller en fortegnelse over disse forslag til brug for kongressen.

3. Den i §§ 1 og 2 foreskrevne fremgangsmåde anvendes hverken for forslag vedrørende Forretningsorden for kongressen eller for ændringer til allerede fremsatte forslag.

Art. 118. Fremsættelse af forslag mellem to kongresser.

1. Alle de i tiden mellem kongresserne af en poststyrelse indbragte forslag vedrørende konventionen eller overenskomsterne skal for at kunne komme i betragtning være støttet af mindst to andre poststyrelser. Disse forslag nyder ikke fremme, når det internationale bureau ikke samtidig modtager det nødvendige antal erklæringer om støtte.

2. Disse forslag tilstilles de andre poststyrelser gennem det internationale bureau.

Art. 119. Behandling af forslag i tiden mellem to kongresser.

1. Ethvert forslag underkastes følgende behandling:

Der gives poststyrelserne i medlemslandene en frist af to måneder til at overveje det i cirkulære fra det internationale bureau bekendtgjorte forslag og eventuelt tilstille nævnte bureau deres bemærkninger. Ændringsforslag tillades ikke. Svarene samles ved det internationale bureaus foranstaltning og tilstilles poststyrelserne med opfordring til at udtale sig for eller imod forslaget. De poststyrelser, som ikke har afgivet deres stemme inden for en frist af to måneder, betragtes som afholdende sig fra at stemme. De fastsatte frister regnes fra datoerne for det internationale bureaus cirkulærer.

2. Hvis forslaget vedrører en overenskomst, dens ekspeditionsreglement eller disses slutningsprotokoller, kan kun poststyrelserne i de lande, der deltager i vedkommende overenskomst, være med i den i § 1 omhandlede behandling.

Art. 120. Meddelelse om beslutninger, der træffes i tiden mellem to kongresser.

1. De skete ændringer i konventionen, overenskomsterne og slutningsprotokollerne fastslås ved en diplomatisk erklæring, som det påhviler den schweiziske forbundsregering at udfærdige og på det internationale bureaus anmodning tilstille regeringerne i medlemslandene.

2. De skete ændringer i ekspeditionsreglementerne og deres slutningsprotokoller fastslås af det internationale bureau og notificeres for poststyrelserne af dette. Det samme gælder de i art. 77, § 2, litra c), stk. 2º, omhandlede fortolkninger af konventionen og de tilsvarende bestemmelser i overenskomsterne.

Art. 121. Gennemførelse af de i tiden mellem to kongresser vedtagne beslutninger.

Enhver vedtaget ændring kan først gennemføres mindst tre måneder efter dens notifikation.

KAPITEL IV.

ØKONOMI.

Art. 122. Fastsættelse og betaling af foreningens udgifter.

1. Med forbehold af §§ 2–5 må de årlige udgifter vedrørende foreningens organers virksomhed ikke overskride de nedenfor anførte beløb for året 1976 og efterfølgende år:

11.720.900 schweiziske francs for året 1976
13.574.800 schweiziske francs for året 1977
14.058.900 schweiziske francs for året 1978
14.467.500 schweiziske francs for året 1979
14.883.900 schweiziske francs for året 1980

I tilfælde af udsættelse af den til året 1979 fastsatte kongres må det årlige budget for hvert af årene efter 1980 ikke overskride det for det nærmest foregående år fastsatte beløb med mere end 5 %.

2. Udgifterne i forbindelse med den næste kongres (flytning af sekretariatet, befordringsudgifter, udgifter til teknisk installation af simultantolkeanlæg og udgifter til fremstilling af dokumenter under kongressen, etc.) må ikke overstige et beløb på 2.135.200 schweiziske francs.

3. Eksekutivrådet kan give bemyndigelse til overskridelse af de i §§ 1 og 2 fastsatte beløb til imødegåelse af lønstigninger, forøgede pensionsbidrag eller rådighedstillæg, herunder de af de Forenede Nationer fastsatte stillingstillæg, der anvendes for personale tjenstgørende i Genève.

4. Eksekutivrådet kan give bemyndigelse til overskridelse af de i § 1 fastsatte beløb i forbindelse med udsendelse af den nye udgave af »Nomenclature internationale des bureaux de poste« samt med indretningen af en kantine i det internationale bureau. De samlede tilladte overskridelser kan ikke overstige:

– 870.000 schweiziske francs for udgivelsen af Nomenclaturen.
– 100.000 schweiziske francs for indretningen af kantinen i det internationale bureau.

5. Hvis de i §§ 1 og 2 omhandlede bevillinger viser sig at være utilstrækkelige til at sikre foreningens drift, kan disse beløb kun overskrides efter godkendelse af et flertal af foreningens medlemslande. Enhver henvendelse herom skal indeholde en udtømmende fremstilling af alle de faktorer, der berettiger en sådan anmodning.

6. Lande, som tilslutter sig foreningen, samt lande, der udtræder af denne, skal betale bidrag for hele det år, i løbet af hvilket deres tiltrædelse, henholdsvis udtrædelse, får virkning.

7. Den schweiziske forbundsregering yder de nødvendige forskud og kontrollerer, at det internationale bureaus økonomiske dispositioner samt dets regnskabsaflæggelse holdes inden for grænserne af den af kongressen vedtagne bevilling.

8. De af den schweiziske forbundsregering i henhold til § 7 ydede forskud skal godtgøres af de betalingspligtige poststyrelser inden for den kortest mulige frist og senest den 31. december i det år, i hvilket regnskabet er udsendt. Hvis denne frist oversiddes, er de skyldige beløb til fordel for den nævnte regering rentebærende med 5 % pro anno at regne fra dagen for udløbet af den nævnte frist.

Art. 123. Bidragsklasser.

1. Medlemslandene bidrager til dækning af foreningens udgifter i forhold til den bidragsklasse, de tilhører. Der er følgende klasser:

klasse på 50 enheder	klasse på 10 enheder
klasse på 25 enheder	klasse på 5 enheder
klasse på 20 enheder	klasse på 3 enheder
klasse på 15 enheder	klasse på 1 enhed

2. Medlemslandene indordnes i en af de forannævnte bidragsklasser på det tidspunkt, hvor de opnår adgang til eller tilslutter sig foreningen, efter den i statuttens art. 21, § 4, nævnte fremgangsmåde.

3. Medlemslandene kan senere skifte medlemsklasse på betingelse af, at dette notificeres for det internationale bureau inden kongressens åbning. Denne notifikation, hvorom kongressen underrettes, får gyldighed fra den dato, hvor de af kongressen vedtagne bestemmelser vedrørende foreningens økonomi træder i kraft.

4. Medlemslandene kan ikke forlange at blive nedrykket med mere end én klasse ad gangen. De medlemslande, der ikke inden kongressens åbning har udtrykt ønske om at ændre bidragsklasse, forbliver i den bidragsklasse, de har tilhørt indtil dette tidspunkt.

5. Som en afvigelse fra §§ 3 og 4 kan oprykning til højere bidragsklasser ske uden indskrænkning.

Art. 124. Betaling af leveringer fra det internationale bureau.

De af det internationale bureau til poststyrelserne mod betaling fremsendte leveringer skal betales inden for den kortest mulige frist og senest inden 6 måneder at regne fra den første dag i den måned, der følger efter den, i hvilken regningen er afsendt fra det internationale bureau. Hvis denne frist oversiddes, er de skyldige beløb, til fordel for den schweiziske forbundsregering, der har ydet forskuddet, rentebærende med 5 % pro anno at regne fra dagen for udløbet af den nævnte frist.

KAPITEL V.

VOLDGIFT.

Art. 125. Fremgangsmåden ved voldgift.

1. I tilfælde af, at en uoverensstemmelse skal afgøres ved en voldgiftskendelse, udpeger hver af de pågældende poststyrelser en poststyrelse i et medlemsland, som ikke er direkte interesseret i tvistemålet. Når flere poststyrelser gør fælles sag, regnes de ved anvendelsen af denne bestemmelse kun som én poststyrelse.

2. I det tilfælde, at en af de pågældende poststyrelser ikke inden for en frist af seks måneder reagerer over for et forslag om voldgift, skal det internationale bureau, såfremt det anmodes derom, enten søge at formå den poststyrelse, som har forholdt sig passiv, til at udpege en voldgiftsdommer eller selv ex officio udpege en sådan.

3. Parterne kan træffe aftale om at udpege en eneste voldgiftsdommer, der kan være det internationale bureau.

4. Voldgiftsdommernes afgørelse træffes ved stemmeflerhed.

5. I tilfælde af stemmelighed vælger voldgiftsdommerne til at påkende uoverensstemmelsen en anden poststyrelse, der ligeledes er uden interesse i tvistemålet. Såfremt enighed om dette valg ikke kan opnås, udpeges poststyrelsen af det internationale bureau blandt de poststyrelser, der ikke har været foreslået af voldgiftsdommerne.

6. Hvis det drejer sig om en uoverensstemmelse, der har henhold til en af overenskomsterne, kan voldgiftsdommerne ikke udpeges uden for den kreds af poststyrelser, som deltager i den pågældende overenskomst.

KAPITEL VI.

SLUTNINGSBESTEMMELSER

Art. 126. Betingelser for vedtagelse af forslag angående det almindelige reglement.

For at blive gyldige skal forslag, der indgives til kongressen vedrørende nærværende almindelige reglement, godkendes af flertallet af de på kongressen repræsenterede medlemslande. Mindst to tredjedele af foreningens medlemslande skal være til stede ved stemmeafgivningen.

Art. 127. Forslag angående overenskomsterne med de Forenede Nationer.

De i art. 126 fastsatte betingelser for vedtagelse anvendes ligeledes på forslag til ændring af de mellem Verdenspostforeningen og de Forenede Nationer afsluttede overenskomster, for så vidt disse overenskomster ikke fastsætter betingelserne for ændring af de deri indeholdte bestemmelser.

Art. 128. Det almindelige reglements ikraftsættelse og gyldighedsperiode.

Dette almindelige reglement skal træde i kraft den 1. januar 1976 og forblive gyldigt, indtil akterne fra den følgende kongres sættes i kraft.

Til bekræftelse heraf har de befuldmægtigede for regeringerne i medlemslandene underskrevet dette almindelige reglement i ét eksemplar, der forbliver deponeret i arkivet hos den regering, i hvis land foreningen har sit sæde. En genpart heraf overleveres hver part af regeringen i det land, hvor kongressen har været afholdt.

Lausanne, den 5. juli 1974.

Slutningsprotokol til almindeligt reglement for Verdenspostforeningen.

Umiddelbart før underskriften af det under dags dato indstiftede almindelige reglement for Verdenspostforeningen er underskrevne befuldmægtigede kommet overens om følgende:

Art. I. Eksekutivråd og konsultative postale studieråd.

Bestemmelserne i det almindelige reglement om organisation og virkemåde for eksekutivrådet og det konsultative postale studieråd finder anvendelse før ikrafttrædelsen af nævnte reglement.

Art. II. Foreningens udgifter.

1. Som en afvigelse fra art. 128 forhøjes det for året 1975 fastsatte maksimumsbeløb for udgifterne vedrørende foreningens organers virksomhed med 100.000 schweiziske francs som følge af udgifterne i forbindelse med iværksættelsen af det nye afregningssystem for internationale svarkuponer pr. 1. januar 1975.

2. Som en afvigelse fra art. 122, § 1, kan eksekutivrådet, eller i påtrængende nødvendige tilfælde generaldirektøren, give bemyndigelse til en overskridelse af de fastsatte maksimumsbeløb, med henblik på større, uforudsete reparationsarbejder vedrørende det internationale bureaus bygning. Overskridelsen kan dog ikke overstige 65.000 schweiziske francs pr. år.

Art. III. Bidragsklasser.

Art. 123, § 1, bringes i anvendelse inden nærværende reglement træder i kraft.

Til bekræftelse heraf har underskrevne befuldmægtigede udfærdiget denne protokol, der skal have samme kraft og samme gyldighed, som hvis dens bestemmelser var optaget i selve det almindelige reglements tekst, og har underskrevet den i ét eksemplar, der forbliver deponeret i arkivet hos den regering, i hvis land foreningen har sit sæde. En genpart overleveres hver part af regeringen i det land, hvor kongressen har været afholdt.

Lausanne, den 5. juli 1974.

VERDENSPOSTKONVENTIONEN

Underskrevne befuldmægtigede for regeringerne i foreningens medlemslande har i henhold til art. 22, § 3, i den i Wien den 10. juli 1964 indstiftede statut for Verdenspostforeningen efter fælles aftale, og med forbehold af bestemmelsen i statuttens artikel 25, § 3, i nærværende konvention fastsat de for den internationale posttjeneste gældende fælles regler samt bestemmelserne vedrørende brevpostforsendelser.

1. DEL

Fællesregler vedrørende den internationale posttjeneste.

KAPITEL I.

Almindelige bestemmelser.

Art. 1. Ret til at forsende post i transit.

1. Retten til at forsende post i transit, hvis princip er udtrykt i statuttens art. 1, medfører for hver poststyrelse forpligtelse til altid at videresende lukkede afslutninger og brevpostforsendelser i åben transit, som overleveres til dens tjeneste af en anden poststyrelse, ad de hurtigste befordringsveje, som den benytter til sine egne forsendelser. Denne forpligtelse gælder også for luftpostbrevforsendelser uden hensyn til, om de transitydende poststyrelser medvirker ved videreforsendelsen eller ikke.

2. De medlemslande, der ikke deltager i udvekslingen af breve indeholdende letfordærvelige biologiske stoffer eller radioaktive stoffer, har ret til ikke at tillade befordring af disse forsendelser i åben transit over deres område. Dette gælder ligeledes med hensyn til de i art. 33, § 6, nævnte forsendelser.

3. De medlemslande, der ikke besørger breve med angiven værdi, eller som ikke påtager sig ansvaret for værdiforsendelser, der befordres med deres søposttjenester eller med deres luftruter, kan dog ikke modsætte sig, at de omhandlede forsendelser befordres i lukkede afslutninger over deres område eller med deres sø- eller luftposttjenester, men disse landes ansvar er da begrænset til det for rekommanderede forsendelser fastsatte.

4. Ret til at forsende postpakker i transit ad land- eller søvejen gælder kun med hensyn til de landes område, som deltager i udvekslingen af postpakker.

5. Ret til at forsende luftpostpakker i transit tilsikres på foreningens hele område. Dog skal de medlemslande, som ikke har tiltrådt overenskomsten angående postpakker, ikke være forpligtet til at deltage i befordringen af luftpostpakker ad overfladevejen.

6. De medlemslande, der har tiltrådt overenskomsten angående postpakker, men som ikke besørger pakker med angiven værdi, eller som ikke påtager sig ansvaret for værdipakker, der befordres med deres søposttjenester eller med deres luftruter, kan dog ikke modsætte sig, at sådanne pakker befordres i lukkede afslutninger over deres område eller befordres med deres sø- eller luftposttjenester; men disse landes ansvar er da begrænset til det, der er fastsat for pakker af samme vægt uden angiven værdi.

Art. 2. Undladelse af at overholde reglerne om ret til at forsende post i transit.

Såfremt et land ikke overholder bestemmelserne i statuttens art. 1. og konventionens art. 1 angående ret til at forsende post i transit, har poststyrelserne i de andre medlemslande ret til at indstille postudvekslingen med dette land. De skal forud give de interesserede poststyrelser meddelelse pr. telegram om dette skridt og underrette det internationale bureau om forholdet.

Art. 3. Landtransitbefordring uden deltagelse af posttjenesten i transitlandet.

Transitbefordring af post igennem et land, uden at dette lands posttjeneste deltager i

befordringen, kan kun ske efter forudgående tilladelse fra transitlandet. Denne form for transitbefordring medfører ikke noget ansvar for transitlandet.

Art. 4. Midlertidig indstilling af tjenesten. Tjenestens genoptagelse.

Når en poststyrelse på grund af ekstraordinære omstændigheder ser sig nødsaget til midlertidigt, helt eller delvis, at indstille visse udvekslinger, er den forpligtet til straks, om fornødent ad telegrafisk vej, at give underretning derom til den eller de vedkommende poststyrelser. Den skal på tilsvarende måde give underretning om tjenestens genoptagelse. Desuden skal det internationale bureau underrettes om indstillingen af tjenesten eller om dennes genoptagelse, såfremt det skønnes nødvendigt generelt at give poststyrelserne meddelelse om forholdet.

Art. 5. Postforsendelsernes tilhørsforhold.

Enhver postforsendelse tilhører afsenderen, så længe den ikke er blevet udleveret til rette vedkommende, medmindre den pågældende forsendelse er blevet beslaglagt i medfør af lovgivningen i bestemmelseslandet.

Art. 6. Oprettelse af nye tjenester.

Poststyrelserne kan efter indbyrdes aftale oprette nye tjenester, der ikke udtrykkeligt er fastsat i konventionen. Taksterne vedrørende en ny tjeneste fastsættes af den pågældende poststyrelse under hensyntagen til de med denne tjeneste forbundne driftsomkostninger.

Art 7. Takster.

1. Takster og gebyrer vedrørende den internationale udveksling af de forskellige postforsendelser er fastsat i konventionen og overenskomsterne.
2. Det er forbudt at opkræve andre postale takster, tillægstakster og gebyrer af nogen som helst art end dem, der er hjemlet i konventionen og overenskomsterne.

Art. 8. Ækvivalenter.

I hvert land fastsættes taksterne og gebyrerne efter en modværdi i landets mønt, der så nøjagtigt som muligt svarer til guldfrancens værdi.

Art. 9. Frimærker.

Poststyrelserne er de eneste, der kan udgive frimærker bestemt til frankering.

Art. 10. Formularer.

1. Formularernes tekst, farve og dimensioner skal være i overensstemmelse med det i konventionens og overenskomsternes ekspeditionsreglementer i så henseende foreskrevne.
2. De formularer, som benyttes af poststyrelserne i deres indbyrdes forhold, skal være affattet i det franske sprog med eller uden underlagt oversættelse i et andet sprog, medmindre vedkommende poststyrelser træffer anden bestemmelse derom ved direkte aftale.
3. De formularer, som benyttes af publikum, skal bære en underlagt oversættelse i det franske sprog, når de ikke er trykt i dette sprog.

Art. 11. Postidentitetskort.

1. Hver poststyrelse kan til personer, som fremsætter anmodning derom, udstede postidentitetskort, der er gyldige som legitimationsdokument ved alle de forretninger, som udføres af postkontorerne i de lande, der ikke måtte have meddelt, at de ikke anerkender identitetskortene.

2. Den poststyrelse, som udsteder et kort, er bemyndiget til herfor at opkræve en afgift, som ikke må overstige 2 francs.

3. Poststyrelserne er frigjort for ethvert ansvar, når det godtgøres, at udleveringen af en postforsendelse eller udførelsen af en kontant pengeudbetaling er sket mod forevisning af et forskriftsmæssigt kort. De er ej heller ansvarlige for de følger, som tab, fravendelse eller svigagtig anvendelse af et forskriftsmæssigt kort kan medføre.

4. Et kort er gyldigt i fem år fra dets udstedelsesdag at regne. Dog ophører kortet at være gyldigt:

a) når indehaverens udseende har ændret sig i den grad, at det ikke længere svarer til fotografiet eller signalementet;
b) når det er beskadiget på en sådan måde, at det ikke længere er muligt at konstatere rigtigheden af bestemte oplysninger vedrørende indehaveren;
c) når det bærer spor af at være forfalsket.

Art. 12. Afvikling af afregninger.

Afviklingen mellem poststyrelserne af internationale afregninger hidrørende fra postudvekslingen kan betragtes som løbende transaktioner og kan foretages på samme måde som vedkommende landes løbende internationale forpligtelser, når der findes aftaler desangående. Hvis sådanne aftaler ikke findes, sker afviklingen af disse afregninger i overensstemmelse med bestemmelserne i ekspeditionsreglementet.

Art. 13. Forpligtelser vedrørende straffeforanstaltninger.

Medlemslandenes regeringer forpligter sig til at træffe eller foreslå deres respektive lovgivningsmyndigheder at træffe de nødvendige foranstaltninger:

a) til at straffe eftergørelse af frimærker, herunder frimærker, hvis gyldighed er ophævet, internationale svarkuponer og postidentitetskort;
b) til at straffe brug eller udbredelse:
   1° af eftergjorte frimærker (herunder frimærker, hvis gyldighed er ophævet) eller allerede benyttede frimærker samt af eftergjorte eller allerede benyttede aftryk fra frankostemplingsmaskiner eller bogtrykmaskiner;
   2° af eftergjorte internationale svarkuponer;
   3° af eftergjorte postidentitetskort;
c) til at straffe svigagtig brug af gyldige postidentitetskort;
d) til at forbyde og undertrykke al svigagtig fremstilling og udbredelse af de i posttjenesten benyttede etiketter og stempler, der er eftergjort eller efterlignet på en sådan måde, at de kan forveksles med de af poststyrelsen i et af medlemslandene fremstillede etiketter og stempler;
e) til at forhindre og eventuelt straffe indlæggelse af opium, morfin, kokain eller andre bedøvende midler såvel som eksplosive og let antændelige genstande i postforsendelser, i hvilke det ikke efter konventionen og overenskomsterne udtrykkeligt er tilladt at foretage sådan indlæggelse.

KAPITEL II.

BESTEMMELSER VEDRØRENDE PORTOFRIHED

Art. 14. Portofrihed.

Det er udtrykkeligt fastsat i konventionen og overenskomsterne, i hvilke tilfælde, der gælder portofrihed.

Art. 15. Portofrihed for brevpostforsendelser vedrørende posttjenesten.

Med forbehold af art. 60, § 4, er brevpostforsendelser vedrørende posttjenesten fritaget for enhver postal afgift, når de:

a) afsendes af poststyrelserne eller af deres postkontorer,
b) udveksles mellem Verdenspostforeningens organer og de snævrere foreningers organer, mellem disse organer indbyrdes eller når de afsendes fra de nævnte organer til poststyrelserne eller til disses postkontorer.

Art. 16. Portofrihed for forsendelser vedrørende krigsfanger og civilinternerede.

1. Med forbehold af art. 60, § 2, er brevpostforsendelser, breve med angiven værdi, postpakker og blanketter vedrørende postale pengeoverførsler, der er bestemt til krigsfanger eller afsendt af disse, enten direkte eller gennem de i henhold til art. 122 i Genferkonventionen af 12. august 1949 vedrørende behandlingen af krigsfanger oprettede oplysningskontorer og det i henhold til art. 123 i samme konvention oprettede centralkontor for oplysninger om krigsfanger, fritaget for enhver postal afgift. De i et neutralt land optagne og internerede kombattanter er ligestillet med egentlige krigsfanger, for så vidt angår anvendelsen af foranstående bestemmelser.

2. § 1 anvendes ligeledes på brevpostforsendelser, breve med angiven værdi, postpakker og blanketter vedrørende postale pengeoverførsler, der er afsendt fra andre lande og bestemt til de i Genferkonventionen af 12. august 1949 vedrørende beskyttelse af civilpersoner i krigstid omhandlede internerede civilpersoner, eller som er afsendt af disse, enten direkte eller gennem de i henhold til samme konventions art. 136 oprettede oplysningskontorer og det i henhold til art. 140 oprettede centralkontor for oplysninger.

3. De ovennævnte nationale oplysningskontorer og centralkontorerne for oplysninger nyder ligeledes portofrihed for brevpostforsendelser, breve med angiven værdi, postpakker og blanketter vedrørende postale pengeoverførsler, der vedrører de i §§ 1 og 2 omhandlede personer, og som de afsender eller modtager enten direkte eller i viderebefordringsøjemed under de i nævnte paragraffer omhandlede forhold.

4. Postpakker af vægt indtil 5 kg er portofri. Vægtgrænsen forhøjes til 10 kg for forsendelser, hvis indhold er udeleligt, og for pakker, der er adresseret til en lejr eller dens tillidsmænd til fordeling mellem fangerne.

Art. 17. Portofrihed for blindeforsendelser.

Med forbehold af art. 60, § 2, er blindeforsendelser fritaget for porto, for de særlige gebyrer, der er nævnt i art. 21, samt for gebyret for postopkrævning.

2. DEL

Bestemmelser vedrørende brevpost.

KAPITEL I.

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Art. 18. Brevpostforsendelser.

Betegnelsen brevpostforsendelser omfatter breve, postkort, tryksager, blindeforsendelser og småpakker.

Art. 19. Takster og almindelige betingelser.

1. Taksterne for befordring af frankerede brevpostforsendelser inden for foreningens hele område fastsættes i overensstemmelse med angivelserne i kolonne 1–3 i efterfølgende skema. Taksterne kan forhøjes med højst 70 % (kol. 4) eller nedsættes med højst 50 % (kol. 5). Bortset fra den undtagelse, der er nævnt i art. 22, § 4, omfatter disse takster udlevering af forsendelserne på adressaternes bopæl, for så vidt der i bestemmelseslandet foretages omdeling af de pågældende forsendelser:

Forsendelsesarter	Vægtsatser	Grundtakster	Grænser	
			Maksimumsgrænser (grundtaksten forhøjet med 70 %)	Minimumsgrænser (grundtaksten nedsat med 50 %)
1	2	3	4	5
		c	c	c
Breve	indtil 20 g	50	85	25
	over 20 g indtil 50 g (fakultative vægtsatser)	90	153	45
	over 50 g indtil 100 g (fakultative vægtsatser)	120	204	60
	eller			
	over 20 g indtil 100 g	120	204	60
	over 100 g indtil 250 g	240	408	120
	over 250 g indtil 500 g	460	782	230
	over 500 g indtil 1000 g	800	1360	400
	over 1000 g indtil 2000 g	1300	2210	650
Postkort		35	59,5	17,5
Tryksager	indtil 20 g	25	42,5	12,5
	over 20 g indtil 50 g (fakultative vægtsatser)	40	68	20
	over 50 g indtil 100 g (fakultative vægtsatser)	55	93,5	27,5
	eller			
	over 20 g indtil 100 g	55	93,5	27,5
	over 100 g indtil 250 g	100	170	50
	over 250 g indtil 500 g	180	306	90
	over 500 g indtil 1000 g	300	510	150
	over 1000 g indtil 2000 g	420	714	210
	for hver 1000 g yderligere	210	357	105

Forsendelsesarter	Vægtsatser	Grundtakster	Grænser	
			Maksimumsgrænser (grundtaksten forhøjet med 70 %)	Minimumsgrænser (grundtaksten nedsat med 50 %)
1	2	3	4	5
		c	c	c
Blindeforsendelser	se art. 17			
Småpakker	indtil 100 g	55	93,5	27,5
	over 100 g indtil 250 g	100	170	50
	over 250 g indtil 500 g	180	306	90
	over 500 g indtil 1000 g	300	510	150

2. Undtagelsesvis har de medlemslande, der har afskaffet postkortet som særlig forsendelsesart i deres indre tjeneste, adgang til for postkort i den internationale tjeneste at anvende taksten for breve.

3. Som en afvigelse fra § 1, har poststyrelserne adgang til for tryksager at anvende en første vægtsats på 50 g.

4. De valgte takster skal, inden for de i § 1 fastsatte grænser, så vidt muligt have samme indbyrdes forhold som grundtaksterne. Dog har hver poststyrelse adgang til at afrunde sine takster opad eller nedad på den måde, der passer bedst for landets møntsystem; sidstnævnte regel gælder også for alle takster og gebyrer ud over selve forsendelsesportoen. Undtagelsesvis kan hver poststyrelse, inden for de i § 1 nævnte grænser, ved fastsættelsen af taksterne for tryksager eller småpakker anvende en større procentvis forhøjelse end den, der anvendes for taksten for breve.

5. I tilfælde af en eller flere på hinanden følgende revalueringer eller devalueringer af den nationale mønt, er poststyrelserne ikke forpligtede til som følge heraf at ændre ækvivalenterne for de i konventionen og overenskomsterne hjemlede takster og gebyrer eller for salgsprisen for internationale svarkuponer, sålænge disse revalueringer eller devalueringer ikke overstiger 15 % i alt.

6. Grænserne for vægt og udstrækning for brevpostforsendelserne er fastsat i overensstemmelse med efterfølgende skema:

Forsendelsesarter	Grænser for vægt	Grænser for udstrækning
1	2	3
Breve	2 kg	Maksimum: længde, bredde og tykkelse tilsammen: 900 mm, dog må den største udstrækning ikke overstige 600 mm. I rulleform: længden plus to gange diameteren: 1040 mm, dog må den største udstrækning ikke overstige 900 mm. Minimum: Forsendelsen skal have en forside, der ikke må være mindre end 90×140 mm, med en tolerance på 2 mm. I rulleform: længde plus to gange diameteren: 170 mm, dog må den største udstrækning være mindst 100 mm.
Tryksager	2 kg (5 kg, hvis det drejer sig om bøger eller brochurer; denne vægtgrænse kan forhøjes indtil 10 kg efter aftale mellem de pågældende poststyrelser.)	

Forsendelses-arter	Grænser for vægt	for udstrækning
1	2	3
Blindefor-sendelser	7 kg	
Småpakker	1 kg	
Postkort		Maksimum: 105 × 148 mm, med en tolerance på 2 mm. Minimum: 90 × 140 mm, med en tolerance på 2 mm.

7. Poststyrelserne kan for de brevforsendelser, der indleveres i deres land, anvende den maksimumsvægt, der er fastsat i deres indre tjeneste for forsendelser af samme art, forudsat at den i § 6 fastsatte maksimumsvægt ikke derved overskrides.

8. Under hensyntagen til bestemmelserne i § 6 betragtes som postale normalforsendelser forsendelser af rektangulær form, hvis længde ikke er mindre end bredden × $\sqrt{2}$ (tilnærmet værdi 1,4) og som i deres ydre opfylder følgende betingelser:

a) forsendelser i konvolut:

1° forsendelser i almindelig konvolut:
minimumsmål: 90 × 140 mm, med en tolerance på 2 mm;
maksimumsmål: 120 × 235 mm, med en tolerance på 2 mm;
maksimumsvægt: 20 g;
maksimumstykkelse: 5 mm;
iøvrigt skal udskriften anføres på den side af konvolutten, der ikke er forsynet med overfald og inden for en rektangulær zone, der ligger mindst:
40 mm fra konvoluttens øverste kant (tolerance 2 mm);
15 mm fra konvoluttens højre kant;
15 mm fra den nederste kant
og højst 140 mm fra konvoluttens højre kant.

2° forsendelser i rudekonvolut:
udstrækning, vægt og tykkelse som for forsendelser i almindelig konvolut; ud over de almindelige betingelser for modtagelse til postbesørgelse, der er fastsat i art. 122 i ekspeditionsreglementet, skal disse forsendelser opfylde følgende betingelser:
ruden skal være anbragt i en afstand af mindst:
40 mm fra konvoluttens øverste kant (tolerance 2 mm);
15 mm fra den højre kant;
15 mm fra den venstre kant;
15 mm fra den nederste kant;
ruden må ikke være afgrænset af en farvet kant eller en farvet ramme;

3° alle forsendelser i konvolut:
når afsenderangivelsen findes på forsiden, skal den anføres i øverste venstre hjørne; denne plads skal ligeledes anvendes til tjenstlige påtegninger eller vignetter, der i givet fald kan anbringes under afsenderangivelsen.

b) forsendelser i kortform:
størrelse og konsistens som for postkort;

c) de under litra a) og b) nævnte forsendelser:
på den side, hvor udskriften, som skal anføres i konvoluttens længderetning, findes, skal der til frankering og annulleringsstempler forbeholdes en rektangulær zone med en højde på 40 mm (– 2 mm), regnet fra forsendelsens øverste kant og med en længde på 74 mm, regnet fra forsendelsens højre kant. Inden for denne zone skal frimærker eller frankeringspåtryk være anbragt i øverste højre hjørne.

Som postale normalforsendelser betragtes ikke:
- forsendelser, som ikke opfylder ovenstående betingelser;
- sammenfoldede kort (dobbeltkort);
- forsendelser, der er lukket med hefteklemmer, metaløjer eller spidsklemmer (»paperbinders«);
- hulkort, der afsendes ukonvolutterede.

9. For konvolutterede breve og tryksager af første vægtsats, som ikke er postale normalforsendelser, samt for breve i kortform, som ikke opfylder betingelserne, der er anført i § 8, første stk. og litra b), har poststyrelsen i afsendelseslandet ret til at anvende en takst, der ikke må være højere end taksten for anden vægtsats for de omhandlede forsendelser.

10. De i § 6 fastsatte grænser for vægt og udstrækning gælder ikke for de i art. 15 omhandlede posttjenstlige brevpostforsendelser. Vægten kan dog ikke overstige 30 kg pr. forsendelse.

11. Tryksager, der er bestemt til samme adressat og til samme bestemmelsessted, og som er nedlagt i en eller flere særlige sække, er ikke undergivet de i § 6 fastsatte vægtgrænser. Vægten kan dog ikke overstige 30 kg pr. sæk. Taksten for disse forsendelser beregnes pr. kg af sækkens samlede vægt. Hver poststyrelse har ret til for tryksager, der afsendes i særlige sække at indrømme en takstnedsættelse på indtil 10 %.

12. Letfordærvelige biologiske stoffer, hvis beskaffenhed og indpakning er i overensstemmelse med de i ekspeditionsreglementet fastsatte bestemmelser, er underkastet brevporto. De skal afsendes som rekommanderede forsendelser ad hurtigste vej, normalt ad luftvejen, dog kun mod betaling af den gældende luftposttillægstakst. De kan kun forsendes mellem anerkendte laboratorier. Udvekslingen er desuden begrænset til kun at finde sted i forbindelsen mellem medlemslande, hvis poststyrelser har erklæret sig villige til at acceptere disse forsendelser, enten i deres gensidige udveksling eller kun i den ene retning.

13. Radioaktive stoffer, hvis beskaffenhed og indpakning er i overensstemmelse med de i ekspeditionsreglementet fastsatte bestemmelser, er underkastet brevporto. De skal afsendes som rekommanderede forsendelser ad hurtigste vej, normalt ad luftvejen, dog kun mod betaling af den gældende luftposttillægstakst. De kan kun indleveres af afsendere, der har fået behørig tilladelse hertil. Udvekslingen er desuden begrænset til kun at finde sted i forbindelsen mellem medlemslande, hvis poststyrelser har erklæret sig villige til at acceptere disse forsendelser, enten i deres gensidige udveksling, eller kun i den ene retning.

14. Hver poststyrelse har adgang til for de i dens land udgivne aviser og tidsskrifter at indrømme en nedsættelse, der ikke kan overstige 50 % af taksten for tryksager, hvorved den dog kan forbeholde sig at begrænse denne nedsættelse til aviser og tidsskrifter, der opfylder de i den indre tjeneste stillede betingelser for besørgelse til avisporto. Fra nedsættelsen er udelukket handelstryksager, såsom kataloger, prospekter, prislister o. s. v., uanset hvor regelmæssigt deres udgivelse finder sted; det samme gælder reklamer, der er trykt på blade, som indlægges i aviser og tidsskrifter.

15. Poststyrelserne kan ligeledes indrømme den samme nedsættelse for bøger og hæfter, partiturer og geografiske kort, som ikke indeholder nogen annonce eller reklame ud over den, som findes på bindet eller omslaget.

16. Andre brevpostforsendelser end rekommanderede breve i lukket konvolut må ikke indeholde møntstykker, pengesedler eller værdipapirer af en hvilken som helst art lydende på ihændehaver, rejsechecks, forarbejdet eller uforarbejdet platin, guld eller sølv, ædelstene, juveler og andre kostbare genstande.

17. Poststyrelserne i afsendelses- og bestemmelseslandet har ret til at behandle efter deres indre lovgivning breve, som indeholder dokumenter, der har karakter af nutidig og personlig korrespondance, og som udveksles mellem andre personer end afsenderen og brevets adressat eller personer, der bor sammen med disse.

18. Bortset fra de i ekspeditionsreglementet fastsatte undtagelser må tryksager, blindeforsendelser og småpakker:

a) ikke bære nogen påtegning eller indeholde noget dokument, der har karakter af nutidig og personlig korrespondance;

b) ikke indeholde stemplede eller ustemplede frimærker eller andre frigørelsesmidler og ej heller noget dokument, der repræsenterer en værdi.

19. Det er tilladt i én forsendelse at samle brevpostforsendelser, der er underkastet forskellig porto på den betingelse, at forsendelsens samlede vægt ikke overstiger maksimumsvægten for den kategori af de indlagte forsendelser, for hvilken der gælder den højeste porto. Forsendelsens samlede vægt takseres efter denne kategori af de indlagte forsendelser.

20. Bortset fra de i konventionen og dens ekspeditionsreglement fastsatte undtagelser besørges de forsendelser ikke, som ikke opfylder de i denne artikel og i de tilsvarende artikler i ekspeditionsreglementet fastsatte regler. Forsendelser, som fejlagtigt måtte være modtaget, skal tilbagesendes til afsendelseslandets postvæsen. Dog er postvæsenet i bestemmelseslandet berettiget til at udlevere dem til adressaterne. I så fald anvender det eventuelt på dem de takster, som er fastsat for den forsendelsesart, til hvilken de efter den anvendte lukkemetode, deres indhold, vægt eller dimensioner må henregnes. Forsendelser, som overskrider den i § 6 fastsatte maksimumsvægt, kan takseres efter deres virkelige vægt.

Art. 20. Afgivelse af brevpostforsendelser til postbesørgelse i udlandet.

Intet medlemsland er forpligtet til at befordre eller omdele til adressaterne brevpostforsendelser, som afsendere, der er bosiddende på dets territorium, afgiver eller lader afgive til postbesørgelse i et andet land for at drage fordel af der gældende lavere takster; dette gælder ligeledes forsendelser af den omhandlede art, som indleveres i stort antal, hvad enten indleveringen er foretaget for at drage fordel af lavere takster eller ej. Reglen anvendes uden forskel såvel med hensyn til forsendelser, der er bragt i stand til afsendelse i det land, i hvilket afsenderen bor, og derefter er bragt over grænsen, som med hensyn til forsendelser, der er bragt i stand til afsendelse i et andet land. Vedkommende poststyrelse har ret til enten at tilbagesende de omhandlede forsendelser til afsendelsesstedet eller til at opkræve sin indenrigske porto for dem. I sidstnævnte tilfælde kan den behandle forsendelserne i overensstemmelse med sin indenrigske lovgivning, såfremt afsenderen nægter at betale denne porto.

Art. 21. Særlige gebyrer.

De i konventionen fastsatte gebyrer, der opkræves udover de i art. 19 nævnte takster, kaldes »særlige gebyrer«. De er fastsat til de i nedenstående skema angivne beløb:

Gebyrets art 1	Beløb 2	Bemærkninger 3
a) tillægsgebyr for forsendelser, som indleveres efter udløbet af den normale indleveringsfrist (art. 22, § 1)	samme gebyr som i den indenrigske tjeneste	
b) gebyr for indlevering uden for postkontorernes normale åbningstid (art. 22, § 2)	samme gebyr som i den indenrigske tjeneste	

Gebyrets art 1	Beløb 2	Bemærkninger 3
c) gebyr for poste restante forsendelser (art. 22, § 3)	samme gebyr som i den indenrigske tjeneste	
d) gebyr for udlevering til adressaten af en småpakke af vægt over 500 g (art. 22, § 4)	højst 60 centimer	Dette gebyr kan forhøjes med højst 30 centimer i tilfælde af aflevering på bopælen
e) lagerafgift (art. 23)	det gebyr, der er fastsat i den indenrigske lovgivning for alle brevpostforsendelser af vægt over 500 g med undtagelse af blindeforsendelser	
f) porto i tilfælde af manglende eller utilstrækkelig frankering af almindelige brevforsendelser (art. 27, § 1)	det portobeløb, der fremkommer ved at multiplicere den i omdelingslandet gældende takst for et brev af første vægtsats med en brøk, hvis tæller er det manglende portobeløb, og hvis nævner er den i afsendelseslandet gældende takst for et brev af første vægtsats; hertil lægges et ekspeditionsgebyr på højst 60 centimer eller det i den indenrigske lovgivning fastsatte gebyr.	Ekspeditionsgebyret opkræves ikke i de tilfælde, der er nævnt i art. 137, §§ 3–5 i ekspeditionsreglementet
g) ekspresgebyr (art. 29, §§ 2, 3 og 6)	et gebyr, der mindst udgør portoen for et frankeret brev af 1. vægtsats og højst 1,60 franc.	For hver sæk, der indeholder de i art. 19, § 11, nævnte forsendelser, opkræver poststyrelserne i stedet for et gebyr pr. forsendelse, et samlet gebyr, der ikke må være højere end fem gange gebyret pr. forsendelse Når udbringning ved ekspresbud medfører særlige foranstaltninger, kan der opkræves et supplerende gebyr i henhold til de bestemmelser, der gælder for indenrigske forsendelser af samme art. Hvis adressaten anmoder om udbringning ved ekspresbud, kan der opkræves det i den indenrigske tjeneste gældende gebyr
h) gebyr for anmodning om tilbagelevering eller om ændring af adresse (art. 30, § 2)	højst 3 francs	
i) gebyr for anmodning om omekspedition (art. 31, § 3)	samme gebyr som i den indenrigske tjeneste	

Gebyrets art 1	Beløb 2	Bemærkninger 3
j) gebyr for omekspedition eller tilbagesendelse (art. 31, § 4 og art. 32 § 7)	samme gebyr som i den indenrigske tjeneste	
k) gebyr for fremlæggelse for toldvæsenet (art. 35)	højst 5 francs	For hver sæk, der indeholder de i art. 19, § 11, nævnte forsendelser, opkræver poststyrelserne i stedet for et gebyr pr. forsendelse, et samlet gebyr på højst 8 francs
l) gebyr for udlevering af en forsendelse fri for afgifter (art. 37, §§ 1, 3 og 4)	1° kommissionsgebyr på højst 2 francs, der tilfalder poststyrelsen i bestemmelseslandet 2° gebyr på højst 3 francs, der opkræves af poststyrelsen i afsendelseslandet for hver anmodning, der fremsættes efter forsendelsens indlevering 3° fakultativt tillægsgebyr på højst 2 francs, der opkræves af poststyrelsen i afsendelseslandet	
m) efterspørgselsgebyr (art. 39, § 4)	højst 90 centimer	
n) rekommandationsgebyr (art. 41, § 1, litra b og § 2)	højst 2 francs	1° For hver sæk, der indeholder de i art. 19, § 11, nævnte forsendelser, opkræver poststyrelserne, i stedet for et gebyr pr. forsendelse, et samlet gebyr, der ikke må være højere end fem gange gebyret pr. forsendelse 2° Ud over det faste gebyr eller det samlede gebyr kan poststyrelserne hos afsenderne eller adressaterne opkræve de i deres indenrigske lovgivning fastsatte særlige gebyrer for ekstraordinære sikkerhedsforanstaltninger i forbindelse med ekspeditionen af rekommanderede forsendelser.
o) gebyr for risiko ved vis major (art. 41, § 3)	højst 40 centimer for hver rekommanderet forsendelse	
p) gebyr for modtagelsesbevis (art. 42, § 1)	højst 80 centimer	

Gebyrets art 1	Beløb 2	Bemærkninger 3
q) gebyr for udlevering til adressaten personlig af en rekommanderet forsendelse (art. 43, § 1)	højst 50 centimer	

Art. 22. Gebyr for indlevering efter indleveringsfristens udløb. Gebyr for indlevering uden for postkontorernes normale åbningstid. Gebyr for poste restante forsendelser. Gebyr for udlevering af småpakker.

1. Poststyrelserne er bemyndiget til hos afsenderen at opkræve et tillægsgebyr efter bestemmelserne i deres indre lovgivning for forsendelser, som indleveres efter udløbet af den normale indleveringsfrist.

2. Poststyrelserne er bemyndiget til hos afsenderen at opkræve et tillægsgebyr i henhold til deres indre lovgivning for forsendelser, der indleveres på postkontorerne uden for disses normale åbningstid.

3. For forsendelser, som er adresseret poste restante, kan poststyrelserne i bestemmelseslandene opkræve det særlige gebyr, som eventuelt måtte være fastsat i deres lovgivning for indenrigske forsendelser af samme art.

4. Poststyrelserne i bestemmelseslandene er bemyndiget til for hver småpakke af vægt over 500 g, der udleveres til adressaten at opkræve det særlige gebyr, der er fastsat i art. 21, litra d).

Art. 23. Lagerafgift.

Poststyrelsen i bestemmelseslandet har ret til, i henhold til sin indenrigske lovgivning, at opkræve en lagerafgift for enhver brevpostforsendelse af vægt over 500 g, når adressaten ikke har afhentet den inden for den frist, i hvilken den ligger til afhentning uden omkostninger. Denne afgift anvendes ikke for blindeforsendelser.

Art. 24. Frankering.

1. I almindelighed skal alle de i art. 18 nævnte forsendelser med undtagelse af de i art. 15–17 omhandlede være fuldt frankeret af afsenderen.

2. Andre ufrankerede eller utilstrækkeligt frankerede forsendelser end breve og postkort besørges ikke.

3. Når ufrankerede eller utilstrækkeligt frankerede breve eller postkort indleveres i større antal, har poststyrelsen i afsendelseslandet ret til at tilbagelevere dem til afsenderen.

Art. 25. Former for frankering.

1. Frankering foregår enten ved hjælp af frimærker, som er trykt eller klæbet på forsendelserne, og som er gyldige i afsendelseslandet, eller ved hjælp af aftryk fra frankostemplingsmaskiner, der er officielt godkendt, og som virker under poststyrelsens umiddelbare kontrol, eller ved hjælp af aftryk, som er frembragt ved bogtryk eller ved anden trykke- eller stemplingsmetode, når et sådant system er hjemlet i afsendelseslandets indenrigske reglementer.

2. Frankeringen af tryksager, der er bestemt til samme adressat og til samme bestemmelsessted, og som er nedlagt i en særlig sæk, foretages på en af de i § 1 nævnte måder og sker ved, at det samlede beløb tilsvares på sækkens ydre vignet.

3. Som rigtigt frankeret betragtes: forsendelser, der er rigtigt frankeret for deres første befordringsstrækning, og for hvilke supplerende porto er erlagt før deres om-

ekspedition, samt aviser eller pakker med aviser og tidsskrifter, hvis udskrift indeholder angivelsen »Abonnement-poste« og som forsendes i henhold til overenskomsten angående abonnement på aviser og tidsskrifter. Påtegningen »Abonnement-poste« skal efterfølges af angivelsen »Taxe perçue« (T.P.) eller »Port payé« (P.P.), for så vidt disse forsendelser ikke er frankeret på en af de i § 1 nævnte måder.

Art. 26. Frankering af brevforsendelser ombord på skibe.

1. Forsendelser, der indleveres ombord på et skib, medens dette befinder sig på et af rejsens to endepunkter eller på et af de mellemliggende anløbssteder, skal frankeres med det lands frimærker, i hvis territorialfarvand skibet befinder sig, og efter dette lands takster.

2. Hvis indleveringen finder sted i rum sø, kan forsendelserne, medmindre særlig aftale er truffet mellem vedkommende poststyrelser, frankeres med det lands frimærker, som skibet tilhører, eller i hvis tjeneste det sejler, og efter dette lands takster. Forsendelser, der er frankeret i henhold til disse regler, skal afleveres til et postkontor på anløbsstedet snarest muligt efter skibets ankomst.

Art. 27. Porto i tilfælde af manglende eller utilstrækkelig frankering.

1. Ufrankerede eller utilstrækkeligt frankerede breve og postkort er undergivet den i art. 21, litra f) nævnte porto, der skal udredes af adressaten eller af afsenderen, når det drejer sig om uanbringelige forsendelser.

2. I ovennævnte tilfælde kan samme regler anvendes forsåvidt angår andre brevpostforsendelser, der fejlagtigt er fremsendt til bestemmelseslandet.

3. Rekommanderede forsendelser skal af postvæsenet i ankomstlandet betragtes som fuldt frankerede .

Art. 28. Internationale svarkuponer.

1. Internationale svarkuponer, der udstedes af det internationale bureau, er til salg i medlemslandene.

2. Værdien af en svarkupon udgør 1 franc og salgsprisen, der fastsættes af vedkommende poststyrelser, kan ikke være lavere end denne værdi.

3. Svarkuponerne kan ombyttes i ethvert medlemsland mod et eller flere frimærker, som udgør minimumsportoen for et almindeligt brev, som sendes til udlandet ad overfladevejen. Svarkuponerne kan ligeledes ombyttes mod postale helsager, såfremt det er tilladt ifølge de af poststyrelsen i ombytningslandet fastsatte regler. Ved præsentation af et tilstrækkeligt antal svarkuponer skal poststyrelserne udlevere frimærker svarende til minimumsportoen for et almindeligt brev, som sendes til udlandet ad luftvejen som tillægsfrankeret luftpostbrev.

4. Der er iøvrigt forbeholdt poststyrelsen i et medlemsland ret til at forlange, at svarkuponerne og de brevpostforsendelser, som skal frankeres ved ombytning af disse kuponer, skal indleveres samtidigt.

5. Som en afvigelse fra § 1, har poststyrelserne ret til ikke at påtage sig salg af svarkuponer eller til at begrænse salget af disse.

Art. 29. Ekspresforsendelser.

1. I de lande, hvis poststyrelser påtager sig denne tjeneste, bliver brevpostforsendelser efter afsenderens anmodning udbragt ved særligt bud snarest muligt efter deres ankomst til omdelingskontoret.

2. Disse forsendelser, som benævnes »ekspresforsendelser«, er udover den almindelige porto undergivet det særlige gebyr, som fremgår af art. 21, litra g). Dette gebyr skal erlægges fuldtud og forud.

3. Når udbringning pr. ekspresbud medfører særlige foranstaltninger for poststyrelsen i bestemmelseslandet, dels med hensyn til beliggenheden af adressatens bopæl, dels for så vidt angår ankomstdagen eller ankomsttidspunktet til bestemmelseskontoret, anvendes med hensyn til forsendelsens udbringning og eventuel opkrævning af et tillægsgebyr de i den indenrigske tjeneste gældende bestemmelser for forsendelser af samme art.

4. Ekspresforsendelser, som ikke er fuldt frankeret til det samlede beløb af de takster, der skal forudbetales, omdeles på sædvanlig måde, medmindre de er behandlet som ekspresforsendelser af afsendelsespostkontoret. I dette sidste tilfælde udtakseres forsendelserne i porto efter bestemmelserne i art. 27.

5. Det er tilladt poststyrelserne at indskrænke sig til ét forsøg på aflevering ved ekspresbud. Hvis dette forsøg er frugtesløst, kan forsendelsen behandles som en almindelig forsendelse.

6. Hvis de i bestemmelseslandet gældende regler tillader det, kan adressaterne anmode omdelingskontoret om at få forsendelser, der er bestemt til dem, udbragt ekspres umiddelbart efter deres ankomst. I så fald har poststyrelsen i bestemmelseslandet ret til ved udleveringen at opkræve den i den indre tjeneste gældende takst.

Art. 30. Tilbagelevering. Ændring eller berigtigelse af adressen på afsenderens anmodning.

1. Afsenderen af en brevpostforsendelse kan forlange den tilbageleveret fra postvæsenet eller lade dens adresse ændre, så længe den

a) ikke er blevet udleveret til adressaten,

b) ikke er blevet konfiskeret eller tilintetgjort af vedkommende myndighed som følge af overtrædelse af bestemmelserne i art. 33,

c) ikke er blevet beslaglagt i henhold til bestemmelseslandets indre lovgivning.

2. Den anmodning, som i denne anledning skal udfærdiges, fremsendes pr. post eller telegraf på afsenderens bekostning. Afsenderen skal for hver anmodning betale det i art. 21, litra h), fastsatte særlige gebyr. Hvis anmodningen skal fremsendes ad luftvejen eller pr. telegraf, skal afsenderen yderligere betale den respektive luftposttillægstakst eller telegramafgift. Hvis forsendelsen endnu befinder sig i afsendelseslandet, behandles anmodningen om tilbagelevering, om ændring eller berigtigelse af adressen efter lovgivningen i dette land.

3. Enhver poststyrelse er forpligtet til, for så vidt det er foreneligt med dens indre lovgivning, at modtage anmodninger om tilbagelevering eller ændring af adresse vedrørende brevpostforsendelser af enhver art, som er indleveret i de andre poststyrelsers tjeneste.

4. Såfremt afsenderen ønsker at få oplysning pr. luftpost eller pr. telegram om de dispositioner, der er truffet af bestemmelsesposthuset i anledning af anmodningen om tilbagelevering eller ændring af adresse, må han derfor betale den tilsvarende luftposttillægstakst eller telegramafgift.

5. For hver anmodning om tilbagelevering eller forandring i adressen angående flere samtidigt på samme postkontor af samme afsender til samme adressat indleverede forsendelser opkræves de i § 2 omhandlede gebyrer eller tillægstakster kun én gang.

6. Såfremt det kun drejer sig om en simpel berigtigelse af den egentlige adresse (uden forandring af adressatens navn eller stilling), kan anmodningen herom af afsenderen rettes direkte til bestemmelsesposthuset, d. v. s. uden iagttagelse af de i § 2 omhandlede formaliteter og uden betaling af det der nævnte særlige gebyr.

7. Tilbagesendelse af en forsendelse til afsendelsesstedet som følge af en anmodning om tilbagelevering finder sted ad luftvejen, når afsenderen forpligter sig til at betale den tilsvarende luftposttillægstakst. Når en forsendelse omekspederes ad luftvejen som følge af en anmodning om ændring af adresse, opkræves luftposttillægstaksten for den nye befordringsstrækning hos adressaten og beholdes af poststyrelsen i omdelingslandet.

Art. 31. Omekspedition.

1. I tilfælde af, at adressaten skifter bopæl, omekspederes brevpostforsendelser straks til ham efter de regler, der gælder i den indenrigske tjeneste, medmindre afsenderen ved en i udskriften og i et i bestemmelseslandet kendt sprog angiven påtegning har forbudt omekspedition. Omekspedition fra et land til et andet finder dog kun sted, såfremt forsendelserne opfylder de for den nye befordring krævede betingelser. I tilfælde af omekspedition ad luftvejen anvendes bestemmelserne i konventionens art. 68, §§ 2–5, og art. 183 i ekspeditionsreglementet.

2. Enhver poststyrelse har ret til at fastsætte en frist for omekspeditioner svarende til den, der gælder i den indre tjeneste.

3. De poststyrelser, som opkræver et gebyr for anmodning om omekspedition i deres indre tjeneste, er bemyndiget til at opkræve det samme gebyr i den internationale tjeneste.

4. Omekspedition af brevpostforsendelser fra land til land giver ikke anledning til opkrævning af nogen supplerende porto, bortset fra de undtagelser, der er fastsat i ekspeditionsreglementet. De poststyrelser, der i deres indre tjeneste opkræver et gebyr for omekspedition, har dog ret til at opkræve samme gebyr for brevpostforsendelser vedrørende den internationale udveksling, som omekspederes inden for deres egen tjeneste.

5. Brevpostforsendelser, som omekspederes, udleveres til adressaterne mod betaling af de portobeløb, med hvilke de er blevet belagt ved afsendelsen, ved ankomsten eller under befordringen som følge af omekspedition ud over den første befordringsstrækning, hvilket ikke har nogen indflydelse på opkrævningen af toldafgifter eller andre særlige omkostninger, hvis ophævelse bestemmelseslandet ikke tilsteder.

6. I tilfælde af omekspedition til et andet land ophæves poste restante gebyret, gebyret for fremlæggelse for toldvæsenet, lagerafgiften, kommissionsgebyret, tillægsgebyret for ekspresudbringning og gebyret for udlevering af småpakker.

Art. 32. Uanbringelige forsendelser. Tilbagesendelse til afsendelseslandet.

1. Forsendelser, der af en eller anden grund ikke har kunnet udleveres til adressaten, betragtes som uanbringelige.

2. Uanbringelige forsendelser skal straks tilbagesendes til afsendelseslandet.

3. Henliggefristen for forsendelser, som henlægges til afhentning, eller som er adresseret poste restante, fastsættes efter bestemmelseslandets regler. Dog må denne frist som almindelig regel ikke overstige én måned, undtagen i særlige tilfælde, hvor poststyrelsen i bestemmelseslandet skønner det nødvendigt at forlænge den indtil højst 2 måneder. Tilbagesendelse til afsendelseslandet skal ske inden for en kortere frist, hvis afsenderen ved en i udskriften og i et i bestemmelseslandet kendt sprog angiven påtegning har forlangt det.

4. Postkort, der ikke er forsynet med afsenderens adresse tilbagesendes ikke. Dog skal rekommanderede postkort altid tilbagesendes.

5. Tilbagesendelse til afsendelsesstedet af uanbringelige tryksager er ikke obligatorisk, medmindre afsenderen ved en påtegning på forsendelsen anført i et sprog, der kendes i bestemmelseslandet, har anmodet om tilbagesendelse. Rekommanderede tryksager og bøger skal altid tilbagesendes.

6. I tilfælde af tilbagesendelse til afsendelseslandet ad luftvejen anvendes bestemmelserne i konventionens art. 69 og ekspeditionsreglementets art. 183.

7. Uanbringelige brevpostforsendelser, der er tilbagesendt til afsendelseslandet, udleveres til afsenderne efter reglerne i art. 31, § 5. Disse forsendelser giver ikke anledning til opkrævning af nogen supplerende porto, bortset fra de undtagelser, der er fastsat i ekspeditionsreglementet. De poststyrelser, der i deres indre tjeneste opkræver et gebyr for tilbagesendelse, har dog ret til at opkræve det samme for brevpostforsendelser vedrørende den internationale udveksling, som tilbagesendes til deres tjeneste.

Art. 33. Forbud.

1. Til postbesørgelse kan ikke modtages brevpostforsendelser, som på grund af deres emballage kan frembyde fare for personalet, tilsmudse eller beskadige de andre forsendelser eller postmateriellet. Metalklemmer, der anvendes til lukke af forsendelserne, må ikke være skarpe; de må heller ikke virke hindrende for udførelsen af posttjenesten.

2. Indlæggelse i brevpostforsendelser af nedenstående genstande er forbudt:

a) genstande, som på grund af deres beskaffenhed kan frembyde fare eller give anledning til beskadigelser som nævnt i § 1;

b) opium, morfin, kokain og andre bedøvende midler;

c) levende dyr med undtagelse af:

1° bier, igler og silkeorme;

2° skadelige insekters parasitter og insektdræbere, som er bestemt til anvendelse ved bekæmpelsen af sådanne insekter, og som forsendes mellem offentligt anerkendte institutioner;

d) eksplosive, brandfarlige eller andre farlige stoffer; de i art. 19, §§ 12 og 13, omhandlede letfordærvelige biologiske stoffer og radioaktive stoffer falder dog uden for dette forbud;

e) obskøne eller umoralske genstande;

f) genstande, hvis indførsel eller udbredelse i bestemmelseslandet er forbudt.

3. De forsendelser, som indeholder de i § 2 nævnte genstande, og som fejlagtigt er modtaget til besørgelse, behandles efter den indre lovgivning i det land, hvis postvæsen konstaterer deres tilstedeværelse.

4. Forsendelser, der indeholder de i § 2, litra b), d) og e) nævnte genstande, videresendes ikke i noget tilfælde til bestemmelsesstedet, ligesom de ikke udleveres til adressaterne eller tilbagesendes til afsendelsesstedet. Poststyrelsen i bestemmelseslandet kan udlevere til adressaten den del af indholdet, som ikke falder ind under et forbud.

5. I de tilfælde, hvor forsendelser, som fejlagtigt er modtaget til besørgelse, hverken tilbagesendes til afsendelseslandet eller udleveres til adressaten, skal poststyrelsen i afsendelseslandet nøjagtigt underrettes om den behandling, som disse forsendelser er blevet underkastet.

6. I øvrigt er der forbeholdt ethvert land ret til på sit område at undlade befordring i åben transit af andre brevforsendelser end breve og postkort, med hensyn til hvilke de lovbestemmelser, som fastsætter betingelserne for deres offentliggørelse eller udbredelse i vedkommende land, ikke er iagttaget. Sådanne genstande skal tilbagesendes til postvæsenet i afsendelseslandet.

Art. 34. Toldbehandling.

Poststyrelsen i såvel afsendelseslandet som i bestemmelseslandet er bemyndiget til at afgive brevpostforsendelser til toldbehandling i henhold til lovgivningen i disse lande og til i givet fald at åbne forsendelserne tjenstligt.

Art. 35. Gebyr for fremlæggelse for toldvæsenet.

For forsendelser, som afgives til toldbehandling i afsendelsøslandet eller i bestemmelseslandet, kan der som postal afgift, enten for afleveringen til toldvæsenet og for fortoldningen, eller for afleveringen til toldvæsenet alene, afkræves det særlige gebyr, der fremgår af art. 21, litra k).

Art. 36. Toldafgifter og andre ikke-postale afgifter.

Poststyrelserne er berettiget til, enten hos forsendelsernes afsendere eller hos adressaterne at opkræve toldafgifter og eventuelle andre ikke-postale afgifter af enhver art.

Art. 37. Forsendelser, som skal udleveres fri for afgifter.

1. I forbindelsen mellem medlemslande, hvis poststyrelser har erklæret sig enige i så henseende, kan afsenderne ved en forudgående erklæring til afsendelsespostkontoret påtage sig at betale samtlige postale og ikke-postale afgifter, som hviler på forsendelserne ved udleveringen. Afsenderen kan efter en forsendelses indlevering, og sålænge den ikke er blevet udleveret til adressaten, mod betaling af det særlige gebyr, der fremgår af art. 21, litra l), stk. 2º, forlange, at forsendelsen skal udleveres uden afgifter. Hvis anmodningen skal videresendes pr. luftpost eller pr. telegram, skal afsenderen tillige betale luftposttillægstaksten for forsendelsen eller taksten for telegrammet.

2. I de i § 1 omhandlede tilfælde skal afsenderne forpligte sig til at betale de beløb, som måtte blive forlangt af bestemmelsespostkontoret, og skal eventuelt stille fornødent depositum.

3. Poststyrelsen i bestemmelseslandet er bemyndiget til pr. forsendelse at opkræve det i art. 21, litra l), stk. 1º, fastsatte kommissionsgebyr. Dette gebyr er uafhængigt af det i art. 35 fastsatte gebyr.

4. Poststyrelsen i afsendelseslandet har ret til hos afsenderen at opkræve det i art. 21, litra l), kolonne 2, stk. 3º, nævnte tillægsgebyr, som den beholder som godtgørelse for den i afsendelseslandet ydede tjeneste.

5. Enhver poststyrelse har ret til at begrænse besørgelsen af forsendelser, som skal udleveres fri for afgifter, til kun at gælde rekommanderede forsendelser.

Art. 38. Ophævelse af toldafgifter og andre ikke-postale afgifter.

Poststyrelserne forpligter sig til at rette henvendelse til vedkommende myndigheder i deres land for at opnå, at toldafgifter og andre ikke-postale afgifter ophæves for forsendelser, som tilbagesendes til afsendelsesstedet, som tilintetgøres på grund af indholdets fuldstændige ødelæggelse, eller som omekspederes til et tredje land.

Art. 39. Efterspørgsler.

1. Efterspørgsler kan indgives af kunderne inden for en frist på et år at regne fra dagen efter en forsendelses indlevering.

2. Enhver poststyrelse er forpligtet til at behandle efterspørgslerne så hurtigt som muligt.

3. Enhver poststyrelse er forpligtet til at modtage efterspørgsler angående enhver forsendelse, som er indleveret på andre poststyrelsers område.

4. Bortset fra de tilfælde, hvor afsenderen allerede har erlagt det særlige gebyr for modtagelsesbevis, kan der for hver efterspørgsel opkræves det særlige gebyr, der er fastsat i art. 21, litra m). Hvis den telegrafiske vej ønskes benyttet, opkræves foruden efterspørgselsgebyret tillige taksten for telegrammet og eventuelt for svaret.

5. Hvis efterspørgslen angår flere samtidigt af samme afsender til samme adressat på samme posthus indleverede forsendelser, opkræves kun et enkelt gebyr. Hvis det imidlertid drejer sig om rekommanderede forsendelser, der efter afsenderens ønske skulle befordres ad forskellige veje, opkræves gebyr for hver af de benyttede veje.

6. Hvis efterspørgslen skyldes en tjenestefejl, tilbagebetales det for efterspørgslen erlagte gebyr.

KAPITEL II.

REKOMMANDEREDE FORSENDELSER.

Art. 40. Adgang til at sende rekommanderede forsendelser.

1. De i art. 18 nævnte brevforsendelser kan forsendes som rekommanderede forsendelser.

2. Ved indlevering af en rekommanderet forsendelse skal der gratis leveres afsenderen en kvittering.

3. Rekommanderede breve i lukket konvolut kan indeholde de genstande, der er nævnt i art. 19, § 16.

Art. 41. Takster.

1. Portoen for rekommanderede forsendelser skal erlægges forud. Den består af:

a) almindelig porto for forsendelsen efter dennes art;

b) det i art. 21, litra n), fastsatte rekommandationsgebyr.

2. Såfremt ekstraordinære sikkerhedsforanstaltninger er nødvendige, kan poststyrelserne opkræve det i art. 21, litra n), kolonne 3, stk. 2⁰, nævnte særlige gebyr.

3. De poststyrelser, der er villige til at påtage sig den risiko, der kan opstå ved vis major, er bemyndiget til at opkræve det i art. 21, litra o), fastsatte særlige gebyr.

Art. 42. Modtagelsesbevis.

1. Afsenderen af en rekommanderet forsendelse kan forlange et modtagelsesbevis, når han ved indleveringen betaler det i art. 21, litra p), nævnte gebyr.

2. Når afsenderen efterlyser et modtagelsesbevis, som han ikke har modtaget tilbage inden for den normale tidsfrist, opkræves hverken nyt gebyr eller det i art. 39 fastsatte efterspørgselsgebyr.

Art. 43. Udlevering til adressaten personlig.

1. I forbindelserne mellem de poststyrelser, der har givet deres samtykke dertil, udleveres rekommanderede forsendelser på afsenderens forlangende til adressaten personlig. Poststyrelserne kan træffe aftale om kun at tillade denne tjeneste for rekommanderede forsendelser, der er ledsaget af et modtagelsesbevis. I begge tilfælde skal afsenderen betale det særlige gebyr, der fremgår af art. 21, litra q).

2. Poststyrelserne er forpligtede til at gøre to forsøg på at aflevere disse forsendelser, det andet forsøg dog kun såfremt det må formodes, at forsendelsen vil kunne udleveres ved dette andet forsøg.

KAPITEL III.

ANSVAR.

Art. 44. Princippet for poststyrelsernes ansvar og ansvarets omfang.

1. Poststyrelserne er alene ansvarlige for bortkomst af rekommanderede forsendelser. Ansvaret gælder såvel for forsendelser i åben transit som for forsendelser, der fremsendes i lukkede afslutninger.

2. Poststyrelserne kan tillade, at fuldstændig indholdsberøvelse eller fuldstændig beskadigelse af indholdet i rekommanderede forsendelser sidestilles med bortkomst under forudsætning af, at emballagen kan anses for tilstrækkelig til effektivt at sikre indholdet mod hændelig skade i form af indholdsberøvelse eller beskadigelse, samt at sådanne uregelmæssigheder er konstateret før forsendelsen er overtaget af adressaten eller, i tilfælde af tilbagesendelse til afsendelsesstedet, af afsenderen.

3. I tilfælde af bortkomst af en rekommanderet forsendelse har afsenderen ret til en erstatning, hvis beløb er fastsat til 40 francs pr. forsendelse; dette beløb kan forhøjes til 200 francs for hver af de særlige sække indeholdende tryksager, der er nævnt i art. 19, § 11.

4. Afsenderen har adgang til at afstå fra retten til erstatning til fordel for adressaten. Afsenderen eller adressaten kan bemyndige en tredjemand til at modtage erstatningen, hvis dette er tilladt efter den indenrigske lovgivning.

5. Som en afvigelse fra § 3 har adressaten ret til erstatningen, når han har modtaget en fuldstændig indholdsberøvet eller beskadiget forsendelse, og når poststyrelserne benytter sig af den hjemmel, der er givet hertil i § 2. Adressaten kan afstå sin ret til erstatning til afsenderen.

Art. 45. Poststyrelsernes fritagelse for ansvar.

1. Poststyrelserne ophører med at være ansvarlige for rekommanderede forsendelser, hvis udlevering de har foretaget enten efter de i deres indenrigske reglementer for forsendelser af samme art fastsatte bestemmelser eller efter de i art. 11, § 3, omhandlede regler.

2. De er ikke ansvarlige:

1º for bortkomst af rekommanderede forsendelser:

a) i tilfælde af vis major; den poststyrelse, i hvis tjeneste bortkomsten har fundet sted, skal på grundlag af sit lands lovgivning afgøre, om bortkomsten skyldes omstændigheder, der må betragtes som vis major; disse omstændigheder skal meddeles afsendelseslandets poststyrelse, såfremt denne forlanger det. Dog består ansvaret for det afsendelseslands poststyrelse, som har påtaget sig at dække risikoen ved vis major (art. 41, § 3);

b) når de ikke kan gøre rede for forsendelserne som følge af tjenstlige dokumenters ødelæggelse ved vis major, dog med det forbehold, at der ikke i øvrigt er ført bevis for deres ansvar;

c) når det drejer sig om forsendelser, hvis indhold falder ind under de i art. 19, §§ 16 og 18, litra b) og 33, § 2, indeholdte forbud, for så vidt forsendelserne er blevet konfiskeret eller tilintetgjort af vedkommende myndighed på grund af deres indhold;

d) når afsenderen ikke har iværksat efterspørgsel inden for den i art. 39, § 1, fastsatte frist af et år;

2º for rekommanderede forsendelser, der er beslaglagt i medfør af bestemmelseslandets lovgivning.

3º for rekommanderede forsendelser, der er blevet beskadigede som følge af indholdets beskaffenhed, i de tilfælde, hvor art. 44, § 2, anvendes.

3. Poststyrelserne påtager sig intet ansvar med hensyn til tolddeklarationer, uanset i hvilken form disse er affattet, samt for afgørelser, der træffes af toldvæsenet ved eftersyn af brevpostforsendelser, der er afgivet til toldkontrol.

Art. 46. Afsenderens ansvar.

1. Inden for samme grænser som poststyrelserne selv er afsenderen af en brevpostforsendelse ansvarlig for enhver skade, der forårsages på andre postforsendelser som følge af, at han har afsendt ikke-tilladte genstande, eller fordi han ikke har iagttaget de gældende forsendelsesbetingelser, alt under forudsætning af, at der ikke foreligger fejl eller forsømmelser fra poststyrelsernes eller transportørernes side.

2. Den omstændighed, at indleveringskontoret har modtaget en sådan forsendelse til postbesørgelse, fritager ikke afsenderen for hans ansvar.

3. Den poststyrelse, som konstaterer en skade, der skyldes fejl fra afsenderens side, giver meddelelse herom til afsendelseslandets poststyrelse, hvem det i givet fald tilkommer at indlede retsforfølgning mod afsenderen.

Art. 47. Bestemmelse af ansvaret mellem poststyrelserne.

1. Indtil bevis for det modsatte foreligger, påhviler ansvaret for bortkomst af en rekommanderet forsendelse den poststyrelse, som efter at have modtaget forsendelsen uden bemærkning og efter at være forsynet med alt forskriftsmæssigt materiale til brug ved undersøgelsen hverken kan godtgøre, at udlevering til adressaten har fundet sted eller eventuelt, at rigtig overlevering til et andet postvæsen er sket.

2. Poststyrelsen i et transitland eller bestemmelseslandet er, indtil bevis for det modsatte foreligger, og under forbehold af § 3, fritaget for ethvert ansvar:

a) når den har iagttaget § 4 samt de bestemmelser, der gælder for undersøgelse af afslutningerne og konstatering af uregelmæssigheder;

b) når den kan godtgøre, at efterspørgslen først er iværksat over for den, efter at de tjenstlige dokumenter, som har henhold til den efterspurgte forsendelse, er tilintetgjort som følge af, at den i ekspeditionsreglementets art. 108 fastsatte opbevaringsfrist er udløbet; dette forbehold medfører ikke noget retstab for reklamanten.

c) når det, i tilfælde af enkeltvis kartering af rekommanderede forsendelser ikke kan godtgøres, at den efterspurgte forsendelse er rigtigt udleveret, fordi poststyrelsen i afsendelseslandet ikke har iagttaget art. 151, § 1, i ekspeditionsreglementet om nøjagtig angivelse af rekommanderede forsendelser i brevpostkartet C 12 eller i supplementslisterne C 13.

3. Hvis bortkomsten har fundet sted under befordringen, uden at det er muligt at fastslå, på hvilket lands område eller i hvilket lands posttjeneste den er sket, skal de pågældende poststyrelser dog bære skaden med lige dele.

4. Når en rekommanderet forsendelse er gået tabt som følge af vis major, er den poststyrelse, på hvis område eller i hvis tjeneste bortkomsten har fundet sted, kun ansvarlig over for poststyrelsen i afsendelseslandet, såfremt begge lande påtager sig den risiko, som kan opstå ved vis major.

5. De toldafgifter og andre afgifter, hvis ophævelse ikke har kunnet opnås, skal udredes af de poststyrelser, som er ansvarlige for bortkomsten.

6. Den poststyrelse, som har foretaget udbetalingen af erstatningen, indtræder inden for beløbet af denne erstatning i den persons rettigheder, som har modtaget erstatningen, med hensyn til al eventuel regres såvel imod adressaten som imod afsenderen eller imod tredjemand.

Art. 48. Udbetaling af erstatning.

1. Med forbehold af regres mod den ansvarlige poststyrelse påhviler forpligtelsen til at udbetale erstatning enten poststyrelsen i afsendelseslandet eller, såfremt der er tale om det i art. 44, § 4, omhandlede tilfælde, poststyrelsen i bestemmelseslandet.

2. Denne udbetaling skal ske snarest muligt og senest inden for en frist af seks måneder at regne fra dagen efter efterspørgselsdagen.

3. Når den poststyrelse, som skal foretage udbetalingen, ikke har påtaget sig den risiko, der kan opstå ved vis major, og når spørgsmålet om, hvorvidt bortkomsten af forsendelsen skyldes et tilfælde af nævnte art, endnu ikke er afgjort ved udløbet af den i § 2 fastsatte frist, kan den undtagelsesvis udskyde afviklingen af erstatningen ud over denne frist.

4. Poststyrelsen i afsendelseslandet eller eventuelt bestemmelseslandet er bemyndiget til at fyldestgøre rette vedkommende for den af de i befordringen deltagende poststyrelsers regning, som, efter at sagen er rejst over for den på forskriftsmæssig måde har ladet fem måneder hengå uden at bringe sagen til afslutning, eller som ikke har meddelt poststyrelsen i afsendelseslandet eller eventuelt bestemmelseslandet, at bortkomsten formodes at hidrøre fra et tilfælde af vis major.

Art. 49. Godtgørelse af erstatningsbeløbet til den udbetalende poststyrelse.

1. Den ansvarlige poststyrelse eller den poststyrelse, for hvis regning erstatning er udbetalt i overensstemmelse med art. 48, er forpligtet til inden for en frist af fire måneder at regne fra fremsendelsen af underretning om den stedfundne udbetaling at godt-

gøre den poststyrelse, som har foretaget udbetalingen, og som kaldes den udbetalende poststyrelse, det til rette vedkommende virkeligt udbetalte erstatningsbeløb.

2. Hvis erstatningen skal udredes af flere poststyrelser i overensstemmelse med art. 47, skal hele erstatningsbeløbet inden for den i § 1 nævnte frist betales til den udbetalende poststyrelse af den første poststyrelse, som, skønt den rigtigt har modtaget den efterspurgte forsendelse, ikke kan godtgøre dens forskriftsmæssige overlevering til det følgende postvæsen. Det bliver denne poststyrelses sag at afkræve de andre ansvarlige poststyrelser hver deres eventuelle andel af den til den berettigede udbetalte erstatning.

3. Når der anvendes summarisk kartering efter reglerne i art. 151, § 2, i ekspeditionsreglementet, kan poststyrelsen i henholdsvis afsendelseslandet og bestemmelseslandet træffe aftale om, at hele skaden bæres af den poststyrelse, som skal udbetale erstatningsbeløbet til rette vedkommende.

4. Godtgørelsen til den fordringshavende poststyrelse skal foretages efter de regler for betaling, der er fastsat i art. 12.

5. Når ansvaret er erkendt i det i art. 48, § 4, nævnte tilfælde, kan erstatningsbeløbet ligeledes ex officio debiteres den ansvarlige poststyrelse i en hvilken som helst afregning, enten direkte eller med benyttelse som mellemled af en poststyrelse, der regelmæssigt udveksler afregninger med den ansvarlige poststyrelse.

6. Straks efter at have udbetalt erstatningsbeløbet skal den udbetalende poststyrelse meddele den ansvarlige poststyrelse datoen for udbetalingen og beløbets størrelse. Den kan kun kræve godtgørelse af dette erstatningsbeløb inden for en frist af et år at regne fra fremsendelsen af meddelelsen om betalingen til rette vedkommende.

7. Den poststyrelse, hvis ansvar rigtigt er fastslået, men som først har afslået at betale erstatningen, skal udrede alle yderligere omkostninger, der fremkommer som følge af den uberettigede forsinkelse med betalingen.

8. Poststyrelserne kan træffe aftale om periodisk at afvikle erstatningsbeløb, som de har udbetalt til berettigede, og hvis rigtighed de har erkendt.

9. Poststyrelserne kan træffe aftale om at give afkald på godtgørelsen af erstatningen fra den ansvarlige poststyrelse til den udbetalende poststyrelse inden for en beløbsgrænse, der fastsættes af de pågældende poststyrelser.

Art. 50. Afsenderens eller adressatens eventuelle tilbagebetaling af erstatningsbeløbet.

1. Dersom en rekommanderet forsendelse eller en del af en sådan forsendelse, der hidtil har været betragtet som bortkommet, kommer til veje, efter at erstatningen er udbetalt, skal adressaten og afsenderen underrettes herom; sidstnævnte eller – ved anvendelse af art. 44, § 4, adressaten underrettes desuden om, at han kan få det tilvejebragte udleveret inden for et tidsrum af 3 måneder mod tilbagebetaling af det modtagne erstatningsbeløb. Såfremt afsenderen eller i påkommende tilfælde adressaten ikke gør krav på forsendelsen inden udløbet af den nævnte frist, forholdes på tilsvarende måde over for adressaten eller i påkommende tilfælde afsenderen.

2. Hvis afsenderen eller adressaten modtager forsendelsen mod tilbagebetaling af erstatningsbeløbet, tilbagebetales dette beløb til den poststyrelse eller eventuelt de poststyrelser, som har båret skaden, inden for en frist på et år at regne fra datoen for tilbagebetalingen.

3. Hvis afsenderen og adressaten afstår fra at modtage forsendelsen, tilfalder denne den eller eventuelt de poststyrelser, der har båret skaden.

4. Hvis beviset for forsendelsens udlevering først føres efter udløbet af den i art. 48, § 4, fastsatte frist på fem måneder, må den udbetalte erstatning fortsat bæres af poststyrelsen i transitlandet eller i bestemmelseslandet, såfremt det udbetalte beløb af en eller anden grund ikke kan fås tilbage fra afsenderen.

KAPITEL IV.

RET TIL PORTO OG GEBYRER, TRANSITAFGIFTER OG TERMINALAFGIFTER.

Art. 51. Ret til porto og gebyrer.

Bortset fra de i konventionen og overenskomsterne fastsatte tilfælde beholder hver poststyrelse den porto og de gebyrer, som den har opkrævet.

Art. 52. Transitafgifter.

1. Med forbehold af art. 54, er de lukkede afslutninger, som udveksles mellem to postvæsener eller mellem to postkontorer i samme land med benyttelse af en eller flere andre poststyrelsers tjeneste (tredjelands posttjeneste), til fordel for hvert af de lande, gennem hvilke befordringen sker, eller hvis postvæsen deltager i befordringen, undergivet de i nedenstående skema angivne transitafgifter. Disse afgifter påhviler poststyrelsen i afslutningens afsendelsesland.

Strækninger 1	Afgift pr. kg brutto 2
1° landbefordringsstrækninger udtrykt i kilometer:	fr.
Indtil 300 km	0,16
Over 300 indtil 600 km	0,28
– 600 – 1000 –	0,41
– 1000 – 1500 –	0,57
– 1500 – 2000 –	0,74
– 2000 – 2500 –	0,91
– 2500 – 3000 –	1,08
– 3000 – 3800 –	1,29
– 3800 – 4600 –	1,55
– 4600 – 5500 –	1,82
– 5500 – 6500 –	2,11
– 6500 – 7500 –	2,42
– 7500: pr. 1000 km yderligere	0,30
2° søbefordringsstrækninger:	
a) udtrykt i sømil	
Indtil 300 sømil	0,28
Over 300 indtil 600 sømil	0,35
– 600 – 1000 –	0,39
– 1000 – 1500 –	0,43
– 1500 – 2000 –	0,46
– 2000 – 2500 –	0,49
– 2500 – 3000 –	0,51
– 3000 – 3500 –	0,53
– 3500 – 4000 –	0,55
– 4000 – 5000 –	0,57
– 5000 – 6000 –	0,60
– 6000 – 7000 –	0,62
– 7000 – 8000 –	0,64
– 8000 pr. 1000 sømil yderl.	0,02
b) udtrykt i km efter omsætning på grundlag af forholdet 1 sømil = 1,852 km	
Indtil 556 km	0,28
Over 556 indtil 1111 km	0,35
– 1111 – 1852 –	0,39
– 1852 – 2778 –	0,43
– 2778 – 3704 –	0,46
– 3704 – 4630 –	0,49
– 4630 – 5556 –	0,51
– 5556 – 6482 –	0,53
– 6482 – 7408 –	0,55
– 7408 – 9260 –	0,57
– 9260 – 11112 –	0,60
– 11112 – 12964 –	0,62
– 12964 – 14816 –	0,64
– 14816 pr. 1852 km yderligere	0,02

2. Når et land i henhold til art. 3 tillader, at en fremmed transporttjeneste udfører transitbefordring over dets område, uden at landets egen tjeneste deltager i denne befordring, skal der ikke betales transitafgifter for den post, der befordres på denne måde.

3. I mangel af særlig aftale betragtes som tredjelands posttjeneste de søbefordringer, som udføres direkte mellem to lande ved skibe, der tilhører et af landene.

4. De afstande, efter hvilke de i henhold til skemaet i § 1 anførte transitafgifter beregnes, tages fra den i ekspeditionsreglementets art. 111, § 2, litra c), nævnte »Fortegnelse over kilometerafstande vedrørende landbefordringsstrækninger for de transiterende afslutninger«, for så vidt angår landbefordringsstrækningerne, og fra den i ekspeditionsreglementets art. 111, § 2, litra d), omhandlede »Fortegnelse over skibsruter«, når der er tale om søbefordringsstrækninger.

5. Søbefordringen begynder i det øjeblik, afslutningerne leveres ved den kaj i afgangshavnen, hvorfra skibet lastes, og ophører, når de er blevet afleveret på kajen i bestemmelseshavnen.

6. Fejldirigerede afslutninger betragtes for så vidt angår betaling af transitafgifter, som om de havde fulgt deres normale rute; de poststyrelser, der deltager i befordringen af de nævnte afslutninger, har følgelig ingen ret til at afkræve godtgørelse derfor hos poststyrelserne i afsendelseslandene, men disse sidste skal betale de pågældende transitafgifter til de lande, hvis mellemkomst de regelmæssigt anvender.

Art. 53. Terminalafgifter.

1. Med forbehold af art. 54 er enhver poststyrelse, som i udvekslingen med en anden poststyrelse såvel ad luftvejen som ad overfladevejen modtager en større mængde brevpostforsendelser, end den selv afsender, berettiget til som kompensation for den overskydende del af den modtagne udenlandske post at afkræve poststyrelsen i afsendelseslandet en godtgørelse for de omkostninger, som denne post giver anledning til.

2. Den i § 1 omhandlede godtgørelse udgør 1,50 franc pr. kg af den modtagne overskydende post.

3. Enhver poststyrelse kan, helt eller delvis, give afkald på den i § 1 nævnte godtgørelse.

Art. 54. Fritagelse for transit- og terminalafgifter.

De i art. 15–17 nævnte portofri forsendelser samt sendinger (afslutninger) med tomme sække er fritaget for alle land- og søtransitafgifter såvel som for terminalafgifter.

Art. 55. Ekstraordinære postbefordringer.

De i art. 52 angivne transitafgifter anvendes ikke for befordringer, udført ved særlige transporttjenester, der er specielt oprettet eller opretholdes af en poststyrelse efter anmodning fra en eller flere andre poststyrelser. Betingelserne for befordringer af denne art fastsættes efter overenskomst imellem vedkommende poststyrelser.

Art. 56. Afregning af transit- og terminalafgifter.

1. Generalafregning vedrørende transitafgifter samt over terminalafgifter for overfladepost finder sted årligt på grundlag af statistiske opgørelser, der foretages én gang hvert tredje år i en periode på fjorten dage. Denne periode forlænges til otteogtyve dage for afslutninger, der udfærdiges mindre end fem gange om ugen, eller som sendes i transit gennem et og samme transitland mindre end fem gange pr. uge. Ekspeditionsreglementet fastsætter, i hvilken periode statistikken skal optages, samt det tidsrum, inden for hvilket dens resultater skal gælde.

2. Terminalafgifterne vedrørende luftpostforsendelser beregnes på grundlag af de faktiske vægte.

3. Selvom der, med hensyn til terminalafgifter, ved beregningen af differencen i vægt mellem den afsendte og den modtagne postmængde, anvendes forskellige metoder for henholdsvis luftposten og, uanset det anvendte transportmiddel, overfladeposten, er det den samlede mængde brevpostforsendelser, der udveksles mellem de pågældende

poststyrelser, der skal tages i betragtning ved afgørelsen af, om en anmodning om betaling af terminalafgifter er berettiget.

4. Såfremt den årlige saldo i forholdet mellem to poststyrelser ikke overstiger 25 francs for transitafgifternes vedkommende og 2000 francs for terminalafgifterne, er den betalingspligtige poststyrelse fritaget for enhver betaling.

5. Efter aftale mellem de pågældende poststyrelser kan ekstraordinære afslutninger holdes ude fra den ordinære statistik og afregningen foretages på grundlag af den faktiske vægt, uanset om udvekslingen af disse afslutninger finder sted i statistikperioderne eller uden for disse.

6. Enhver poststyrelse er bemyndiget til at forelægge en voldgiftsret resultaterne af en statistik, som efter dens opfattelse afviger for meget fra de virkelige forhold, til bedømmelse. Denne voldgift ordnes, således som det er foreskrevet i art. 125 i det almindelige reglement.

7. Voldgiftsdommerne har ret til efter deres bedste skøn at fastsætte beløbet for de transitafgifter eller terminalafgifter, som skal betales.

Art. 57. Udveksling af lukkede afslutninger med militære enheder, der er stillet til rådighed for de Forenede Nationer, og med marinefartøjer og militærfly.

1. Lukkede afslutninger kan med benyttelse af andre landes land-, sø- eller luftpostbefordringer udveksles mellem postkontorerne i et af medlemslandene og cheferne for de militære enheder, der er stillet til rådighed for de Forenede Nationer, og mellem cheferne for disse militære enheder indbyrdes.

2. Udvekslingen af lukkede afslutninger med benyttelse af andre landes land-, søeller luftpostbefordringer kan ligeledes finde sted mellem postkontorerne i et af medlemslandene og cheferne for samme lands flåde- eller luftvåbenafdelinger, eller marinefartøjer, henholdsvis militærfly, som opholder sig i udlandet, eller mellem chefen for en af disse afdelinger af flåden eller luftvåbnet eller et af disse marinefartøjer, henholdsvis militærfly, og chefen for en anden afdeling af flåden eller luftvåbnet eller et andet marinefartøj henholdsvis et andet militærfly, der tilhører samme land.

3. De brevpostforsendelser, der er optaget i de i §§ 1 og 2 nævnte afslutninger, skal udelukkende være adresseret til eller afsendt fra medlemmer af de militære enheder eller officerer og mandskab på de skibe eller flyvemaskiner, til hvilke afslutningerne er bestemt, eller fra hvilke de er afsendt. De takster og forsendelsesbetingelser, som skal gælde for disse forsendelser, fastsættes af poststyrelsen i det land, som har stillet den militære enhed til rådighed, eller hvorunder skibene eller flyvemaskinerne hører, på grundlag af dens indenrigske reglementer.

4. Medmindre særlig aftale er truffet, skal poststyrelsen i det land, der har stillet den militære enhed til rådighed, eller hvorunder marinefartøjerne eller militærflyene hører, betale transitafgifter for afslutningerne beregnet i overensstemmelse med bestemmelserne i art. 52, og luftbefordringsafgifter i henhold til art. 71, til de poststyrelser, der har deltaget i befordringen af afslutningerne.

3. DEL

Luftbefordring af brevforsendelser.

KAPITEL I.

ALMINDELIGE BESTEMMELSER.

Art. 58. Luftpostbrevforsendelser.

Brevpostforsendelser, der befordres ad luftvejen, kaldes »luftpostbrevforsendelser«.

Art. 59. Aerogrammer.

1. Enhver poststyrelse har adgang til at tillade aerogrammer, der er luftpostbrevforsendelser.

2. Aerogrammet består af et ark papir, der er passende sammenfoldet og tilklæbet på alle sider, og som i denne form skal have følgende dimensioner:

a) minimumsmål: som foreskrevet for breve;

b) maksimumsmål: 110×220 mm;
og således at længden er lig med eller større end bredden × $\sqrt{2}$ (tilnærmet værdi 1,4).

3. Forsiden af aerogrammet er forbeholdt adressen, frankeringen og tjenstlige bemærkninger og vignetter. Det skal være påtrykt »Aérogramme«, og der kan være anført en tilsvarende påtegning i afsendelseslandets sprog. Der må ikke indlægges noget i aerogrammet. Det kan afsendes som rekommanderet forsendelse, hvis afsendelseslandets reglementer tillader det.

4. Hver poststyrelse fastsætter inden for de i § 2 angivne grænser betingelserne for udgivelse, fabrikation og salg af aerogrammer.

5. Luftpostbrevforsendelser, der indleveres som aerogrammer, men som ikke opfylder de ovenfor fastsatte betingelser, behandles i overensstemmelse med art. 64. Poststyrelserne har dog ret til i alle tilfælde at fremsende forsendelserne ad overfladevejen.

Art. 60. Tillægsfrankerede og ikke-tillægsfrankerede luftpostbrevforsendelser.

1. Med hensyn til takster inddeles luftpostbrevforsendelser i tillægsfrankerede luftpostbrevforsendelser og ikke-tillægsfrankerede luftpostbrevforsendelser.

2. I princippet skal der for luftpostbrevforsendelser ud over de posttakster, der er hjemlet i konventionen og overenskomsterne, erlægges luftposttillægstakster; de i art. 16 og 17 nævnte postforsendelser er undergivet de samme tillægstakster. Alle disse forsendelser benævnes tillægsfrankerede (»påtegnede«) luftpostbrevforsendelser.

3. Poststyrelserne er berettiget til ikke at opkræve nogen luftposttillægstakst under forbehold af, at poststyrelsen i bestemmelseslandet underrettes herom; de således befordrede forsendelser benævnes ikke-tillægsfrankerede (»upåtegnede«) luftpostbrevforsendelser. Denne benævnelse anvendes ikke for brevforsendelser, som er optaget i afslutninger indeholdende almindelig overfladebrevpost, men som befordres ad luftvejen på grundlag af særlige aftaler med poststyrelserne, som overtager disse afslutninger i lufthavnene og derefter behandler dem som almindelig overfladebrevpost.

4. Med undtagelse af forsendelser, der afsendes af Verdenspostforeningens organer og de snævrere foreninger skal der ikke erlægges luftposttillægstakster for de i art. 15 omhandlede posttjenstlige brevforsendelser.

5. For de i art. 59 beskrevne aerogrammer skal der betales en takst, der mindst skal være lig den i afsendelseslandet gældende porto for et ikke-tillægsfrankeret brev af første vægtsats.

Art. 61. Luftposttillægstakster.

1. Poststyrelserne fastsætter de luftposttillægstakster, der skal opkræves for befordringen. I henseende hertil har de ret til at anvende lavere vægtsatser end de i art. 19 foreskrevne.

3. Luftposttillægstaksterne skal stå i snæver forbindelse med luftbefordringsafgifterne. Som almindelig regel må det samlede beløb, der opkræves i luftposttillægstakster vedrørende de to kategorier LC og AO ikke overstige disse afgifter.

4. Poststyrelserne har adgang til at fastsætte gennemsnitstillægstakster, hver svarende til en gruppe af bestemmelseslande.

5. Tillægstaksterne skal erlægges ved afsendelsen.

6. Enhver poststyrelse er berettiget til ved udregningen af tillægstaksten for en luftpostbrevforsendelse at tage hensyn til vægten af eventuelt vedhæftede formularer til brug for publikum. Vægten af modtagelsesbeviset skal altid tages i betragtning.

Art. 62. Kombinerede takster.

1. Som en afvigelse fra art. 61 kan poststyrelserne fastsætte kombinerede takster til frankering af luftpostbrevforsendelser, idet der ved beregningen tages hensyn til:

a) omkostningerne i forbindelse med de almindelige postale tjenesteydelser,

b) luftbefordringsafgifterne.

Poststyrelserne har adgang til som udtryk for de under litra a) nævnte omkostninger at anvende de grundtakster, som de har fastsat i overensstemmelse med art. 19. Når de vægtsatser, der er fastsat for de kombinerede takster, er lavere end vægtsatserne i henhold til art. 19, kan grundtaksterne nedsættes i samme forhold.

2. Med undtagelse af art. 64 og 68 anvendes bestemmelserne angående luftposttillægstaksterne tilsvarende for de kombinerede takster.

Art. 63. Former for frankering.

Ud over de i art. 25 anførte frankeringsmåder kan frankeringen af luftpostbrevforsendelser fremtræde i form af en med tal håndskrevet angivelse af det opkrævede beløb i afsendelseslandets mønt, f. eks.:

»Taxe perçue: kr. øre.«

Denne påtegning kan fremtræde i et særligt stempel eller på et mærke eller en særlig vignet eller endelig blot være anført ved en hvilken som helst fremgangsmåde på forsendelsens adresseside. I alle tilfælde skal afsendelsespostkontorets dagstempel anbringes ved siden af påtegningen.

Art. 64. Ufrankerede eller utilstrækkeligt frankerede luftpostbrevforsendelser, for hvilke der skal erlægges luftposttillægstakst.

1. Ufrankerede eller utilstrækkeligt frankerede luftpostbrevforsendelser, for hvilke der skal erlægges luftposttillægstakst og for hvilke det ikke er muligt at få portoen berigtiget hos afsenderne, behandles som følger:

a) Såfremt påtegnede luftpostbrevforsendelser er helt ufrankerede, behandles de i overensstemmelse med bestemmelserne i art. 24 og 27; forsendelser, for hvilke der ikke gælder frankotvang, videresendes med de befordringsmidler, der normalt benyttes for ikke-påtegnede forsendelser.

b) Såfremt påtegnede luftpostbrevforsendelser er utilstrækkeligt frankerede, befordres de ad luftvejen, hvis den erlagte porto i det mindste dækker luftposttillægstaksten; dog har poststyrelsen i afsendelseslandet ret til at fremsende disse forsendelser ad luftvejen, når den betalte porto mindst udgør 75 % af tillægstaksten eller 50 % af den kombinerede takst. Under denne grænse behandles forsendelserne i overensstemmelse med bestemmelserne i art. 24. I øvrigt finder bestemmelserne i art. 27 anvendelse.

2. Hvis de oplysninger, der er nødvendige til beregning af den porto, der skal opkræves, ikke er angivet af poststyrelsen i afsendelseslandet, har bestemmelseslandets poststyrelse ret til uden opkrævning af portoen at omdele utilstrækkeligt frankerede luftpostbrevforsendelser, for hvilke der skal erlægges tillægstakst, såfremt den af afsenderen erlagte porto i det mindste dækker frankoen for en forsendelse, der ikke skal tillægsfrankeres, af samme vægt og art.

Art. 65. Dirigering.

1. Poststyrelserne er forpligtet til med de luftpostforbindelser, som de anvender til befordring af deres egne luftpostbrevforsendelser at videresende forsendelser af samme art, som indgår til dem fra andre postvæsener.

2. Poststyrelserne i de lande, som ikke har nogen luftpostbefordring til rådighed, skal viderebefordre luftpostbrevforsendelser ad de hurtigste ruter, der benyttes af postvæsenet. Det samme gælder, hvis viderebefordringen ad overfladevejen af en eller anden grund frembyder fordele frem for benyttelse af luftruterne.

3. Lukkede luftpostafslutninger skal viderebefordres ad den af postvæsenet i afsendelseslandet angivne rute, dog under forbehold af, at denne rute benyttes af postvæsenet i transitlandet til befordring af dets egne afslutninger. Såfremt dette ikke er muligt, eller hvis der ikke er tilstrækkelig tid til omlæsningen, skal poststyrelsen i afsendelseslandet underrettes herom.

Art. 66. Postens behandling i lufthavnene.

Poststyrelserne skal træffe de fornødne foranstaltninger for at tilsikre de bedst mulige vilkår for modtagelse og videresendelse af luftpostafslutninger i lufthavnene i deres land.

Art. 67. Toldbehandling af luftpostbrevforsendelser.

Poststyrelserne skal træffe alle nødvendige foranstaltninger til at fremskynde fortoldningen af toldpligtige luftpostbrevforsendelser, der er bestemt til deres land.

Art. 68. Omekspedition af luftpostbrevforsendelser.

1. I princippet skal luftpostbrevforsendelser, der er adresseret til modtagere, som har skiftet bopæl, omekspederes til det nye bestemmelsessted med de befordringsmidler, der normalt benyttes til upåtegnede forsendelser. Bestemmelserne i art. 31, §§ 1–3, anvendes analogt i denne forbindelse.

2. På udtrykkeligt forlangende af adressaten og forudsat, at denne forpligter sig til at betale luftposttillægstaksten eller den kombinerede takst for den nye befordringsstrækning eller, at disse takster betales til det omekspederede kontor af tredjemand, kan de omhandlede forsendelser dog omekspederes ad luftvejen. I det førstnævnte tilfælde opkræves tillægstaksten eller den kombinerede takst i princippet ved udleveringen af forsendelsen og tilfalder postvæsenet i omdelingslandet.

3. De poststyrelser, der anvender kombinerede takster, kan ved omekspedition ad luftvejen i henhold til § 2 anvende særlige takster, der ikke må overstige de kombinerede takster.

4. På samme betingelser, som nævnt i § 2, kan forsendelser, der på den første befordringsstrækning har været sendt ad overfladevejen, omekspederes til udlandet ad luftvejen. Videresendelse af sådanne forsendelser på indre luftruter i bestemmelseslandet, er undergivet dette lands indenrigske bestemmelser.

5. De særlige konvolutter C 6 samt de sække, der anvendes til samlet omekspedition af forsendelser, videresendes til deres nye bestemmelsessted med de befordringsmidler, der normalt benyttes til upåtegnede forsendelser, medmindre luftposttillægstaksten, den kombinerede takst, eller den særlige takst i henhold til § 3, betales på forhånd til det omekspederende kontor, eller adressaten påtager sig betalingen af de nævnte takster for den nye befordringsstrækning i henhold til § 2.

Art. 69. Tilbagesendelse til afsendelsesstedet af luftpostbrevforsendelser.

1. Uanbringelige luftpostbrevforsendelser tilbagesendes til afsendelsesstedet med de befordringsmidler, der normalt benyttes til upåtegnede forsendelser.

2. Med hensyn til tilbagesendelse af brevforsendelser til afsendelsesstedet ad luftvejen på afsenderens anmodning, anvendes art. 68, §§ 2–5 ved analogi.

KAPITEL II.

LUFTBEFORDRINGSAFGIFTER.

Art. 70. Almindelige principper.

1. Luftbefordringsafgifterne skal for hele luftbefordringsstrækningen udredes således:

a) når det drejer sig om lukkede afslutninger, af poststyrelsen i afsendelseslandet;
b) når det drejer sig om luftpostforsendelser i åben transit, herunder fejldirigerede forsendelser, af den styrelse, der videregiver disse forsendelser til en anden poststyrelse.

2. Samme regler anvendes for luftpostafslutninger og luftpostforsendelser i åben transit, der er transitafgiftsfri.

3. Befordringsafgifterne skal for én og samme befordringsstrækning være ens for alle de postvæsener, der benytter befordringen uden at deltage i driftsomkostningerne for den luftrute eller de luftruter, der beflyver strækningen.

4. Medmindre der foreligger aftale om vederlagsfri befordring, skal afgifterne for luftbefordring inden for bestemmelseslandets eget landområde være ens for alle luftpostafslutninger, der indgår fra udlandet, uanset om posten videresendes ad luftvejen eller ej.

5. Medmindre særlig aftale er truffet mellem de pågældende poststyrelser, finder bestemmelserne i art. 52 anvendelse på luftpostbrevforsendelser, såfremt disse er genstand for befordring ad overfladevejen; dog skal der ikke betales transitafgifter i tilfælde af:

a) omlæsning af luftpostafslutninger mellem to lufthavne, der betjener samme by;
b) befordring af disse afslutninger mellem en bys lufthavn og et oplagssted, der er beliggende i samme by, og deres befordring tilbage for at blive videresendt.

Art. 71. Grundafgifter og beregning af luftbefordringsafgifterne for lukkede afslutninger.

1. De grundafgifter, der skal anvendes ved afregningerne mellem poststyrelserne vedrørende luftbefordring, fastsættes pr. kilogram af bruttovægten og pr. kilometer. Disse afgifter anvendes forholdsmæssigt på dele af kilogram og er som følger:

a) for LC forsendelser (breve, aerogrammer, postkort, postanvisninger, postopkrævningsanvisninger, anvisninger til indbetaling på en postgirokonto, postindkasserings-

forsendelser, breve med angiven værdi, udbetalingsbeviser, godskrivningsbeviser og modtagelsesbeviser): højst 3 tusindedele franc.

b) for AO forsendelser (andre forsendelser end LC): højst 1 tusindedel franc.

2. Godtgørelsen for luftbefordring af afslutninger beregnes dels i henhold til de effektive grundafgifter (som skal ligge inden for grænsen af de i § 1 fastsatte grundafgifter) og de kilometerafstande, der findes i »Liste des distances aéropostales«, og dels i henhold til afslutningernes bruttovægt; der tages i påkommende tilfælde ikke hensyn til vægten af samlesække.

3. Afgifterne for luftbefordring på indre ruter i bestemmelseslandet fastsættes eventuelt som enhedstakster for hver af de to kategorier LC og AO. Disse takster beregnes på grundlag af de i § 1 anførte grundafgifter og ifølge den afvejede gennemsnitsafstand af de indenrigske strækninger, hvorover den internationale post befordres. Den afvejede gennemsnitsafstand fastsættes i forhold til bruttovægten af alle de til bestemmelseslandet indgående luftpostafslutninger, herunder medregnet post, der ikke videresendes ad luftvejen inden for dette land.

4. Afgifterne for luftbefordring mellem to lufthavne i samme land for transiterende luftpostafslutninger kan ligeledes fastsættes som enhedstakster for hver af de to kategorier LC og AO. Disse takster beregnes på grundlag af de i § 1 anførte grundafgifter og ifølge den afvejede gennemsnitsafstand af de indenrigske strækninger, hvorover den internationale post befordres. Den afvejede gennemsnitsafstand fastsættes i forhold til bruttovægten af alle de luftpostafslutninger, der transiterer det pågældende land.

5. De i §§ 3 og 4 nævnte afgifter må i deres helhed ikke overstige de for transporten virkeligt betalte beløb.

6. De afgifter for indenlandsk og international luftbefordring, der fremkommer ved at multiplicere den effektive grundafgift med afstanden, og som benyttes ved beregningen af de i §§ 2, 3 og 4 omhandlede godtgørelser, afrundes opad eller nedad til nærmeste hele tiendedel franc, efter som beløbet for hundrededele og tusindedele overstiger tallet 50 eller ej.

Art. 72. Beregning og afregning af afgifterne for luftbefordring af brevpostforsendelser i åben transit.

1. Afgifterne for luftbefordring af brevpostforsendelser i åben transit beregnes i princippet som anført i art. 71, § 2, men på grundlag af disse forsendelsers nettovægt. De fastsættes på grundlag af et vist antal gennemsnitstakster, der ikke kan overstige 10, og således at hver takst, der omfatter en gruppe af bestemmelseslande, fastsættes i forhold til den postmængde, der udlæsses på hver landingsplads inden for gruppen. Afgifternes samlede beløb, der ikke kan overstige de afgifter, der skal betales for befordringen, forhøjes med 5 %.

2. Afregning af godtgørelsen for luftbefordring af brevpostforsendelser i åben transit finder principielt sted på grundlag af resultatet af statistiske opgørelser, som foretages én gang hvert år i en periode på fjorten dage.

3. Afregningen foretages på grundlag af den virkelige vægt for så vidt angår fejldirigerede forsendelser, forsendelser, der er afgivet om bord på skibe, eller som sendes med uregelmæssige mellemrum eller i for uensartede mængder. Der foretages dog kun afregning, såfremt den transitydende poststyrelse forlanger befordringsafgifter for disse forsendelser.

Art. 73. Ændringer af godtgørelsen for luftbefordring på indre ruter i bestemmelseslandet og luftbefordring af brevpostforsendelser i åben transit.

Ændringer foretaget af poststyrelserne i den godtgørelse for luftbefordring, der omtales i art. 71, § 3, henholdsvis art. 72, skal:

a) træde i kraft enten den 1. januar eller den 1. juli efter hver poststyrelses valg;

b) meddeles det internationale bureau mindst tre måneder forud;
c) meddeles poststyrelserne mindst to måneder før de under litra a) nævnte datoer.

Art. 74. Betaling af befordringsafgifterne.

1. Bortset fra de i § 2 fastsatte undtagelser skal afgifterne for befordring af luftpostafslutninger betales til poststyrelsen i det land, under hvilket den benyttede luftrute hører.

2. Som en afvigelse fra § 1 kan:

a) luftbefordringsafgifterne betales til poststyrelsen i det land, i hvilket den lufthavn, hvor afslutningerne overtages af luftposttjenesten, er beliggende, under forudsætning af aftale mellem nævnte poststyrelse og poststyrelsen i det land, hvorunder den pågældende luftrute hører.
b) en poststyrelse, som overgiver luftpostafslutninger til et luftfartsselskab, afregne luftbefordringsafgifterne for hele befordringsstrækningen eller en del af denne strækning direkte med luftfartsselskabet, såfremt poststyrelserne i de lande, under hvilke de benyttede luftruter hører, har givet deres samtykke hertil.

3. Luftbefordringsafgifterne for luftpostforsendelser i åben transit betales til den poststyrelse, der sørger for videresendelsen af disse forsendelser.

Art. 75. Afgifter for luftbefordring af fejlsendte afslutninger eller sække.

1. For en afslutning, der fejlsendes undervejs, skal poststyrelsen i afsendelseslandet betale afgifter for befordringen indtil den udlæsningslufthavn, der oprindelig er angivet på stykseddel AV 7.

2. Poststyrelsen skal ligeledes afholde udgifterne ved den yderligere befordring af afslutningen ad de strækninger, som den har måttet følge for at nå frem til sit bestemmelsessted.

3. De ekstra omkostninger, som skyldes den yderligere befordring af den fejlsendte afslutning, godtgøres på følgende måde:

a) af den poststyrelse, hvis tjeneste har begået fejldirigeringen;
b) af den poststyrelse, der har opkrævet og udbetalt luftbefordringsafgifterne til det luftfartsselskab, der har foretaget udlæsning af afslutningen i en anden lufthavn end den på stykseddel AV 7 angivne udlæsningslufthavn.

4. §§ 1–3 anvendes ved analogi i de tilfælde, hvor alene en del af en afslutning er udlæsset i en anden lufthavn, end den, der er anført på borderau AV 7.

5. Når en afslutning eller en sæk fejlsendes, fordi der ved afsendelsen er benyttet et forkert posemærke, skal poststyrelsen i afsendelseslandet betale afgifterne for hele luftbefordringsstrækningen i overensstemmelse med art. 70, § 1, litra a).

Art. 76. Afgifter for luftbefordring af post, der går tabt eller ødelægges.

Hvis posten går tabt eller ødelægges som følge af, at luftfartøjet rammes af et trafikuheld, eller som følge af andre årsager, der medfører ansvar for luftfartsselskabet, er poststyrelsen i afsendelseslandet fritaget for enhver betaling af befordringsafgifter for den post, der er gået tabt eller ødelagt, for en hvilken som helst del af den benyttede luftrute.

4. DEL

Slutningsbestemmelser.

Art. 77. Betingelser for vedtagelse af forslag vedrørende konventionen og dens ekspeditionsreglement.

1. For at blive gyldige skal forslag, der forelægges på kongressen vedrørende nærværende konvention og dens ekspeditionsreglement, godkendes af flertallet af de medlemslande, der er tilstede og deltager i afstemningen. Mindst halvdelen af de på kongressen repræsenterede medlemslande skal være nærværende ved stemmeafgivningen.

2. For at blive gyldige skal forslag, der stilles i tiden mellem to kongresser vedrørende nærværende konvention og dens ekspeditionsreglement, opnå:

a) enstemmighed, hvis det drejer sig om ændringer af bestemmelserne i denne konventions art. 1–17 (første del), 18, 19, 20, 21, litra f), n), o) og p), 24, 27, 40, 41, 42, 44–57 (anden del), 77 og 78 (fjerde del), af alle artiklerne i dens slutningsprotokol samt af art. 102–104, 105, § 1, 125, 145, 146, §§ 1 og 3, 163, 174, 175 og 207 i dens ekspeditionsreglement;

b) to tredjedele af stemmerne, hvis sagen drejer sig om reelle ændringer af andre bestemmelser end de under litra a) nævnte;

c) stemmeflerhed, hvis sagen vedrører

1º ændringer af redaktionel art af andre bestemmelser i konventionen og dens ekspeditionsreglement end de under litra a) nævnte;

2º fortolkningen af bestemmelserne i konventionen, i dens slutningsprotokol og dens ekspeditionsreglement bortset fra det i statuttens art. 32 omhandlede tilfælde af uoverensstemmelse, som skal underkastes voldgift.

Art. 78. Konventionens ikraftsættelse og gyldighedsperiode.

Denne konvention skal sættes i kraft den 1. januar 1976, og forbliver gældende indtil ikrafttrædelsen af akterne fra den følgende kongres.

Til bekræftelse heraf har de befuldmægtigede for regeringerne i medlemslandene underskrevet denne konvention i ét eksemplar, der forbliver deponeret i arkivet hos den regering, i hvis land foreningen har sit sæde. En genpart heraf overleveres hver part af regeringen i det land, hvor kongressen har været afholdt.

Lausanne, den 5. juli 1974.

Slutningsprotokol til verdenspostkonventionen.

Umiddelbart før underskriften af den under dags dato afsluttede verdenspostkonvention er underskrevne befuldmægtigede kommet overens om følgende:

Art. I. Postforsendelsernes tilhørsforhold.

1. Bestemmelserne i art. 5 gælder ikke for Den sydafrikanske republik, Australien, Bahrein, Barbados, Bhutan, Botswana, Canada, Cypern, Egypten, Fidji, Ghana, Storbritannien og Nordirland, for oversøiske territorier, hvis internationale forbindelser varetages af regeringen i Storbritannien, Guyana, Irland, Jamaica, Kenya, Kuwait, Lesotho, Malaysia, Malawi, Malta, Mauritius, Nauru, Nigeria, Ny Zeeland, Uganda, Qatar, Sierra, Leone, Singapore, Swaziland, Tanzania, Trinidad og Tobago, Den arabiske republik Jemen, folkerepublikken Jemen og Zambia.

2. Denne artikel gælder heller ikke for Danmark, hvis indre lovgivning ikke tillader tilbagelevering eller ændring af adresse af brevforsendelser efter anmodning af afsenderen fra det øjeblik, adressaten har modtaget underretning om, at der er ankommet en forsendelse til hans adresse.

Art. II. Undtagelse vedrørende portofrihed for blindeforsendelser.

1. Som en afvigelse fra art. 17 har poststyrelserne i Barbados, territoriet St. Vincent, hvis internationale forbindelser varetages af Storbritannien og Nordirland, i Meksiko, Philippinerne, Portugal og Tyrkiet, som ikke i deres indre tjeneste indrømmer portofrihed for blindeforsendelser, ret til at opkræve de i art. 17 nævnte takster og gebyrer, der imidlertid ikke må være højere end de i deres indre tjeneste fastsatte.

2. Som en afvigelse fra art. 17 har poststyrelserne i forbundsrepublikken Tyskland, USA, Canada, Storbritannien samt Japan ret til at opkræve de særlige gebyrer, der er nævnt i art. 21 samt gebyret for opkrævning, idet disse gebyrer anvendes i forbindelse med blindeforsendelser i deres indre tjeneste.

Art. III. Ækvivalenter. Maksimumsgrænser.

3. Undtagelsesvis, og som en afvigelse fra art. 19, § 1, har medlemslandene ret til at forhøje med over 70 % indtil 100 % taksten for breve indtil 100 g, for postkort, for tryksager indtil 100 g og for småpakker indtil 100 g, og til følgelig at anvende efterfølgende maksimumsgrænser:

Forsendelsesarter 1	Vægtsatser 2	Maksimumsgrænser 3
		c
Breve	indtil 20 g	100
	over 20 g indtil 50 g } fakultative	180
	over 50 g indtil 100 g } vægtsatser	240
	over 20 g indtil 100 g	240
Postkort		70

Forsendelsesarter 1	Vægtsatser 2	Maksimumsgrænser 3
		c
Tryksager	indtil 20 g	50
	over 20 g indtil 50 g } fakultative	{ 80
	over 50 g indtil 100 g } vægtsatser	{ 110
	over 20 g indtil 100 g	110
Småpakker	indtil 100 g	110

Art. IV. Undtagelser vedrørende anvendelsen af taksterne for tryksager.

Som en undtagelse har medlemslandene ret til at forhøje de internationale takster for tryksager indtil de i den indre lovgivning fastsatte takster for forsendelser af samme art i den indre tjeneste.

Art. V. Vægtenhederne »ounce« og »pound«.

Som en afvigelse fra art. 17, § 1, skemaet, er det tilladt de medlemslande, som på grund af deres indenrigske system ikke kan anvende det metriske decimalvægtsystem, i stedet for de i art. 17, § 1, omhandlede vægtsatser at anvende følgende ækvivalenter i vægtenhederne »ounce« og »pound«:

indtil 20 g	1 oz
indtil 50 g	2 oz
indtil 100 g	4 oz
indtil 250 g	8 oz
indtil 500 g	1 lb
indtil 1000 g	2 lb
pr. 1000 g yderligere	2 lb

Art. VI. Undtagelse vedrørende dimensionerne for forsendelser i konvolut.

Poststyrelserne i Canada, USA, Kenya, Uganda og Tanzania er ikke forpligtet til at modvirke anvendelsen af konvolutter, hvis format overstiger de anbefalede dimensioner, når disse konvolutter anvendes i stort omfang i deres lande.

Art. VII. Småpakker.

Forpligtelsen til at deltage i udvekslingen af småpakker af vægt over 500 g gælder ikke for poststyrelserne i Australien, Birma, Bolivia, Canada, Chile, Colombia og Cuba, der ikke er i stand til at påtage sig denne udveksling.

Art. VIII. Undtagelse vedrørende indlæggelse af værdigenstande i rekommanderede breve.

1. Som en afvigelse fra art. 19, § 16, er poststyrelserne i efterfølgende lande bemyndiget til ikke at tillade forsendelse af de i § 16 nævnte værdigenstande i rekommanderede breve: Saudiarabien, Argentina, Bangladesh, Bhutan, Hviderusland, Bolivia, Brasilien, Chile, Colombia, Costa-Rica, Cuba, Egypten, El Salvador, Equador, Honduras, Iran, Italien, Meksiko, Nepal, Pakistan, Panama, Paraguay, Peru, Ukraine, Sovjetunionen og Venezuela.

2. Som en afvigelse fra art. 19, § 16, er poststyrelserne i folkerepublikken Kina, Indien og Khmere bemyndiget til ikke at tillade forsendelse af de i nævnte § 16 omhandlede værdigenstande i almindelige eller rekommanderede breve.

3. Som en afvigelse fra art. 19, § 16, er poststyrelserne i Afghanistan og Den arabiske republik Jemen bemyndiget til ikke at tillade forsendelse af forarbejdet eller uforarbejdet platin, guld og sølv, samt ædelstene og juveler i rekommanderede breve.

Art. IX. Internationale svarkuponer.

1. Uafhængigt af ikrafttrædelsesdatoen for Lausanne-kongressens akter sættes den internationale svarkupon, der udstedes i henhold til art. 28, § 1, i cirkulation fra den 1. januar 1975.

2. I en overgangsperiode på fire år skal internationale svarkuponer af ældre type udstedt før den 1. januar 1975 afregnes direkte mellem de pågældende poststyrelser efter Tokyo-konventionens bestemmelser. De kan ikke længere optages i generalafregningen over internationale svarkuponer, der opstilles af det internationale bureau.

3. Efter denne overgangsperiode skal internationale svarkuponer af ældre type ikke længere afregnes mellem poststyrelserne, medmindre der er truffet særlig aftale.

Art. X. Tilbagelevering. Ændring eller berigtigelse af adressen.

Bestemmelserne i art. 30 gælder ikke for Den sydafrikanske Republik, Saudiarabien, Australien, Bahama, Bahrein, Barbados, Bhutan, Birma, Botswana, Canada, republikken Cypern, Equador, Fidji, Storbritannien samt sådanne oversøiske territorier, hvis internationale forbindelser varetages af regeringen i Storbritannien, Guyana, Irland, Jamaica, Kenya, Kuwait, Lesotho, Malaysia, Malawi, Malta, Mauritus, Nauru, Nigeria, Ny Zeeland, Uganda, Qatar, Sierra Leone, Singapore, Swaziland, Tanzania, Trinidad og Tobago, folkerepublikken Jemen og Zambia, hvis indenrigske lovgivning ikke tillader tilbagelevering af brevforsendelser eller ændring af disses adresse efter anmodning af afsenderen.

Art. XI. Særlige takster, der ikke er egentlige brevposttakster.

1. De medlemslande, der i deres indenrigske tjeneste, bortset fra de egentlige brevposttakster, der er fastsat i art. 19, anvender særlige takster, der er højere end de i art. 21 fastsatte, er bemyndiget til at anvende disse indenrigske takster i den internationale tjeneste.

Art. XII. Toldpligtige genstande.

1. Med henvisning til art. 33, modtager poststyrelserne i efterfølgende lande ikke almindelige og rekommanderede breve indeholdende toldpligtige genstande: Afghanistan, Albanien, Saudiarabien, Hviderusland, Brasilien, Bulgarien, Den centralafrikanske republik, Chile, folkerepublikken Kina, Colombia, Cuba, El Salvador, Equador, Ethiopien, Italien, Khmere, Nepal, Panama, Peru, Den tyske demokratiske republik, Rumænien, San Marino, Ukraine, Sovjetunionen, Venezuela, Jugoslavien.

2. Med henvisning til art. 33, modtager poststyrelserne i efterfølgende lande ikke almindelige breve indeholdende toldpligtige genstande: Elfenbenskysten, Benin, Øvre-Volta, Indonesien, Mali, Mauretanien, Niger, Oman, Senegal, Den arabiske republik Yemen.

3. Uanset §§ 1 og 2 kan der i alle tilfælde modtages forsendelser indeholdende serum, vaccine samt påtrængende nødvendige lægemidler, som det er vanskeligt at skaffe.

Art. XIII. Særlige transitafgifter for befordring ad den transsibiriske jernbane samt på Nassersøen.

1. Poststyrelsen i Sovjetunionen er bemyndiget til at opkræve et tillæg på 1,50 francs ud over de i art. 52, § 1, stk. 1⁰ landbefordringsstrækninger, nævnte transitafgifter for hvert kg brevforsendelser, der befordres i transit ad den transsibiriske jernbane.

3. Poststyrelserne i Egypten og i Sudan er bemyndiget til at kræve et tillæg på 50 centimer til de i art. 52, § 1, nævnte transitafgifter, for hver brevpostsæk, der transitbefordres på Nassersøen mellem Shallal (Egypten) og Wadi Halfa (Sudan).

Art. XIV. Særlige transitbetingelser for Afghanistan.

Som afvigelse fra bestemmelserne i art. 52, § 1, er poststyrelsen i Afghanistan på grund af de særlige vanskeligheder, den møder med hensyn til befordringsmidler, midlertidigt bemyndiget til at udføre transitbefordringen gennem sit land af lukkede afslutninger og brevforsendelser i åben transit på betingelser, der er genstand for særlig aftale mellem den og de pågældende poststyrelser.

Art. XV. Særlige oplægningsafgifter i Aden.

Som en undtagelse er poststyrelsen i folkerepublikken Jemen bemyndiget til at kræve en afgift af 40 centimer pr. sæk af alle afslutninger, der oplægges i Aden, for så vidt den nævnte poststyrelse ikke oppebærer land- eller søtransitafgift for sådanne afslutninger.

Art. XVI. Særlig luftposttillægstakst.

På grund af Sovjetunionens særlige geografiske beliggenhed forbeholder poststyrelsen i dette land sig ret til på hele sit område at anvende en ensartet tillægstakst til alle lande.

Denne tillægstakst vil ikke komme til at overstige de virkelige omkostninger ved brevpostens befordring ad luftvejen.

Art. XVII. Påtegning fra afsendelseslandet om obligatorisk dirigeringsvej.

1. Jugoslavien godkender kun befordringsafgifter, som vedrører transporter, der er udført i overensstemmelse med den forholdsordre angående luftrute, som findes anført på luftpostafslutningernes sækkemærker (AV 8).

2. Poststyrelserne i Hviderusland, Rumænien, Ukraine og i Sovjetunionen godkender kun befordringsafgifter, der vedrører transporter, der er udført i overensstemmelse med den forholdsordre angående luftrute, som findes anført på luftpostafslutningernes sækkemærker (AV 8) og på luftpoststykseddel AV 7.

Art. XVIII. Dirigeringen af lukkede luftpostafslutninger.

Under henvisning til art. XVII vil poststyrelserne i Grækenland, Italien og Senegal alene foretage videresendelse af lukkede luftpostafslutninger efter de regler, der er fastsat i art. 65, § 3.

Art. XIX. Betingelser for godkendelse af eksekutivrådets forslag vedrørende betalingsreglerne.

Som en afvigelse fra art. 77, § 2, litra a), skal eksekutivrådets forslag om at tilpasse art. 103 i konventionens ekspeditionsreglement, således at artiklen giver udtryk for den skete fundamentale ændring af almindelig praksis med hensyn til internationale betalinger, for at blive gyldige opnå to tredjedele af stemmerne.

Til bekræftelse heraf har underskrevne befuldmægtigede udfærdiget denne protokol, der skal have samme kraft og samme gyldighed, som hvis dens bestemmelser var optaget i selve konventionens tekst, og har underskrevet den i ét eksemplar, som forbliver deponeret i arkivet hos den regering, i hvis land foreningen har sit sæde. En genpart heraf overleveres hver part af regeringen i det land, hvor kongressen har været afholdt.

Lausanne, den 5. juli 1974.

Ekspeditionsreglement til verdenspostkonventionen.

I henhold til art. 22, § 5, i Verdenspostforeningens statut har underskrevne i deres respektive poststyrelsers navn efter fælles aftale vedtaget følgende bestemmelser til gennemførelse af verdenspostkonventionen.

1. DEL

Almindelige bestemmelser.

KAPITEL I.

FÆLLESREGLER FOR DEN INTERNATIONALE POSTTJENESTE.

Art. 101. Opstilling og afvikling af afregninger.

1. Hver poststyrelse opstiller sine afregninger og sender dem in duplo til de pågældende andre poststyrelser. Det ene af de anerkendte eksemplarer tilbagesendes, eventuelt i rettet stand eller ledsaget af en differenceopgørelse, til den fordringshavende poststyrelse. Denne afregning tjener som grundlag for opstilling i givet fald af den endelige afregning mellem de to poststyrelser.

2. For alle afregninger, der er udfærdiget i guldfrancs på formularerne C 21, C 21 bis, C 23, C 24, CP 16, CP 18 og AV 5, ses der bort fra centimer i slutbeløbene.

3. I overensstemmelse med art. 111, § 5, i det almindelige reglement foretager det internationale bureau afviklingen af afregninger af enhver art vedrørende den internationale posttjeneste. Vedkommende poststyrelser træffer i så henseende aftaler indbyrdes og med bureauet og fastsætter afviklingsmåden. Afregninger vedrørende teletjenesten kan også medtages i disse særlige afregninger.

Art. 102. Betalinger af fordringer i guld. Almindelige bestemmelser.

1. Med forbehold af bestemmelserne i konventionens art. 12 anvendes nedenstående betalingsregler på alle fordringer, der er udtrykt i guldfrancs, og som stammer fra en postudveksling, hvad enten fordringerne hidrører fra generalafregninger eller opstillinger foretaget af det internationale bureau eller fra afregninger eller opgørelser, der er opstillet uden bureauets mellemkomst; disse betalingsregler anvendes ligeledes på afregning af differencer, renter eller i påkommende fald af à conto beløb.

2. Det står enhver poststyrelse frit for at frigøre sig ved på forhånd at indbetale à conto beløb, på hvilke de skyldige beløb afskrives, når de er blevet opgjort.

3. Enhver poststyrelse kan modregne tilgodehavende eller skyldige postale fordringer i guld af samme eller af forskellig art i dens forbindelser med en anden poststyrelse med forbehold af, at betalingsfristerne iagttages. Modregningen kan efter fælles overenskomst omfatte fordringer vedrørende teletjenesten, når de to styrelser udfører såvel post- som teletjeneste. Modregning af fordringer, der er opstået ved en udveksling, der er overdraget en institution eller et selskab under en poststyrelses kontrol, kan ikke finde sted, hvis denne poststyrelse modsætter sig det.

Art. 103. Betalingsregler.

1. Fordringerne betales i den mønt, som den fordringshavende poststyrelse har valgt efter rådførelse med den betalingspligtige poststyrelse. Såfremt der ikke opnås enighed, skal den fordringshavende poststyrelses valg af mønt altid være gældende, dog med forbehold af § 7. Hvis den fordringshavende poststyrelse ikke nærmere angiver en bestemt mønt, kan den betalingspligtige poststyrelse vælge mønten.

2. Det beløb, der skal betales, fastsat som anført nedenfor i den valgte mønt, skal i modværdi svare til afregningens saldo udtrykt i guldfrancs.

3. Med forbehold af § 4, bestemmes det beløb, der skal betales i den valgte mønt (og som i værdi svarer til afregningens saldo i guldfrancs) ud fra det dagen før betalingen gældende omsætningsforhold mellem guldfranc-pariteten og:

a) en guldparitet for den valgte mønt, der er godkendt af Den internationale valutafond (herefter betegnet IVF), eller

b) en guldparitet for den valgte mønt, der er unilateralt fastsat af regeringen eller af et officielt seddeludstedelsesinstitut i det pågældende land (herefter betegnet »unilateralt fastsat«).

4. Såfremt en guldparitet er blevet godkendt af IVF, eller er unilateralt fastsat, og der derefter fastsættes en centralkurs for den valgte mønt, hvadenten dette sker ved en beslutning truffet af IVF's bestyrelse, eller den fastsættes unilateralt, skal guldværdien af denne centralkurs anvendes ved bestemmelse af modværdien. I tilfælde af, at centralkursen udtrykkes i forhold til mønten i et andet af IVF's medlemslande (herefter betegnet »anden mønt«), bestemmes det betalingspligtige beløb i den valgte mønt i to tempi: først omsættes beløbet i guldfrancs til den af IVF godkendte paritet for den anden mønt, og derefter omsættes det herved fremkomne resultat til den valgte mønt ved anvendelse af centralkursen. Såfremt der ikke for den anden mønt findes en paritet, der er godkendt af IVF, benyttes § 5.

5. Hvis den valgte mønt ikke opfylder de i §§ 3 og 4 fastsatte betingelser, eller såfremt der sker en overskridelse af de grænser for udsving omkring centralkursen, der anerkendes i henhold til IVF's statutter, eller hvorom der er truffet beslutning af fondens bestyrelse, eller som tidligere er fastsat af regeringen eller af et officielt seddeludstedelsesinstitut i det pågældende land, bestemmes modværdien af den valgte mønt på basis af den kurs, der sædvanligvis anvendes på det officielle valutamarked eller på det marked, der normalt anerkendes som nævnt i § 6 i forholdet til en anden mønt, der selv opfylder de i §§ 3 eller 4 fastsatte betingelser.

6. Til brug ved fastsættelsen af modværdien af en mønt på det officielle valutamarked, eller på det almindeligvis anerkendte marked, kan man gå ud fra den slutkurs, der anvendes for størsteparten af de afsluttede valutaforretninger inden for handelsverdenen dagen før betalingen for straks-levering i følge telegrafisk advis på det officielle valutamarked eller på det marked. der normalt anerkendes i den by, der er debitorlandets finansielle centrum, eller man kan gå ud fra den senest noterede kurs.

7. Såfremt den fordringshavende poststyrelse vælger en mønt med unilateralt fastsat guldparitet eller centralkurs eller en mønt, hvis modværdi skal fastsættes på basis af en mønt med unilateralt fastsat guldparitet eller centralkurs, skal anvendelsen af den valgte mønt kunne accepteres af den betalingspligtige poststyrelse.

8. På datoen for betalingen skal den betalingspligtige poststyrelse overføre beløbet i den valgte mønt beregnet som anført ovenfor ved bankcheck, girering eller på en hvilken som helst anden måde, der kan godkendes af begge poststyrelser. Hvis den fordringshavende poststyrelse ikke tilkendegiver, at den foretrækker én betalingsmåde frem for en anden, kan den betalingspligtige poststyrelse vælge betalingsmåden.

9. Betalingsomkostninger (afgifter, clearingsomkostninger, provision, kommission o. s. v.), der opkræves i det betalingspligtige land, påhviler den betalingspligtige poststyrelse. Omkostninger, der opkræves i det fordringshavende land, herunder betalingsomkostninger, som er fradraget af banker i tredjelande, der har medvirket ved over-

førslen, påhviler den fordringshavende poststyrelse. Når portofri girering anvendes, indrømmes portofriheden også af udvekslingskontoret i det tredjeland eller de tredjelande, der tjener som mellemled mellem debitor- og kreditorpoststyrelsen, når der ikke er direkte udveksling mellem disse.

10. Hvis der i tiden mellem fremsendelsen af betalingen (f.eks. en check) og dennes modtagelse i den fordringshavende poststyrelse sker et udsving i den valgte mønts ækvivalente værdi beregnet efter reglerne i §§ 3, 4, 5 eller 6, og hvis den derved opståede difference overstiger 5 % af det skyldige beløb (beregnet efter det skete udsving), deles den samlede difference ligeligt mellem de to poststyrelser.

11. Betalingen skal finde sted så hurtigt som muligt og senest inden udløbet af en frist på seks uger at regne fra dagen for modtagelsen af general- eller specialafregninger, afregninger eller opgørelser, der er udfærdiget efter fælles aftale, notificeringer, anmodninger om à conto beløb o. s. v., der angiver de beløb eller saldi, der skal betales; hvis denne frist overskrides er de skyldige beløb rentebærende med 6 % pro anno fra dagen efter udløbet af denne frist at regne. Man forstår ved betaling afsendelse af beløbet i penge eller værdipapirer (check, tratte o. s. v.) eller bogføring af girerings- eller betalingsordren fra den institution, der i det betalingspligtige land skal foretage overførslen.

12. Såfremt der opstår en fundamental ændring af det internationale pengesystem (f.eks. en almindelig og væsentlig forandring i guldprisen, ophør med anvendelse af guld som basis ved fastlæggelsen af valutaerne), som har til følge, at bestemmelserne i en eller flere af foranstående paragraffer bliver virkningsløse eller uegnede, står det poststyrelserne frit for, efter gensidig aftale, at træffe andre foranstaltninger med hensyn til betalingen af fordringer.

Art. 104. Ækvivalenternes fastsættelse.

1. Poststyrelserne fastsætter ækvivalenterne for de i konventionen, overenskomsterne og deres slutningsprotokoller hjemlede postale takster og gebyrer såvel som salgsprisen for de internationale svarkuponer efter aftale med det internationale bureau, der er ansvarlig for deres notifikation. I den anledning skal hver poststyrelse meddele det internationale bureau omsætningsforholdet mellem guldfrancs og sit lands mønt. Samme fremgangsmåde følges i tilfælde af ækvivalentændringer.

2. Poststyrelserne skal snarest muligt underrette det internationale bureau om de fastsatte ækvivalenter eller om ændringer i ækvivalenterne for de postale takster og gebyrer med oplysning om datoen for deres ikrafttræden.

3. Bureauet udfærdiger en oversigt, der for hvert land udviser ækvivalenterne for de i § 1 nævnte takster og gebyrer, det samme sted nævnte omsætningsforhold samt salgsprisen for internationale svarkuponer, og som eventuelt giver oplysning om størrelsen i procent af den forhøjelse eller nedsættelse af taksterne, der er foretaget i henhold til konventionens art. 19, § 1, og art. III i dens slutningsprotokol.

4. De møntbrøkdele, der kan fremkomme ved udregningen af porto for utilstrækkeligt frankerede brevpostforsendelser, kan afrundes af de poststyrelser, som foretager opkrævningen. Det beløb, som i medfør heraf tillægges, kan ikke overstige modværdien af 5 centimer.

5. Hver poststyrelse underretter direkte det internationale bureau om den ækvivalent, som den har fastsat for de i art. 44, § 3, i konventionen hjemlede erstatninger.

Art. 105. Frimærker. Meddelelse om frimærkeudstedelser og udveksling mellem poststyrelserne.

1. Enhver udstedelse af nye frimærker notificeres med de nødvendige angivelser af vedkommende poststyrelser over for alle de øvrige poststyrelser gennem det internationale bureau.

2. Poststyrelserne udveksler ved det internationale bureaus mellemkomst en samling på tre eksemplarer af deres frimærker.

Art. 106. Postidentitetskort.

1. Hver poststyrelse udpeger de kontorer eller afdelinger, der udsteder postidentitetskort.

2. Disse kort skal udstedes på blanketter som vedføjede formular C 25, der leveres af det internationale bureau.

3. Samtidig med anmodningen skal rekvirenten indlevere sit fotografi og godtgøre sin identitet. Poststyrelserne skal fastsætte de nødvendige forholdsregler til at sikre, at kortene først udstedes efter omhyggelig undersøgelse af rekvirentens identitet.

4. Tjenestemanden indfører denne anmodning i en journal; han anfører med blæk og i latinske bogstaver ved håndskrift eller ved skrivemaskine uden overstregninger eller rettelser alle angivelser efter formularens udvisende og anbringer fotografiet på det angivne sted; dernæst påklæber han delvis på fotografiet og delvis på kortet et frimærke, der svarer til det opkrævede gebyr. Han anbringer derefter på den dertil bestemte plads et meget tydeligt aftryk af dagstemplet eller af et tjenestestempel, således at det dækker såvel en del af frimærket, som af fotografiet og af kortet. Til sidst underskriver han kortet og udleverer det til vedkommende, efter at denne også har underskrevet det.

5. Poststyrelserne kan udstede identitetskort, der ikke påklæbes frimærker, og føre det opkrævede gebyr i regnskabet på anden måde.

6. Enhver poststyrelse bevarer retten til at udstede identitetskort til internationalt brug efter de regler, der gælder for de i dens indenrigske tjeneste benyttede kort.

7. Efter hver enkelt styrelses bestemmelse kan postidentitetskort efter udstedelsen overtrækkes med plastic.

Art. 107. Fjerntliggende lande eller lande, der betragtes som fjerntliggende.

1. Som fjerntliggende lande betragtes lande, mellem hvilke befordringstiden ad den hurtigste rute ad overfladevejen overstiger ti dage, samt lande, mellem hvilke der gennemsnitligt er mindre end to postforbindelser pr. måned.

2. Lande af meget stor udstrækning eller lande, hvis indre samfærdselsnet er ringe udviklet, ligestilles med fjerntliggende lande med hensyn til de i konventionen og overenskomsterne fastsatte frister i de tilfælde, hvor de nævnte faktorer spiller en overvejende rolle.

Art. 108. Opbevaringstid for dokumenter.

1. De i den internationale posttjeneste benyttede dokumenter skal opbevares i et tidsrum af mindst atten måneder regnet fra dagen efter den dag, til hvilken dokumenterne har henhold.

2. Dokumenter, der vedrører et tvistemål eller en reklamation, skal opbevares indtil sagen er afsluttet. Hvis den reklamerende poststyrelse, efter at den behørigt er blevet underrettet om undersøgelsens resultat, lader hengå seks måneder fra datoen for underretningen uden af gøre indsigelse, betragtes sagen som afsluttet.

Art. 109. Telegramadresser.

1. Poststyrelserne skal i telegrafiske meddelelser, som de udveksler indbyrdes, anvende følgende telegramadresser:

a) »Postgen« for telegrammer til centralstyrelserne;

b) »Postbur« for telegrammer til postkontorerne;

c) »Postex« for telegrammer til udvekslingskontorerne.

2. Disse telegramadresser efterfølges af bestemmelsesstedets navn og eventuelt af enhver anden nærmere angivelse, som skønnes fornøden.

3. Det internationale bureaus telegramadresse er »UPU Berne«.

4. De i §§ 1 og 3 nævnte telegramadresser, der eventuelt suppleres med det afsendende kontors navn, benyttes ligeledes som underskrift i telegrafiske meddelelser.

KAPITEL II.

DET INTERNATIONALE BUREAU, OPLYSNINGER TIL BUREAUET. PUBLIKATIONER.

Art 110. Meddelelser og oplysninger, der skal tilstilles det internationale bureau.

1. Poststyrelsene skal meddele eller tilstille det internationale bureau:

a) deres beslutning med hensyn til at anvende eller ikke at anvende visse almindelige bestemmelser i konventionen og ekspeditionsreglementet;

b) den angivelse, som de ved anvendelse af art. 178, §§ 2 og 3, har fastsat som modsvarende udtrykket »Taxe perçue« eller »Port payé«;

c) de nedsatte takster, som de har fastsat i henhold til statuttens art. 8, samt i hvilke forbindelser disse takster anvendes;

d) de ekstraordinære transitafgifter, der opkræves i henhold til konventionens art. 55, samt en fortegnelse over de lande, i forbindelse med hvilke disse afgifter anvendes, og eventuelt over, hvilke befordringer der giver anledning til opkrævningen;

e) de nødvendige oplysninger angående toldforskrifter og andre forskrifter samt om forbud eller indskrænkninger vedrørende indførsel og transitbefordring af postforsendelser i deres respektive lande;

f) det antal tolddeklarationer, der eventuelt kræves for toldpligtige forsendelser til deres land, samt de sprog, i hvilke disse deklarationer eller etiketterne »Douane« kan affattes;

g) kilometerafstanden for landbefordringsstrækninger, over hvilke der i deres land befordres afslutninger i transit;

h) hvilke skibsruter der udgår fra deres havne, og som benyttes til befordring af afslutninger, med angivelse af ruter, afstande og befordringstid mellem afgangshavnen og hver af de senere anløbshavne; befordringshyppigheden samt de lande, til hvilke søtransitafgifterne skal betales, såfremt skibene benyttes;

i) deres fortegnelse over fjerntliggende lande og dermed ligestillede lande;

j) de nødvendige oplysninger vedrørende deres organisation og deres indenrigske tjeneste;

h) deres indenrigske posttakster.

2. Enhver ændring i de i § 1 nævnte oplysninger skal meddeles uden ophold.

3. Poststyrelserne skal tilstille det internationale bureau to eksemplarer af de dokumenter, som de udgiver, såvel vedrørende den indenrigske som den internationale tjeneste. De skal ligeledes så vidt muligt tilstille bureauet andre værker, der udgives i deres land vedrørende posttjenesten.

Art. 111. Publikationer.

1. Det internatioale bureau udgiver på grundlag af materiale, som afgives i henhold til bestemmelserne i art. 110, en officiel oversigt over alle oplysninger af almindelig interesse vedrørende gennemførelsen af konventionen og det tilhørende ekspeditionsreglement i hvert enkelt land. Det udgiver tillige tilsvarende oversigter vedrørende gennemførelsen af overenskomsterne og de tilhørende ekspeditionsreglementer ifølge de fra de pågældende poststyrelser fremsendte oplysninger, der leveres i medfør af tilsvarende bestemmelser i overenskomsternes ekspeditionsreglement.

2. Det udgiver ligeledes på grundlag af materiale, der afgives af poststyrelserne og eventuelt af de snævrere foreninger for så vidt angår litra a) eller af de Forenede Nationer, for så vidt angår litra g):

a) en fortegnelse over poststyrelsernes og de snævrere foreningers adresser samt over deres chefer og højere embedsmænd;
b) en fortegnelse over posthuse;
c) en fortegnelse over kilometerafstande, for så vidt angår landbefordringsstrækninger for transiterende afslutninger;
d) en fortegnelse over skibsruter,
e) en fortegnelse over fjerntliggende lande og dermed ligestillede lande;
f) en oversigt over ækvivalenter;
g) en fortegnelse over forbudte genstande; i denne fortegnelse optages også sådanne bedøvelsesmidler, som rammes af forbud i henhold til de internationale flersidede traktater om bedøvelsesmidler;
h) en samling af oplysninger vedrørende organisationen af postvæsenerne og vedrørende deres indenrigske tjeneste;
i) en oversigt over takster, der anvendes af poststyrelserne i deres indenrigske tjeneste;
j) statistiske oplysninger vedrørende posttjenesten (indenrigske og internationale);
k) undersøgelser, henstillinger, rapporter og andre fremstillinger vedrørende posttjenesten;
l) et almindeligt katalog over oplysninger af enhver art vedrørende posttjenesten og over dokumenter til udlån (Catalogue de l'UPU).

3. Det udgiver endelig en flersproget ordliste for den internationale posttjeneste.

4. Ændringer i de i §§ 1–3 angivne dokumenter meddeles ved cirkulærer, tillæg eller anden formålstjenlig måde.

Art. 112. Fordeling af publikationerne.

1. De af det internationale bureau udgivne dokumenter fordeles til poststyrelserne efter følgende regler:

a) alle dokumenter med undtagelse af de under litra b) nævnte: tre eksemplarer, hvoraf ét i det officielle sprog og de to andre enten i det officielle sprog eller i det sprog, der er forlangt i henhold til art. 107 i Almindeligt reglement;
b) tidsskriftet »Union postale« og fortegnelsen over posthuse:
i forhold til det antal bidragsenheder, der er tillagt hver poststyrelse i medfør af art. 123 i det almindelige reglement. Til de poststyrelser, der fremsætter anmodning herom, kan fortegnelsen over posthuse dog fordeles med højst 10 eksemplarer pr. bidragsenhed;

3. Ud over det antal eksemplarer, der fordeles gratis i henhold til § 1, kan poststyrelserne hos det internationale bureau købe dokumenterne til fremstillingsprisen.

4. De af det internationale bureau udgivne dokumenter sendes ligeledes til de snævrere foreninger.

2. DEL

Bestemmelser vedrørende brevposten.

AFDELING I.

Betingelser for modtagelse af brevpostforsendelser.

KAPITEL I.

BESTEMMELSER, DER ANVENDES MED HENSYN TIL ALLE FORSENDELSESARTER.

Art. 113. Adresse. Beskaffenhed.

1. Poststyrelserne skal henstille til kunderne:

a) at benytte konvolutter, der passer til indholdet;

b) at anføre udskriften på den side af konvolutten, der ikke er forsynet med overfald;

c) udelukkende at forbeholde mindst højre halvdel af forsiden til angivelse af adressatens adresse såvel som til frankeringen og til påtegninger og vignetter vedrørende denne. Med hensyn til postale normalforsendelser i konvolut skal de tjenstlige påtegninger og vignetter anbringes i overensstemmelse med konventionens art. 19, § 8, litra a), stk. 3º;

d) at affatte adressen meget tydeligt i latinske bogstaver og med arabiske tal og at anbringe den på den højre side i forsendelsens længderetning. Hvis andre bogstaver og tal anvendes i bestemmelseslandet, anbefales det tillige at affatte adressen i disse bogstaver og tal;

e) at anføre navnet på bestemmelsesstedet og bestemmelseslandet med store bogstaver; navnet på bestemmelsesstedet kompletteres i givet fald med postnummer, eller nummer på omdelingszone;

f) at anføre adressen nøjagtigt og fuldstændigt, i givet fald med tilføjelse af postnummer, eller nummer på omdelingszone, således at befordringen af forsendelsen og dens udlevering til adressaten kan ske uden særlig undersøgelse, og uden at der opstår tvivlsspørgsmål i forbindelse hermed;

g) at angive afsenderens navn og adresse i givet fald med tilføjelse af postnummer eller nummer på omdelingszone, enten på venstre side af forsiden på en sådan måde, at adressen ikke utydeliggøres, og at anbringelse af tjenstlige påtegninger og etiketter ikke besværliggøres, eller på bagsiden. Med hensyn til postale normalforsendelser i konvolut skal afsenderens adresse anbringes i overensstemmelse med konventionens art. 19, § 8, litra a), stk. 3º.

h) at anføre ordet »Lettre« på adressesiden af breve, som på grund af deres omfang eller beskaffenhed kunne tages for forsendelser til nedsat takst;

i) at angive afsenderens og modtagerens adresser inden i forsendelsen og såvidt muligt på den genstand, der er indlagt i forsendelsen, eller i påkommende tilfælde på en mærkeseddel, fortrinsvis af pergament, der hæftes solidt til forsendelsen, navnlig såfremt der er tale om forsendelser, der afsendes åbne;

j) ligeledes at anføre modtagerens adresse på hvert bundt tryksager, der er nedlagt i en særlig sæk og bestemt til samme modtager og til samme bestemmelsessted.

2. Forsendelser af alle arter, hvis adresseside er helt eller delvis inddelt i flere rubrikker, der er bestemt til anbringelse af successive adresser, modtages ikke til postbesørgelse.

3. I alle tilfælde, hvor forsendelsen er under omslag, skal adressatens adresse være anført på dette, med undtagelse af forsendelser, der afsendes i henhold til art. 121, § 3.

4. Frimærker eller frankopåtryk skal anbringes på forsiden og såvidt muligt i øverste højre hjørne. Det tilkommer dog poststyrelsen i afsendelseslandet at behandle forsendelser, hvis frankering ikke opfylder denne betingelse, efter sin indre lovgivning.

5. Ikke-postale mærker, velgørenhedsmærker eller andre mærker, såvel som tegninger, den kan forveksles med frimærker eller med tjenstlige vignetter, må ikke anbringes eller trykkes på adressesiden. Det samme gælder stempelaftryk, som kunne forveksles med frankopåtryk.

6. Konvolutter, der i kanterne er forsynet med farvede striber, forbeholdes luftpostbrevforsendelser.

Art. 114. Poste restante-forsendelser.

Adressen på poste restante-forsendelser skal indeholde adressatens navn. Anvendelse af initialer, tal, fornavne alene, fingerede navne eller aftalte mærker af hvilken som helst art er ikke tilladt for disse forsendelser.

Art. 115. Portofrie forsendelser.

De forsendelser, der nyder portofrihed, skal på forsiden i øverste højre hjørne bære følgende angivelser, som kan efterfølges af en oversættelse:

a) »Service des postes« eller en tilsvarende påtegning for de i konventionens art. 15 nævnte forsendelser;
b) »Service des prisonniers de guerre« eller »Service des internés« for de i konventionens art. 16, nævnte forsendelser samt for de formularer, der har henhold til disse;
c) »Cécogrammes« for de i konventionens art. 17 nævnte forsendelser.

Art. 116. Forsendelser, som skal underkastes toldbehandling.

1. Forsendelser, der skal underkastes toldbehandling, skal på forsiden forsynes med en grøn gummieret etiket som vedføjede formular C 1 eller være ledsaget af en løs etiket af samme udseende. Hvis den af afsenderen angivne værdi af indholdet overstiger 300 francs, eller hvis afsenderen foretrækker det, skal forsendelserne desuden ledsages af særskilte tolddeklarationer som vedføjede formular C 2/CP 3 i det foreskrevne antal; i så fald skal alene den øverste del af etiketten C 1 anbringes på forsendelsen.

2. Tolddeklarationerne C 2/CP 3 fastgøres solidt til forsendelsen ved en korsvis anbragt sejlgarnsomsnøring, eller hvis poststyrelsen i bestemmelseslandet forlanger det, indlægges i selve forsendelsen. Undtagelsesvis kan disse tolddeklarationer, hvis afsenderen foretrækker det, ligeledes indlægges i de forsendelser, der er nævnt i konventionens art. 19, § 16, og som sendes som rekommanderede breve.

3. For småpakker er bestemmelserne i § 1 obligatoriske i alle tilfælde.

4. For så vidt angår tryksager og forsendelser med serum, vaccine, letfordærvelige biologiske stoffer, radioaktive stoffer eller påtrængende nødvendige lægemidler, der er vanskelige at fremskaffe, må den omstændighed, at etiketten C 1 mangler, i intet tilfælde medføre, at disse forsendelser tilbagesendes til afsendelseskontoret.

5. Forsendelsens indhold skal specificeres i tolddeklarationen. Summariske angivelser er ikke tilladt.

6. Selvom poststyrelserne ikke påtager sig noget ansvar for tolddeklarationer, skal de gøre, hvad der står i deres magt for at give afsenderne oplysninger om den korrekte udfyldningsmåde for toldetiketten C 1, henholdsvis tolddeklarationerne.

Art. 117. Forsendelser, som skal udleveres fri for afgifter.

1. Forsendelser, som skal udleveres til adressaterne fri for alle afgifter, skal på forsiden med meget tydlige bogstaver forsynes med påtegningen »Franc de taxes et de droits« eller en tilsvarende påtegning i afsendelseslandets sprog. Disse forsendelser forsynes på adressesiden med en etiket i gul farve, der i store typer ligeledes bærer angivelsen »Franc de taxes et de droits«.

2. Enhver forsendelse, som skal udleveres fri for afgifter, skal ledsages af en toldfrankoseddel som vedføjede formular C 3/CP 4, der fremstilles af gul karton. Afsenderen af forsendelsen og – for så vidt angår de posttjenesten vedrørende angivelser – afsendelseskontoret udfylder teksten til højre på toldfrankosedlens forside på såvel del A som del B af blanketten. Afsenderen kan benytte karbonpapir ved udfyldningen. I teksten skal indgå det i konventionens art. 37, § 2, omhandlede løfte fra afsenderen om betaling af toldafgifterne m. v. Den behørigt udfyldte toldfrankoseddel skal fastgøres solidt til forsendelsen.

3. Når afsenderen efter indleveringen fremsætter anmodning om, at forsendelsen skal udleveres fri for afgifter, foretages følgende:

a) hvis anmodningen skal fremsendes pr. post, sender afsendelseskontoret til bestemmelseskontoret fornøden meddelelse herom. Denne meddelelse, der forsynes med porto svarende til gebyret, fremsendes som rekommanderet forsendelse til bestemmelseskontoret ledsaget af en behørigt udfyldt toldfrankoseddel. Hvis fremsendelsen sker ad luftvejen, tilsvares tillægstaksten herfor ligeledes på meddelelsen. Bestemmelseskontoret anbringer den i § 1 omhandlede etiket på forsendelsen.

b) hvis anmodningen skal fremsendes ad telegrafisk vej, underretter afsendelseskontoret bestemmelseskontoret pr. telegram og meddeler samtidig dette de fornødne oplysninger vedrørende forsendelsens indlevering. Bestemmelseskontoret udfærdiger selv en toldfrankoseddel.

KAPITEL II.

BESTEMMELSER VEDRØRENDE FORSENDELSERNES EMBALLERING.

Art. 118. Beskaffenhed. Emballage.

1. Brevpostforsendelser skal være solidt beskafne og således indrettede, at der ikke er risiko for, at andre forsendelser skal kunne forstikke sig i dem. Emballagen skal være tilpasset indholdets form og art samt de vilkår, under hvilke befordringen foregår. Enhver forsendelse skal være således beskaffen, at den ikke kan påvirke tjenestemændenes helbred, og således, at enhver fare undgås, hvis den indeholder genstande, der vil kunne skade de tjenestemænd, der skal behandle den eller genstande, der kan tilsmudse eller beskadige andre postforsendelser eller postmateriellet.

2. Forsendelser, der indeholder genstande af glas eller andet skrøbeligt materiale, vædsker, fede stoffer, tørt pulver, hvad enten dette er farvende eller ej, levende bier, igler, silkeormeæg eller de i konventionens art. 39, § 2, litra c), 2º, omhandlede parasitter, skal være indpakket på følgende måde:

a) genstande af glas eller andre skrøbelige genstande skal indpakkes i en æske af metal, træ, stærkt plasticmateriale eller solidt pap, som er fyldt op med papir, træuld eller ethvert andet dertil egnet, beskyttende materiale, der hindrer enhver form for gnidning eller stød under transporten, enten mellem selve genstandene eller mellem disse og æskens sider;

b) vædsker og stoffer, der let bliver flydende, skal indesluttes i fuldstændig tætte beholdere. Hver beholder skal anbringes i en særlig kasse eller æske af metal, træ, stærkt plasticmateriale eller stærkt bølgepap, udfyldt med savsmuld, tvist eller ethvert andet dertil egnet, beskyttende materiale i tilstrækkelig mængde til at op-

suge vædsken i tilfælde af, at beholderen går i stykker. Kassens (æskens) låg skal fastgøres på en sådan måde, at det ikke let går af;

c) fede stoffer, der vanskeligt bliver flydende, f. eks. salver, blød sæbe, harpiks o. s. v., samt silkeormeæg, hvis befordring frembyder færre ulemper, skal indesluttes i en første indpakning (æske, lærredspose, plastic o. s. v.), der derefter selv skal anbringes i en æske af træ, metal eller ethvert andet materiale, der er tilstrækkeligt modstandsdygtigt til at hindre, at indholdet trænger ud;

d) tørre farvepulvere, f. eks. anilinblåt o. lign., modtages kun til postbesørgelse i fuldstændig tætte metalbeholdere, der atter er anbragt i æsker af træ, stærkt plasticmateriale, stærkt bølgepap med savsmuld eller ethvert andet passende absorberende og beskyttende materiale imellem de to indpakninger;

e) tørre, ikke farvede pulvere skal anbringes i beholdere (kasse, æske, sæk) af metal, træ, stærkt plasticmateriale eller af pap; disse beholdere skal igen være indlagt i en kasse (æske) af et af de foranstående materialer;

f) levende bier, igler og parasitter skal indesluttes i æsker, der er således indrettet, at al fare undgås.

3. Der kræves ikke indpakning for genstande, der består af et enkelt stykke, f. eks. træstykker, metalstykker o. s. v., og som det ikke er handelskutyme at indpakke. I dette tilfælde skal adressatens adresse være anført på selve den forsendte genstand.

Art. 119. Beskaffenhed. Letfordærvelige biologiske stoffer.

For breve, der indeholder letfordærvelige biologiske stoffer, gælder følgende særlige indpakningsregler:

a) letfordærvelige biologiske stoffer, der består af sygdomsfrembringende levende mikroorganismer eller af sygdomsfrembringende levende virus, skal forsendes i en flaske eller i et rør af tykt glas eller plastic, som er godt tillukket, eller i en forseglet ampul. Beholderen skal være uigennemtrængelig og hermetisk lukket. Den skal omgives af tykt absorberende materiale (vandsugende vat, multum eller bomuldsflonel), der vikles flere gange omkring beholderen og bindes til såvel oven over som under denne, således at der dannes en slags ten. Den således indpakkede beholder skal anbringes i et solidt og godt tillukket hylster af metal. Det absorberende materiale mellem den indre beholder og metalhylstret må være så rigeligt, at det i tilfælde af brud kan optage al den vædske, der findes i eller vil kunne dannes i den indre beholder. Metalhylstret må være således indrettet og lukket, at enhver forurening af dets ydre undgås; det skal indpakkes i vat eller svampeagtigt stof og derpå indlægges i en æske, der kan beskytte hylstret og sikre, at det ligger fuldstændig fast. Den beskyttende yderbeholder skal bestå af en udhulet blok af solidt træ eller af metal eller være forfærdiget i en anden form og i andet materiale, som er lige så stærkt; den skal være forsynet med et låg, der sidder stramt til, og som er fastgjort således, at det ikke kan åbne sig under transporten. Der må træffes særlige foranstaltninger som f. eks. tørring af materialet ved frysning og forsendelse i ispakning for at sikre holdbarheden af stoffer, som er følsomme over for høje temperaturer. Ved befordring ad luftvejen, der medfører forandring af lufttrykket, kræves, at de anvendte beholdere er tilstrækkelig solide til at modstå disse trykforandringer. Desuden skal den ydre æske (såvel som den ydre indpakning, hvis en sådan er benyttet) på den side, hvor adresserne på de offentligt anerkendte laboratorier, der er afsender og modtager, findes anført, være forsynet med en etiket i violet farve, som bærer et særligt symbol samt følgende angivelser: »Matières biologiques périssables«; »Dangereux«;

b) letfordærvelige biologiske stoffer, som hverken indeholder sygdomsfrembringende levende mikroorganismer eller sygdomsfrembringende levende virus, skal være emballeret i en indre uigennemtrængelig beholder, der anbringes i en ydre beskyttende beholder; absorberende materiale skal anbringes enten i den indre beholder

eller mellem den indre og ydre beholder; det absorberende materiale må være så rigeligt, at det i tilfælde af brud kan optage al den vædske, der findes i eller vil kunne dannes i den indre beholder. Desuden må indholdet i såvel den indre som den ydre beholder være pakket således, at det ligger fuldstændig fast. Der må træffes særlige foranstaltninger som f. eks. tørring af materialet ved frysning og forsendelse i ispakning for at sikre holdbarheden af stoffer, som er følsomme over for høje temperaturer. Ved befordring ad luftvejen, der medfører forandring af lufttrykket, kræves i det tilfælde, at stofferne forsendes i forseglede ampuller eller tillukkede flasker, at beholderne er tilstrækkelig solide til at modstå disse trykforandringer. Den ydre beholder såvel som forsendelsens ydre indpakning skal på den side, hvor adresserne på det afsendende og modtagende laboratorium findes anført, være forsynet med en etiket i violet farve, som bærer et særligt symbol samt følgende angivelse: »Matières biologiques périssables«.

Art. 120. Beskaffenhed. Radioaktive stoffer.

1. Forsendelser med radioaktive stoffer, som i henseende til indhold og beskaffenhed er overensstemmende med de af det internationale bureau for atomenergi givne henstillinger, hvorved der gøres særlige undtagelser for visse kategorier af forsendelser, kan modtages til postbesørgelse efter forud indhentet tilladelse fra de kompetente myndigheder i afsendelseslandet.

2. Forsendelser indeholdende radioaktive stoffer skal af afsenderen forsynes med en særlig etiket i hvid farve med tekst »Matières radioactives«, hvilken etiket overstreges af postvæsenet, såfremt emballagen tilbagesendes til afsendelseslandet. Ud over afsenderens navn og adresse skal forsendelserne endvidere være forsynet med en tydelig påtegning om, at de ønskes tilbagesendt i tilfælde af uanbringelighed.

3. Afsenderen skal på den indre emballage angive sit navn og sin adresse samt forsendelsens indhold.

4. Poststyrelserne kan udpege bestemte postkontorer til at virke som indleveringskontorer for forsendelser med radioaktive stoffer.

Art. 121. Beskaffenhed. Undersøgelse af indholdet.

1. Tryksager og blindeforsendelser skal være af en sådan beskaffenhed, at indholdet beskyttes på tilstrækkelig måde, uden at det derved hindres, at der hurtigt og let kan foretages en undersøgelse af indholdet. De skal forsendes enten under omslag, på en rulle, mellem papstykker, eller i åbne poser, æsker, konvolutter eller hylstre, henholdsvis poser, æsker, konvolutter eller hylstre, der ikke er forseglet, men lukket på en sådan måde, at de let kan åbnes og lukkes påny, og som ikke frembyder nogen fare, eller som er omsnøret med sejlgarn, der let lader sig løse. Det er poststyrelsen i afsendelseslandet, der afgør, om disse forsendelsers lukke tillader en hurtig og let undersøgelse af indholdet.

2. Poststyrelserne kan give bemyndigelse til, at massetryksager indleveres som lukkede forsendelser, idet der i den anledning udstedes en skriftlig tilladelse til kunder, der anmoder herom. For at kunne modtages til postbesørgelse til tryksagstakst, skal forsendelser, der afgives lukkede på nævnte betingelser, være forsynet med påtegningen »Imprimé« (tryksag) samt angivelse af nummeret på den udstedte tilladelse. Disse angivelser er at betragte som behørig adgang til at kontrollere indholdet.

3. Tryksager, der indleveres som masseforsendelser efter reglerne i § 2, kan som en afvigelse fra § 1 være indlagt i en lukket og gennemsigtig plasticemballage. Modtagerens adresse skal være anført på en adresseetiket, anbragt under eller på plasticomslaget og i forsendelsens længderetning. Et ikke gennemsigtigt hvidt bånd, der udgør en integrerende del af emballagen, og som skal være anbragt på samme side og på samme led som adresseetiketten, skal være forsynet med afsenderens navn og adresse, det i art.

178, § 3 nævnte frankopåtryk samt en forudtrykt tekst, der tillader angivelse af eventuelle årsager til, at omdeling ikke har fundet sted, eller i givet fald angivelse af modtagerens nye adresse.

4. Der stilles ikke særlige betingelser med hensyn til lukning af småpakker; forsendelser, der er påtegnet som sådanne, kan åbnes for kontrol af indholdet. Poststyrelsen i afsendelseslandet kan dog, analogt med reglerne for tryksager i § 2, begrænse adgangen til lukning af småpakker til massevis indleverede forsendelser. Genstande, som ville blive ødelagt, såfremt de var indpakket efter de almindelige regler, samt vareforsendelser i en gennemsigtig emballage, der gør det muligt at undersøge indholdet, kan modtages til postbesørgelse i hermetisk tillukket emballage. Det samme gælder industrielle og vegetabilske produkter, som afgives til postbesørgelse i emballage, der er lukket af fabrikken eller forseglet af en kontrolmyndighed i afsendelseslandet. I disse tilfælde kan vedkommende postvæsener forlange, at afsenderen eller adressaten skal lette undersøgelsen af indholdet enten ved at åbne nogle af postvæsenerne udpegede forsendelser eller på anden tilfredsstillende måde.

Art. 122. Forsendelser i rudekonvolutter.

1. Forsendelser i konvolutter med gennemsigtig rude er tilladt på følgende betingelser:

a) ruden skal være på den side af konvolutten, der ikke er forsynet med overfald;
b) ruden skal være forarbejdet af et sådant materiale og på en sådan måde, at adressen er let læselig gennem den;
c) ruden skal være rektangulær, og dens største udstrækning skal være parallel med konvoluttens længderetning, således at modtagerens adresse fremtræder i samme retning, og således at anbringelse af dagstempel ikke besværliggøres.
d) alle rudens kanter skal være fast klæbet til udskæringens indvendige kanter. Af hensyn hertil skal der være tilstrækkelig afstand mellem konvoluttens sidekant og nederste kant og de tilsvarende kanter på ruden;
e) kun modtagerens adresse må være synlig gennem ruden, eller den skal i det mindste tydeligt adskille sig fra eventuelle andre angivelser, der måtte være synlige gennem ruden;
f) indholdet i forsendelsen skal være foldet på en sådan måde, at adressen, selv i tilfælde af at indholdet skulle forskubbe sig, forbliver fuldt ud synlig gennem ruden.

2. Følgende forsendelser modtages ikke til postbesørgelse: Forsendelser i konvolutter, der er helt gennemsigtige, selv om de er forsynet med en adresseetiket, forsendelser i konvolutter med åben rude og forsendelser i konvolutter med mere end én rude.

3. Som postale normalforsendelser betragtes forsendelser i konvolutter med gennemsigtig rude, som er i overensstemmelse med bestemmelserne i konventionens art. 19, § 8, litra a), stk. 2º.

KAPITEL III.

SÆRLIGE BESTEMMELSER, DER ANVENDES MED HENSYN TIL DE ENKELTE FORSENDELSESARTER.

Art. 123. Breve.

Med forbehold af bestemmelserne vedrørende postale normalforsendelser samt bestemmelserne vedrørende forsendelsernes emballage, stilles der ikke nogen betingelser med hensyn til breves form og lukke. Dog skal breve i konvolut være rektangulære for at sikre, at de ikke giver anledning til vanskeligheder under behandlingen. Den nødvendige plads på forsiden til adresse, frankering og tjenestlige påtegninger og vignetter skal lades fuldstændig fri.

Art. 124. Postkort.

1. Postkort skal være rektangulære og skal være fremstillet af karton eller papir, der er tilstrækkeligt modstandsdygtigt til ikke at besværliggøre postbehandlingen. Postkortets overflade må ikke have fremspringende dele, eller dele der fremtræder i relief.

2. Postkort skal øverst på forsiden bære angivelsen »Carte postale« eller oversættelse heraf i et andet sprog. Denne angivelse er ikke obligatorisk for prospektkort.

3. Postkort skal forsendes åbne, d. v. s. uden omslag eller konvolut.

4. Mindst højre halvdel af forsiden forbeholdes til modtagerens adresse, til frankering og til tjenstlige påtegninger eller etiketter. Afsenderen disponerer over bagsiden og venstre del af forsiden, dog med forbehold af § 5.

5. Det er forbudt at føje eller hæfte vareprøver eller lignende genstande til postkort, og det er heller ikke tilladt at udsmykke dem med stof, broderier, glimmer og lignende materialer. Sådanne postkort kan kun sendes i lukkede konvolutter. Dog kan vignetter, fotografier, mærker af alle slags, etiketter og udklip af enhver art af papir eller andet meget tyndt materiale samt adressesedler eller strimler til at bøje om klæbes på postkort, forudsat at disse genstande ikke ændrer postkortets karakter, og at de hænger fuldstændig sammen med kortet. Disse genstande må kun klæbes på bagsiden eller på venstre del af forsiden på postkort, dog undtaget adressestrimler, adresseflige eller adressesedler, som må optage hele forsiden. Mærker af enhver art, som kan forveksles med frimærker, må kun klæbes på bagsiden.

6. Postkort, der ikke opfylder de for denne forsendelsesart foreskrevne betingelser, behandles som breve, dog med undtagelse af sådanne, hvis uforskriftsmæssighed alene består i, at frankoen er anbragt på bagsiden. Som en afvigelse fra art. 113, § 4, betragtes sidstnævnte forsendelser i alle tilfælde som ufrankerede og behandles som sådanne.

Art. 125. Tryksager.

1. Som tryksager kan forsendes gengivelser, der er fremstillet i flere identiske eksemplarer på papir, karton eller andre i bogtrykkerier almindeligt anvendte materialer ved en mekanisk eller fotografisk proces, hvori indgår brug af en kliché, en skabelon eller et negativ. Poststyrelsen i afsendelseslandet afgør, om vedkommende forsendelse er fremstillet på et materiale og ved en fremgangsmåde, der kan godkendes; den er ikke forpligtet til at modtage til tryksagstakst sådanne forsendelser, som ikke kan modtages til postbesørgelse som tryksager i dens indre tjeneste.

2. Poststyrelsen i afsendelseslandet kan til tryksagstakst modtage:

a) breve og postkort der udveksles mellem skoleelever, under forudsætning af, at forsendelserne sendes fra eller til vedkommende skoles ledere;
b) elevopgaver i urettet eller rettet stand, dog med udelukkelse af enhver bemærkning, som ikke direkte har henhold til arbejdets udførelse;
c) manuskripter til bøger eller aviser;
d) håndskrevne partiturer.
e) fotokopier.

3. De i §§ 1 og 2 nævnte forsendelser er undergivet bestemmelserne i art. 121, for så vidt angår form og beskaffenhed.

4. Tryksager skal på forsiden med meget tydelige bogstaver bære påtegningen »Imprimé« eller eventuelt »Imprimé à taxe réduite«, eller de tilsvarende udtryk i et sprog, der er kendt i bestemmelseslandet.

5. Som tryksager kan ikke forsendes:

a) aktstykker udfærdiget på skrivemaskine uanset dennes type;
b) kopier, der er fremstillet ved kalkering, håndskrevne kopier eller kopier, der er fremstillet på skrivemaskine, uanset art;
c) gengivelser, der er fremstillet ved hjælp af stempler med faste eller bevægelige typer;

d) egentlige papirvarer, hvorpå der findes gengivelser, når det klart fremgår, at den trykte del ikke er det væsentlige ved forsendelsen;
e) film, lyd- og billedbåndoptagelser;
f) perforerede papirstrimler samt edb-kort, som er forsynet med huller, mærker eller tegn, der kan udgøre meddelelser.

6. Flere gengivelser, der er fremstillet ved benyttelse af de tilladte fremgangsmåder, kan samles i én tryksagsforsendelse; de må ikke være forsynet med forskellige navne og adresser på afsendere eller modtagere.

7. Kort, der er forsynet med angivelsen »Carte postale« eller tilsvarende betegnelse i et hvilket som helst sprog, kan forsendes til tryksagstakst under forudsætning af, at de opfylder de almindelige for tryksager fastsatte bestemmelser. Kort, der ikke opfylder disse bestemmelser, behandles som postkort eller eventuelt som breve ved anvendelse af art. 124, § 6.

Art. 126. Tryksager. Tilladte anførsler og bilag.

1. På tryksager kan ved en hvilken som helst fremgangsmåde anføres:
a) Afsenderens og adressatens navne og adresser med eller uden angivelse af titel, stilling og firmanavn,
b) forsendelsens afgangssted og afsendelsesdato,
c) det udelukkende til forsendelsen hørende løbenummer eller registreringsnummer.

2. Ud over disse angivelser er det tilladt:
a) at overstrege, markere eller understrege visse ord eller visse dele af den trykte tekst,
b) at rette trykfejl.

3. De i medfør af §§ 1 og 2 tilladte tilføjelser og rettelser skal have direkte henhold til gengivelsens indhold; de må ikke være af en sådan art, at der derved kan dannes et aftalt sprog.

4. Det er desuden tilladt at anføre eller tilføje:
a) på bestillings-, subskriptions- eller tilbudsformularer vedrørende boghandlerværker, bøger, brochurer, aviser, gravurer og partiturer:
de bestilte eller tilbudte værker og antallet af eksemplarer, prisen på disse værker samt angivelser, der virker som medbestemmende faktorer ved fastsættelsen af prisen, betalingsmåde, udgave, navnene på forfatterne og udgiverne, katalognummer og ordene »hæftet«, »kartonneret« eller »indbundet«;
b) på de ved biblioteksudlån benyttede formularer:
værkernes titler, antallet af ønskede eller afsendte eksemplarer, forfatternes og forlæggernes navne, katalognumre, antallet af dage, som tilstås til læsningen, navnet på den person, som ønsker at benytte værket;
c) på prospektkort, trykte visitkort samt trykte lykønsknings- eller kondolancekort:
sædvanemæssige høflighedsudtryk, der højst udgøres af 5 ord eller angives ved højst 5 bogstaver.
d) på trykte litterære og kunstneriske frembringelser:
en tilegnelse, der består i en blot og bar sædvanemæssig høflighedsvending;
e) på udklip af aviser og tidsskrifter:
titel, dato, nummer og adresse på den publikation, fra hvilken udklippet er taget;
f) på korrekturaftryk:
ændringer og tilføjelser, som har henhold til korrigeringen, formen og trykningen, samt bemærkninger som »kan trykkes«, »gennemgået – kan trykkes« eller enhver anden tilsvarende bemærkning, der har henhold til fremstillingen af værket. I tilfælde af pladsmangel kan tilføjelserne anføres på særlige ark;
g) på meddelelser om adresseforandring:
den tidligere og den nye adresse og den dato, fra hvilken forandringen gælder.

5. Det er endelig tilladt at vedlægge:

a) ved alle tryksager: et kort, en konvolut eller et omslag, der er påtrykt adressen på forsendelsens afsender eller på hans befuldmægtigede i indleveringslandet ved den første afsendelse; kortet, konvolutten eller omslaget kan være frankeret til tilbagesendelse med frimærker, der er gyldige i det oprindelige bestemmelsesland;

b) ved trykte litterære eller kunstneriske frembringelser: den åbne faktura, der har henhold til det forsendte værk og som kun indeholder de for en faktura karakteristiske angivelser, tillige med kopier af denne faktura, samt et indbetalingskort eller en international eller indenrigsk postanvisningsblanket, der benyttes i forsendelsens bestemmelsesland, og på hvilke der efter aftale mellem de pågældende poststyrelser ved en hvilken som helst fremgangsmåde kan angives beløb samt kontobetegnelsen eller adressen på postanvisningens modtager;

c) ved modeblade: udskårne snitmønstre, der ifølge de deri anførte angivelser indgår som en bestanddel af det blad, hvori de sendes.

Art. 127. Tryksager i kortform.

1. Tryksager af form, konsistens og størrelse som et postkort kan forsendes åbne uden omslag eller konvolut.

2. Mindst højre halvdel af forsiden af tryksager, der forsendes i form af kort, herunder prospektkort, som forsendes til nedsat takst, forbeholdes til modtagernes adresse, til frankering og til tjenstlige påtegninger eller etiketter.

3. Tryksager, der sendes i kortform og som ikke opfylder betingelserne fastsat i §§ 1 og 2, behandles som breve, dog med undtagelse af sådanne, hvis uregelmæssighed alene består i frankering på bagsiden, idet disse, som en afvigelse fra art. 113, § 4, i alle tilfælde betragtes som ufrankerede og behandles som sådanne.

Art. 128. Blindeforsendelser.

Som blindeforsendelser kan forsendes breve med blindeskrift, der indleveres åbne, samt klicheer med blindeskrifttegn. Det samme gælder lydoptagelser og det særlige papir, der udelukkende er bestemt til brug for blinde, dog på betingelse af, at de afsendes af et offentligt anerkendt blindeinstitut eller er adresseret til et sådant institut.

Art. 129. Småpakker.

1. Småpakker skal på forsiden med meget tydelige bogstaver bære påtegningen »Petit paquet« eller en dertil svarende påtegning i et i bestemmelseslandet kendt sprog.

2. Det er tilladt i småpakker at indlægge en åben faktura, der kun indeholder de for en faktura karakteristiske angivelser, samt at anføre uden på eller inden i forsendelserne – i sidstnævnte tilfælde på selve den indlagte genstand eller på en særlig seddel – adressatens og afsenderens adresser med de angivelser, der er sædvanemæssige i handelsforbindelser, et fabriks- eller handelsmærke, en henvisning til en mellem afsender og adressat udvekslet korrespondance, en kortfattet angivelse angående varens fabrikat og leverandør eller den person, til hvilken den er bestemt, samt løbenumre og registreringsnumre, priser og alle andre angivelser, der virker som medbestemmende faktorer ved fastsættelsen af priserne, angivelser vedrørende vægt, mål og dimensioner samt det disponible kvantum, og endelig angivelser, der er nødvendige for nøjere at betegne varens oprindelse og art.

3. Det er endvidere tilladt i småpakker at indlægge ethvert andet dokument, der ikke har karakter af nutidig og personlig korrespondance, forudsat at det ikke er adresseret til og afsendt fra andre end småpakkens adressat og afsender. Den afsendende post-

styrelse afgør, om de indlagte dokumenter opfylder disse betingelser. Det samme gælder indlæggelse i småpakker af grammofonplader, lydtråde, lyd- eller billedbånd med eller uden lyd- eller billedoptagelse, magnetbånd eller andre lignende genstande samt QSL-kort.

4. Afsenderens navn og adresse skal anføres på forsendelsens ydre.

AFDELING II.

Rekommanderede forsendelser.

ENESTE KAPITEL.

Art. 130. Rekommanderede forsendelser.

1. Rekommanderede forsendelser skal på forsiden med meget tydelige bogstaver bære påtegningen »Recommandé« efterfulgt i givet fald af en tilsvarende angivelse i afsendelseslandets sprog.

2. Bortset fra efterfølgende undtagelser kræves der ikke for disse forsendelser opfyldt nogen særlig betingelse med hensyn til form, lukke eller affattelse af adressen.

3. Forsendelser, hvis adresse er skrevet med blyant, eller hvis adresse består af initialer, kan ikke afsendes som rekommanderede forsendelser. Adressen kan dog, undtagen på forsendelser i rudekonvolutter, skrives med blækstift.

4. Rekommanderede forsendelser skal i venstre side af adressesiden forsynes med en vignet som vedføjede formular C 4. Denne vignet skal påsættes de særlige posemærker, der anvendes af afsendere af de særlige sække indeholdende rekommanderede forsendelser, der er nævnt i konventionens art. 21, litra n), kolonne 3, stk. 1º. Det er tilladt de poststyrelser, hvis indenrigske regler i øjeblikket er til hinder for anvendelse af vignetter, at udsætte gennemførelsen af denne foranstaltning og at anvende til betegnelse af rekommanderede forsendelser *enten* en vignet forsynet med en ramme i samme dimensioner som vignet C 4, og hvori alene bogstavet R er trykt, medens de øvrige angivelser fra vignet C 4 tilføjes på en meget tydelig måde, og således at de under ingen omstændigheder kan slettes, *eller* et stempel, hvis aftryk tydeligt gengiver angivelserne i vignet C 4. Med hensyn til postale normalforsendelser skal dog nævnte vignet eller stempel anbringes i overensstemmelse med art. 19, § 8, litra a), stk. 3º i konventionen.

5. De poststyrelser, som i deres indre tjeneste har mekaniseret modtagelsen af rekommanderede forsendelser, kan i stedet for at anvende den i § 4 foreskrevne vignet C 4 trykke de tjenstlige angivelser direkte på de pågældende forsendelsers forside eller forsyne denne med en påklæbet strimmel med de samme angivelser.

6. Såfremt poststyrelsen i afsendelseslandet giver tilladelse dertil, kan kunderne til deres rekommanderede forsendelser anvende konvolutter, hvor der på den dertil beregnede plads er fortrykt en gengivelse af vignet C 4, hvis dimensioner ikke må være mindre end selve vignet C 4. Løbenummeret kan i denne gengivelse af vignet C 4 efter behov anføres ved en hvilken som helst fremgangsmåde.

7. Der må ikke af postvæsenet i transitlande anføres noget løbenummer på forsiden af rekommanderede forsendelser.

Art. 131. Modtagelsesbevis.

1. Forsendelser, for hvilke afsenderen forlanger modtagelsesbevis, skal på forsiden med meget tydelige bogstaver bære påtegningen »Avis de réception« eller være påstemplet »A. R.« Afsenderen skal udvendigt på forsendelsen angive sit navn og sin adresse i latinske bogstaver. Med hensyn til postale normalforsendelser skal dog på-

tegningen »Avis de réception« eller de påstemplede bogstaver »A. R.« anbringes i overensstemmelse med art. 19, § 8, litra a), stk. 3⁰ i konventionen.

2. De i § 1 nævnte forsendelser, skal ledsages af en blanket af konsistens som et postkort i lyserød farve som vedføjede formular C 5. Efter at afsenderen har anført sit navn og sin adresse i latinske bogstaver på forsiden af blanketten, hvortil ikke må benyttes almindelig blyant, udfyldes blanketten af indleveringskontoret eller af et andet af poststyrelsen i afsendelseslandet udpeget kontor og fastgøres solidt til forsendelsen; hvis blanketten ikke kommer frem til bestemmelseskontoret, skal dette udfærdige et nyt modtagelsesbevis.

3. Ved udregningen af portoen for en forsendelse med modtagelsesbevis, heri eventuelt indbefattet luftposttillægstaksten, skal der tages hensyn til vægten af formular C 5. Gebyret for modtagelsesbeviset skal tilsvares på forsendelsen sammen med den øvrige porto.

4. Bestemmelsespostkontoret tilbagesender formular C 5 i behørigt udfyldt stand til den af afsenderen anførte adresse; blanketten sendes konvolutteret og portofrit ad hurtigste vej (luftvejen eller overfladevejen). Modtagelsesbeviser, der tilbagesendes ad luftvejen, forsynes med en vignet eller et stempelaftryk i blå farve med angivelsen »Par avion«.

5. Et modtagelsesbevis, der ikke er tilbagesendt til normal tid, reklameres uden afgift, når afsenderen anmoder derom, ved hjælp af den i art. 143 nævnte formular C 9. En genpart af modtagelsesbeviset, der på forsiden er forsynet med påtegningen »Duplicata« i meget tydelige bogstaver, vedlægges efterspørgselsformular C 9, og denne behandles i henhold til art. 143. Formular C 5 vedhæftes efterspørgselsformular C 9, medmindre forsendelsen er rigtigt udleveret, i hvilket tilfælde formular C 5 udtages og tilbagesendes af bestemmelsespostkontoret som foreskrevet i § 4.

Art. 132. Udlevering til adressaten personlig.

Rekommanderede forsendelser, der skal udleveres til adressaten personlig, skal på forsiden med meget tydelige bogstaver påtegnes: »A remettre en main propre« eller gives en tilsvarende påtegning i et i bestemmelseslandet kendt sprog.

AFDELING III.

Forsendelsernes behandling ved afsendelsen og ved ankomsten.

ENESTE KAPITEL

Art. 133. Anbringelse af dagstempel.

1. Brevpostforsendelser stemples på forsiden med et dagstempel, der i latinske bogstaver angiver navnet på det kontor, der foretager stemplingen, samt datoen for stemplingen. Der kan tilføjes en ligelydende angivelse med de bogstaver, der benyttes i afsendelseslandets sprog.

2. Anbringelsen af det i § 1 omhandlede stempel er ikke obligatorisk

a) for forsendelser, der er frankeret ved aftryk fra frankostemplingsmaskiner, såfremt der i disse aftryk findes angivelse af afsendelsessted og dato for afgivelsen til postbesørgelse;
b) for forsendelser, der er frankeret ved hjælp af aftryk, som er frembragt ved bogtryk eller ved en anden trykningsmetode;
c) for ikke-rekommanderede forsendelser til nedsat takst på betingelse af, at afsendelsessted er angivet på disse forsendelser.

d) for de i konventionens art. 15 nævnte posttjenstlige brevforsendelser.

3. Alle frimærker, der er gyldige til frankering, skal annulleres.

4. Frimærker, som ved en fejltagelse eller undladelse ikke er blevet annulleret af afsendelseslandets postvæsen, skal af det postkontor, som bemærker fejlen, annulleres ved en tyk streg med blæk eller blækstift, medmindre poststyrelserne har foreskrevet annullering ved hjælp af et særligt stempel. Disse frimærker må i intet tilfælde dagstemples.

5. Fejldirigerede forsendelser med undtagelse af ikke-rekommanderede forsendelser til nedsat takst skal dagstemples ved det postkontor, til hvilket de fejlagtig er indgået. Denne forpligtelse påhviler ikke blot faste postkontorer, men også bevægelige postkontorer, såvidt det er muligt. Stemplet skal anbringes på bagsiden, når det drejer sig om breve, og på forsiden, når det drejer sig om postkort.

6. Stemplingen af forsendelser, som er afgivet til postbesørgelse ombord på skibe, påhviler den ombordværende posttjenestemand eller den skibsofficer, hvis hverv det er at tage sig af posten, eller, hvis sådanne ikke findes, det postkontor i land, til hvilket forsendelserne afgives. I dette tilfælde dagstempler postkontoret forsendelserne og påtegner dem »Navire«, »Paquebot« eller lignende.

Art. 134. Ekspresforsendelser.

Forsendelser, der skal udleveres ved ekspresbud, forsynes ved siden af angivelsen af bestemmelsesstedet enten med en særlig trykt vignet i lyserød farve, eller med et stempelaftryk i samme farve, der med meget tydelige bogstaver bærer påtegningen »Expres«. I mangel af vignet eller stempelaftryk skal ordet »Exprès« anføres meget tydeligt på forsendelsen med store bogstaver og med rødt blæk eller rød farveblyant. Med hensyn til postale normalforsendelser skal dog vignetten eller påtegningen »Exprès« anbringes i overensstemmelse med art. 19, § 8, litra a), stk. 3⁰, i konventionen.

Art. 135. Ufrankerede eller utilstrækkeligt frankerede forsendelser.

1. Brevforsendelser, for hvilke der efter afgivelsen til postbesørgelse skal opkræves et portobeløb enten hos adressaten eller, i tilfælde af uanbringelighed, hos afsenderen, forsynes midt på forsidens øverste del med stemplet T (taxe à payer); ved siden af dette stempel anfører postvæsenet i afsendelseslandet på meget tydelig måde i sit lands mønt det manglende portobeløb og – under en brøkstreg – den gældende takst for et overfladebefordret brev af første vægtsats.

2. I tilfælde af omekspedition eller tilbagesendelse påhviler det det omekspederende henholdsvis tilbagesendende postvæsen at anbringe stemplet T samt at påføre beløbene i brøkform i overensstemmelse med § 1. Det samme gælder, hvis det drejer sig om forsendelser fra lande, som anvender nedsatte takster i forbindelsen med det land, fra hvilket omekspeditionen sker. I så fald skal brøken angives på grundlag af de takster, der er fastsat i konventionen, og som er gældende i forsendelsens afsendelsesland.

3. Når poststyrelsen i afsendelseslandet påtager sig tjenstligt at opfrankere ufrankerede eller utilstrækkeligt frankerede forsendelser for senere at opkræve det manglende portobeløb hos afsenderen, kan opfrankeringsbeløbet tilsvares på forsendelsen:

a) enten ved en af de frankeringsmåder, der er nævnt i konventionens art. 25, § 1,

b) eller ved en håndskreven angivelse i tal af det opkrævede beløb i afsendelseslandets mønt, f. eks. i denne form:
»Taxe perçue: .... dollars .... cents«.

Denne beløbangivelse kan fremtræde i et særligt stempelaftryk eller på et særligt frimærke eller en særlig vignet eller endelig blot være anført ved en hvilken som helst fremgangsmåde ved siden af forsendelsens udskrift. I alle tilfælde skal indleveringspostkontoret eller grænsepostkontoret i afsendelseslandet ved siden af påtegningen anbringe et aftryk af sit dagstempel.

4. Det postvæsen, som foretager omdelingen, udtakserer forsendelsen i porto. Portoen bestemmes ved at multiplicere den ifølge § 1 fremkomne brøk med portoen i national mønt for et overfladebefordret brev af første vægtsats til udlandet. Hertil kommer det i konventionens art. 21, litra f) nævnte ekspeditionsgebyr.

5. Enhver forsendelse, der ikke bærer stemplet T, skal betragtes som rigtigt frankeret og behandles i overensstemmelse hermed, medmindre der foreligger en åbenbar fejltagelse.

6. Hvis den i § 1 nævnte brøk ikke er blevet påført forsendelsen ved siden af stemplet T af postvæsenet i afsendelseslandet, henholdsvis det omekspederende postvæsen i tilfælde af manglende aflevering, har postvæsenet i bestemmelseslandet ret til at omdele den utilstrækkeligt frankerede forsendelse uden opkrævning af nogen porto.

7. Der tages ikke hensyn til frimærker og frankeringspåtryk, som er ugyldige til frankering. I så fald skal tallet nul (0) anføres ved siden af disse frimærker eller disse påtryk, som skal indrammes med blyant.

Art. 136. Tilbagesendelse af toldfrankosedler (Del A). Opkrævning af udlagte afgiftsbeløb hos afsenderen.

1. Efter udlevering til adressaten af en forsendelse, som skal udleveres fri for afgifter, fuldstændiggør det postkontor, som har udlagt toldafgifter eller andre afgifter for afsenderens regning, for sit vedkommende og ved benyttelse af karbonpapir angivelserne på bagsiden af toldfrankosedlens del A og B. Det oversender del A ledsaget af de tilhørende bilag til det postkontor, fra hvilket forsendelsen er afsendt; denne oversendelse skal ske i lukket konvolut uden angivelse af indhold. Del B opbevares af poststyrelsen i forsendelsens bestemmelsesland til brug for afregningen med den betalingspligtige poststyrelse.

2. Enhver poststyrelse har dog ret til at lade tilbagesendelsen af del A af toldfrankosedler til opkrævning foretage af særlige dertil udpegede kontorer og til at forlange, at denne del af blanketten skal tilstilles et bestemt kontor.

3. Navnet på det postkontor, til hvilket del A af toldfrankosedlerne skal tilbagesendes, skal i alle tilfælde angives på forsiden af denne del af blanketten af det postkontor, fra hvilket forsendelsen afsendes.

4. Såfremt en forsendelse, som bærer angivelsen »Franc de taxes et de droits«, indgår til postvæsenet i bestemmelseslandet uden toldfrankoseddel, skal fortoldningspostkontoret udfærdige en genpart af toldfrankosedlen; på del A og B af denne blanket anføres afsendelseslandet og såvidt muligt forsendelsens indleveringsdato.

5. Såfremt en toldfrankoseddel er gået tabt efter forsendelsens udlevering, skal en genpart udfærdiges på samme måde.

6. Del A og B af toldfrankosedler, der henhører til forsendelser, som af en eller anden grund tilbagesendes til afsendelseslandet, skal annulleres af postvæsenet i bestemmelseslandet.

7. Ved modtagelsen af del A af en toldfrankoseddel, der angiver de af postvæsenet i bestemmelseslandet udlagte afgifter, omsætter postvæsenet i afsendelseslandet beløbet af disse afgifter til sin egen mønt efter en kurs, som ikke må være højere end den for udstedelse af postanvisninger til det andet land fastsatte kurs. Det ved omsætningen udkomne beløb skal angives på selve blanketten og på kuponen. Efter at have opkrævet afgiftsbeløbet skal det dertil udpegede kontor udlevere toldfrankosedlens kupon og eventuelt de tilhørende bilag til afsenderen.

Art. 137. Omekspederede forsendelser.

1. Forsendelser, der er adresseret til modtagere, som har skiftet bopæl, betragtes som værende afsendt direkte fra afsendelsesstedet til det nye bestemmelsessted.

2. Forsendelser, der har været ufrankeret eller utilstrækkeligt frankeret for deres første befordringsstrækning, udtakseres i den porto, i hvilken de ville være blevet udtakseret, såfremt de var blevet sendt direkte fra afsendelsesstedet til det nye bestemmelsessted.

3. Forsendelser, der har været rigtigt frankeret for deres første befordringsstrækning, og for hvilke supplerende porto for den nye befordringsstrækning ikke er blevet erlagt før deres omekspedition, udtakseres i overensstemmelse med konventionens art. 21, litra f), og art. 27, § 1, i en porto, der svarer til forskellen mellem den allerede betalte porto og den porto, som ville være blevet opkrævet, hvis forsendelserne oprindeligt var blevet sendt til det nye bestemmelsessted. I tilfælde af omekspedition ad luftvejen udtakseres forsendelserne desuden i porto for så vidt angår luftposttillægstaksten for den nye befordringsstrækning.

4. Forsendelser, der oprindeligt er sendt inden for et land, og som har været rigtigt frankeret efter de indenrigske regler, betragtes som forsendelser, der har været rigtigt frankeret for deres første befordringsstrækning.

5. Forsendelser, der oprindeligt er sendt portofrit inden for et land, udtakseres i overensstemmelse med konventionens art. 21, litra f), og art. 27, § 1, i en porto, der svarer til den porto, der skulle være betalt for dem, såfremt de var blevet sendt direkte fra afsendelsesstedet til det nye bestemmelsessted.

6. Ved omekspedition skal det postkontor, som foretager omekspeditionen, anbringe sit dagstempel på forsiden af forsendelser i form af kort og på bagsiden af alle andre arter af forsendelser.

7. Almindelige eller rekommanderede forsendelser, der tilbagesendes til afsenderne til fuldstændiggørelse eller berigtigelse af adressen, betragtes ikke ved den fornyede afgivelse til postbesørgelse som omekspederede forsendelser; de behandles som nye forsendelser, og der skal følgelig betales ny porto for dem.

8. Toldafgifter og andre ikke-postale afgifter, hvis ophævelse ikke har kunnet opnås ved omekspeditionen eller ved tilbagesendelsen til afsendelsesstedet (art. 139), afkræves postvæsenet i det nye bestemmelsesland ved postopkrævning. I dette tilfælde vedhæfter postvæsenet i det oprindelige bestemmelsesland forsendelsen en forklarende meddelelse og en opkrævningspostanvisning (formularerne R 3, R 6 eller R 8 i overenskomsten angående postopkrævningsforsendelser). Hvis der ikke finder udveksling af postopkrævninger sted mellem de pågældende postvæsener, afkræves de omhandlede afgifter ved korrespondance.

9. Hvis et forsøg på at aflevere en ekspresforsendelse på adressatens bopæl ved særligt bud ikke er lykkedes, skal det postkontor, som foretager omekspeditionen, overstrege ekspresetiketten eller ekspresspåtegningen med to tykke tværstreger.

Art. 138. Samlet omekspedition af brevpostforsendelser.

1. Almindelige forsendelser, der skal omekspederes til en og samme person, som har skiftet bopæl, kan indlægges i særlige konvolutter som vedføjede formular C 6, der leveres af poststyrelserne, og på hvilke der alene skal anføres adressatens navn og nye adresse. Desuden kan der benyttes en sæk, når mængden af forsendelser til samlet omekspedition gør det berettiget. I så fald skal de forlangte oplysninger angives på en særlig vignet, der leveres af poststyrelsen og sædvanligvis bærer samme trykte tekst som konvolutten C 6.

2. Der må ikke i disse konvolutter eller sække indlægges forsendelser, som skal underkastes toldbehandling, og ej heller forsendelser, hvis form, udstrækning eller vægt frembyder fare for, at konvolutten eller sækken iturives.

3. Konvolutten eller sækken skal indleveres åben til omekspeditionspostkontoret, således at dette er i stand til eventuelt at opkræve de supplerende portobeløb, som måtte være at udrede for de indlagte forsendelser, eller til på disse forsendelser at angive det portobeløb, der skal opkræves ved ankomsten, såfremt supplerende porto ikke betales.

Efter undersøgelsen lukker det omekspederende postkontor konvolutten eller sækken og forsyner eventuelt konvolutten eller vignetten med stemplet T for at angive, at der skal opkræves porto for samtlige eller nogle af de i konvolutten (sækken) indlagte forsendelser.

4. Ved ankomsten til bestemmelsesstedet kan konvolutten eller sækken åbnes og dens indhold undersøges af omdelingspostontoret, som eventuelt opkræver de ikke-betalte supplerende portobeløb.

5. Almindelige forsendelser, som er adresseret enten til skibsmandskab og passagerer på et skib eller til personer, der deltager i en fællesrejse, kan ligeledes behandles efter reglerne i §§ 1–4. I så fald skal konvolutten eller sækkevignetterne forsynes med adressen på skibet (rederikontoret, rejsebureauet, o. s. v.), til hvilket de skal udleveres.

Art. 139. Uanbringelige forsendelser.

1. Førend bestemmelsespostkontoret tilbagesender forsendelser, som af en eller anden grund ikke har kunnet udleveres, til postvæsenet i afsendelseslandet, skal det, så vidt det er muligt på disse forsendelsers forside, på klar og kortfattet måde og på fransk angive grunden til ikke-udleveringen i følgende form: Ubekendt (inconnu), Modtagelse nægtet (refusé), På rejse (en voyage), Bortrejst (parti), Ikke afhentet (non réclamé), Død (décédé) o. s. v. For så vidt angår postkort og tryksager i kortform skal grunden til ikke-udleveringen angives på højre halvdel af forsiden.

2. Denne angivelse foretages ved anbringelse af et stempel eller ved påklæbning af en etiket. Enhver poststyrelse har ret til at tilføje en oversættelse i sit eget sprog af grunden til ikke-udleveringen samt andre angivelser, som den finder hensigtsmæssige. I forbindelse med poststyrelser, der har erklæret sig enige heri, kan disse angivelser anføres i et enkelt nærmere aftalt sprog. Håndskrevne angivelser, der af funktionærerne eller af postkontorerne påføres vedrørende ikke-udleveringen, kan i så fald ligeledes betragtes som tilstrækkelige.

3. Bestemmelsespostkontoret skal overstrege de stedsangivelser, der har henhold til dette kontor, men således at angivelserne fortsat kan læses og skal på forsendelsens forside anføre påtegningen »Retour« ved siden af angivelsen af afsendelsespostkontoret. Det skal desuden anbringe sit dagstempel på bagsiden af breve og på forsiden af postkort.

4. Uanbringelige forsendelser skal tilbagesendes til udvekslingspostkontoret i afsendelseslandet på samme måde som brevforsendelser, der tilsendes dette land, enten enkeltvis eller i et særskilt bundt, der forsynes med vignet »Envois non distribuables«. Uanbringelige ikke-rekommanderede forsendelser, der bærer tilstrækkelige angivelser for tilbagesendelsen, returneres direkte til afsenderen.

5. Indenrigske uanbringelige forsendelser, som for at tilbageleveres til afsenderne skal sendes til udlandet, behandles efter reglerne i art. 137. Det samme gælder for brevforsendelser fra udlandet, hvis afsender er flyttet til et andet land.

6. Forsendelser til andre personer, der er adresseret til en konsul, og som af denne tilbageleveres til postkontoret som ikke afhentet, samt forsendelser til personer, der er adresseret til et hotel, logis eller til luftfarts- eller dampskibsselskabers kontorer og som tilbageleveres til postkontoret, fordi det er umuligt at udlevere dem til adressaterne, behandles som uanbringelige forsendelser. De må i intet tilfælde betragtes som nye forsendelser, for hvilke der skal erlægges porto.

Art. 140. Tilbagelevering. Ændring af adresse.

1. Ved anmodning om tilbagelevering af brevforsendelser eller om ændring af adresse skal afsenderen udfylde en blanket som vedføjede formular C 7; en enkelt blanket kan benyttes for flere forsendelser, der er indleveret samtidig ved samme postkontor af samme afsender til samme adressat. Når afsenderen afgiver denne anmodning

til postkontoret, skal han godtgøre sin identitet og eventuelt forevise postkvitteringen. Efter legitimeringen, med hensyn til hvilken postvæsenet i afsendelseslandet påtager sig ansvaret, anvendes følgende fremgangsmåde:

a) hvis anmodningen skal fremsendes pr. post, sendes blanketten ledsaget af et fuldstændigt faksimile af konvolutten eller af forsendelsens udskrift direkte i rekommanderet brev til bestemmelsespostkontoret;
b) hvis anmodningen skal fremsendes telegrafisk, indleveres blanketten til telegrafvæsenet, der skal afsende dens tekst til bestemmelsespostkontoret.

2. Ved modtagelsen af formular C 7 eller af det telegram, der træder i dens sted, skal bestemmelsespostkontoret eftersøge den angivne forsendelse og efterkomme anmodningen på behørig måde.

3. Underretning om, hvad bestemmelseskontoret har kunnet foretage sig i anledning af anmodningen om tilbagelevering eller ændring af adresse gives omgående til afsendelseskontoret ved benyttelse af svardelen af formular C 7, der udfærdiges tjenstligt, såfremt anmodningen er fremsendt ad telegrafisk vej. Afsendelseskontoret underretter reklamanten. Underretning skal ligeledes gives i følgende tilfælde:

- Eftersøgningen har været forgæves;
- Forsendelsen er allerede udleveret til adressaten;
- En ad telegrafisk vej fremsendt anmodning er ikke tilstrækkelig tydelig til, at forsendelsen med sikkerhed kan identificeres;
- Forsendelsen er blevet konfiskeret, tilintetgjort eller beslaglagt.

Hvis afsenderen af en telegrafisk fremsendt anmodning har anmodet om at blive underrettet pr. telegram, sendes svaret på denne måde til afsendelseskontoret, der underretter reklamanten så hurtigt som muligt.

4. Enhver poststyrelse kan ved en meddelelse gennem det internationale bureau forlange, at ekspeditionen af disse anmodninger for dens vedkommende skal foregå ved centralstyrelsens mellemkomst eller ved et særligt dertil udpeget kontor; meddelelsen skal indeholde navnet på dette kontor.

5. Hvis ekspeditionen af anmodningerne foregår ved centralstyrelsernes mellemkomst, kan en genpart af anmodningen i hastende tilfælde sendes direkte fra afsendelseskontoret til bestemmelsespostkontoret. Der skal tages hensyn til direkte fremsendte anmodninger, d. v. s., at de pågældende forsendelser holdes tilbage fra omdeling, indtil modtagelsen af anmodningen fra centralstyrelsen.

6. De poststyrelser, som anvender den i § 4 hjemlede ret, bærer de omkostninger, som videresendelsen inden for deres indenrigske tjeneste pr. post eller pr. telegraf af meddelelser til bestemmelsespostkontoret kan medføre. Ekspedition pr. telegraf er obligatorisk, såfremt afsenderen selv har benyttet telegrafen, og hvis bestemmelsespostkontoret ikke kan underrettes inden for en rimelig tid pr. post.

Art. 141. Tilbagelevering. Ændring af adresse. Forsendelser indleveret i et andet land end det, der modtager anmodningen.

1. Ethvert postkontor, der modtager en anmodning om tilbagelevering eller ændring af adresse, der fremsættes i overensstemmelse med konventionens art. 30, § 3, kontrollerer forsendelsens afsenders identitet. Det fremsender en formular C 7, eventuelt under vedlæggelse af postkvitteringen, til forsendelsens indleveringskontor eller bestemmelseskontor, alt efter som forsendelsen er en rekommanderet forsendelse eller en almindelig forsendelse. Det sikrer sig navnlig, at afsenderens adresse fremtræder tydeligt i den dertil indrettede rubrik på formular C 7, så at det senere kan underrette denne afsender om, hvad der er sket i anledning af hans anmodning henholdsvis tilbagelevere ham den forsendelse, som var forlangt tilbagekaldt.

2. Hvis den fremlagte kvittering af særlige grunde ikke kan vedlægges formular C 7, skal denne forsynes med bemærkningen: »Vu récépissé de dépôt nº. .... délivré le

....par le bureau de ....«. Kvitteringen påføres følgende bemærkning: »Demande de retrait (eller: de modification d'adresse) déposée le .... au bureau de ....«. Ved denne påskrift anbringes et aftryk af det kontors dagstempel, der modtager anmodningen.

3. Enhver telegrafisk anmodning, der er indgivet under de i § 1 nævnte betingelser, adresseres direkte til forsendelsens bestemmelseskontor. Hvis den imidlertid vedrører en rekommanderet forsendelse, skal der yderligere til forsendelsens afsendelseskontor fremsendes en formular C 7 så vidt muligt ledsaget af kvittering for indleveringen og forsynet med den meget tydelige påtegning »Demande télégraphique déposée le .... au bureau de ....«. Efter at have kontrolleret angivelserne på formular C 7 anfører afsendelseskontoret med farveblyant foroven på blanketten følgende påtegning: »Confirmation de la demande télégraphique du .....« og fremsender den til bestemmelseskontoret. Bestemmelseskontoret tilbageholder den rekommanderede forsendelse, indtil denne bekræftelse er modtaget.

4. Med henblik på underretning af afsenderen meddeler forsendelsens bestemmelseskontor til det postkontor, der har modtaget anmodningen, hvad der er foretaget i anledning af denne. Hvis det drejer sig om en rekommanderet forsendelse, skal denne meddelelse dog passere forsendelsens afsendelseskontor. I tilfælde af tilbagelevering vedlægges den tilbagekaldte forsendelse denne meddelelse.

5. Art. 140 anvendes analogt med hensyn til det postkontor, der modtager anmodningen, og til dets foresatte poststyrelse.

Art. 142. Efterspørgsler. Almindelige forsendelser.

1. Ved enhver efterspørgsel af en almindelig forsendelse skal der udfærdiges en blanket som vedføjede formular C 8, der så vidt muligt skal ledsages af et faksimile af forsendelsens udskrift udfærdiget på et lille stykke tyndt papir. Udfyldningen af efterspørgelsesformularen skal være i nøje overensstemmelse med formularens udvisende og skal være let læselig, helst med store latinske bogstaver og arabiske tal. Så vidt muligt skal formularen udfyldes med skrivemaskine.

2. Det postkontor, som modtager efterspørgslen, oversender denne blanket tjenstligt og ad hurtigste vej (pr. luftpost eller ad overfladevejen) uden følgeskrivelse i lukket konvolut direkte til det pågældende andet postkontor. Efter at have indhentet de nødvendige oplysninger hos adressaten henholdsvis afsenderen, tilbagesender dette postkontor tjenstligt blanketten i lukket konvolut og ad hurtigste vej (pr. luftpost eller ad overfladevejen) til det postkontor, som har udfærdiget den.

3. Hvis efterspørgslen har vist sig at være begrundet, indsender sidstnævnte postkontor blanketten til sin foresatte centralstyrelse, for at yderligere undersøgelser kan blive foretaget.

4. En enkelt blanket kan benyttes for flere forsendelser, der er indleveret samtidig af samme afsender til samme adressat.

5. Enhver poststyrelse kan ved en meddelelse gennem det internationale bureau forlange, at efterspørgsler, som vedrører dens posttjeneste, skal tilstilles dens centralstyrelse eller et særligt dertil udpeget kontor.

6. Formular C 8 skal tilbagesendes til det postvæsen, hvorfra den efterspurgte forsendelse er afsendt, i overensstemmelse med reglerne i art. 143, § 12.

7. Hvis der forlanges telegrafisk fremsendelse af en efterspørgsel, sendes der i stedet for formular C 8 et telegram direkte til bestemmelseskontoret eller eventuelt enten til centralstyrelsen i bestemmelseslandet eller til et særligt udpeget kontor. Hvis afsenderen har anmodet om at blive underrettet ad telegrafisk vej, sendes svaret på denne måde til den tjeneste, der har iværksat den telegrafiske efterspørgsel; i modsat fald kan svaret sendes pr. post.

Art. 143. Efterspørgsler. Rekommanderede forsendelser.

1. Enhver efterspørgsel vedrørende en rekommanderet forsendelse skal udfærdiges på en blanket som vedføjede formular C 9, der såvidt muligt skal ledsages af et faksimile af forsendelsens udskrift udfærdiget på et lille stykke tyndt papir. Udfyldningen af efterspørgselsformularen skal være i nøje overensstemmelse med formularens udvisende og skal være let læselig, helst med store latinske bogstaver og arabiske tal. Så vidt muligt skal formularen udfyldes med skrivemaskine. Ved efterlysninger af rekommanderede forsendelser, der har været summarisk karteret, skal afslutningens nummer og afsendelsesdato anføres på efterspørgselsblanketten C 9.

2. Hvis efterspørgslen vedrører en postopkrævningsforsendelse, skal den desuden ledsages af en genpart af opkrævningspostanvisning R 3, R 6 eller R 8 der omhandles i overenskomsten angående postopkrævningsforsendelser, henholdsvis af indbetalingskortet.

3. En enkelt blanket kan benyttes for flere forsendelser, der er indleveret samtidig ved samme postkontor af samme afsender og afsendt ad samme vej til samme adressat.

4. Efterspørgslen skal forsynet med oplysninger vedrørende dirigeringen fremsendes fra kontor til kontor ad samme vej som forsendelsen; denne oversendelse sker tjenstligt uden følgeskrivelse i lukket konvolut og altid på hurtigste måde (pr. luftpost eller ad overfladevejen).

5. Enhver poststyrelse kan ved en meddelelse gennem det internationale bureau forlange, at efterspørgsler, som vedrører dens posttjeneste, skal tilstilles dens centralstyrelse eller et særligt dertil udpeget kontor behørigt forsynet med oplysninger vedrørende dirigeringen.

6. Hvis poststyrelsen i afsendelseslandet eller i bestemmelseslandet forlanger det, oversendes efterspørgslen direkte fra afsendelseskontoret til bestemmelseskontoret.

7. Hvis bestemmelsespostkontoret, hhv. poststyrelsen i bestemmelseslandet eller det særligt udpegede kontor, ved modtagelsen af efterspørgslen er i stand til at give oplysninger om forsendelsens endelige skæbne, udfylder det (den) blankettens afdeling 3. I tilfælde af forsinket udlevering, eller hvis forsendelsen henligger ubesørget eller er tilbagesendt til afsendelsesstedet skal grunden hertil kort angives på formular C 9.

8. Den poststyrelse, som hverken kan godtgøre, at forsendelsen er udleveret til adressaten, eller at den er behørigt overleveret til et andet postvæsen, iværksætter omgående de nødvendige undersøgelser. Den er forpligtet til at anføre sin afgørelse vedrørende ansvaret i afdeling 4 på formular C 9.

9. Blanketten tilbagesendes behørigt udfyldt som anført i §§ 7 og 8 ad hurtigste vej (pr. luftpost eller ad overfladevejen) til den adresse, der er angivet sidst i formularen, eller i mangel af en sådan angivelse til det kontor, der har udfærdiget den.

10. Enhver mellemliggende poststyrelse, som fremsender en formular C 9 til den efterfølgende styrelse, skal underrette afsendelseslandets poststyrelse derom ved brug af en formular som vedføjede model C 9bis.

11. Hvis en efterspørgsel ikke er kommet tilbage inden for en passende frist, kan en genpart af formular C 9 med de fornødne oplysninger om dirigeringen tilbagesendes centralstyrelsen i bestemmelseslandet, men tidligst en måned efter afsendelsen af den originale efterspørgsel. Påtegningen »Duplicata« og afsendelsesdatoen for den originale efterspørgsel skal anføres meget tydeligt på genparten.

12. Formular C 9 og de dertil hørende bilag, herunder afsenderens erklæring om, at han ikke har modtaget den efterspurgte forsendelse, skal i alle tilfælde være postvæsenet i det land, fra hvilket den efterspurgte forsendelse er afsendt, i hænde inden for den korteste frist og senest inden en frist af fem måneder at regne fra efterspørgslens dato.

13. De foregående bestemmelser anvendes ikke, når der foreligger indholdsberøvelse af en afslutning, når en afslutning mangler eller i lignende tilfælde, som medfører en mere udstrakt korrespondance mellem poststyrelserne.

14. Hvis der forlanges telegrafisk fremsendelse af en efterspørgsel, sendes der i stedet for formular C 9 et telegram direkte til bestemmelseskontoret eller eventuelt enten til centralstyrelsen i bestemmelseslandet eller til et særligt udpeget kontor. Hvis afsenderen har anmodet om at blive underrettet ad telegrafisk vej, sendes svaret på denne måde til den tjeneste, der har iværksat den telegrafiske efterspørgsel; i modsat fald kan svaret sendes pr. post. Hvis det ikke ved den telegrafiske efterlysning er muligt at opklare, hvad der er sket med den pågældende forsendelse, kan efterspørgslen gentages pr. post ved benyttelse af formular C 9.

Art. 144. Efterspørgsler af forsendelser, som er indleveret i et andet land.

1. I de i konventionens art. 39, § 3, nævnte tilfælde skal efterspørgselsformularerne C 8 og C 9 tilstilles forsendelsens afgangskontor, medmindre den pågældende poststyrelse har anmodet om, at disse formularer tilsendes poststyrelsen eller et særligt udpeget kontor. Formular C 9 skal ledsages af postkvitteringen. Hvis den fremlagte kvittering af særlige grunde ikke kan vedlægges formular C 9, skal denne forsynes med bemærkningen: »Vu récépissé de depôt n⁰ .... délivré le ... par le bureau de ...«.

2. Blanketten skal indgå til poststyrelsen i afsendelseslandet inden for den i art. 108, § 1, nævnte frist.

AFDELING IV.

Udveksling af forsendelserne. Afslutninger.

ENESTE KAPITEL.

Art. 145. Udveksling af forsendelserne.

1. Poststyrelserne kan ved én eller flere andre poststyrelsers mellemkomst gensidigt tilstille hinanden såvel lukkede afslutninger som forsendelser i åben transit alt efter posttjenestens behov og under hensyntagen til dens tarv.

Art 146. Åben transit.

1. Overlevering af forsendelser i åben transit til et transitydende postvæsen skal begrænses strengt til de tilfælde, hvor det ikke er berettiget at udfærdige lukkede afslutninger, hverken til selve bestemmelseslandet eller til et land, der ligger nærmere ved dette.

2. Medmindre der er truffet særlig aftale, skal alle forsendelser, der er indleveret om bord på et skib, og som ikke er nedlagt i en lukket sæk som nævnt i art. 57 i konventionen, afleveres løse af repræsentanten for skibet direkte til postkontoret på anløbsstedet, hvadenten disse forsendelser er afstemplet på skibet eller ej.

3. Når forsendelsernes antal og beskaffenhed muliggør det, skal forsendelser, der overleveres i åben transit til et transitydende postvæsen, være sorteret efter bestemmelsesland og samlet i bundter under vignet til hver af de pågældende lande.

Art. 147. Landtransitbefordring uden deltagelse af posttjenesten i transitlandet.

Når en poststyrelse i henhold til konventionens art. 3 ønsker at benytte en transporttjeneste, der udfører transitbefordring gennem et andet land, uden at dette lands posttjeneste deltager i befordringen, skal den rette henvendelse herom til poststyrelsen i transitlandet; den er endvidere forpligtet til, hvis poststyrelsen i transitlandet anmoder derom, at give denne enhver oplysning om den post, der fremsendes på denne måde.

Art. 148. Udveksling i lukkede afslutninger.

1. Der skal altid udfærdiges lukkede afslutninger, når en transitydende poststyrelse fremsætter anmodning derom med den begrundelse, at antallet eller vægten af forsendelser i åben transit er så stort, at dens posttjeneste derved besværliggøres. Sendinger af forsendelser i åben transit, hvis gennemsnitsvægt overstiger fem kg, kan anses for at være et forhold, der besværliggør posttjenesten, for så vidt angår vægten.

2. Udveksling af forsendelser i lukkede afslutninger ordnes efter fælles aftale mellem vedkommende poststyrelser.

3. De poststyrelser, ved hvis mellemkomst lukkede afslutninger skal befordres, skal i passende tid underrettes derom.

4. I de tilfælde, hvor der foreligger et ekstraordinært stor antal almindelige forsendelser til afsendelse til lande, hvortil posten normalt sendes i åben transit, kan poststyrelserne træffe aftale om, at afsendelseslandet udfærdiger lukkede afslutninger uden brevpostkarte til bestemmelseslandene.

5. Poststyrelsen i afsendelseslandet underretter de pågældende poststyrelser om udfærdigelsen af de i § 4 nævnte ekstraordinære lukkede afslutninger ved hjælp af tilbagemeldelsen C 16, jf. art. 166, § 3, som fremsendes direkte til de pågældende lande ad hurtigste vej (luftvejen eller overfladevejen).

Art. 149. Udfærdigelse af afslutninger.

1. De almindelige brevforsendelser, som kan bundtes, skal ordnes efter format (postale normalforsendelser og andre forsendelser) og bundtes efter forsendelsesart, således at breve og postkort optages i samme bundt, og således, at de i art. 155, § 1, litra b), stk. 3⁰ nævnte aviser og tidsskrifter optages i bundter, der holdes adskilt fra bundter med andre AO-forsendelser. Bundterne skal forsynes med vignetter som vedføjede formular C 30, der angiver bestemmelsespostkontoret for de i bundterne optagne forsendelser eller det postkontor, som skal viderebefordre forsendelserne. Brevpostforsendelser, som egner sig til opbundtning, skal ordnes med adressen i samme retning. Frankerede forsendelser skal holdes adskilt fra ufrankerede eller utilstrækkeligt frankerede forsendelser, og vignetterne til bundter med ufrankerede eller utilstrækkeligt frankerede forsendelser skal stemples med T. Bundter med ufrankerede eller utilstrækkeligt frankerede forsendelser skal nedlægges i sækken, der indeholder kartet. Tykkelsen af bundter med postale normalforsendelser begrænses til 150 mm efter bundtningen. Vægten af bundter med forsendelser, der ikke er postale normalforsendelser, kan ikke overstige fem kg.

2. Breve, som bærer spor af at have været åbnet eller af ødelæggelse eller beskadigelse, skal forsynes med påtegning herom og dagstemples af det postkontor, som har konstateret det. Såfremt det af hensyn til indholdets sikkerhed er nødvendigt, skal forsendelserne så vidt muligt indlægges i en gennemsigtig konvolut eller forsynes med en ny emballage, på hvilken de angivelser, der står på konvolutten, skal anføres.

3. Afslutningerne, herunder også de, der udelukkende indeholder tomme sække, skal nedlægges i sække, hvis antal skal begrænses til det mindst mulige. Disse sække skal være i god stand til at beskytte deres indhold. De skal ligeledes være forsvarligt lukket, forseglet eller plomberet og forsynet med posemærke. Lukket kan også bestå af letmetal eller plasticmateriale. I udvekslingen mellem poststyrelser, som er blevet enige herom, kan forsegling eller plombering af sække, der udelukkende indeholder ikkerekommanderede AO forsendelser eller tomme sække, dog undlades. Når der benyttes sejlgarn, skal dette snøres to gange om sækkens hals, før knuden slås, og således at den ene af enderne stikkes ind under omsnøringen. Aftryk i segl, plomber eller lukker skal i meget tydelige latinske bogstaver indeholde afsendelsespostkontorets navn eller en angivelse, der er tilstrækkelig til at bestemme dette postkontor.

4. Sækkene skal meget tydeligt i latinske bogstaver bære angivelse af afsendelses-

postkontor eller afsendelsesland samt angivelsen »Postes« eller anden tilsvarende angivelse, der kendetegner dem som postafslutninger.

5. Medmindre særlig aftale er truffet, kan lidet omfangsrige afslutninger simpelt hen indpakkes i stærkt papir, således at enhver beskadigelse af indholdet undgås, og derefter omsnøres med sejlgarn, forsegles, plomberes eller forsynes med lukke i letmetal eller plasticmateriale. Når plombering eller lukke af letmetal eller plasticmateriale anvendes, skal disse afslutninger være behandlet således, at sejlgarnet ikke kan løses op. Når de kun indeholder almindelige forsendelser, kan de lukkes ved hjælp af gummierede oblater, der bærer en trykt angivelse af afsendelsespostkontoret eller af postvæsenet i afsendelseslandet. Poststyrelserne kan træffe aftale om at benytte samme lukkemetode til afslutninger med rekommanderede forsendelser, som på grund af ringe antal forsendes i pakker eller i konvolut. Pakkernes og konvolutternes adressering og mærkning skal for så vidt angår trykte angivelser og farver være i overensstemmelse med bestemmelserne i art. 155 angående posemærker til brevpostsække.

6. Når forsendelsernes antal eller omfang kræver anvendelse af mere end én sæk, skal der såvidt muligt anvendes særskilte sække:

a) til breve og postkort samt i givet fald til de aviser og tidsskrifter, der er nævnt i art. 155, § 1, litra b, stk. 3⁰;
b) til de i art. 155, § 1, litra c) nævnte tidsskrifter og til andre forsendelser; endvidere skal der i givet fald anvendes særskilte sække til småpakker; posemærkerne til de sidstnævnte sække skal bære angivelsen »Petits paquets«.

7. Pakken eller sækken med rekommanderede forsendelser, anbringes i en af sækkene med breve eller i en særlig sæk; den ydre sæk skal altid bære rødt posemærke, som foreskrevet i art. 155, § 1, litra a). Når der er flere sække med rekommanderede forsendelser, skal alle sækkene være forsynet med rødt posemærke.

8. Den særlige konvolut, der indeholder brevpostkartet, behandles efter reglerne i art. 150, § 1.

9. Vægten af hver sæk må ikke i noget tilfælde overskride 30 kilogram.

10. Udvekslingspostkontorerne skal såvidt muligt i deres egne afslutninger til et bestemt postkontor indlægge alle afslutninger af ringe omfang (pakker eller sække), der indgår til dem til videresendelse til dette postkontor.

11. Afslutningerne kan med henblik på deres transport være nedlagt i containere, når der foreligger aftale mellem vedkommende poststyrelser om retningslinierne for brugen af disse containere.

Art. 150. Brevpostkarter.

1. Et brevpostkarte, som skal være i overensstemmelse med vedføjede formular C 12, ledsager hver afslutning. Det anbringes i konvolut af blå farve, som i tydelige typer bærer angivelsen »Feuille d'avis«. Denne konvolut fastgøres uden på pakken eller på sækken med rekommanderede forsendelser; hvis der ikke er rekommanderede forsendelser, vedhæftes konvolutten så vidt muligt et bundt med almindelige forsendelser. I forbindelserne mellem lande, hvis poststyrelser er blevet enige herom, fremsender afgangsgrænsepostkontoret pr. luftpost et eksemplar af formular C 12 til grænsepostkontoret i bestemmelseslandet. Poststyrelserne kan træffe særlige aftaler om, at afslutninger, der alene indeholder almindelige brevpostforsendelser eller tomme sække, ikke skal være ledsaget af brevpostkarte.

2. Afsendelsespostkontoret skal udfylde brevpostkartet med alle detailler efter skemaets udvisende og med iagttagelse af denne artikel samt art. 151, 153 og 161:

a) I hovedet: med mindre særlig aftale er truffet, nummererer afsendelseskontorerne ikke brevpostkarterne, når der udfærdiges afslutninger én gang hver dag. De nummererer dem i alle andre tilfælde i en årlig nummerrække for hvert bestemmelseskontor. Hver afslutning skal i så fald have sit selvstændige nummer. Ved første post i hvert år skal kartet ud over afslutningens løbenummer angive nummeret på

sidste afslutning i det afvigte år. Hvis en afslutning ikke længere skal udfærdiges, anfører afsendelseskontoret ved siden af afslutningens nummer bemærkningen »Dernière dépêche«. Navnet på det skib, som befordrer afslutningen, eller den officielle forkortelse for den luftrute, der skal benyttes, skal angives, når afsendelsespostkontoret er i stand til at give oplysning herom.

b) Afdeling I: tilstedeværelsen af almindelige ekspres- eller luftpostforsendelser skal markeres ved et kryds i den dertil svarende krydsrude;

c) Afdeling II: antallet af sække, fordelt i kategorier, anføres i denne afdeling. Poststyrelserne kan træffe aftale om, at alene sække forsynet med rødt posemærke opføres i karterne;

d) Afdeling III: Antallet af sække og pakker med rekommanderede forsendelser anføres i denne afdeling, hvori tillige angives antallet af supplementslister over rekommanderede forsendelser (art. 151), af værdikarter VD 3 (art. 107 i ekspeditionsreglementet til værdibrevoverenskomsten) og af vægtopgørelser AV 2 (art. 196);

e) Afdeling IV: denne afdeling er bestemt til opførelse af transiterende afslutninger af ringe størrelse, som nedlægges i sækken fra det udvekslingskontor, som videresender posten.

f) Afdeling V: i denne afdeling opføres dels antallet af sække, der er anvendt af den afsendende poststyrelse, dels antallet af tomme sække, der tilbagesendes til poststyrelsen i bestemmelseslandet; i givet fald skal antallet af tomme sække, der tilhører en anden poststyrelse end den, til hvilken afslutningen er bestemt, opføres særskilt med angivelse af den pågældende poststyrelse. Når to poststyrelser er blevet enige om, at alene sække med rødt posemærke opføres i kartet (litra c), skal antallet af sække, der er anvendt ved afslutningens udfærdigelse eller antallet af tomme sække, der tilhører bestemmelseslandets poststyrelse, anføres i afdeling V. I denne afdeling skal endelig anføres åbne postsager og forskellige meddelelser og henstillinger fra afsendelseskontoret angående udvekslingstjenesten.

g) Afdeling VI: denne afdeling er bestemt til opførelse af rekommanderede forsendelser, når der ikke udelukkende benyttes supplementslister. Hvis de pågældende poststyrelser har truffet aftale om summarisk kartering af rekommanderede forsendelser, skal antallet af disse forsendelser, der er nedlagt i den sæk, der indeholder kartet anføres både i bogstaver og tal (art. 151, § 2). Såfremt afslutningen ikke indeholder rekommanderede forsendelser, skal angivelsen »Néant« anføres i afdeling VI.

3. Poststyrelserne kan træffe aftale om indretning af supplerende afdelinger eller rubrikker i brevpostkartet eller om at foretage ændringer i afdelingerne efter deres behov, hvis det anses for nødvendigt.

4. Hvis et udvekslingspostkontor ikke har nogen forsendelse at overlevere til det andet kontor, og hvis brevpostkarterne i forbindelse mellem de pågældende postvæsener i henhold til § 2, litra a), ikke nummereres, nøjes udvekslingspostkontoret med at sende et intet-karte med den næste afslutning.

Art. 151. Overlevering af rekommanderede forsendelser.

1. Såfremt § 2 ikke anvendes, skal rekommanderede forsendelser fremsendes enkeltvis opført i afdeling VI i brevpostkartet. Der kan benyttes én eller flere supplementslister som vedføjede formular C 13 enten for at erstatte afdeling VI eller for at tjene som supplement til brevpostkartet. Anvendelse af supplementslister er obligatorisk, såfremt poststyrelsen i bestemmelseslandet fremsætter anmodning derom. De pågældende lister skal bære angivelse af samme løbenummer som brevpostkartet til afslutningen. Såfremt der benyttes flere supplementslister, skal de tillige nummereres i en nummerrække for hver afslutning. Det antal rekommanderede forsendelser, som kan opføres på én og samme supplementsliste eller i kartets afdeling VI, begrænses til det antal, som fremgår af den respektive formulars indretning.

2. Poststyrelserne kan træffe aftale om summarisk kartering af rekommanderede forsendelser. Det samlede antal forsendelser anføres i afdeling III i brevpostkartet. Når afslutningen omfatter flere sække med rekommanderede forsendelser, skal hver af sækkene, undtagen den hvori kartet er nedlagt, indeholde en supplementsliste, hvor der på den dertil indrettede plads, med tal og bogstaver er anført det samlede antal rekommanderede forsendelser, som sækken indeholder. Antallet af forsendelser, der er nedlagt i sækken, der indeholder kartet, er anført på dette i den rubrik i afdeling VI, der er forbeholdt denne angivelse.

3. Poststyrelserne kan træffe aftale om, at § 2 ikke kan anvendes for postanvisninger MP 1, der fremsendes rekommanderede ved posttjenestens foranstaltning.

4. Rekommanderede forsendelser og eventuelt de i § 1 omhandlede supplementslister samles i en eller flere særlige pakker eller sække, som skal være forsvarligt indpakket eller lukket og forseglet eller plomberet på en sådan måde, at indholdet sikres. Til lukket kan også benyttes letmetal eller plasticmateriale. Aftrykkene i segl, plomber eller lukker skal med meget tydelige latinske bogstaver gengive afsendelseskontorets navn eller en anden angivelse, der er tilstrækkelig til at identificere dette kontor. Rekommanderede forsendelser ordnes i hver pakke efter den rækkefølge, i hvilken de er karteret. Hvis der anvendes én eller flere supplementslister, skal hver af disse sammenbindes med de rekommanderede forsendelser, til hvilke den har henhold, og anbringes efter den første forsendelse i bundtet. I tilfælde af, at der anvendes flere sække, skal hver sæk indeholde en supplementsliste, på hvilken er anført de forsendelser, den indeholder.

5. Under forbehold af aftale mellem de vedkommende poststyrelser kan de rekommanderede forsendelser, når deres omfang tillader det, indlægges i den særlige konvolut, der indeholder brevpostkartet. Konvolutten skal forsegles.

6. Rekommanderede forsendelser må ikke i noget tilfælde indlægges i samme bundt som almindelige forsendelser.

7. Under forbehold af aftale mellem poststyrelserne kan rekommanderede forsendelser, når de optages i særlige sække, ledsages af supplementslister, i hvilke de karteres summarisk.

8. En sæk må så vidt muligt ikke indeholde mere end 600 rekommanderede forsendelser.

9. Hvis der er mere end én pakke eller én sæk med rekommanderede forsendelser, skal hver overskydende pakke eller sæk forsynes med en vignet, der angiver arten af dens indhold.

Art. 152. Fremsendelse af postanvisninger.

Postanvisninger, som forsendes løse, skal samles i et særligt bundt, der skal indlægges i en pakke eller sæk med rekommanderede forsendelser eller eventuelt i pakken eller sækken med forsendelser med angiven værdi. Det samme gælder almindelige postopkrævningsforsendelser, der udveksles i henhold til art. 2, § 1, i postopkrævningsoverenskomsten. Hvis afslutningen hverken indeholder rekommanderede forsendelser eller værdibreve, skal postanvisningerne og eventuelt de almindelige postopkrævningsforsendelser indlægges i konvolutten, der indeholder kartet eller sammenbindes med denne.

Art. 153. Fremsendelse af ekspresforsendelser samt luftpostbrevforsendelser, der er optaget i overfladeafslutninger.

1. Tilstedeværelsen af almindelige ekspresforsendelser eller luftpostforsendelser markeres ved et kryds (x) i den dertil indrettede rude i afdeling I i brevpostkartet (art. 150, § 2, litra b).

2. Almindelige ekspresforsendelser og luftpostbrevforsendelser samles, hver kategori for sig, i særskilte bundter forsynet med brevbundtvignetter, der med meget tydelige bogstaver påtegnes enten »Exprès« eller »Par avion«. Disse bundter indlægges af

udvekslingskontorerne i den konvolut, der indeholder kartet, der ledsager den pågældende afslutning.

3. Hvis denne konvolut skal fastbindes til pakken eller sækken med rekommanderede forsendelser (art. 150, § 1), skal bundterne med ekspresforsendelser og luftpostforsendelser anbringes i den ydre sæk.

4. Rekommanderede ekspresforsendelser samt rekommanderede luftpostbrevforsendelser skal indordnes i rækkefølge mellem de øvrige rekommanderede forsendelser, og angivelsen »Exprès« eller »Par avion« skal anføres ud for hver af dem i rubrik »Observations« i brevpostkartets afdeling VI eller i supplementslisterne C 13. Ved summarisk kartering skal tilstedeværelsen af disse rekommanderede ekspresforsendelser blot markeres ved angivelsen »Exprès« i brevpostkartets afdeling VI.

5. For de afslutningers vedkommende, der ikke er ledsaget af et brevpostkarte, skal posemærket på den ydre sæk der indeholder ekspresforsendelser, være forsynet med den røde ekspresvignet eller med påtegningen »Exprès« i rød farve.

Art. 154. Fremsendelse af tryksagsforsendelser til samme adressat.

Alle tryksagsforsendelser til samme adressat på samme bestemmelsessted kan være optaget i en eller flere særlige sække. Ud over de foreskrevne posemærker, som i dette tilfælde skal være forsynet med bogstavet »M«, skal disse sække mærkes med særlige etiketter, der leveres af afsenderen af forsendelserne, og som indeholder alle fornødne oplysninger om modtageren af disse. De særlige rektangulære mærker, der leveres af afsenderen af forsendelserne, skal være af lærred, af kraftig karton forsynet med et »øje« af modstandsdygtigt, tykt plasticmateriale eller af papir klæbet på et stykke træ. Deres dimensioner må ikke være mindre end 125×60 mm. Medmindre andet bestemmes, kan disse særlige sække sendes som rekommanderede forsendelser. I så fald opføres de i afdeling VI i brevpostkartet C 12 eller på en supplementsliste C 13 som en enkelt rekommanderet forsendelse. I kolonne 4 »Observations« anføres bogstavet »M«. Posemærket til særlige sække, som indeholder forsendelser, der skal underkastes toldkontrol, skal obligatorisk være forsynet med den i art. 116, § 1, foreskrevne grønne toldetiket C 1.

Art. 155. Mærkning af sække.

1. Sækkenes posemærker skal være af lærred, stærkt pap forsynet med »øje«, pergament eller papir, der er klæbet på et stykke træ. Deres indretning og tekst skal være overensstemmende med vedføjede formular C 28. I forbindelsen mellem postkontorer, der udveksler umiddelbart, kan der benyttes posemærker af stærkt papir; disse posemærker skal imidlertid være tilstrækkeligt solide til at kunne tåle de forskellige omlæsninger m. v., som afslutningerne er udsat for under befordringen. Posemærkerne skal fremstilles i følgende farver:

a) i cinnoberrød farve til sække, der indeholder rekommanderede forsendelser samt brevpostkartet;
b) i hvid farve til sække, der kun indeholder almindelige forsendelser af følgende arter:
   1° breve og postkort, der afsendes ad overfladevejen og ad luftvejen;
   2° forsendelser af forskellig art (breve, postkort, aviser, tidsskrifter og andre forsendelser;
   3° aviser, (dagblade) der indleveres i stort antal af udgiverne eller deres repræsentanter, og som alene afsendes ad overfladevejen, med undtagelse af aviser der tilbagesendes til afsenderen; det hvide posemærke skal bære påtegningen »Journaux« eller »Jx«, når sækkene alene indeholder forsendelser af denne kategori. Poststyrelserne har adgang til ligeledes i sække med hvidt posemærke at nedlægge tidsskrifter, der indeholder nyhedsstof, som udkommer mindst én

gang om ugen, som indleveres i stort antal, og for hvilke poststyrelserne i deres indre tjeneste giver samme fortrinsstilling som for aviser (dagblade).

c) i lyseblå farve til sække, der alene indeholder almindelige tryksager, blindeforsendelser, småpakker og andre tidsskrifter end de under litra b), stk. 3°, nævnte. Påtegningen »Ecrits périodiques« kan anføres på det blå posemærke, når sækkene kun indeholder forsendelser af denne kategori.

d) i grøn farve til sække, der kun indeholder tomme sække, som tilbagesendes til afsendelsesstedet.

2. Posemærket til den sæk eller pakke, der indeholder kartet (art. 150), skal altid være tydeligt påtegnet med bogstavet F og kan indeholde oplysning om antallet af sække, som afslutningen består af.

3. Et hvidt posemærke kan ligeledes anvendes samtidig med en fane på 5×3 centimeter i en af de i § 1 nævnte farver. Et blåt posemærke kan ligeledes anvendes sammen med en tilsvarende rød fane.

4. Enhver sæk, hvori er nedlagt et eller flere breve, der indeholder farlige letfordærvelige biologiske stoffer som beskrevet i art. 119, litra a), skal forsynes med et identifikationsmærke af lignende farve og udførelse som de i art. 119 foreskrevne etiketter, men af så stort format, at der er den nødvendige plads til anbringelse af »øjet«. Foruden det særlige symbol for forsendelser med letfordærvelige biologiske stoffer skal det pågældende mærke være forsynet med påtegningerne »Matières biologiques périssables« og »Dangereux en cas d'endommagement«.

5. Enhver sæk, hvori er nedlagt et eller flere breve, der indeholder radioaktive stoffer som beskrevet i art. 120, § 1, skal forsynes med et identifikationsmærke svarende til den i art. 120 foreskrevne etiket, men af et så stort format, at der er den nødvendige plads til »øjet«.

6. Posemærkerne skal bære en trykt angivelse i små latinske bogstaver af afsendelsespostkontorets navn og i store latinske bogstaver af bestemmelsespostkontorets navn, foran hvilke angivelser der henholdsvis anføres »de« og »pour«, samt så vidt muligt angivelse af dirigeringsvejen og, såfremt afslutningerne sendes ad søvejen, af skibets navn. Bestemmelsespostkontorets navn skal ligeledes være trykt med små bogstaver lodret på hver side af posemærkets »øje«. I udvekslinger mellem fjerntliggende lande, som ikke finder sted med direkte søbefordringer, og i forbindelser med andre lande, som udtrykkeligt forlanger det, skal der foruden disse angivelser anføres afsendelsesdato, afslutningens nummer og udlosningshavn.

7. Postkontorer i transitlande må ikke anbringe noget løbenummer på posemærkerne til sække eller pakker, der hører til lukkede transiterende afslutninger.

8. Når lukkede afslutninger skal befordres med skibe, som det transitydende postvæsen, under hvilket de hører, ikke benytter regelmæssigt til befordring af sin egen post, skal vægten af breve og andre forsendelser angives på disse afslutningers adressemærker, såfremt det postvæsen, der foretager ombordsætningen forlanger det.

Art. 156. Fremsendelse af afslutninger og udfærdigelse af kontrolseddel.

1. Når en afslutning består af flere sække, skal disse så vidt muligt forblive samlet og viderebefordres med samme post.

2. Postvæsenet i afsendelseslandet har ret til at angive dirigeringsvej for de afslutninger, som det afsender, for så vidt benyttelsen af den angivne vej ikke medfører særlige udgifter for et transitydende postvæsen.

3. For at få klarhed over, hvilken rute der er den fordelagtigste, samt over befordringstiden for afslutninger kan udvekslingskontoret i afsendelseslandet til afslutningens bestemmelseskontor fremsende en kontrolseddel som vedføjede formular C 27. Denne seddel skal indlægges i afslutningen og vedhæftes brevpostkartet, efter at der i afdeling V er anført »C 27«. Hvis formular C 27 mangler ved afslutningens ankomst, skal bestemmelseskontoret udfærdige en genpart. Efter at være blevet behørigt udfyldt

af bestemmelseskontoret tilbagesendes kontrolsedlen ad hurtigste befordringsvej (luftvejen eller overfladevejen).

4. I tilfælde af ændring i en udveksling af lukkede afslutninger, der finder sted mellem to postvæsener ved ét eller flere andre landes mellemkomst, skal poststyrelsen i afslutningernes afsendelsesland give underretning derom til poststyrelserne i disse lande.

5. Hvis det drejer sig om en ændring af dirigeringsvejen for afslutningerne, skal der gives de poststyrelser, som tidligere udførte transitbefordringen, underretning om den nye dirigeringsvej, medens de poststyrelser, som fremtidig skal udføre transitbefordringen, skal have meddelelse til efterretning om den hidtidige dirigeringsvej.

Art. 157. Overlevering af afslutninger.

1. Hvis der ikke foreligger særlig aftale mellem vedkommende poststyrelser, foregår overleveringen af afslutninger mellem to udvekslingspostkontorer ved hjælp af en stykseddel som vedføjede formular C 18. Denne stykseddel udfærdiges i to eksemplarer. Det første eksemplar er bestemt til det modtagende kontor, det andet til det kontor, der afgiver posten. Det modtagende kontor kvitterer på det andet eksemplar af styksedlen.

2. Styksedlen kan være udfærdiget i tre eksemplarer i følgende tilfælde:

a) når overlevering af afslutninger mellem to udvekslingskontorer finder sted med en befordringstjeneste som mellemled. I dette tilfælde er det første eksemplar bestemt til det modtagende kontor og ledsager afslutningerne; befordringstjenesten afgiver kvittering på det andet eksemplar og sender det til det overdragende kontor, det tredje eksemplar forbliver ved befordringstjenesten, efter at det modtagende kontor har afgivet kvittering herpå;

b) når fremsendelsen af afslutningerne sker ved et befordringsmiddel uden ledsagende personale, bliver de to første eksemplarer sendt med afslutningerne og det tredje forbliver ved det kontor, der afgiver afslutningerne. Det første eksemplar er bestemt til det modtagende kontor og det andet tilbagesendes ad hurtigste vej med behørig kvittering til det kontor, der afgiver afslutningerne.

3. Af hensyn til deres indre organisation kan visse poststyrelser forlange, at der udfærdiges særlige styksedler C 18 for henholdsvis brevpostafslutninger og postpakker.

4. Når overlevering af afslutninger mellem to udvekslingskontorer finder sted med en søbefordringstjeneste som mellemled, kan det afsendende udvekslingskontor udfærdige et fjerde eksemplar, som det modtagende udvekslingskontor tilbagesender dertil i godkendt stand. I dette tilfælde ledsager det tredje og det fjerde eksemplar afslutningerne. I forbindelsen mellem lande, hvis poststyrelser er blevet enige derom, sendes en genpart af styksedlen C 18 med luftpost enten til det modtagende udvekslingskontor eller dets poststyrelse.

5. Alene sække eller pakker, der er forsynet med røde posemærker, opføres enkeltvis i styksedlen C 18. Andre sække og pakker opføres i ovennævnte stykseddel summarisk pr. kategori, og hver kategori overleveres samlet. Poststyrelserne kan dog træffe aftale om, at alene sække eller pakker, der er forsynet med røde posemærker, opføres i styksedlen.

6. Ved overleveringen af overfladeafslutninger, der befordres ad luftvejen, erstattes styksedlen C 18 med vedføjede stykseddel C 18bis.

7. Afslutningerne skal overleveres i god stand. En afslutning kan dog ikke tilbagevises på grund af beskadigelse eller indholdsberøvelse.

Art. 158. Dekartering af afslutninger og anvendelse af tilbagemeldelse.

1. Ethvert kontor, som modtager en afslutning, skal kontrollere ikke blot angivelserne vedrørende afsendelsessted og bestemmelsessted for de sække, afslutningen består af, og som er opført i styksedlen, men også lukket på de sække, der bærer rødt posemærke, samt sækkenes tilstand iøvrigt.

2. Når et i befordringen deltagende kontor modtager en afslutning i dårlig stand, skal det forsyne den med en ny emballage, i den stand, hvori den forefindes, idet kontoret samtidig kontrollerer indholdet, hvis det formoder, at dette ikke er intakt, Det kontor, der foretager ompakningen, skal anføre det oprindelige posemærkes angivelser på det nye posemærke og skal på dette anbringe sit dagstempel, foran hvilket anføres »Remballé à .....«. Det udfærdiger en tilbagemeldelse som vedføjede formular C 14 i overensstemmelse med §§ 6, 7 og 9 og indlægger en genpart af tilbagemeldelsen i den ompakkede afslutning.

3. Straks efter ankomsten af en afslutning undersøger ankomstgrænsepostkontoret om den er fuldstændig og om anførslerne på brevpostkartet og eventuelt på supplementslisterne over rekommanderede forsendelser er rigtige. Det kontrollerer, om afslutningen er indgået i den rigtige rækkefølge under hensyn til afsendelsestidspunktet. Hvis en afslutning eller én eller flere til en afslutning hørende sække mangler, hvis der mangler rekommanderede forsendelser, et brevpostkarte, en supplementsliste over rekommanderede forsendelser, eller hvis der foreligger nogen anden uregelmæssighed, skal forholdet straks konstateres af to tjenestemænd. Disse foretager de nødvendige berigtigelser af karter eller lister, idet de i påkommende fald drager omsorg for at udstrege fejlagtige angivelser, men således, at de oprindelige angivelser stadig kan læses. Medmindre der foreligger en åbenbar fejltagelse, gælder berigtigelserne frem for den oprindelige angivelse. I tilfælde af, at brevpostkartet eller en supplementsliste mangler, skal ankomstgrænsepostkontoret endvidere udfærdige et supplerende karte eller liste, eller det skal udfærdige en nøjagtig fortegnelse over de modtagne rekommanderede forsendelser.

4. Ved åbningen af sækkene skal de genstande, der udgør lukket (omsnøring, plombe, posemærke) så vidt muligt holdes samlet; af hensyn hertil må omsnøringen kun overskæres ét sted.

5. Når et kontor modtager brevpostkarter eller supplementslister, som ikke er bestemt til kontoret selv, skal det sende sådanne dokumenter eller, hvis dets indenrigske reglementer foreskriver det, bekræftede afskrifter deraf til bestemmelseskontoret.

6. De konstaterede uregelmæssigheder meddeles ved tilbagemeldelse, der udfærdiges i to eksemplarer, til afslutningens afsendelseskontor og eventuelt til det nærmest foregående kontor, der har deltaget i befordringen og som har fremsendt afslutningen i beskadiget stand. Tilbagemeldelsen afsendes med første post, der kan benyttes, efter at en fuldstændig undersøgelse af afslutningen har fundet sted. Angivelserne i denne tilbagemeldelse skal så nøjagtigt som muligt betegne, hvilken sæk, konvolut, pakke eller forsendelse det drejer sig om.

7. Såfremt der foreligger væsentlige uregelmæssigheder, som kan fremkalde formodning om bortkomst eller indholdsberøvelse, skal der i tilbagemeldelsen gives en så udførlig beskrivelse som muligt af afslutningens ydre emballage ved ankomsten. Medmindre det er umuligt, og der gives en motivering herfor, skal konvolutten eller sækken, der har indeholdt de rekommanderede forsendelser, den ydre konvolut eller sæk tillige med omsnøring, posemærker, segl eller plomber, der har været anvendt til lukket, samt emballagen til beskadigede forsendelser, hvis denne kan fås udleveret af adressaten, opbevares urørt i seks uger fra datoen for undersøgelsen af afslutningen og fremsendes til poststyrelsen i afsendelseslandet, hvis denne anmoder derom.

8. Når fremsendelsen af afslutningerne sker ved et transportselskabs mellemkomst, skal transportøren eller dennes repræsentant såvidt muligt medunderskrive den stykseddel C 18 eller AV 7, hvorpå er anført oplysninger om de uregelmæssigheder, der er konstateret ved en mellemliggende poststyrelses eller bestemmelseslandets poststyrelses overtagelse af afslutningerne. De respektive eksemplarer af stykseddel C 18 eller AV 7 – tredje og fjerde eksemplar af stykseddel C 18 i henhold til art. 157 og første og andet eksemplar af stykseddel AV 7 i henhold til art. 188 – skal ufravigeligt være forsynet med en bemærkning om de forbehold, der er taget over for transportselska-

bet. Når afslutningerne befordres i container, gælder nævnte forbehold alene containerens tilstand, samt dens lukkeindretninger og forsegling.

9. I de i §§ 2, 3 og 5 omhandlede tilfælde kan afsendelsespostkontoret og eventuelt det sidste i befordringen deltagende udvekslingspostkontor desuden underrettes telegrafisk på det postvæsens regning, som afsender telegrammet. Telegrafisk underretning skal altid afsendes, når afslutningen bærer øjensynlige spor af indholdsberøvelse, for at afsendelsespostkontoret eller det nævnte udvekslingspostkontor uden ophold kan iværksætte en undersøgelse i sagen, og for at disse postkontorer eventuelt ligeledes telegrafisk, kan underrette det foregående postvæsen af hensyn til fortsættelse af undersøgelsen.

10. Når udeblivelsen af en afslutning skyldes, at tilslutning ikke er nået, eller når udeblivelsen er tilstrækkelig forklaret på styksedlen, er udstedelse af tilbagemeldelse kun nødvendig, hvis afslutningen ikke indgår til bestemmelsespostkontoret med næste post.

11. Så snart som en afslutning, hvis udeblivelse er meddelt afsendelsespostkontoret og eventuelt det sidste i befordringen deltagende udvekslingspostkontor, indgår, skal der til disse kontorer med første post afsendes en ny tilbagemeldelse med underretning om afslutningens modtagelse.

12. De kontorer, til hvilke tilbagemeldelserne er udstedt, skal tilbagesende dem snarest muligt efter at have undersøgt dem og forsynet dem med eventuelle bemærkninger. Hvis tilbagemeldelserne ikke er tilbagesendt til postvæsenet i afsendelseslandet inden for en frist af to måneder at regne fra den dag, på hvilken de er afsendt, skal de, indtil det modsatte godtgøres, betragtes som behørigt anerkendt af de postkontorer, til hvilke de er udstedt.

13. Når et kontor har modtaget en afslutning, hvis dekartering påhvilede dette kontor, og kontoret ikke ad hurtigste vej har tilstillet afsendelsespostkontoret og eventuelt det sidste i befordringen deltagende udvekslingspostkontor en tilbagemeldelse vedrørende eventuelle uregelmæssigheder, betragtes det, indtil det modsatte godtgøres, som havende modtaget afslutningen og dennes indhold. Samme synspunkt anlægges med hensyn til uregelmæssigheder, som ikke er nævnt i tilbagemeldelsen, eller som deri er omtalt på ufuldstændig måde, og ligeledes, når de i nærværende artikel foreskrevne formaliteter ikke er blevet iagttaget.

14. Tilbagemeldelser og bilag skal fremsendes som rekommanderet forsendelse og ad hurtigste vej (pr. luftpost eller ad overfladevejen). De i § 7 nævnte genstande kan fremsendes som rekommanderet forsendelse og ad overfladevejen, under vedlæggelse af en genpart af tilbagemeldelsen.

15. Tilbagemeldelserne sendes i konvolutter, der med tydelige bogstaver bærer påtegningen »Bulletin de vérification«. Disse konvolutter kan enten være trykt i forvejen eller de kan markeres ved hjælp af et stempel, der tydeligt gengiver nævnte påtegning.

Art. 159. Fejldirigerede forsendelser.

Fejldirigerede forsendelser af enhver art skal uden ophold videresendes til deres bestemmelsessted ad hurtigste vej.

Art. 160. Forholdsregler i tilfælde af uheld med transportmidlerne under befordring ad overfladevejen.

1. Når et skib, et tog eller ethvert andet transportmiddel ikke kan fortsætte sin fart som følge af et uheld, der er indtruffet under befordringen ad overfladevejen, og derfor ikke kan aflevere posten på de fastsatte anløbssteder eller stationer, skal personalet afgive afslutningerne til det postkontor, der ligger nærmest ved uheldsstedet, eller som

er bedst egnet til at videresende posten. Såfremt personalet ikke er i stand hertil, skal nævnte postkontor, når det har fået underretning om uheldet, straks træde til for at overtage posten og sørge for videresendelsen til bestemmelsesstedet ad den hurtigste vej, efter at have konstateret postens tilstand og efter eventuelt at have udbedret beskadigelser af forsendelserne.

2. Poststyrelsen i det land, hvor uheldet er indtruffet, skal telegrafisk underrette alle de poststyrelser, på hvis område de allerede passerede anløbssteder eller stationer er beliggende, om hvad der er sket med posten. Disse poststyrelser underretter derefter pr. telegram alle andre vedkommende poststyrelser.

3. Poststyrelserne i de afsendelseslande, der har haft post til befordring i det forulykkede transportmiddel, skal sende en kopi af styksedlerne C 18 til poststyrelsen i det land, hvor uheldet er indtruffet.

4. Det pågældende postkontor skal derefter ved tilbagemeldelse C 14 til bestemmelseskontorerne for de afslutninger, der har været udsat for uheldet, give oplysninger om de nærmere omstændigheder ved uheldet, og om hvilke forhold, man har konstateret i denne forbindelse; en genpart af hver tilbagemeldelse skal sendes til de pågældende afslutningers afsendelseskontorer samt til poststyrelsen i det land, hvorunder det pågældende transportselskab hører. Disse dokumenter sendes ad den hurtigste vej (luftvejen eller overfladevejen).

Art. 161. Tilbagesendelse af tomme sække.

1. Medmindre særlig aftale er truffet mellem de pågældende poststyrelser, skal sække tilbagesendes tomme med første post i direkte afslutning til det land, som disse sække tilhører og så vidt muligt ad den normale befordringsvej, der er benyttet ved postens fremsendelse. Antallet af de med hver afslutning tilbagesendte sække skal angives i brevpostkartets afdeling V (art. 150, § 2, litra f), medmindre der gøres brug af bestemmelsen i art. 150, § 2, litra c).

2. Tilbagesendelsen foregår mellem de hertil udpegede udvekslingspostkontorer. Vedkommende poststyrelser kan træffe aftale om tilbagesendelsesmåden. I forbindelser over lange afstande bør de i almindelighed kun udpege et enkelt kontor til at modtage de tomme sække, der tilbagesendes dem.

3. Tomme sække skal sammenrulles i passende bundter; eventuelle posemærker af træ, lærred, pergament eller andet stærkt materiale skal anbringes inden i sækkene. Bundterne skal altid forsynes med en vignet, der angiver navnet på det udvekslingspostkontor, fra hvilket sækkene er modtaget, når de tilbagesendes ved et andet udvekslingspostkontors mellemkomst.

4. Hvis antallet af tomme sække til tilbagesendelse ikke er ret stort, kan de anbringes i de sække, der indeholder brevposten; i modsat fald skal de anbringes for sig i sække, som er forseglede eller ikke forseglede (i forbindelse mellem poststyrelser, som er blevet enige herom), og som forsynes med posemærker, på hvilke navnene på de pågældende udvekslingspostkontorer anføres. Posemærkerne skal påtegnes »Sacs vides«.

5. Hvis den af en poststyrelse foretagne kontrol viser, at de sække, der tilhører den, ikke er blevet tilbagesendt til dens tjeneste inden for en frist, der er længere end den for befordringen nødvendige varighed (frem- og tilbagesendelse), har den ret til at kræve godtgørelse af den i § 6 omhandlede værdi af sækkene. Den anden poststyrelse kan kun nægte at betale denne godtgørelse, hvis den er i stand til at bevise, at de manglende sække er tilbagesendt.

6. Hver poststyrelse fastsætter periodisk og under ét for alle størrelser af sække, som benyttes af dens udvekslingskontorer, en gennemsnitsværdi i francs og meddeler denne til de øvrige poststyrelser ved det internationale bureaus mellemkomst. I tilfælde af, at der skal betales godtgørelse, skal der tages hensyn til omkostningerne ved genanskaffelse af sækkene.

Art. 162. Afslutninger, der udveksles med militære enheder, der er stillet til rådighed for de Forenede Nationer og med marinefartøjer eller militærfly.

1. Etableringen af en udveksling i lukkede afslutninger mellem et postvæsen og flådeafdelinger eller marinefartøjer af samme nationalitet eller mellem en flådeafdeling eller et marinefartøj og en anden flådeafdeling eller et andet marinefartøj af samme nationalitet skal, såvidt muligt på forhånd, meddeles de postvæsener, der skal deltage i befordringen.

2. Adresseangivelsen på disse afslutninger skal affattes således:

Du bureau de .....

Pour { la division navale (*nationalitet*) de (*afdelingens betegnelse*) à ..... } *(land)*
{ le bâtiment (*nationalitet*) le (*marinefartøjets navn*) à ..... }

eller

De la division navale (*nationalitet*) de (*afdelingens betegnelse* à ..... }
Du bâtiment (*nationalitet* le (*marinefartøjets navn*) à ..... } *(land)*
Pour le bureau de ..... }

eller

De la division navale (*nationalitet*) de (*afdelingens betegnelse*) à ..... }
Du bâtiment (*nationalitet*) le (*marinefartøjets navn*) à ..... } *(land)*

Pour { la division navale (*nationalitet*) de (*afdelingens betegnelse*) à ..... } *(land)*
{ le bâtiment (*nationalitet*) le (*marinefartøjets navn*) à ..... }

3. De omhandlede afslutninger dirigeres ad hurtigste rute (luftvejen eller overfladevejen) efter angivelsen i adressen og efter samme regler som de mellem postkontorer udvekslede afslutninger.

4. Kaptajnen på et postskib, der befordrer afslutninger til en flådeafdeling eller et marinefartøj, skal holde dem til disposition for chefen for den afdeling eller det marinefartøj, som de er bestemt til, med det tilfælde for øje, at chefen skulle forlange dem udleveret af ham undervejs.

5. Hvis marinefartøjerne ikke befinder sig på bestemmelsesstedet, når afslutningerne til dem indgår dertil, opbevares afslutningerne på postkontoret, indtil adressaten forlanger dem udleveret, eller de omekspederes til et andet sted. Omekspeditionen kan forlanges såvel af poststyrelsen i afsendelseslandet som af chefen for den flådeafdeling eller det marinefartøj, som afslutningerne er bestemt til, endelig af en konsul af samme nationalitet.

6. De af de pågældende afslutninger, der bærer påtegningen »Aux soins du Consul d .....«, afgives til det angivne konsulat. De kan senere på konsulens anmodning tages tilbage til postbesørgelse og omekspederes til afsendelsesstedet eller et andet bestemmelsessted.

7. De til et marinefartøj bestemte afslutninger betragtes som værende under transitbefordring indtil deres udlevering til chefen for skibet, selv om de oprindelig måtte have været adresseret til opbevaring ved et postkontor eller til en konsul, der skulle fungere som mellemmand ved befordringen; de betragtes altså ikke som indgået til adressaten, så længe de ikke er udleveret til det marinefartøj, til hvilket de er bestemt.

8. Efter aftale mellem de pågældende poststyrelser anvendes ovennævnte fremgangsmåde ligeledes i påkommende tilfælde ved udveksling af afslutninger med militære enheder, der er stillet til rådighed for de Forenede Nationer og med militærfly.

AFDELING V.

Bestemmelser angående transitafgifter og terminalafgifter.

KAPITEL I.

OPTAGELSE AF STATISTIK.

Art. 163. Statistikperiode og varighed.

1. De i konventionens art. 52 nævnte transitafgifter og, såfremt der ikke er truffet særlig aftale mellem de pågældende poststyrelser, de i konventionens art. 53 nævnte terminalafgifter for overfladebrevpost, fastsættes på grundlag af en statistik, der optages hvert tredje år skiftevis i de første fjorten eller otteogtyve dage, der begynder den 2. maj, eller de første fjorten eller otteogtyve dage, der begynder den 15. oktober.

2. Statistikken optages i det andet år af hver treårsperiode.

3. De ombord på skibe udfærdigede afslutninger medtages i statistikken, såfremt de udlosses inden for statistikperioden.

4. Statistikken i maj 1973 anvendes ifølge bestemmelserne i Tokyo-konventionen af 1969 for årene 1972, 1973 og 1974; statistikken i oktober-november 1976 anvendes for årene 1975, 1976 og 1977.

5. De årlige betalinger af transitafgifter og af terminalafgifter for overfladepost, der skal ske på grundlag af en statistik, skal fortsættes foreløbigt, indtil de afregninger, som opstilles på grundlag af den følgende statistik, er anerkendt eller kan betragtes som stiltiende anerkendt (art. 172). Derefter foretages regulering af de stedfundne foreløbige betalinger.

Art. 164. Luftpostafslutninger.

Medmindre der er truffet særlig aftale mellem de pågældende poststyrelser, omfatter transitstatistikken tillige luftpostafslutninger, der befordres ad overfladevejen på en del af deres befordringsstrækning i et tredjeland.

Art. 165. Udfærdigelse og mærkning af lukkede afslutninger i statistikperioden.

1. Inden for statistikperioden skal alle overfladeafslutninger, der er underkastet transitafgifter og terminalafgifter, med undtagelse af afslutninger, der kun indeholder tomme sække, ud over de sædvanlige posemærker forsynes med et særligt posemærke, der meget tydeligt skal angive:

a) nummer og dato for afslutningens udfærdigelse,

b) påtegningen »Statistique« efterfulgt af angivelsen »5 kilogrammes«, »15 kilogrammes« eller »30 kilogrammes«, alt efter vægtkategorien (art. 166, § 1).

Med forbehold af disse særlige regler for mærkningen skal afslutningerne udfærdiges på sædvanlig måde som foreskrevet i art. 149, § 3.

2. For de sækkes vedkommende, som kun indeholder brevforsendelser, der er fritaget for transit- og terminalafgifter (konventionens art. 54), skal angivelsen »Statistique« efterfølges af ordet »Exempt«.

3. Brevpostkartet til den sidste afslutning, der afsendes i statistikperioden, skal bære påtegningen »Dernier envoi de la période de statistique«. Når afsendelseskontoret ikke har været i stand til at anføre denne angivelse, navnlig som følge af uregelmæssige forbindelser, underretter det snarest muligt ad hurtigste vej (pr. luftpost eller ad overfladevejen) bestemmelseskontoret om dato og nummer for den sidste afslutning, der omfattes af statistikken.

Art. 166. Konstatering af antallet af sække og af vægten af lukkede afslutninger.

1. For de overfladeafslutningers vedkommende, for hvilke der skal betales transit- og terminalafgifter, skal det afsendende udvekslingskontor benytte et særligt brevpostkarte som vedføjede formular C 15, som i statistikperioden træder i stedet for formular C 12. Det skal på dette brevpostkarte opføre antallet af sække, eventuelt fordelt i de der angivne grupper.

2. Antallet af sække, der er fritaget for transit- og terminalafgifter, skal være det samlede antal af de sække, som kun indeholder tomme sække og af de sække, der bærer angivelsen »Statistique – Exempt«, i henhold til art. 165, § 2.

3. Angivelserne i brevpostkarterne skal kontrolleres af det modtagende udvekslingspostkontor. Hvis dette kontor konstaterer en fejl i antallet af opførte sække, skal det rette kartet og straks give det afsendende udvekslingspostkontor meddelelse om fejlen ved benyttelse af en tilbagemeldelse som vedføjede formular C 16. For så vidt angår vægten af en sæk, skal dog det afsendende udvekslingspostkontors angivelse anses for gyldig, medmindre den virkelige vægt overskrider maksimumsvægten for den vægtgruppe, i hvilken denne sæk er opført, med mere end 250 gram.

Art. 167. Udfærdigelse af fortegnelser over lukkede afslutninger.

1. Så snart som muligt efter modtagelsen af den sidste afslutning, der er udfærdiget i statistikperioden, skal bestemmelsespostkontorerne udfærdige:

a) for afslutninger, for hvilke der skal betales transitafgifter, fortegnelser som vedføjede formular C 17, for hver dirigeringsvej og i lige så mange eksemplarer, som der er postvæsener, der har deltaget i befordringen, plus ét eksemplar (til postvæsenet i afsendelseslandet); disse fortegnelser, skal i størst mulig udstrækning give detaillerede oplysninger om den fulgte rute og de anvendte befordringer;

b) for overfladeafslutninger, for hvilke der skal betales terminalafgifter, fortegnelser som vedføjede formular C 17bis.

2. Bestemmelsespostkontorerne sender fortegnelserne C 17 og C 17bis til udvekslingspostkontorerne i afsendelseslandet til anerkendelse. Luftvejen anvendes, når det er fordelagtigt. Efter at have anerkendt fortegnelserne skal udvekslingskontorerne indsende dem til deres foresatte poststyrelse, som fordeler fortegnelserne C 17 til de transitydende poststyrelser og tilbagesender fortegnelserne C 17bis til poststyrelserne i bestemmelseslandene.

3. Hvis udvekslingspostkontorerne i afsendelseslandet ikke har modtaget det i § 1, litra a) anførte antal fortegnelser C 17 inden en frist af tre måneder (fire måneder i udvekslingen med fjerntliggende lande) at regne fra datoen for afsendelsen af den sidste afslutning, som skal medtages i statistikken, skal disse kontorer selv udfærdige de nævnte fortegnelser på grundlag af deres eget materiale og forsyne hver enkelt fortegnelse med påtegningen »Les relevés C 17 du bureau destinataire ne sont pas parvenus dans le délai réglementaire«. De skal derefter indsende dem til deres foresatte styrelse, som fordeler dem til de pågældende andre poststyrelser.

4. Hvis afsendelseslandet ikke inden for en frist af seks måneder efter statistikperiodens udløb har fordelt fortegnelserne C 17 mellem de transitydende postvæsener, udfærdiger disse selv fortegnelserne på grundlag af deres eget materiale. Disse fortegnelser, der forsynes med påtegningen »Etabli d'office«, skal altid vedlægges afregningen C 20, der tilstilles afsendelseslandene i overensstemmelse med bestemmelserne i art. 172, § 7, litra a).

Art. 168. Lukkede afslutninger, der udveksles med militære enheder, der er stillet til rådighed for de Forenede Nationer og med marinefartøjer eller militærfly.

1. Det påhviler poststyrelserne i de lande, i hvilke militære enheder, marinefartøjer eller militærfly er hjemmehørende, at udfærdige fortegnelser C 17 over afslutninger,

der afsendes fra eller er bestemt til disse militære enheder, disse marinefartøjer eller militærfly. De inden for statistikperioden til militære enheder, til marinefartøjer eller militærfly afsendte afslutninger skal på posemærkerne bære angivelse af afsendelsesdatoen.

2. Hvis disse afslutninger omekspederes, skal poststyrelsen i det land, fra hvilket omekspeditionen sker, give poststyrelsen i de militære enheders, i marinefartøjets eller militærflyets hjemland underretning derom.

Art. 169. Transitbefordringsliste.

1. Med det formål at opnå alle de nødvendige oplysninger til brug for udfærdigelsen af fortegnelserne C 17 kan poststyrelsen i bestemmelseslandet forlange, at poststyrelsen i afsendelseslandet skal lade hver afslutning ledsage af en transitbefordringsliste i grøn farve som vedføjede formular C 19. Anmodning herom skal fremsættes over for poststyrelsen i afsendelseslandet tre måneder før statistikperiodens begyndelse.

2. Transitbefordringsliste må kun benyttes, såfremt det er uvist, hvilken rute afslutningerne følger i statistikperioden, eller såfremt bestemmelseslandets poststyrelse ikke har kendskab til, hvilke tjenester der benyttes til befordringen. Inden der forlanges udfærdigelse af transitbefordringsliste, skal sidstnævnte poststyrelse forvisse sig om, at den ikke har nogen som helst anden mulighed for at skaffe sig oplysning om dirigeringsvejen for de afslutninger, den modtager.

3. Poststyrelsen i afsendelseslandet kan uden udtrykkelig anmodning fra poststyrelsen i bestemmelseslandet undtagelsesvis lade sine afslutninger ledsage af transitbefordringsliste, når den ikke har nogen mulighed for på forhånd at kende dirigeringen af disse.

4. Når der følger transitbefordringsliste med en afslutning, skal dette tilkendegives ved påtegningen »C 19«, der med meget tydelige bogstaver anføres

a) foroven på det til afslutningens hørende brevpostkarte,
b) på det særlige »Statistique«posemærke til den sæk, hvori kartet er nedlagt,
c) i rubrikken »Observations« i styksedlen C 18.

5. Transitbefordringslisten skal sammen med styksedlen C 18 overleveres løst med de afslutninger, til hvilke den har henhold, til de forskellige postvæsener, der deltager i befordringen af disse afslutninger. I hvert transitland skal udvekslingskontorerne på indgangsstedet og udgangsstedet, men ikke noget mellemliggende kontor, påføre transitbefordringslisten oplysninger om den af dem udførte transitbefordring. Det sidste i befordringen deltagende udvekslingskontor oversender formular C 19 til bestemmelseskontoret, som anfører den nøjagtige dato for afslutningens ankomst i listen. Transitbefordringslisten C 19 skal tilbagesendes til afsendelseskontoret som bilag til fortegnelsen C 17.

6. Når en transitbefordringsliste, hvis afsendelse er tilkendegivet på styksedlen eller på de særlige »Statistique«posemærker, mangler, er det udvekslingskontor i transitlandet eller i bestemmelseslandet, hvor manglen konstateres, forpligtet til omgående at efterlyse den hos det udvekslingskontor, der har overleveret afslutningen; udvekslingskontoret i transitlandet skal dog straks udfærdige en ny liste, der forsynes med påtegningen »Etabli d'office par le bureau de ....« og videregives med afslutningen. Når den af afsendelseskontoret udfærdigede transitbefordringsliste C 19 indgår til det reklamerende kontor, sendes den af dette i lukket konvolut direkte til bestemmelseskontoret efter at være forsynet med fornøden påtegning.

Art. 170. Fremsendelse af formularerne C16, C17, C17 bis og C19. Afvigelser.

1. Enhver poststyrelse har ret til gennem det internationale bureau at meddele de øvrige poststyrelser, at tilbagemeldelser C 16, fortegnelser C 17 og C 17bis samt transitbefordringslister C 19 skal tilstilles dens centralstyrelse.

2. I så fald træder denne i stedet for udvekslingskontorerne med hensyn til udfærdigelse af fortegnelserne C 17 i henhold til bestemmelserne i art. 167, § 3.

Art. 171. Ekstraordinære postbefordringer.

Som ekstraordinære postbefordringer, der berettiger til opkrævning af særlige transitafgifter, betragtes alene automobilbefordringerne Syrien-Irak.

KAPITEL II.

OPSTILLING, AFVIKLING OG REVISION AF AFREGNINGER

Art. 172. Opstilling, oversendelse og anerkendelse af afregninger over transitafgifter og over terminalafgifter.

1. Ved opstilling af afregningerne over transitafgifter og over terminalafgifter opføres lette, middeltunge eller tunge sække, således som de er defineret i art. 166, i afregningerne med en gennemsnitsvægt af henholdsvis 3, 12 eller 26 kilogram.

2. Det samlede tilgodehavende beløb for lukkede afslutninger multipliceres med 26 henholdsvis 13, og det udkomne resultat tjener som grundlag for specialafregninger, der udviser de hver poststyrelse tilkommende årlige beløb i francs.

3. Hvis anvendelse af multiplikatoren 26 eller 13 giver et resultat, der ikke svarer til den normale postmængde, kan enhver poststyrelse, som er berørt af spørgsmålet, forlange, at der benyttes en anden multiplikator. Den ny multiplikator gælder for de år, for hvilke statistikken anvendes.

4. Såfremt der ikke kan opnås enighed om denne nye multiplikator, kan den poststyrelse, som føler sine interesser krænket, på betingelse af, at den fremlægger alle fornødne bevisligheder, forelægge spørgsmålet for det internationale bureau eller for en voldgiftsret med det i konventionens art. 56, § 6, nævnte formål.

5. Medmindre særlig aftale er truffet mellem de pågældende poststyrelser, kan en ny multiplikator med udelukkelse af enhver anden betingelse dog kun anvendes, hvis den forskel, der konstateres mellem den ved statistikken fastsatte postmængde og den virkelige postmængde, giver sig udtryk i en ændring i afregningen over transitafgifter eller i afregningen over terminalafgifter for overfladepost på mere end 5000 francs årlig.

6. Det påhviler den fordringshavende poststyrelse at opstille afregningerne og oversende dem til den betalingspligtige poststyrelse.

7. Specialafregningerne skal udfærdiges i to eksemplarer:

a) på en blanket som vedføjede formular C 20 på grundlag af fortegnelserne C 17 forsåvidt angår transitafgifterne;

b) på en blanket som vedføjede formular C 20bis på grundlag af fortegnelserne C 17bis vedrørende overfladeafslutninger og på grundlag af styksedlerne AV 7 over luftpostafslutninger forsåvidt angår terminalafgifterne.

De skal oversendes til poststyrelsen i afsendelseslandet snarest muligt og senest inden ti måneder efter statistikperiodens udløb. Fortegnelserne C 17 fremsendes kun som bilag til afregningen C 20, hvis de er blevet udfærdiget af det mellemliggende postvæsen selv (art. 167, § 4), eller hvis afsendelseslandet har forlangt det.

8. Hvis en poststyrelse, som har afsendt en specialafregning, ikke har modtaget nogen berigtigende bemærkning inden for et tidsrum af tre måneder at regne fra afsendelsen, betragtes denne afregning som stiltiende anerkendt.

Art. 173. Årlig generalafregning. Det internationale bureaus mellemkomst.

1. Den årlige generalafregning, der opstilles af det internationale bureau, danner grundlaget for afviklingen af transitafgifter og terminalafgifter mellem poststyrelserne.

2. Så snart som specialafregningerne mellem to poststyrelser er anerkendt eller kan betragtes som stiltiende anerkendt (art. 172, § 8), skal hver af disse poststyrelser straks tilstille det internationale bureau særskilte opgørelser for henholdsvis transitafgifter og terminalafgifter som vedføjede formularer C 21 og C 21bis, som skal udvise det samlede beløb efter disse afregninger. Samtidig skal en genpart af hver af opgørelserne sendes til den anden poststyrelse.

3. Der udfærdiges en opgørelse C 21 og en opgørelse C 21bis, for hvert af de tre år, for hvilke statistikken gælder.

4. I tilfælde af uoverensstemmelser mellem to poststyrelsers angivelser vedrørende samme forhold, opfordrer det internationale bureau dem til at tilvejebringe enighed og til at underrette bureauet om de endeligt fastsatte beløb.

5. Såfremt kun den ene poststyrelse har fremsendt opgørelser C 21 eller C 21bis, underretter det internationale bureau den anden poststyrelse herom og meddeler denne beløbene ifølge de modtagne opgørelser. Hvis der ikke inden for en måned at regne fra datoen for meddelelsens afsendelse fremsættes nogen bemærkning over for det internationale bureau, betragtes beløbene ifølge disse opgørelser som stiltiende anerkendt.

6. I det i art. 172, § 8, omhandlede tilfælde skal opgørelserne bære påtegningen »Aucune observation de l'Administration débitrice n'est parvenue dans le délai réglementaire«.

7. Det internationale bureau opstiller ved udgangen af hvert år på grundlag af de opgørelser, som indtil dette tidspunkt er indgået til det, og som betragtes som stiltiende anerkendt, en årlig generalafregning over transitafgifter og terminalafgifter. Eventuelt skal det iagttage den i art. 163, § 5, fastsatte regel vedrørende de årlige betalinger.

8. Afregningen skal, særskilt for transitafgifter og terminalafgifter, udvise:

a) hver poststyrelses skyld og tilgodehavende,
b) hver poststyrelses debet- eller kreditsaldo,
c) de beløb, der skal erlægges af de betalingspligtige poststyrelser,
d) de beløb, der tilkommer de fordringshavende poststyrelser.

9. Det internationale bureau skal foretage modregning, således at antallet af betalinger, som skal finde sted, indskrænkes mest muligt.

10. De årlige generalafregninger skal tilstilles poststyrelserne fra det internationale bureau så snart som muligt og senest inden udløbet af det første kvartal i det år, som følger efter det, i hvilket de er opstillet.

11. Undtagelsesvis kan to poststyrelser, hvis de skønner det absolut nødvendigt, træffe aftale om at afvikle deres afregninger direkte med hinanden. I dette tilfælde skal der ikke sendes nogen opgørelse C 21 eller C 21bis til det internationale bureau.

Art. 174. Betaling af transitafgifter og terminalafgifter.

1. Hvis betalingen af den saldo over transitafgifter eller terminalafgifter, der fremkommer ved det internationale bureaus årlige generalafregning, ikke har fundet sted et år efter udløbet af den fastsatte frist (art. 103, § 11), står det den fordringshavende poststyrelse frit for at underrette bureauet derom; dette opfordrer da den betalingspligtige poststyrelse til at betale inden for en frist, som ikke må overskride fire måneder.

2. Hvis betaling af de skyldige beløb ikke sker inden udløbet af denne nye frist, opfører det internationale bureau beløbene i den følgende årlige generalafregning som tilgodehavende for den fordringshavende poststyrelse. I så fald skal der erlægges rentes rente, d. v. s. at renten tillægges kapitalen ved slutningen af hvert år, indtil fuld betaling har fundet sted.

3. Når bestemmelserne i § 2 anvendes, må den pågældende generalafregning og generalafregningerne for de fire kommende år såvidt muligt ikke i de af modregningsoversigten fremkomne saldi indbefatte noget beløb, der skal betales af den modvillige poststyrelse til vedkommende fordringshavende poststyrelse.

Art. 175. Revision af afregninger over transitafgifter.

1. Når en poststyrelse konstaterer, at postmængden afviger meget væsentligt fra den postmængde, der fremgår af transitstatistikken, kan den forlange revision af denne statistiks resultater.

2. Poststyrelserne kan træffe aftale med hinanden om at foretage en sådan revision.

3. I mangel af aftale kan enhver poststyrelse i følgende tilfælde forlange, at der optages en særlig statistik med henblik på revision af afregningerne over transitafgifter:

a) anvendelse af luftvejen i stedet for overfladevejen ved befordringen af afslutningerne,

b) væsentlig ændring i dirigeringen ad overfladevejen af afslutningerne fra et land til et eller flere andre lande,

c) når et mellemliggende postvæsen inden for et år efter statistikperioden konstaterer, at der mellem den af et andet postvæsen i statistikperioden forsendte postmængde og den normale postmængde er en forskel på mindst 20 % af den samlede vægt af de afslutninger, der er sendt i transit, idet sidstnævnte vægt beregnes på basis af antallet af sække af hver kategori multipliceret med de tilsvarende gennemsnitsvægte.

d) når et mellemliggende postvæsen på et hvilket som helst tidspunkt inden for statistikkens gyldighedsperiode konstaterer, at de transiterende afslutningers totalvægt er steget med mindst 50 % eller faldet med mindst 50 % i forhold til resultatet af den sidste statistik, idet nævnte totalvægt beregnes på basis af antallet af sække af hver kategori multipliceret med de tilsvarende gennemsnitsvægte.

4. Den særlige statistik kan efter omstændighederne omfatte hele postmængden eller blot en del af denne.

5. Ligeledes i mangel af aftale kan resultaterne af en særlig transitstatistik, der er optaget på grundlag af bestemmelserne i § 3, kun tages i betragtning, hvis de påvirker afregningerne mellem afsendelseslandet og vedkommende land med mere end 5000 francs årlig.

6. De ændringer, som anvendelsen af §§ 3 og 5 giver anledning til, skal have virkning på afsendelseslandets afregninger med de postvæsener, der har foretaget befordringen før, og med de postvæsener, der foretager den efter de skete ændringer, selv om ændringen af afregningerne for visse postvæsener ikke når det fastsatte minimum.

7. Som en afvigelse fra bestemmelserne i §§ 3, 5 og 6 og i tilfælde af, at der foretages en fuldstændig og vedvarende omdirigering, hvorved afslutninger forsendes via et andet transitland end det hidtidige, skal de transitafgifter, som afslutningernes afsendelsesland i henhold til den sidst optagne statistik skal betale til det land, der tidligere udførte transitbefordringen, med mindre der foreligger særlig aftale, betales af de pågældende poststyrelser til det nye transitland fra og med den dato, på hvilken omdirigeringen er blevet konstateret.

Art. 176. Revision af afregninger over terminalafgifter for overfladepost.

1. Når en poststyrelse konstaterer, at postmængden afviger meget væsentligt fra den postmængde, der fremgår af statistikken over terminalafgifter for overfladepost, kan den forlange en revision af denne statistik.

2. Poststyrelserne kan træffe aftale med hinanden om at foretage en sådan revision.

3. I mangel af aftale kan enhver poststyrelse i følgende tilfælde forlange, at der optages en særlig statistik med henblik på revision af afregningerne over terminalafgifter for overfladeposten:

a) anvendelse af luftvejen i stedet for overfladevejen ved befordringen af afslutningerne,

b) når det, inden for et år efter udløbet af statistikperioden konstateres, at der mellem den postmængde, der er opgjort i statistikperioden og den normale postmængde er

en forskel på mindst 20 % af den samlede vægt af modtagne og afsendte afslutninger, idet disse vægte beregnes på grundlag af antallet af sække af hver kategori multipliceret med de tilsvarende gennemsnitsvægte;

c) når det på et hvilket som helst tidspunkt inden for statistikkens gyldighedsperiode konstateres, at den samlede vægt af modtagne eller afsendte overfladeafslutninger er steget med mindst 50 % eller faldet med mindst 50 % i forhold til resultatet af den sidste statistik, idet denne totalvægt beregnes på grundlag af antallet af sække af hver kategori multipliceret med de tilsvarende gennemsnitsvægte.

4. Ligeledes i mangel af aftale kan resultaterne af en særlig statistik over terminalafgifter for overfladepost, optaget på grundlag af § 3, kun tages i betragtning, hvis de påvirker afregningerne mellem poststyrelsen i afsendelseslandet og det andet land med over 5000 francs årligt.

AFDELING VI.

Forskellige bestemmelser.

ENESTE KAPITEL.

Art. 177. Løbende korrespondance mellem poststyrelserne.

Poststyrelserne kan til brug for deres løbende korrespondance benytte en blanket som vedføjede formular C 29.

Art. 178. Kendetegn for frimærker og frankeringspåtryk.

1. Aftryk fra frankostemplingsmaskiner skal være i højrød farve uanset den værdi, som de repræsenterer.

2. Frimærker og aftryk fra frankostemplingsmaskiner, der benyttes af private efter tilladelse fra poststyrelsen i afsendelseslandet, skal i latinske bogstaver bære angivelse af afsendelsesland og skal udvise frankeringsværdi i henhold til oversigten over ækvivalenterne. Det antal møntenheder eller dele deraf, som tjener til at udtrykke denne værdi, skal angives med arabiske tal. De frankeringspåtryk, der benyttes af poststyrelserne selv, skal udvise samme angivelser som aftryk fra frankeringsmaskiner, der benyttes af private efter tilladelse fra poststyrelsen, eller i stedet herfor afsendelseslandets navn samt angivelsen »Taxe perçue«, »Port payé« eller et lignende udtryk. Denne angivelse kan være affattet på fransk eller i afsendelseslandets sprog; den kan også anføres i forkortet form, f. eks. »T.P.« eller »P.P.«.

3. For så vidt angår forsendelser, som er frankeret ved hjælp af aftryk fra bogtrykmaskiner eller ved anden tryknings- eller stemplingsmetode (art. 25 i konventionen), kan angivelsen af afsendelsesland og frankeringsværdi erstattes med afsendelseskontorets navn og angivelsen »Taxe perçue«, »Port payé« eller et lignende udtryk. Sidstnævnte angivelse kan affattes på fransk eller i afsendelseslandets sprog; den kan også anføres i forkortet form, f. eks. »T.P.« eller »P.P.«. I alle tilfælde skal den benyttede angivelse fremtræde i meget tydelige bogstaver inden for en særlig og tydelig afgrænset ramme, som ikke må være mindre end 300 mm².

4. Erindringsfrimærker eller velgørenhedsfrimærker, for hvilke der skal betales en tillægstakst, som er uafhængig af frankeringsværdien, skal fremstilles på en sådan måde, at enhver tvivl med hensyn til denne værdi undgås.

5. Frimærker kan mærkes ved tydelige perforeringer eller ved præg på betingelser, som fastsættes af den poststyrelse, der har udstedt frimærkerne, forudsat at de i § 2 fastsatte angivelser ikke derved utydeliggøres.

Art. 179. Formodet svigagtig anvendelse af frimærker eller frankeringspåtryk.

1. Med udtrykkelig forbehold af bestemmelserne i hvert lands lovgivning skal følgende fremgangsmåde følges med hensyn til konstatering af svigagtig anvendelse til frankering af frimærker eller af aftryk fra frankostemplingsmaskiner eller bogtrykmaskiner:

a) når det ved afsendelsen af en eller anden forsendelse formodes, at det på forsendelsen værende frimærke eller frankeringspåtryk fra en frankostemplingsmaskine eller bogtrykmaskine anvendes på svigagtig måde (formodning om efterligning eller genbenyttelse), og hvis afsenderen af forsendelsen ikke kendes, lades frigørelsesmidlet fuldstændig urørt, og forsendelsen skal, ledsaget af en meddelelse som vedføjede formular C 10, tilstilles bestemmelsespostkontoret i konvolut som rekommanderet postsag. Et eksemplar af denne meddelelse skal til underretning tilstilles poststyrelserne i afsendelseslandet og bestemmelseslandet. Enhver poststyrelse kan ved en meddelels til det internationale bureau forlange, at forekommende formularer C 10, der vedrører dens tjeneste, skal fremsendes til dens centrale styrelse eller til et særligt udpeget kontor.

b) adressaten skal tilkaldes for at konstatere det skete, og forsendelsen må kun udleveres til ham, såfremt han betaler den skyldige porto, opgiver afsenderens navn og adresse, samt efter at have gjort sig bekendt med indholdet stiller til disposition for postvæsenet enten hele forsendelsen, hvis denne ikke kan fraskilles de pågældende frigørelsesmidler, eller den del af forsendelsen (konvolut, omslag o. s. v.), der bærer udskriften og det frankostemplingsaftryk eller det frimærke, hvis ægthed opgives at være tvivlsom. Over det passerede optages en protokol som vedføjede formular C 11, der underskrives af posttjenestemanden og adressaten. Hvis sidstnævnte nægter at underskrive, gøres der bemærkning herom i protokollen.

2. Protokollen med tilhørende bilag skal som rekommanderet postsag tilstilles poststyrelsen i afsendelseslandet, som derefter foretager de videre skridt i henhold til sit ands lovgivning.

3. Poststyrelserne i de lande, hvis lovgivning ikke tillader, at den i § 1 under litra a) og b) omhandlede fremgangsmåde følges, skal underrette det internationale bureau lerom, for at notificering over for øvrige poststyrelser kan finde sted.

Art. 180. Internationale svarkuponer.

1. Internationale svarkuponer fremstilles i overensstemmelse med vedføjede formular C 22. De trykkes ved det internationale bureaus foranstaltning på papir, der i vandmærke bærer bogstaverne U P U i store typer. Bureauet leverer dem til poststyrelserne sammen med en opgørelse som vedføjede formular C 24, der udfærdiges i to eksemplarer. Efter at have kontrolleret angivelserne tilbagesender poststyrelsen i bestemmelseslandet et behørigt underskrevet eksemplar til det internationale bureau.

2. Hver poststyrelse har ret til:

a) at underkaste kuponerne en særlig perforering, som dog ikke må hindre læsningen af teksten, og som ikke må vanskeliggøre kontrollering af ægtheden;

b) ved en eller anden trykkemetode at anføre salgsprisen på svarkuponerne eller at anmode det internationale bureau om at anføre denne pris samtidig med trykningen.

3. Fristen for ombytningen af svarkuponerne er ubegrænset. Postkontorerne sikrer sig, at de er ægte ved ombytningen, og undersøger især, om vandmærket findes. Svarkuponerne kan bære aftryk af stempel fra et under den udstedende poststyrelse hørende kontor. Kuponer, hvis trykte tekst ikke svarer til den officielle tekst, afvises som ugyldige. De ombyttede kuponer dagstemples af det kontor, der har foretaget ombytningen.

4. De ombyttede svarkuponer tilbagesendes til det internationale bureau i bundter på et tusind og et hundrede stk., ledsaget af en opgørelse som vedføjede formular C 23,

der udfærdiges i to eksemplarer. Opgørelsen skal indeholde oplysning om det samlede antal svarkuponer og deres værdi, idet denne beregnes efter den takst, der er fastsat i art. 28, § 2, i konventionen. Såfremt der sker ændringer i denne takst, skal alle svarkuponer, der er ombyttet før datoen for ændringen tilbageleveres i én sending, der undtagelsesvis kan omfatte svarkuponer i mindre portioner; de skal være ledsaget af en særlig opgørelse C 23, hvorpå afregningen er sket efter den hidtidige værdi.

5. Det internationale bureau modtager ligeledes beskadigede svarkuponer tilbage. De skal ledsages af en særskilt formular C 23, der udfærdiges i to eksemplarer.

6. Undtagelsesvis kan det internationale bureau tage hensyn til svarkuponer, der er makuleret før salget eller efter ombytningen. I sådanne tilfælde skal formular C 23, udfærdiget i to eksemplarer, være ledsaget af en officiel erklæring om makuleringen.

7. Det internationale bureau foretager opstilling af et passende regnskab, hvori hver poststyrelse:

a) debiteres værdien af de leverede svarkuponer samt den godtgørelse, der ydes den pågældende poststyrelse for udvekslingen i den forudgående toårige periode;
b) krediteres værdien af de ombyttede svarkuponer, der sendes tilbage til det internationale bureau.

Der sendes til hver af de pågældende poststyrelser en kontoopgørelse til godkendelse. Hvis der ikke inden for en måned at regne fra afsendelsen af opgørelsen fremkommer bemærkninger til opgørelsen til det internationale bureau, betragtes opgørelsens beløb som stiltiende godkendt.

8. Det internationale bureau opstiller en to-årlig generalafregning, der omfatter:

a) de debet- og kreditbeløb, der er nævnt i § 7;
b) de beløb, der ydes poststyrelserne som godtgørelse ved en fordeling af den samlede overskydende værdi af de leverede svarkuponer på værdien af de svarkuponer, der er ombyttet i den to-årige periode, i forholdet 80 % af de af det internationale bureau leverede svarkuponer og 20 % af de af poststyrelserne ombyttede svarkuponer;
c) de saldobeløb, som poststyrelserne skal betale henholdsvis modtage.

9. Generalafregningen fremsendes til poststyrelserne ledsaget af en fortegnelse over skyldige og tilgodehavende beløb, til brug ved afregningen.

10. Art. 173, §§ 9 og 10, samt art. 174 kan anvendes i denne forbindelse.

Art. 181. Afregning over toldafgifter m.v. med poststyrelsen i det land, hvor forsendelser, der skal udleveres fri for alle afgifter, er indleveret.

1. Afregning over toldafgifter m. v., der er udlagt af en poststyrelse for en anden poststyrelses regning, skal foretages ved benyttelse af månedlige specialafregninger som vedføjede formular C 26, som opstilles af den fordringshavende poststyrelse i det fordringshavende lands mønt. Del B af toldfrankosedlerne, som har været opbevaret af poststyrelsen, opføres i alfabetisk orden efter de kontorer, som har udlagt afgiftsbeløbene, og inden for hvert kontor efter deres nummer.

2. Hvis de to poststyrelser ligeledes har udveksling af postpakker i deres indbyrdes forbindelser, kan de, såfremt anden aftale ikke er truffet, optage toldfrankosedler vedrørende brevpostforsendelser i afregningerne over toldafgifter m. v. vedrørende postpakker.

3. Specialafregningen skal, ledsaget af del B af toldfrankosedlerne, oversendes til den betalingspligtige poststyrelse senest ved udgangen af den måned, der følger efter den, til hvilken de har henhold. Der skal ikke udfærdiges intetafregninger.

4. Revision af afregningerne skal finde sted efter de i ekspeditionsreglementet til overenskomsten angående postanvisninger og postrejsechecks fastsatte regler.

5. Afregningerne skal afvikles særskilt. Dog kan hver poststyrelse forlange, at disse afregninger skal afvikles sammen med afregningerne over postanvisninger, afregnin-

gerne CP 16 vedrørende postpakker eller endelig sammen med afregningerne R 5 vedrørende postopkrævninger uden at optages i disse.

Art. 182. Formularer til brug for kunderne.

For så vidt angår anvendelsen af bestemmelserne i konventionens art. 10, § 3, betragtes følgende formularer som formularer til brug for kunderne:

C 1 (toldetiket),
C 2/CP 3 (tolddeklaration),
C 3/CP 4 (toldfrankoseddel),
C 5 (modtagelsesbevis),
C 6 (omekspeditionskonvolut),
C 7 (anmodning om { tilbagelevering, ændring af adresse, annullering af eller ændring i postopkrævningsbeløb),
C 8 (efterspørgsel angående en almindelig forsendelse),
C 9 (efterspørgsel angående en rekommanderet forsendelse m. v.),
C 22 (international svarkupon),
C 25 (postidentitetskort).

3. DEL

Bestemmelser angående luftbefordring.

KAPITEL I.

EKSPEDITIONS- OG DIRIGERINGSREGLER.

Art. 183. Mærkning af tillægsfrankerede luftpostbrevforsendelser.

Tillægsfrankerede luftpostbrevforsendelser skal ved afsendelsen, fortrinsvis på forsiden i øverste venstre hjørne, forsynes enten med en særlig etiket i blå farve eller med et påtryk i samme farve, der indeholder ordene »Par avion« eller, i det mindste disse to ord anført i store bogstaver i håndskrift eller skrevet på maskine, med fakultativ oversættelse i afsendelseslandets sprog. Med hensyn til postale normalforsendelser i konvolut skal etiketten eller påtrykket dog anbringes i overensstemmelse med art. 19, § 8, litra a), stk. 3⁰, i konventionen.

Art. 184. Ophævelse af påtegningerne »Par avion« og »Aérogramme«.

1. Påtegningen »Par avion« og enhver bemærkning, der har relation til luftbefordringen, skal udstreges med to tykke tværstreger ved fremsendelse af påtegnede luftpostbrevforsendelser, der er ufrankerede eller utilstrækkeligt frankerede, og ved videresendelse eller tilbagesendelse til afsendelsesstedet af påtegnede luftpostbrevforsendelser, når befordringen sker med de transportmidler, der normalt benyttes til upåtegnede brevpostforsendelser; i det første tilfælde skal grunden til den anvendte befordringsmåde kort angives.

2. Påtegningen »Aérogramme« skal udstreges med to tykke tværstreger, når befordringen sker ad overfladevejen i medfør af konventionens art. 59.

Art. 185. Udfærdigelse af luftpostafslutninger.

1. Luftpostafslutninger består af luftpostforsendelser, der er ordnet og opbundtet efter forsendelsesart (LC, aviser og tidsskrifter, andre AO-forsendelser), idet bundterne kendetegnes ved hjælp af de tilsvarende vignetter, som vedføjede formular AV 10. Til disse afslutninger anvendes sække, der enten er helt blå, eller som bærer brede blå striber, og som er forsynet med de i art. 149, § 4, nævnte angivelser. Til almindelige eller rekommanderede luftpostforsendelser, der afsendes i ringe antal, kan der anvendes konvolutter som vedføjede formular AV 9 enten af stærkt, blåt papir eller af plastic eller andet passende materiale forsynet med en blå vignet.

2. Brevpostkarter og værdipostkarter VD 3, der ledsager luftpostafslutningerne, skal foroven forsynes med etiketten »Par avion« eller med det i art. 183 nævnte påtryk.

3. Posemærker til luftpostsække skal være indrettet og forsynet med tekst som vedføjede formular AV 8. Selve posemærkerne eller de fakultativt anvendte faner, der er omtalt i art. 155, § 3, skal være fremstillet i de i art. 155, § 1, litra a) – d) fastsatte farver.

4. Afslutninger kan indlægges i en anden afslutning af samme art, d. v. s. indeholdende forsendelser af samme kategori (LC eller AO), medmindre de pågældende poststyrelser modsætter sig det.

5. Almindelige luftpostbrevforsendelser, der indleveres umiddelbart før afgangstid ved postkontorer i lufthavnene, afsendes med de afgående flyvemaskiner i konvolutter AV 9, der adresseres til bestemmelseslandets udvekslingskontor.

Art. 186. Konstatering og berigtigelse af vægten af luftpostafslutninger.

1. Afslutningens nummer og bruttovægten for hver sæk, konvolut eller bundt, som afslutningen består af, såvel som arten af de deri indlagte forsendelser (LC eller AO), anføres på posemærket AV 8 eller i udskriften.

2. Hvis begge de to kategorier af forsendelser (LC og AO) er samlet i én emballage, skal der på posemærket AV 8 eller i udskriften foruden den samlede vægt tillige anføres vægten af hver enkelt af disse kategorier. Vægten af den ydre emballage skal lægges til vægten af de i emballagen indlagte forsendelser, for hvilke der gælder den laveste befordringsafgift. Hvis der anvendes samlesæk, tages der ikke hensyn til vægten af denne sæk.

3. Vægten af hver sæk i luftpostafslutningen eller i påkommende tilfælde af hver af de to kategorier (LC og AO) afrundes opad eller nedad til nærmeste hele hektogram, efter som brøkdelen af hektogrammet overstiger 50 g eller ej; vægtangivelsen erstattes af tallet 0 for luftpostafslutninger, der vejer 50 g eller derunder. Hvis vægten af hver kategori er under 50 g, men den samlede vægt overstiger 50 g, skal den af de to kategorier, hvis vægt er den højeste, afrundes opad til hektogrammet.

4. Hvis et mellemliggende udvekslingskontor konstaterer, at den virkelige vægt af en af de til en afslutning hørende sække afviger med mere end 100 gram fra den angivne vægt, skal det berigtige posemærket AV 8 og straks underrette det afsendende udvekslingspostkontor om fejlen ved tilbagemeldelse C 14; når det drejer sig om en sæk, der indeholder flere kategorier af forsendelser, skal berigtigelsen foretages over for den kategori, hvis vægt er den højeste. Såfremt konstaterede vægtdifferencer ligger inden for den foran angivne grænse, skal det afsendende kontors anførsler anses for gyldige.

Art. 187. Samlesække.

1. Når antallet af sække af ringe vægt, konvolutter eller bundter, der skal befordres på samme strækning, giver anledning til det, udfærdiger de postkontorer, der skal aflevere luftpostafslutningerne til luftfartsselskabet, i videst mulig udstrækning samlesække.

2. Posemærkerne skal påtegnes med meget tydelige bogstaver »Sac collecteur«. De pågældende poststyrelser træffer aftale med hensyn til angivelse af bestemmelsessted på disse posemærker.

Art. 188. Stykseddel AV 7.

1. De afslutninger, der skal overleveres til en lufthavn med undtagelse af de afslutninger, om hvilke der er truffet særlig aftale med den modtagende poststyrelse i henhold til art. 60, § 3, i konventionen, skal ledsages af en stykseddel i hvid farve som vedføjede formular AV 7, der udfærdiges i højst fem eksemplarer for hver landingshavn.

2. Et eksemplar af styksedlen AV 7 kvitteres af repræsentanten for den organisme (luftfartsselskabet eller en særlig tjeneste i lufthavnen), der udfører jordtjenesten, og opbevares af afsendelseskontoret; de fire andre eksemplarer ledsager afslutningerne og anvendes på følgende måde:

a) det første eksemplar, der er behørigt kvitteret i udlæsningslufthavnen mod udlevering af afslutningerne, opbevares af personalet ombord til brug for dets eget selskab;

b) det andet eksemplar ledsager afslutningerne til det postkontor, hvortil styksedlen er adresseret.
c) det tredje eksemplar opbevares i indlæsningslufthavnen af den organisme, der varetager jordtjenesten;
d) det fjerde eksemplar afleveres i udlæsningslufthavnen til den organisme, der i denne lufthavn varetager jordtjenesten.

3. Når luftpostafslutninger befordres ad overfladevejen til et transitydende postvæsen med henblik på videresendelse ad luftvejen, skal de ledsages af en stykseddel AV 7 til brug for udvekslingskontoret i transitlandet.

Art. 189. Udfærdigelse og berigtigelse af stykseddel AV 7.

1. Afslutningens nummer, vægten pr. forsendelseskategori af hver sæk, konvolut eller bundt og alle andre fornødne angivelser, der findes på sækkemærket AV 8 eller i udskriften, skal overføres til stykseddel AV 7. I forbindelsen mellem poststyrelser, som er blevet enige herom, kan en angivelse af den samlede vægt af hver forsendelseskategori træde i stedet for angivelse af vægten pr. forsendelseskategori af hver sæk, konvolut eller bundt.

2. På stykseddel AV 7 opføres ligeledes:
a) enkeltvis, afslutninger, der er nedlagt i en samlesæk med angivelse af, at de er nedlagt i en sådan sæk;
b) konvolutter, formular AV 9, der indeholder almindelige brevpostforsendelser, der er indleveret efter udløbet af den normale indleveringsfrist.

3. Ethvert postkontor i et transitland eller i bestemmelseslandet, som konstaterer fejl i de på stykseddel AV 7 anførte angivelser, skal omgående ved tilbagemeldelse C 14 give underretning herom til det sidst afsendende udvekslingskontor samt til det udvekslingskontor, der har udfærdiget afslutningen.

Art. 190. Manglende stykseddel AV 7.

1. Når en afslutning indgår til lufthavnen i bestemmelseslandet – eller til en mellemliggende lufthavn, der skal sørge for dens videresendelse med et andet befordringsselskab – uden at være ledsaget af en stykseddel AV 7, skal poststyrelsen, hvorunder denne lufthavn hører, ved tilbagemeldelse C 14 give meddelelse herom til det kontor, der er ansvarlig for indlæsningen af denne afslutning og anmode dette om en genpart af det manglende dokument.

2. Såfremt det ikke kan fastslås, ved hvilken lufthavn indlæsningen har fundet sted, skal tilbagemeldelsen dog sendes direkte til afslutningens afsendelseskontor, og det påhviler dette kontor at videresende den til det kontor, som afslutningen har transiteret.

Art. 191. Omlæsning af luftpostafslutninger.

1. Med mindre særlig aftale er truffet mellem de pågældende styrelser, skal omlæsning undervejs i en lufthavn af afslutninger foretages ved foranstaltning af styrelsen i det land, i hvilket omlæsningen finder sted.

2. § 1 anvendes ikke, når omlæsningen finder sted mellem luftfartøjer, der trafikerer to på hinanden følgende ruter, som drives af samme luftfartsselskab. Iøvrigt kan poststyrelsen i transitlandet give tilladelse til direkte omlæsning fra luftfartøj til luftfartøj mellem to forskellige befordringsselskaber; i givet fald er det befordringsselskab, der foretager omlæsningen, forpligtet til at tilsende udvekslingskontoret i det land, hvor denne omlæsning finder sted, et eksemplar af stykseddel AV 7 eller ethvert andet tilsvarende dokument, der indeholder nærmere oplysninger om omlæsningen.

Art. 192. Forholdsregler i tilfælde af afbrydelse af flyvningen, ved afvigelser fra den normale befordringsvej eller ved fejldirigeringer af posten.

1. Når et luftfartøj må afbryde sin flyvning for et tidsrum, der vil kunne forårsage forsinkelse af posten, eller når posten af en eller anden grund udlæsses i en anden lufthavn, end den, der er anført i styksedlen AV 7, eller hvis afslutninger, der i henhold til dokumenterne skulle omlæsses direkte i omlæsningslufthavnen, ikke kan videresendes med den planlagte luftrute, skal postpersonalet i det land, hvor landingen er foretaget, overtage posten og videresende den ad den hurtigste vej (luftvejen eller overfladevejen).

2. § 1 anvendes ikke når:

a) der sker omlæsning mellem maskiner, der beflyver to efter hinanden følgende luftruter for samme luftfartsselskab;

b) den poststyrelse, der afsender afslutningerne med disse maskiner har truffet de nødvendige foranstaltninger til at sikre deres videresendelse med en efterfølgende luftrute, der udføres af samme selskab;

c) den tid, der forløber indtil næste maskines afgang, ikke er til hinder for postens hurtige videresendelse.

3. Den poststyrelse, som modtager luftpostafslutninger eller enkelte sække, der er fejlsendt som følge af forkert mærkning af sækkene, skal forsyne sækkene med nyt posemærke, hvorpå anføres navnet på afsendelseskontoret, og derefter videresende sækkene til det rigtige bestemmelsessted.

4. I de tilfælde, der er nævnt i §§ 1 og 3, er det postkontor, der har varetaget videresendelsen, i påkommende tilfælde forpligtet til ved tilbagemeldelse C 14 at underrette hver afslutnings(sæks) afsendelseskontor, idet der bl.a. gives oplysning om, hvilken luftrute der har afleveret afslutningen, samt hvilke befordringsveje (luftvejen eller overfladevejen) der er benyttet til afslutningens videresendelse til bestemmelsesstedet.

Art. 193. Forholdsregler, der skal tages i tilfælde af trafikuheld.

1. Såfremt et luftfartøj som følge af et under befordringen indtruffet trafikuheld ikke kan fortsætte sin fart og foretage aflevering af posten på de fastsatte landingssteder, skal personalet ombord overgive afslutningerne til det postkontor, der ligger nærmest ved det sted, hvor uheldet er indtruffet, eller som er bedst egnet til at viderebefordre posten. Såfremt personalet ombord ikke er i stand hertil, skal nævnte postkontor, når det er kommet til kundskab om uheldet, ufortøvet gøre, hvad der er muligt for at overtage posten og videresende den til bestemmelsesstedet ad de hurtigste ruter, efter at postens tilstand er konstateret, og efter at de beskadigede forsendelser eventuelt er udbedret.

2. Poststyrelsen i det land, hvor uheldet er indtruffet, skal telegrafisk underrette poststyrelserne, på hvis område de af luftfartøjet allerede passerede landingshavne er beliggende, om postens skæbne. Disse poststyrelser underretter igen pr. telegram alle andre vedkommende poststyrelser.

3. De poststyrelser, der har indlæsset post i det luftfartøj, som uheldet er overgået, skal sende en genpart af styksedlerne AV 7 til poststyrelsen i det land, hvor uheldet er sket.

4. Vedkommende kontor giver derpå underretning om de nærmere omstændigheder ved uheldet og om de foretagne konstateringer ved tilbagemeldelse til bestemmelseskontorerne for de afslutninger, som uheldet er overgået; en genpart af hver tilbagemeldelse skal tilstilles de pågældende afslutningers afsendelseskontorer samt poststyrelsen i det land, hvorunder luftfartsselskabet hører. Disse dokumenter skal afsendes ad hurtigste vej (ad luftvejen eller ad overfladevejen).

Art. 194. Fremsendelse af luftpostbrevforsendelser i overfladeafslutninger.

1. Art. 153 anvendes på luftpostbrevforsendelser, der fremsendes i overfladeafslutninger.

Art. 195. Fremsendelse af luftpostbrevforsendelser i åben transit.

Luftpostbrevforsendelser i åben transit som indgår i en luftpostafslutning eller i en overfladeafslutning og som skal videresendes ad luftvejen, samles i grupper af bestemmelseslande og opdelt i kategorier i bundter, der markeres med de tilsvarende bundtvignetter AV 10.

Art. 196. Udfærdigelse og berigtigelse af fortegnelserne AV 2.

1. Når luftpostbrevforsendelser i åben transit, i henhold til bestemmelserne i art. 197 og 198 ledsages af fortegnelser som vedføjede formular AV 2, skal vægten angives særskilt for hvert bestemmelsesland eller gruppe af lande, til hvilke befordringsafgifterne er ens. Fortegnelserne AV 2 skal nummereres særskilt i to løbende nummerrækker for henholdsvis almindelige og rekommanderede forsendelser. Antallet af fortegnelser AV 2 anføres i den dertil indrettede rubrik i afdeling III brevpostkartet C 12. De transitydende poststyrelser har ret til at forlange, at der benyttes særlige fortegnelser AV 2, i hvilke de vigtigste lande eller grupper af lande er opført i en bestemt orden.

2. Vægten af hver kategori af forsendelser i åben transit til hvert bestemmelsesland og, i påkommende tilfælde, til hver gruppe af lande afrundes opad eller nedad til nærmeste hele dekagram, efter som brøkdelen af dekagrammet overstiger 5 g eller ej.

3. Hvis det transitydende udvekslingskontor konstaterer, at den virkelige vægt af de løst overleverede forsendelser afviger med mere end 20 gram fra den angivne vægt, skal det berigtige fortegnelsen AV 2 og straks underrette det afsendende udvekslingspostkontor om fejlen ved en tilbagemeldelse C 14. Såfremt konstaterede vægtdifferencer ligger inden for den foran angivne grænse, skal det afsendende kontors anførsler anses for gyldige.

4. I mangel af fortegnelse AV 2 skal luftpostbrevforsendelser i åben transit videresendes ad luftvejen, medmindre befordringen ad overfladevejen er hurtigere; fortegnelse AV 2 må i givet fald udfærdiges tjenstligt af transitlandet og fejlen gøres til genstand for udstedelse af tilbagemeldelse C 14 til afsendelseskontoret.

Art. 197. Luftpostbrevforsendelser i åben transit. Optagelse af statistik.

1. Den i konventionens art. 72 foreskrevne godtgørelse for luftbefordring af luftpostbrevforsendelser i åben transit beregnes på grundlag af statistiske opgørelser, der foretages årligt og skiftevis i perioden fra den 2. til den 15. maj, begge dage inklusive og i perioden fra den 15. til den 28. oktober, begge dage inklusive, således at disse perioder falder sammen med de i art. 163 omhandlede statistikperioder i forbindelse med den treårlige transitstatistik over overfladebrevpost.

2. I statistikperioden skal luftpostbrevforsendelser i åben transit ledsages af fortegnelser AV 2, der udfærdiges og kontrolleres som foreskrevet i art. 196; brevbundtvignetten AV 10 og fortegnelsen AV 2 skal være påtrykt bogstavet »S«. Når der ikke er luftpostbrevforsendelser i åben transit i en afslutning, der normalt skal indeholde sådanne, skal brevpostkartet være ledsaget af en fortegnelse AV 2 forsynet med angivelsen »Néant«.

3. Enhver poststyrelse, der afsender luftpostbrevforsendelser i åben transit, er forpligtet til at underrette de transitydende postvæsener om enhver ændring, der indtræffer i løbet af afregningsperioden, og som vedrører de bestemmelser, der er fastsat med hensyn til udvekslingen af denne post.

Art. 198. Luftpostbrevforsendelser i åben transit, der ikke medtages i statistikken.

1. Luftpostbrevforsendelser i åben transit, der i medfør af konventionens art. 72, § 3, ikke medtages i de statistiske opgørelser, og for hvilke afregningerne udfærdiges på grundlag af den virkelige vægt, skal ledsages af fortegnelser AV 2, der udfærdiges og berigtiges som foreskrevet i art. 196. Hvis vægten af fejlsendte luftpostbrevforsendelser, der er afsendt fra et og samme udvekslingskontor og optaget i en afslutning fra dette kontor, ikke overstiger 50 gram, skal den i art. 196, § 4, omhandlede tjenstlige udfærdigelse af fortegnelse AV 2 ikke foretages.

2. Luftpostforsendelser, der afleveres ombord på et skib i rum sø, og som er frankeret med det lands frimærker, skibet tilhører, eller i hvis tjeneste det sejler, skal, når de afleveres løse til postvæsenet i en mellemliggende anløbshavn, være ledsaget af en fortegnelse AV 2 eller, hvis skibet ikke har postkontor ombord, af en vægtopgørelse til brug for det transitydende postvæsen ved opkrævning af luftbefordringsafgifterne. Fortegnelsen AV 2 eller vægtopgørelsen skal indeholde angivelse af vægten af forsendelserne til hvert bestemmelsesland, dato, skibets navn og nationalitet og for hvert skib nummereres fortløbende inden for et år. Disse angivelser skal kontrolleres af det postkontor, til hvilket luftpostforsendelserne overleveres af skibet.

Art. 199. Tilbagesendelse af tomme luftpostsække.

1. Tomme luftpostsække tilbagesendes til postvæsenet i afsendelseslandet i henhold til de i art. 161 anførte regler. Dog er udfærdigelsen af særlige afslutninger obligatorisk, når antallet af de pågældende sække udgør mindst 10.

2. Tomme luftpostsække, der tilbagesendes ad luftvejen, skal optages i særlige afslutninger, der opføres på fortegnelser som vedføjede formular AV 7 S.

3. Efter forudgående aftale kan en poststyrelse til brug ved udfærdigelsen af sine afslutninger benytte sække, der tilhører poststyrelsen i bestemmelseslandet.

KAPITEL II.

AFREGNING. AFREGNINGENS AFVIKLING.

Art. 200. Afregningsmåder for luftbefordringsafgifter.

1. Afregningen af luftbefordringsafgifter foretages i overensstemmelse med konventionens art. 71 og 72.

2. Som en afvigelse fra bestemmelserne i § 1 kan poststyrelserne træffe aftale om, at afregningerne vedrørende luftpostafslutninger skal finde sted på grundlag af statistiske opgørelser; i så fald fastsætter de selv den fremgangsmåde, der skal følges ved optagelsen af statistikken og udfærdigelsen af afregningerne.

Art. 201. Afregningsmåder for transitafgifter for luftpostafslutninger, der befordres ad overfladevejen.

Såfremt luftpostafslutninger, der befordres ad overfladevejen, ikke medtages i den i art. 163 omhandlede statistik, beregnes transitafgifterne for overfladebefordring for disse luftpostafslutninger efter deres virkelige bruttovægt, således som denne er anført i styksedlerne AV 7.

Art. 202. Udfærdigelse af vægtopgørelser AV 3 og AV 4.

1. Hver fordringshavende poststyrelse udfærdiger, månedligt eller kvartalsvis efter dens valg, en opgørelse som vedføjede formular AV 3 på grundlag af de angivelser vedrørende luftpostafslutninger, som er anført på stykseddel AV 7. Afslutninger, der er luftbefordret på én og samme strækning, indføres i vægtopgørelsen efter afsendelseskontorer, derefter for hvert bestemmelsesland og inden for hvert land pr. bestemmelseskontor og endelig inden for hvert bestemmelseskontor i kronologisk orden. Når der udfærdiges særlige vægtopgørelser AV 3 vedrørende luftbefordring på indre ruter i bestemmelseslandet ifølge bestemmelserne i art. 70, § 4, i konventionen, skal de forsynes med angivelsen »Service intérieur«.

2. For så vidt angår brevforsendelser, der er indgået i åben transit og som videresendes ad luftvejen, udfærdiger den fordringshavende poststyrelse årligt, efter udløbet af hver af de i art. 197, § 1, omhandlede statistikperioder, en opgørelse som vedføjede formular AV 4 på grundlag af angivelserne i fortegnelserne AV 2 »S«. De samlede vægte multipliceres med 26 på opgørelse AV 4. Hvis afregningerne skal opstilles på grundlag af brevforsendelsernes faktiske vægt, udfærdiges opgørelserne AV 4 med samme hyppighed som foreskrevet i § 1 for opgørelserne AV 3 og på basis af de udfærdigede fortegnelser AV 2.

3. Såfremt der i løbet af en afregningsperiode indtræffer en ændring i de bestemmelser, der vedrører udvekslingen af luftpostbrevforsendelser i åben transit og som giver anledning til en ændring på mere end 500 francs eller mindst 20 % af det samlede beløb, der skal betales af poststyrelsen i afsendelseslandet til poststyrelsen i transitlandet, træffer de pågældende poststyrelser, såfremt en af dem anmoder derom, aftale om at erstatte den i § 2 nævnte multiplikator 26 med en anden, som alene gælder for det pågældende år.

4. Når den betalingspligtige poststyrelse forlanger det, skal der udfærdiges særskilte opgørelser AV 3 og AV 4 for hvert udvekslingskontor, der har sendt luftpostafslutninger eller luftpostbrevforsendelser i åben transit.

Art. 203. Opstilling af specialafregninger AV 5.

1. Den fordringshavende poststyrelse opstiller på en blanket som vedføjede formular AV 5 specialafregninger med angivelse af de beløb, der tilkommer den ifølge vægtopgørelserne AV 3 og AV 4. Der opstilles specialafregninger særskilt for lukkede luftpostafslutninger og for luftpostbrevforsendelser i åben transit med den i art. 202, §§ 1 og 2, nævnte hyppighed.

2. De beløb, der skal optages i specialafregningerne AV 5, beregnes således:

a) for lukkede afslutninger på grundlag af de bruttovægte, der er anført på opgørelserne AV 3;

b) for luftpostbrevforsendelser i åben transit på grundlag af de nettovægte, der er anført på opgørelserne AV 4, med forhøjelse på 5 %.

3. Efter aftale mellem de pågældende poststyrelser kan de månedligt eller kvartalsvis opstillede afregninger AV 5 samles af den fordringshavende poststyrelse i en rekapitulerende luftpostafregning for et kvartal, for et halvt år eller for et helt år.

4. Afregningerne AV 5 kan optages kvartalsvis i en generalafregning som vedføjede formular AV 11, som udfærdiges af fordringshavende poststyrelser, der benytter sig af modregningssystemet ved afregningen af disse afregninger; dog kan denne generalafregning efter aftale mellem de pågældende poststyrelser opstilles for et halvt år.

Art. 204. Fremsendelse og anerkendelse af vægtopgørelserne AV 3 og AV 4 samt af specialafregningerne AV 5.

1. Såsnart som muligt og senest seks måneder efter udløbet af den periode, til hvilken de har henhold, fremsender den fordringshavende poststyrelse samlet og i to ek-

semplarer til den betalingspligtige poststyrelse opgørelserne AV 3, opgørelserne AV 4, når betalingen sker på grundlag af den faktiske vægt af luftpostbrevforsendelserne i åben transit, samt de tilhørende specialafregninger AV 5. Den betalingspligtige poststyrelse kan nægte at anerkende de afregninger, der ikke er blevet fremsendt til den indenfor nævnte frist.

2. Efter at have kontrolleret opgørelserne AV 3 og AV 4 og godkendt de tilhørende specialafregninger AV 5 tilbagesender den betalingspligtige poststyrelse det ene eksemplar af afregningerne AV 5 til den fordringshavende poststyrelse. Hvis der ved kontrolleringen konstateres uoverensstemmelser, skal berigtigede AV 3 og AV 4 opgørelser vedlægges som bilag til de behørigt rettede og anerkendte regninger AV 5. Hvis den fordringshavende poststyrelse gør indsigelse mod rettelserne af opgørelserne AV 3 eller AV 4, skal den betalingspligtige poststyrelse bekræfte de faktiske angivelser ved fremsendelse af fotokopier af formularerne AV 7 eller AV 2, der er udfærdiget af afsendelseskontoret ved afsendelsen af de omhandlede afslutninger. En fordringshavende poststyrelse, der ikke har modtaget nogen berigtigende bemærkning inden for et tidsrum af fire måneder at regne fra afsendelsen af afregningerne, betragter disse som stiltiende anerkendt.

3. Bestemmelserne i ovennævnte §§ 1 og 2 gælder tilsvarende for luftpostbrevforsendelser, for hvilke betalingen sker på grundlag af statistiske opgørelser. I dette tilfælde nedsættes fristerne på seks og fire måneder dog til henholdsvis fire og to måneder.

4. De år, hvor den i art. 197, § 1, omhandlede statistik optages i oktober, kan den årlige betaling vedrørende luftpostbrevforsendelser ske i form af en foreløbig betaling på basis af statistikken, der er optaget i maj måned det foregående år. Den foreløbige betaling reguleres herefter det følgende år, når afregningerne i henhold til oktober-statistikken er anerkendt eller kan betragtes som stiltiende anerkendt.

5. Der tages ikke hensyn til differencer i afregningerne, medmindre disse differencer overstiger et samlet beløb på 10 francs pr. afregning.

6. I mangel af særlig aftale mellem de pågældende poststyrelser fremsendes opgørelserne AV 3 og AV 4 samt de tilhørende specialafregninger AV 5 altid ad hurtigste vej (luftvejen eller overfladevejen).

7. Hvis det samlede beløb ifølge specialafregningerne AV 5 ikke overstiger 25 francs pr. år er den betalingspligtige poststyrelse fritaget for enhver betaling.

KAPITEL III.

OPLYSNINGER, DER SKAL GIVES AF POSTSTYRELSERNE OG AF DET INTERNATIONALE BUREAU.

Art. 205. Oplysninger, der skal gives af poststyrelserne.

1. Hver poststyrelse skal ved benyttelse af de blanketter, som tilsendes den af det internationale bureau, meddele dette de nødvendige oplysninger vedrørende udførelsen af luftposttjenesten. Disse oplysninger omfatter navnlig angivelse af:

a) med hensyn til den indenrigske tjeneste:
   1° de landsdele og større byer, til hvilke afslutninger eller luftpostforsendelser fra udlandet videresendes ad de internationale luftruter,
   2° de i henhold til konventionens art. 71, § 3, beregnede luftbefordringsafgifter pr. kilogram, samt datoen, fra hvilken disse afgifter gælder;
b) med hensyn til den internationale tjeneste:
   1° de afgørelser, den har truffet med hensyn til anvendelsen af visse fakultative bestemmelser vedrørende luftposttjenesten,

2º de luftbefordringsafgifter pr. kilogram, som vedkommende poststyrelse selv opkræver i henhold til konventionens art. 74, samt datoen, fra hvilken disse afgifter gælder,

3º de luftbefordringsafgifter pr. kilogram, der er fastsat for luftpostafslutninger, der befordres i transit mellem to lufthavne i samme land i henhold til konventionens art. 71, § 4, samt datoen, fra hvilken disse afgifter gælder;

4º de lande, til hvilken den udfærdiger lukkede luftpostafslutninger,

5º de kontorer, der udfører omlæsning af transiterende luftpostafslutninger fra en luftrute til en anden, og det minimum af tid, der er nødvendig for at kunne foretage arbejderne med omlæsningen af luftpostafslutningerne,

6º de befordringsafgifter, der er fastsat for viderebefordring af luftpostforsendelser i åben transit, i henhold til det i konventionens art. 172, § 1, omhandlede system med gennemsnitstakster, samt datoen, fra hvilken disse afgifter gælder;

7º luftposttillægstakster eller kombinerede takster for de forskellige kategorier af luftpostbrevforsendelser og til de forskellige lande, med angivelse af navnene på de lande, hvortil befordring af ikke-tillægsfrankeret post er tilladt.

8º i givet fald, de særlige gebyrer, der er fastsat for omekspedition eller tilbagesendelse til afsendelsesstedet i henhold til art. 68, § 3 og art. 19, § 2, i konventionen.

2. Alle ændringer til de i § 1 omhandlede oplysninger skal omgående meddeles det internationale bureau ad hurtigste vej. Ændringer vedrørende angivelserne under litra a), 2º, og litra b), 6º skal være det internationale bureau i hænde inden for den i konventionens art. 73 fastsatte frist.

3. Poststyrelserne kan træffe aftale om direkte at meddele hinanden sådanne oplysninger vedrørende luftposttjenesten, som har interesse for dem, specielt oplysninger om fartplaner og om de seneste klokkeslæt, til hvilke luftpostforsendelser fra udlandet må indgå for at nå de forskellige omdelinger.

Art. 206. Dokumenter, der skal leveres af det internationale bureau.

1. Det påhviler det internationale bureau at udarbejde og fordele følgende dokumenter til poststyrelserne:

a) »Liste générale des services aéropostaux« (kaldet »Liste AV 1«), der udgives ved benyttelse af de i henhold til art. 205, § 1, indsamlede oplysninger,

b) »Liste des distances aéropostales«, der udfærdiges i samarbejde med luftfartsselskaberne og udgives med forbehold af poststyrelsernes godkendelse af indholdet.

c) »Liste des surtaxes aériennes« (art. 205, § 1, litra b), 7º og 8º.

2. Det påhviler ligeledes det internationale bureau efter anmodning og mod betaling at levere poststyrelserne kort over luftpostruterne såvel som de fartplaner, der regelmæssigt udgives af en privat virksomhed, og som er anerkendt som bedst svarende til luftposttjenestens behov.

3. Alle ændringer til de i § 1 omhandlede dokumenter såvel som datoen for disse ændringers ikrafttræden meddeles snarest muligt og på den bedst egnede måde til poststyrelserne ad hurtigste vej (luftvejen eller overfladevejen).

4. DEL

Slutningsbestemmelser.

Art. 207. Ekspeditionsreglementets ikrafttrædelse og gyldighedsperiode.

1. Nærværende ekspeditionsreglement skal gælde fra den dag, da verdenspostkonventionen sættes i kraft.

2. Det skal have samme gyldighedsperiode som denne konvention, medmindre det fornyes efter fælles aftale mellem vedkommende parter.

Lausanne, den 5. juli 1974.

OVERENSKOMST ANGÅENDE BREVE MED ANGIVEN VÆRDI

Underskrevne befuldmægtigede for regeringerne i foreningens medlemslande har i henhold til art. 22, § 4, i den i Wien den 10. juli 1964 indstiftede statut for Verdenspostforeningen efter fælles aftale og under forbehold af bestemmelserne i statuttens art. 25, § 3, vedtaget følgende overenskomst:

Overenskomst angående breve med angiven værdi.

KAPITEL I.

ALMINDELIGE BESTEMMELSER.

Art. 1. Overenskomstens genstand.

Denne overenskomst giver regler for udvekslingen af breve med angiven værdi mellem de kontraherende lande.

Art. 2. Breve med angiven værdi.

Breve, der indeholder værdipapirer og dokumenter, der har værdi, eller kostbare genstande, og som betegnes »breve med angiven værdi« kan udveksles med forsikring af indholdet for den af afsenderen angivne værdi.

Art. 3. Værdiangivelse.

1. Værdiangivelsens beløb er i princippet ubegrænset.
2. Hver poststyrelse har dog ret til for sit vedkommende at begrænse værdiangivelsen til et beløb, der ikke må være under 5000 francs eller det i dens indenrigske tjeneste anvendte beløb, hvis dette beløb er lavere end 5000 francs.
3. I forbindelsen mellem lande, som har fastsat forskellige maksimumsbeløb, skal den laveste grænse iagttages fra begge sider.
4. Værdiangivelsen må ikke overstige den virkelige værdi af forsendelsens indhold, men det er tilladt kun at angive en del af denne værdi. Værdiangivelsen for dokumenter, der repræsenterer en værdi på grund af de med deres udfærdigelse forbundne omkostninger, må ikke overstige de omkostninger, som i tilfælde af tab måtte opstå ved eventuel tilvejebringelse af genparter.
5. Enhver svigagtig angivelse af en højere værdi end den virkelige værdi af en forsendelses indhold kan gøres til genstand for den i afsendelseslandets lovgivning hjemlede retsforfølgning.

KAPITEL II.

BETINGELSER FOR MODTAGELSE TIL POSTBESØRGELSE.

Art. 4. Betingelser for vægt og dimensioner.

Breve med angiven værdi er underkastet de for almindelige breve gældende betingelser for vægt og dimensioner. Breve med angiven værdi, hvis dimensioner er mindre end de minimumsmål, der er fastsat for breve i konventionens art. 19, § 6, kan ikke modtages til postbesørgelse.

Art. 5. Forbudt indhold.

I breve med angiven værdi er det forbudt at indlægge nedennævnte genstande:

a) genstande, som på grund af deres beskaffenhed eller indpakning kan frembyde fare for posttjenstemænd eller tilsmudse eller beskadige brevforsendelserne eller postmateriellet;

b) opium, morfin, kokain og andre bedøvende midler. Dette forbud gælder dog ikke, når disse stoffer sendes i egenskab af lægemidler eller i videnskabeligt øjemed til lande, som på disse betingelser tillader forsendelsen;
c) levende dyr;
d) eksplosive, brandfarlige eller andre farlige stoffer;
e) obscøne eller umoralske genstande;
f) genstande, hvis indførsel eller udbredelse i bestemmelseslandet er forbudt.

Art. 6. Behandling af fejlagtigt modtagne forsendelser.

1. Breve med angiven værdi, som ikke opfylder de i art. 4 fastsatte bestemmelser, og som fejlagtigt er modtaget til postbesørgelse, skal tilbagesendes til afsendelseslandets postvæsen; poststyrelsen i bestemmelseslandet er dog berettiget til at udlevere dem til adressaterne og herved anvende de i konventionens art. 19, § 20, fastsatte portobestemmelser.

2. Breve med angiven værdi, der indeholder de i art. 5, nævnte genstande, og som fejlagtigt er modtaget til postbesørgelse, behandles af det postvæsen, som konstaterer tilstedeværelsen af disse genstande, efter dets indenrigske lovgivning; breve med angiven værdi, der indeholder de i art. 5, litra b), d) og e), nævnte genstande, skal imidlertid ikke i noget tilfælde videresendes til bestemmelsesstedet, udleveres til adressaterne eller tilbagesendes til afsendelsesstedet.

3. Når et brev med angiven værdi, som fejlagtigt er modtaget til postbesørgelse, hverken tilbagesendes til afsendelseslandet eller udleveres til adressaten, skal poststyrelsen i afsendelseslandet nøjagtigt underrettes om den behandling, som dette brev er blevet underkastet.

KAPITEL III.

TAKSTER OG GEBYRER.

Art. 7. Takster og gebyrer.

1. For breve med angiven værdi skal afsenderen forud erlægge følgende takster og gebyrer:
a) vægtporto,
b) et fast rekommandationsgebyr,
c) et forsikringsgebyr.

2. Disse takster og gebyrer er følgende:

Vægtporto	Fast rekommandationsgebyr	Forsikringsgebyr
Portoen beregnes efter bestemmelserne i art. 19 i konventionen, henholdsvis art. III i dens slutningsprotokol.	Det i art. 21, litra n), i konventionen fastsatte gebyr eller det i den indre tjeneste gældende gebyr, hvis dette er højere eller undtagelsesvis et maksimumsgebyr på 3 francs.	Højst 1 franc pr. 200 franc eller del af 200 francs af den angivne værdi eller ½% af den angivne værdi, uanset bestemmelsesland og selv i de lande, der påtager sig risikoen ved vis major, eller højst det i den indenrigske tjeneste anvendte gebyr, hvis dette er højere.

3. Udover de i § 1 omhandlede takster og gebyrer kan der for breve med angiven værdi opkræves de særlige takster og gebyrer, som anvendelsen af § 21 i konventionen kan give anledning til.

4. Poststyrelserne kan tillige hos afsenderne eller adressaterne opkræve de i deres indenrigske lovgivning fastsatte særlige gebyrer for ekstraordinære sikkerhedsforanstaltninger i forbindelse med ekspeditionen af breve med angiven værdi.

Art. 8. Portofrihed.

Breve med angiven værdi vedrørende posttjenesten, som udveksles imellem poststyrelserne eller mellem poststyrelserne og det internationale bureau, er fritaget for enhver postal afgift.

Art. 9. Eksport- og importbetingelser samt afgifter.

1. Breve med angiven værdi er undergivet afsendelseslandets lovgivning, for så vidt angår udførselsbetingelser og eksportafgifter; de er undergivet lovgivningen i bestemmelseslandet med hensyn til indførselsbetingelser og importafgifter samt told.

2. Fiskale afgifter og proberingsomkostninger, som påløber ved indførselen, opkræves hos adressaterne ved udleveringen; hvis et brev med angiven værdi af en eller anden grund omekspederes til et andet land, som deltager i udvekslingen, eller tilbagesendes til afsendelseslandet, skal de gebyrer og omkostninger, som ikke kan tilbagebetales ved genudførselen, opkræves hos adressaten eller afsenderen.

KAPITEL IV.

ANSVAR.

Art. 10. Principper for poststyrelsernes ansvar og dettes omfang.

1. Poststyrelserne er ansvarlige for bortkomst, indholdsberøvelse eller beskadigelse af breve med angiven værdi, dog bortset fra de i art. 11 nævnte tilfælde. Deres ansvar gælder såvel for breve, der befordres i åben transit, som for breve, der befordres i lukkede afslutninger.

2. Afsenderen har ret til en erstatning, der i princippet svarer til bortkomstens, indholdsberøvelsens eller beskadigelsens virkelige beløb; der tages ikke hensyn til inddirekte skade eller tabt vinding. Dog kan denne erstatning i intet tilfælde overstige værdiangivelsens beløb i guldfrancs. Såfremt et luftpostbrev med angiven værdi skal omekspederes eller tilbagesendes til afsendelseslandet ad overfladevejen, er ansvaret for denne anden befordringsstrækning begrænset til det ansvar, der gælder for forsendelser, som sendes ad denne vej.

3. Som en afvigelse fra § 2, har adressaten ret til erstatning efter udleveringen af et indholdsberøvet eller beskadiget brev med angiven værdi.

4. Erstatningen beregnes efter den til guldfrancs omsatte pris, der gjaldt for værdigenstande af samme art på det sted og på det tidspunkt, hvor forsendelsen blev modtaget til postbesørgelse. Hvis genstanden ikke har nogen salgspris, beregnes erstatningen efter deres almindelige, på samme grundlag skønsmæssigt fastsatte værdi.

5. Når der skal udbetales erstatning, fordi et brev med angiven værdi er gået tabt, eller fordi det fuldstændigt er berøvet sit indhold, eller det er blevet fuldstændig ødelagt, har afsenderen eller ved anvendelse af § 3, adressaten, desuden krav på tilbagebetaling af den erlagte porto og de erlagte gebyrer, dog med undtagelse af forsikringsgebyret, som i alle tilfælde beholdes af poststyrelsen i afsendelseslandet.

6. Afsenderen har ret til at afstå fra den i § 2 hjemlede ret til erstatning til fordel for adressaten. Omvendt har adressaten adgang til at afstå fra den i § 3 hjemlede ret

til fordel for afsenderen. Såvel afsenderen som adressaten kan bemyndige en tredjemand til at modtage erstatningen, hvis den indre lovgivning tillader dette.

Art. 11. Poststyrelsernes fritagelse for ansvar.

1. Poststyrelserne ophører at være ansvarlige for breve med angiven værdi, hvis udlevering de har foretaget enten efter de i deres indenrigske reglement for forsendelser af samme art fastsatte regler eller på den i konventionens art. 11, § 3, foreskrevne måde; ansvaret vedvarer dog:

a) når det enten før udleveringen eller ved udleveringen af forsendelsen konstateres, at indholdsberøvelse har fundet sted, eller at forsendelsen er beskadiget, eller når adressaten, i tilfælde af tilbagesendelse afsenderen, og såfremt vedkommende indenrigske bestemmelser tillader det, tager forbehold ved udleveringen af en forsendelse, der er indholdsberøvet eller beskadiget;

b) når adressaten, eller i tilfælde af tilbagesendelse afsenderen, uanset at han har afgivet kvittering uden bemærkninger, uden ophold erklærer over for det postvæsen, som har udleveret forsendelsen til ham, at han har konstateret en uregelmæssighed, og fører bevis for, at indholdsberøvelsen eller beskadigelsen ikke er sket efter udleveringen.

2. Poststyrelserne er ikke ansvarlige:

1º for bortkomst, indholdsberøvelse eller beskadigelse af breve med angiven værdi:

a) i tilfælde af vis major; den poststyrelse, på hvis område bortkomsten, indholdsberøvelsen eller beskadigelsen har fundet sted, skal på grundlag af sit lands lovgivning afgøre, om bortkomsten, indholdsberøvelsen eller beskadigelsen skyldes omstændigheder, der må betragtes som vis major; disse omstændigheder skal meddeles poststyrelsen i afsendelseslandet, såfremt denne fremsætter anmodning herom. Dog består ansvaret for poststyrelsen i afsendelseslandet, når denne har påtaget sig at dække risikoen ved vis major;

b) når de ikke kan gøre rede for forsendelserne som følge af tjenstlige dokumenters ødelæggelse ved vis major, dog med det forbehold, at der ikke i øvrigt er ført bevis for deres ansvar;

c) når skaden er forårsaget ved afsenderens fejl eller forsømmelse eller skyldes beskaffenheden af indholdet i forsendelsen;

d) når det drejer sig om forsendelser, hvis indhold falder ind under de i art. 5 indeholdte forbud, og for så vidt forsendelserne er blevet beslaglagt eller tilintetgjort af vedkommende kompetente myndighed på grund af indholdet;

e) når der er tale om forsendelser, for hvilke der svigagtigt er angivet en højere værdi end indholdets virkelige værdi;

f) når afsenderen ikke har iværksat efterspørgsel inden for en frist af et år at regne fra dagen efter forsendelsens indlevering;

2º for breve med angiven værdi, som er beslaglagt i henhold til bestemmelseslandets lovgivning;

3º for så vidt angår sø- eller luftbefordring, når poststyrelserne i de kontraherende lande har meddelt, at de ikke er i stand til at overtage ansvaret for værdiforsendelser ombord på de skibe eller de luftfartøjer, som de benytter; disse poststyrelser skal dog for breve med angiven værdi, som transiterer i lukkede afslutninger, påtage sig det for rekommanderede forsendelser fastsatte ansvar.

3. Poststyrelserne påtager sig intet ansvar for tolddeklarationerne, uanset hvorledes disse er udfærdiget, eller for afgørelser, der træffes af toldmyndighederne ved undersøgelser af forsendelser, som er afgivet til toldkontrol.

Art. 12. Afsenderens ansvar.

1. Afsenderen af et brev med angiven værdi er, inden for samme grænser som poststyrelserne selv, ansvarlig for enhver skade, der forårsages på andre postforsendelser

som følge af, at han har afsendt forbudte genstande, eller fordi han ikke har iagttaget de for tilladelsen til postbesørgelsen foreskrevne regler, alt under forudsætning af, at der ikke foreligger fejl eller forsømmelse fra postvæsenets eller transportørernes side.

2. Den omstændighed, at indleveringsposthuset har modtaget et sådant brev med angiven værdi til postbesørgelse, fritager ikke afsenderen for ansvar.

3. Den poststyrelse, der konstaterer en skade, der skyldes afsenderens fejl, underretter poststyrelsen i afsendelseslandet derom, og det påhviler i givet fald denne at forfølge sagen over for afsenderen.

Art. 13. Bestemmelse af ansvaret mellem poststyrelserne.

1. Indtil bevis for det modsatte foreligger, påhviler ansvaret den poststyrelse, som efter at have modtaget forsendelsen uden bemærkning og efter at være forsynet med alt forskriftsmæssigt materiale til brug ved undersøgelsen hverken kan godtgøre, at udlevering til adressaten har fundet sted, eller eventuelt at rigtig overlevering til et andet postvæsen er sket.

2. Indtil bevis for det modsatte foreligger og under forbehold af §§ 5, 8 og 9, er poststyrelsen i et transitland eller i bestemmelseslandet fritaget for ethvert ansvar:

a) når den har iagttaget bestemmelserne i ekspeditionsreglementets art. 108 vedrørende den individuelle undersøgelse af breve med angiven værdi;

b) når den kan godtgøre, at efterspørgslen først er iværksat over for den, efter at de tjenstlige dokumenter, som har henhold til den efterspurgte forsendelse, er tilintetgjort som følge af, at den i art. 108 i ekspeditionsreglementet til konventionen fastsatte opbevaringsfrist er udløbet; dette forbehold medfører ikke noget retstab for reklamanten.

3. Når bortkomsten, indholdsberøvelsen eller beskadigelsen har fundet sted i et luftfartsselskabs tjeneste, er poststyrelsen i det land, der opkræver befordringsafgifterne ifølge art. 74, § 1, i konventionen, forpligtet til under forbehold af art. 1, § 3, i konventionen og § 6 i nærværende artikel, at godtgøre poststyrelsen i afsendelseslandet den til afsenderen udbetalte erstatning. Det påhviler den at opkræve dette beløb hos det ansvarlige luftfartsselskab. Hvis poststyrelsen i afsendelseslandet i henhold til konventionens art. 74, § 2, afregner befordringsafgifterne direkte med luftfartsselskabet, skal den selv opkræve erstatningsbeløbet hos dette selskab.

4. Indtil bevis for det modsatte foreligger, er den poststyrelse, som har overleveret et brev med angiven værdi til en anden poststyrelse, frigjort for ethvert ansvar, hvis det udvekslingspostkontor, til hvilket forsendelsen er overleveret, ikke med første post, som kunne benyttes efter dekarteringen, til poststyrelsen i afsendelseslandet har fremsendt en protokol, der konstaterer mangel af eller indgreb i enten hele bundtet med værdiforsendelser eller selve forsendelsen.

5. Hvis bortkomsten, indholdsberøvelsen eller beskadigelsen har fundet sted under befordringen, uden at det er muligt at fastslå, på hvilket lands område eller i hvilket lands posttjeneste bortkomsten m. v. er sket, skal de pågældende poststyrelser bære skaden med lige dele; hvis indholdsberøvelsen eller beskadigelsen er blevet konstateret i bestemmelseslandet eller, i tilfælde af tilbagesendelse til afsenderen, i afsendelseslandet, påhviler det dog poststyrelsen i dette land at bevise,

a) at hverken bundtet, konvolutten eller sækken og dens lukke eller forsendelsens emballage og lukke bar synlige tegn på indholdsberøvelse eller beskadigelse;

b) at den ved forsendelsens indlevering konstaterede vægt ikke har ændret sig.

Når et sådant bevis er ført af poststyrelsen i bestemmelseslandet eller eventuelt af poststyrelsen i afsendelseslandet, kan ingen af de pågældende øvrige poststyrelser fralægge sig deres del af ansvaret under påberåbelse af, at forsendelsen er overleveret til det følgende postvæsen, uden at dette har fremsat indsigelse.

6. En poststyrelses ansvar over for andre poststyrelser kan i intet tilfælde gå ud over det maksimum for værdiangivelse, som den selv har fastsat.

7. Når et brev med angiven værdi er gået tabt, er blevet berøvet sit indhold eller er blevet beskadiget som følge af vis major, er den poststyrelse, på hvis område eller i hvis tjeneste bortkomsten, indholdsberøvelsen eller beskadigelsen har fundet sted, kun ansvarlig over for poststyrelsen i afsendelseslandet, såfremt begge poststyrelser har påtaget sig risikoen ved vis major.

8. Hvis bortkomsten, indholdsberøvelsen eller beskadigelsen har fundet sted på et transitlands område eller i et transitlands posttjeneste, og poststyrelsen i dette land ikke deltager i denne overenskomst eller har antaget et maksimumsbeløb for værdiangivelse, der er lavere end skadesbeløbet, skal poststyrelsen i afgangslandet bære den skade, som i henhold til bestemmelserne i § 6 i nærværende artikel samt i konventionens art. 1, § 3, ikke dækkes af transitlandets poststyrelse.

9. Den i § 8 fastsatte fremgangsmåde skal ligeledes anvendes, såfremt bortkomsten, indholdsberøvelsen eller beskadigelsen har fundet sted i en søbefordringstjeneste eller under befordring med en luftrute, der henhører under en kontraherende poststyrelse, som ikke påtager sig ansvar (art. 11, § 2, 3⁰).

10. De toldafgifter og andre afgifter, som ikke har kunnet ophæves, skal bæres af de poststyrelser, som er ansvarlige for bortkomsten, indholdsberøvelsen eller beskadigelsen.

11. Den poststyrelse, som har foretaget udbetaling af erstatningen, indtræder inden for beløbet af denne erstatning i den persons rettigheder, som har modtaget erstatningen, med hensyn til al eventuel regres såvel imod adressaten som imod afsenderen eller imod tredjemand.

Art. 14. Afsenderens eller adressatens eventuelle tilbagebetaling af erstatningsbeløbet.

1. Konventionens art. 50 finder anvendelse med hensyn til breve med angiven værdi.

2. Såfremt det ved senere fremkomst af en forsendelse fastslås, at dens indhold er af lavere værdi end det udbetalte erstatningsbeløb, skal afsenderen tilbagebetale erstatningsbeløbet mod udlevering af forsendelsen; afsenderen fritages dog ikke herved for de følger, som en svigagtig angivelse af værdien medfører i henhold til art. 3, § 5.

KAPITEL V.

FORSKELLIGE BESTEMMELSER OG SLUTNINGSBESTEMMELSER.

Art. 15. Anvendelse af konventionen.

Verdenspostkonventionen anvendes i givet fald analogt, med hensyn til alle forhold, hvorom der ikke udtrykkelig er givet bestemmelser i nærværende overenskomst. Som en afvigelse fra art. 29 i nævnte konvention har poststyrelsen i bestemmelseslandet dog ret til, såfremt det er foreskrevet i dens indenrigske reglementer, at lade en meddelelse om forsendelsens ankomst og ikke selve forsendelsen udbringe som ekspres.

Art. 16. Postkontorer, der deltager i udvekslingen.

Poststyrelserne skal træffe de nødvendige foranstaltninger til, at såvidt muligt alle postkontorer i deres lande deltager i udvekslingen af breve med angiven værdi.

Art. 17. Betingelser for vedtagelse af forslag vedrørende nærværende overenskomst og dens ekspeditionsreglement.

1. For at blive gyldige skal forslag, der forelægges på kongressen vedrørende nærværende overenskomst og dens ekspeditionsreglement, godkendes af flertallet af de i overenskomsten deltagende medlemslande, som er til stede på kongressen, og som del-

tager i afstemningen. Mindst halvdelen af de på kongressen repræsenterede medlemslande, der deltager i overenskomsten, skal være nærværende ved stemmeafgivningen.

2. For at blive gyldige skal forslag, der fremsættes i tiden mellem to kongresser vedrørende nærværende overenskomst og dens ekspeditionsreglement, opnå:

a) enstemmighed, hvis det drejer sig om nye bestemmelser, eller om ændring af bestemmelserne i denne overenskomsts art. 1–8, 10–15, 17 og 18, samt af art. 113 i dens ekspeditionsreglement;

b) to tredjedele af stemmerne, hvis det drejer sig om en reel ændring enten af bestemmelserne i andre af denne overenskomsts artikler end de under litra a) nævnte eller af bestemmelserne i art. 101, § 2, 102–105, 106, §§ 2–5, 107–109 og 112, litra f) og g) i dens ekspeditionsreglement;

c) stemmeflerhed, hvis det drejer sig om ændring i andre af ekspeditionsreglementets artikler eller om fortolkning af bestemmelserne i denne overenskomst og i dens ekspeditionsreglement bortset fra det i statuttens art. 32 omhandlede tilfælde af uoverensstemmelse, som skal underkastes voldgift.

Art. 18. Overenskomstens ikraftsættelse og gyldighedsperiode.

Denne overenskomst skal sættes i kraft den 1. januar 1976 og forbliver gældende indtil ikrafttrædelsen af akterne fra den følgende kongres.

Til bekræftelse heraf har de befuldmægtigede for regeringerne i de kontraherende lande underskrevet denne overenskomst i ét eksemplar, der forbliver deponeret i arkivet hos den regering, i hvis land foreningen har sit sæde. En genpart overleveres hver part af regeringen i det land, hvor kongressen har været afholdt.

Lausanne, den 5. juli 1974.

Slutningsprotokol til overenskomst angående breve med angiven værdi.

Umiddelbart før underskriften af den under dags dato indgåede overenskomst angående breve med angiven værdi er underskrevne befuldmægtigede kommet overens om følgende:

Eneste artikel. Toldpligtige genstande.

Med henvisning til art. 5 modtager poststyrelserne i Bangladesh, Kina, El Salvador og Jugoslavien ikke breve med angiven værdi, der indeholder toldpligtige genstande.

Til bekræftelse heraf har underskrevne befuldmægtigede udfærdiget denne protokol, der skal have samme kraft og samme gyldighed, som hvis dens bestemmelser var optaget i selve overenskomsten, til hvilken den har henhold, og de har underskrevet den i ét eksemplar, der forbliver deponeret i arkivet hos den regering, i hvis land foreningen har sit sæde. En genpart overleveres hver part af regeringen i det land, hvor kongressen har været afholdt.

Lausanne, den 5. juli 1974.

Ekspeditionsreglement til overenskomsten angående breve med angiven værdi.

I henhold til art. 22, § 5, i den i Wien den 10. juli 1964 indstiftede statut for Verdenspostforeningen har underskrevne i deres respektive poststyrelsers navn efter fælles aftale vedtaget følgende bestemmelser til gennemførelse af overenskomsten angående breve med angiven værdi:

KAPITEL I.

ALMINDELIGE BESTEMMELSER.

Art. 101. Oplysninger, der skal gives af poststyrelserne.

1. Poststyrelserne i de kontraherende lande, mellem hvilke der er etableret direkte udveksling, skal på grundlag af oversigter som vedføjede formular VD 1 tilstille hverandre oplysninger angående udvekslingen af breve med angiven værdi.

2. Poststyrelserne skal mindst tre måneder, før de sætter overenskomsten i kraft, ved det internationale bureaus mellemkomst meddele eller tilstille de øvrige poststyrelser:

a) størrelsen af de forsikringsgebyrer, som de i henhold til overenskomstens art. 7 anvender i deres tjeneste for breve med angiven værdi;
b) det maksimumsbeløb, som de tillader for værdiangivelse ved befordring ad overfladevejen, henholdsvis ad luftvejen;
c) eventuelt en fortegnelse over de af deres postkontorer, der deltager i tjenesten.
d) eventuelt hvilke af deres til befordring af almindelig brevpost benyttede regelmæssige søbefordringstjenester eller luftruter, der med påtagelse af ansvar kan benyttes til befordring af breve med angiven værdi.

3. Enhver senere ændring skal meddeles uden ophold.

KAPITEL II.

BETINGELSER FOR MODTAGELSE TIL POSTBESØRGELSE. INDLEVERING.

Art. 102. Forsendelsernes beskaffenhed.

1. Breve med angiven værdi skal opfylde følgende betingelser for at kunne modtages til postbesørgelse:

a) de skal være forseglet enten med identiske laksegl, med plomber, eller på anden betryggende måde med ensartet aftryk af afsenderens signet eller særlige mærke;
b) konvolutterne eller indpakningerne skal være solide og være af en sådan beskaffenhed, at seglene sidder fuldstændigt fast; konvolutterne skal være fremstillet i et enkelt stykke; det er forbudt at benytte konvolutter eller indpakninger, der er helt gennemsigtige, eller som er forsynet med rude.
c) beskaffenheden skal være således, at der ikke kan gøres indgreb i indholdet, uden at konvolutten, indpakningen eller seglene beskadiges synligt;

d) seglene, de til frankering benyttede frimærker, posttjenstlige vignetter og andre offentlige tjenesters etiketter skal anbringes med mellemrum, for at de ikke kan tjene til at skjule beskadigelser af konvolutten eller indpakningen; frimærkerne og vignetterne må ikke være bøjet om på den anden side af konvolutten eller indpakningen, således at de dækker en kant. Det er forbudt at anbringe andre vignetter på værdibreve end posttjenstlige vignetter eller andre offentlige tjenesters vignetter, hvis anvendelse kan være foreskrevet ifølge afsendelseslandets indre lovgivning.
e) hvis værdibrevene er forsynet med en korsvis omsnøring og forseglet på den under a) anførte måde, er det ikke nødvendigt at forsegle selve omsnøringen.

2. Breve med angiven værdi, der i det ydre fremtræder som æsker, skal yderligere opfylde følgende betingelser:
a) deres indpakning skal bestå af tilstrækkeligt modstandsdygtigt træ, metal eller plasticmateriale;
b) trææskers sider skal være mindst 8 millimeter tykke;
c) overside og underside skal være dækket af hvidt papir til anførsel af modtagerens adresse og værdiangivelsen samt til anbringelse af poststempler; disse æsker skal forsegles på de fire sideflader på den i § 1, litra a) anførte måde; hvis det er nødvendigt for at sikre dem mod indgreb, skal æskerne omsnøres med korsvis anbragt stærkt sejlgarn uden sammenknytninger, hvis ender samles under et segl af lak, der skal udvise aftryk af afsenderens private signet.

3. Endvidere gælder følgende bestemmelser:
a) frankeringen kan erstattes af en påtegning i tal om det opkrævede beløb i afsendelseslandets mønt i følgende form: »Taxe perçue kr. ..... øre .....«. Denne påtegning skal anbringes i øverste højre hjørne af adressesiden, og afsendelsespostkontorets dagstempel skal anbringes ved siden af påtegningen;
b) forsendelser, der er adresseret til initialer, eller hvis adresse er skrevet med blyant, eller hvis udskrift udviser raderinger eller rettelser, modtages ikke til postbesørgelse. Såfremt sådanne forsendelser fejlagtigt måtte være modtaget, skal de ufravigeligt tilbagesendes til afsendelsespostkontoret.

Art. 103. Angivelse af værdien.

1. Værdiangivelsen skal anføres i afsendelseslandets mønt og skal af afsenderen eller dennes befuldmægtigede anføres oven over forsendelsens adresseangivelse i latinske bogstaver skrevet helt ud og med arabiske tal uden raderinger eller rettelser, selv om disse er bekræftet. Værdiangivelsens beløb må ikke anføres med blyant eller blækstift.

2. Det angivne værdibeløb skal af afsenderen eller af indleveringspostkontoret omsættes til guldfrancs. Resultatet af omsætningen, der eventuelt rundes op til hele francs, skal anføres i tal ved siden af eller under de tal, der angiver værdibeløbet i afsendelseslandets mønt; beløbet i guldfrancs skal understreges med en tyk streg med farveblyant. Omsætningen foretages ikke i direkte forbindelser mellem lande, der har fælles mønt.

3. Såfremt det ved en eller anden omstændighed eller ved erklæringer fra de pågældende personers side kan konstateres, at der foreligger svigagtig angivelse af en højere værdi end den i et brev virkelig indlagte værdi, skal der hurtigst muligt gives postvæsenet i afsendelseslandet underretning derom, eventuelt ledsaget af bilagene vedrørende en foretaget undersøgelse.

Art. 104. Toldkontrol.

Breve med angiven værdi, som skal afgives til toldkontrol, skal behandles efter bestemmelserne i art. 116, §§ 1 og 2, i konventionens ekspeditionsreglement.

Art. 105. Behandling ved indleveringskontoret.

1. Så snart indleveringskontoret har godkendt et brev med angiven værdi til postbesørgelse, foretages følgende:

a) den nøjagtige vægt i gram anføres på brevet i øverste venstre hjørne af adressesiden;
b) brevet forsynes på adressesiden med et stempel, der angiver indleveringssted og indleveringsdato;
c) brevet forsynes med en lyserød vignet som vedføjede formular VD 2, der i latinske bogstaver angiver bogstavet »V«, indleveringspostkontorets navn samt brevets registernummer; poststyrelserne har imidlertid ret til at erstatte denne vignet med den i art. 130, § 4 i konventionens ekspeditionsreglement omhandlede vignet C 4 samt en lille lyserød vignet, der med meget tydelige typer bærer angivelsen »Valeur déclarée«.

2. Der må ikke af postvæsenet i transitlande anføres noget løbenummer på forsiden af breve med angiven værdi.

KAPITEL III.

UDVEKSLING AF BREVE MED ANGIVEN VÆRDI.

Art. 106. Dirigeringsveje og overleveringsmåder.

1. Hver poststyrelse fastsætter ved hjælp af de fra de pågældende andre poststyrelser modtagne oversigter VD 1 de dirigeringsveje, som skal benyttes ved befordringen af dens breve med angiven værdi.

2. Overleveringen af breve med angiven værdi mellem lande, der grænser til hinanden, eller som er forbundet ved en direkte søbefordringstjeneste eller en direkte luftrute, skal foretages af de udvekslingspostkontorer, som de to pågældende poststyrelser udpeger efter fælles aftale.

3. I forbindelsen mellem lande, der er adskilt ved ét eller flere transitlande, skal breve med angiven værdi følge den mest direkte rute. Dog kan de pågældende poststyrelser ligeledes træffe aftale om at lade viderebefordring i åben transit foregå ad omveje, i det tilfælde, at fremsendelsen ad den direkte rute ville bevirke, at ansvaret ikke var dækket for hele befordringsstrækningen.

4. Forsendelserne kan efter tjenestens tarv afsendes i lukkede afslutninger eller overleveres i åben transit til postvæsenet i det første transitland, hvis dette er i stand til at foretage viderebefordringen efter de i oversigterne VD 1 fastsatte betingelser; dog har enhver transitydende poststyrelse ret til, hvis den konstaterer, at antallet af forsendelser i åben transit er så stort, at dens posttjeneste derved besværliggøres, at forlange, at breve med angiven værdi skal overleveres den i lukkede afslutninger fra afsendelseslandets postvæsen til udvekslingspostkontorerne i bestemmelseslandet.

5. Der forbeholdes poststyrelserne i afsendelseslandet og bestemmelseslandet ret til at træffe aftale om at udveksle breve med angiven værdi i lukkede afslutninger med benyttelse af ét eller flere transitlandes posttjeneste, uanset om transitlandene deltager i overenskomsten eller ej. Poststyrelserne i transitlandene skal underrettes i rimelig tid.

Art. 107. Behandling ved det afsendende udvekslingspostkontor.

1. Breve med angiven værdi skal af det afsendende udvekslingspostkontor opføres i særlige værdikarter som vedføjede formular VD 3 med alle angivelser efter disse formularers tekst. Ud for angivelserne vedrørende ekspresforsendelser eller luftpostforsendelser anføres bemærkningen »Exprès« eller »Par avion« i rubrik »Observations«.

2. Breve med angiven værdi samles med kartet eller karterne i ét eller flere særlige bundter, der sammensnøres med sejlgarn, indpakkes i stærkt papir, omsnøres udvendigt

med sejlgarn og forsegles med fint lak på alle overfald med benyttelse af det afsendende udvekslingspostkontors signet. Disse bundter skal påtegnes »Valeurs déclarées«.

3. Breve med angiven værdi kan i stedet for at samles i et bundt indlægges i en konvolut af stærkt papir, der lukkes ved hjælp af laksegl.

4. Bundterne eller konvolutterne med breve med angiven værdi kan også lukkes med gummierede segloblater med påtrykt angivelse af postvæsenet i afslutningens afsendelsesland, medmindre postvæsenet i afslutningens bestemmelsesland kræver, at de skal forsegles med lak eller plomberes. Et aftryk af afsendelseskontorets dagstempel skal anbringes på oblaten, således at det findes dels på denne og dels på emballagen.

5. Hvis antallet eller omfanget af breve med angiven værdi gør det nødvendigt, kan de nedlægges i en sæk, som skal lukkes forsvarligt og forsegles med laksegl eller plomberes.

6. Tilstedeværelsen af konvolutter, bundter eller sække, der indeholder breve med angiven værdi, markeres i afdeling III i brevpostkartet, formular C 12 (vedføjet ekspeditionsreglementet til konventionen); såfremt afslutningen ikke indeholder konvolutter, bundter eller sække med forsendelser med angiven værdi, skal bemærkningen »Néant« anføres i denne afdeling.

7. Brevpostkarter C 12 vedrørende afslutninger, der indeholder breve med angiven værdi, anbringes i en lyserød konvolut.

8. Bundtet, konvolutten eller sækken med forsendelser med angiven værdi skal nedlægges i den pakke eller sæk, som indeholder de rekommanderede forsendelser, eller såfremt sådanne ikke foreligger, i det bundt eller den sæk, som normalt indeholder de rekommanderede forsendelser. Såfremt de rekommanderede forsendelser er nedlagt i mere end én sæk, skal bundtet, konvolutten eller sækken med forsendelser med angiven værdi nedlægges i den sæk, til hvis hals den særlige konvolut med brevpostkartet er fastgjort.

9. Den ydre sæk, der indeholder breve med angiven værdi, skal være i ubeskadiget stand, og om muligt skal den foroven være forsynet med en vulst, der hindrer at sækken åbnes ulovligt, uden at dette efterlader synlige spor.

Art. 108. Behandling ved det modtagende udvekslingskontor eller ved bestemmelsespostkontoret.

1. Ved modtagelsen af en afslutning indeholdende breve med angiven værdi skal det modtagende udvekslingskontor foretage følgende:

a) det forvisser sig om, at den ydre sæk, bundtet, konvolutten eller den indre sæk, der indeholder breve med angiven værdi, ikke frembyder nogen uregelmæssighed i det ydre, og at udfærdigelsen er sket i overensstemmelse med bestemmelserne i art. 107;
b) det foretager en afkrydsning af brevene med angiven værdi og en individuel undersøgelse af hvert af disse;
c) det berigtiger eller videresender værdikarterne under iagttagelse af de i art. 158, §§ 3, 5–7 og 9–13, i ekspeditionsreglementet til konventionen vedrørende rekommanderede forsendelser fastsatte bestemmelser.
d) det undersøger, om afslutningen er ankommet i nummerorden efter sin afsendelse.

2. Ved uregelmæssigheder tages der omgående forbehold over for det overleverende postvæsen.

3. Konstateringen af en mangel, et indgreb eller enhver anden uregelmæssighed af en sådan art, at de pågældende poststyrelsers ansvar bliver aktuelt, skal øjeblikkelig meddeles ved telex eller telegram til afsendelsesgrænsepostkontoret eller til det transitydende postvæsen. Der skal tillige udfærdiges en protokol som vedføjede VD 4. Det skal deri anføres, i hvilken stand afslutningens emballage var ved ankomsten. Medmindre det er umuligt, og dette begrundes, skal sækken, konvolutten, omsnøringen, segl og plomber såvel som alle bundter eller indre og ydre sække, hvori brevene med angiven har været indlagt, opbevares intakt i seks uger at regne fra datoen for karteringen

og tilsendes poststyrelsen i afsendelseslandet, hvis dette anmoder derom. Protokollen sendes som rekommanderet forsendelse til den poststyrelse, under hvilken det afsendende udvekslingspostkontor hører, hvilket skal ske uafhængigt af den tilbagemeldelse, som straks skal tilstilles dette kontor. En genpart af protokollen skal samtidig indsendes til det modtagende udvekslingspostkontors egen foresatte centralstyrelse eller til et andet af denne udpeget styrelsesorgan.

4. Uden at bestemmelserne i § 3 derved kan fraviges, skal et udvekslingspostkontor, som fra et andet udvekslingspostkontor modtager en beskadiget eller utilstrækkeligt indpakket forsendelse, viderebefordre den under iagttagelse af følgende regler:

a) hvis det drejer sig om en ringe beskadigelse, eller hvis seglene kun er delvis ødelagt, er det tilstrækkeligt at forsegle forsendelsen pány for at sikre indholdet, dog på betingelse af, at det er givet, at indholdet hverken er beskadiget eller efter vægten at dømme formindsket. De segl, der findes på forsendelsen, skal lades urørte. Om fornødent skal forsendelserne ompakkes, hvorved den oprindelige indpakning såvidt muligt skal bevares;

b) hvis forsendelsens tilstand er således, at indholdet har kunnet udtages, skal kontoret tjenstligt åbne forsendelsen og kontrollere indholdet. Resultatet af kontrolleringen af forsendelsens indhold skal optages i en protokol VD 4, af hvilken en genpart skal vedhæftes forsendelsen; denne ompakkes;

c) i alle tilfælde skal forsendelsens vægt ved ankomsten og dens nye vægt konstateres og anføres på konvolutten; denne angivelse skal efterfølges af påtegningen »Cacheté d'office à ....« eller »Remballé à ....«, og ved siden heraf skal anbringes et aftryk af dagstemplet og de tjenestemænds underskrift, som har foretaget forseglingen eller ompakningen.

5. Ethvert ufrankeret eller utilstrækkeligt frankeret brev med angiven værdi skal udleveres til adressaten uden opkrævning af porto undtagen i det i konventionens art. 31, § 5, omhandlede tilfælde; uregelmæssigheden skal dog meddeles indleveringspostkontoret ved tilbagemeldelse.

6. Bestemmelsespostkontoret skal på bagsiden af hvert brev med angiven værdi anbringe et aftryk af sit dagstempel med angivelse af ankomstdagen.

Art. 109. Udlevering af et brev med angiven værdi, der har været genstand for indholdsberøvelse eller er beskadiget.

1. I de i overenskomstens art. 11, § 1, litra a) og b), omhandlede tilfælde, skal det kontor, der foretager udleveringen, i den pågældendes nærværelse udfærdige en protokol VD 4 i tre eksemplarer og så vidt muligt foranledige den medunderskrevet af adressaten. En genpart af protokollen udleveres til adressaten; i tilfælde af at der nægtes modtagelse af forsendelsen eller hvis denne omekspederes, vedhæftes genparten forsendelsen; en anden genpart opbevares hos det postvæsen, der har udfærdiget protokollen.

2. En kopi af den i henhold til art. 108, § 4, litra b), udfærdigede protokol VD 4 vedhæftes forsendelsen og behandles i tilfælde af udlevering efter bestemmelseslandets reglementer; i tilfælde af, at der nægtes modtagelse af forsendelsen, forbliver den vedhæftet denne.

3. En forsendelse, der er behandlet i overensstemmelse med § 1, tilbagesendes til afsenderen, hvis adressaten nægter at medunderskrive protokollen VD 4, når det kræves i henhold til vedkommende indenrigske reglementer.

Art. 110. Omekspedition. Uanbringelige forsendelser.

1. Ethvert brev med angiven værdi, hvis adressat er afrejst til et andet land, kan eftersendes, hvis dette land udfører værdibrevtjeneste i forbindelse med det første bestemmelsesland. Hvis dette ikke er tilfældet, tilbagesendes brevet straks til afsendelseslandet for at tilbageleveres til afsenderen.

2. Uanbringelige breve med angiven værdi skal tilbagesendes snarest muligt og senest inden for de i konventionens art. 32 fastsatte frister; disse forsendelser opføres i kartet VD 3 og optages i bundtet, konvolutten eller sækken, som er mærket »Valeurs déclarées«.

3. Toldafgifter og andre ikke-postale afgifter, hvis ophævelse ikke har kunnet opnås ved omekspeditionen eller tilbagesendelsen til afsendelsesstedet, skal efter de i art. 137, § 8, i ekspeditionsreglementet til konventionen fastsatte regler afkræves postvæsenet i det nye bestemmelsesland.

KAPITEL IV.

FORSKELLIGE BESTEMMELSER OG SLUTNINGSBESTEMMELSER.

Art. 111. Ændring af adresse.

1. Enhver ad telegrafisk vej fremsat anmodning om ændring af adresse skal med første post bekræftes på den i art. 140, § 1, litra a) i ekspeditionsreglementet til konventionen angivne måde; på den i nævnte artikel omhandlede formular C 7 skal foroven med meget tydelige bogstaver anføres påtegningen: »Confirmation de la demande télégraphique du ....«; bestemmelsespostkontoret skal intet foretage sig ud over at tilbageholde forsendelsen, indtil denne bekræftelse ankommer.

2. Poststyrelsen i bestemmelseslandet kan dog på eget ansvar efterkomme en telegrafisk anmodning uden at afvente bekræftelsen pr. post.

Art. 112. Anvendelse af ekspeditionsreglementet til konventionen.

Bestemmelserne i ekspeditionsreglementet til konventionen og i særdeleshed følgende artikler anvendes for breve med angiven værdi, når der ikke udtrykkeligt er fastsat bestemmelser i nærværende reglement:

a) art. 117 og 136: forsendelser, som skal udleveres fri for afgifter;
b) art. 131: modtagelsesbevis;
c) art. 132: udlevering til adressaten personlig;
d) art. 134 og 153: ekspresbesørgelse;
e) art. 140 og 141: tilbagelevering. Ændring af adresse, dog med tillæg af bestemmelserne i art. 111 i dette reglement;
f) art. 143 og 144: efterspørgsler;
g) art. 163–176: transitafgifter og terminalafgifter.
h) art. 181: afviklingen af afregninger vedrørende forsendelser, som skal udleveres fri for afgifter; dog skal de poststyrelser, som erklærer ikke at kunne tiltræde den i nævnte artikel fastsatte afviklingsmåde, angive de bestemmelser, som de ønsker at anvende.

Art. 113. Ekspeditionsreglementets ikrafttrædelse og gyldighedsperiode.

1. Dette ekspeditionsreglement skal gælde fra den dag, da overenskomsten angående breve med angiven værdi sættes i kraft.

2. Det skal have samme gyldighedsperiode som overenskomsten, medmindre det fornyes efter fælles aftale mellem vedkommende parter.

Lausanne, den 5. juli 1974.

OVERENSKOMST ANGÅENDE POSTPAKKER

Underskrevne befuldmægtigede for medlemslandenes regeringer har i henhold til art. 22, § 4, i den i Wien den 10. juli 1964 indstiftede statut for Verdenspostforeningen efter fælles aftale og under forbehold af bestemmelserne i statuttens art. 25, § 3, vedtaget følgende overenskomst:

Overenskomst angående postpakker.

INDLEDENDE BESTEMMELSER.

Art. 1. Overenskomstens genstand.

Nærværende overenskomst giver regler for udvekslingen af postpakker mellem de kontraherende lande.

Art. 2. Postpakker.

1. Der kan under benævnelsen »postpakker« enten direkte eller ved ét eller flere landes mellemkomst udveksles pakker af vægt indtil 20 kilogram.

2. Udveksling af pakker af vægt over 10 kilogram er fakultativ.

3. Som en undtagelse fra bestemmelserne i §§ 1 og 2 kan maksimumsvægten for de i art. 16 omhandlede postpakker vedrørende posttjenesten være 30 kg.

4. I denne overenskomst, i dens slutningsprotokol og i dens ekspeditionsreglement anvendes forkortelsen »pakke« på alle postpakker.

Art. 3. Pakkebesørgelse ved andre transportselskaber.

1. Ethvert land, hvis postvæsen ikke besørger befordring af pakker, men som tiltræder overenskomsten, har ret til at lade dens bestemmelser gennemføre af transportselskaber. Det kan samtidig begrænse denne tjeneste til pakker, der afsendes fra eller er bestemt til steder, som trafikeres af disse selskaber.

2. Vedkommende poststyrelse skal træffe aftale med transportselskaberne om fuldstændig gennemførelse ved de sidstnævnte virksomheders foranstaltning af alle overenskomstens bestemmelser og særligt om ordningen af udvekslingstjenesten. Poststyrelsen skal være mellemled for dem i alle deres forbindelser med poststyrelserne i de andre kontraherende lande og med det internationale bureau.

Art. 4. Kategorier af pakker.

1. Ved en »almindelig pakke« forstås en pakke, der ikke falder ind under nogen af de i §§ 2 og 3 definerede kategorier.

2. Ved

a) en »værdipakke« forstås en pakke, der er forsynet med en værdiangivelse;

b) en »pakke med frankoseddel« forstås en pakke, for hvilken afsenderen fremsætter erklæring om at ville påtage sig at betale samtlige postale og ikke-postale afgifter, som måtte hvile på pakken ved udleveringen. Denne erklæring kan fremsættes ved indleveringen; den kan tillige fremsættes efter indleveringen, indtil udlevering til adressaten har fundet sted, undtagen i de lande, der ikke tillader denne ordning;

c) en »postopkrævningspakke« forstås en pakke, på hvilken der hviler postopkrævning, og som omhandles i overenskomsten angående forsendelser med postopkrævning;

d) en »forsigtig-pakke« forstås en pakke, der indeholder genstande, der let kan gå i stykker, og som skal behandles med særlig omhu under befordringen;

e) en »voluminøs pakke« forstås

   1° en pakke, hvis udstrækning overskrider de i art. 20, § 11, fastsatte grænser eller de grænser, som poststyrelserne kan fastsætte indbyrdes;

   2° en pakke, som på grund af dens form eller beskaffenhed ikke egner sig til at

stuves sammen med andre pakker, eller som kræver særlige forsigtighedsforanstaltninger;

3° fakultativt, en pakke, der opfylder de i art. 20, § 4, fastsatte betingelser;

f) en »tjenestepakke« forstås en posttjenstlig pakke, der befordres under de i art. 16 nævnte betingelser;

g) en »krigsfangepakke« forstås en pakke, der er bestemt til eller afsendt af de i konventionens art. 16 omhandlede fanger og kontorer.

3. Ifølge forsendelsesmåden eller udleveringsmåden forstås ved

a) en »luftpostpakke« en pakke, der er modtaget til luftbefordring mellem to lande;

b) en »ekspresspakke« en pakke, der straks efter ankomsten til bestemmelseskontoret skal afleveres ved særligt bud på adressatens bopæl, eller for hvilken der i de lande, hvis postvæsen ikke påtager sig aflevering på bopælen ved ekspresbud, skal afleveres en anmeldelse om ankomsten; hvis adressatens bopæl er beliggende uden for ankomstkontorets lokale omdelingsdistrikt, er udbringning ved særligt bud dog ikke obligatorisk.

4. Udvekslingen af værdipakker, pakker med frankoseddel, postopkrævningspakker, forsigtig-pakker, voluminøse pakker, luftpostpakker og eksprespakker kræver forudgående aftale mellem poststyrelserne i afsendelseslandet og bestemmelseslandet.

5. Med hensyn til udvekslingen af værdipakker (der befordres i åben transit), forsigtig-pakker og voluminøse pakker skal poststyrelserne i transitlandene tillige give deres samtykke til transitbefordringen.

Art. 5. Vægtsatser.

1. For de i art. 3 definerede pakker gælder følgende vægtsatser:

Indtil 1 kg;
over 1 indtil 3 kg;
over 3 indtil 5 kg;
over 5 indtil 10 kg;
over 10 indtil 15 kg;
over 15 indtil 20 kg;

2. Som en undtagelse er det tilladt de lande, som på grund af deres indenrigske system ikke kan anvende det metriske decimalvægtsystem, i stedet for de i § 1 fastsatte vægtsatser at anvende følgende ækvivalenter (i vægtenheden »pound«):

Indtil	1	kg	.....	indtil	2	lb				
over	1	indtil	3 kg	.....	over	2	indtil	7	lb	
over	3	indtil	5 kg	.....	over	7	indtil	11	lb	
over	5	indtil	10 kg	.....	over	11	indtil	22	lb	
over	10	indtil	15 kg	.....	over	22	indtil	33	lb	
over	15	indtil	20 kg	.....	over	33	indtil	44	lb	

AFDELING I.

Takster og gebyrer.

Art. 6. Sammensætning af takster og gebyrer.

1. De takster og gebyrer, som poststyrelserne er berettigede til at opkræve hos pakkernes afsendere og adressater, består af grundtaksten, således som denne er defineret i art. 7, og i givet fald af:

a) de i art. 8 omhandlede luftposttillægstakster;

b) de i art. 9–14 omhandlede tillægstakster,
c) de i art. 29, § 3, og 31, § 6, omhandlede postale takster og gebyrer;
d) de i art. 15 omhandlede ikke-postale afgifter.

2. Med undtagelse af de i nærværende overenskomst nævnte tilfælde beholdes takster og gebyrer af den poststyrelse, der har opkrævet dem.

KAPITEL I.

GRUNDTAKSTER OG LUFTPOSTTILLÆGSTAKSTER.

Art. 7. Grundtakster.

1. Poststyrelserne fastsætter de grundtakster, der skal opkræves hos afsenderne.

2. Grundtaksterne skal stå i snæver forbindelse med portoandelene og må i deres helhed som almindelig regel ikke indbringe større beløb end de terminal- og transitandele, som poststyrelserne har ret til at kræve, og som er fastsat i art. 46–51 og 54.

Art. 8. Luftposttillægstakster.

1. Poststyrelserne fastsætter de luftposttillægstakster, der skal opkræves for befordring af pakker ad luftvejen. De har ret til ved fastsættelsen af tillægstaksterne at benytte vægtsatser, der er lavere end første vægtsats.

2. Tillægstaksterne skal stå i snæver forbindelse med befordringsafgifterne og må i deres helhed som almindelig regel ikke indbringe større beløb end disse afgifter.

3. Tillægstaksterne skal være ens for et bestemmelseslands hele område uanset den benyttede dirigering.

KAPITEL II.

TILLÆGSTAKSTER OG GEBYRER.

AFSNIT I.

Takster og gebyrer for visse kategorier af pakker.

Art. 9. Ekspresspakker.

1. Ekspresspakker er undergivet en tillægstakst, der benævnes »ekspresgebyr«. Tillægstaksten udgør højst 1,60 franc, som skal erlægges fuldt ud og forud ved pakkens indlevering, selv om ikke pakken, men kun anmeldelsen kan udbringes ved ekspresbud.

2. Når udbringning pr. ekspresbud medfører særlige foranstaltninger for poststyrelsen i bestemmelseslandet, dels med hensyn til beliggenheden af adressatens bopæl, dels for så vidt angår dagen eller tidspunktet for pakkens ankomst til bestemmelsespostkontoret, anvendes med hensyn til pakkens udbringning og eventuel opkrævning af et supplerende gebyr de i den indenrigske tjeneste gældende bestemmelser for pakker af samme art. Dette tillægsgebyr kan kræves betalt, selv om pakken tilbagesendes til afsendelsesstedet eller omekspederes.

3. Hvis det er tilladt i henhold til bestemmelseslandets indenrigske reglementer, kan adressaterne, med forbehold af § 1, anmode omdelingskontoret om, at de til dem adresserede pakker udbringes ekspres straks ved deres ankomst. I så fald har poststyrelsen i bestemmelseslandet ret til ved udbringningen at opkræve det gebyr, der er gældende i dens indenrigske tjeneste.

Art. 10. Pakker med frankoseddel.

1. Pakker med frankoseddel er undergivet et gebyr for udlevering fri for afgifter, hvis beløb fastsættes til højst 2 francs pr. pakke. Dette gebyr erlægges ud over det i art. 14, litra b), omhandlede gebyr for fremlæggelse for toldvæsenet; det opkræves hos afsenderen som kommissionsgebyr til bestemmelseslandets poststyrelse. Poststyrelsen i afsendelseslandet har tillige ret til at afkræve afsenderen et supplerende gebyr på højst 2 francs, som den beholder som godtgørelse for den i afsendelseslandet ydede tjeneste.

2. Når anmodning om udlevering fri for afgifter fremsættes efter pakkens indlevering, opkræves der hos afsenderen ved anmodningens fremsættelse et gebyr herfor. Til dette gebyr, der fastsættes til højst 3 francs, og som beholdes af poststyrelsen i afsendelseslandet, kommer yderligere luftposttillægstakst eller telegramafgift, såfremt afsenderen har udtrykt ønske om, at hans anmodning fremsendes ad luftvejen eller ad telegrafisk vej.

Art. 11. Værdipakker.

1. For værdipakker skal der forud hos afsenderen opkræves efterfølgende takster og afgifter:

a) takster og afgifter, der er fastsat i nærværende afdeling;
b) fakultativt, et ekspeditionsgebyr, der ikke overstiger det rekommandationsgebyr, der er fastsat i konventionens art. 21, litra n), eller det tilsvarende gebyr i den indenrigske tjeneste, hvis dette er højere, eller, undtagelsesvis, et gebyr på højst 3 francs;
c) almindeligt forsikringsgebyr på højst 1 franc pr. 200 francs eller del af 200 francs af den angivne værdi eller ½ % af det angivne værdibeløb.

2. De postvæsener, der påtager sig at dække den risiko, som kan opstå ved vis major, kan opkræve et gebyr »for risiko ved vis major«, der skal fastsættes således, at dette gebyr og det almindelige forsikringsgebyr tilsammen ikke overstiger det i § 1, litra c) fastsatte maksimum.

3. Poststyrelserne kan tillige hos afsenderne eller adressaterne opkræve de særlige gebyrer, der er fastsat i deres indenrigske lovgivning for ekstraordinære sikkerhedsforanstaltninger i forbindelse med ekspedition af værdipakker.

Art. 12. Forsigtig-pakker. Voluminøse pakker.

1. Forsigtig-pakker og voluminøse pakker er undergivet en tillægstakst, der er lig med 50 % af grundtaksten. Hvis pakken er både »forsigtig« og »voluminøs«, opkræves ovennævnte tillægsgebyr kun én gang. Luftposttillægstaksten for disse pakker forhøjes dog ikke.

2. Den samlede takst afrundes eventuelt opad til nærmeste med 5 delelige beløb.

AFSNIT II.

Takster og gebyrer vedrørende alle kategorier af pakker.

Art. 13. Tillægstakster.

Poststyrelserne har ret til at opkræve efterfølgende tillægstakster:

a) gebyr for fremlæggelse for toldvæsenet, der opkræves af afsendelseslandets poststyrelse; gebyret opkræves som almindelig regel ved pakkens indlevering.
b) gebyr for fremlæggelse for toldvæsenet, der opkræves af poststyrelsen i bestemmelseslandet, enten for aflevering til toldvæsenet samt for fortoldningen eller alene for

aflevering til toldvæsenet; medmindre særlig aftale er truffet, skal dette beløb opkræves ved pakkens udlevering til adressaten; hvis det drejer sig om pakker med frankoseddel, opkræves gebyret dog af poststyrelsen i afsendelseslandet til fordel for bestemmelseslandets poststyrelse;

c) udbringningsgebyr; dette gebyr kan opkræves af poststyrelsen i bestemmelseslandet lige så mange gange, som pakken forsøges afleveret på bopælen; for ekspresspakker kan det dog kun opkræves for afleveringsforsøg ud over det første;

d) gebyr for svar på uanbringelighedsmeddelelse, der opkræves i henhold til bestemmelserne i art. 28, § 3;

e) anmeldelsesgebyr, der opkræves af poststyrelsen i bestemmelseslandet, når dettes indenrigske lovgivning påbyder dette, og når denne poststyrelse ikke påtager sig at aflevere pakkerne på bopælen; dette gebyr opkræves for hver anmeldelse (første anmeldelse og følgende anmeldelser), der eventuelt afleveres på adressatens bopæl, dog med undtagelse af den første anmeldelse vedrørende ekspresspakker;

f) ompakningsgebyr, der opkræves af poststyrelsen i det første af de lande, på hvis område pakken har måttet ompakkes til beskyttelse af indholdet; det opkræves hos adressaten eller i påkommende tilfælde hos afsenderen;

g) poste restante gebyr, der opkræves af poststyrelsen i bestemmelseslandet ved udleveringen af enhver pakke, der er adresseret poste restante;

h) lagerafgift for enhver pakke, der ikke er afhentet inden for den foreskrevne frist, hvad enten pakken er adresseret poste restante eller til bopælen. Denne afgift opkræves af den poststyrelse, der foretager udleveringen og betales til de styrelser, i hvis tjenester pakken har henligget udover den tilladte frist;

i) gebyr for modtagelsesbevis, når afsenderen forlanger et modtagelsesbevis efter de i art. 27 fastsatte regler;

j) gebyr for afskibningsattest, der opkræves i forbindelsen mellem de lande hvis poststyrelser påtager sig at udføre sådan tjeneste, når afsenderen anmoder om at få tilstillet en afskibningsattest;

k) efterspørgselsgebyr, der er omhandlet i art. 38, § 3;

l) gebyr for anmodning om tilbagelevering eller ændring af adresse;

m) vis major gebyr, der opkræves af de poststyrelser, som påtager sig at dække den risiko, der vil kunne opstå som følge af tilfælde af vis major.

Art. 14. Takstskema.

De i art. 13 definerede tillægstakster fastsættes i overensstemmelse med angivelserne i nedenstående skema:

Tillægstakstens betegnelse	Beløb	Bemærkninger
1	2	3
a) Gebyr for fremlæggelse for toldvæsenet, der opkræves af afsendelseslandets poststyrelse	højst 1 franc pr. pakke	
b) Gebyr for fremlæggelse for toldvæsenet, der opkræves af bestemmelseslandets poststyrelse	højst 6 francs pr. pakke	
c) udbringningsgebyr ..	samme gebyr som i den indenrigske tjeneste	

Tillægstakstens betegnelse 1	Beløb 2	Bemærkninger 3
d) gebyr for svar på uanbringelighedsmeddelelse	højst 60 centimer	Hvis der efter afleveringen af uanbringelighedsmeddelelsen skal fremsendes nye forholdsordrer ad telegrafisk vej, må afsenderen eller tredjemand tillige betale telegramgebyret
e) anmeldelsesgebyr	højst lig portoen for et almindeligt indenrigsk brev af første vægtsats	
f) ompakningsgebyr	højst 1 franc pr. pakke	Dette gebyr kan kun beregnes én gang for hele befordringsstrækningen
g) poste restante gebyr	samme gebyr som i den indenrigske tjeneste	
h) lagerafgift	samme gebyr som i den indenrigske tjeneste	højst 20 francs eller den højeste afgift, der er fastsat i den indenrigske lovgivning, hvis denne afgift er højere
i) gebyr for modtagelsesbevis	højst 80 centimer	
j) gebyr for afskibningsattest	højst 1,10 franc pr. pakke	
k) efterspørgselsgebyr ..	højst 90 centimer	Til dette gebyr lægges telegramgebyret, hvis afsenderen har udtrykt ønske om, at hans efterspørgsel skal fremsendes ad telegrafisk vej
l) gebyr for anmodning om tilbagelevering eller ændring af adresse	højst 3 francs	Til dette gebyr lægges: a) den respektive luftposttillægstakst, hvis anmodningen skal fremsendes ad luftvejen b) det respektive telegramgebyr, hvis anmodningen skal fremsendes ad telegrafisk vej
m) vis major gebyr	a) det i art. 11, § 2, nævnte beløb, for så vidt angår værdipakker og b) højst 60 centimer pr. pakke, for så vidt angår pakker uden angiven værdi.	

Art. 15. Afgifter.

1. Poststyrelserne i bestemmelseslandene er berettiget til at opkræve hos adressaterne alle afgifter, herunder navnlig de toldafgifter, som pålægges forsendelserne i bestemmelseslandet.

2. Poststyrelserne forpligter sig til at rette henvendelse til vedkommende myndigheder i deres lande for at opnå, at afgifterne (deriblandt toldafgifter) ophæves for pakker:

a) der tilbagesendes til afsendelsesstedet;
b) som omekspederes til et tredjeland;
c) som afsenderen giver afkald på;
d) som bortkommer i deres land eller tilintetgøres på grund af indholdets fuldstændige ødelæggelse;
e) som er berøvet deres indhold eller beskadiget i deres tjeneste. I disse tilfælde skal der kun anmodes om ophævelse af afgifterne for så vidt angår værdien af det manglende indhold eller i forhold til den værdiforringelse, indholdet har lidt.

AFSNIT III.

Portofrihed.

Art. 16. Tjenestepakker.

1. Fritaget for enhver postal afgift er pakker, der vedrører posttjenesten og som udveksles mellem:

a) poststyrelserne;
b) poststyrelserne og det internationale bureau;
c) postkontorerne i medlemslandene;
d) postkontorerne og poststyrelserne.

2. Med undtagelse af luftpostpakker, der afsendes af det internationale bureau, skal der ikke erlægges luftposttillægstakster for posttjenstlige pakker.

Art. 17. Pakker til krigsfanger og internerede.

Pakker til krigsfanger og internerede er fritaget for enhver postal afgift i medfør af konventionens art. 16. For luftpostpakker skal der dog opkræves luftposttillægstakst.

AFDELING II.

Tjenestens udførelse.

KAPITEL I.

BETINGELSER FOR MODTAGELSEN TIL POSTBESØRGELSE.

AFSNIT I.

Almindelige betingelser for modtagelsen til postbesørgelse.

Art. 18. Betingelser for modtagelsen.

Med forbehold af, at indholdet ikke rammes af de i art. 19 omhandlede forbud eller af de forbud og restriktioner, der er gældende i ét eller flere af de lande, der skal deltage i befordringen, skal enhver pakke for at kunne modtages til postbesørgelse:

a) tilhøre en af de kategorier af pakker, der kan modtages i medfør af art. 4;
b) være indpakket under hensyn til indholdets beskaffenhed og befordringens art;

c) være forsynet med afsenderens og adressatens navne og adresser;
d) opfylde de betingelser med hensyn til vægt og udstrækning, der er fastsat i art. 2 og 20;
e) være frigjort med hensyn til alle porto- og gebyrbeløb, der skal betales til indleveringskontoret, ved frimærker eller ved enhver anden fremgangsmåde, der er tilladt i henhold til afsendelseslandets indenrigske bestemmelser.

Art. 19. Forbud.

Indlæggelse af nedennævnte genstande er forbudt:

a) i alle kategorier af pakker:
   1° genstande, som på grund af deres beskaffenhed eller indpakning kan frembyde fare for posttjenestemænd eller tilsmudse eller beskadige andre pakker eller postmateriellet;
   2° opium, morfin, kokain og andre bedøvende midler; dette forbud gælder dog ikke forsendelser af disse stoffer i egenskab af lægemidler eller i videnskabeligt øjemed til lande, som på disse betingelser tillader forsendelsen;
   3° dokumenter, der har karakter af nutidig og personlig korrespondance, såvel som brevforsendelser af enhver art, der udveksles mellem andre end afsenderen og adressaten eller personer, der bor sammen med disse, herfra dog undtaget:
   – et af efternævnte dokumenter, i åben stand, som kun indeholder de for vedkommende dokument karakteristiske angivelser, og som udelukkende har henhold til de forsendte varer: faktura, følgeseddel eller forsendelsesangivelse, udleveringsseddel;
   – grammofonplader, lydtråde, lyd- eller billedbånd med eller uden lyd- eller billedoptagelser, hulkort, magnetbånd eller lignende genstande samt QSL-kort, når poststyrelsen i afsendelseslandet skønner, at de ikke frembyder karakter af nutidig og personlig korrespondance, og når de udveksles mellem pakkens afsender og adressat eller personer, der bor sammen med disse;
   – andre end de ovenfor nævnte brevforsendelser og dokumenter af enhver art, der har karakter af nutidig og personlig korrespondance, som udveksles mellem pakkens afsender og adressat eller personer, der bor sammen med disse, såfremt de pågældende poststyrelsers indenrigske reglementer tillader det.
   4° levende dyr, medmindre deres befordring med posten er tilladt i henhold til de vedkommende landes postale reglementer;
   5° eksplosive, brandfarlige eller andre farlige stoffer. Poststyrelserne kan dog træffe aftale om at tillade befordring af fænghætter og ladte metalpatroner til håndskydevåben, eksplosionsfri dele til brandrør samt tændstikker, brandfarlige films, rå celluloid og genstande fremstillet af celluloid;
   6° radioaktive stoffer. Poststyrelserne kan dog træffe aftale om at modtage pakker, der indeholder disse stoffer, til befordring enten i deres gensidige forbindelser eller i en enkelt retning. I så fald skal de radioaktive stoffer være behandlet og indpakket efter ekspeditionsreglementets bestemmelser og pakkerne skal fremsendes ad hurtigste vej, normalt ad luftvejen mod betaling af de dertil svarende luftposttillægstakster. De kan kun indleveres af afsendere, der har den fornødne tilladelse dertil.
   7° obscøne eller umoralske genstande.
   8° genstande, hvis indførsel eller udbredelse i bestemmelseslandet er forbudt;
b) i pakker uden angiven værdi, der udveksles mellem to lande, der tillader værdiangivelse: møntstykker, pengesedler eller værdipapirer af enhver art, der lyder på ihændehaveren, forarbejdet eller uforarbejdet platin, guld eller sølv, ædelstene, juveler og andre kostbare genstande. Denne bestemmelse anvendes ikke, når pakkeudvekslingen mellem to poststyrelser, der tillader værdiangivelse, kun kan foretages

i åben transit, med mellemkomst af en poststyrelse, der ikke tillader værdiangivelse. Enhver poststyrelse har ret til at forbyde indlæggelse af guld i barrer i forsendelser med eller uden angiven værdi, der hidhører fra eller er bestemt til dens område eller befordres i åben transit gennem dette område, eller til at begrænse den virkelige værdi af disse forsendelser.

Art. 20. Grænser for udstrækning.

1. Pakker, der befordres ad overfladevejen, må, medmindre de betragtes som voluminøse pakker i henhold til art. 4, § 2, litra e), ikke overskride 1,50 m på en hvilken som helst led eller 3 m, for så vidt angår længden plus den største omkreds målt i en anden retning end længderetningen.

2. De poststyrelser, der ikke tillader de i § 1 fastsatte dimensioner, enten for så vidt angår alle pakker eller for luftpostpakker alene, kan i stedet anvende følgende dimensioner: 1,05 m på en hvilken som helst led, 2 m for så vidt angår længden plus den største omkreds målt i en anden retning end længderetningen.

3. Uanset befordringsmåden må pakker ikke have mindre udstrækning end de for breve i konventionens art. 19, § 6, fastsatte mindstemål.

4. De poststyrelser, som tillader de i § 1 fastsatte dimensioner, har ret til at opkræve en tillægstakst lig med den i art. 12 omhandlede for de pakker, hvis dimensioner overskrider de i § 2 anførte, men som ikke vejer over 10 kg.

Art. 21. Behandling af fejlagtigt modtagne pakker.

1. Når pakker, der indeholder de i art. 19, litra a), nævnte genstande, fejlagtigt er blevet modtaget til postbesørgelse, skal de behandles efter den indenrigske lovgivning i det land, hvis postvæsen konstaterer deres tilstedeværelse; pakker, der indeholder de i samme art., litra a), stk. 2°, 5–7°, omhandlede genstande, må dog ikke i noget tilfælde videresendes til bestemmelsesstedet, udleveres til adressaterne eller tilbagesendes til afsendelsesstedet.

2. Hvis det drejer sig om indlæggelse af en enkelt brevforsendelse, der ikke er tilladt ifølge art. 19, litra a), stk. 3°, behandles denne forsendelse på den i konventionens art. 27 foreskrevne måde, og pakken kan ikke af denne grund tilbagesendes til afsendelsesstedet.

3. Når pakker uden angiven værdi, der udveksles mellem lande, som tillader værdiangivelse, indeholder de i art. 19, litra b), nævnte genstande, skal det tilbagesendes til afsendelsesstedet af det mellemliggende postvæsen, der konstaterer fejlen. Hvis fejlen først konstateres efter modtagelsen i bestemmelseslandet, har dette ret til at udlevere pakken til adressaten på de i dets indenrigske reglementer fastsatte betingelser. Hvis disse reglementer ikke tillader udlevering, skal pakken tilbagesendes til afsendelsesstedet ved anvendelse af bestemmelserne i art. 33.

4. Bestemmelserne i § 3 finder anvendelse på pakker, hvis vægt eller udstrækning væsentlig overskrider de tilladte grænser; dog kan disse pakker i påkommende fald udleveres til adressaten, hvis denne forud har betalt de eventuelle portobeløb.

5. Når en fejlagtigt modtaget pakke hverken udleveres til adressaten eller tilbagesendes til afsendelsesstedet, skal poststyrelsen i afsendelseslandet nøjagtigt underrettes om den behandling, som denne pakke er blevet underkastet.

Art. 22. Afgivelse af afsenderens forholdsordre ved indleveringen.

1. Ved indleveringen af en pakke er afsenderen pligtig til at angive, hvorledes der skal forholdes med pakken i tilfælde af uanbringelighed.

2. Han kan kun give én af følgende forholdsordrer:

a) at en uanbringelighedsmeddelelse skal sendes til ham selv;

b) at en uanbringelighedsmeddelelse skal sendes til en tredjemand, der er bosat i bestemmelseslandet;

c) at pakken straks skal tilbagesendes til afsenderen ad overfladevejen eller ad luftvejen;
d) at pakken skal tilbagesendes til afsenderen ad overfladevejen eller ad luftvejen ved udløbet af en vis frist, der ikke kan overstige den henliggefrist, der er gældende i bestemmelseslandet.
e) at pakken skal udleveres til en anden adressat, eventuelt efter videresendelse ad overfladevejen eller ad luftvejen; (og med forbehold af de i art. 28, § 1, litra c), stk. 2°, nævnte særlige bestemmelser);
f) at pakken skal eftersendes ad overfladevejen eller ad luftvejen til den oprindelige adressat;
g) at afsenderen giver afkald på pakken.

3. Pakkerne kan tilbagesendes uden meddelelse, hvis afsenderen ikke har afgivet forholdsordrer, eller hvis disse er modstridende.

4. Poststyrelserne er berettiget til ikke at tillade anvendelsen af de i § 2, litra a) og b) omhandlede forholdsordrer, når disse ikke er tilladt ifølge deres lovgivning eller deres reglementer.

AFSNIT II.

Særlige betingelser for modtagelse til postbesørgelse.

Art. 23. Værdipakker.

1. Følgende regler er gældende for værdiangivelsen på værdipakker:

a) med hensyn til poststyrelserne:
   1° hver poststyrelse har ret til for sit vedkommende at begrænse værdiangivelsen til et beløb, der ikke må være lavere end 1000 francs, eller til det i dens indenrigske tjeneste gældende beløb, hvis dette er lavere end 1000 francs;
   2° i forbindelsen mellem lande, hvis poststyrelser anvender forskellige maksimumsbeløb, skal den laveste grænse iagttages fra begge sider;
b) med hensyn til afsenderne:
   1° det er forbudt at angive en værdi, der overstiger den virkelige værdi af pakkens indhold;
   2° det er tilladt kun at angive en del af den virkelige værdi af pakkens indhold.

2. Enhver svigagtig angivelse af en højere værdi end den virkelige værdi af pakken kan gøres til genstand for den i afsendelseslandets lovgivning hjemlede retsforfølgning.

3. Ved indleveringen af en værdipakke skal der gratis leveres afsenderen en postkvittering.

Art. 24. Pakker med frankoseddel.

1. En pakke med frankoseddel kan kun modtages, hvis afsenderen forpligter sig til at betale ethvert beløb, som bestemmelseskontoret vil have ret til at opkræve hos adressaten, såvel som det i art. 10 fastsatte kommissionsgebyr.

2. Indleveringskontoret kan kræve, at der stilles fornødent depositum.

KAPITEL II.

BETINGELSER FOR UDLEVERING OG OMEKSPEDITION.

AFSNIT I.

Udlevering.

Art. 25. Almindelige udleveringsregler. Henliggefrister.

1. I almindelighed udleveres pakkerne til adressaterne inden for den kortest mulige frist og i overensstemmelse med de i bestemmelseslandet gældende regler.

2. Pakker, hvis ankomst er blevet anmeldt for adressaterne, holdes til disposition for disse i fjorten dage eller højst en måned at regne fra dagen efter anmeldelsens udsendelse. Henliggefristen kan undtagelsesvis forlænges ud over den nævnte frist, hvis de indenlandske reglementer i bestemmelseslandet tillader det.

3. Såfremt anmeldelse ikke har kunnet ske, er henliggefristen den i bestemmelseslandets indenrigske reglementer fastsatte; denne frist, der også gælder for pakker, der er adresseret poste restante, kan som almindelig regel ikke overskride fem måneder i forbindelse med fjerntliggende lande (således som disse er defineret i art. 107 i ekspeditionsreglementet til konventionen) og tre måneder i forbindelse med andre lande; tilbagesendelse af pakken til afsendelsesstedet skal ske inden udløbet af en kortere frist, hvis afsenderen har forlangt det i et i bestemmelseslandet kendt sprog.

4. De i §§ 2 og 3 fastsatte henliggefrister finder i tilfælde af omekspedition anvendelse på pakker, der skal omdeles af det nye bestemmelseskontor.

Art. 26. Udlevering af eksprespakker.

1. Udleveringen med særligt bud af eksprespakker eller af anmeldelser på eksprespakker forsøges kun én gang.

2. Hvis afleveringsforsøget er forgæves, betragtes pakken ikke længere som en eksprespakke.

Art. 27. Modtagelsesbevis.

Afsenderen af en pakke kan forlange et modtagelsesbevis efter reglerne i konventionens art. 42. Poststyrelserne kan dog begrænse denne tjeneste til at gælde for værdipakker, hvis en sådan begrænsning er foreskrevet i deres indenrigske tjeneste.

Art. 28. Uanbringelighed.

1. Efter modtagelsen af den i art. 22, § 2, litra a) og b), omhandlede uanbringelighedsmeddelelse påhviler det afsenderen eller den deri nævnte tredjemand at give sine forholdsordrer, der kun kan være de i henhold til nævnte artikel, § 2, litra c) til g), tilladte samt en af følgende:

a) at adressaten skal underrettes endnu engang;
b) at adressen skal berigtiges eller fuldstændiggøres;
c) når det drejer sig om en pakke med postopkrævning:
   1° at den skal udleveres til en anden end adressaten mod opkrævning af det anførte beløb;
   2° at den skal udleveres til den oprindelige adressat eller til en anden uden postopkrævning eller mod opkrævning af et beløb, der er lavere end det oprindelige beløb;
d) at den skal udleveres fri for afgifter, enten til den oprindelige adressat eller til en anden.

2. Så længe poststyrelsen i bestemmelseslandet ikke har modtaget afsenderens eller tredjemandens forholdsordrer, er den berettiget til at udlevere pakken til den oprindelige

adressat eller i givet fald til en anden senere angivet modtager eller til at omekspedere pakken til en ny adresse. Efter modtagelsen af de nye forholdsordrer er alene disse gyldige, og de alene skal udføres. De fremsendes ad den hurtigste vej (ad luftvejen eller overfladevejen) eller ad telegrafisk vej, hvis afsenderen eller tredjemanden betaler den respektive telegramafgift.

3. Fremsendelsen af de i § 1 omhandlede forholdsordrer kan give anledning til opkrævning af det i art. 13, litra d), nævnte gebyr, enten hos afsenderen eller hos vedkommende tredjemand; hvis meddelelsen drejer sig om flere pakker, som er indleveret samtidig på samme postkontor af samme afsender til samme adressat, opkræves dette gebyr kun én gang.

Art. 29. Tilbagesendelse til afsendelsesstedet af ikke udleverede pakker.

1. Enhver pakke, der ikke har kunnet udleveres, tilbagesendes til afsendelseskontoret

a) omgående, såfremt
   1° afsenderen har forlangt det i henhold til art. 22, § 2, litra c);
   2° afsenderen eller den i art. 22, § 2, litra b) omhandlede tredjemand har fremsat en ikke tilladt forholdsordre;
   3° afsenderen eller nævnte tredjemand nægter at betale det i art. 28, § 3, hjemlede gebyr;
   4° afsenderens eller nævnte tredjemands forholdsordrer ikke har ført til det ønskede resultat, hvad enten disse forholdsordrer er givet ved pakkens indlevering eller efter modtagelsen af uanbringelighedsmeddelelsen;

b) umiddelbart efter udløbet af:
   1° den frist, der eventuelt måtte være fastsat af afsenderen i medfør af art. 22, § 2, litra d);
   2° de i art. 25 foreskrevne henliggefrister, såfremt afsenderen ikke har rettet sig efter art. 22. I dette tilfælde kan der dog indhentes forholdsordre hos afsenderen;
   3° en frist på 2 måneder at regne fra afsendelsen af uanbringelighedsmeddelelsen, hvis det udfærdigende kontor ikke har modtaget tilstrækkelige forholdsordrer fra afsenderen eller vedkommende tredjemand, eller hvis forholdsordrer ikke er indgået til nævnte kontor.

2. En pakke skal såvidt muligt tilbagesendes ad samme vej som den, der er benyttet ved fremsendelsen. Den kan dog kun tilbagesendes pr. luftpost, hvis afsenderen har garanteret for betalingen af luftposttillægstaksterne.

3. Enhver pakke, der tilbagesendes til afsendelsesstedet i medfør af nærværende artikel, er undergivet

a) de portoandele, som den nye befordring til afsendelseskontoret medfører;
b) de takster og afgifter, der ikke har kunnet ophæves, og som poststyrelsen i bestemmelseslandet er uden dækning for ved pakkens tilbagesendelse til afsendelsesstedet.

4. Disse portoandele, takster og afgifter opkræves hos afsenderen.

Art. 30. Afsenderens abandonnering af en ikke udleveret pakke.

Hvis afsenderen har givet afkald på en pakke, som ikke har kunnet udleveres til adressaten, behandles denne pakke af poststyrelsen i bestemmelseslandet efter dette lands lovgivning.

AFSNIT II.

Omekspedition.

Art. 31. Omekspedition som følge af adressatens bopælsforandring eller på grund af anmodning om ændring af adresse.

1. Omekspedition af en pakke som følge af, at adressaten har skiftet bopæl, eller som følge af en i henhold til art. 37 foretaget ændring af adresse kan foretages enten inden for bestemmelseslandet eller til et andet land.

2. Omekspedition inden for bestemmelseslandet kan foretages enten efter afsenderens anmodning eller efter adressatens anmodning eller, hvis dette er tilladt efter de indenrigske regler, af postvæsenet selv.

3. Omekspedition ud over bestemmelseslandet kan kun finde sted på afsenderens eller adressatens anmodning; i dette tilfælde skal pakken opfylde betingelserne for den nye befordring.

4. Omekspedition på ovenstående betingelser kan også foretages ad luftvejen, hvis det forlanges af afsenderen eller af adressaten, på betingelse af, at betalingen af luftposttillægstaksten for den nye befordring garanteres.

5. Afsenderen kan forbyde enhver omekspedition.

6. Ved første omekspedition eller ved enhver eventuel følgende omekspedition kan for hver pakke opkræves:

a) de takster, som vedkommende land er berettiget til ifølge sine indenrigske reglementer i tilfælde af omekspedition inden for bestemmelseslandet;
b) de portoandele og luftposttillægstakster, som den nye befordring medfører i tilfælde af omekspedition til et andet land;
c) de takster og gebyrer, som poststyrelserne i de tidligere bestemmelseslande ikke har kunnet ophæve.

7. De i § 6 nævnte portoandele, takster og gebyrer opkræves hos adressaten.

Art. 32. Omekspedition af fejlsendte pakker.

1. Enhver pakke, som er modtaget som følge af en fejldirigering, der må tilskrives afsenderen eller postvæsenet i afsendelseslandet, videresendes til det rette bestemmelsessted ad den mest direkte vej, der benyttes af det postvæsen, hvortil pakken er indgået.

2. Enhver luftpostpakke, der er indgået som fejlsendt, skal obligatorisk videresendes ad luftvejen.

3. Enhver pakke, der omekspederes i medfør af nærværende artikel, er undergivet de portoandele, som viderebefordringen til det rette bestemmelsessted medfører, samt de takster og gebyrer, der omhandles i art. 31. § 6, litra c).

4. Disse portoandele, takster og gebyrer debiteres den poststyrelse, hvorunder det udvekslingskontor, der har fejlsendt pakken, hører. Denne poststyrelse opkræver dem i givet fald hos afsenderen.

Art. 33. Tilbagesendelse til afsendelsesstedet af pakker, der fejlagtigt er modtaget til postbesørgelse.

1. Enhver pakke, der fejlagtigt er modtaget til postbesørgelse, og som tilbagesendes til afsendelsesstedet, er undergivet de i art. 29, § 3, nævnte portoandele, takster og gebyrer.

2. Disse portoandele, takster og gebyrer opkræves hos:

a) afsenderen, hvis pakkens fejlagtige modtagelse til postbesørgelse må tilskrives denne, eller hvis den falder ind under et af de i art. 19 nævnte forbud;
b) den poststyrelse, der er ansvarlig for fejlen, såfremt pakken er modtaget til post-

besørgelse på grund af en fejl, der må tilskrives posttjenesten. I dette tilfælde har afsenderen ret til at få tilbagebetalt den erlagte takst.

3. Hvis de portoandele, der er godskrevet den poststyrelse, der tilbagesender pakken, er utilstrækkelige til at dække de i § 1 nævnte portoandele, takster og gebyrer, opkræves de udækkede omkostninger hos poststyrelsen i afsendelseslandet.

4. Hvis der er tale om overskydende portoandele, skal den poststyrelse, som tilbagesender pakken godskrive poststyrelsen i afsendelseslandet disse overskydende andele til tilbagebetaling til afsenderen.

Art. 34. Tilbagesendelse til afsendelsesstedet som følge af indstilling af tjenesten.

Tilbagesendelse af en pakke til afsendelsesstedet som følge af, at en tjeneste er indstillet, sker vederlagsfrit; de portoandele, der er opkrævet for fremsendelsen, og som ikke er godskrevet, tilbagebetales til afsenderen.

KAPITEL III.

SÆRLIGE BESTEMMELSER

Art. 35. Manglende iagttagelse fra postvæsenets side af givne forholdsordrer.

Når poststyrelsen i bestemmelseslandet eller en transitydende poststyrelse ikke har iagttaget de forholdsordrer, der er afgivet enten ved pakkens indlevering eller senere, er den forpligtet til at bære befordringsandelene (for frem- og tilbagesendelsen) og de eventuelle andre takster og gebyrer, som ikke har kunnet ophæves; dog må afsenderen afholde fremsendelsesomkostningerne, såfremt han ved pakkens indlevering eller senere har erklæret, at han i tilfælde af uanbringelighed giver afkald på pakken.

Art. 36. Pakker med genstande, hvis ødelæggelse eller fordærvelse befrygtes at være nær forestående.

De i en pakke indeholdte genstande, hvis ødelæggelse eller fordærvelse må befrygtes at være nær forestående, men også kun sådanne genstande, kan til fordel for den berettigede straks sælges, selv under befordringen, såvel ved fremsendelsen som ved tilbagesendelsen, uden forudgående varsel og uden iagttagelse af retslige formaliteter; hvis salg af en eller anden grund er umuligt, skal de ødelagte eller fordærvede genstande tilintetgøres.

Art. 37. Tilbagelevering. Ændring eller berigtigelse af adressen.

1. Afsenderen af en pakke kan på de i konventionens art. 30 fastsatte betingelser forlange, at pakken skal tilbagesendes til afsendelsesstedet, eller at adressen skal ændres, forudsat at han garanterer for betalingen af de beløb, der påløber for hver ny befordring i henhold til bestemmelserne i art. 29, § 3, og 31, § 6.

2. Poststyrelserne er dog berettiget til ikke at imødekomme de i § 1 nævnte anmodninger, når disse ikke kan modtages i deres indenrigske tjeneste.

Art. 38. Efterspørgsler.

1. Enhver poststyrelse er forpligtet til at modtage efterspørgsler angående pakker, som er indleveret på andre poststyrelsers område.

2. Efterspørgsler er kun tilladt inden for en frist af et år at regne fra dagen efter pakkens indlevering.

3. Medmindre afsenderen fuldt ud har erlagt det i art. 13, litra i), fastsatte gebyr for modtagelsesbevis, giver hver efterspørgsel anledning til opkrævning af et efterspørgselsgebyr efter den i art. 14, litra k), fastsatte takst.

4. Efterspørgsler skal udfærdiges særskilt for almindelige pakker og for værdipakker. Hvis efterspørgsel angår flere samtidigt på samme postkontor af samme afsender til samme adressat indleverede pakker af samme kategori, og som er afsendt ad den samme vej, opkræves gebyret kun én gang.

5. Efterspørgselsgebyret tilbagebetales, hvis efterspørgslen skyldes en tjenestefejl.

AFDELING III.

Ansvar.

Art. 39. Princippet for poststyrelsernes ansvar og ansvarets omfang.

1. Poststyrelserne er ansvarlige for bortkomst, indholdsberøvelse eller beskadigelse af pakker, med undtagelse af de i art. 40 omhandlede tilfælde. Ansvaret er gældende såvel for pakker, der befordres i åben transit, som for pakker, der forsendes i lukkede afslutninger.

2. Afsenderen har ret til en erstatning, der i princippet svarer til bortkomstens, indholdsberøvelsens eller beskadigelsens virkelige beløb; der tages ikke hensyn til indirekte skade eller tabt fortjeneste. Denne erstatning kan dog ikke i noget tilfælde overstige:

a) for værdipakker: værdiangivelsens beløb i guldfrancs; såfremt en luftpostpakke med angiven værdi omekspederes eller tilbagesendes til afsendelsesstedet ad overfladevejen er ansvaret for den nye befordringsstrækning begrænset til det ansvar, der gælder for pakker, der afsendes ad denne vej;

b) for andre pakker følgende beløb:

40 francs pr. pakke af vægt indtil 5 kg;
60 francs pr. pakke af vægt over 5 indtil 10 kg;
80 francs pr. pakke af vægt over 10 indtil 15 kg;
100 francs pr. pakke af vægt over 15 indtil 20 kg;

Poststyrelserne kan aftale i deres indbyrdes forbindelser at anvende maksimumsbeløbet på 100 francs pr. pakke uden hensyn til dens vægt.

3. Erstatningen beregnes efter den til guldfrancs omsatte pris, der gjaldt for varer af samme art på det sted og på det tidspunkt, hvor pakken blev modtaget til postbesørgelse; hvis varerne ikke har nogen salgspris, beregnes erstatningen efter deres almindelige, på samme grundlag skønsmæssigt fastsatte værdi.

4. I det tilfælde, at erstatning skal betales som følge af bortkomst, fuldstændig indholdsberøvelse eller fuldstændig ødelæggelse af en pakke, har afsenderen eller, ved anvendelse af bestemmelsen i § 6, adressaten, desuden krav på tilbagebetaling af de erlagte porto- og gebyrbeløb, dog med undtagelse af forsikringsgebyret; det samme gælder med hensyn til forsendelser, hvis modtagelse adressaterne har nægtet på grund af forsendelsernes dårlige tilstand, for så vidt denne kan tilregnes postvæsenet og medfører ansvar for dette.

5. Såfremt bortkomsten, den fuldstændige indholdsberøvelse eller den fuldstændige ødelæggelse skyldes vis major, der ikke giver anledning til udbetaling af erstatning, har afsenderen ret til tilbagebetaling ikke blot af land-, sø- og luftportoen for den befordring, der ikke er blevet udført, men også af forudbetalte afgifter af enhver art vedrørende en tjeneste, der ikke er ydet.

6. Som en afvigelse fra bestemmelserne i § 2 har adressaten ret til erstatning for en til ham udleveret pakke, der har været genstand for indholdsberøvelse eller som er beskadiget.

7. Afsenderen har adgang til at frasige sig sin ret til erstatning, som omhandlet i § 2, til fordel for adressaten. Omvendt har adressaten adgang til at frasige sig sin ret til erstatning, som omhandlet i § 6, til fordel for afsenderen. Afsenderen eller adressaten kan bemyndige en tredjemand til at modtage erstatningen, hvis den indenrigske lovgivning tillader det.

Art. 40. Poststyrelsernes fritagelse for ansvar.

1. Poststyrelserne ophører at være ansvarlige for pakker, hvis udlevering de har foretaget enten på de i deres indenrigske reglement for forsendelser af samme art fastsatte betingelser eller på de i konventionens art. 11, § 3, foreskrevne betingelser; ansvaret vedvarer dog:

a) når der konstateres indholdsberøvelse eller beskadigelse enten før udleveringen eller ved udleveringen af en pakke, eller når adressaten, evt. afsenderen i tilfælde af tilbagesendelse til afsendelsesstedet, tager forbehold ved udleveringen af en pakke, der er indholdsberøvet eller beskadiget, forudsat at dette er tilladt efter de indenrigske bestemmelser;

b) når adressaten, eller i tilfælde af tilbagesendelse afsenderen, uanset at der er afgivet behørig kvittering, aldeles omgående meddeler den poststyrelse, der har udleveret pakken, at han har konstateret en skade, og fører bevis for, at indholdsberøvelsen eller beskadigelsen ikke har fundet sted efter udleveringen.

2. Poststyrelserne er ikke ansvarlige

1° for bortkomst, indholdsberøvelse eller beskadigelse af pakker

a) i tilfælde af vis major. Det postvæsen, i hvis tjeneste bortkomsten, indholdsberøvelsen eller beskadigelsen har fundet sted, skal på grundlag af sit lands lovgivning afgøre, om denne bortkomst, indholdsberøvelse eller beskadigelse skyldes omstændigheder, der må betragtes som vis major; disse omstændigheder skal meddeles afsendelseslandets poststyrelse, hvis denne fremsætter anmodning herom. Dog består ansvaret for det afsendelseslands poststyrelse, som har påtaget sig at dække risikoen ved vis major (art. 11, § 2);

b) når de ikke kan gøre rede for pakkerne som følge af tjenstlige dokumenters ødelæggelse ved vis major, dog med det forbehold, at der ikke i øvrigt er ført bevis for deres ansvar;

c) når skaden er forårsaget ved afsenderens fejl eller forsømmelse eller skyldes indholdets beskaffenhed;

d) når det drejer sig om pakker, for hvilke der svigagtigt er angivet en højere værdi end indholdets virkelige værdi;

e) når afsenderen ikke har iværksat efterspørgsel inden for den i art. 38, § 2, fastsatte frist;

f) når det drejer sig om krigsfangepakker.

2° for pakker, der er beslaglagt i henhold til bestemmelseslandets indre lovgivning.

3° for pakker, der er konfiskeret eller tilintetgjort af en dertil kompetent myndighed, når det drejer sig om pakker, hvis indhold falder ind under de i art. 19, litra a), stk. 2°, 4°–8° samt litra b) anførte forbud;

4° for så vidt angår sø- og luftbefordring, når de har meddelt, at de ikke kan påtage sig ansvaret for pakker med angiven værdi om bord på de skibe eller de luftfartøjer, som de benytter; disse styrelser påtager sig dog for transiterende værdipakker i lukkede afslutninger ansvar i samme omfang som for pakker af samme vægt uden angiven værdi.

3. Poststyrelserne påtager sig intet ansvar for tolddeklarationer, uanset under hvilken form disse er afgivet, samt for afgørelser, der træffes af toldvæsenet ved eftersyn af pakker, der er afgivet til toldkontrol.

Art. 41. Afsenderens ansvar.

1. Afsenderen af en pakke er inden for samme grænser som poststyrelserne selv ansvarlig for enhver skade, der forårsages på andre postforsendelser som følge af afsendelse af ikke tilladte genstande eller manglende iagttagelse af forsendelsesbetingelser, alt under den forudsætning, at der ikke foreligger fejl eller forsømmelse fra postvæsenets eller transportørernes side.

2. Den omstændighed, at en sådan pakke er modtaget til postbesørgelse af indleveringskontoret, fritager ikke afsenderen for hans ansvar.

3. Den poststyrelse, som konstaterer en skade, der skyldes en fejl fra afsenderens side, giver underretning herom til poststyrelsen i afsendelseslandet, hvem det i givet fald tilkommer at indlede retsforfølgning imod afsenderen.

Art. 42. Bestemmelse af poststyrelsernes indbyrdes ansvar.

1. Indtil bevis for det modsatte foreligger, påhviler ansvaret den poststyrelse, som efter at have modtaget pakken uden bemærkning og efter at være forsynet med alt forskriftsmæssigt materiale til brug ved undersøgelsen hverken kan godtgøre, at udlevering til adressaten har fundet sted, eller eventuelt at rigtig overlevering til andet postvæsen er sket.

2. Poststyrelsen i et transitland eller i bestemmelseslandet er, indtil bevis for det modsatte foreligger, og under forbehold af § 4 fritaget for ethvert ansvar:

a) når den har iagttaget de bestemmelser, der er foreskrevet med hensyn til undersøgelser af afslutningerne og af pakkerne samt vedrørende konstatering af uregelmæssigheder;

b) når den kan godtgøre, at den først har fået forelagt efterspørgslen, efter at de tjenstlige dokumenter, der har henhold til den efterlyste pakke, er tilintetgjort, fordi den fastsatte opbevaringsfrist er udløbet; dette forbehold medfører ikke noget retstab for reklamanten.

3. Når bortkomsten, indholdsberøvelsen eller beskadigelsen er sket, medens pakken befandt sig i et luftfartsselskabs værge, er poststyrelsen i det land, der opkræver befordringsafgifterne i henhold til konventionens art. 74, § 1, forpligtet til at godtgøre poststyrelsen i afsendelseslandet den til afsenderen udbetalte erstatning, dog med forbehold af bestemmelserne i konventionens art. 1, § 6 og i § 7 i nærværende artikel.

Det tilkommer den at opkræve dette beløb hos det ansvarlige luftfartsselskab. Hvis poststyrelsen i afsendelseslandet i henhold til konventionens art. 74, § 2, afregner befordringsafgifterne direkte med luftfartsselskabet, skal den selv anmode dette selskab om godtgørelse for den udbetalte erstatning.

4. Hvis bortkomsten, indholdsberøvelsen eller beskadigelsen har fundet sted under befordringen, uden at det er muligt at fastslå på hvilket lands område eller i hvilket lands posttjeneste det er sket, skal de implicerede poststyrelser bære skaden med lige dele; hvis der er tale om beskadigelse af en almindelig pakke, og erstatningsbeløbet ikke overstiger 25 francs, bæres dette beløb dog ligeligt af poststyrelserne i afsendelseslandet og bestemmelseslandet, således at transitlandenes poststyrelser ikke deltager i afholdelsen af erstatningsudgifterne. Hvis indholdsberøvelsen eller beskadigelsen er blevet konstateret i bestemmelseslandet eller i tilfælde af tilbagesendelse til afsenderen, i afsendelseslandet, påhviler det poststyrelsen i dette land at bevise:

a) at hverken pakkens indpakning eller lukke bar tydelige tegn på indholdsberøvelse eller beskadigelse;

b) at vægten, når det drejer sig om værdipakker, ikke har afveget fra den ved indleveringen konstaterede vægt;

c) at beholderen og dens lukke var ubeskadigede, når det drejer sig om pakker, der befordres i lukkede beholdere.

Når et sådant bevis er ført af poststyrelsen i bestemmelseslandet eller i givet fald af poststyrelsen i afsendelseslandet, kan ingen af de pågældende andre poststyrelser fra-

lægge sig deres del af ansvaret under påberåbelse af, at de har overleveret pakken, uden at det efterfølgende postvæsen har fremsat indsigelse.

5. I tilfælde af, at forsendelserne overleveres summarisk i medfør af art. 55, §§ 2 og 3, kan ingen af de pågældende poststyrelser med det formål at fralægge sig sin del af ansvaret gøre gældende, at antallet af de i afslutningen forefundne pakker afviger fra det antal, der er anført i pakkepostkartet.

6. Ligeledes i tilfælde af summarisk overlevering kan de pågældende poststyrelser træffe aftale om, at ansvaret for bortkomst, indholdsberøvelse eller beskadigelse af visse nærmere angivne kategorier af pakker deles mellem dem.

7. En poststyrelses ansvar over for andre poststyrelser for værdipakker kan ikke i noget tilfælde gå ud over det maksimum for værdiangivelse, som den selv har fastsat.

8. Såfremt en pakke er gået tabt eller er blevet berøvet sit indhold eller er blevet beskadiget som følge af vis major, er poststyrelsen i det land, på hvis område eller i hvis posttjeneste bortkomsten, indholdsberøvelsen eller beskadigelsen har fundet sted, kun ansvarlig overfor poststyrelsen i afsendelseslandet, hvis begge lande har påtaget sig risikoen ved vis major.

9. Hvis en værdipakke bortkommer, bliver berøvet sit indhold eller bliver beskadiget på en transitydende poststyrelses område eller i dens posttjeneste, og denne styrelse ikke modtager værdipakker til postbesørgelse, eller hvis den har fastsat et maksimumsbeløb for værdiangivelse, der er mindre end det beløb, skaden andrager, skal poststyrelsen i afsendelseslandet bære den del af skaden, der ikke dækkes af den transitydende poststyrelse, i medfør af bestemmelserne i § 7 i nærværende artikel og i konventionens art. 1, § 6.

10. Den i § 9 fastsatte bestemmelse anvendes ligeledes i tilfælde af sø- og luftbefordring, hvis bortkomsten, indholdsberøvelsen eller beskadigelsen har fundet sted i posttjenesten i et kontraherende land, der ikke påtager sig ansvaret i forbindelse med værdipakker. (Art. 40, § 2, stk. 4°).

11. De toldafgifter eller andre ikke-postale afgifter, hvis ophævelse ikke har kunnet opnås, skal udredes af de poststyrelser, der er ansvarlige for bortkomsten, indholdsberøvelsen eller beskadigelsen.

12. Den udbetalende poststyrelse indtræder inden for beløbet af den udbetalte erstatning i den persons rettigheder, der har modtaget den, med hensyn til al eventuel regres såvel imod adressaten som imod afsenderen eller imod tredjemand.

Art. 43. Udbetaling af erstatning.

1. Forpligtelsen til at foretage udbetaling af erstatningen samt af de porto- og gebyrbeløb, der skal tilbagebetales, påhviler enten poststyrelsen i afsendelseslandet, eller i det i art. 39, § 6, nævnte tilfælde poststyrelsen i bestemmelseslandet, i begge tilfælde med forbehold af regres imod den ansvarlige poststyrelse.

2. Denne udbetaling skal ske snarest muligt og senest inden for en frist af seks måneder at regne fra dagen efter efterspørgselsdagen.

3. Når den poststyrelse, som det påhviler at udbetale erstatningen, ikke har påtaget sig den risiko, som kan opstå ved vis major, og når der endnu ikke ved udløbet af den i § 2 fastsatte frist er truffet afgørelse i spørgsmålet om, hvorvidt bortkomsten eller beskadigelsen af forsendelsen skyldes vis major, kan den undtagelsesvis udskyde udbetalingen ud over den nævnte frist.

4. Poststyrelsen i afsendelseslandet henholdsvis bestemmelseslandet er bemyndiget til at fyldestgøre den berettigede for den af de andre i befordringen deltagende poststyrelsers regning, som, efter at sagen er rejst over for den på forskriftsmæssig måde, har ladet fem måneder hengå uden at bringe sagen til endelig afslutning og uden at have underrettet poststyrelsen i afsendelseslandet henholdsvis bestemmelseslandet om, at bortkomsten, indholdsberøvelsen eller beskadigelsen syntes at skyldes et tilfælde af vis major.

Art. 44. Godtgørelse af erstatningsbeløbet til den udbetalende poststyrelse.

1. Den poststyrelse, der er ansvarlig, eller for hvis regning udbetalingen er foretaget i overensstemmelse med art. 42, er forpligtet til at godtgøre det til rette vedkommende virkeligt udbetalte erstatningsbeløb til den poststyrelse, der har foretaget udbetalingen i medfør af art. 43, og som kaldes »den udbetalende poststyrelse«; denne betaling skal finde sted inden for en frist af fire måneder at regne fra fremsendelsen af meddelelsen om erstatningsudbetalingen.

2. Hvis erstatningen skal udredes af flere poststyrelser i overensstemmelse med art. 42, skal hele erstatningsbeløbet inden for den i § 1 nævnte frist betales til den udbetalende poststyrelse af den første poststyrelse, som, skønt den rigtigt har modtaget den efterlyste pakke, ikke kan godtgøre dens forskriftsmæssige overlevering til det følgende postvæsen. Det bliver denne første poststyrelses sag at afkræve de andre ansvarlige poststyrelser hver deres eventuelle andel af den til den berettigede udbetalte erstatning.

3. Betalingen til den fordringshavende poststyrelse foretages efter de i konventionens art. 12 foreskrevne betalingsregler.

4. Når ansvaret er erkendt, samt i det i art. 43, § 4, nævnte tilfælde kan erstatningsbeløbet også ex officio debiteres det ansvarlige land i afregningerne, enten direkte eller med benyttelse som mellemled af poststyrelsen i det første transitland, der på sin side debiterer poststyrelsen i det følgende land for beløbet, og således videre, indtil det udbetalte beløb er debiteret den ansvarlige poststyrelse; eventuelt må ekspeditionsreglementets bestemmelser angående opstilling af afregninger iagttages.

5. Den udbetalende poststyrelse skal straks efter udbetalingen af erstatningsbeløbet meddele den ansvarlige poststyrelse datoen for udbetalingen og erstatningsbeløbets størrelse.

Den kan kun kræve godtgørelse af dette erstatningsbeløb inden for en frist af et år at regne fra fremsendelsen af underretningen om udbetalingen, eventuelt fra den dag, da den i art. 43, § 4, fastsatte frist er udløbet.

6. Den poststyrelse, hvis ansvar rigtigt er fastslået, men som først har afslået at betale erstatningen, skal udrede alle yderligere omkostninger, der fremkommer som følge af den uberettigede forsinkelse med betalingen.

Art. 45. Afsenderens eller adressatens eventuelle tilbagebetaling af erstatningsbeløbet.

1. I tilfælde af, at en pakke eller en del af en pakke, der er betragtet som gået tabt, senere efter erstatningens udbetaling kommer til veje, skal adressaten og afsenderen underrettes herom; denne sidste eller evt. adressaten underrettes tillige om, at han inden for et tidsrum af tre måneder kan få det tilvejebragte udleveret mod at tilbagebetale det modtagne erstatningsbeløb. Hvis afsenderen eller i påkommende tilfælde adressaten ikke inden for denne frist forlanger pakken udleveret, foretages den samme henvendelse til den anden part.

2. Hvis afsenderen eller adressaten modtager pakken eller den tilvejebragte del af pakken mod tilbagebetaling af erstatningsbeløbet, skal dette beløb godtgøres den poststyrelse eller eventuelt de poststyrelser, der har båret skaden, inden for en frist på et år at regne fra datoen for tilbagebetalingen.

3. Hvis afsenderen eller adressaten nægter at modtage pakken, tilfalder denne den poststyrelse eller eventuelt de poststyrelser, der har båret skaden.

4. Når beviset for udleveringen først føres efter udløbet af den i art. 43, § 4, nævnte frist på fem måneder, må poststyrelsen i transitlandet eller i bestemmelseslandet fortsat bære det udbetalte erstatningsbeløb, hvis dette beløb af en eller anden grund ikke kan fås tilbage fra afsenderen.

5. I tilfælde af, at en værdipakke senere kommer til veje, og dens indhold konstateres at være af ringere værdi end det udbetalte erstatningsbeløb, skal afsenderen, eller

ved anvendelse af art. 39, § 6, adressaten tilbagebetale dette erstatningsbeløb mod udlevering af værdipakken; han fritages herved ikke for de i art. 23, § 2, nævnte følger af svigagtig værdiangivelse.

AFDELING IV.

Portoandele, der tilkommer poststyrelserne. Godskrivning af portoandele.

KAPITEL I.

PORTOANDELE.

Art. 46. Terminalandele til afgangs- og ankomstlandet.

1. Pakker, der udveksles mellem to poststyrelser er undergivet de nedenfor for hvert land og for hver pakke fastsatte terminalandele til afgangslandet og ankomstlandet:

Vægtsatser 1	Terminalandele til afgangs- og ankomstlandet 2
	fr.
Indtil 1 kg	2,00
Over 1 indtil 3 kg	2,50
Over 3 indtil 5 kg	3,00
Over 5 indtil 10 kg	4,00
Over 10 indtil 15 kg	5,00
Over 15 indtil 20 kg	6,50

For så vidt angår pakker inden for de to sidstnævnte vægtsatser, har poststyrelserne i afsendelseslandet og i ankomstlandet dog ret til frit at fastsætte de dem tilkommende landportoandele.

2. De i § 1 omhandlede landportoandele skal bæres af poststyrelsen i afsendelseslandet, medmindre bestemmelser i denne overenskomst foreskriver afvigelser fra dette princip.

3. Terminalandele til afgangs- og ankomstlandet skal være ens for hvert lands hele område.

Art. 47. Landtransitandele.

1. Pakker, der udveksles mellem to poststyrelser eller mellem to postkontorer i samme land med benyttelse af landbefordringstjenesten i en eller flere poststyrelser, er undergivet nedenstående landtransitandele, der tilkommer de lande, hvis tjenester har deltaget i denne befordring:

Afstandssatser	Landtransitandele					
	indtil 1 kg	over 1 indtil 3 kg	over 3 indtil 5 kg	over 5 indtil 10 kg	over 10 indtil 15 kg	over 15 indtil 20 kg
1	2	3	4	5	6	7
	fr.	fr.	fr.	fr.	fr.	fr.
Indtil 600 km	0,30	0,60	1,00	1,80	2,90	4,00
Over 600 km indtil 1000 km	0,40	1,00	1,80	3,30	5,30	7,40
Over 1000 km indtil 2000 km	0,70	1,70	3,00	5,30	8,60	11,90
Over 2000 km, pr. yderligere 1000 km	0,30	0,80	1,40	2,60	4,20	5,80

2. Ethvert af de i § 1 nævnte lande har ret til for hver pakke at kræve landtransitandele i overensstemmelse med den afstandssats, der svarer til den udregnede gennemsnitsafstand for pakker, der befordres i transit gennem dets område. Denne afstand beregnes af det internationale bureau.

3. Når et transitydende lands tjeneste foretager videresendelse, eventuelt efter opmagasinering, af pakkeafslutninger eller pakker i åben transit, der indgår til og videresendes fra én og samme havn (transit uden landbefordringsstrækning) er denne videresendelse underkastet bestemmelserne i §§ 1 og 2.

4. Når det drejer sig om luftpostpakker, tilkommer der kun postvæsenerne i transitlandene landporto i de tilfælde, hvor pakken er genstand for en landbefordring i transitlandet.

5. Når et land tillader, at transitbefordring gennem dets område finder sted ved et udenlandsk transportselskabs medvirken, uden deltagelse af landets posttjeneste i henhold til konventionens art. 3, giver de således befordrede pakker ikke anledning til ydelse af landtransitporto til den omhandlede poststyrelse.

6. De i § 1 omhandlede landtransitandele skal bæres af poststyrelsen i afsendelseslandet, medmindre denne overenskomst foreskriver afvigelser fra dette princip.

Art. 48. Nedsættelse eller forhøjelse af landportoen (terminalandelene) for afgående og ankommende pakker.

1. Som en afvigelse fra art. 46, § 1, har poststyrelserne adgang til:

a) uden begrænsning at forhøje deres terminalandele for *afgående* pakker, for at disse andele kan svare til de med tjenesten forbundne omkostninger. De kan ligeledes uden begrænsning nedsætte disse terminalandele, dog med det forbehold, at de ikke derved bliver lavere end terminalandelene for ankomne pakker;

b) at nedsætte eller forhøje deres teminalandele for *ankomne* pakker. Forhøjelsen kan i givet fald for vægtsatser indtil 10 kg ikke overskride halvdelen af den i art. 46, § 1, fastsatte terminalandel til ankomstlandet. De pågældende poststyrelser kan foretage nedsættelse uden nogen begrænsning.

2. For at være gyldige skal sådanne ændringer eller senere ændringer af terminalandelene for ankomne pakker:

a) træde i kraft enten den 1. januar eller den 1. juli efter hver poststyrelses valg;

b) meddeles det internationale bureau mindst tre måneder forud; eventuelle ændringer, med hensyn til hvilke denne frist ikke er iagttaget, vil først blive taget i betragtning fra den efterfølgende 1. januar eller 1. juli;

c) meddeles de pågældende poststyrelser mindst to måneder før de under a) nævnte datoer;

d) forblive i kraft i mindst et år.

Art. 49. Søporto.

1. Ethvert land, hvis tjeneste deltager i søbefordringen af pakker, er berettiget til at gøre krav på de i skemaet i § 2 anførte søportoandele. Disse andele skal bæres af poststyrelsen i afsendelseslandet, medmindre bestemmelser i denne overenskomst foreskriver afvigelser fra dette princip.

2. For hver anvendt søbefordring beregnes søportoen i overensstemmelse med angivelserne i nedenstående skema:

Afstandssatser		Vægtsatser					
a) udtrykt i sømil	b) udtrykt i kilometer efter omsætning på grundlag af forholdet 1 sømil =1,852 km	indtil 1 kg	over 1 kg indtil 3 kg	over 3 kg indtil 5 kg	over 5 kg indtil 10 kg	over 10 kg indtil 15 kg	over 15 kg indtil 20 kg
1	2	3	4	5	6	7	8
		fr.	fr.	fr.	fr.	fr.	fr.
Indtil 500 sømil	Indtil 926 km	0,20	0,60	1,00	1,80	3,00	4,10
Over 500 indtil 1000	Over 926 indtil 1852	0,30	0,70	1,30	2,30	3,70	5,10
Over 1000 indtil 2000	Over 1852 indtil 3704	0,30	0,80	1,50	2,60	4,30	5,90
Over 2000 indtil 3000	Over 3704 indtil 5556	0,40	0,90	1,70	2,90	4,80	6,60
Over 3000 indtil 4000	Over 5556 indtil 7408	0,40	1,00	1,80	3,10	5,10	7,10
Over 4000 indtil 5000	Over 7408 indtil 9260	0,40	1,00	1,90	3,30	5,40	7,50
Over 5000 indtil 6000	Over 9260 indtil 11112	0,40	1,10	2,00	3,50	5,70	7,90
Over 6000 indtil 7000	Over 11112 indtil 12964	0,50	1,10	2,10	3,60	5,90	8,20
Over 7000 indtil 8000	Over 12964 indtil 14816	0,50	1,20	2,10	3,70	6,10	8,50
Over 8000 pr. 1000 derudover	Over 14816 pr. 1852 derudover	0,00	0,05	0,10	0,15	0,20	0,25

3. De afstandssatser, der skal lægges til grund for beregningen af søportoen mellem to lande, fastsættes eventuelt på grundlag af en beregnet gennemsnitsafstand, der bestemmes i forhold til det antal afslutninger, der er befordret mellem de respektive havne i de to lande.

4. Søbefordring mellem to havne i samme land kan ikke motivere opkrævning af den i § 2 fastsatte porto, såfremt postvæsenet i dette land allerede oppebærer landporto for de befordrede pakker.

5. Når det drejer sig om luftpostpakker, tilkommer der kun de mellemliggende søbefordringstjenester søporto i de tilfælde, hvor pakken er genstand for søbefordring; enhver søbefordring, der foretages af afsendelses- eller bestemmelseslandet, giver anledning til beregning af søporto.

Art. 50. Nedsættelse eller forhøjelse af søportoen.

1. Poststyrelserne har ret til at forhøje den i art. 49, § 2, fastsatte søporto med højst 50 %. De kan derimod nedsætte den uden nogen begrænsning.

2. Denne ret er undergivet de i art. 48, § 2, fastsatte betingelser.

3. I tilfælde af forhøjelse skal denne også foretages for pakker, som afsendes fra det land, under hvilket de pågældende søbefordringer hører; denne forpligtelse gælder dog ikke for forbindelserne mellem et land og de territorier, hvis internationale forbindelser, det varetager, eller for forbindelserne mellem disse territorier indbyrdes.

Art. 51. Anvendelse af nye portoandele som følge af uforudseelige ændringer af dirigeringen.

Når en poststyrelse som følge af vis major eller på grund af en anden uforudseelig hændelse er nødsaget til, til befordring af sine egne pakker at benytte en ny dirigeringsvej, som medfører forøgede omkostninger til land- eller søbefordringen, er den forpligtet til straks, ad telegrafisk vej, at give meddelelse herom til alle de poststyrelser, der sender pakkeafslutninger i transit eller pakker i åben transit igennem dens postområde. Fra den femte dag efter afsendelsen af denne meddelelse er den transitydende poststyrelse berettiget til i afregningen over for poststyrelsen i afsendelseslandet at anvende de land- og søportoandele, der svarer til den ny befordringsstrækning.

Art. 52. Grundafgift og beregning af godtgørelsen for luftbefordring.

1. Den grundafgift, der skal anvendes ved afregningerne mellem poststyrelserne vedrørende luftbefordring, fastsættes til højst 1 tusindedel franc pr. kilogram af bruttovægten og pr. kilometer; denne afgift anvendes forholdsmæssigt på dele af kilogram.

2. Godtgørelsen for luftbefordring af luftpostpakkeafslutninger beregnes dels i henhold til den i § 1 nævnte effektive grundafgift og de kilometerafstande, der findes i den i art. 206, § 1, litra b), i ekspeditionsreglementet til konventionen omhandlede »Liste des distances aéropostales«, og dels i henhold til afslutningernes bruttovægt.

3. Den godtgørelse for luftbefordring, der tilkommer en transitydende poststyrelse for luftpostpakker i åben transit, fastsættes i princippet som anført i § 1, men beregnes for hvert bestemmelsesland pr. $^1/_2$ kilogram. Når disse pakkers bestemmelsesland betjenes af en eller flere luftruter, med flere landingspladser inden for dets område, fastsættes befordringsgodtgørelsen dog på grundlag af en beregnet gennemsnitstakst i forhold til vægten af de pakker, der udlæsses på hver landingsplads. Den godtgørelse, der skal betales, beregnes for hver pakke for sig, idet vægten af hver pakke afrundes opad til nærmeste halve kilogram.

4. En poststyrelse i et bestemmelsesland, som befordrer luftpostpakker ad luftvejen inden for sit område, har ret til en godtgørelse for omkostningerne ved denne befordring. Denne godtgørelse skal være den samme for alle afslutninger, der ankommer fra udlandet, hvad enten luftpostpakkerne videresendes ad luftvejen eller ikke.

5. Den i § 4 nævnte godtgørelse fastsættes som en enhedstakst, der for alle luftpostpakker til det pågældende land beregnes på grundlag af den i § 1 fastsatte grundafgift og den udregnede gennemsnitsafstand for de strækninger på det indre rutenet, på hvilke der befordres internationale luftpostpakker. Den beregnede gennemsnitsafstand fastsættes i forhold til bruttovægten af alle luftpostpakkeafslutninger, der indgår til bestemmelseslandet, heri indbefattet de luftpostpakker, der ikke videresendes ad luftvejen på indre ruter i dette land.

6. Ret til godtgørelse i henhold til § 4 er undergivet de i art. 48, § 2, fastsatte betingelser.

7. Omlæsning undervejs i en og samme lufthavn af luftpostpakker, der skal befordres successivt med flere forskellige luftruter, giver ikke anledning til nogen godtgørelse.

8. Der ydes ikke landtransitandele for

a) omlæsning af luftpostafslutninger mellem to lufthavne, der betjener samme by;
b) befordring af disse afslutninger mellem en bys lufthavn og et oplagssted, der er beliggende i samme by, og deres befordring tilbage for at blive videresendt.

Art. 53. Godtgørelse for luftbefordring af luftpostpakker, der går tabt eller ødelægges.

I tilfælde af, at luftpostpakker går tabt eller ødelægges som følge af et trafikuheld, der rammer luftfartøjet, eller af enhver anden årsag, der medfører ansvar for luftfartsselskabet, er poststyrelsen i afsendelseslandet fritaget for enhver betaling for luftbefordringen af de bortkomne eller ødelagte pakker, for en hvilken som helst del af den benyttede luftrute.

Art. 54. Særligt tillæg til terminalportoen for ankomne pakker.

Under forbehold af art. 48, § 2, har hver poststyrelse ret til for enhver pakke, der er bestemt til dens postkontorer, at anvende et særligt tillæg til terminalportoen for ankomne pakker på højst 50 centimer pr. pakke.

KAPITEL II.

GODSKRIVNING AF PORTOANDELE

Art. 55. Almindeligt princip.

1. Godskrivning af portoandele til vedkommende poststyrelser foretages principielt for hver pakke.

2. Når pakker fremsendes i direkte afslutninger, kan poststyrelsen i afsendelseslandet dog træffe aftale med poststyrelsen i bestemmelseslandet og eventuelt med poststyrelserne i transitlandene om, at landporto- og søportoandelene godskrives samlet for hver vægtsats.

3. I tilfælde af fremsendelse i direkte afslutninger kan poststyrelsen i afsendelseslandet også træffe aftale med poststyrelsen i bestemmelseslandet og eventuelt med poststyrelserne i transitlandene om, at disse godskrives for beløb, der beregnes pr. pakke eller pr. kg af afslutningernes bruttovægt, på grundlag af landporto- og søportoandelene.

Art. 56. Tjenestepakker. Pakker til krigsfanger og internerede.

For tjenestepakker og for pakker til krigsfanger og internerede skal der ikke godskrives portoandele, med undtagelse af den for luftpostpakker fastsatte luftbefordringsgodtgørelse.

AFDELING V.

Forskellige bestemmelser.

Art. 57. Anvendelse af konventionen.

Konventionen anvendes, i givet fald analogt, med hensyn til alle forhold, som ikke udtrykkelig er omhandlet i nærværende overenskomst.

Art. 58. Betingelser for vedtagelse af forslag vedrørende nærværende overenskomst og dens ekspeditionsreglement.

1. For at blive gyldige skal forslag, der forelægges på kongressen vedrørende nærværende overenskomst og dens ekspeditionsreglement godkendes af flertallet af de i overenskomsten deltagende medlemslande, som er til stede på kongressen og deltager i afstemningen. Mindst halvdelen af de på kongressen repræsenterede medlemslande, der deltager i overenskomsten, skal være nærværende ved stemmeafgivningen.

2. For at blive gyldige skal forslag, der fremsættes mellem to kongresser vedrørende nærværende overenskomst og dens ekspeditionsreglement, opnå:

a) enstemmighed, hvis sagen drejer sig om tilføjelse af nye bestemmelser eller om reelle ændringer af bestemmelserne i denne overenskomst, i dens slutningsprotokol eller i art. 151 i dens ekspeditionsreglement;
b) to tredjedele af stemmerne, hvis sagen drejer sig om reelle ændringer af ekspeditionsreglementet med undtagelse af art. 151;
c) stemmeflerhed, hvis sagen drejer sig om:
   1° fortolkning af bestemmelserne i denne overenskomst, i dens slutningsprotokol og i dens ekspeditionsreglement bortset fra det i statuttens art. 32 omhandlede tilfælde af uoverensstemmelse, som skal underkastes voldgift;
   2° ændringer af redaktionel art, der skal foretages i de i stk. 1° nævnte akter.

3. Såfremt et af foreningens medlemslande uden for kongresserne ønsker at tiltræde denne overenskomst og kræver ret til at opkræve et særligt tillæg til terminalportoen for ankomne pakker, der er højere end det i art. 54 tilladte, skal det internationale bu-

reau forelægge anmodningen for alle de medlemslande, der har underskrevet overenskomsten; hvis mere end en tredjedel af disse medlemslande inden for en frist af seks måneder ikke udtaler sig imod denne anmodning, betragtes den som imødekommet.

Art. 59. Pakker til eller fra lande, der ikke deltager i overenskomsten.

1. Poststyrelserne i lande, der deltager i denne overenskomst, og som har udveksling af pakker med poststyrelser i ikke-deltagende lande, skal, dog under forbehold af vægring fra disse sidstnævnte landes side, tilstede alle andre deltagende poststyrelser at benytte disse forbindelser.

2. Med hensyn til transitbefordring med benyttelse af land-, sø- eller luftbefordringer i lande, der deltager i overenskomsten, skal pakker, der er bestemt til eller hidrører fra et ikke-deltagende land, for så vidt angår land-, sø- og luftportoen, ligestilles med pakker, som udveksles mellem deltagende lande. Det samme gælder med hensyn til ansvar, når det fastslås, at skaden er sket i et af de deltagende landes tjeneste, og når erstatningen skal udbetales i et deltagende land enten til afsenderen eller, såfremt bestemmelsen i art. 39, § 6, anvendes, til adressaten.

AFDELING VI.

Slutningsbestemmelser.

Art. 60. Overenskomstens ikraftsættelse og gyldighedsperiode.

Nærværende overenskomst skal sættes i kraft den 1. januar 1976 og forbliver gyldig indtil ikraftsættelsen af akterne fra den følgende kongres.

Til bekræftelse heraf har de befuldmægtigede for regeringerne i de kontraherede lande underskrevet denne overenskomst i ét eksemplar, der forbliver deponeret i arkivet hos den regering, i hvis land foreningen har sit sæde. En genpart heraf overleveres hver part af regeringen i det land, hvor kongressen har været afholdt.

Lausanne, den 5. juli 1974.

Slutningsprotokol til overenskomsten angående postpakker.

Umiddelbart før underskriften af den under dags dato afsluttede overenskomst angående postpakker er underskrevne befuldmægtigede kommet overens om følgende:

Art. I. Transit

Som afvigelse fra art. 1 i konventionen indrømmes der midlertidigt de portugisiske provinser i Afrika ret til ikke at befordre pakker i transit over deres territorier.

Art. II. Særlig landporto.

Som midlertidig foranstaltning har de i efterfølgende skemaer 1 og 2 anførte poststyrelser ret til at opkræve:

a) de i skema 1 nævnte særlige terminalandele for ankomne pakker, der træder i stedet for det i art. 54 hjemlede særlige tillæg til terminalporto for ankomne pakker;
b) de i skema 2 anførte transitandele, der lægges til de transitandele, der er omhandlet i art. 47, § 1.

1. Tillægstakster til terminalporto for ankomne pakker.

Taksterne optrykkes ikke.

2. Tillægstakster til landtransitporto.

Taksterne optrykkes ikke.

Art. III. Beregnet gennemsnitsafstand vedrørende befordringen af transitpakker.

Bestemmelsen i art. 47, § 2, sidste sætning, finder for efterfølgende lande kun anvendelse, såfremt disse lande anmoder derom: Hvide-Rusland, Bulgarien, Cuba, Ungarn, Mongoliet, Polen, Rumænien, Tjekkoslovakiet, Ukraine og Sovjetunionen.

Art. IV. Søporto.

Australien, Bahama, Bahrain, Barbados, De forenede arabiske Emirater, Frankrig, Territorier, der repræsenteres af administrationen for det franske oversøiske post- og telegrafvæsen, Storbritannien, oversøiske territorier, hvis internationale forbindelser varetages af Storbritannien, Guyana, Indien, Italien, Jamaica, Kenya, Malaysia, Madagascar, Malta, Mauritius, Nigeria, Oman, Uganda, Pakistan, Qatar, Sierra Leone, Singapore, Tanzania, Trinidad og Tobago, Folkerepublikken Jemen og Zambia er bemyndiget til at forhøje den i art. 49 og 50 nævnte søporto med højst 50 %.

Art. V. Særlige portoandele.

1. Enhver pakke, der ad overfladevejen eller ad luftvejen afsendes til Corsica og de franske oversøiske Departementer (Guadeloupe, Guyana, Martinique, Réunion), medfører opkrævning af en landportoandel, der højst må være lig med den tilsvarende franske portoandel. Når en sådan pakke sendes i transit gennem Frankrig (fastlandet), giver den yderligere anledning til opkrævning af:

a) for overfladepakker
   1° den franske landtransitportoandel
   2° den franske søportoandel, der svarer til afstanden mellem Frankrig (fastlandet) og hvert af de omhandlede departementer.
b) for luftpostpakker
   – den luftbefordringsgodtgørelse, der svarer til luftbefordringsafstanden mellem Frankrig (fastlandet) og hvert af de omhandlede departementer.

2. Den portugisiske poststyrelse har ret til at opkræve en tillægstakst på højst 3,50 franc pr. pakke for befordring mellem Portugal (fastlandet) og øerne Madeira og Azorerne.

3. For enhver pakke, som befordres med ørken-automobilruterne Irak-Syrien, opkræves der en særlig tillægstakst, der er fastsat således:

Vægtsats 1	Tillægstakst 2	Vægtsats 1	Tillægstakst 2
kg	fr.	kg	fr.
indtil 1	0,50	over 5 indtil 10	5,00
over 1 indtil 3	1,50	over 10 indtil 15	7,50
over 3 indtil 5	2,50	over 15 indtil 20	10,00

4. Poststyrelserne i Egypten og Sudan har ret til at opkræve en tillægstakst på 20 centimer udover de i art. 47, § 1 fastsatte landtransitandele, for enhver pakke, der sendes i transit over Nasser-søen mellem Shallal (Egypten) og Wadi Halfa (Sudan).

Art. VI. Særlige takstskalaer.

1. Poststyrelserne i Bangladesh, Pakistan og Venezuela er berettiget til for pakker over 1 kg indtil 3 kg at opkræve samme takst som for pakker over 3 kg indtil 5 kg.

2. Poststyrelserne i Frankrig og i Belgien har ret til for luftpostpakker at opkræve det dobbelte af den landporto med forhøjelser, der er fastsat i overenskomstens art. 46–48 samt i nærværende slutningsprotokols art. II.

Art. VII. Tillægstakster.

De signatarlande, hvis poststyrelser i deres indenrigske tjeneste opkræver tillægstakster, der er højere end de i overenskomsten fastsatte, er berettiget til, når sidstnævnte takster bevares i deres helhed, at anvende de indenrigske takster i den internationale tjeneste.

Art. VIII. Tilbagelevering. Ændring eller berigtigelse af adresse.

Som afvigelse fra art. 37, har poststyrelserne i El Salvador, Ecuador, Panama og Venezuela ret til ikke at tilbagesende postpakker, efter at adressaterne har anmodet om fortoldningen af disse, da deres toldlovgivning ikke tillader dette.

Art. IX. Undtagelser fra ansvarsprincippet.

Som afvigelse fra bestemmelserne i art. 39 er Irak, Jemen, Sudan og Zaire bemyndiget til ikke at udbetale nogen erstatning for beskadigelse af pakker fra alle lande, der er bestemt til de nævnte fire lande, og som indeholder væsker, stoffer, der let bliver flydende, genstande af glas og genstande af tilsvarende skrøbelig beskaffenhed.

Art. X. Erstatning.

Som en afvigelse fra bestemmelserne i art. 39 har Australien, Bahama, Barbados, Bolivia, Botswana, De forenede arabiske Emirater, Fiji, sådanne oversøiske territorier, hvis internationale forbindelser varetages af regeringen i Det forenede kongerige Storbritannien, hvis indre lovgivning er til hinder derfor, Guyana, Kenya, Lesotho, Malawi, Malta, Mauritius, Nauru, Nigeria, Oman, Uganda, Qatar, Rumænien, Sierra Leone, Swaziland, Tanzania, Trinidad og Tobago, folkerepublikken Jemen og Zambia ret til ikke at udbetale erstatning for pakker uden angiven værdi, der bortkommer, indholdsberøves eller beskadiges i deres tjeneste.

Art. XI. Poststyrelsens fritagelse for ansvar.

Poststyrelsen i Nepal har ret til ikke at anvende art. 40, § 1, litra b).

Til bekræftelse heraf har underskrevne befuldmægtigede udfærdiget denne protokol, der skal have samme kraft og samme gyldighed, som hvis dens bestemmelser var optaget i selve teksten i den overenskomst, til hvilken den har henhold, og har underskrevet den i ét eksemplar, som forbliver deponeret i arkivet hos den regering, i hvis land foreningen har sit sæde. En genpart heraf overleveres hver part af regeringen i det land, hvor kongressen har været afholdt.

Lausanne, den 5. juli 1974.

Pakkeoverenskomstens ekspeditionsreglement.

I henhold til art. 22, § 5, i den i Wien den 10. juli 1964 indstiftede statut for Verdenspostforeningen har underskrevne i deres respektive poststyrelsers navn efter fælles aftale vedtaget følgende bestemmelser til gennemførelse af overenskomsten angående postpakker:

KAPITEL I.

INDLEDENDE BESTEMMELSER.

Art. 101. Oplysninger, der skal gives af poststyrelserne.

1. Enhver poststyrelse skal mindst tre måneder, før den sætter overenskomsten i kraft, ved det internationale bureaus mellemkomst meddele de øvrige poststyrelser:

a) de bestemmelser, som den har fastsat vedrørende:
   1° højeste vægtgrænse;
   2° værdiangivelse;
   3° følgende særlige pakker: eksprespakker, pakker med frankoseddel, postopkrævningspakker, forsigtig-pakker, voluminøse pakker;
   4° hvorvidt den anvender muligheden for afsendelse af flere pakker på samme adressekort i henhold til bestemmelserne i art. 106, § 3;
   5° dimensioner for pakker, der skal land- eller søbefordres;
   6° det antal tolddeklarationer, der kræves for transitpakker og for pakker til dens eget land, samt de sprog, i hvilke disse tolddeklarationer kan affattes;
   7° de forholdsordrer fra afsenderen, som ikke kan benyttes ved pakkens indlevering, jfr. art. 22, § 4, i overenskomsten;
   8° den omstændighed, at anmodninger om tilbagelevering og ændring af adresse ikke modtages, jfr. art. 37, § 2 i overenskomsten;
   9° hvorvidt modtagelsesbevis kan forlanges for almindelige pakker eller ikke, jfr. art. 27 i overenskomsten;
b) oplysninger angående befordringen af luftpostpakker og særlig om de dimensioner, som den efter aftale med luftfartselskaberne har fastsat for disse pakker, samt eventuelt størrelsen af den godtgørelse, der i henhold til overenskomstens art. 52, §§ 4 og 5, opkræves for befordring på indre ruter i landet;
c) en fortegnelse over levende dyr, hvis befordring med posten er tilladt i henhold til landets postale reglementer;
d) hvorvidt den modtager pakker til alle steder, eller i benægtende fald en fortegnelse over de steder, til hvilken befordring kan ske;
e) alle takster og gebyrer, der anvendes i dens tjeneste;
f) de nødvendige oplysninger angående toldforskrifter og andre forskrifter samt om forbud eller indskrænkninger vedrørende indførsel og transitbefordring af pakker i det pågældende land;
g) et uddrag på engelsk, arabisk, kinesisk, spansk, fransk eller russisk af de bestemmelser i dens love eller reglementer, der vedrører befordring af pakker;

2. Enhver ændring vedrørende de i § 1 omhandlede oplysninger skal meddeles uden ophold ad samme vej.

Art. 102. Befordringsveje og takster.

1. Ved hjælp af oversigter som vedføjede formularer CP 1 og CP 21 skal hver poststyrelse angive de takster og de betingelser, der gælder for de pakker, den kan modtage i transit til lande, for hvilke den er i stand til at tjene som transitland.

2. På grundlag af de i transitlandenes oversigter CP 1 og CP 21 anførte oplysninger bestemmer hver poststyrelse de veje, der skal anvendes for befordringen af dens pakker og den porto, der skal opkræves hos afsenderne.

3. Poststyrelserne tilsender hinanden direkte og mindst én måned før ikrafttrædelsen deres oversigter CP 1 og CP 21 såvel som alle senere ændringer til disse oversigter; de tilstiller det internationale bureau et eksemplar af deres oversigter CP 1 og CP 21.

4. Den i § 3 anførte frist gælder ikke i de i overenskomstens art. 51 nævnte tilfælde.

5. For at få klarhed over, hvilken rute der er den fordelagtigste for pakkeafslutninger, kan det afsendende udvekslingskontor tilstille udvekslingskontoret i bestemmelseslandet en kontrolseddel C 27 som omhandlet i art. 156, § 3, i ekspeditionsreglementet til konventionen. Denne kontrolseddel skal vedhæftes pakkepostkartet; den skal i behørigt udfyldt stand tilbagesendes til det afsendende udvekslingskontor som brev med første post.

KAPITEL II.

PAKKERNES BEHANDLING VED AFSENDELSESKONTORET.

AFSNIT I.

Almindelige betingelser for modtagelse og indlevering til postbesørgelse.

Art. 103. Afsenderens og adressatens adresser.

1. Enhver pakke skal for at kunne modtages til befordring i latinske bogstaver og arabiske tal bære adressatens og afsenderens nøjagtige adresse på selve pakken eller på en etiket, der er fastgjort til pakken, så den ikke kan afrives. Hvis der i bestemmelseslandet anvendes andre bogstaver og tal, anbefales det tillige at udfærdige adressen i disse bogstaver og tal. Blyantskrevne adresser er ikke tilladt; dog modtages pakker, hvis adresse er skrevet med blækstift på et i forvejen fugtet sted.

2. Der kan kun anføres én fysisk eller juridisk person som adressat. Dog vil adresser som »Hr. A i ..... for hr. Z i .....« eller »Banken A i ..... for hr. Z i .....« kunne tillades under forudsætning af, at alene den under A betegnede person betragtes som adressat af poststyrelserne. Desuden må adresserne for såvel A som Z være beliggende i samme land.

3. Indleveringskontoret bør anbefale afsenderen at indlægge en afskrift af sin egen og adressatens adresse i pakken.

Art. 104. Almindelige indpakningsregler.

1. Enhver pakke skal være indpakket og lukket på en under hensyn til vægten, indholdets form og beskaffenhed og befordringens art og varighed forsvarlig måde; indpakningen og lukket skal yde så effektiv beskyttelse af indholdet, at dette ikke kan ødelægges ved tryk eller ved den posttjenstlige behandling, og således at der ikke kan gøres indgreb i det, uden at der efterlades synlige spor af voldelig behandling.

2. Enhver pakke skal være indpakket særligt solidt, hvis den skal:

a) befordres over lange afstande;
b) hyppigt omlæsses eller sorteres;
c) beskyttes mod betydelige ændringer i klima, temperatur, eller, i tilfælde af luftbefordring, mod variationer i det atmosfæriske tryk.

3. Den skal være indpakket og lukket således, at den ikke kan true posttjenestemændenes helbred, og således, at al fare undgås, hvis den indeholder genstande, der kan skade de posttjenestemænd, der skal omlæsse og sortere den, eller som kan tilsmudse eller ødelægge andre pakker eller postmateriellet.

4. Den skal afgive tilstrækkelig plads på emballagen eller omslaget til anbringelse af tjenstlige angivelser og til stempler og etiketter.

5. Uden emballage modtages:

a) genstande, som kan anbringes inden i hverandre, eller som kan stemples og sammenholdes ved hjælp af et stærkt bånd, der er forsynet med plomber eller segl, således at de danner én enkelt pakke, hvis enkelte bestanddele ikke kan glide fra hverandre,
b) pakker, der består af et enkelt stykke, f. eks. træstykker, metalstykker o. s. v., som det ikke er handelskutyme at indpakke.

Art. 105. Særlig indpakning. Mærkning af pakker, som indeholder films, celluloid, levende dyr, radioaktive stoffer.

1. Pakker, der indeholder en af følgende genstande, skal være indpakket som anført nedenfor:

a) ædle metaller: emballagen skal bestå enten af kasser af stærkt metal eller af trækasser, hvis vægge skal være mindst 1 cm tykke for pakker af vægt indtil 10 kg og 1 1/2 cm for pakker af vægt over 10 kg, eller endelig af to sække uden sømme, der danner en dobbelt emballage. Når der anvendes trækasser af krydsfiner, behøver væggenes tykkelse dog kun at være 5 mm på betingelse af, at kanterne på sådanne kasser forstærkes med vinkelbeslag;
b) genstande af glas eller andre skrøbelige genstande: Emballagen skal bestå af en kasse af metal, træ, stærkt plasticmateriale eller solidt karton, der er fyldt ud med papir, træuld eller andet egnet, beskyttende materiale, som kan hindre enhver form for gnidning eller stød undervejs enten mellem selve genstandene eller mellem disse og æskens sider;
c) vædsker og stoffer, der let bliver flydende: Emballagen skal bestå af fuldstændigt luft(vand)tætte beholdere. Hver beholder skal være anbragt i en særlig kasse af metal, træ, stærkt plasticmateriale eller solidt bølgepap, der skal udfyldes med savsmuld, tvist eller ethvert andet egnet, beskyttende materiale, der er i stand til at opsuge vædsken i tilfælde af, at beholderen går itu. Kassens låg skal være fastgjort, så det ikke let går af;
d) fedtstoffer, der ikke let bliver flydende, således som salve, blød sæbe, harpiks, etc. eller silkeormeæg, hvis transport frembyder færre ulemper: Emballagen skal bestå af en første beholder (æske, lærredssæk, plasticmateriale, etc.), der igen anbringes i en kasse af metal, træ eller ethvert andet materiale, der er tilstrækkelig modstandsdygtigt til at hindre indholdet i at løbe ud.
e) tørt farvepulver, som anilinblåt, o. lign.: disse stoffer modtages kun til postbesørgelse i fuldstændigt luft(vand)tætte metalæsker, der atter er anbragt i kasser af træ, stærkt plasticmateriale eller solidt bølgepap med savsmuld eller et andet egnet absorberende eller beskyttende materiale mellem de to indpakninger;
f) tørt pulver, der ikke er farvende, skal anbringes i beholdere (kasse, æske, sæk) af metal, træ, stærkt plasticmateriale eller karton; disse beholdere skal derefter indlægges i en kasse(æske) af et af de førnævnte materialer.
g) de i overenskomstens art. 19, litra a), stk. 5°, 2. sætning, omhandlede genstande: emballagen skal bestå af en kasse eller en tønde, der er solidt emballeret indvendig og udvendig, og som er forsynet med en angivelse af indholdets art;
h) brandfarlige films, uforarbejdet eller forarbejdet celluloid: indpakningen skal på adressesiden forsynes med en meget fremtrædende hvid etiket, som i store sorte typer bærer angivelsen: »Celluloïd! A tenir loin du feu et de la lumière!«;

i) levende dyr: pakkens emballage samt adressekortet skal forsynes med en etiket, som med meget tydelige bogstaver bærer angivelsen: »Animaux vivants«.
j) radioaktive stoffer: pakker, der indeholder radioaktive stoffer, skal af afsenderen være forsynet med en særlig etiket i hvid farve, der bærer angivelsen »Matières radioactives«; etiketten overstreges tjenstligt i tilfælde af emballagens tilbagesendelse til afsendelsesstedet. De skal tillige ud over afsenderens navn og adresse være forsynet med en meget tydelig angivelse af, at pakkerne skal returneres i tilfælde af uanbringelighed. Afsenderen skal på den indre emballage anføre såvel sit navn og sin adresse som pakkens indhold.

2. De pakker, der indeholder de i § 1, litra g), h) og j), omhandlede genstande, kan kun modtages til postbesørgelse, såfremt samtlige de poststyrelser, der vil komme til at deltage i befordringen, tillader det.

Art. 106. Betingelser, der skal opfyldes fra afsenderens side.

1. Hver pakke skal ledsages af:
a) et adressekort af stærk karton i hvid farve som vedføjede formular CP 2.
b) en tolddeklaration som vedføjede formular C 2/CP 3. Tolddeklarationen skal udfærdiges i det forlangte antal eksemplarer, som fastgøres solidt til adressekortet.

2. Afsenderens og adressatens adresse, såvel som alle andre af afsenderen anførte angivelser skal fremtræde enslydende på pakken og adressekortet. I tilfælde af uoverensstemmelse er det angivelserne på pakken, der er gyldige.

3. Når det ikke drejer sig om værdipakker, pakker med frankoseddel og postopkrævningspakker, kan et enkelt adressekort, der er ledsaget af det for en enkelt pakke nødvendige antal tolddeklarationer, benyttes til højst tre pakker på betingelse af, at de er indleveret samtidigt på samme postkontor fra samme afsender, fremsendes ad samme vej, er undergivet samme takst og er bestemt til samme adressat; enhver poststyrelse kan imidlertid forlange et adressekort og det foreskrevne antal tolddeklarationer for hver enkelt pakke.

4. Afsenderen kan foruden tolddeklarationen udfærdiget i det i henhold til bestemmelserne i § 1, litra b), forlangte antal eksemplarer vedlægge adressekortet ethvert dokument (faktura, udførselstilladelse, indførselstilladelse, oprindelsescertifikat, etc.), som er nødvendigt for toldbehandlingen i afgangslandet og i bestemmelseslandet.

5. Pakkens indhold skal angives detailleret i tolddeklarationen; udtryk af generel karakter er ikke tilladt.

6. Uanset at poststyrelserne ikke påtager sig noget ansvar med hensyn til tolddeklarationer, skal de gøre, hvad der står i deres magt, for at give afsenderne oplysning om den korrekte udfyldningsmåde for disse deklarationer.

7. Afsenderen skal angive, hvorledes han ønsker pakken behandlet i tilfælde af uanbringelighed. Dette sker ved, at han på bagsiden af adressekortet, hvor de i overenskomstens art. 22, § 2, nævnte forholdsordrer findes anført, anbringer et kryds i rubrikken ud for en af disse forholdsordrer, dette kryds kan være håndskrevet, maskinskrevet eller trykt. Desuden står det afsenderen frit for, om han på bagsiden af adressekortet kun vil gengive eller lade trykke en enkelt af de tilladte forholdsordrer. Den forholdsordre, som er krydsmærket på adressekortet, skal gengives på selve pakken; den skal affattes på fransk eller på et i bestemmelseslandet kendt sprog. Vedføjede formular CP 2bis kan anvendes dertil; når den er udfyldt, fastgøres den solidt til pakken.

Art. 107. Indleveringskontorets behandling af pakkerne.

1. Indleveringskontoret eller udvekslingskontoret i afsendelseslandet skal anbringe eller anføre:
a) på pakken ved siden af udskriften og på adressekortet på den dertil indrettede plads, en etiket som vedføjede formular CP 8, der tydeligt angiver pakkens registernum-

mer og indleveringskontorets navn. Såfremt poststyrelsen i afsendelseslandet tillader det, kan den del af etiketten CP 8, der skal anbringes på adressekortet, erstattes af en i forvejen trykt angivelse, der fremtræder på samme måde som den tilsvarende del af etiketten.

b) på adressekortet alene:
   1° aftryk af dagstemplet;
   2° vægten i kilogram og hektogram; dele af hektogram afrundes opad til nærmeste hektogram.

2. Poststyrelserne kan træffe indbyrdes aftale om ikke at følge de i § 1 nævnte forskrifter.

3. Et og samme indleveringskontor eller et og samme udvekslingskontor i afsendelseslandet må ikke samtidig benytte to eller flere nummerserier, medmindre serierne betegnes ved et særskilt mærke.

AFSNIT II.

Særlige betingelser for modtagelse og indlevering til postbesørgelse af visse kategorier af pakker.

Art. 108. Værdipakker.

Enhver værdipakke skal med hensyn til beskaffenhed opfylde følgende særlige regler:

a) den skal være lukket med en eller flere identiske plomber eller laksegl eller på anden betryggende måde med aftryk af afsenderens signet eller særlige mærke; på én og samme pakke må kun anvendes ét ensartet aftryk eller mærke; hvis det drejer sig om en pakke, der er lukket med sejlgarnsomsnøring, kan den forsegles med en enkelt plombe eller et enkelt laksegl, der anbringes således, at omsnøringen ikke kan løses op eller fjernes, uden at det efterlader synlige tegn på indgreb.

b) segl eller lignende samt etiketter af enhver art og eventuelle på sådanne pakker anbragte frimærker skal anbringes med mellemrum, således at de ikke kan skjule eventuelle beskadigelser af indpakningen; etiketter og frimærker må ikke bøjes om på den anden side af indpakningen, således at de dækker kanten; eventuelle etiketter, på hvilke adressen er anført, kan klæbes på selve indpakningen, hvis den angivne værdi ikke overstiger 1000 francs og etikettens dimensioner ikke er over 15 × 10,7 cm;

c) pakker såvel som adressekort skal forsynes med en etiket i lyserød farve som vedføjede formular CP 7 med angivelse i latinske bogstaver af bogstavet V og indleveringskontorets navn samt af pakkens registernummer; etiketten skal klæbes på adressesiden af pakken og i nærheden af adressen; det er dog tilladt poststyrelserne at anvende den i art. 107, § 1, litra a), omhandlede etiket CP 8, når samtidig anvendes en lille etiket i lyserød farve, der med meget tydelige bogstaver bærer angivelsen »Valeur déclarée«;

d) værdien skal angives i afsendelseslandets mønt og skal af afsenderen anføres på pakken og adressekortet i latinske bogstaver skrevet helt ud og i arabiske tal uden raderinger eller rettelser, selv om disse er bekræftet. Værdiangivelsens beløb må ikke være anført med blyant eller med blækstift;

e) det angivne værdibeløb skal af afsenderen eller af indleveringskontoret omsættes til guldfrancs; resultatet af omsætningen, der i givet fald forhøjes til nærmeste hele francs, skal anføres i tal ved siden af eller under de tal, der angiver værdibeløbet i afsendelseslandets mønt; beløbet i guldfrancs skal understreges med en tyk streg med farveblyant; omsætning foretages ikke i direkte forbindelser mellem lande, der har fælles mønt;

f) indleveringskontoret skal anføre vægten i kilogram og dekagram dels på pakken ved siden af udskriften dels på adressekortet på den dertil bestemte plads, idet dele af dekagram afrundes opad til nærmeste dekagram;
g) postvæsenet i transitlandene må ikke anføre noget løbenummer på forsiden af værdipakker.

Art. 109. Svigagtig angivelse af værdien.

Såfremt det ved en eller anden omstændighed og navnlig på grundlag af en efterspørgsel opdages, at der foreligger svigagtig angivelse af en højere værdi end den virkelige værdi af pakkens indhold, skal der hurtigst muligt gives postvæsenet i afsendelseslandet underretning derom, eventuelt ledsaget af bilagene vedrørende en foretaget undersøgelse.

Art. 110. Andre kategorier af pakker.

1. *Luftpostpakker.* Enhver luftpostpakke og det tilhørende adressekort skal ved indleveringen forsynes med en særlig etiket i blå farve, der bærer angivelsen »Par avion« med fakultativ oversættelse i afsendelseslandets sprog.

2. *Ekspresspakker.* Enhver ekspespakke og det tilhørende adressekort skal, såvidt muligt ved siden af angivelsen af bestemmelsesstedet, forsynes med en trykt etiket i mørkerød farve, på hvilken der med store typer er angivet ordet »Eksprès«.

3. *Pakker med frankoseddel.*

a) Enhver pakke med frankoseddel samt det tilhørende adressekort skal være forsynet med:
   1° en meget tydelig påtegning »Franc de taxes et de droits« (eller en tilsvarende påtegning i afsendelseslandets sprog);
   2° en etiket i gul farve, der ligeledes meget tydeligt bærer angivelsen »Franc de taxes et de droits«.
b) Pakken skal ledsages af det nødvendige antal tolddeklarationer og af en toldfrankoseddel som vedføjede formular C 3/CP 4, der fremstilles af gult papir. Afsenderen af pakken og – for så vidt angår de posttjenesten vedrørende angivelser – afsendelseskontoret udfylder teksten til højre på toldfrankosedlens forside på såvel del A som del B af blanketten. Afsenderen kan benytte karbonpapir ved udfyldningen. I teksten skal indgå den i overenskomstens art. 24, § 1, omhandlede forpligtelse.
c) Adressekortet, tolddeklarationerne og frankosedlen skal sammenhæftes solidt.

4. *Forsigtig-pakker.*

a) I forbindelsen mellem lande, som tillader forsigtig-pakker, og under forbehold af iagttagelse af de almindelige bestemmelser om beskaffenhed og indpakning skal enhver forsigtig-pakke enten af afsenderen eller afsendelsespostkontoret forsynes med en etiket, der bærer afbildning af et glas trykt med rød farve på hvid bund. Enhver pakke, hvis indhold er angivet som skrøbeligt ved et af afsenderen på pakkens ydre anbragt tegn, skal af afsendelseskontoret obligatorisk forsynes med den nævnte etiket, og det tilsvarende portotillæg skal erlægges. Hvis afsenderen ikke ønsker, at pakken skal behandles som forsigtig-pakke, udstreger afsendelseskontoret det af afsenderen anbragte tegn.
b) Det tilhørende adressekort skal på forsiden forsynes med en meget tydelig påtegning »Colis fragile«, der kan være håndskrevet eller trykt på en etiket.

5. *Voluminøse pakker.* Enhver voluminøs pakke såvel som forsiden af det tilhørende adressekort skal forsynes med en etiket, der med meget tydelige bogstaver bærer påtrykket »Encombrant«. Hertil føjes, alene på adressekortet, ordene »en vertu de l'article 20, § 4, de l'Arrangement«, når der er tale om pakker der takseres som voluminøse pakker i medfør af bestemmelserne i art. 20, § 4, i overenskomsten.

6. *Tjenestepakker.* Enhver tjenestepakke og det tilhørende adressekort skal, henholdsvis ved siden af udskriften og på blankettens forside, forsynes med påtegningen »Service des postes« eller en lignende angivelse; denne påtegning kan efterfølges af en oversættelse i et andet sprog.

7. *Krigsfangepakker.* Enhver krigsfangepakke og det tilhørende adressekort skal, henholdsvis ved siden af udskriften og på blankettens forside, bære påtegningen »Service des prisonnieres de guerre« eller »Service des internés«; disse påtegninger kan efterfølges af en oversættelse til et andet sprog.

8. *Pakker indeholdende visse genstande eller levende dyr.* Pakkerne og de tilhørende adressekort skal bære de i art. 105, § 1, litra g), h) og i), nævnte påtegninger.

9. *Pakker, der indeholder radioaktive stoffer.* Pakker, der indeholder radioaktive stoffer, og hvis indhold og emballage er i overensstemmelse med rekommandationerne fra Den internationale atomenergikommission, der fastsætter særlige dispensationer for visse kategorier af pakker, modtages til postbesørgelse efter forudgående tilladelse fra vedkommende myndigheder i afsendelseslandet. Poststyrelserne kan udpege særlige postkontorer, hvor pakker, der indeholder radioaktive stoffer, kan modtages ved indleveringen.

10. *Pakker, for hvilke der forlanges modtagelsesbevis.*

a) Enhver pakke, for hvilken afsenderen ved indleveringen forlanger modtagelsesbevis, skal meget tydeligt bære påtegningen »Avis de réception« eller være påstemplet »A. R.«; samme påtegning skal anbringes på adressekortet.

b) Pakken skal ledsages af et behørigt udfyldt eksemplar af den i art. 131, § 2, i ekspeditionsreglementet til konventionen omhandlede formular C 5. Denne blanket skal udfærdiges af indleveringskontoret (eller af et andet af poststyrelsen i afsendelseslandet udpeget kontor) og skal vedhæftes adressekortet.

11. *Pakker, for hvilke der forlanges afskibningsattest.*

a) Enhver pakke, for hvilken afsenderen forlanger afskibningsattest, skal mærkes ved hjælp af en etiket »Avis d'embarquement«, som skal klæbes på pakken og på adressekortet.

b) Pakken skal ledsages af en blanket som vedføjede formular CP 6, som skal bære meget tydelig angivelse af den havn (eller det land), hvorfra afskibningsattesten skal tilbagesendes. Hver blanket kan kun benyttes til én pakke, selv om det drejer sig om pakker, der hører til et og samme adressekort.

AFSNIT III.

Formaliteter, der forlanges iværksat efter indleveringen til postbesørgelse.

Art. 111. Fremsættelse efter pakkens indlevering af anmodning om udlevering fri for afgifter.

1. Hvis afsenderen af en pakke efter indleveringen forlanger, at den skal udleveres fri for afgifter, skal afsendelseskontoret underrette bestemmelseskontoret ved en forklarende meddelelse. Denne meddelelse, der forsynes med porto svarende til gebyret, fremsendes som rekommanderet forsendelse til bestemmelseskontoret ledsaget af en behørigt udfyldt toldfrankoseddel. Hvis fremsendelsen sker ad luftvejen, tilsvares tillægstaksten herfor ligeledes på meddelelsen. Bestemmelseskontoret anbringer den i art. 110, § 3, litra a), stk. 2°, omhandlede etiket på pakken i nærheden af udskriften samt på adressekortet.

2. Når denne anmodning skal fremsendes ad telegrafisk vej, underretter afsendelseskontoret bestemmelseskontoret pr. telegram og meddeler samtidig dette de fornødne oplysninger vedrørende forsendelsens indlevering. Bestemmelseskontoret udfærdiger selv en toldfrankoseddel.

Art. 112. Tilbagelevering. Ændring af adresse.

1. Som almindelig regel behandles anmodninger om ændring af adresse eller om tilbagelevering af en pakke i henhold til art. 140 og 141 i ekspeditionsreglementet til konventionen.

2. Enhver telegrafisk anmodning om ændring af adresse vedrørende en værdipakke skal bekræftes med første post; denne bekræftelse, der udfærdiges på den for brevforsendelser anvendte formular C 7, skal forsynes med følgende med farveblyant anførte og understregede påtegning: »Confirmation de la demande télégraphique du . . .«; den skal være ledsaget af det i art. 140, § 1, litra a), i ekspeditionsreglementet til konventionen omhandlede faksimile.

KAPITEL III.

PAKKERNES BEHANDLING VED UDVEKSLINGSKONTORERNE.

AFSNIT I.

Dirigering.

Art. 113. Almindeligt princip for pakkeudvekslingen.

1. Ethvert postvæsen er forpligtet til ad de befordringsveje og med de befordringsmidler, som det benytter til sine egne pakker, at viderebefordre de pakker, som overleveres til det af et andet postvæsen til transitbefordring over dets område.

2. I tilfælde af afbrydelse af en befordringsvej skal de transitpakker, som skulle befordres ad denne vej, dirigeres ad den gunstigste vej, der da står til rådighed.

3. Hvis benyttelsen af den nye dirigeringsvej medfører højere omkostninger (forøgede landporto- og søportoandele) forholder poststyrelsen i transitlandet sig i overensstemmelse med bestemmelserne i art. 51 i overenskomsten.

4. Transitbefordringen skal udføres efter de i overenskomsten angående postpakker og i ekspeditionsreglementet fastsatte regler, selv om poststyrelsen i pakkernes afsendelsesland eller bestemmelsesland ikke har tiltrådt overenskomsten.

5. I forbindelsen mellem lande, der er adskilt ved et eller flere transitområder, skal pakkerne dirigeres ad de befordringsveje, som de pågældende poststyrelser er kommet overens om.

Art. 114. Dirigering og fortoldning af luftpostpakker.

1. Ethvert postvæsen, der befordrer luftpostpakker, er forpligtet til ad de luftruter, som det anvender for sine egne pakker af nævnte art, at viderebefordre de luftpostpakker, som overleveres til det af et andet postvæsen; hvis viderebefordringen ad en anden rute af en eller anden grund i særlige tilfælde frembyder fordele frem for en eksisterende luftrute, skal luftpostpakkerne viderebefordres ad denne rute.

2. De postvæsener, der ikke deltager i befordringen af luftpostpakker, befordrer disse ad de ordinære befordringsveje, der i almindelighed anvendes for andre pakker;

3. Luftpostpakkeafslutninger skal videresendes ad den rute, som forlanges af postvæsenet i afsendelseslandet, under forbehold af, at denne rute benyttes af postvæsenet i transitlandet til fremsendelse af dets egne afslutninger. Hvis det ikke er muligt, eller der ikke er tilstrækkelig tid til omlæsningen, skal postvæsenet i afsendelseslandet underrettes herom.

4. Når luftpostpakkeafslutninger er udsat for trafikstandsninger, når de ikke kan følge den normale dirigeringsvej, eller når de er udsat for trafikuheld, anvendes de respektive bestemmelser i art. 192 og 193 i konventionens ekspeditionsreglement. I til-

fælde af viderebefordring ad overfladevejen udfærdiger udvekslingskontoret i afsendelseslandet et særligt pakkepostkarte CP 12 til hver af poststyrelserne i transitlandene.

5. Poststyrelserne skal træffe foranstaltninger til, at fortoldningen af luftpostpakker fremskyndes mest muligt.

Art. 115. Omlæsning af luftpostpakker.

1. Hvis der ikke foreligger særlig aftale mellem poststyrelserne, skal omlæsning af luftpostpakker under de i overenskomstens art. 52, § 7, nævnte betingelser foretages på foranstaltning af postvæsenet i det land, hvor omlæsningen finder sted.

2. § 1 gælder ikke, når omlæsningen finder sted mellem luftfartøjer, der trafikerer to på hinanden følgende ruter, som drives af det samme luftfartsselskab. I øvrigt kan poststyrelsen i transitlandet give tilladelse til direkte omlæsning fra luftfartøj til luftfartøj mellem to forskellige befordringsselskaber; i så fald er det befordringsselskab, der foretager omlæsningen, forpligtet til at tilsende udvekslingskontoret i det land, hvor denne omlæsning finder sted, et eksemplar af den i art. 188 i konventionens ekspeditionsreglement omhandlede stykseddel AV 7 eller ethvert tilsvarende dokument, der indeholder nærmere oplysninger om omlæsningen.

Art. 116. Fortoldning af eksprespakker.

De poststyrelser, der deltager i udvekslingen af eksprespakker, skal træffe foranstaltninger til, at fortoldningen af disse pakker fremskyndes mest muligt.

AFSNIT II.

Udfærdigelse og afsendelse af afslutninger.

Art. 117. Forskellige overleveringsmåder.

1. Udvekslingen af pakkeafslutninger foretages af postkontorer, der benævnes »udvekslingskontorer«.

2. Denne udveksling foregår i almindelighed i beholdere (sække, kurve, containers o. s. v.). Poststyrelserne i lande, der grænser til hinanden, kan dog træffe aftale om, at visse kategorier af pakker overleveres løse.

3. I forbindelsen mellem lande, der ikke grænser til hinanden, foregår udvekslingen almindeligvis i direkte afslutninger.

4. Poststyrelserne kan træffe aftale om at etablere udveksling i åben transit; dog skal direkte afslutninger benyttes, hvis pakkerne i åben transit efter en transitydende poststyrelses erklæring besværliggør dens posttjeneste.

Art. 118. Pakkepostkarter.

1. Før afsendelsen opføres alle pakker, der skal befordres ad overfladevejen af det afsendende udvekslingskontor i et pakkepostkarte som vedføjede formular CP 11. For luftpostpakker såvel i lukket som i åben transit anvender udvekslingskontorerne et særligt pakkepostkarte, »Feuille de route-avion« som vedføjede formular CP 20.

2. Med hensyn til tjenestepakker og krigsfangepakker giver luftpostpakker anledning til godskrivning af luftbefordringsafgifter over for vedkommende poststyrelser.

3. Følgende dokumenter vedlægges pakkepostkartet: adressekort, opkrævningspostanvisningsblanketter, tolddeklarationer, toldfrankosedler, modtagelsesbeviser og eventuelt alle andre nødvendige dokumenter (fakturaer, oprindelsescertifikater, sundhedsattester o. s. v.). I forbindelsen mellem lande, som er blevet enige herom, fremsendes pakkepostkartet med de tilhørende dokumenter pr. luftpost til bestemmelseslandet.

4. Hvis det drejer sig om pakker, der udveksles i direkte afslutninger, kan poststyrelserne i afsendelseslandet og i bestemmelseslandet på forhånd træffe aftale om, at de i § 3 omhandlede dokumenter vedhæftes de tilsvarende pakker.

5. Medmindre særlig aftale er truffet, skal pakkepostkarterne nummereres i en årlig nummerrække for hvert afgangsgrænsepostkontor og for hvert indgangsgrænsepostkontor samt for hver befordringsvej, såfremt der benyttes mere end én; det sidste nummer i et år skal anføres på det første pakkepostkarte i det nye år. Hvis en afslutning ikke mere skal udfærdiges, anfører afsendelseskontoret på pakkepostkartet påtegningen »dernière dépêche« ved siden af afslutningens nummer. I søpostforbindelser og i luftpostforbindelser skal navnet på vedkommende skib henholdsvis den anvendte luftrute såvidt muligt anføres i pakkepostkarterne.

6. Hvis luftpostpakker befordres fra et land til et andet ad overfladevejen samtidig med andre pakker, skal tilstedeværelsen af luftpostpakker med luftpostpakkekarte angives ved fornøden bemærkning på pakkepostkartet CP 11.

7. Ved udveksling af direkte afslutninger mellem lande, der ikke grænser til hinanden, skal afgangsgrænsepostkontoret for hvert transitlands postvæsen udfærdige et særligt pakkepostkarte som vedføjede formular CP 12; dette kontor skal herpå anføre antallet af pakker pr. vægtsats eller det samlede antal pakker eller afslutningens bruttovægt. Pakkepostkartet CP 12 skal nummereres i en årlig nummerrække for hvert afgangsgrænsepostkontor og hvert transitydende postvæsen; det skal desuden være forsynet med løbenummeret for den afslutning, det hører til; det sidste nummer i et år skal anføres på det første pakkepostkarte i det nye år. I søpostforbindelser skal pakkepostkartet CP 12 såvidt muligt forsynes med angivelse af navnet på vedkommende skib.

Art. 119. Simplificerede pakkepostkarter.

1. Simplificerede pakkepostkarter benyttes i de i overenskomstens art. 55, §§ 2 og 3, nævnte tilfælde.

2. Når godskrivningen af land- og søportoandele foretages samlet for hver vægtsats, opføres antallet af pakker til de enkelte vægtsatser i pakkepostkartet. Omekspederede pakker indføres enkeltvis i kartet med angivelse ud for hver pakke af de omkostninger, hvormed pakken er belastet ved dens overlevering til det modtagende postvæsen. Værdipakker samt pakker, der fremsendes i åben transit, opføres også enkeltvis med angivelse af den tilsvarende portoandel.

3. Når postvæsenet i bestemmelseslandet og eventuelt de transitydende postvæsener skal godskrives for beløb, der beregnes pr. pakke, opføres antallet af pakker i pakkepostkartet. Dog skal omekspederede pakker, pakker der fremsendes i åben transit samt værdipakker opføres enkeltvis i kartet.

4. Hvis postvæsenet i bestemmelseslandet og eventuelt de transitydende postvæsener skal godskrives for beløb, der beregnes pr. kilogram, skal antallet af sække, hvoraf afslutningen består, samt bruttovægten af afslutningen være angivet. I øvrigt forholdes der som nævnt i § 3.

Art. 120. Befordring i lukkede afslutninger.

1. Ved befordring af pakker i lukkede afslutninger skal beholderne (sække, kurve, containers o. s. v.) være mærket, lukket og forsynet med posemærker på den i art. 149, §§ 3 og 4 samt art. 155, §§ 1, 6 og 7, i ekspeditionsreglementet til konventionen for brevpostsække foreskrevne måde, dog med forbehold af følgende særlige regler:

a) Posemærkerne skal være i okkergul farve. Deres indretning og tekst skal være overensstemmende med vedføjede formularer CP 23 og CP 24;
b) for andre beholdere end sække kan der vedtages en anden særlig lukkemetode på betingelse af, at indholdet beskyttes tilstrækkeligt.
c) posemærker eller udskrift vedrørende lukkede beholdere med luftpostpakker skal bære påtegningen eller etiketten »Par avion«;

d) Den ydre sæk, der indeholder værdipakker, skal være i god stand og om muligt forsynet med en vulst, der hindrer at sækken åbnes ulovligt, uden at dette efterlader synlige spor.

2. Antallet af beholdere, som afslutningen består af, skal anføres på pakkepostkartet. Medmindre særlig aftale er truffet, skal poststyrelserne nummerere de beholdere, der er optaget i én og samme afslutning; hver beholders løbenummer skal være anført på posemærkerne CP 23 eller CP 24.

3. I særskilte beholdere afsendes:

a) værdipakker; i tilfælde af fremsendelse i samme sæk af pakker med og uden angiven værdi skal værdipakkerne være nedlagt i en indre, forseglet eller plomberet sæk. Sække, hvis indhold helt eller delvis består af sådanne pakker, skal forsynes med bogstavet »V«;

b) forsigtig-pakker; disse beholdere skal da forsynes med den i art. 110, § 4, omhandlede vignet;

c) pakker, der indeholder de i art. 105, § 1, litra g) og h), omhandlede genstande; disse beholdere skal forsynes med en særlig vignet, der skal bære fornøden påtegning, f. eks. »Celluloïd«, skrevet med meget tydelige bogstaver;

d) ekspresspakker, hvis deres antal kræver det; beholdere, hvis indhold helt eller delvis består af sådanne pakker, skal forsynes med vignetten eller påtegningen »Exprès«.

4. Voluminøse pakker, forsigtig-pakker eller pakker, hvis beskaffenhed gør det påkrævet, kan afsendes løse uden for beholdere; for at det kan fastslås, til hvilken afslutning de hører, skal sådanne pakker forsynes med et posemærke CP 23. Posemærkerne, der anvendes til værdipakker, der forsendes løse, skal forsynes med bogstavet »V«. Pakker, der skal søbefordres, skal dog være nedlagt i beholdere (sække).

5. Som almindelig regel må sække og andre beholdere med pakker ikke veje over 30 kg.

6. Pakkepostkarterne og de i art. 118, § 3, nævnte dokumenter skal af afgangsgrænsepostkontoret nedlægges i en af de beholdere, som udgør afslutningen, eventuelt i en af de beholdere, der indeholder værdipakkerne eller ekspresspakkerne; hvis antallet af følgedokumenter kræver det, kan pakkepostkartet nedlægges i en særlig sæk; posemærket til den beholder, der indeholder pakkepostkartet, skal i alle tilfælde bære påtegningen »F«; efter særlig aftale mellem de pågældende poststyrelser kan posemærket også bære angivelse af det antal sække, som afslutningen består af, eventuelt af antallet af løse pakker. Poststyrelsen i afsendelseslandet og i bestemmelseslandet kan træffe aftale om, at følgedokumenterne nedlægges i beholderen sammen med de pakker, hvortil de hører. Følgedokumenter til ekspresspakker skal lægges foran de øvrige dokumenter i bundtet.

7. Pakkepostkarter vedrørende afslutninger, der indeholder værdipakker, skal indlægges i en konvolut af lyserød farve. Hvis værdipakkerne er anbragt i en indre, forseglet eller plomberet beholder i henhold til § 3, litra a), skal den lyserøde konvolut, der indeholder pakkepostkartet, være fastgjort udvendig på denne beholder.

8. Det i art. 118, § 7, omhandlede særlige pakkepostkarte CP 12 overleveres løst eller på anden mellem de pågældende poststyrelser aftalt måde og skal eventuelt ledsages af de af transitlandene forlangte dokumenter.

9. Paksække og pakker uden for beholder kan under befordringen indlægges i containers under forbehold af en særlig aftale mellem de pågældende poststyrelser angående formerne for benyttelsen af disse containers.

Art. 121. Overlevering af afslutninger.

1. Medmindre særlig aftale er truffet mellem de pågældende poststyrelser, foretages overleveringen af pakkeafslutninger, der befordres ad overfladevejen, ved benyttelse af den i art. 157, § 1, i ekspeditionsreglementet til konventionen omhandlede stykseddel C 18.

2. Afslutningerne skal overleveres i god stand. En afslutning kan dog ikke afvises på grund af beskadigelse. Når et transitkontor modtager en afslutning i dårlig stand, skal afslutningen i den stand, hvori den forefindes, forsynes med ny emballage. Det kontor, der foretager ompakningen, overfører angivelserne fra det oprindelige posemærke til det nye posemærke og forsyner dette med et aftryk af dagstemplet, foran hvilket anføres »Remballé à .....«.

3. Luftpostpakkeafslutninger, der overleveres i lufthavnen, ledsages af styksedler AV 7 som foreskrevet i ar. 188 i ekspeditionsreglementet til konventionen.

Art. 122. Behandling af pakker med afskibningsattest.

1. Hvis en pakke med afskibningsattest optages i en lukket afslutning, som skal transitere vedkommende afskibningshavn, skal det udvekslingspostkontor, som afsender afslutningen, blandt pakkens følgedokumenter udtage afskibningattesten og lægge den ved det pågældende i art. 118, § 7, omhandlede særlige pakkepostkarte CP 12 efter at have forsynet attesten med fornøden påtegning.

2. Det udvekslingspostkontor, som foretager afskibningen af en pakke med afskibningsattest modtaget i åben transit eller af en lukket afslutning med en sådan pakke, skal udfylde formular CP 6 efter den trykte tekst og tilbagesende den direkte til afsenderen.

AFSNIT III.

Undersøgelse af afslutninger og pakker. Tilbagesendelse af tomme sække.

Art. 123. Dekartering af afslutninger ved udvekslingskontorerne.

1. Ethvert udvekslingskontor, som modtager en afslutning, foretager straks ved modtagelsen eftersyn af beholderne og deres lukke. Det kontrollerer ligeledes afsendelsesstedet og bestemmelsesstedet for de til afslutningen hørende sække, der er opført i styksedlen, og undersøger derefter pakkerne og de forskellige dokumenter, der ledsager dem; disse eftersyn skal altid ske i overværelse af en tjenestemand fra det overleverende udvekslingskontor, hvor det er muligt. Bestemmelseskontoret fører tillige nøje kontrol med at afslutningerne indgår i den rækkefølge, de er afsendt, især for så vidt angår de afslutninger, der indeholder værdipakker.

2. Ved åbningen af beholdere skal de dele, der udgør lukket (sejlgarn, plombe, posemærke) forblive samlede; omsnøringen må derfor kun skæres over ét sted.

3. Når et mellemliggende postkontor må foretage ompakning af en afslutning, skal det kontrollere indholdet, hvis det må formodes, at dette ikke er intakt. Der udfærdiges en tilbagemeldelse som vedføjede formular CP 13. Tilbagemeldelsen tilstilles det udvekslingskontor, hvorfra afslutningen er modtaget; en genpart af tilbagemeldelsen sendes til afsendelseskontoret, og en anden genpart indlægges i den ompakkede afslutning. Tilbagemeldelse CP 13 anvendes tillige, når mellemliggende udvekslingskontorer konstaterer mangel af en afslutning, mangel af en eller flere af de til en afslutning hørende sække eller enhver anden uregelmæssighed. Mellemliggende udvekslingskontorer er dog ikke forpligtet til at kontrollere de dokumenter, der ledsager pakkepostkartet.

4. Hvis udvekslingskontoret i bestemmelseslandet konstaterer fejlagtige eller manglende angivelser i pakkepostkartet, skal det straks foretage de nødvendige berigtigelser, idet det skal drage omsorg for at udstrege fejlagtige angivelser således, at de oprindelige angivelser stadig kan læses; disse berigtigelser skal foretages i overværelse af to tjenestemænd; medmindre der foreligger en åbenbar fejltagelse, gælder berigtigelserne frem for de oprindelige angivelser; udvekslingskontoret skal ligeledes i overensstemmelse med de gældende regler kontrollere indholdet, når beholderen eller dens lukke lader formode, at indholdet ikke er intakt, eller at der er begået andre uregelmæssigheder.

De konstaterede uregelmæssigheder såvel som mangel af en afslutning eller af en eller flere til en afslutning hørende sække eller af pakkepostkartet meddeles uden ophold til det afsendende udvekslingskontor ved benyttelse af en tilbagemeldelse CP 13, der udfærdiges i to eksemplarer og fremsendes i den særlige konvolut, der er beskrevet i art. 158, § 15, i konventionens ekspeditionsreglement; i givet fald sendes tillige en genpart af nævnte tilbagemeldelse til det mellemliggende udvekslingskontor, hvorfra afslutningen er modtaget. Hvis pakkepostkartet mangler, skal indgangsgrænsepostkontoret desuden udfærdige et pakkepostkarte eller foretage nøjagtige noteringer om de modtagne pakker (pakkernes numre, afsendelses- og bestemmelseskontor, vægt, angiven værdi o. s. v.).

5. Tilbagemeldelserne og genparterne af disse fremsendes som rekommanderet forsendelse ad den hurtigste vej (luftvejen eller overfladevejen). Uregelmæssigheder vedrørende værdipakker, der medfører et ansvar for poststyrelserne, meddeles tillige straks ved telex eller telegram. Såfremt indgangsgrænsepostkontoret ikke med første post, der kan benyttes efter dekarteringen, har fremsendt en tilbagemeldelse CP 13, betragtes det, indtil bevis for det modsatte foreligger, som havende modtaget sækkene eller pakkerne i god stand.

6. Som en afvigelse fra bestemmelserne i § 4 kan udvekslingskontoret i bestemmelseslandet undlade at foretage berigtigelse og udfærdige en tilbagemeldelse CP 13, hvis fejlene eller udeladelserne vedrørende de skyldige portoandele ikke overstiger 2 francs pr. pakkepostkarte.

7. De postkontorer, til hvilke tilbagemeldelserne CP 13 er udstedt, skal efter at have undersøgt dem og efter at have anført eventuelle bemærkninger på dem tilbagesende dem snarest muligt; de beholder genparterne. De tilbagesendte tilbagemeldelser skal vedlægges de pakkepostkarter, til hvilke de har henhold. Rettelser, der er foretaget i et pakkepostkarte, men som ikke er dokumenteret ved bilag, skal betragtes som ugyldige. Hvis tilbagemeldelserne ikke er tilbagesendt til det udvekslingskontor, der har udstedt dem, inden for en frist af to måneder at regne fra den dag, på hvilken de er afsendt, skal de dog, indtil det modsatte godtgøres, betragtes som behørigt anerkendt af de postkontorer, til hvilke de er udstedt. Denne frist forlænges til fire måneder i forbindelsen med fjerntliggende lande.

8. Når de af et udvekslingspostkontor konstaterede uregelmæssigheder må formodes at kunne medføre et ansvar for et transportselskab, skal de dokumenter, hvoraf fejlen fremgår, såvidt muligt medunderskrives af en repræsentant for selskabet. Denne underskrift kan anføres på tilbagemeldelsen CP 13, hvoraf et eksemplar udleveres til selskabet, eller på styksedlerne C 18 eller AV 7, der ledsager afslutningen.

9. Uregelmæssigheder af en hvilken som helst art. der konstateres ved dekarteringen, må ikke i noget tilfælde medføre tilbagesendelse af en pakke til afsendelsesstedet, undtagen hvor overenskomstens art. 21, §§ 3 og 4, bringes til anvendelse.

Art. 124. Uoverensstemmelser vedrørende pakkernes vægt eller udstrækning.

1. Afsendelseskontorets synspunkter med hensyn til fastsættelsen af vægt eller udstrækning for pakkerne skal betragtes som afgørende, medmindre der foreligger en åbenbar fejl. Hvis en konstateret vægtdifference medfører ændring af portoandelene, er det dog den berigtigede vægtangivelse, der skal anses for gyldig.

2. For almindelige pakkers vedkommende kan vægtdifferencer inden for samme vægtsats ikke gøres til genstand for tilbagemeldelse eller foranledige tilbagesendelse af pakken; tilbagemeldelse kan kun udstedes i det tilfælde, at forskellen ville medføre en ændring af portoandelene.

3. For så vidt angår værdipakker, kan vægtdifferencer på indtil 10 g over eller under den angivne vægt ikke give anledning til indsigelse fra poststyrelsen i et transitland eller i bestemmelseslandet, medmindre pakkens ydre stand måtte gøre det påkrævet.

Art. 125. Konstatering af uregelmæssigheder, som medfører ansvar for poststyrelserne.

1. Ethvert udvekslingskontor, der ved en afslutnings ankomst konstaterer mangel, indholdsberøvelse eller beskadigelse af en eller flere pakker, foretager følgende:

a) det meddeler ved en tilbagemeldelse CP 13, udfærdiget i henhold til art. 123, eller ved den i art. 126, § 2, omhandlede protokol CP 14, så udførlige oplysninger som muligt om afslutningens ydre stand ved ankomsten. Medmindre det er umuligt, og årsagen hertil oplyses, skal sækken(beholderen), omsnøringen, seglet eller plomben, der er brugt til lukket, tillige med posemærket opbevares intakt i 6 uger fra tilbagemeldelsens dato at regne og fremsendes til poststyrelsen i afsendelseslandet, såfremt dette anmoder derom.

b) det tilsender det sidste transitkontor en genpart af tilbagemeldelsen, i givet fald med samme post som tilbagemeldelsen til afgangsgrænsepostkontoret.

2. Hvis indgangsgrænsepostkontoret finder det formålstjenligt, kan det på dets postvæsens bekostning telegrafisk underrette afgangsgrænsepostkontoret om de konstaterede uregelmæssigheder.

3. Såfremt det drejer sig om grænsepostkontorer, der foretager direkte udveksling med hinanden, kan de poststyrelser, hvorunder vedkommende kontorer hører, træffe aftale om den fremgangsmåde, der skal benyttes i tilfælde af uregelmæssigheder, der medfører ansvar for disse poststyrelser.

Art. 126. Modtagelse ved et udvekslingskontor af en beskadiget eller utilstrækkeligt emballeret pakke.

1. Ethvert udvekslingspostkontor, som fra et andet udvekslingspostkontor modtager en pakke, som er beskadiget, eller som er utilstrækkeligt indpakket, skal viderebefordre pakken efter eventuelt at have ompakket den, hvorved såvidt muligt den oprindelige indpakning, udskriften og etiketter skal bevares; pakkens vægt før og efter ompakningen skal anføres på selve pakkens emballage; denne angivelse skal efterfølges af påtegningen »Remballé à .....«, og ved siden heraf skal anbringes et aftryk af dagstemplet og underskrift af de tjenestemænd, som har foretaget ompakningen.

2. Hvis pakken er i en sådan tilstand, at indholdet har kunnet udtages eller beskadiges, eller hvis pakken udviser en så stor vægtforskel, at det må formodes, at den helt eller delvis er berøvet sit indhold, skal udvekslingskontoret, uden at bestemmelserne i art. 125, § 1, og i foranstående § 1 derved kan fraviges, tjenstligt åbne pakken og kontrollere dens indhold; resultatet af denne undersøgelse skal optages i en protokol som vedføjede formular CP 14; en genpart af protokollen skal vedlægges forsendelsen.

3. Hvis den i § 2 omhandlede pakke er en værdipakke, foretages desuden følgende:

a) den originale protokol sendes som rekommanderet forsendelse til poststyrelsen i det land, under hvilket afgangsgrænsepostkontoret hører, eller til et af nævnte poststyrelse udpeget kontor;

b) en genpart af protokollen skal samtidig indsendes enten til den poststyrelse, hvorunder indgangsgrænsepostkontoret hører, eller til et andet af denne poststyrelse udpeget styrelsesorgan;

Art. 127. Dekartering af afslutninger med summarisk karterede pakker.

1. De i art. 123–126 nævnte bestemmelser finder kun anvendelse med hensyn til pakker, for hvilke der foreligger indholdsberøvelse eller beskadigelse, samt pakker, der er opført enkeltvis i pakkepostkarterne. For alle andre forsendelsers vedkommende foretages kun en simpel konstatering af antallet.

2. Poststyrelsen i afsendelseslandet kan træffe aftale med poststyrelsen i bestemmelseslandet og eventuelt med transitlandenes poststyrelser om at begrænse det detaillerede

eftersyn og udfærdigelsen af de i art. 123–126 foreskrevne tilbagemeldelser CP 13 og protokoller CP 14 til kun at omfatte visse kategorier af pakker.

3. Når et udvekslingskontor konstaterer en difference mellem det antal pakker, der er angivet i pakkepostkartet, og det antal, der er forefundet i afslutningen, udfærdiges tilbagemeldelsen CP 13 udelukkende med det formål at berigtige det samlede pakkeantal og det godskrevne portobeløb.

Art. 128. Videresendelse af fejldirigerede pakker.

1. Når en pakke er indgået som fejlsendt og dette må tilskrives afsenderen eller postvæsenet i afsendelseslandet behandles den i overensstemmelse med art. 32 i overenskomsten.

2. Det omekspederende postvæsen underretter ved tilbagemeldelse CP 13 det postkontor, hvorfra det har modtaget pakken, om fejlsendelsen.

3. Det postvæsen, der foretager videresendelsen, behandler pakkerne, som om de var indgået i åben transit; hvis de portoandele, som er godskrevet, ikke er tilstrækkelige til dækning af de videresendelsesomkostninger, som påhviler det, skal postvæsenet i det land, fra hvilket videresendelsen sker, godskrive postvæsenet i det rette bestemmelsesland og i påkommende tilfælde de postvæsener, der som transitlande deltager i pakkens videresendelse, deres respektive portoandele; det godtgør sig derefter de beløb, for hvilke det ikke har dækning, ved en debitering over for den poststyrelse, under hvilken det udvekslingskontor hører, der har overleveret den fejlsendte pakke; debiteringen og grunden til denne skal meddeles sidstnævnte kontor ved en tilbagemeldelse.

Art. 129. Tilbagesendelse af tomme sække.

1. Sækkene skal principielt tilbagesendes tomme med første post til den poststyrelse, de tilhører, og, medmindre det er umuligt, ad den til fremsendelsen benyttede befordringsvej.

2. Poststyrelserne kan træffe aftale om, at bestemmelseslandet tilbagesender sækkene til afsendelseslandet ved at benytte dem til afsendelsen af pakker.

3. Tilbagesendelsen af tomme sække finder altid sted afgiftsfrit.

4. Det postvæsen, som foretager tilbagesendelsen, skal i pakkepostkartet opføre antallet af de tilbagesendte sække, medmindre vedkommende poststyrelser er blevet enige om, at dette undlades.

5. Udfærdiglsen af særlige afslutninger med tomme luftpostsække er obligatorisk, så snart antallet af denne slags sække når 10.

6. Tomme luftpostsække, der tilbagesendes ad luftvejen, optages i særlige afslutninger, der opføres i luftpoststyksedlerne AV 7 S, der er omtalt i art. 199, § 2, i konventionens ekspeditionsreglement.

7. I øvrigt anvendes art. 161, §§ 2–5, i ekspeditionsreglementet til konventionen.

KAPITEL IV.

PAKKERNES BEHANDLING VED BESTEMMELSESKONTORET.

AFSNIT I.

Pakkernes udlevering.

Art. 130. Forbehold ved udleveringen af indholdsberøvede eller beskadigede pakker.

1. I de i overenskomstens art. 40, § 1, litra a) og b) omhandlede tilfælde udfærdiger det kontor, der foretager udleveringen, i adressatens nærværelse en protokol CP 14 og

foranlediger den såvidt muligt medunderskrevet af adressaten. En genpart af protokollen udleveres til adressaten eller vedhæftes pakken, hvis adressaten nægter modtagelse af denne, eller hvis pakken tilbagesendes. En genpart opbevares af den poststyrelse, der har udfærdiget protokollen.

2. Når der udfærdiges protokol CP 14 efter bestemmelserne i art. 126, § 2, vedhæftes en genpart pakken og behandles, såfremt pakken udleveres, efter bestemmelseslandets indenrigske reglementer; hvis der nægtes modtagelse af pakken, forbliver genparten af protokollen vedhæftet pakken.

3. Når det kræves i de indenrigske reglementer, skal en pakke, der er behandlet efter bestemmelserne i § 1, tilbagesendes til afsenderen, hvis adressaten nægter at medunderskrive protokol CP 14.

Art. 131. Behandling af toldfrankosedler efter pakkens udlevering.

1. Efter udlevering til adressaten af en pakke, som skal udleveres fri for afgifter, fuldstændiggør det postkontor, som har udlagt toldafgifter eller andre afgifter for afsenderens regning, for sit vedkommende og ved benyttelse af karbonpapir angivelserne på bagsiden af toldfrankosedlens del A og B. En toldfrankoseddel udfærdiges tjenstligt af bestemmelseskontoret selv, når anmodningen om udlevering fri for afgifter fremsættes efter pakkens indlevering. Postkontoret, der har udlagt afgifterne, oversender del A ledsaget af de tilhørende bilag til det postkontor, fra hvilket pakken er afsendt; denne oversendelse skal ske i lukket konvolut uden angivelse af indhold. Del B opbevares af poststyrelsen i bestemmelseslandet til brug for afregningen med den betalingspligtige poststyrelse.

2. Enhver poststyrelse kan udpege bestemte kontorer, som skal foretage tilbagesendelsen af del A af toldfrankosedlen til opkrævning, eller som skal modtage del A af de toldfrankosedler, der tilbagesendes efter pakkens udlevering. Navnet på det postkontor, til hvilket del A af toldfrankosedlerne skal tilbagesendes, skal i alle tilfælde angives på forsiden af denne del af blanketten af det postkontor, fra hvilket pakken afsendes.

3. Såfremt en pakke, som bærer påtegningen »Franc de taxes et de droits«, indgår uden toldfrankoseddel, skal fortoldningspostkontoret udfærdige en genpart af toldfrankosedlen; på del A og B af denne blanket anføres afsendelseslandet og såvidt muligt pakkens indleveringsdato. Såfremt en toldfrankoseddel er gået tabt efter pakkens udlevering, skal en genpart udfærdiges på samme måde.

4. Del A og B af toldfrankosedler, der henhører til forsendelser, som af en eller anden grund tilbagesendes til afsendelseslandet, skal annulleres af postvæsenet i bestemmelseslandet og vedhæftes adressekortet.

5. Ved modtagelse af del A af en toldfrankoseddel, der angiver de af postvæsenet i bestemmelseslandet udlagte afgifter, omsætter postvæsenet i afsendelseslandet beløbet af disse afgifter til sin egen mønt efter en kurs, som ikke må være højere end den for udstedelse af postanvisninger til det andet land fastsatte kurs; det ved omsætningen udkomne beløb skal angives på selve blanketten og på kuponen; efter at have opkrævet afgiftsbeløbet skal det dertil udpegede kontor udlevere toldfrankosedlens kupon og eventuelt de tilhørende bilag til afsenderen.

6. Hvis afsenderen gør indsigelse mod de på frankosedlens del A anførte afgiftsbeløb, foretager postvæsenet i bestemmelseslandet en undersøgelse af de udlagte beløb, retter eventuelt henvendelse til toldvæsenet i sit land og tilbagesender, eventuelt efter fornøden berigtigelse, den omhandlede frankoseddels del A til postvæsenet i afsendelseslandet. Tilsvarende skal postvæsenet i bestemmelseslandet, hvis det konstaterer en fejl eller udeladelse vedrørende afgifterne for en pakke, der skal udleveres fri for afgifter, og hvor frankosedlens del A er tilbagesendt til postvæsenet i afsendelseslandet, udfærdige en genpart af frankosedlen med fornøden rettelse og fremsende del A til postvæsenet i afsendelseslandet til berigtigelse.

Art. 132. Behandling af modtagelsesbeviser efter pakkens udlevering.

1. Efter pakkens udlevering tilbagesender bestemmelsespostkontoret formular C 5, efter at den er forskriftsmæssigt udfyldt, til den af afsenderen anførte adresse. Tilbagesendelsen skal ske ukonvolutteret og portofrit ad hurtigste vej (luftvejen eller overfladevejen). En vignet eller et stempel i blå farve med angivelsen »Par avion« anbringes på de modtagelsesbeviser, der tilbagesendes som luftpost.

2. Hvis formular C 5 ikke kommer frem til bestemmelsespostkontoret, skal dette udfærdige en ny blanket.

AFSNIT II.

Behandling af uanbringelige pakker.

Art. 133. Uanbringelighedsmeddelelse.

1. En uanbringelighedsmeddelelse som vedføjede formular CP 9 fremsendes i udfyldt stand som rekommanderet forsendelse og ad hurtigste vej (luftvejen eller overfladevejen) til postvæsenet i afsendelseslandet:

a) af postvæsenet i bestemmelseslandet:
   1° i tilfælde af uanbringelighed: for enhver pakke, hvis afsender har forlangt, at der skal gives ham underretning, såfremt pakken bliver ubesørgelig eller ved anvendelse af overenskomstens art. 29, § 1, litra b), stk. 2°, sidste sætning;
   2° for enhver pakke, der tilbageholdes tjenstligt, eller som henligger ubesørget på grund af indholdsberøvelse, beskadigelse eller af anden lignende grund; denne regel er dog ikke obligatorisk i tilfælde af vis major, eller når antallet af pakker, som er blevet tilbageholdt af tjenstlige grunde, er så stort, at afsendelse af uanbringelighedsmeddelelser er praktisk umuligt;
b) af vedkommende transitydende postvæsen: for enhver pakke, der er tilbageholdt under befordringen af tjenstlige grunde enten af postvæsenet (tilfældige trafikforstyrrelser) eller af toldvæsenet (toldforanstaltninger), dog med det under litra a), stk. 2°, nævne forbehold.

2. Uanbringelighedsmeddelelsen bilægges adressekortet, medmindre meddelelsen tilstilles en tredjemand i overensstemmelse med overenskomstens art. 22, § 2, litra b); i de i nærværende artikels § 1, litra a), stk. 2°, og b) omhandlede tilfælde skal meddelelsen tydeligt bære påtegningen »Colis retenu d'office«. Hvis pakken henligger uanbringelig på grund af indholdsberøvelse eller beskadigelse, vedhæftes der uanbringelighedsmeddelelsen en genpart af protokol CP 14, indeholdende oplysning om skadens omfang.

3. Såfremt det drejer sig om flere af samme afsender samtidigt til samme adressat indleverede pakker, er det tilladt kun at fremsende én uanbringelighedsmeddelelse, selv om pakkerne var ledsaget af flere adressekort. I så fald skal alle adressekortene vedlægges uanbringelighedsmeddelelsen.

4. Som almindelig regel skal uanbringelighedsmeddelelser udveksles mellem bestemmelseskontoret og afsendelseskontoret; enhver poststyrelse kan dog forlange, at meddelelserne for dens posttjenestes vedkommende skal tilstilles selve poststyrelsen eller et særligt udpeget kontor; navnet på dette kontor skal meddeles poststyrelserne gennem det internationale bureau; det påhviler postvæsenet i afsendelseslandet at underrette afsenderen; ekspeditionen af uanbringelighedsmeddelelser skal af de pågældende postkontorer fremskyndes mest muligt.

Art. 134. Uanbringelige pakker. Nye forholdsordrer fra afsenderen eller tredjemand.

1. Uanbringelighedsmeddelelsen skal tilbagesendes som rekommanderet forsendelse og ad hurtigste vej (luftvejen eller overfladevejen) til det kontor, der har udfærdiget

den, efter at være forsynet med afsenderens eller vedkommende tredjemands nye forholdsordrer og eventuelt ledsaget af adressekortet; de nye forholdsordrer fremsendes pr. telegraf, såfremt der erlægges telegramafgift.

2. De eneste nye forholdsordrer, det er tilladt afsenderen eller den i overenskomstens art. 22, § 2, litra b), omhandlede tredjemand at give, er anført i overenskomstens art. 28, § 1; i efterfølgende særlige tilfælde anvendes følgende regler:

a) hvis afsenderen eller vedkommende tredjemand forlanger, at en postopkrævningspakke skal udleveres mod opkrævning af et lavere beløb end det oprindeligt angivne, skal der udfærdiges ny formular R 4, R 7 eller R 9 i overensstemmelse med bestemmelserne i art. 107, § 3, i ekspeditionsreglementet til postopkrævningsoverenskomsten.

b) hvis afsenderen eller vedkommende tredjemand forlanger, at pakken skal udleveres til den oprindelige adressat eller til en anden person fri for afgifter, skal vedkommende kontor anvende art. 111.

3. Når en pakke, for hvilken der er udstedt uanbringelighedsmeddelelse, bliver udleveret eller omekspederet inden modtagelsen af de nye forholdsordrer, skal afsenderen underrettes derom gennem afsendelseskontoret; såfremt uanbringelighedsmeddelelsen er tilstillet en af afsenderen angivet tredjemand, skal denne underretning tilstilles ham; hvis det drejer sig om en postopkrævningspakke, og den i ekspeditionsreglementet til postopkrævningsoverenskomsten art. 105, § 1, omhandlede anvisning R 4, R 7 eller R 9 allerede er afsendt af afsenderen, er det ikke nødvendigt at underrette ham.

Art. 135. Tilbagesendelse af pakkerne til afsendelsesstedet.

1. Det postkontor, som af en eller anden grund tilbagesender en pakke, skal angive årsagen til ikke-udleveringen enten ved en håndskreven påtegning, ved anbringelse af et stempel eller ved påklæbning af en vignet på pakken og på adressekortet, der skal følge med tilbage. Hvis adressekortet mangler, skal grunden til tilbagesendelsen anføres i pakkepostkartet. Påtegningen skal affattes på fransk, men hver poststyrelse har ret til at tilføje en oversættelse i sit eget sprog samt andre angivelser, som den finder hensigtsmæssige; denne angivelse skal affattes i en klar og kort form som f. eks.: ubekendt (inconnu), modtagelse nægtet (refusé), på rejse (en voyage), bortrejst (parti), ikke afhentet (non réclamé), død (décédé) o. s. v.

2. Bestemmelseskontoret skal overstrege de stedsangivelser, der vedrører dette kontor og på pakkens forside og på adressekortet anføre angivelsen »Retour«; det skal tillige anbringe sit datostempel ved siden af angivelsen »Retour«.

3. Medmindre afsenderen forlanger tilbagesendelse ad luftvejen, skal en pakke, for så vidt det ikke er umuligt, tilbagesendes ad den til fremsendelsen benyttede befordringsvej, når der er tale om en pakke til overfladebefordring, og ad hurtigste overfladerute, når der er tale om en luftpostpakke.

4. Pakkerne skal tilbagesendes i deres oprindelige indpakning; de skal ledsages af det af afsenderen udfærdigede adressekort; hvis pakken af en eller anden grund må ompakkes, eller hvis det oprindelige adressekort skal erstattes af et nødadressekort, gælder det som en ufravigelig regel, at navnet på det postkontor, fra hvilket pakken er afsendt, det oprindelige registernummer og såvidt muligt datoen for indleveringen skal fremtræde på den nye emballage og på adressekortet.

5. Hvis tilbagesendelsen af en luftpostpakke finder sted ad overfladevejen, skal vignetten »Par avion« og enhver bemærkning, der har henhold til luftbefordringen, udstreges tjenstligt med to tykke tværstreger.

6. Enhver pakke, som skal tilbagesendes til afsendelseslandet, optages i pakkepostkartet med angivelsen »Retour à l'origine« i rubrikken »Observations«.

7. Godskrivning og debitering af de porto- og gebyrbeløb, hvormed pakken er belastet i medfør af overenskomstens art. 29, § 3, 33, § 1, og 37, § 1, foretages som an-

ført i art. 143. Beløbene skal specificeres på en »bordereau de taxes« som vedføjede formular CP 25, hvis ene side klæbes fast til adressekortet.

Art. 136. Omekspedition af en pakke på grund af modtagerens adresseforandring.

1. Såfremt de i overenskomstens art. 31, § 6, omhandlede porto- og gebyrbeløb er betalt ved videresendelsen, behandles pakken, som om den var sendt fra det land, fra hvilket videresendelsen sker, til det nye bestemmelsesland; der opkræves ikke af postvæsenet i dette land nogen befordringsafgift ved udleveringen.

2. Art. 135, §§ 4–7, finder anvendelse på pakker, der omekspederes. Specielt gælder, at angivelsen »Réexpédié« skal anføres i pakkepostkartets rubrik »Observations« ud for den pågældende pakke.

Art. 137. Omekspedition af eksprespakker.

Hvis en eksprespakke, der skal omekspederes, forgæves har været forsøgt afleveret på adressatens bopæl ved særligt bud, skal det postkontor, som foretager omekspeditionen, overstrege ekspresvignetten eller ekspresspåtegningen med to tykke tværstreger.

Art. 138. Behandling af anmodninger om tilbagelevering eller ændring af adresse.

1. Ved modtagelsen af en anmodning om tilbagelevering eller ændring af adresse, der er udfærdiget i overensstemmelse med art. 112, skal bestemmelseskontoret finde den pågældende pakke frem og efterkomme anmodningen.

2. Når bestemmelseskontoret modtager den i art. 112, § 2, omhandlede telegrafiske anmodning, tilbageholder det pakken og efterkommer først anmodningen efter modtagelsen af bekræftelsen pr. post; poststyrelsen i bestemmelseslandet kan dog på eget ansvar efterkomme en telegrafisk anmodning uden at afvente denne bekræftelse.

Art. 139. Salg. Tilintetgørelse.

1. Når en pakke er blevet solgt eller tilintetgjort i overensstemmelse med bestemmelserne i overenskomstens art. 36, skal der optages protokol over salget eller tilintetgørelsen. En genpart af protokollen skal ledsaget af adressekortet tilstilles afsendelseskontoret.

2. Salgsprovenuet skal først og fremmest tjene til dækning af afgifter, som hviler på pakken; det eventuelle overskydende beløb skal fremsendes til afsendelseskontoret til udlevering til afsenderen, som må bære udgifterne ved beløbets fremsendelse.

KAPITEL V.

EFTERSPØRGSLER

Art. 140. Behandling af efterspørgsler.

1. Enhver efterspørgsel vedrørende en pakke behandles efter bestemmelserne i art. 143, §§ 1–14, i ekspeditionsreglementet til konventionen med den undtagelse, at formular R 3, R 6 eller R 8, der anvendes for brevpostforsendelser, erstattes med formular R 4, R 7 eller R 9, der omhandles i art. 105, § 1, i ekspeditionsreglementet til postopkrævningsoverenskomsten.

2. Enhver formular C 9 vedrørende en efterspørgsel angående en pakke, der modtages af en anden poststyrelse end afsendelseslandets, videresendes til poststyrelsen i sidstnævnte land, eventuelt ledsaget af postkvitteringen; blanketten skal være poststyrelsen i hænde inden for den i art. 150, § 1, fastsatte frist.

Art. 141. Efterspørgsler vedrørende manglende modtagelsesbeviser eller afskibningsattester.

1. Når afsenderen reklamerer et modtagelsesbevis, som ikke er kommet tilbage til ham inden for normal frist, skal der forholdes i overensstemmelse med art. 131, § 5, i konventionens ekspeditionsreglement.

2. Når afsenderen reklamerer en afskibningsattest, som ikke er kommet tilbage til ham inden for normal frist, udfærdiges gebyrfrit den i art. 140, § 2, nævnte efterspørgselsblanket C 9. Denne blanket ledsaget af en genpart af afskibningsattest CP 6, på hvilken afsendelseskontoret skal anføre påtegningen »Duplicata«, behandles efter bestemmelserne i art. 140; der opkræves intet yderligere gebyr for afskibningsattest.

KAPITEL VI.

AFREGNING.

AFSNIT I.

Godskrivning af portoandele og luftbefordringsafgifter

Art. 142. Portoandele og luftbefordringsafgifter, der af postvæsenet i afsendelseslandet godskrives postvæsenet i andre lande.

1. Når pakker forsendes i lukkede afslutninger, godtgør postvæsenet i afsendelseslandet til postvæsenet i bestemmelseslandet og til ethvert transitydende postvæsen de dem tilkommende land- og søportoandele, heri indbefattet de særlige portoandele, som er hjemlet i overenskomsten eller i den dertil hørende slutningsprotokol.

2. Når pakker forsendes i åben transit, godtgør postvæsenet i afsendelseslandet:

a) til afslutningens bestemmelsesland de dette land tilkommende portoandele som nævnt i § 1, tilligemed de portoandele, der tilkommer de efterfølgende transitydende postvæsener, samt postvæsenet i pakkernes bestemmelsesland;

b) til afslutningens bestemmelsesland de dette land tilkommende luftbefordringsafgifter, i henhold til overenskomstens art. 52, §§ 3 og 4, for viderebefordring af luftpostpakker;

c) til de foran afslutningens bestemmelsesland liggende transitydende postvæsener de disse lande tilkommende portoandele som nævnt i § 1.

3. Når overenskomstens art. 55, § 3, anvendes, godtgør postvæsenet i afsendelseslandet til postvæsenet i bestemmelseslandet og eventuelt til de transitydende postvæsener et beløb, der er beregnet pr. pakke eller pr. kg af afslutningernes bruttovægt, i stedet for de i § 1 nævnte portoandele.

Art. 143. Godskrivning og debitering af portoandele og gebyrer for tilbagesendte eller omekspederede pakker.

1. Såfremt portoandele og gebyrer ikke er blevet betalt ved pakkens tilbagesendelse eller omekspedition, forholder det postvæsen, der foretager tilbagesendelsen eller videresendelsen, sig som angivet nedenfor, for så vidt angår godskrivning og debitering af disse beløb.

2. Når der udveksles direkte afslutninger mellem det land, der tilbagesender eller omekspederer pakken, og afsendelseslandet, henholdsvis det nye bestemmelsesland, skal det postvæsen, der tilbagesender eller omekspederer pakken:

a) debitere det postvæsen, hvortil afslutningen er bestemt, for

1° de portoandele, der tilkommer dets eget land samt de transitydende postvæsener;

2° efterfølgende i overenskomstens art. 13 omhandlede gebyrer:
- gebyr for fremlæggelse for toldvæsenet,
- udbringningsgebyr,
- anmeldelsesgebyr,
- ompakningsgebyr,
- poste restante gebyr,
- lagerafgift,
- eksprestillægsgebyret (overenskomstens art. 9, § 2), der tilkommer postvæsenet i det land, der har forsøgt afleveringen – under den forudsætning, at gebyret ikke er blevet opkrævet ved præsentationen på adressatens bopæl;

3° den i overenskomstens art. 31, § 6, litra a), omhandlede omekspeditionsporto;
4° de ikke-postale afgifter, for hvilke det ikke har dækning (overenskomstens art. 15).

b) kreditere de transitydende postvæsener for de portoandele, der tilkommer dem.

3. Ved udveksling i åben transit skal et transitydende postvæsen, som af det postvæsen, der tilbagesender eller omekspederer pakken, er blevet debiteret for de beløb, der tilkommer dette postvæsen i porto- og gebyrandele som nævnt under § 2, litra a), ved en debitering over for det postvæsen, til hvilket det videregiver pakken, godskrive sig for sin egen portoandel samt for de andele, der tilkommer det tilbagesendende eller omekspederende postvæsen; denne fremgangsmåde gentages i givet fald af hvert efterfølgende transitland.

4. Såfremt det drejer sig om pakker, der tilbagesendes eller omekspederes ad luftvejen, debiteres luftbefordringsafgiften eventuelt postvæsenet i det land, hvorfra anmodningen om tilbagesendelse eller omekspedition hidrører.

5. Godskrivning og debitering af portoandele og gebyrer ved omekspedition af pakker, der er indgået som fejldirigerede, foretages i overensstemmelse med art. 128, § 3.

Art. 144. Debitering af afgifter i særlige tilfælde.

Luftbefordringsafgifter for luftpostpakkeafslutninger, der fejlsendes undervejs, afregnes efter bestemmelserne i art. 75 i konventionen.

Art. 145. Fastsættelse af gennemsnitsgodtgørelse pr. pakke eller pr. kilogram.

1. Den i art. 55, § 3, i overenskomsten omhandlede gennemsnitsgodtgørelse pr. pakke fås ved at dividere antallet af de i en periode på mindst tre måneder afsendte pakker ind i et beløb, der udgør den samlede land- og søporto, som skal betales af postvæsenet i afsendelseslandet til postvæsenet i bestemmelseslandet og eventuelt til de transitydende postvæsener for de pågældende pakker.

2. Den i samme artikel i overenskomsten omhandlede gennemsnitsgodtgørelse pr. kilogram fås ved at dividere bruttovægten af de til postvæsenet i bestemmelseslandet inden for en periode af samme længde afsendte afslutninger ind i det samlede land- og søportobeløb.

3. Disse gennemsnitsgodtgørelser kan revideres

a) uden særlige formaliteter i tilfælde af portoændring, idet de nye takster anvendes i forbindelse med de foreliggende statistiske grundfaktorer;
b) efter anmodning af en af de pågældende poststyrelser, når anmodningen fremsættes mindst et år efter den sidste revision, og revisionen sker på den måde, at der optages en ny statistik.

AFSNIT II.

Opstilling og afvikling af afregninger.

Art. 146. Opstilling af afregninger.

1. Hver poststyrelse skal månedsvis eller kvartalsvis, over samtlige forsendelser, der er modtaget fra en og samme poststyrelse, lade sine udvekslingspostkontorer opstille

a) for pakker befordret ad overfladevejen en opgørelse som vedføjede formular CP 15, der for hvert afsendelseskontor og for hver afslutning indeholder oplysning om
   1° de samlede beløb, der er godskrevet eller debiteret den i pakkepostkarterne CP 11,
   2° i givet fald, antallet af pakker pr. vægtsats *eller* det samlede antal pakker *eller* pakkernes bruttovægt, som anført i pakkepostkarterne CP 11 og CP 12, samt angivelse af den respektive portoandel og det udregnede samlede godskrivningsbeløb for en måned eller et kvartal.

b) for luftpostpakker en opgørelse som vedføjede formular CP 15bis, der for hvert afsendelseskontor og for hver afslutning indeholder oplysning om
   1° de samlede beløb, der er godskrevet eller debiteret den i pakkepostkarterne CP 20,
   2° i givet fald, antallet af pakker pr. vægtsats *eller* det samlede antal pakker *eller* pakkernes bruttovægt, som anført i pakkepostkarterne CP 20 samt angivelse af den respektive portoandel og det udregnede samlede godskrivningsbeløb for en måned eller et kvartal.

2. I tilfælde af berigtigelse af pakkepostkarterne CP 11, CP 12 eller CP 20 skal nummer og dato for den af det overleverende eller modtagende udvekslingskontor udfærdigede tilbagemeldelse CP 13 angives i rubrikken »Observations« på opgørelserne CP 15 eller CP 15bis.

3. Opgørelserne CP 15 og CP 15bis skal rekapituleres i en afregning som vedføjede formular CP 16, der skal udfærdiges i 2 eksemplarer.

4. Afregningen CP 16 bilagt med opgørelserne CP 15 og CP 15bis, men uden pakkepostkarterne, skal ad hurtigste vej – luftvejen eller overfladevejen – tilstilles vedkommende poststyrelse til revision i løbet af de to måneder, der følger efter den, til hvilken den har henhold, for fjerntliggende landes vedkommende så snart det sidste pakkepostkarte for den pågældende måned er indgået; der skal ikke udfærdiges intet-afregninger. I afregningen CP 16 ses der bort fra centimer i saldobeløbet. De samlede beløb må aldrig berigtiges. Eventuelle konstaterede fejl skal optages i opgørelser som vedføjede formular CP 17. Disse opgørelser tilstilles in duplo vedkommende poststyrelse, som skal optage beløbet i sin førstkommende afregning CP 16; der skal ikke udfærdiges opgørelse CP 17, når slutresultatet af fejlene ikke overstiger 10 francs pr. afregning.

5. Efter revision og anerkendelse skal afregningerne CP 16 og opgørelserne CP 15 og CP 15bis tilbagesendes til den poststyrelse, der har udfærdiget dem, senest ved udløbet af den anden måned at regne fra fremsendelsesdatoen; denne frist forlænges til fire måneder i forbindelse med fjerntliggende lande. Hvis den poststyrelse, der har sendt afregningen, ikke har modtaget nogen berigtigende bemærkning inden for de nævnte frister, betragtes afregningen som stiltiende anerkendt.

6. Afregningerne CP 16 skal samles i en kvartårlig generalafregning som vedføjede formular CP 18, der opstilles af den fordringshavende poststyrelse; denne afregning kan dog efter aftale mellem de pågældende poststyrelser opstilles halvårligt.

7. Når saldoen i en kvartalsvis eller halvårsvis opstillet generalafregning CP 18 ikke overstiger 25 francs, opføres den i den følgende generalafregning CP 18. Hvis der har været forholdt således hele året igennem, og den ved årets udgang opstillede generalafregning CP 18 herefter udviser en saldo, der ikke overstiger 25 francs, er den betalingspligtige poststyrelse fritaget for enhver betaling.

8. Afregning over de beløb, der er udlagt af en poststyrelse for en anden poststyrelses regning angående pakker med frankoseddel, foretages på følgende måde:

a) den fordringshavende poststyrelse udfærdiger hver måned i sit eget lands mønt en månedlig specialafregning på en blanket som vedføjede formular CP 19; del B af toldfrankosedlerne, som poststyrelsen har opbevaret, opføres i alfabetisk orden efter de kontorer, som har udlagt afgiftsbeløbene, og inden for hvert kontor efter deres nummer;

b) specialafregningen skal, ledsaget af del B af toldfrankosedlerne, oversendes til den betalingspligtige poststyrelse senest ved udgangen af den måned, der følger efter den, til hvilken den har henhold. Der skal ikke udfærdiges intet-afregninger;

c) revisionen af afregningerne skal finde sted efter de i ekspeditionsreglementet til overenskomsten angående postanvisninger og postrejsechecks fastsatte regler;

d) afregningerne skal afvikles særskilt; dog kan hver poststyrelse forlange, at disse afregninger skal afvikles sammen med afregningerne over postanvisninger, afregningerne CP 16 vedrørende postpakker eller R 5 vedrørende postopkrævninger uden at være optaget heri.

9. Når der over for betalingspligtige poststyrelser skal debiteres flere beløb, der er udbetalt i overensstemmelse med bestemmelserne i overenskomstens art. 44, rekapituleres disse på en blanket som vedføjede formular CP 22, og det samlede beløb overføres til afregning CP 16.

Art. 147. Afregning vedrørende luftpostpakkeafslutninger.

Afregning af godtgørelse for luftbefordring af afslutninger med luftpostpakker foretages efter reglerne i art. 200–204 i ekspeditionsreglementet til konventionen.

Art. 148. Afvikling af afregninger.

1. Saldoen efter generalafregningerne skal af den betalingspligtige poststyrelse betales til den fordringshavende poststyrelse i henhold til bestemmelserne i konventionens art. 12.

2. Opstillingen og fremsendelsen in duplo af en generalafregning kan foretages uden afventen af tilbagesendelsen af afregningerne CP 16 i accepteret stand, så snart en poststyrelse, der er i besiddelse af alle afregningerne vedrørende den betragtede periode, kan konstatere, at den er fordringshavende. Den betalingspligtige poststyrelses revision af afregningen CP 18, tilbagesendelsen af det ene eksemplar til den fordringshavende poststyrelse samt betalingen af saldoen skal foretages inden for en frist på tre måneder fra modtagelsen af generalafregningen.

3. Enhver poststyrelse, som regelmæssigt hver måned har et beløb af over 30.000 francs til gode hos en anden poststyrelse, har ret til at forlange månedlig à conto betaling af et beløb på indtil tre fjerdedele af sin fordring. Et sådant forlangende skal efterkommes inden for en frist af to måneder.

KAPITEL VII.

FORSKELLIGE BESTEMMELSER

Art. 149. Formularer til brug for kunderne.

For så vidt angår anvendelsen af bestemmelserne i konventionens art. 10, § 3, betragtes følgende formularer som formularer til brug for kunderne:

CP 2 (adressekort),

CP 2bis (afsenderens forholdsordrer)

C 2/CP 3 (tolddeklaration),

C 3/CP 4 (toldfrankoseddel),
CP 6 (afskibningsattest).

Art. 150. Opbevaringstid for dokumenter.

1. Dokumenter vedrørende udvekslingen af postpakker, derunder adressekort, skal opbevares i et tidsrum af mindst 18 måneder regnet fra dagen efter den dag, til hvilken dokumenterne har henhold.

2. Dokumenter vedrørende et tvistemål eller en reklamation skal opbevares, indtil sagen er afsluttet. Hvis den reklamerende poststyrelse efter at være blevet behørigt underrettet om undersøgelsens resultat har ladet hengå seks måneder fra datoen for meddelelsen herom uden at gøre indsigelse, betragtes sagen som afsluttet.

KAPITEL VIII.

SLUTNINGSBESTEMMELSER.

Art. 151. Ekspeditionsreglementets ikraftsættelse og gyldighedsperiode.

1. Dette ekspeditionsreglement skal gælde fra den dag, da overenskomsten angående postpakker sættes i kraft.

2. Det skal have samme gyldighedsperiode som overenskomsten, medmindre det fornyes efter aftale mellem vedkommende parter.

Lausanne, den 5. juli 1974.

OVERENSKOMST ANGÅENDE POSTANVISNINGER OG POSTREJSECHECKS

Underskrevne befuldmægtigede for regeringerne i foreningens medlemslande har i henhold til art. 22, § 4, i den i Wien den 10. juli 1964 indstiftede statut for Verdenspostforeningen efter fælles aftale og under forbehold af bestemmelserne i statuttens art. 25, § 3, vedtaget følgende overenskomst:

Overenskomst angående postanvisninger og postrejsechecks.

AFDELING I.

Indledende bestemmelser.

Art. 1. Overenskomstens genstand.

Denne overenskomst giver regler for udvekslingen af postanvisninger, som nedenfor benævnes »anvisninger«, samt for udvekslingen af postrejsechecks, når de kontraherende lande kommer overens om at etablere en sådan tjeneste i deres gensidige forbindelser.

AFDELING II.

Anvisninger.

KAPITEL I.

ALMINDELIGE BESTEMMELSER.

Art. 2. Udvekslingsmåder.

1. Anvisninger kan enten udveksles pr. post eller, såfremt postanvisningstelegrammer er tilladt i forbindelse mellem de pågældende lande, ad telegrafisk vej.

2. Udvekslingen pr. post kan efter poststyrelsernes valg finde sted ved hjælp af kort eller lister. I første tilfælde kaldes anvisningerne »kortanvisninger«, i sidste tilfælde »listeanvisninger«.

3. Udvekslingen ad telegrafisk vej kan finde sted pr. telegrafisk kortanvisning eller pr. telegrafisk listeanvisning; begge former benævnes »telegrampostanvisning«.

KAPITEL II.

UDSTEDELSE AF ANVISNINGER.

Art. 3. Mønt. Omsætning.

1. Medmindre særlig aftale er truffet, skal enhver anvisnings beløb angives i udbetalingslandets mønt.

2. Poststyrelsen i udstedelseslandet fastsætter selv kursen for omsætning fra sin egen mønt til udbetalingslandets mønt.

Art. 4. Maksimumsbeløb for udstedelse.

1. En anvisnings beløb kan ikke overstige modværdien af 3000 francs. Enhver poststyrelse har dog ret til at fastsætte et lavere maksimumsbeløb.

2. Som en undtagelse gælder, at der ikke er fastsat noget maksimumsbeløb for de i art. 7 omhandlede anvisninger.

Art. 5. Indbetaling. Postkvittering.

1. Enhver poststyrelse bestemmer, under hvilken form afsenderen af en anvisning skal indbetale det pengebeløb, der skal forsendes.

2. Ved beløbets indbetaling skal der gratis leveres afsenderen en kvittering, forsynet med postanvisningens indbetalingsnummer.

Art. 6. Takster.

1. Poststyrelsen i udstedelseslandet kan frit fastsætte den takst, der skal opkræves ved udstedelsen. Taksten kan dog ikke overstige 20 francs.

2. Ud over denne grundtakst kan nævnte poststyrelse i givet fald opkræve eventuelle gebyrer for særlige tjenester (anmodning om udbetalingsbevis, ekspresudbringning, etc.).

3. For postanvisninger, som ved et af de i overenskomsten deltagende landes mellemkomst udveksles mellem et andet af disse lande og et ikke kontraherende land, kan den poststyrelse, som optræder som mellemled, fradrage et forholdsmæssigt tillægsgebyr på højst 1/4 pct. af anvisningsbeløbet, men mindst 1 franc og højst 2 francs; dette gebyr kan dog, når de pågældende poststyrelser er blevet enige derom, opkræves hos afsenderen og godtgøres den poststyrelse, der yder sin mellemkomst.

Art. 7. Portofrihed.

Anvisninger vedrørende posttjenesten, der udveksles på de i konventionens art. 15 anførte betingelser, er fritaget for enhver postal afgift.

Art. 8. Særlige regler for udstedelsen af telegrampostanvisninger.

1. Telegrampostanvisninger er underkastet bestemmelserne i det den internationale telekommunikationskonvention vedføjede telegrafreglement.

2. Afsenderen af en telegrampostanvisning skal foruden portoen betale afgiften for telegrammet, heri eventuelt indbefattet afgiften for en privat meddelelse bestemt til adressaten.

KAPITEL III.

SÆRLIGE REGLER FOR VISSE TJENESTER, DER KAN YDES KUNDERNE.

Art. 9. Udbetalingsbevis. Ekspresudbringning. Udbetaling til adressaten personlig. Afsendelse ad luftvejen. Meddelelse til adressaten.

1. Afsenderen af en anvisning kan forlange at blive underrettet om udbetalingen. Konventionens art. 42, § 1, anvendes med hensyn til udbetalingsbeviser.

2. Når det første udbetalingsbevis ikke er kommet afsenderen i hænde indenfor den normale frist, kan han indlevere endnu en anmodning om udbetalingsbevis mod betaling af det fastsatte gebyr. Hvis udbetalingen af anvisningen har fundet sted før indleveringen af den anden anmodning om udbetalingsbevis, tilbagebetales det erlagte gebyr til afsenderen.

3. Med forbehold af art. 16 kan afsenderen af en anvisning forlange, at beløbet afleveres på bopælen ved ekspresbud umiddelbart efter anvisningens ankomst; i dette tilfælde anvendes konventionens art. 29.

4. I forbindelsen mellem lande, som tillader udbetaling til adressaten personlig, kan afsenderen af en postanvisning ved en på blanketten anført påtegning forlange, at udbetalingen udelukkende finder sted til adressaten personlig og mod dennes personlige kvittering. I så fald skal afsenderen betale et særligt gebyr svarende til det i konventionen, art. 21, litra q), nævnte gebyr.

5. Afsenderen af en kortanvisning eller en listeanvisning kan forlange denne fremsendt ad luftvejen mod betaling af luftposttillægstakst.

6. På bagsiden af kuponen kan afsenderen anføre en privat meddelelse til anvisningens adressat. For så vidt angår listeanvisninger, er det dog kun tilladt at anføre henvisninger.

Art. 10. Tilbagelevering. Ændring af adresse.

Afsenderen af en anvisning kan efter de i konventionens art. 30 fastsatte regler forlange den tilbageleveret fra postvæsenet eller lade dens adresse ændre, så længe adressaten ikke har fået enten selve postanvisningsblanketten eller beløbet efter denne udleveret.

Art. 11. Omekspedition.

1. I tilfælde af, at adressaten har skiftet bopæl, og under forudsætning af, at der eksisterer en postanvisningstjeneste mellem omekspeditionslandet og det nye bestemmelsesland, kan enhver anvisning på afsenderens eller adressatens anmodning omekspederes pr. post eller pr. telegraf. Konventionens art. 31, §§ 1–3, anvendes analogt i dette tilfælde.

2. Omekspedition pr. post af postale eller telegrafiske kortanvisninger sker uden opkrævning af noget gebyr og uden udstedelse af nye anvisninger, såfremt det nye bestemmelsesland har udveksling af kortanvisninger med udstedelseslandet på grundlag af nærværende overenskomst.

3. I alle andre tilfælde foretages omekspeditionen ved hjælp af en ny anvisning, for hvilken taksten, herunder eventuelt telegrafafgiften, fradrages den omekspederede anvisnings beløb.

4. Ved omekspedition anvendes konventionens art. 31, § 6, for så vidt angår poste restante gebyret og eksprestillægsgebyret.

Art. 12. Endossering.

Hvert land har ret til at erklære ejendomsretten til postanvisninger, som er udstedt i et andet land, for overdragelig inden for sit område ved endossering.

KAPITEL IV.

UDBETALING AF ANVISNINGER.

Art. 13. Gyldighedsfrist. Fornyelsespåtegning.

1. Anvisninger er gyldige:

a) som hovedregel indtil udgangen af den første måned, der følger efter udstedelsesmåneden;

b) efter aftale mellem de pågældende poststyrelser indtil udgangen af den tredje måned, der følger efter udstedelsesmåneden;

c) i forbindelserne mellem fjerntliggende lande indtil udløbet af den syvende måned, der følger efter udstedelsesmåneden.

2. Når disse frister er overskredet, kan kortanvisninger kun udbetales, når de er forsynet med en fornyelsespåtegning, der gives af den tjeneste, der er udpeget dertil af poststyrelsen i udstedelseslandet efter anmodning fra det udbetalende postkontor. For listeanvisninger kan der ikke gives fornyelsespåtegning.

3. Fra den dag, fornyelsespåtegningen er givet kortanvisningen, får denne ny gyldighedsfrist for en periode, der svarer til gyldighedsfristen for en anvisning, der er udstedt samme dag.

4. Hvis den manglende udbetaling inden for gyldighedsfristen ikke skyldes en tjenestefejl, kan der opkræves et gebyr for fornyelsen, som er lig med det i konventionens art. 21, litra m), fastsatte gebyr.

Art. 14. Maksimumsbeløb for udbetaling.

1. Medmindre særlig aftale er truffet, er maksimumsbeløbet for postanvisninger, der skal udbetales i et land, det samme som det, der er fastsat af poststyrelsen i dette land for udstedelse af postanvisninger.

2. Såfremt samme afsender på samme dag til samme adressat afsender flere postanvisninger, hvis samlede beløb overstiger det af poststyrelsen i udbetalingslandet fastsatte maksimumsbeløb, er denne berettiget til at fordele udbetalingen af beløbene således, at det til adressaten på én og samme dag udbetalte beløb ikke overstiger det nævnte maksimum.

Art. 15. Almindelige regler for udbetaling af anvisninger.

1. Udbetalingen af anvisninger finder sted efter de i udbetalingslandet gældende reglementer.

2. Anvisningernes beløb skal udbetales til adressaterne i udbetalingslandets lovlige mønt; det kan udbetales i en hvilken som helst anden mønt efter særlig aftale mellem vedkommende poststyrelser.

3. Udbetalingen kan gyldigt foretages ved, at beløbet indsættes på en postgirokonto efter de i udbetalingslandet gældende regler.

4. Efter forudgående underretning til vedkommende poststyrelser har poststyrelsen i udbetalingslandet ret til, når dens indre lovgivning kræver det, at se bort fra brøkdele af møntenheden eller til at afrunde beløbet til nærmeste møntenhed eller nærmeste tiendedel af møntenheden.

Art. 16. Ekspresudbringning.

Hvis afsenderen har forlangt udbetaling ved ekspresbud, har poststyrelsen i udbetalingslandet ret til på denne måde at udbringe enten beløbet eller selve anvisningen eller en anmeldelse om anvisningens ankomst, for så vidt dens indenrigske reglementer foreskriver det.

Art. 17. Gebyrer, der eventuelt kan opkræves hos adressaten.

Hos adressaten kan opkræves:

a) et udbringningsgebyr, når udbetaling finder sted på bopælen;
b) det i art. 20, § 5, omhandlede gebyr for udbetalingsbemyndigelse;
c) eventuelt det i art. 13, § 4, hjemlede fornyelsesgebyr;
d) de respektive luftposttillægstakster, når adressaten forlanger, at en anmodning om fornyelsespåtegning eller udbetalingsbemyndigelse samt de som følge heraf anførte påtegninger og bemyndigelser, skal fremsendes ad luftvejen.
e) det i konventionens art. 21, litra c), nævnte gebyr, når anvisningen er adresseret poste restante.

Art. 18. Særlige regler for udbetaling af telegrampostanvisninger.

1. Udbetalingen af telegrampostanvisninger skal altid finde sted i de i art. 16 fastsatte former.

2. Såfremt beløbet udbringes på bopælen ved ekspresbud, kan poststyrelsen i udbetalingslandet herfor opkræve et særligt gebyr, idet den dog skal tage hensyn til det af afsenderen erlagte ekspresgebyr, såfremt postanvisningstelegrammet bærer den takstpligtige tjenstlige angivelse XP.

3. Udbringning af en anmeldelse om ankomsten eller af selve blanketten skal ske uden udgifter for adressaten; såfremt dennes bopæl er beliggende uden for udbetalingskontorets lokale omdelingsdistrikt, og hvis postanvisningstelegrammet ikke bærer den takstpligtige tjenstlige angivelse XP, kan ekspresgebyret dog opkræves hos adressaten.

KAPITEL V.

UANBRINGELIGE ANVISNINGER. UDBETALINGSBEMYNDIGELSER.

Art. 19. Uanbringelige anvisninger.

1. Enhver anvisning, hvis modtagelse er nægtet, hvis adressat er ubekendt, bortrejst uden at efterlade ny adresse eller rejst til et land, hvortil omekspedition ikke kan finde sted, skal straks tilbagesendes til poststyrelsen i udstedelseslandet.

2. Enhver anvisning, hvis beløb ikke er forlangt udbetalt inden for gyldighedsfristen, skal tilbagesendes straks efter udløbet af denne frist.

3. Enhver anvisning, hvis beløb af en eller anden grund ikke har kunnet udbetales, skal tilbagebetales til afsenderen.

4. Konventionens art. 31, § 6, finder anvendelse med hensyn til poste restante gebyret og eksprestillægsgebyret.

Art. 20. Udbetalingsbemyndigelse.

1. Enhver kortanvisning, der er bortkommet, tabt eller ødelagt inden udbetalingen, kan efter anmodning af afsenderen eller adressaten erstattes af en udbetalingsbemyndigelse, der udstedes af poststyrelsen i anvisningens udstedelsesland.

2. Når afsenderen og adressaten samtidig anmoder om tilbagebetaling henholdsvis udbetaling af anvisningen, udstedes bemyndigelsen

a) til afsenderen, når anmodningen fremsættes før udleveringen til adressaten af anvisningen eller anmeldelsen om ankomsten;

b) til adressaten, når anmodningen fremsættes efter udleveringen af anvisningen eller anmeldelsen om ankomsten.

3. Der udstedes ligeledes udbetalingsbemyndigelse, når en ved udstedelseskontoret begået omsætningsfejl bevirker, at der må foretages en supplerende indbetaling til fordel for adressaten.

4. Gyldighedsfristen for en udbetalingsbemyndigelse er den samme som gyldighedsfristen for en den pågældende dag udstedt anvisning.

5. Hvis der ikke er begået nogen tjenestefejl, kan der hos afsenderen eller adressaten opkræves et gebyr for udbetalingsbemyndigelse svarende til det i konventionens art. 21, litra m), fastsatte gebyr, medmindre et sådant gebyr allerede er opkrævet for efterspørgsel eller udbetalingsbevis.

Art. 21. Forældede anvisninger.

Beløb, som er indbetalt til afsendelse ved anvisninger, og som ikke er forlangt udbetalt inden for forældelsesfristen, beholdes af poststyrelsen i udstedelseslandet som endelig erhvervelse. Forældelsesfristen fastsættes efter nævnte lands lovgivning.

KAPITEL VI.

ANSVAR.

Art. 22. Ansvarsprincippet og ansvarets omfang.

1. Poststyrelserne er ansvarlige for de indbetalte beløb, indtil anvisningerne er blevet rigtigt udbetalt.

2. Omsætningsfejl og telegraferingsfejl omfattes af ansvaret.

3. Poststyrelserne påtager sig intet ansvar for forsinkelser, som vil kunne opstå ved befordringen og udbetalingen af anvisninger.

Art. 23. Undtagelser fra ansvarsprincippet.

Poststyrelserne er fritaget for ethvert ansvar:

a) når de ikke kan gøre rede for udbetalingen af en postanvisning som følge af tjenstlige dokumenters ødelæggelse ved vis major, medmindre der på anden måde er ført bevis for deres ansvar;
b) ved udløbet af den i art. 21 omhandlede forældelsesfrist;
c) ved udløbet af den i konventionens art. 39, § 1, fastsatte frist, såfremt der er gjort indsigelse mod udbetalingens rigtighed.

Art. 24. Bestemmelse af ansvaret.

1. Med forbehold af bestemmelserne i efterfølgende §§ 2–5 påhviler ansvaret poststyrelsen i udstedelseslandet.

2. Ansvaret påhviler poststyrelsen i udbetalingslandet, hvis den ikke er i stand til at godtgøre, at udbetalingen har fundet sted i overensstemmelse med de i dens reglementer foreskrevne bestemmelser.

3. Ansvaret påhviler poststyrelsen i det land, hvor fejlen er opstået:

a) når der er tale om en tjenestefejl, herunder en omsætningsfejl;
b) hvis det drejer sig om en telegraferingsfejl, som er begået i udstedelseslandet eller i udbetalingslandet.

4. Ansvaret påhviler poststyrelsen i udstedelseslandet og poststyrelsen i udbetalingslandet med lige dele:

a) hvis fejlen må tilskrives begge poststyrelser, eller hvis det ikke er muligt at fastslå, i hvilket land fejlen er opstået;
b) hvis en telegraferingsfejl er opstået i et transitland;
c) hvis det ikke er muligt at fastslå, i hvilket land en sådan telegraferingsfejl er opstået.

5. Med forbehold af § 2 påhviler ansvaret:

a) for udbetaling af falske anvisninger poststyrelsen i det land, hvor anvisningen er blevet indført i posttjenesten;
b) for udbetaling af anvisninger, hvis beløb svigagtigt er blevet forhøjet, poststyrelsen i det land, hvor forfalskningen af anvisningen er blevet foretaget; dog bæres skaden med lige dele af poststyrelsen i udstedelseslandet og poststyrelsen i udbetalingslandet, når det ikke er muligt at fastslå, i hvilket land forfalskningen er sket, eller der ikke kan opnås erstatning for en forfalskning, som er begået i et transitland, der ikke deltager i portoanvisningstjenesten på grundlag af nærværende overenskomst.

Art. 25. Udbetaling af efterspurgte beløb. Regres.

1. Forpligtelsen til at udbetale erstatning til reklamanten påhviler poststyrelsen i udbetalingslandet, hvis adressaten skal have beløbet udbetalt; forpligtelsen påhviler poststyrelsen i udstedelseslandet, såfremt beløbet skal tilbagebetales til afsenderen.

2. Uanset hvad grunden til tilbagebetalingen måtte være, kan det beløb, der skal tilbagebetales, ikke overstige det indbetalte beløb.

3. Den poststyrelse, som har udbetalt erstatning til reklamanten, har ret til regres mod den poststyrelse, der er ansvarlig for den urigtige udbetaling.

4. Den poststyrelse, som i sidste instans har båret skaden, har inden for størrelsen af det udbetalte beløb ret til regres over for afsenderen, adressaten eller tredjemand.

Art. 26. Udbetalingsfrist.

1. Reklamanten skal have det tilgodehavende beløb udbetalt snarest muligt og senest inden for en frist af seks måneder at regne fra dagen efter efterspørgselsdagen.

2. Den poststyrelse, som i henhold til art. 25, § 1, skal holde reklamanten skadesløs, kan undtagelsesvis udskyde udbetalingen ud over denne frist, såfremt den til trods for den af poststyrelserne udviste hurtighed ved undersøgelsen af sagen ikke har været tilstrækkelig til at bestemme ansvaret.

3. Den poststyrelse, over for hvilken reklamationen har været fremsat, er bemyndiget til at fyldestgøre reklamanten for den ansvarlige poststyrelses regning, når denne poststyrelse, efter at sagen er rejst over for den på forskriftsmæssig måde, har ladet fem måneder hengå uden at bringe sagen til endelig afslutning.

Art. 27. Godtgørelse til den udbetalende postyrelse.

1. Den poststyrelse, for hvis regning reklamanten er blevet fyldestgjort, er forpligtet til inden for en frist af fire måneder at regne fra fremsendelsen af underretning om den stedfundne udbetaling at godtgøre den udbetalende poststyrelse det beløb, den har udlagt.

2. Denne godtgørelse skal uden udgifter for den fordringshavende poststyrelse erlægges:

a) på en af de i art. 103, § 8, i ekspeditionsreglementet til konventionen foreskrevne betalingsmåder;
b) efter aftale ved optagelse til kredit for sidstnævnte poststyrelse i postanvisningsafregningerne.

3. Når fristen på fire måneder er overskredet, er det til den fordringshavende poststyrelse skyldige beløb rentebærende med 6 % pro anno at regne fra den dag, da nævnte frist er udløbet.

KAPITEL VII.

AFREGNING.

Art. 28. Godskrivning af portoandele.

1. Af de takster, poststyrelsen i udstedelseslandet har opkrævet i henhold til art. 6, godtgør den til poststyrelsen i udbetalingslandet en portoandel, der er fastsat som et enhedsbeløb.

2. Portoandelen fastsættes i forhold til gennemsnitsbeløbet for de kortanvisninger, der optages i én og samme månedsafregning, og udgør:

0,80 franc for beløb indtil 100 francs
1,00 franc for beløb over 100 francs indtil 200 francs
1,20 franc for beløb over 200 francs indtil 300 francs
1,50 franc for beløb over 300 francs indtil 400 francs
1,80 franc for beløb over 400 francs indtil 500 francs
2,10 francs for beløb over 500 francs

3. Efter anmodning af poststyrelsen i udbetalingslandet kan de pågældende poststyrelser dog træffe aftale om at anvende en portoandel, der er højere end den i § 2 fast-

satte, når den takst, der opkræves i udstedelseslandet ved udstedelsen overstiger efterfølgende kombinerede taksters samlede beløb:

a) en fast takst på:
   80 centimer for kortanvisninger
   1,60 franc for listeanvisninger
b) en forholdsmæssig takst på 3/4 % af det indbetalte beløb.

4. For anvisninger til indbetaling på postgirokonto samt for portofri anvisninger finder ingen godtgørelse sted.

5. For listeanvisninger godtgøres der poststyrelsen i udbetalingslandet en portoandel på 50 centimer ud over den i § 2 omhandlede portoandel.

6. I tilfælde af omekspedition skal poststyrelsen i det nye bestemmelsesland uden hensyn til den af poststyrelsen i udstedelseslandet virkelig opkrævede porto have godtgjort de portobeløb, som ville have tilfaldet den, såfremt den havde været poststyrelsen i det første bestemmelsesland.

Art. 29. Opstilling af afregninger.

1. Poststyrelsen i udbetalingslandet udfærdiger for hvert udstedelsesland en månedlig afregning over udbetalte beløb i henhold til kortanvisninger eller – for listeanvisninger – en månedlig afregning over beløbene i henhold til de i månedens løb modtagne lister; de månedlige afregninger optages periodisk i en generalafregning, hvorved saldoen kan fastslås.

2. Såfremt anvisningerne er udbetalt i forskellig mønt, skal den mindste fordring omsættes til den største fordrings mønt på grundlag af gennemsnittet af den officielle vekselkurs i debitorlandet inden for det tidsrum, til hvilket afregningen har henhold; denne gennemsnitskurs skal altid udregnes med fire decimaler.

3. Afviklingen af afregningerne kan også foretages uden modregning på grundlag af månedsafregningerne.

Art. 30. Afvikling af afregninger.

1. Medmindre særlig aftale er truffet, skal betalingen af generalafregningens saldo eller afviklingen af månedsafregningerne ske i den mønt, som den fordringshavende poststyrelse benytter ved udbetaling af anvisninger.

2. Enhver poststyrelse kan hos poststyrelsen i et andet land have et beløb stående, af hvilket de skyldige beløb kan betales.

3. Enhver poststyrelse, som hos en anden poststyrelse har et beløb til gode, der overstiger de i ekspeditionsreglementet fastsatte grænser, har ret til at kræve betaling af et à conto beløb.

4. Såfremt betaling ikke finder sted inden for de i ekspeditionsreglementet fastsatte frister, er de skyldige beløb rentebærende med 6 % pro anno at regne fra dagen for udløbet af de nævnte frister indtil betalingsdagen.

5. Bestemmelserne i denne overenskomst og dens ekspeditionsreglement angående opstilling af afregninger og disses afvikling kan ikke tilsidesættes ved nogen ensidig foranstaltning, som f.eks. moratorium, forbud mod betalingsoverførsler o.s.v.

KAPITEL VIII.

FORSKELLIGE BESTEMMELSER.

Art. 31. Postkontorer, der deltager i udvekslingen.

Poststyrelserne skal træffe de nødvendige foranstaltninger til, at udbetaling af anvisningsbeløb såvidt muligt kan finde sted på alle steder i deres land.

Art. 32. Andre administrationers deltagelse.

1. De lande, i hvilke anvisningstjenesten sorterer under andre administrationer end poststyrelsen, kan deltage i den ved bestemmelserne i denne overenskomst ordnede udveksling.

2. Det bliver disse administrationers sag at træffe aftale med poststyrelsen i deres land angående fuldstændig gennemførelse af alle overenskomstens bestemmelser; poststyrelsen skal optræde som mellemled for dem i deres forbindelser med poststyrelserne i de andre kontraherende lande og med det internationale bureau.

Art. 33. Forbud mod beregning af fiskale afgifter eller andre afgifter.

Anvisninger samt de på anvisninger afgivne kvitteringer må ikke underkastes afgifter eller gebyrer af nogen art ud over sådanne, som er hjemlede i nærværende overenskomst.

AFDELING III.

Anvisninger til indbetaling på postgirokonto.

Art. 34. Anvisninger til indbetaling på postgirokonto.

Afsenderen af en postanvisning kan, såfremt bestemmelseslandets reglementer tillader det, forlange, at beløbet krediteres modtagerens postgirokonto i stedet for at blive udbetalt kontant.

Art. 35. Almindelige bestemmelser.

Under forbehold af det i art. 36–39 anførte er anvisninger til indbetaling på postgirokonto undergivet de bestemmelser, som er fastsat for postanvisninger i denne overenskomst.

Art. 36. Maksimumsbeløb for udstedelse.

Beløbet for anvisninger til indbetaling på postgirokonto er ubegrænset. Dog har hver poststyrelse ret til at begrænse det beløb, som hver afsender kan indbetale enten i løbet af én dag eller i løbet af en nærmere angivet periode.

Art. 37. Takster.

1. Poststyrelsen i udstedelseslandet kan frit fastsætte den takst, der skal opkræves ved udstedelsen. Taksten skal dog være lavere end taksten for en almindelig anvisning på samme beløb.

2. Ud over denne grundtakst kan nævnte poststyrelse opkræve eventuelle gebyrer for særlige tjenester (anmodning om bevis for beløbets godskrivning på modtagerens postgirokonto, etc.).

Art. 38. Godskrivningsbevis.

I forbindelsen mellem lande, hvis poststyrelser er blevet enige herom, kan indbetaleren forlange at få tilsendt et bevis for beløbets godskrivning på modtagerens postgirokonto. Konventionens art. 42 finder anvendelse med hensyn til godskrivningsbeviser.

Art. 39. Forbud.

1. Omekspedition til et andet land af en anvisning til indbetaling på postgirokonto er ikke tilladt.

2. Som en afvigelse fra art. 12 gælder, at anvisninger til indbetaling på postgirokonto ikke kan endosseres.

AFDELING IV.

Postrejsechecks.

KAPITEL I.

ALMINDELIGE BESTEMMELSER OG UDSTEDELSE.

Art. 40. Definition. Hæfter.

1. Postrejsechecks er anvisninger, der kan udstedes og udbetales af poststyrelserne i de kontraherende lande på basis af principperne i nærværende overenskomst.
2. Disse checks samles i hæfter.

Art. 41. Mønt. Maksimumsbeløb. Omsætning.

1. Hver check udstedes i udbetalingslandets mønt på et fast beløb, hvis ækvivalent ligger nær ved 25, 50 eller 100 francs. Beløbet bestemmes efter aftale mellem de pågældende poststyrelser.
2. I særlige tilfælde kan checkene udfærdiges i en anden mønt end udbetalingslandets eller udstedes på beløb, der afviger væsentligt fra en eller flere af de i § 1 nævnte ækvivalenter.
3. Den udstedende poststyrelse fastsætter kursen for omsætningen fra sin mønt til udbetalingslandets mønt.
4. Antallet af checks i et hæfte kan højst andrage 10; hvert hæfte kan indeholde checks på forskellige beløb.

Art 42. Gebyr.

Det gebyr, der skal betales for hver check, fastsættes af poststyrelsen i udstedelseslandet; det kan ikke overstige $^3/_4$ pct. af det indbetalte beløb og må ikke være mindre end 10 centimer.

Art. 43. Salgspris.

Poststyrelsen i udstedelseslandet har ret til ud over checkenes værdi og gebyret for disse at opkræve et beløb, der svarer til fremstillingsprisen for checkene og deres omslag samt til omkostningerne ved de forskellige arbejder i forbindelse med hæfternes fremstilling.

KAPITEL II.

UDBETALING AF CHECKS.

Art. 44. Checkenes gyldighedsfrist. Udbetaling af beløbene.

1. Checkene er gyldige i fire måneder at regne fra datoen for deres udstedelse. Månederne regnes fra månedsdag til månedsdag uden hensyn til det antal dage, de omfatter.
2. Såfremt udbetalingskontoret ikke er i besiddelse af tilstrækkelige kontante beløb, kan udbetalingen af checks udsættes, indtil det pågældende kontor har fremskaffet de kontante beløb.
3. Checkhæfterne eller de enkelte checks kan ikke overdrages til tredjemand, hverken ved endossering eller ved transport; de kan ikke pantsættes.

Art. 45. Indsigelse mod udbetaling.

Med forbehold af, hvad der er bestemt i hvert lands indre lovgivning, kan poststyrelserne ikke efterkomme anmodninger, som fremsættes med det formål at hindre udbetaling af gyldigt udstedte checks.

KAPITEL III.

EFTERSPØRGSLER, ANSVAR, AFREGNING.

Art. 46. Efterspørgsler og ansvar.

1. Ingen reklamation kan fremsættes over for poststyrelsen i udstedelseslandet, medmindre checkhæftet fremlægges.

2. I tilfælde af tab af et checkhæfte eller af checks må reklamanten for at opnå tilbagebetaling af de tilsvarende beløb bevise over for udstedelseslandets poststyrelse, at han har forlangt udstedelse af et checkhæfte og indbetalt hele det dertil svarende beløb.

3. Poststyrelsen kan foretage tilbagebetalingen inden for en frist, der ikke kan overskride gyldighedsfristen med mere end tre måneder, når den har sikret sig, at de checks, som erklæres at være tabt, ikke er blevet udbetalt; den nævnte frist på tre måneder forlænges til seks måneder i forbindelsen mellem fjerntliggende lande.

4. Poststyrelserne er ikke ansvarlige for de følger, som tab, fravendelse eller svigagtig benyttelse af hæfter eller checks kan medføre.

Art. 47. Deling af gebyrer. Opstilling af afregninger.

1. Poststyrelsen i udstedelseslandet skal til den poststyrelse, som har foretaget udbetalingen, godtgøre $^3/_8$ pct. af det samlede beløb efter de udbetalte checks.

2. Afregning over de på grundlag af checks udbetalte beløb skal opstilles månedligt samtidig med afregningen over beløb i henhold til udbetalte anvisninger.

AFDELING V.

Slutningsbestemmelser.

Art. 48. Anvendelse af denne overenskomsts bestemmelser på postrejsechecks.

Afdeling II i denne overenskomst finder anvendelse på postrejsechecks med hensyn til alle forhold, hvorom der ikke udtrykkelig er givet regler i afdeling IV.

Art. 49. Anvendelse af konventionen.

Konventionen anvendes, i givet fald analogt, med hensyn til ethvert forhold, som ikke udtrykkelig er omhandlet i denne overenskomst.

Art. 50. Undtagelse fra anvendelse af statutten.

Art. 4 i statutten finder ikke anvendelse med hensyn til denne overenskomst.

Art. 51. Betingelser for vedtagelse af forslag vedrørende denne overenskomst og dens ekspeditionsreglement.

1. For at blive gyldige skal forslag, der forelægges på kongressen vedrørende denne overenskomst og dens ekspeditionsreglement, godkendes af flertallet af de i overenskomsten deltagende medlemslande, som er til stede på kongressen og deltager i afstem-

ningen. Mindst halvdelen af de på kongressen repræsenterede medlemslande, der deltager i overenskomsten, skal være nærværende ved stemmeafgivningen.

2. For at blive gyldige skal forslag, der fremsættes i tiden mellem to kongresser vedrørende denne overenskomst og dens ekspeditionsreglement, opnå

a) enstemmighed, hvis sagen drejer sig om tilføjelse af nye bestemmelser eller om ændring af bestemmelserne i denne overenskomsts art. 1–10, 11, § 4, 12–14, 15, §§ 1, 2 og 4, 16–18, 19, § 4, 20, § 5, 22–30, 33 og 48–52 og af bestemmelserne i art. 102–106, 109, 116, 119–121, 124, 129–133, 136, § 1 og 157 i dens ekspeditionsreglement;

b) to tredjedele af stemmerne, hvis sagen drejer sig om ændring af andre bestemmelser i denne overenskomst end de under litra a) og c) nævnte eller af bestemmelserne i art. 107–108, 110, 112, 115, 117, 118, 122, 123, 125, 127, 134, 137 og 138–144 i dens ekspeditionsreglement;

c) stemmeflerhed, hvis sagen drejer sig om ændring af art. 20, § 3, i overenskomsten samt i andre af ekspeditionsreglementets artikler eller om fortolkning af bestemmelser i denne overenskomst og i dens ekspeditionsreglement uden for det i statuttens art. 32 omhandlede tilfælde af uoverensstemmelse, som skal underkastes voldgift.

Art. 52. Overenskomstens ikraftsættelse og gyldighedsperiode.

Denne overenskomst skal sættes i kraft den 1. januar 1976 og forbliver gældende, indtil akterne fra den følgende kongres træder i kraft.

Til bekræftelse heraf har de befuldmægtigede for regeringerne i de kontraherende lande underskrevet denne overenskomst i ét eksemplar, der forbliver deponeret i arkivet hos den regering, i hvis land foreningen har sit sæde. En genpart overleveres hver part af regeringen i det land, hvor kongressen har været afholdt.

Lausanne, den 5. april 1974.

Ekspeditionsreglement til overenskomsten angående postanvisninger og postrejsechecks.

I henhold til art. 22, § 5, i den i Wien den 10. juli 1964 indstiftede statut for Verdenspostforeningen har underskrevne i deres respektive poststyrelsers navn efter fælles aftale vedtaget følgende bestemmelser til gennemførelse af overenskomsten angående postanvisninger og postrejsechecks:

1. DEL

Indledende bestemmelser.

Art. 101. Oplysninger, der skal gives af poststyrelserne.

1. Poststyrelserne skal mindst tre måneder, før de sætter overenskomsten i kraft, ved det internationale bureaus mellemkomst meddele følgende oplysninger:

a) vedrørende anvisningstjenesten:

1° en fortegnelse over de lande, med hvilke de udveksler kortanvisninger, listeanvisninger og anvisninger til indbetaling på postgirokonto på grundlag af overenskomsten;

2° en fortegnelse over de postkontorer, som de bemyndiger til at udstede og udbetale anvisninger, eller meddelelse om, at alle deres postkontorer deltager i denne tjeneste;

3° eventuelt meddelelse om deres deltagelse i udvekslingen af telegrampostanvisninger:

4° det maksimumsbeløb, som de fastsætter for udstedelse og udbetaling;

5° den mønt, i hvilken beløbet for anvisninger, der er bestemt til deres land, skal være angivet;

6° de portotakster, som de anvender for udstedte anvisninger;

7° enten den måde, på hvilken disse takster angives, eller meddelelse om, at disse takster ikke angives;

8° eventuelt de gebyrer, som de opkræver for udbetaling på bopælen, for anvisninger, der er adresseret poste restante, for fornyelsespåtegning, for efterspørgsel og for udbetalingsbemyndigelse:

9° varigheden af de frister, efter hvilke lovgivningen i deres land definitivt lader anvisningsbeløb, som ikke er forlangt udbetalt, tilfalde staten;

10° det særlige gebyr for ekspresudbringning af beløbet (telegrampostanvisninger);

11° deres afgørelse med hensyn til adgangen til i deres land at overdrage anvisninger ved endossering;

12° et eksemplar af de anvisningsblanketter, som de anvender, medmindre udvekslingen finder sted ved hjælp af lister;

13° stavemåden i deres lands officielle sprog for tallene fra 1 til 3000, som skal benyttes ved udfyldningen af anvisninger;
14° en fortegnelse over de lande, som ikke deltager i overenskomsten, men for hvilke de kan optræde som mellemled ved udveksling af anvisninger;
15° det kontor, hvortil efterspørgsler og anmodninger om tilbagelevering og ændring af adresse samt anmodninger om fornyelsespåtegning skal sendes (kontor i centralstyrelsen, udvekslingskontor eller andet særligt udpeget kontor).

b) vedrørende udvekslingen af postrejsechecks:
1° en fortegnelse over de lande, med hvilke de udveksler postrejsechecks på grundlag af overenskomsten;
2° en fortegnelse over de postkontorer, de bemyndiger til at udstede og udbetale checkene, eller en meddelelse om, at alle deres postkontorer deltager i udvekslingen;
3° det beløb, som hver postrejsecheck lyder på i det lands mønt, på hvilket den er trukket;
4° de gebyrer, de anvender for udstedte checks.

2. Enhver senere ændring til ovennævnte oplysninger skal meddeles uden ophold.

3. Poststyrelserne skal direkte meddele hinanden de omsætningskurser, som de anvender i deres gensidige forbindelser, samt alle senere ændringer i disse kurser.

Art. 102. Anvendelse af ekspeditionsreglementet til konventionen.

Bestemmelserne i ekspeditionsreglementet til konventionen, specielt de i nedennævnte artikler omhandlede, finder anvendelse på anvisninger, for så vidt andet ikke udtrykkeligt er foreskrevet i nærværende ekspeditionsreglement:

a) art 131 om modtagelsesbevis;
b) art. 134 om ekspresforsendelser;
c) art. 140 og 141 om tilbagelevering og ændring af adresse suppleret med artiklerne 109 og 124 i nærværende ekspeditionsreglement.

Art. 103. Formularer til brug for kunderne.

For så vidt angår anvendelsen af bestemmelserne i konventionens art. 10, § 3, betragtes følgende formularer som formularer til brug for kunderne:

MP 1 (international postanvisning),
MP 4 (efterspørgsel angående en international postanvisning),
MP 10 (postrejsechecks),
MP 11 (omslag til postrejsecheckhæfte),
MP 12 (international postanvisning til udfyldning ved mekaniske hjælpemidler).
MP 16 (international postanvisning til indbetaling på postgirokonto).

2. DEL

Anvisninger.

AFDELING I.

Kortanvisninger.

KAPITEL I.

UDSTEDELSE. OVERLEVERING.

Art. 104. Blanketter til kortanvisninger.

1. Kortanvisninger skal udfærdiges på en blanket af stærk karton i lyserød farve som vedføjede formular MP 1.

2. Poststyrelser, som bliver enige om at indrømme afsendere af et betydeligt antal anvisninger visse lettelser, kan give dem tilladelse til at anvende en blanket som vedføjede formular MP 12.

Art. 105. Udfærdigelse af kortanvisninger.

1. De angivelser, der skal foretages på kortanvisninger, skal anføres med arabiske tal og i latinske bogstaver uden raderinger eller rettelser, selv om disse er bekræftet. Angivelserne skal anføres med håndskrift, så vidt muligt med blokbogstaver, eller med maskinskrift; angivelser, der er foretaget med blyant, er ikke tilladt; dog kan de tjenstlige angivelser være foretaget med blækstift. Med undtagelse af de tjenstlige angivelser skal formular MP 12 være fuldstændig udfyldt på maskine.

2. Anvisningsbeløbet og møntenhedens navn skal angives helt ud med bogstaver. Beløbet skal tillige anføres med tal og, såfremt det er nødvendigt, med forkortelse af møntenhedens navn, for så vidt en sådan forkortelse er sædvanemæssig og ikke giver anledning til forveksling. Når den anvendte møntenhed er en mønt, der følger decimalsystemet, kan brøkdele af møntenheden udtrykkes i tal alene, men det er obligatorisk, at angive dem i hundrededele (eller tusindedele) ved benyttelse af to (eller tre) cifre, blandt hvilke der om fornødent må være et nul (eller to nuller). Når den anvendte mønt ikke følger decimalsystemet, skal antallet af møntenheden eller af brøkdele af denne altid skrives helt ud med bogstaver, medens møntenhedens navn kan forkortes på samme betingelser som ovenfor nævnt for decimalsystemet; ved angivelsen af beløbet i tal skal møntenheden eller brøkdele heraf, når disse ikke forekommer i det med bogstaver skrevne beløb, erstattes af nuller.

3. I forbindelsen med lande, der tillader udbetaling af sådanne anvisninger, kan angivelsen af beløbet i bogstaver på anvisningerne MP 1 og MP 12 erstattes af en angivelse med tal, der er foretaget ved benyttelse af checkbeskytter. Foran denne beløbangivelse skal der anføres et tegn, som ikke må være et tal eller et bogstav. I så fald angives beløbet til udbetaling kun én gang på anvisningens hoveddel. De benyttede typer skal være af en sådan størrelse, at de ikke giver anledning til fejltagelser.

4. Anvisningernes adresse skal betegne adressaten således, at det tydeligt fremgår, hvem der er den berettigede; forkortede adresser og telegramadresser er ikke tilladt.

5. Tjenesteanvisninger skal på forsiden bære påtegningen »Service des postes« eller en tilsvarende påtegning.

6. Anvisninger, der skal udleveres til adressaten personlig, skal såvel på forsiden som på bagsiden med meget tydelige bogstaver påtegnes »Ne payer qu'en main propre«.

7. Anvisninger med udbetalingsbevis skal foroven på forsiden med meget tydelige bogstaver påtegnes »Avis de paiement«.

8. Angivelse på anvisningen af den af afsenderen erlagte porto er ikke obligatorisk. I givet fald angives portobeløbet enten ved anbringelse af frimærker eller ved påskrivning af den erlagte porto på den dertil bestemte plads på formularerne MP 1, MP 12 og MP 16.

Art. 106. Angivelser, der er forbudt eller tilladt.

Med undtagelse af tjenstlige angivelser som f.eks. »Service des postes«, »Ne payer qu'en main propre«, »Avis de paiement«, »Par avion«, »Par exprès« er det forbudt at anføre andre angivelser på anvisninger end sådanne, der har henhold til blankettens tekst; afsenderen har dog ret til på bagsiden af kuponen at anføre en privat meddelelse efter de i overenskomstens art. 9, § 6, givne regler.

Art. 107. Tjenstlig fremsendelse af anvisninger under rekommandation.

Poststyrelserne kan træffe aftale om, at de af dem udstedte anvisninger, der overstiger et nærmere aftalt beløb, skal fremsendes som rekommanderede ved posttjenestens foranstaltning, forudsat at nævnte beløb ikke er lavere end 200 francs.

Art. 108. Overlevering af kortanvisninger.

1. Medmindre særlig aftale er truffet, skal anvisninger ikke fremsendes i konvolut.

2. Anvisningerne skal, efter som de er rekommanderede eller ikke-rekommanderede, indlægges i afslutningerne på den i art. 151, §§ 2–6, eller i art. 152, i ekspeditionsreglementet til konventionen foreskrevne måde.

KAPITEL II.

SÆRLIGE REGLER FOR VISSE TJENESTER, DER KAN YDES KUNDERNE.

Art. 109. Tilbagelevering. Ændring af adresse.

1. Enhver anmodning pr. post om tilbagelevering eller ændring af adresse skal udfærdiges på en blanket som vedføjede formular MP 4.

2. Enhver telegrafisk anmodning om tilbagelevering eller ændring af adresse skal bekræftes med første post ved en anmodning udfærdiget på blanket. Formular MP 4 forsynes foroven med påtegningen »Confirmation de la demande télégraphique du ..«, der understreges med rød farveblyant; udbetalingskontoret tilbageholder anvisningen, indtil denne bekræftelse er modtaget.

3. Poststyrelsen i udbetalingslandet kan dog på eget ansvar efterkomme en telegrafisk anmodning om tilbagelevering eller ændring af adresse uden at afvente bekræftelsen pr. post.

Art. 110. Omekspedition af kortanvisninger.

1. Det postkontor, som omekspederer en kortanvisning pr. post, skal med en blækstreg eventuelt udstrege angivelserne af anvisningens beløb på en sådan måde, at de op-

rindelige angivelser stadig kan læses. Angivelsen i rubrikken »Somme versée« skal lades urørt. Anvisningens beløb skal omsættes til det nye bestemmelseslands mønt efter den kurs, som gælder for anvisninger fra det land, fra hvilket omekspeditionen sker. Det ved omsætningen fremkomne beløb skal påføres anvisningen i tal og bogstaver skrevet helt ud så vidt muligt oven over de oprindelige angivelser vedrørende beløbet. Den nye beløbangivelse skal underskrives af vedkommende tjenestemand. Samme fremgangsmåde skal følges ved eventuelle senere omekspeditioner.

2. I tilfælde af omekspedition til det første bestemmelsesland skal det omekspederende postkontor anføre det oprindelige beløb; hvis omekspeditionen skal ske til udstedelseslandet, skal det nævnte postkontor i stedet for det angivne beløb anføre det i de tjenstlige angivelser i rubrikken »Somme versée« anførte beløb.

3. I tilfælde af omekspedition pr. telegraf skal det omekspederende postkontor udfærdige en telegrampostanvisning på det beløb, som bliver tilbage efter fradrag af telegramafgiften og portoen. Portoen beregnes på grundlag af den oprindelige anvisnings beløb med fradrag af telegramafgiften. Omsætningen til det nye bestemmelseslands mønt skal foretages efter de i §§ 1 og 2 fastsatte regler. Den oprindelige anvisning skal kvitteres af det omekspederende postkontor og optages i afregning som en udbetalt anvisning, efter at den er forsynet med påtegningen »Réexpédié le montant de .... à .... sous déduction des taxes de ....«. Kuponen til den oprindelige anvisning skal vedlægges den i art. 131 omhandlede udstedelsesanmeldelse for at blive udleveret til adressaten.

4. Ovennævnte § 3 anvendes for:

a) kortanvisninger fra et kontraherende land, der omekspederes til et andet kontraherende land, med hvilket udstedelseslandet ikke har anvisningsudveksling, eller når udvekslingen foretages efter listesystemet;
b) kortanvisninger, der omekspederes til et land, som ikke deltager i overenskomsten;
c) kortanvisninger fra et ikke kontraherende land, der omekspederes til et land, som deltager i overenskomsten.

5. Anmodninger om omekspedition bogføres til efterretning af det første bestemmelsespostkontor og af eventuelle senere bestemmelsespostkontorer; det postkontor, som foretager omekspeditionen, skal underrette udstedelseskontoret herom.

KAPITEL III.

SÆRLIG BEHANDLING, EFTERSPØRGSLER.

Art. 111. Uforskriftsmæssige kortanvisninger.

1. Enhver kortanvisning, som udviser en af efterfølgende uregelmæssigheder, skal tilbagesendes ad hurtigste vej (luftvejen eller overfladevejen) i konvolut til udstedelseskontoret til berigtigelse ledsaget af en blanket som vedføjede formular MP 14:

a) unøjagtig, utilstrækkelig eller tvivlsom angivelse af adressatens navn eller bopæl,
b) uoverensstemmelser eller udeladelser med hensyn til navne eller beløb,
c) overskridelse af det mellem de pågældende poststyrelser aftalte maksimumsbeløb, som skyldes en åbenbar kursfejl,
d) raderinger eller rettelser i angivelserne,
e) manglende stempler, underskrifter eller andre tjenstlige angivelser,
f) angivelse af det beløb, der skal udbetales, i en anden mønt end den, som er tilladt, eller manglende angivelse af møntenheden,
g) åbenbar fejl ved omsætningen mellem udstedelseslandets og udbetalingslandets mønt, hvilken omsætning udbetalingspostkontoret dog ikke er forpligtet til at kontrollere,
h) anvendelse af uforskriftsmæssige blanketter.

2. Når det drejer sig om uregelmæssigheder, som skyldes eller som synes at skyldes afsenderen, kan poststyrelsen i udbetalingslandet dog i påkommende tilfælde efter at have underrettet adressaten, tillade denne at fremsætte en anmodning om berigtigelse. Denne kan fremsendes ad luftvejen eller telegrafisk på adressatens bekostning. Omkostningerne tilbagebetales ham, hvis det godtgøres, at der er tale om en tjenestefejl.

3. I forbindelse med fjerntliggende lande er poststyrelsen i udbetalingslandet dog bemyndiget til på eget ansvar tjenstligt at berigtige mindre fejl. Disse rettelser påføres med rødt blæk og underskrives af vedkommende tjenestemand.

4. Når der er forlangt telegrafisk berigtigelse af en fejl, opbevares den uforskriftsmæssige anvisning af udbetalingskontoret, som foretager berigtigelsen, så snart det har modtaget telegrammet med rettelsen; dette telegram vedlægges anvisningen.

5. Ved modtagelsen af en anmodning om berigtigelse pr. luftpost eller pr. telegram undersøger udstedelseskontoret, om uregelmæssigheden skyldes en tjenestefejl; i bekræftende fald skal det straks berigtige fejlen pr. luftpost eller ad telegrafisk vej. I modsat fald underretter det afsenderen, hvem det da tillades på egen bekostning at berigtige uregelmæssigheden pr. luftpost eller ad telegrafisk vej.

6. Hvis afsenderen ikke ved udløbet af en frist på 30 dage har reageret på en anmodning om berigtigelse af en anvisning, der er fremsendt som bilag til en formular MP 14, betragtes anvisningen som uanbringelig. Den nævnte formular tilbagesendes forsynet med passende oplysning til bestemmelseskontoret ad hurtigste vej (luftvejen eller overfladevejen).

Art. 112. Udfærdigelse af udbetalingsbevis.

De poststyrelser, hvis reglementer ikke tillader benyttelse af den af poststyrelsen i udstedelseslandet vedføjede formular, kan udfærdige udbetalingsbeviset på en i deres egen tjeneste anvendt blanket.

Art. 113. Fornyelsespåtegning.

Fornyelsespåtegningen skal anføres på selve anvisningen.

Art. 114. Efterspørgsler.

1. Enhver efterspørgsel angående en kortanvisning skal udfærdiges på en blanket som vedføjede formular MP 4 og skal som almindelig regel af udstedelseskontoret oversendes direkte til udbetalingskontoret; en enkelt blanket kan benyttes for flere på anmodning af samme afsender til samme adressat samtidig udstedte anvisninger. Efterspørgslerne fremsendes tjenstligt og altid ad hurtigste vej (luftvejen eller overfladevejen) på de i konventionens art. 39 nævnte betingelser.

2. Hvis udbetalingskontoret er i stand til at give oplysninger om anvisningens endelige skæbne, skal det tilbagesende blanketten, efter at denne er påtegnet i overensstemmelse med eftersøgningens resultat, til det postkontor, som har modtaget efterspørgslen; i tilfælde af forgæves eftersøgning eller hvis der gøres indsigelse mod udbetalingens rigtighed, skal blanketten tilstilles poststyrelsen i udstedelseslandet gennem poststyrelsen i udbetalingslandet, der så vidt muligt vedlægger en erklæring fra adressaten om, at han ikke har modtaget anvisningens beløb.

3. Når en efterspørgsel indleveres i et andet land end udstedelseslandet eller udbetalingslandet, skal formular MP 4 oversendes til udstedelseslandets poststyrelse ledsaget af postkvitteringen. Hvis den udfærdigede postkvittering af særlige grunde ikke kan vedlægges formular MP 4, forsynes denne med bemærkningen: »Vu récépissé de dépôt n° ... délivré le ... par le bureau de ... pour un montant de ...«. Den i konventionens art. 39, § 1, anførte frist anvendes.

KAPITEL IV.

UANBRINGELIGE KORTANVISNINGER.

Art. 115. Tilbagesendelse af uanbringelige kortanvisninger.

1. Anvisninger, som af en eller anden grund ikke har kunnet udbetales til adressaterne, tilbagesendes direkte til udstedelseskontoret; udbetalingskontoret skal forinden bogføre anvisningerne og forsyne dem med det stempelaftryk eller den etiket, hvis anvendelse er foreskrevet i art. 139, §§ 1–3, i ekspeditionsreglementet til konventionen.

2. Anvisninger udfærdiget efter bestemmelserne i art. 110, §§ 3 og 4, skal dog tilstilles den poststyrelse, som har udfærdiget dem; denne skal stille deres beløb til disposition for den poststyrelse, fra hvilken den oprindelige anvisning hidrører, enten ved en ny, portofri anvisning eller ved fradrag i månedsafregningen over udbetalte anvisninger.

Art. 116. Udbetalingsbemyndigelser.

Udbetalingsbemyndigelser udfærdiges på en blanket i lyserød farve som vedføjede formular MP 13.

Art. 117. Kortanvisninger, der er bortkommet, tabt eller ødelagt inden udbetalingen.

1. Inden der udstedes udbetalingsbemyndigelse vedrørende en anvisning, der er bortkommet, tabt eller ødelagt inden udbetalingen, skal poststyrelsen i udstedelseslandet i forståelse med poststyrelsen i udbetalingslandet sikre sig, at anvisningen hverken er udbetalt, tilbagebetalt eller omekspederet; der må ligeledes træffes sikkerhedsforanstaltninger til, at den ikke udbetales på et senere tidspunkt.

2. Til støtte for sin anmodning om tilbagebetaling må afsenderen fremlægge postkvittering for indleveringen af den bortkomne, tabte eller ødelagte anvisning.

3. Såfremt poststyrelsen i udbetalingslandet erklærer, at en anvisning ikke er indgået, kan poststyrelsen i udstedelseslandet udstede en udbetalingsbemyndigelse, dog under det forbehold, at anvisningen ikke findes optaget i nogen inden udløbet af gyldighedsfristen opstillet månedsafregning. Hvis intet svar er opnået fra poststyrelsen i udbetalingslandet inden for den i art. 26, §§ 1 og 2, i overenskomsten vedrørende udbetaling af erstatning til reklamanten fastsatte frist, og såfremt anvisningen ikke findes optaget i nogen inden udløbet af denne frist modtaget månedsafregning, er poststyrelsen i udstedelseslandet dog bemyndiget til at tilbagebetale det indbetalte beløb. Underretning om denne tilbagebetaling skal som rekommanderet forsendelse tilstilles poststyrelsen i udbetalingslandet, og anvisningen, der herefter skal betragtes som endelig bortkommet, kan da ikke længere optages i afregning.

Art. 118. Kortanvisninger, der er bortkommet, tabt eller ødelagt efter udbetalingen.

1. Anvisninger, der er bortkommet, tabt eller ødelagt efter udbetalingen, kan af postvæsenet i udbetalingslandet erstattes med en ny anvisning udfærdiget på formular MP 1. Denne blanket skal forsynes med alle de på den originale anvisning forekommende fornødne angivelser og påtegnes »Titre établi en remplacement d'un mandat égaré (perdu eller détruit) après paiement« såvel som aftryk af dagstempel.

2. En erklæring fra adressaten om, at han har modtaget beløbet, skal som hovedregel anføres direkte på bagsiden af erstatningsanvisningen. Undtagelsesvis kan denne erklæring anføres på et ark, der vedhæftes denne anvisning som bilag; denne erklæring træder i stedet for den oprindelige kvittering.

3. Hvis det ikke er muligt at indhente denne erklæring hos adressaten, gives tjenstligt en påtegning på bagsiden af erstatningsanvisningen eller på et særligt bilag med nøjagtig angivelse af, at anvisningens beløb er rigtigt udbetalt.

AFDELING II.

Listeanvisninger.

KAPITEL I.

INDLEDENDE BESTEMMELSER

Art. 119. Bestemmelser, der er fælles for listeanvisninger og kortanvisninger.

Bestemmelserne i nedennævnte artikler i nærværende ekspeditionsreglement finder anvendelse på listeanvisninger:

a) art. 106 vedrørende angivelser, der er forbudt eller tilladt;
b) art. 109 vedrørende tilbagelevering og ændring af adresse, suppleret med bestemmelserne i art. 124;
c) art. 114 vedrørende efterspørgsler.

KAPITEL II.

UDSTEDELSE. OVERLEVERING.

Art. 120. Udvekslingskontorer.

Udvekslingen af listeanvisninger finder udelukkende sted gennem udvekslingskontorer, der udpeges af poststyrelsen i hvert af de kontraherende lande.

Art. 121. Overlevering af listeanvisninger.

1. Fremsendelse af listeanvisninger mellem udstedelseskontoret og udvekslingskontoret i udstedelseslandet eller mellem udvekslingskontoret i udbetalingslandet og udbetalingskontoret foregår ved benyttelse af blanketter, som hver af de pågældende poststyrelser kan indrette, som de måtte ønske det.

2. Mellem udvekslingskontorer i forskellige lande foregår fremsendelsen efter følgende regler:

a) hvert udvekslingskontor udfærdiger daglig eller på aftalte dage lister som vedføjede formular MP 2 over anvisninger, der er indleveret i dets land til udbetaling i et andet land;
b) enhver på en liste opført anvisning skal bære et løbenummer, der kaldes »internationalt nummer«; dette nummer gives i en årlig nummerrække, der efter aftale mellem poststyrelserne begynder den 1. januar eller den 1. juli. Når nummerrækken skifter, skal den første derefter udfærdigede liste foruden rækkens nummer tillige bære sidste nummer i den foregående række;
c) selve listerne nummereres fortløbende fra den 1. januar eller den 1. juli hvert år;
d) listerne oversendes portofrit til det korresponderende udvekslingskontor ad hurtigste vej (ad luftvejen eller overfladevejen) og medmindre særlig aftale er truffet, uden at være ledsaget af de af udstedelseskontorerne udfærdigede anvisninger;
e) det korresponderende udvekslingskontor anerkender modtagelsen af hver liste ved anførsel af fornøden påtegning på den første liste, som det skal afsende i modsat retning.

3. De pågældende poststyrelser kan træffe aftale om at begrænse beskrivelsen af anvisningerne på formular MP 2 til kun at omfatte beløbet for de fremsendte anvisninger i kolonne 7. I dette tilfælde skal udstedelseslandet lade listerne ledsage af de blanketter, der benyttes til fremsendelsen af anvisningerne mellem udstedelseskontoret og udvekslingskontoret i vedkommende land, eller af enhver anden blanket, som poststyrelserne bliver enige om at anvende.

Art. 122. Særlige lister.

Der udfærdiges en særlig liste MP 2 for hver af følgende kategorier af anvisninger:

a) portofri anvisninger i henhold til såvel konventionens art. 16 som overenskomstens art. 7; listen skal foroven påtegnes »Mandats exempts de taxe«;
b) anvisninger, som afsenderen har forlangt fremsendt ad luftvejen; listen skal bære påtegningen »Mandats par avion« og skal fremsendes med første luftpostforbindelse.

Art. 123. Særlige tjenester. Påtegninger, der skal anføres på listerne.

1. Når afsenderen af en anvisning forlanger den udbragt ved ekspresbud, skal påtegningen »Exprès« anføres på listen MP 2 i rubrikken »Observations« ud for den pågældende indførsel i listen.

2. Når afsenderen af en anvisning forlanger udbetalingsbevis, anføres bemærkningen »AP« på listen MP 2 i rubrikken »Observations« ud for den pågældende indførsel i listen.

3. Når afsenderen af en anvisning forlanger udbetaling til adressaten personlig, skal bemærkningen »Ne payer qu'en main propre« anføres på listen MP 2 i rubrikken »Observations« ud for den pågældende indførsel i listen.

KAPITEL III.

SÆRLIGE REGLER FOR VISSE TJENESTER, DER KAN YDES KUNDERNE.

Art. 124. Tilbagelevering. Ændring af adresse.

Som en afvigelse fra art. 140 i ekspeditionsreglementet til konventionen skal anmodninger MP 4 om tilbagelevering eller ændring af adresse vedrørende listeanvisninger sendes gennem udvekslingskontoret i udstedelseslandet til udvekslingskontoret i udbetalingslandet.

Art. 125. Omekspedition af listeanvisninger.

Enhver listeanvisning, der omekspederes til et andet land, skal kvitteres af det omekspederende postkontor; i påkommende tilfælde omsættes beløbet, efter fradrag af gebyrer, til det nye bestemmelseslands mønt, og der udfærdiges en ny anvisning.

KAPITEL IV.

UDBETALINGSLANDETS FORRETNINGER.

Art. 126. Manglende eller uforskriftsmæssige lister.

1. Såfremt en liste mangler, skal den straks efterlyses af det udvekslingskontor, der konstaterer udeblivelsen; udvekslingskontoret i udstedelseslandet sender omgående ad hurtigste vej (luftvejen eller overfladevejen) en genpart af den manglende liste til det udvekslingskontor, der har efterlyst den.

2. Listerne revideres omhyggeligt af udvekslingskontoret i udbetalingslandet, som berigtiger dem, hvis de indeholder mindre betydningsfulde fejl. Udvekslingskontoret i udstedelseslandet underrettes om disse berigtigelser, når udvekslingskontoret i udbetalingslandet kvitterer for modtagelsen af den pågældende liste.

3. Såfremt listerne indeholder fejl af betydning, skal udvekslingskontoret i udbetalingslandet anmode om nærmere forklaring af udvekslingskontoret i udstedelseslandet, der skal svare inden for den kortest muligt frist. Udbetaling af de anvisninger, for

hvilke der er fremsat sådan anmodning, stilles i bero, indtil svaret foreligger. Anmodninger om forklaringer og svarene herpå skal fremsendes ad hurtigste vej (luftvejen eller overfladevejen).

Art. 127. Afsendelse af udbetalingsbevis.

Udbetalingsbeviset, der udfærdiges af udbetalingskontoret på den i art. 131, § 2, i ekspeditionsreglementet til konventionen nævnte formular C 5, sendes direkte til afsenderen af anvisningen.

Art. 128. Tilbagesendelse af uanbringelige listeanvisninger.

1. Ved hjælp af en postering i den førstkommende liste MP 2 – som om det drejede sig om en anvisning afsendt fra udbetalingslandet til udstedelseslandet – tilbagesendes til udvekslingskontoret:

a) de i overenskomstens art. 19 omhandlede anvisninger;

b) anvisninger, for hvilke der har været fremsat anmodning om tilbagelevering.

2. Fornøden bemærkning efterfulgt af det internationale nummer og en kortfattet beskrivelse af den oprindelige anvisning anføres i rubrikken »Observations« ud for den pågældende indførsel i listen.

AFDELING III.

Telegrampostanvisninger.

KAPITEL I.

INDLEDENDE BESTEMMELSER.

Art. 129. Fællesregler.

For så vidt andet ikke udtrykkelig er anført i afdeling III i nærværende ekspeditionsreglement, gælder de for kortanvisninger og listeanvisninger fastsatte regler også for telegrampostanvisninger.

KAPITEL II.

UDSTEDELSE. OVERLEVERING.

Art. 130. Udfærdigelse af telegrampostanvisninger.

1. Telegrampostanvisninger udfærdiges af udstedelsespostkontoret. De afsendes i form af postanvisningstelegrammer direkte til udbetalingspostkontoret. Postanvisningstelegrammerne skal udfærdiges på fransk, medmindre særlig aftale er truffet, og skal ufravigeligt indeholde nedennævnte angivelser i den anførte rækkefølge:

- Takstpligtige tjenstlige angivelser (eventuelt)
- Avis paiement (udbetalingsbevis) (eventuelt)
- Paiement main propre (udbetaling til adressaten personlig) (eventuelt)
- Mandat ... (det postale indbetalingsnummer)
- Udbetalingspostkontorets navn
- Udstedelsespostkontorets navn og (eventuelt) dets nummer samt udstedelseslandets navn
- Afsenderens navn
- Anvisningsbeløbet

- Nøjagtig betegnelse af adressaten, hans opholdssted og, om muligt, hans bopæl, således at det klart fremgår, hvem der er den berettigede
- Privat meddelelse (eventuelt).

2. Når flere telegrampostanvisninger udstedes samtidig af samme afsender til samme adressat, kan de afsendes på ét postanvisningstelegram, hvis poststyrelsen i bestemmelseslandet tillader dette. I så fald skal det postale indbetalingsnummer angives på følgende måde: »Mandats 201–203«, og det samlede beløb til udbetaling skal bestå af en specifikation af beløbene for de enkelte anvisninger.

3. Hvis der på det sted, hvor udbetalingspostkontoret er beliggende, ikke findes telegrafstation, skal telegrampostanvisningen indeholde angivelse af udbetalingspostkontoret og af den telegrafstation, som skal besørge telegrammet dertil. I tilfælde, hvor der er tvivl om, hvorvidt der findes telegrafstation på stedet, eller hvor den telegrafstation, der skal besørge telegrampostanvisningen, ikke kan opgives, skal postanvisningstelegrammet forsynes med angivelse enten af landsdel eller af udbetalingsland eller med begge angivelser eller endelig med enhver anden angivelse, som skønnes tilstrækkelig for postanvisningstelegrammets viderebefordring.

4. Beløbet udtrykkes på følgende måde: det hele beløb af møntenheden angives først i tal og derpå i bogstaver; dernæst anføres møntenhedens navn og i påkommende tilfælde brøkdele af møntenheden i tal.

5. Når det drejer sig om en kvindelig adressat, skal der anføres »Madame« eller »Mademoiselle« foran efternavnet, selv om der tillige er angivet et fornavn, medmindre denne angivelse ville udgøre en gentagelse set i forbindelse med angivelser vedrørende stilling, titel, virksomhed eller erhverv, hvoraf det tydeligt fremgår, hvem der er den berettigede. Afsenderen og adressaten kan ikke betegnes ved en aftalt forkortelse eller et aftalt ord.

6. Angivelse af navnet på adressatens opholdssted kan undlades, hvis dette navn er det samme som udbetalingspostkontorets navn. Når telegrampostanvisninger er adresseret »poste restante« eller »télégraphe restant«, skal postanvisningstelegrammerne bære den tilsvarende takstpligtige tjenstlige angivelse med udelukkelse af enhver anden lignende påtegning.

Art. 131. Udstedelsesanmeldelse.

1. For enhver telegrampostanvisning skal udstedelseskontoret til bekræftelse udfærdige en udstedelsesanmeldelse som vedføjede formular MP 3.

2. Det er forbudt at anbringe frimærker eller frankeringspåtryk på denne anmeldelse.

3. Udstedelsesanmeldelsen fremsendes i konvolut med første post og ad hurtigste vej (luftvejen eller overfladevejen):

a) direkte til udbetalingskontoret, såfremt det drejer sig om en telegrafisk kortanvisning;
b) til udvekslingskontoret i udstedelseslandet, når der er tale om en telegrafisk listeanvisning.

Art. 132. Fremsendelse af telegrafiske listeanvisninger.

1. Telegrafiske listeanvisninger fremsendes af udstedelsespostkontoret direkte til udbetalingspostkontoret uden at passere udvekslingskontorerne.

2. Der skal for telegrafiske listeanvisninger udfærdiges en særlig liste MP 2, der foroven påtegnes »Mandats télégraphiques«.

3. Udvekslingskontorerne kan tildele de på de nævnte særlige lister optagne telegrafiske listeanvisninger et internationalt nummer ifølge en særlig nummerrække for telegrampostanvisninger.

KAPITEL III.

SÆRLIGE REGLER FOR VISSE TJENESTER, DER KAN YDES KUNDERNE.

Art. 133. Ændring af adresse.

1. Medmindre det drejer sig om en simpel berigtigelse af adressen som nævnt i konventionens art. 30, § 6, skal udbetalingskontoret være i besiddelse af udstedelsesanmeldelsen, inden det efterkommer en anmodning om ændring af adresse vedrørende en telegrampostanvisning.

2. Poststyrelsen i udbetalingslandet kan dog på eget ansvar efterkomme en telegrafisk anmodning om ændring af adresse uden at afvente hverken bekræftelsen pr. post eller udstedelsesanmeldelsen.

Art. 134. Omekspedition af telegrampostanvisninger.

1. Omekspedition (pr. post eller pr. telegraf) af en telegrampostanvisning foretages, uden at udstedelsesanmeldelsen skal afventes.

2. Såfremt en telegrampostanvisning omekspederes pr. post til udstedelseslandet, inden udstedelsesanmeldelsen er indgået, nøjes det omekspederende kontor med at rette adressatens adresse og udstrege beløbsangivelserne med blæk. Anvisningen sendes i konvolut til det nye bestemmelseskontor; dette gælder også udstedelsesanmeldelsen, så snart den indgår til det omekspederende kontor.

KAPITEL IV.

UDBETALINGSLANDETS FORRETNINGER.

Art. 135. Behandling af uforskriftsmæssige telegrampostanvisninger.

1. For enhver telegrampostanvisning, der ikke kan udleveres som følge af utilstrækkelig eller unøjagtig adresse eller af andre grunde, der ikke kan tilskrives adressaten, skal der tilstilles udstedelseskontoret en telegrafisk tjenestemeddelelse med oplysning om grunden til, at udlevering ikke kan finde sted.

2. Når udstedelseskontoret modtager en telegrafisk tjenestemeddelelse med anmodning om berigtigelse, forholder det sig som anført i art. 111, §§ 5 og 6.

3. Enhver telegrampostanvisning, med hensyn til hvilken en fejl ikke er blevet rettet pr. luftpost eller pr. telegraf inden for normal frist, berigtiges ved benyttelse af den for almindelige postanvisninger foreskrevne fremgangsmåde.

Art. 136. Udbetaling af telegrampostanvisninger.

1. Telegrampostanvisninger skal afgives til udbetaling straks efter modtagelsen, uden at udstedelsesanmeldelsen afventes; hvis det er muligt, skal anmeldelsen senere hæftes ved den af adressaten kvitterede anvisning.

2. Telegrampostanvisninger, for hvilke udstedelsesanmeldelsen er kommet frem før postanvisningstelegrammet, må ikke udbetales alene på grundlag af anmeldelsen. Telegrammet skal først reklameres ved en telegrafisk tjenestemeddelelse. Udstedelsesanmeldelser, som ikke måtte være kommet frem til udbetalingspostkontoret med første post efter postanvisningens dato, skal reklameres ved en formular MP 14, Anmodning om berigtigelse.

3. De telegrafiske listeanvisninger, for hvilke udbetalingskontorerne ikke har modtaget nogen telegrampostanvisning, kan først udbetales efter modtagelsen af en genpart af anvisningstelegrammet, der reklameres ved en telegrafisk tjenestemeddelelse.

4. Såfremt der foreligger telegrampostanvisninger, for hvilke udvekslingskontoret i udbetalingslandet ikke inden for normal frist har modtaget en liste MP 2, fremsættes anmodning om forklaring til udvekslingskontoret i udstedelseslandet, som skal svare inden for den kortest mulige frist. I tilfælde af, at der ikke indgår svar inden for en rimelig frist, kan førstnævnte kontor selv i den første fra poststyrelsen i udstedelseslandet modtagne liste MP 2 tilføje de telegrampostanvisninger, der faktisk er blevet udbetalt. Hvis den manglende liste MP 2 indgår, efter at denne indførsel har fundet sted, skal det udvekslingskontor, der har modtaget den, annullere eller berigtige den.

Art. 137. Udfærdigelse af udbetalingsbevis.

Det påhviler udbetalingskontoret at udfærdige udbetalingsbevis for telegrampostanvisninger. Beviser skal straks efter udbetalingen tilstilles udstedelseskontoret, uden at udstedelsesanmeldelsen afventes.

Art. 138. Tilbagesendelse af uanbringelige telegrafiske kortanvisninger.

1. Telegrafiske kortanvisninger, der af en eller anden grund ikke har kunnet udbetales til adressaterne, er undergivet bestemmelserne i art. 115.

2. De skal tilbagesendes i konvolut uden at afvente ankomsten af de tilhørende udstedelsesanmeldelser. Udstedelsesanmeldelser, der ankommer senere, tilbagesendes ligeledes i konvolut.

AFDELING IV.

Postanvisninger til indbetaling på postgirokonto.

Art. 139. Almindelige bestemmelser.

Med forbehold af, hvad der udtrykkelig er foreskrevet i denne afdeling, er anvisninger til indbetaling til postgirokonto undergivet de for postanvisninger gældende bestemmelser uden hensyn til, om befordringen sker pr. post eller telegraf, eller om der er tale om udveksling efter kortsystemet eller listesystemet.

Art. 140. Udfærdigelse af anvisninger til indbetaling til postgirokonto.

1. Anvisninger til indbetaling til postgirokonto udfærdiges på en blanket af stærk karton i gul farve som vedføjede formular MP 16.

2. Adressen på kortanvisninger til indbetaling til postgirokonto skal omfatte adressatens efternavn eller firmanavn, nummeret på hans postgirokonto og foran dette angivelsen »Compte courant postal«, eller forkortelsen »C.C.P.« samt navnet på det postgirokontor, hvor adressatens postgirokonto føres.

Art. 141. Lister over anvisninger til indbetaling på postgirokonto.

1. Under listesystemet fremsendes anvisninger til indbetaling på postgirokonto ved hjælp af en særlig liste som vedføjede formular MP 2, der skal bære angivelsen »Mandats de versement«.

2. Når afsenderen af en anvisning til indbetaling på postgirokonto forlanger bevis for beløbets godskrivning på adressatens postgirokonto, anføres bemærkningen »AI« på listen MP 2 i rubrikken »Observations« ud for den pågældende indførsel i listen.

Art. 142. Telegrafiske anvisninger til indbetaling på postgirokonto.

Telegrafiske anvisninger til indbetaling på postgirokonto udfærdiges i overensstemmelse med art. 130. De afsendes i form af postanvisningstelegrammer direkte til det postgirokontor, der fører adressatens postgirokonto; postanvisningstelegrammerne skal

udfærdiges på fransk, medmindre særlig aftale er truffet, og skal ufravigeligt indeholde nedennævnte angivelser i den anførte rækkefølge:

- Takstpligtige tjenstlige angivelser (eventuelt)
- Avis inscription (godskrivningsbevis) (eventuelt)
- Mandat ... (det postale indbetalingsnummer)
- Adressepostgirokontorets navn
- Afsenderens navn
- Beløbet, der skal godskrives adressatens postgirokonto
- Nøjagtig betegnelse af adressaten og hans postgironummer med angivelse CCP foran
- privat meddelelse (eventuelt).

Art. 143. Anvisninger, der er bortkommet, tabt eller ødelagt efter godskrivning.

Anvisninger, der er bortkommet, tabt eller ødelagt efter godskrivning af beløbet på en postgirokonto, kan af postvæsenet i bestemmelseslandet erstattes med en ny anvisning udfærdiget på formular MP 16, der forsynes med de i art. 118, § 1, foreskrevne angivelser, og på hvis bagside datoen for godskrivningen på adressatens postgirokonto anføres.

Art. 144. Bestemmelser vedrørende afregning af anvisninger til indbetaling på postgirokonto.

Medmindre særlig aftale er truffet, opføres anvisninger til indbetaling på postgirokonto på en særlig liste MP 6 og optages i den månedlige afregning over postanvisninger.

AFDELING V.

Bestemmelser vedrørende afregning.

KAPITEL I.

FÆLLESREGLER.

Art. 145. Udfærdigelse af månedlige afregninger.

1. Hver poststyrelse skal månedligt og for hver af de øvrige poststyrelser, hvorfra den har modtaget anvisninger, opstille en afregning som vedføjede formular MP 5, hvis der er tale om kortanvisninger, eller en afregning som vedføjede formular MP 15, når det drejer sig om listeanvisninger. I afregningen opføres alle de anvisninger, som i den forløbne måned er udbetalt af dens egne postkontorer for den pågældende anden poststyrelses regning. Den opfører ligeledes de anvisninger, forsynet med fornyelsespåtegning, som er blevet udbetalt i en tidligere måned, men som af en eller anden grund først har kunnet optages i regnskabet for den måned, som afregningen vedrører. Ved udfærdigelsen af afregningen skal der tages hensyn til:

a) den kronologiske rækkefølge af udstedelsesmånederne;
b) den alfabetiske eller numeriske rækkefølge af udstedelseskontorerne efter derom indgået aftale;
c) den numeriske rækkefølge af anvisningerne inden for hvert udstedelseskontor.

2. Om fornødent skal de udbetalte anvisninger opføres i en særlig liste som vedføjede formular MP 6, som vedlægges den månedlige afregning, der da udfærdiges på en blanket som vedføjede formular MP 7.

3. Poststyrelsen i udbetalingslandet opfører ligeledes i denne afregning:

a) de portoandele, der tilkommer den i henhold til overenskomstens art. 28,

b) eventuelt de i overenskomstens art. 27 omhandlede godtgørelser og de i overenskomstens art. 27, § 3, og art. 30, § 4, omhandlede rentebeløb.

4. De kvitterede udbetalingsbemyndigelser behandles som anvisninger og optages i afregning MP 5 eller eventuelt i liste MP 6 på samme måde, som hvis det drejede sig om selve anvisningerne.

5. Månedsafregningen skal tilstilles den betalingspligtige poststyrelse senest inden udgangen af den måned, der følger efter den, hvortil afregningen har henhold, ledsaget af de tilhørende bilag (kvitterede anvisninger og udbetalingsbemyndigelser). Såfremt den månedlige afregning af en eller anden grund ikke kan fremsendes i rette tid, skal den betalingspligtige poststyrelse inden otte dage efter udløbet af ovennævnte frist underrettes om den forventede dato for fremsendelsen af den pågældende afregning. Meddelelsen skal gives telegrafisk.

6. Såfremt der ikke foreligger udbetalte anvisninger eller udbetalingsbemyndigelser, skal en intet-afregning tilstilles den anden poststyrelse.

7. Uoverensstemmelser i de månedlige afregninger, som konstateres af den betalingspligtige poststyrelse, skal berigtiges i den nærmest følgende månedlige afregning. Uoverensstemmelser, hvis samlede beløb ikke overstiger 50 centimer pr. afregning, berigtiges dog ikke.

Art. 146. Udfærdigelse af generalafregninger.

1. Generalafregningen udfærdiges på en blanket som vedføjede formular MP 8 af den fordringshavende poststyrelse straks efter modtagelsen af de månedlige afregninger, uden at den detaillerede revision af disse afregninger afventes.

2. Generalafregningen skal opstilles inden for en frist af to måneder efter udløbet af den måned, hvortil den har henhold; denne frist forlænges til fire måneder i forbindelsen med fjerntliggende lande.

3. Poststyrelserne kan træffe aftale om at opstille generalafregningen pr. kvartal, pr. halvår eller pr. år.

Art. 147. Betalingsmåder og betalingsfrister.

1. Medmindre særlig aftale er truffet og med forbehold af § 2, skal saldoen efter generalafregningen eller de samlede beløb efter de månedlige afregninger afvikles i det fordringshavende lands mønt og uden nogen udgift for dette land:

a) enten ved hjælp af checks eller veksler, som er betalbare ved sigt på hovedstaden eller et handelscentrum i kreditorlandet, eller ved overførsel pr. postgiro,
b) eller ved afskrivning på det beløb, som eventuelt henstår i henhold til overenskomstens art. 30, § 2.

2. Betalingsomkostninger (afgifter, clearingsomkostninger, provision, kommission o.s.v.), der opkræves i det betalingspligtige land, samt omkostninger, der opkræves af de i tredjelande medvirkende banker påhviler den betalingspligtige poststyrelse. De omkostninger, der opkræves i det fordringshavende land, påhviler dog den fordringshavende poststyrelse.

3. Betalingen skal ske senest fjorten dage efter generalafregningens modtagelse eller efter modtagelsen af den månedlige afregning, såfremt afvikling finder sted på grundlag af denne afregning. Denne frist udgør en måned for fjerntliggende landes vedkommende.

4. Såfremt de to poststyrelser ikke er enige om størrelsen af det beløb, som skal betales, kan afviklingen kun udsættes for den del af betalingen, der er uenighed om. Den betalingspligtige poststyrelse er forpligtet til senest inden for den i § 3 fastsatte frist at underrette den fordringshavende poststyrelse om sine grunde for at nægte at betale.

Art. 148. A conto beløb.

1. Enhver poststyrelse, som hos en anden poststyrelse har et beløb på over 30.000 guldfrancs til gode for en måned, har ret til i den måned, i hvilken anvisningerne er udstedt, at forlange at der automatisk foretages betaling af et månedligt à conto beløb. Størrelsen af dette à conto beløb beregnes på grundlag af gennemsnitssaldoen af de tre sidste accepterede månedsafregninger. Den betalingspligtige poststyrelse skal månedligt betale det én gang forlangte à conto beløb senest den 15. i hver måned, medmindre den kan påvise, at gennemsnittet af de sidst forløbne tre måneder ikke længere svarer til anvisningsudvekslingens virkelige omfang, i hvilket tilfælde à conto beløbet nedsættes tilsvarende. Såfremt betalingen ikke har fundet sted ved udløbet af førnævnte frist, anvendes overenskomstens art. 30, § 4, medmindre den betalingspligtige poststyrelse er i stand til at påvise, at den fordringshavende poststyrelse ikke regelmæssigt fremsender sine afregninger indenfor den i art. 145, § 5, fastsatte frist.

2. Den betalingspligtige poststyrelse, som ønsker at drage fordel af den i overenskomstens art. 30, § 2, hjemlede ret uden i forvejen at være blevet anmodet om à conto betaling af den fordringshavende poststyrelse, fastsætter efter eget skøn størrelsen og hyppigheden af de indbetalinger, som den mener at burde foretage for at sikre dækningen af sine udstedte anvisninger.

3. Hvis det indbetalte à conto beløb er højere end den faktiske slutsaldo for den pågældende periode, optages forskellen i den efterfølgende afregning eller overføres eventuelt til det i overenskomstens art. 30, § 2, omhandlede tilgodehavende.

KAPITEL II.

SÆRLIGE AFREGNINGSREGLER FOR LISTEANVISNINGER OG TELEGRAMPOSTANVISNINGER.

Art. 149. Udfærdigelse af månedlige afregninger.

For listeanvisninger og telegrampostanvisninger gælder følgende særlige afregningsregler:

a) Listeanvisninger
   1° poststyrelserne rekapitulerer i en månedlig afregning hovedsummerne fra de i månedens løb modtagne lister,
   2° månedsafregningen tilstilles den betalingspligtige poststyrelse straks efter modtagelsen af den sidste liste i den måned, hvortil afregningen har henhold,
   3° poststyrelserne kan efter fælles aftale undlade at udfærdige månedlige afregninger og afvikle beløbet for hver liste ved hjælp af en check eller en veksel, der medsendes listen.

b) Telegrampostanvisninger
   1° telegrampostanvisninger optages efter omstændighederne i afregning sammen med kortanvisninger eller listeanvisninger,
   2° telegrampostanvisningerne, så vidt muligt bilagt de tilhørende udstedelsesanmeldelser, vedlægges den månedlige afregning; udstedelsesanmeldelser, der indgår til poststyrelsen i udbetalingslandet efter afsendelsen af den afregning, i hvilken de tilhørende telegrampostanvisninger er optaget, tilbagesendes til poststyrelsen i udstedelseslandet som bilag til en af de følgende afregninger,
   3° bestemmelserne under litra b), 2°, gælder ikke for telegrafiske listeanvisninger.

3. DEL

Postrejsechecks.

Art. 150. Almindelige regler for udstedelsen.

Med forbehold af efterfølgende særlige regler gælder de almindelige bestemmelser for udstedelse af anvisninger også for udstedelse af checks og checkhæfteomslag.

Art. 151. Blanketter til checks og checkhæfteomslag. Levering.

1. Checkene skal udfærdiges på blanketter som vedføjede formular MP 10. De fremstilles på hvidt papir med et mørkt vandmærke forestillende et allegorisk hoved af ca. 2 cm's højde. En ca. tre og en halv cm bred margin skal lades fri i venstre side af blanketten. Foroven i denne margin skal vandmærket findes; i midten anbringes et for alle landes vedkommende ens reliefstempel uden farve, der gengiver et merkurhoved; den nederste del af denne margin holdes fri til aftrykket af det reliefstempel uden farve, som det postvæsen, der udsteder checkene, skal anbringe i henhold til art. 152. Blanketten forsynes uden for marginen med et bundtryk bestående af et meget tydeligt trefarvet tryk af en detailleret fremstillet allegorisk tegning med chatteringer. Angivelsen »Bon postal de voyage« trykkes samtidig med bundtrykket og i samme farver. Der skal gøres brug af farver, der tydeligt adskiller sig fra hinanden, til hver af de tre værdier af checkene, der er foreskrevet i overenskomstens art. 41, § 1.

2. Checkene påtrykkes på forsiden følgende angivelser:

a) et serienummer, der løber fra 1 til 100.000;
b) udstedelseslandets navn;
c) checkenes værdi efterfulgt af navnet på den mønt, i hvilken de er udstedt;
d) navnet på det land, i hvilket de alene kan udbetales.

3. De til publikum solgte checks samles i hæfter i omslag af lyseblå farve som vedføjede formular MP 11; udstedelseslandets navn samt navnet på udbetalingslandet trykkes på forsiden.

4. Poststyrelserne forsynes med checks og checkhæfteomslag fra det internationale bureau, som drager omsorg for trykningen.

Art. 152. Udstedelse af checks.

1. Ved checkenes udstedelse skal de på det dertil bestemte sted i marginen på forsiden forsynes med et reliefstempel uden farve, der skal være særligt for det postvæsen, der udsteder dem. Første og sidste gyldighedsdag skal tillige anføres på checkene med håndskrift, med skrivemaskine eller ved hjælp af et stempel. Poststyrelserne kan træffe aftale om at lade ægtheden af checkene fastslå ved et aftryk af det til udstedelse af postanvisninger benyttede sværtende stempel.

2. Poststyrelserne kan aftale, at udstedelseskontorets navn på checkene angives ved hjælp af et særligt reliefstempel.

Art. 153. Indretning og udfærdigelse af checkhæfter.

1. Checkene anbringes i hæfterne i nummerorden.

2. Det postkontor, som udfærdiger et checkhæfte, skal på omslaget på den dertil bestemte plads angive checkenes første og sidste gyldighedsdag. Det skal endvidere i de

skraverede rubrikker på omslaget anføre antallet af udstedte checks samt numrene på den første og den sidste af disse checks; udbetalingslandets navn skal angives meget tydeligt på det dertil bestemte sted på hæftet og på checkene.

3. Angivelserne skal foretages ved håndskrift, ved benyttelse af skrivemaskine eller ved mekanisk påtryk.

4. Ved hæftets udfærdigelse skal der på det dertil bestemte sted på omslaget anbringes et aftryk af det i art. 152, § 1, omhandlede ufarvede reliefstempel eller et aftryk af det samme sted omhandlede sværtende stempel.

Art. 154. Undtagelsesvis udbetaling af checks, der er udfærdiget i en anden mønt end mønten i det land, hvor udbetaling forlanges.

1. Når i forbindelsen mellem lande, som på forhånd har truffet aftale herom, en checkindehaver på grund af ekstraordinære omstændigheder må forlange sine checks udbetalt i et andet land end det, der oprindelig er anført som udbetalingsland på checkene, skal oplysning om, hvilket beløb der skal udbetales for hver check i det land, hvor udbetalingen forlanges, indhentes telegrafisk eller pr. luftpost hos udstedelseskontoret for checkindehaverens regning.

2. Det postkontor, som foretager udbetalingen, anfører på checkens forside det beløb, der er udbetalt i dets egen mønt, og anbringer telegrammet eller svarskrivelsen sammen med de checks, som er udbetalt under de i § 1 nævnte omstændigheder.

Art. 155. Checks, der er bortkommet, tabt eller ødelagt efter udbetalingen.

Art. 118 anvendes analogt i tilfælde af, at postrejsechecks bortkommer, tabes eller ødelægges efter udbetalingen. Erstatningsblanketten udfærdiges på en formular MP 10. Poststyrelsen i udbetalingslandet fremskaffer gennem poststyrelsen i udstedelseslandet den erklæring fra modtageren, som skal træde i stedet for kvitteringen.

Art. 156. Udfærdigelse af afregninger.

1. Den månedlige afregning over udbetalte checks udfærdiges på en blanket som vedføjede formular MP 9.

2. Denne afregning vedlægges afregningen MP 5 over udbetalte anvisninger for samme periode, og slutsummen lægges til hovedsummen af afregningen MP 5.

3. De postrejsechecks, som under de i art. 154 nævnte omstændigheder undtagelsesvis er udbetalt i et land, der ikke deltager i denne tjeneste, opføres i en særlig månedlig afregning MP 5, som vedlægges afregningen over postanvisninger.

4. DEL

Slutningsbestemmelser.

Art. 157. Ekspeditionsreglementets ikraftsættelse og gyldighedsperiode.

1. Dette ekspeditionsreglement skal gælde fra den dag, da overenskomsten angående postanvisninger og postrejsechecks sættes i kraft.

2. Det skal have samme gyldighedsperiode som overenskomsten, medmindre det fornyes efter fælles aftale mellem vedkommende parter.

Lausanne, den 5. juli 1974.

OVERENSKOMST ANGÅENDE POSTGIROTJENESTEN

Underskrevne befuldmægtigede for regeringerne i foreningens medlemslande har i henhold til art. 22, § 4, i den i Wien den 10. juli 1964 indstiftede statut for Verdenspostforeningen efter fælles aftale og under forbehold af bestemmelserne i art. 25, § 3, i statutten vedtaget følgende overenskomst:

Overenskomst angående postgirotjenesten.

AFDELING I.

Indledende bestemmelser.

Art. 1. Overenskomstens genstand.

Denne overenskomst giver regler for samtlige tjenesteydelser, som postgirotjenesten kan tilbyde kunder, der gør brug af postgirokonti, og som de kontraherende lande træffer aftale om at indføre i deres gensidige forbindelser.

Art. 2. Regnskabsmæssige forbindelser mellem de deltagende poststyrelser.

1. Poststyrelser, der har oprettet en postgirotjeneste, skal hver for sig i deres eget navn foranledige åbnet en postgiro-forbindelseskonto hos hver af de andre poststyrelser, der deltager i overenskomsten. Denne forbindelseskonto anvendes til afvikling af de gensidige fordringer og modfordringer, der fremkommer i forbindelse med de forskellige udvekslinger inden for postgirotjenesten. Forbindelseskontoen kan eventuelt anvendes til enhver anden overførsel, som poststyrelserne bliver enige om at afvikle på denne måde.

2. Når en udbetalende poststyrelse ikke har oprettet postgirotjeneste, skal de poststyrelser, der udsteder udbetalingskort (chèques d'assignation), træde i forbindelse med nævnte poststyrelse i overensstemmelse med art. 29 og 30 i postanvisningsoverenskomsten.

Art. 3. Supplering af indestående beløb på forbindelseskonti. Morarenter.

1. Enhver poststyrelse skal hos poststyrelsen i et kontraherende land have et beløb stående i sidstnævnte lands mønt, af hvilket de skyldige beløb betales. De beløb, der overføres til oprettelse af eller supplering af et indestående beløb, krediteres i påkommende tilfælde den forbindelseskonto, der er oprettet ved bestemmelseslandets poststyrelse i afsendelseslandets poststyrelses navn.

2. Det indestående beløb må ikke i noget tilfælde anvendes til andre formål uden samtykke fra den poststyrelse, der har anbragt det.

3. Selv om det indestående beløb ikke er tilstrækkeligt til at dække betalingsordrer, der foreligger i form af gireringer, indbetalinger og udbetalinger, skal disse ikke desto mindre udføres, dog med forbehold af efterfølgende §§ 5 og 6.

4. Den fordringshavende poststyrelse har til enhver tid ret til at forlange betaling af skyldige beløb; den fastsætter eventuelt den dato, på hvilken betalingen skal finde sted, idet den tager hensyn til den tid, der går til overførselen.

5. Når det manglende beløb overstiger 100.000 francs, skal der efter udløbet af en frist på 14 dage fra det tidspunkt, hvor der er sendt telegrafisk meddelelse om den manglende dækning, svares rente af det betalingspligtige beløb. Denne rente kan ikke overstige 6 % p.a.

6. Hvis § 5 anvendes, og den betalingspligtige poststyrelse ikke foretager betaling i løbet af de følgende 14 dage, kan den fordringshavende poststyrelse suspendere tjenesten 8 dage efter, at den har afsendt telegrafisk meddelelse herom.

7. Denne artikel kan ikke tilsidesættes ved nogen ensidig foranstaltning, som f.eks. moratorium, forbud mod betalingsoverførsel, etc.

Art. 4. Udvekslingskontorer.

Udvekslingen af lister over gireringer, indbetalinger eller udbetalinger samt over berigtigelser af enhver art foregår udelukkende gennem de postgirokontorer, der er udpeget som udvekslingskontorer af hver af de deltagende poststyrelser.

Art. 5. Anvendelse af postanvisningsoverenskomsten og dens ekspeditionsreglement.

Med forbehold af de i nærværende overenskomst fastsatte bestemmelser er udvekslingen af indbetalinger og udbetalinger undergivet bestemmelserne i postanvisningsoverenskomsten og den ekspeditionsreglement.

AFDELING II.

Gireringer.

KAPITEL I.

BETINGELSER FOR MODTAGELSE OG UDFØRELSE AF GIRERINGSORDRER.

Art. 6. Udvekslingsmåder.

Gireringer kan enten udveksles pr. post eller, såfremt gireringstelegrammer er tilladt i forbindelserne mellem de pågældende lande, ved en hvilken som helst form for telekommunikation.

Art. 7. Mønt. Omsætning.

1. I mangel af særlig aftale skal gireringsbeløbet angives i bestemmelseslandets mønt.
2. Enhver poststyrelse kan dog tillade, at nævnte beløb angives i afsendelseslandets mønt af indehaveren af den konto, der skal debiteres.
3. Poststyrelsen i afsendelseslandet fastsætter selv kursen for omsætning fra sin egen mønt til bestemmelseslandets mønt.

Art. 8. Maksimumsbeløb.

Enhver poststyrelse har ret til at fastsætte et maksimumsbeløb for de gireringer, som en kontohaver kan forlange foretaget enten i løbet af en dag eller i løbet af et vist tidsrum.

Art. 9. Takster.

1. Poststyrelsen i afsendelseslandet fastsætter det gebyr, der skal opkræves for en girering pr. post hos den kontohaver, der har foretaget gireringen. Den nævnte poststyrelse beholder udelt det opkrævede gebyrbeløb.
2. Der kan ikke for en girering opkræves et højere gebyr, end det, der i givet fald er fastsat for en tilsvarende tjeneste i den indenrigske tjeneste.

Art. 10. Portofrihed.

Posttjenstlige gireringer, der udveksles på de i konventionens art. 15 nævnte betingelser, er fritaget for enhver afgift.

Art. 11. Gireringskuponer.

1. Ved enhver girering, der ekspederes pr. post, skal der medfølge en gireringskupon, der udfærdiges enten af kontohaveren eller af det postgirokontor, der fører hans konto.
2. Bagsiden af denne kupon kan benyttes til en privat meddelelse til modtageren.

3. Gireringskuponerne skal tilstilles modtagerne vederlagsfrit, efter at de girerede beløb er krediteret deres konti.

Art. 12. Særlige regler for telegrafiske gireringer.

1. Telegrafiske gireringer er underkastet bestemmelserne i det den internationale telekommunikationskonvention vedføjede telegrafreglement.

2. Ud over den i art. 9 fastsatte takst skal kontohaveren for en telegrafisk girering betale afgift for telegrammet, heri eventuelt indbefattet afgiften for en privat meddelelse til modtageren, og desuden et fast gebyr, der ikke kan overstige 1 franc.

3. For hver telegrafisk girering skal det modtagende postgirokontor udfærdige en anmeldelse om ankomsten og fremsende den til modtageren uden udgift for denne.

Art. 13. Godskrivning på modtagerens konto. Godskrivningsbevis.

1. Efter forudgående meddelelse til vedkommende poststyrelser har bestemmelseslandets poststyrelse ret til, når dens lovgivning kræver det, ved godskrivningen på modtagerens konto at se bort fra brøkdele af møntenheden eller at afrunde beløbet til nærmeste møntenhed eller til nærmeste tiendedel af møntenheden.

2. I forbindelsen mellem lande, hvis poststyrelser er blevet enige herom, kan kontohaveren forlange bevis for, at et beløb er godskrevet på modtagerens konto. Bestemmelserne i konventionens art. 42 finder anvendelse på godskrivningsbeviser.

3. De gebyrer, der skal opkræves i henhold til § 2, debiteres vedkommende kontohavers konto.

Art. 14. Meddelelse om gireringer.

1. Poststyrelsen i afsendelseslandet giver poststyrelsen i bestemmelseslandet underretning om gireringer ved hjælp af lister.

2. Medmindre særlig aftale er truffet, skal gireringsbeløbene angives i bestemmelseslandets mønt på listerne.

KAPITEL II.

ANNULLERING. EFTERSPØRGSLER.

Art. 15. Annullering af gireringer.

En kontohaver, der har foretaget en girering, kan på de i konventionens art. 30 fastsatte betingelser annullere denne girering, så længe godskrivningen på modtagerens konto ikke har fundet sted. Enhver anmodning om annullering skal fremsættes skriftligt over for det postvæsen, til hvilket kontohaveren har afgivet gireringsordren.

Art. 16. Efterspørgsler.

1. Efterspørgsel angående udførelse af en gireringsordre skal af indehaveren af den debiterede konto rettes til det postvæsen, til hvilket han har afgivet ordren, medmindre han har bemyndiget modtageren til at tage sagen op mod det postvæsen, som fører sidstnævntes konto.

2. Konventionens art. 39 finder anvendelse med hensyn til efterspørgsler.

Art. 17. Gireringer, der ikke kan godskrives modtagerens konto.

Beløb i henhold til gireringer, der af en hvilken som helst grund ikke har kunnet godskrives modtagerens konto, tilbageføres til kredit for den konto, hvis indehaver har afgivet gireringsordren.

KAPITEL III.

ANSVAR.

Art. 18. Ansvarsprincippet og ansvarets omfang.

1. Poststyrelserne er ansvarlige for beløb, der er debiteret en kontohavers konto, indtil gireringen er blevet rigtigt udført.

2. Poststyrelserne er ansvarlige for de af deres tjeneste foretagne fejlagtige angivelser i gireringslister eller i telegrafiske gireringer. Omsætningsfejl og telegraferingsfejl omfattes af ansvaret.

3. Poststyrelserne påtager sig intet ansvar for forsinkelser, som kan indtræde under oversendelse og udførelse af gireringer.

Art. 19. Undtagelser fra ansvarsprincippet.

Poststyrelserne er fritaget for ethvert ansvar:

a) når de ikke kan gøre rede for gireringen som følge af tjenstlige dokumenters ødelæggelse ved vis major, dog med det forbehold, at der ikke på anden måde er ført bevis for deres ansvar;

b) når indehaveren af den debiterede konto ikke har iværksat efterspørgsel inden for den i konventionens art. 39, § 1, fastsatte frist.

Art. 20. Bestemmelse af ansvaret.

Med forbehold af bestemmelserne i art. 24, §§ 2–5, i overenskomsten angående postanvisninger og postrejsechecks påhviler ansvaret poststyrelsen i det land, hvor fejlen er opstået.

Art. 21. Udbetaling af tilkommende beløb. Regres.

1. Forpligtelsen til at holde reklamanten skadesløs påhviler den poststyrelse, over for hvilken reklamationen er fremsat.

2. Uanset grunden til tilbagebetalingen kan det beløb, der skal refunderes kontohaveren, ikke være større end det, der er debiteret hans konto.

3. Den poststyrelse, som har fyldestgjort reklamanten, har ret til at gøre regres gældende over for den ansvarlige poststyrelse.

4. Indtil størrelsen af det udbetalte beløb har den poststyrelse, som i sidste instans har båret tabet, regresret mod den person, der har draget fordelen af den begåede fejl.

Art. 22. Udbetalingsfrist.

1. Udbetalingen af de reklamanten tilkommende beløb skal finde sted, så snart det tjenstlige ansvar er fastslået og senest inden for en frist på seks måneder at regne fra dagen efter reklamationsdagen.

2. Såfremt en poststyrelse, der formodes at være ansvarlig, og over for hvilken sagen er rejst på forskriftsmæssig måde, har ladet fem måneder hengå uden at bringe denne til afslutning, er den poststyrelse, til hvilken reklamationen har været indgivet, bemyndiget til at fyldestgøre reklamanten for den anden poststyrelses regning.

Art. 23. Godtgørelse til den betalingsydende poststyrelse.

1. Den ansvarlige poststyrelse er forpligtet til inden for en frist af fire måneder at regne fra fremsendelsen af underretning om den stedfundne udbetaling at yde den poststyrelse, der har foretaget udbetalingen, dækning herfor.

2. Efter udløbet af denne frist skal der betales morarenter med 6 % pro anno af det beløb, der skyldes til den poststyrelse, som har fyldestgjort reklamanten.

AFDELING III.

Indbetalinger til postgirokonto.

Art. 24. Almindelige bestemmelser.

1. Enhver, der er bosiddende i et af de lande, hvis posttjeneste modtager indbetalinger til postgirokonto, kan foretage sådanne indbetalinger til kredit for en postgirokonto, der føres i et andet af disse lande.

2. Med forbehold af efterfølgende særlige bestemmelser finder samtlige for gireringer udtrykkeligt fastsatte regler ligeledes anvendelse på indbetalinger til postgirokonto.

3. Poststyrelsen i indbetalingslandet fastsætter den takst, der skal opkræves hos indbetaleren. Den beholder udelt det opkrævede portobeløb. Denne takst kan ikke overstige den porto, der opkræves ved udstedelsen af en postanvisning.

4. Der leveres gratis indbetaleren en postkvittering ved indbetalingen af beløbet.

5. Såfremt der ikke er truffet anden aftale, giver indbetalingslandet bestemmelseslandet meddelelse om foretagne indbetalinger ved hjælp af lister.

Art. 25. Udvekslingsmåder for indbetalinger.

1. Udvekslingen af indbetalinger til postgirokonti kan ske på de i art. 6 fastsatte betingelser. Den foretages ved hjælp af indbetalingskuponer eller ved kort- eller listeanvisninger til indbetaling af en postgirokonto.

2. Poststyrelserne kan ved udvekslingen af indbetalinger pr. post træffe aftale om at benytte den blankettype og de bestemmelser, der passer bedst for udførelsen af deres tjenester. De kan herved aftale i deres gensidige forbindelser at benytte den indbetalingskupon, der anvendes i deres indre tjeneste.

3. Udvekslingen af indbetalinger pr. telekommunikation sker i henhold til de bestemmelser, der eventuelt er fastsat for telegrampostanvisninger.

4. Poststyrelser, der endnu ikke har oprettet postgirotjeneste, kan deltage i udstedelsen af postanvisninger til indbetaling på postgirokonti.

AFDELING IV.

Udbetalinger ved udbetalingskort eller postanvisninger.

KAPITEL I.

ALMINDELIGE BESTEMMELSER.

Art. 26. Former for udførelsen af udbetalinger.

1. Internationale udbetalinger ved debitering af postgirokonti kan foretages ved hjælp af udbetalingskort, kortanvisninger eller listeanvisninger.

2. Poststyrelserne kan med hensyn til udbetalingstjenesten træffe aftale om at anvende de bestemmelser, der passer bedst for udførelsen af deres tjeneste.

3. Kortanvisninger og listeanvisninger, hvis beløb repræsenterer debiteringer af postgirokonti, er undergivet bestemmelserne i postanvisningsoverenskomsten og dens ekspeditionsreglement.

KAPITEL II.

UDSTEDELSE AF UDBETALINGSKORT.

Art. 27. Mønt. Omsætning.

Art. 7 anvendes for udbetalingskort.

Art. 28. Maksimumsbeløb ved udstedelsen.

Poststyrelsen i udstedelseslandet har adgang til at fastsætte et maksimumsbeløb for de udbetalinger, som en kontohaver kan forlange foretaget enten i løbet af en dag eller i løbet af et vist tidsrum.

Art. 29. Gebyr, der opkræves hos kontohaveren.

Poststyrelsen i udstedelseslandet fastsætter det gebyr, der skal opkræves hos den kontohaver, der udsteder udbetalingskortet.

Art. 30. Anvendelse af telekommunikationsmidler ved fremsendelsen af udbetalingskort.

1. Udbetalingskort kan fremsendes ved anvendelse af telekommunikationsmidler, enten mellem udvekslingskontoret i udstedelseslandet og udvekslingskontoret i det udbetalende land eller mellem udvekslingskontoret i udstedelseslandet og det postkontor, der skal foretage udbetalingen, når poststyrelserne træffer aftale om at anvende denne fremsendelsesmåde.
2. Art. 4 og 8 i postanvisningsoverenskomsten anvendes for telegrafiske udbetalingskort.

KAPITEL III.

SÆRLIGE REGLER FOR VISSE TJENESTER, DER KAN YDES KUNDERNE.

Art. 31. Udbetalingsbevis. Ekspresudbringning. Udbetaling til adressaten personlig. Fremsendelse ad luftvejen. Meddelelse til adressaten. Tilbagelevering. Ændring af adresse. Endossering.

Art. 9, 10 og 12 i postanvisningsoverenskomsten anvendes for udbetalingskort.

Art. 32. Omekspedition.

1. Et udbetalingskort kan ikke omekspederes uden for bestemmelseslandets grænser.
2. Når adressaten har taget ophold uden for det oprindelige bestemmelsesland, behandles udbetalingskortet som uanbringeligt. Hvis udstedelseslandets indre lovgivning tillader det, underrettes kontohaveren om adressatens nye adresse.

KAPITEL IV.

UDBETALING AF UDBETALINGSKORT.

Art. 33. Forskellige bestemmelser.

1. Poststyrelsen i bestemmelseslandet er ikke forpligtet til at foretage udbetaling på bopælen af udbetalingskort, hvis beløb overstiger det beløb, der er fastsat for postanvisninger, der sædvanligvis udbetales på bopælen.

2. For så vidt angår gyldighedsfrist, fornyelsespåtegning, almindelige udbetalingsregler, ekspresudbringning, eventuelle gebyrer, der opkræves hos modtageren, særlige bestemmelser for telegrafiske udbetalingskort, anvendes art. 13 til 18 i postanvisningsoverenskomsten, såfremt de indenrigske regler ikke er til hinder herfor.

KAPITEL V.

UANBRINGELIGE UDBETALINGSKORT. UDBETALINGSBEMYNDIGELSE.

Art. 34. Uanbringelige udbetalingskort.

1. Når et udbetalingskort ikke har kunnet udbetales af en af de grunde, der er anført i postanvisningsoverenskomstens art. 19, stilles beløbet til rådighed for postgirotjenesten i afsendelseslandet gennem udvekslingskontoret i udbetalingslandet, for at det kan godskrives den pågældende kontohavers postgirokonto.

2. Med hensyn til annullering af poste restante gebyret og af eksprestillægsgebyret anvendes art. 31, § 6 i konventionen.

Art. 35. Udbetalingsbemyndigelse.

1. Ethvert udbetalingskort, der er bortkommet, tabt eller ødelagt før udbetalingen, kan efter anmodning fra kontohaveren erstattes af en udbetalingsbemyndigelse, som udstedes af poststyrelsen i udbetalingslandet.

2. Med undtagelse af § 1, gælder postanvisningsoverenskomstens art. 20 med hensyn til udstedelse af udbetalingsbemyndigelser til erstatning af udbetalingskort.

Art. 36. Forældede udbetalingskort.

Postanvisningsoverenskomstens art. 21 gælder med hensyn til forældede udbetalingskort.

KAPITEL VI.

ANSVAR.

Art. 37. Ansvarsprincippet og ansvarets omfang.

1. Poststyrelserne er ansvarlige for de beløb, der er debiteret kontohavernes konti, indtil udbetalingskortene er rigtigt udbetalt.

2. Poststyrelserne er ansvarlige for fejlagtige anførsler i de af deres tjeneste udfærdigede lister over udbetalingskort eller i de til telegraftjenesten overleverede dokumenter vedrørende udbetalingskort, der skal fremsendes ad telegrafisk vej. Ansvaret omfatter også omsætningsfejl og telegraferingsfejl.

3. Poststyrelserne påtager sig intet ansvar for forsinkelser, som kan opstå ved fremsendelsen af udbetalingskort.

4. Postanvisningsoverenskomstens art. 23, 24, 25, 26 og 27 anvendes for udbetalingskort.

KAPITEL VII.

GODTGØRELSE TIL DEN UDBETALENDE POSTSTYRELSE.

Art. 38. Godskrivning af portoandele.

1. Poststyrelsen i udstedelseslandet godskriver den udbetalende poststyrelse en portoandel, der er fastsat som et enhedsbeløb.

2. Portoandelen fastsættes i forhold til gennemsnitsbeløbet for de udbetalingskort, der er optaget i et og samme følgebrev og udgør:

0,80 franc for beløb indtil 100 francs.
1,00 franc for beløb over 100 francs indtil 200 francs
1,20 – – – – 200 – – 300 –
1,50 – – – – 300 – – 400 –
1,80 – – – – 400 – – 500 –
2,10 francs for beløb over 500 francs.

3. Poststyrelserne kan dog træffe aftale om, i stedet for de andele, der er anført i § 2, at anvende en fast portoandel, der er uafhængig af udbetalingskortenes beløb.

AFDELING V.

Levering af rejsevaluta.

KAPITEL I.

GARANTEREDE HÆVEKORT (POSTGIRO-HÆVEKORT).

Art. 39. Udstedelse af garanterede hævekort (postgiro-hævekort).

1. Enhver poststyrelse kan til indehavere af postgirokonti levere postgirohævekort, der kan udbetales på anfordring ved postkontorerne i de kontraherende lande, der træffer aftale om at indføre denne tjeneste i deres gensidige forbindelser.

2. Bestemmelserne i nærværende overenskomst og dens ekspeditionsreglement angående garanterede hævekort finder anvendelse ved analogi for den garanterede postcheck.

Art. 40. Mønt. Omsætning.

1. Det beløb, der dækkes af garantien, er anført på bagsiden af hævekortet eller på et særligt bilag i de forskellige deltagende landes mønt.

2. Poststyrelsen i udstedelseslandet fastsætter kursen for omsætning fra sin egen mønt til udbetalingslandets mønt.

Art. 41. Maksimumsbeløb.

De deltagende lande træffer indbyrdes aftale om det maksimumsbeløb, der kan udbetales på et garanteret hævekort.

Art. 42. Gyldighedsfrist.

1. Poststyrelsen i udstedelseslandet kan eventuelt fastsætte en gyldighedsfrist for hævekortene.

2. Gyldighedsfristen angives på hævekortet ved påtryk af den sidste dag i gyldighedsperioden.

3. Såfremt en sådan angivelse ikke findes, har hævekortene ubegrænset gyldighed.

Art. 43. Almindelige regler for udbetalingen.

1. Postgirohævekortene udbetales til den pågældende kontohaver i udbetalingslandets lovlige mønt. Hvis poststyrelserne er enige herom, kan udbetaling dog ske til en anden person end kontohaveren.

2. De garanterede hævekort kan ikke overdrages ved endossering.

Art. 44. Godtgørelse til den udbetalende poststyrelse.

De poststyrelser, der træffer aftale om at deltage i hævekorttjenesten, træffer indbyrdes aftale om den godtgørelse, der skal ydes til den udbetalende poststyrelse.

Art. 45. Ansvar.

Den udbetalende poststyrelse er fritaget for ethvert ansvar, når den kan godtgøre, at udbetalingen har fundet sted på de foreskrevne betingelser.

KAPITEL II.

POSTGIROREJSECHECKS.

Art. 46. Postgirorejsechecks.

1. Til enhver indehaver af en postgirokonto, der føres i et af de lande, der bliver enige om at udveksle postgirorejsechecks, kan der efter anmodning udstedes postgirorejsechecks til udbetaling i et andet af disse lande.

2. De nærmere regler for adgangen til at foretage udbetalinger ved benyttelse af postgirorejsechecks samt ekspeditionsmåden for disse udbetalinger fastsættes af de lande, der bliver enige om at indføre denne udveksling.

AFDELING VI.

Afregning pr. postgiro af fordringer, der er domicileret hos postgirokontorer.

Art. 47. Fordringer domicileret hos postgirokontorer.

1. Under forbehold af aftale med poststyrelsen i domicilatlandet skal postgirokontorer, der til indkassering modtager bankchecks eller veksler, der er domicileret hos et udenlandsk postgirokontor, fremsende dem til domicilatkontoret, der foretager afregningen pr. postgiro.

2. Fordringsdokumenterne skal opfylde de for fordringer til indkassering fastsatte betingelser med hensyn til formen.

3. Poststyrelserne fastsætter efter fælles aftale de nødvendige bestemmelser med hensyn til foretagelse af protester såvel som de betingelser, på hvilke delvis betaling kan modtages.

Art. 48. Gebyrer.

Det postgirokontor, der modtager en fordring til indkassering har ret til at opkræve og beholde et gebyr på højst 20 centimer pr. fordring.

Art. 49. Ansvar.

1. Poststyrelserne er ansvarlige for de fordringsbeløb, der debiteres en postgirokonto.
2. Poststyrelserne har intet ansvar for forsinkelse

a) under befordringen eller med præsentationen af fordringerne;
b) med optagelse af protest eller med iværksættelse af retsforfølgninger, som de i henhold til art. 47, § 3, måtte have påtaget sig at sørge for.

AFDELING VII.

Forskellige bestemmelser.

Art. 50. Anmodning om åbning af en postgirokonto i udlandet.

1. I tilfælde af anmodning om åbning af en postgirokonto i et fremmed land, med hvilket poststyrelsen i det land, i hvilket rekvirenten har bopæl, udveksler gireringer, er denne poststyrelse forpligtet til at yde den poststyrelse, som skal føre kontoen, bistand ved undersøgelse af anmodningen.

2. Poststyrelserne forpligter sig til at foretage denne undersøgelse med al fornøden omhu og hurtighed, uden at de dog derved skal påtage sig noget ansvar.

3. Poststyrelsen i det land, i hvilket kontohaveren har bopæl, skal efter anmodning af den poststyrelse, som fører kontoen, såvidt muligt også assistere ved undersøgelse af oplysninger vedrørende ændringer i den pågældendes retsstilling.

Art. 51. Portofrihed.

1. Konvolutter indeholdende kontouddrag, som af postgirokontorerne tilstilles kontohaverne, fremsendes ad hurtigste vej (luftvejen eller overfladevejen) og udleveres portofrit i samtlige foreningslande.

2. Ved omekspedition af disse konvolutter i samtlige foreningslande kan portofriheden i intet tilfælde ophæves.

Art. 52. Fortegnelse over kontohavere.

1. Kontohavere kan ved den poststyrelses mellemkomst, som fører deres konti, erholde de af andre poststyrelser udgivne fortegnelser over kontohavere til de priser, der af poststyrelserne er fastsat i deres indenrigske tjeneste.

2. Poststyrelserne skal gratis levere hverandre de for tjenestens udførelse nødvendige fortegnelser.

3. Poststyrelserne kan ikke pådrage sig ansvar i tilfælde af fejl i fortegnelsen over kontohavere.

AFDELING VIII.

Slutningsbestemmelser.

Art. 53. Anvendelse af konventionen.

Konventionen anvendes i givet fald analogt, med hensyn til ethvert forhold, som der ikke udtrykkelig er fastsat regler for i nærværende overenskomst.

Art. 54. Undtagelse fra anvendelse af statutten.

Statuttens art. 4 finder ikke anvendelse på nærværende overenskomst.

Art. 55. Betingelser for vedtagelse af forslag vedrørende nærværende overenskomst og dens ekspeditionsreglement.

1. For at blive gyldige skal forslag, der forelægges kongressen vedrørende nærværende overenskomst og dens ekspeditionsreglement, godkendes af flertallet af de i overenskomsten deltagende lande, som er nærværende ved stemmeafgivningen. Mindst halvdelen af de medlemslande, der deltager i overenskomsten, og som er repræsenterede på kongressen, skal være til stede ved afstemningen.

2. For at blive gyldige skal forslag, der stilles i tiden mellem kongresserne vedrørende nærværende overenskomst og dens ekspeditionsreglement, opnå:

a) to tredjedele af stemmerne, hvis sagen drejer sig om tilføjelse af nye bestemmelser eller om ændring af bestemmelserne i denne overenskomst og i dens ekspeditionsreglement;

b) stemmeflerhed, hvis sagen drejer sig om fortolkning af bestemmelserne i denne overenskomst og i dens ekspeditionsreglement uden for det i statuttens art. 32 omhandlede tilfælde af uoverensstemmelse, som skal underkastes voldgift.

Art. 56. Overenskomstens ikraftsættelse og gyldighedsperiode.

Denne overenskomst skal sættes i kraft den 1. januar 1976 og forbliver gældende, indtil akterne fra den følgende kongres træder i kraft.

Til bekræftelse heraf har de befuldmægtigede for regeringerne i de kontraherende lande underskrevet denne overenskomst i ét eksemplar, der forbliver deponeret i arkivet hos den regering, i hvis land foreningen har sit sæde. En genpart heraf overleveres hver part af regeringen i det land, hvor kongressen har været afholdt.

Lausanne, den 5. juli 1974.

Ekspeditionsreglement til overenskomsten angående postgirotjenesten.

I henhold til art. 22, § 5, i den i Wien den 10. juli 1964 indstiftede statut for Verdenspostforeningen har underskrevne i deres respektive poststyrelsers navn efter fælles aftale vedtaget følgende bestemmelser til gennemførelse af overenskomsten angående postgirotjenesten:

AFDELING I.

Bestemmelser, der er fælles for alle postgirotjenester.

Art. 101. Oplysninger, der skal gives af poststyrelserne.

1. Poststyrelserne skal direkte meddele eller tilstille hinanden:

a) navnene på de i overenskomstens art. 11 nævnte udvekslingskontorer;

b) prøver på aftryk af de stempler til sikring af ægtheden, der benyttes ved udvekslingskontorerne;

c) en liste med prøver på de tjenestemænds underskrift, som ved hvert af disse kontorer er bemyndiget til at underskrive følgebreve. Denne liste må leveres i det til tjenestens behov nødvendige antal eksemplarer. I tilfælde af ændring må en ny, fuldstændig liste tilsendes vedkommende anden poststyrelse; hvis det dog kun drejer sig om at anullere en af de fremsendte underskrifter, er det tilstrækkeligt at udstrege den på den foreliggende liste, som da stadig skal benyttes,

d) den omsætningskurs, de har fastsat for gireringsordrer, indbetalingsordrer eller for udbetalingskort, såfremt der udtrykkelig anmodes derom.

2. Poststyrelserne skal desuden give meddelelse til det internationale bureau om:

a) navnene på de lande, med hvilke de udveksler almindelige gireringer, almindelige indbetalinger, udbetalingskort eller postgirohævekort og eventuelt gireringer, indbetalinger eller udbetalingskort ad telegrafisk vej.

b) navnene på de i overenskomstens art. 4 nævnte udvekslingskontorer.

3. Enhver ændring til ovennævnte oplysninger skal meddeles snarest muligt.

Art. 102. Formularer til brug for kunderne.

1. For så vidt angår anvendelsen af bestemmelserne i konventionens art. 10, § 3, betragtes følgende formularer som formularer til brug for kunderne:

VP 1 (girerings- eller indbetalingskupon)

VP 7 (efterspørgsel angående en girerings- eller indbetalingsordre)

VP 10 (godskrivningsbevis)

VP 13 og VP 13bis (udbetalingskort)

VP 14 og VP 14bis (garanteret hævekort, postgirohævekort).

2. De efter reglerne i art. 105, § 1, og art. 125, § 2, som gireringskuponer eller eventuelt som indbetalingskuponer benyttede indenlandske formularer er ikke underkastet disse bestemmelser.

AFDELING II.

Almindelige bestemmelser.

Art. 103. Postgiroforbindelseskontoens virkemåde.

1. Til kredit på forbindelseskontoen føres navnlig følgende beløb:

a) beløb, der overføres til oprettelse af en forbindelseskonto, eller til supplering af et indestående beløb. Sådanne overførsler sker enten ved bankchecks, ved sigttratter på hovedstaden eller på en plads i kreditorlandet eller ved girering til en bank i hovedstaden eller på nævnte plads;

b) beløb efter ubesørgelige gireringer, indbetalinger og udbetalingskort.

2. Til debet på forbindelseskontoen føres navnlig følgende beløb:

a) beløb i henhold til de i art. 106 og 125 nævnte lister over gireringer og indbetalinger, som af poststyrelsen i bestemmelseslandet skal krediteres beløbmodtagernes postgirokonti;

b) beløb i henhold til de i art. 132 nævnte lister over udbetalingskort, som den skal foranledige udbetalt;

c) beløb i henhold til lister over rigtigt udbetalte garanterede hævekort (postgirohævekort), som nævnt i art. 151;

d) de portoandele og den godtgørelse, der er nævnt i art. 38 og 44 i overenskomsten, og som godskrives poststyrelsen i udbetalingslandet af den poststyrelse, der har udstedt udbetalingskortene og postgirohævekortene;

e) beløb, som den poststyrelse i hvis navn forbindelseskontoen er oprettet, har forlangt tilbageført med henblik på en udjævning af det på denne konto indestående beløb.

3. Poststyrelserne kan træffe aftale om at anvende postgiroforbindelseskontiene til afvikling af andre transaktioner end de, der har forbindelse med postgirotjenesten. De fastsætter selv, hvilken fremgangsmåde, der skal anvendes.

4. Eventuelle omkostninger ved overførslen bæres af poststyrelsen i afsendelseslandet, med undtagelse af ekstraordinære omkostninger som f. eks. clearingsomkostninger, der pålægges af det fordringshavende land.

AFDELING III.

Gireringer.

KAPITEL I.

UDSTEDELSE. OVERSENDELSE.

Art. 104. Udfyldning af formularerne.

1. Angivelse på de i postgirotjenesten benyttede formularer skal foretages i latinske bogstaver og med arabiske tal på meget tydelig måde, fortrinsvis ved benyttelse af skrivemaskine.

2. Angivelse med blækstift eller almindelig blyant er ikke tilladt. Underskrifter kan dog skrives med blækstift.

Art. 105. Udfærdigelse af gireringskuponer.

1. Gireringskuponer skal udfærdiges af indehaveren af den konto, som skal debiteres, eller af det postgirokontor, ved hvilket denne konto er åbnet, på en blanket som vedføjede formular VP 1. Poststyrelserne kan dog undtagelsesvis give tilladelse til benyttelse af de i deres indenrigske tjeneste anvendte blanketter.

2. Når gireringsbeløbet af kontohaveren er angivet i afsendelseslandets mønt, skal det kontor, som modtager gireringsordren, eller udvekslingskontoret, hvorunder det hører, foretage omsætningen og anføre gireringsbeløbet i bestemmelseslandets mønt på kuponen med rødt blæk.

3. Gireringskuponer skal forsynes med det afsendende postgirokontors dagstempel.

Art. 106. Gireringslister.

1. Gireringslister skal udfærdiges af udvekslingskontorerne på blanketter som vedføjede formular VP 2. Poststyrelserne kan træffe aftale om, at blankettens kolonne 3 ikke skal udfyldes. Enhver liste skal forsynes med det udfærdigende kontors stempel.

2. Gireringslister bilagt med gireringskuponerne vedrørende gireringer pr. post oversendes én gang på hverdage til de korresponderende udvekslingskontorer; dog kan vedkommende poststyrelser træffe aftale om at samle gireringer for flere dage på samme liste.

Art. 107. Udfærdigelse af følgebreve.

1. Det samlede beløb efter hver enkelt af de til samme udvekslingskontor bestemte lister skal rekapituleres i et følgebrev som vedføjede formular VP 3, der udfærdiges i to eksemplarer. Hovedsummen efter dette følgebrev skal skrives helt ud i bogstaver eller påstemples i tal ved hjælp af en checkbeskytter.

2. Hver gireringslistes løbenummer i henhold til følgebrevet skal anføres på listen.

3. Følgebreve skal forsynes med det udfærdigende udvekslingskontors stempel og skal underskrives af den tjenestemand eller de tjenestemænd, som dette hverv er betroet. Hvert enkelt af disse følgebreve skal forsynes med løbenummer i en månedlig nummerrække for hvert udvekslingskontor.

4. Følgebrevet afsendes i to eksemplarer. Det ved udgangen af hver måned sidst afsendte følgebrev skal påtegnes:
»Dernière lettre d'envoi n° ....«. Såfremt et udvekslingskontor den sidste hverdag i en måned ikke har nogen girering til oversendelse til et andet udvekslingskontor, skal det ikke desto mindre tilstille det et intet-følgebrev, der ligeledes skal påtegnes »Dernière lettre d'envoi n° ....«.

Art. 108. Oversendelse af gireringer.

Følgebreve, gireringslister og gireringskuponer skal samles i lukkede bundter og portofrit fremsendes til det modtagende udvekslingskontor på hurtigste måde (ad luftvejen eller ad overfladevejen). Disse forsendelser kan sendes som rekommanderede forsendelser.

KAPITEL II.

SÆRLIGE REGLER FOR VISSE TJENESTER, DER KAN YDES KUNDERNE.

Art. 109. Anmodning om godskrivningsbevis.

1. Når kontohaveren ved gireringsordrens afgivelse forlanger at få tilsendt et godskrivningsbevis i henhold til overenskomstens art. 13, skal påtegningen »AI« anføres på listen VP 2 ud for den pågældende indførsel i listen; såfremt der er tale om en pr. post fremsendt girering, skal gireringskuponen meget tydeligt påtegnes »Avis d'inscription«.

2. Der vedlægges den pågældende gireringskupon en blanket som vedføjede formular VP 10 eller den i konventionens ekspeditionsreglement art. 131, § 2, nævnte formular C 5 i behørigt udfyldt stand, for så vidt angår afsenderens adresse (forsiden) og beskrivelsen af gireringen (bagsiden).

Art. 110. Anmodning om annullering af gireringer.

1. Ved enhver anmodning om annullering, der skal fremsendes pr. post, udfylder afsendelseskontoret en blanket som vedføjede formular VP 5 og sender den til udvekslingskontoret i sit eget land; dette kontor påfører blanketten oplysninger om gireringsordrens oversendelse til udvekslingskontoret i bestemmelseslandet og fremsender den derefter til sidstnævnte kontor som rekommanderet forsendelse.

2. Hvis anmodningen skal fremsendes pr. telegraf eller andet telekommunikationsmiddel, skal afsendelseskontoret eller udvekslingskontoret i afsendelseslandet udfylde en blanket som vedføjede formular VP 6, og angivelserne heri videresendes som en takstpligtig telegrafisk tjenestemeddelelse til det kontor, der fører den konto, til hvilken gireringen skal finde sted. Tjenestemeddelelsen skal omgående bekræftes pr. post ved benyttelse af en formular VP 5, som skal passere de to landes udvekslingskontorer.

Art. 111. Efterspørgsel.

Ved enhver efterspørgsel vedrørende udførelsen af en gireringsordre skal det postgirokontor, ved hvilket den debiterede konto føres, udfærdige en blanket som vedføjede formular VP 7. Denne blanket skal, eventuelt gennem udvekslingskontoret i afsendelseslandet og udvekslingskontoret i bestemmelseslandet, fremsendes til det postgirokontor, der fører den konto, som skal godskrives. Blanketten behandles efter bestemmelserne i art. 142, § 2, i ekspeditionsreglementet til konventionen.

KAPITEL III.

FORRETNINGERNE VED POSTGIROKONTORET I BESTEMMELSESLANDET.

Art. 112. Tilbagesendelse af godskrivningsbeviser.

Det i art. 109 omhandlede godskrivningsbevis skal efter at være behørigt udfyldt af det postgirokontor, der fører den konto, på hvilken beløbet er godskrevet, sendes direkte til afsenderen.

Art. 113. Undersøgelse af forsendelserne og behandling af uregelmæssigheder.

1. Når bundterne, som indeholder følgebreve, gireringslister og gireringskuponer, ankommer til udvekslingskontoret, skal dette undersøge forsendelsen. Hvis det konstaterer en eller anden uregelmæssighed eller en udeladelse, skal det omgående underrette det afsendende udvekslingskontor derom ved en berigtigelse som vedføjede formular VP 4. Det afsendende udvekslingskontor skal svare ad hurtigste vej (luftvejen eller overfladevejen) og eventuelt fremsende genpart af manglende dokumenter. Genparter af manglende dokumenter skal ligeledes sendes ad hurtigste vej (luftvejen eller overfladevejen).

2. Såfremt der konstateres uoverensstemmelse mellem det på en gireringskupon anførte beløb og det på gireringslisten opførte beløb, er det modtagende udvekslingskontor berettiget til at godskrive modtagerens konto det laveste beløb. Gireringskuponen eller efter omstændighederne gireringslisten og følgebrevet skal berigtiges med rødt blæk i overensstemmelse hermed, og der skal ved formular VP 4 gives det pågældende udvekslingskontor meddelelse om berigtigelsen.

Art. 114. Annullering af gireringer.

1. Annullering af gireringer skal foretages efter de i art. 115 indeholdte regler. Hvis anmodningen om annullering er fremsat pr. telegraf eller ved andet telekommunikationsmiddel, skal bestemmelseskontoret tilbageholde gireringskuponen, indtil bekræftelsen pr. post er modtaget.

2. Det modtagende postgirokontor skal straks ad hurtigste vej (ad luftvejen eller ad overfladevejen) meddele det afsendende postgirokontor, hvilke forholdsregler det har truffet i anledning af anmodningen om annullering. I tifælde af anmodning pr. telegraf eller andet telekommunikationsmiddel skal ankomsten af formular VP 5 pr. brev ikke afventes for at denne underretning kan gives.

3. Der tages ikke hensyn til anmodninger om annullering, som måtte være affattet og fremsendt på anden måde end foreskrevet i art. 110.

Art. 115. Ikke-udførelse af gireringer.

1. Når beløbet efter en girering af en eller anden grund ikke kan godskrives modtagerens konto, opføres det på formular VP 4, der evt. bilægges den gireringskupon, der vedrører den ikke udførte girering. Der kan i givet fald på en og samme formular VP 4 opføres beløb vedrørende flere ikke udførte gireringer.

2. De afviste gireringer opføres på formular VP 4 i det oprindelige bestemmelseslands mønt, således som dette er udregnet af den poststyrelse, der har afsendt gireringen.

3. Det samlede beløb efter formular VP 4 krediteres den postgirokonto, der er åbnet af den poststyrelse, der har afsendt de afviste gireringer.

4. Formular VP 4 sammen med de bilagte gireringskuponer vedlægges det i art. 116, § 2, nævnte kontoudtog.

KAPITEL IV.

AFVIKLING AF MELLEMVÆRENDER MELLEM POSTSTYRELSERNE.

Art. 116. Betaling af skyldige beløb.

1. Efter foretagen kontrollering af listerne VP 2 og følgebrevet VP 3 debiteres det samlede beløb efter de modtagne gireringer den forbindelseskonto, der er åbnet i den afsendende poststyrelses navn.

2. Et eksemplar af følgebrevet VP 3, forsynet med stempel af bestemmelseslandets postgirotjeneste, vedlægges det daglige kontoudtog, der på selve overførselsdagen sendes til den poststyrelse, der har åbnet den forbindelseskonto, på hvilken debiteringen af beløbet er foretaget.

KAPITEL V.

TELEGRAFISKE GIRERINGER.

Art. 117. Fællesregler.

De for gireringer pr. post gældende regler anvendes for telegrafiske gireringer, for så vidt andet ikke udtrykkeligt er fastsat i nærværende kapitel V.

Art. 118. Udfærdigelse af telegrafiske gireringer.

1. Ved telegrafiske gireringer skal der fremsendes et gireringstelegram direkte fra det afsendende postgirokontor til det postgirokontor, der fører den konto, til hvilken gireringen skal finde sted.

2. Medmindre særlig aftale er truffet, skal gireringstelegrammet udfærdiges på fransk, og det skal ufravigeligt indeholde følgende angivelser i den anførte rækkefølge:

- Takstpligtige tjenstlige angivelser (eventuelt)
- Godskrivningsbevis (avis-inscription) (eventuelt)
- Virement ..... (udstedelsesnummer)
- Navnet på bestemmelsespostgirokontoret
- Navn eller betegnelse på afsenderen

- Afsenderens postgironummer
- Navnet på det postgirokontor, ved hvilket afsenderens konto er åbnet
- Det beløb, der skal gireres
- Navn eller betegnelse på modtageren
- Modtagerens postgironummer
- Privat meddelelse (eventuelt).

3. Poststyrelserne kan træffe aftale om benyttelse af en hemmelig nøgle til hel eller delvis angivelse af udstedelsesnummeret og beløbet for hver telegrafisk girering.

4. Det beløb, der skal gireres, udtrykkes på følgende måde: Det hele beløb af møntenheden angives først i tal og derpå i bogstaver; dernæst anføres møntenhedens navn og i påkommende tilfælde brøkdele af møntenheden i tal.

5. Hverken afsenderen eller modtageren kan betegnes ved en aftalt forkortelse eller et aftalt ord.

6. Når poststyrelserne indgår aftale om at anvende et andet telekommunikationsmiddel end telegrafen i forbindelsen mellem deres udvekslingskontorer, træffer de selv bestemmelse om den fremgangsmåde, der skal benyttes.

Art. 119. Lister over telegrafiske gireringer.

Telegrafiske gireringer opgøres på særlige lister VP 2. Disse lister skal ikke bilægges gireringskuponer.

Art. 120. Udfærdigelse af følgebreve.

Når lister over telegrafiske gireringer optages i særskilte følgebreve VP 3, skal disse have løbenummer i samme række som følgebrevene vedrørende listerne over almindelige gireringer.

Art. 121. Anmodning om godskrivningsbevis.

Godskrivningsbeviset for en telegrafisk girering udfærdiges af bestemmelseskontoret, straks efter at beløbet er blevet godskrevet på modtagerens konto.

Art. 122. Godskrivning af telegrafiske gireringer.

Postgirokontoret i bestemmelseslandet godskriver telegrafiske gireringer på modtagerens konto uden at afvente den tilsvarende gireringsliste.

Art. 123. Godskrivningsbevis.

Godskrivningsbeviset for en telegrafisk girering skal efter at være behørigt udfærdiget af det postgirokontor, der fører den krediterede konto, oversendes til postgirokontoret, som fører afsenderens konto.

Art. 124. Undersøgelse af forsendelserne og behandling af uregelmæssigheder.

1. Med hensyn til telegrafiske gireringer, hvis beløb ikke kan godskrives på grund af forhold, der ikke kan tilregnes modtageren, skal der tilstilles det afsendende postgirokontor en telegrafisk tjenestemeddelelse med angivelse af grunden til, at godskrivning ikke har kunnet foretages. Hvis afsendelseskontoret efter undersøgelse konstaterer, at uregelmæssigheden skyldes en tjenestefejl, skal det straks foretage berigtigelse ved en telegrafisk tjenestemeddelelse. I modsat fald skal berigtigelse foretages pr. post, efter at der er rettet henvendelse til afsenderen. Hvis denne ønsker det og tilbyder at betale omkostningerne, kan berigtigelse dog foretages pr. luftpost eller ved en takstpligtig telegrafisk tjenestemeddelelse.

2. Telegrafiske gireringer, med hensyn til hvilke en foreliggende uregelmæssighed ikke er berigtiget inden for en rimelig frist, skal annulleres i overensstemmelse med reglerne i art. 115.

AFDELING IV.

Indbetalinger til postgirokonti.

KAPITEL I.

INDBETALINGSKUPONER.

Art. 125. Almindelige bestemmelser.

1. For så vidt andet ikke udtrykkeligt er foreskrevet i de efterfølgende punkter, gælder de for gireringer fastsatte bestemmelser ligeledes for indbetalinger til postgirokonto.

2. Indbetalingskuponer udfærdiges på formular VP 1 eller, såfremt poststyrelserne træffer aftale derom, på de formularer, der anvendes som indbetalingskuponer (indbetalingskort) i den indre tjeneste. De skal udfærdiges enten af indbetaleren, af indbetalingspostkontoret eller eventuelt af udvekslingskontoret i afsendelseslandet. De forsynes med aftryk af et stempel af et af de nævnte kontorer.

3. Indbetalingslister bilagt indbetalingskuponer skal udfærdiges af udvekslingskontorerne på formular VP 2.

4. Det samlede beløb efter hver enkelt af de gireringslister eller indbetalingslister, der er bestemt til samme udvekslingskontor, skal rekapituleres i et følgebrev VP 3.

5. Såfremt der ikke træffes anden aftale, finder art. 116 anvendelse for lister og følgebreve vedrørende indbetalinger.

6. Ovennævnte bestemmelser anvendes for så vidt angår indbetalinger udstedt på formular VP 1 bestemt til en poststyrelse, hvis postgirotjeneste er baseret på benyttelse af postanvisninger til indbetaling på postgirokonti (MP 16).

KAPITEL II.

POSTANVISNINGER TIL INDBETALING PÅ POSTGIROKONTO. BEHANDLINGEN AF INDBETALINGER, DER MODTAGES PÅ POSTANVISNINGER TIL INDBETALING PÅ EN POSTGIROKONTO (POSTANVISNINGER MP 16), OG SOM ER BESTEMT TIL EN POSTSTYRELSE, HVIS POSTGIROTJENESTE ER BASERET PÅ ANVENDELSE AF INDBETALINGSKUPON VP 1.

Art. 126. Almindelige bestemmelser.

Med forbehold af hvad der udtrykkeligt er fastsat i dette kapitel, er postanvisninger MP 16 undergivet bestemmelserne i afdeling IV i postanvisningsoverenskomsten.

Art. 127. Fremsendelse af postanvisninger MP 16.

1. Postanvisninger MP 16 fremsendes af indbetalingskontoret direkte til det postgirokontor, der fører betalingsmodtagerens postgirokonto.

2. De særlige lister MP 2, hvorpå opføres postanvisninger MP 16 under listesystemet, fremsendes således:

- enten gennem postgirotjenestens udvekslingskontorer, når de pågældende poststyrelser har oprettet en postgirotjeneste,
- eller gennem det udvekslingskontor, der behandler postanvisninger under listesystemet og postgirotjenestens udvekslingskontor, når den udstedende poststyrelse ikke har oprettet postgirotjeneste.

I givet fald kan listerne MP 2 vedlægges gireringslisterne VP 2 og det samlede beløb overføres til følgebrev VP 3.

Art. 128. Opstilling og afvikling af afregninger over postanvisninger MP 16, når disse indgår til et postgirokontor, der ikke anvender postanvisninger ved godskrivning af beløb på sine postgirokonti.

1. Beløb efter postanvisninger MP 16, der indgår fra et andet land, krediteres beløbmodtagerens postgirokonto. Postanvisningerne opføres derefter af postgirokontoret i bestemmelseslandet, ved hvilket den udstedende poststyrelse har oprettet en postgiroforbindelseskonto, på en liste VP 2, hvis tekst er behørigt rettet. Denne liste udfærdiges i to eksemplarer.

2. Det samlede beløb efter liste VP 2 debiteres forbindelseskontoen, der er oprettet af den afsendende poststyrelse. Liste VP 2 samt de tilhørende postanvisninger MP 16 vedlægges det kontoudtog, der sendes til den udstedende poststyrelse. Postanvisningerne forsynes på bagsiden med en angivelse af datoen for krediteringen af beløbet på beløbmodtagernes postgirokonto samt med aftryk af det ankommende postgirokontors stempel. Kuponen på postanvisningerne MP 16 kan afrives af postgirokontoret i bestemmelseslandet og anvendes som indbetalingskupon.

3. Når postanvisningerne MP 16 er afsendt fra et land, der endnu ikke har oprettet postgirotjeneste, opstilles afregningerne over disse postanvisninger ved hjælp af formular MP 8. MP 8 sendes, ledsaget af liste VP 2 samt postanvisningerne til det kontor i udstedelseslandet, der varetager udvekslingen af postanvisningsafregninger. Beløbet efter afregninger MP 8 betales af poststyrelsen i postanvisningernes udstedelsesland direkte til postgirotjenesten i bestemmelseslandet.

AFDELING V.

Udbetalinger ved debitering af postgirokonti.

KAPITEL I.

UDSTEDELSE AF INTERNATIONALE UDBETALINGSKORT (CHÈQUES D'ASSIGNATION.)

Art. 129. Formularer.

1. Udbetalingskortene skal udfærdiges på blanketter af stærkt papir med påtryk i lys azurblå farve på hvid bund og svarende til vedføjede formularer VP 13 eller VP 13bis.

2. Det papir, der anvendes til fremstilling af formularerne, skal opfylde de tekniske krav til benyttelse til optisk læsning.

3. På den nederste del af blanketten skal være indrettet en fri læsezone af samme dimensioner som vist på de modeller, der er vedføjet overenskomsten.

4. Bortset fra den i § 3 omtalte læsezone, skal formularerne VP 13 og VP 13bis forsynes med et bundtryk i azurblå farve bestående af de sammenslyngede bogstaver »CCP« gentaget tæt efter hinanden, og i tilstrækkelig neddæmpet farvetone, således at dette bundtryk ikke er til gene ved læsningen af det beløb, der skal udbetales eller af kontohaverbetegnelsen og angivelsen af beløbmodtageren.

Art. 130. Udstedelse af internationale udbetalingskort.

1. Art. 105 i postanvisningsoverenskomstens ekspeditionsreglement gælder også for udbetalingskort med forbehold af efterfølgende §§ 2, 3 og 4. Dog er frankering med frimærker ikke tilladt.

2. Tjenstlige angivelser på blankettens forside anføres alene af udvekslingskontoret i bestemmelseslandet.

3. På blankettens bagside anfører udvekslingskontoret i udbetalingskontorets udstedelsesland i de dertil indrettede rubrikker aftryk af sit dato stempel samt sådanne tjenstlige angivelser, som den skønner nødvendige.

4. Når kontohaveren anmoder om samtidig udstedelse af flere internationale udbetalingskort, kan poststyrelsen i udstedelseslandet fritage ham for at anføre sin underskrift på forsiden af formularerne VP 13 og VP 13bis.

Art. 131. Tilladte eller ikke tilladte angivelser. Tjenstlig fremsendelse under rekommandation.

Art. 106 og 107 i postanvisningsoverenskomstens ekspeditionsreglement anvendes for internationale udbetalingskort.

KAPITEL II.

FREMSENDELSE AF UDBETALINGSKORT.

Art. 132. Liste over udbetalingskort.

1. Udbetalingskortene opføres på en liste VP 2, der udfærdiges i to eksemplarer af postgirotjenestens udvekslingskontor.

2. Art. 106 anvendes for udbetalingskort.

Art. 133. Udfærdigelse af følgebreve.

1. Det samlede beløb ifølge hver liste over udbetalingskort, bestemt til et og samme udvekslingskontor overføres til et følgebrev VP 3.

2. Art. 107 anvendes for følgebreve VP 3 vedrørende udbetalingskort.

Art. 134. Særlige tjenester. Angivelser, der skal anføres på listerne.

Art. 123 i postanvisningsoverenskomstens ekspeditionsreglement anvendes for lister over udbetalingskort VP 2 i de tilfælde, hvor afsenderen anmoder om særlige tjenester.

Art. 135. Fremsendelse af udbetalingskort til poststyrelser, der har oprettet en postgirotjeneste.

Følgebrevene VP 3 og listerne VP 2, ledsaget af de tilhørende udbetalingskort sendes af postgirotjenestens udvekslingskontor i afsendelseslandet til det tilsvarende udvekslingskontor i bestemmelseslandet.

Art. 136. Fremsendelse af udbetalingskort til poststyrelser, der ikke har oprettet en postgirotjeneste.

De lister VP 2 og følgebreve VP 3, som træder i stedet for listerne MP 2, der er omhandlet i art. 121, § 2, i postanvisningsoverenskomstens ekspeditionsreglement, fremsendes ledsaget af de tilhørende udbetalingskort til det i art. 120 i nævnte reglement omhandlede udvekslingskontor vedrørende postanvisningstjenesten.

Art. 137. Tilbagelevering. Ændring af adresse.

Art. 124 i postanvisningsoverenskomstens ekspeditionsreglement anvendes for udbetalingskort. Poststyrelserne kan træffe aftale om at anvende formularerne VP 5 eller VP 6 ved anmodninger om tilbagelevering eller ændring af adresse.

KAPITEL III.

FORRETNINGERNE I UDBETALINGSLANDET.

Art. 138. Manglende eller uforskriftsmæssige lister.

I påkommende tilfælde kan anvendes:
- art. 113 i dette reglement;
- art. 126 i postanvisningsoverenskomstens ekspeditionsreglement.

Art. 139. Behandlingen af lister og følgebreve i bestemmelseslandets postgirotjeneste.

1. Efter at have kontrolleret listen og følgebrevet fører den ankommende postgirotjeneste det samlede beløb efter følgebrevet tillige med portoandele og andre gebyrer, der tilkommer den for hvert udbetalingskort på listen til debet på den postgiroforbindelseskonto som er oprettet i dens tjeneste af den afsendende poststyrelse. Portoandelene og eventuelle gebyrer føres på følgebrevet VP 3 neden under udbetalingskortenes totalbeløb.

2. Postgirotjenesten i bestemmelseslandet iværksætter udbetaling af udbetalingskortene ved anvendelse af de i den indre tjeneste gældende regler.

3. Det udstedelsesnummer, som hvert udbetalingskort er forsynet med, overføres til begge eksemplarerne af liste VP 2.

4. Der fremsendes et kontoudtog til den afsendende styrelse ledsaget af et eksemplar af liste VP 2 og følgebrevet VP 3. Listen og følgebrevet forsynes med et aftryk af den ankommende postgirotjenestes dagstempel.

Art. 140. Behandlingen af lister og følgebreve i et bestemmelsesland, der ikke har oprettet en postgirotjeneste.

1. Efter at have kontrolleret de modtagne lister og følgebreve iværksætter bestemmelseslandets poststyrelse udbetaling af de modtagne udbetalingskort efter den fremgangsmåde, der passer bedst til forholdene i dens indre tjeneste.

2. Ved udløbet af afregningsperioden, rekapitulerer den ankommende poststyrelse de fra hvert af de deltagende lande modtagne følgebreve på en afregning MP 15, på hvilken den ligeledes anfører de portoandele, der tilkommer den i henhold til art 38 i overenskomsten. Denne afregning sendes, ledsaget af et eksemplar af hvert følgebrev, til godkendelse i postgirotjenesten i det land, der har afsendt udbetalingskortene.

3. Straks efter modtagelsen af afregningen MP 15 foretager den afsendende poststyrelse betaling af det skyldige beløb i overensstemmelse med art. 147 og 148 i postanvisningsoverenskomstens ekspeditionsreglement.

Art. 141. Uforskriftsmæssige udbetalingskort.

1. Med forbehold af efterfølgende §§, anvendes art. 111 i postanvisningsoverenskomstens ekspeditionsreglement med hensyn til uforskriftsmæssige udbetalingskort.

2. Berigtigelse af uforskriftsmæssige udbetalingskort foretages udelukkende af udvekslingskontorerne i bestemmelsesland og afsendelsesland.

3. Mangel af underskrift på forsiden af formularerne VP 13 eller VP 13bis skal ikke i noget tilfælde betragtes som en uregelmæssighed, der forhindrer udbetaling.

4. Såfremt der ikke kan indhentes et svar fra kontohaveren, skal formular MP 14 tilbagesendes til poststyrelsen i bestemmelseslandet via de respektive udvekslingskontorer.

Art. 142. Udfærdigelse af udbetalingsbevis.

De poststyrelser, hvis reglementer ikke tillader anvendelsen af den blanket, som den afsendende poststyrelse har medsendt, har ret til at udfærdige udbetalingsbevis ved benyttelse af den blanket, de anvender i deres egen tjeneste.

Art. 143. Uanbringelige udbetalingskort.

1. Når et udbetalingskort, der er fremsendt efter reglerne i art. 135, af en eller anden grund ikke har kunnet udbetales til modtageren, anvendes art. 115. Den til modtageren bestemte kupon vedlægges formular VP 4.

2. Når et uanbringeligt udbetalingskort har været fremsendt efter reglerne i art. 136, fratrækkes udbetalingskortets beløb i slutsummen i den første afregning MP 15, der skal opstilles herefter. Den til beløbmodtageren bestemte kupon vedlægges en afregning MP 15, i hvilken årsagen til uanbringeligheden er beskrevet, og som medfølger som bilag til selve afregningen MP 15.

Art. 144. Efterspørgsler.

1. Art. 111 eller, i givet fald, art. 114 i postanvisningsoverenskomstens ekspeditionsreglement anvendes for udbetalingskort.

2. Formular VP 7 eller, i givet fald, formular MP 4 med fornøden rettelse af teksten, fremsendes altid via de respektive udvekslingskontorer.

Art. 145. Udbetalingsbemyndigelser. Udbetalingskort, der er bortkommet eller ødelagt efter udbetalingen.

1. Art. 116 og 117 i postanvisningsoverenskomstens ekspeditionsreglement anvendes for udbetalingskort.

2. For så vidt angår udbetalingskort, der er bortkommet eller ødelagt efter udbetalingen, anvendes art. 118 i postanvisningsoverenskomstens ekspeditionsreglement, men formular VP 13 træder i stedet for formular MP 1.

Art. 146. Udfærdigelse af telegrafiske udbetalingskort.

Art. 130 i postanvisningsoverenskomstens ekspeditionsreglement anvendes for telegrafiske udbetalingskort. Dog erstattes ordene »navnet på udstedelseskontoret« og »mandat ... (det postale indbetalingsnummer)« med henholdsvis »navnet på det udstedende udvekslingskontor« og »chèque d'assignation ... (udstedelsesnummer)«.

Art. 147. Udstedelsesanmeldelse.

1. For ethvert telegrafisk udbetalingskort skal det udstedende udvekslingskontor til bekræftelse udfærdige en udstedelsesanmeldelse MP 3.

2. Det er forbudt at anbringe frimærker eller frankeringspåtryk på denne anmeldelse.

3. Udstedelsesanmeldelsen fremsendes i konvolut med første post og ad hurtigste vej (luftvejen eller overfladevejen) til udvekslingskontoret i bestemmelseslandet.

Art. 148. Fremsendelse af telegrafiske udbetalingskort.

1. For telegrafiske udbetalingskort udfærdiges en særlig liste VP 2, der foroven påtegnes »Chèque d'assignation télégraphique«. Denne liste sendes med første post til udvekslingskontoret i bestemmelseslandet.

2. Det samlede beløb for hver liste over telegrafiske udbetalingskort til et og samme udvekslingskontor overføres til et særligt følgebrev VP 3.

3. Følgebreve VP 3 vedrørende lister over telegrafiske udbetalingskort forsynes med et løbenummer i samme nummerrække som følgebreve med lister over almindelige udbetalingskort.

4. Det afsendende udvekslingskontor kan tildele de på den særlige liste opførte telegrafiske udbetalingskort et internationalt nummer efter en særlig nummerrække for telegrafiske udbetalingskort.

5. Art. 139 eller 140 anvendes eventuelt for de særlige lister med telegrafiske udbetalingskort.

6. Når poststyrelserne har truffet aftale om at anvende telex ved fremsendelsen mellem deres udvekslingskontorer, fastsætter de selv den fremgangsmåde, der skal benyttes.

AFDELING VI.

Levering af valuta til rejsende.

KAPITEL I.

UDBETALING AF GARANTEREDE POSTGIROHÆVEKORT (CARTES DE PAIEMENT GARANTI).

Art. 149. Formularer.

1. Postgirohævekort udfærdiges på en blanket af stærkt papir i lys azurblå farve og svarende til vedføjede formularer VP 14 eller VP 14bis.

2. Afhængigt af om den udstedende poststyrelse anvender hulkort, eller optisk hhv. magnetisk læsbare kort, kan den benytte den blankettype, der med hensyn til udstrækning inden for de vedtagne maksimums- og minimumsgrænser, samt med hensyn til papirkvalitet, opfylder de krav, der stilles af dens tekniske udstyr.

3. Blankettens forside forsynes med et bundtryk, der består af tre lodrette bånd samt med motiver i guillocheret tryk, der fremtræder som beskrevet nedenfor:

a) over hele blankettens bredde påtrykkes i lys azurblå farve de tre sammenslyngede bogstaver »CCP«, gentaget tæt efter hinanden og i tilstrækkeligt neddæmpet farvetone, således at påtrykket ikke er til gene for læsningen af de angivelser, der påføres blanketten forud for og under udbetalingen af beløbet;

b) 57 mm fra blankettens venstre kant trykkes et 52 mm bredt lodret bånd, hvis øverste halvdel skal være i turkisblå farve, medens den nederste halvdel skal være lilla. De to farvetoner skal gradvis aftage i styrke, henholdsvis fra oven og nedefter og fra neden og opefter for at smelte sammen henover blankettens midterlinje;

c) i midten af det blå og lilla bånd placeres i guillocheret tryk et motiv, 34 mm langt og 13 mm højt, forestillende et liggende 8-tal fremstillet af 13 streger af varierende finhed. Dette motiv efterfølges af endnu et motiv, 19 mm langt og 13 mm højt, bestående af 15 vandrette, parallelle linjer, på hvilke der anbringes 9 linjer af varierende finhed, således at de danner et »S« med en hældning på 45°. Under sidstnævnte motiv skal der indrettes en rubrik, 19 mm lang og 10 mm høj, bestemt til den udstedende postgirotjenestes særlige monogram.

4. Med undtagelse af kontohaverbetegnelsen skal de forskellige angivelser på postgirohævekortet trykkes i blå farve.

5. Poststyrelserne kan træffe aftale om eventuelt at anvende en blanket, der er tilpasset behovet i deres indenlandske tjeneste.

Art. 150. Udbetaling af postgirohævekort.

1. Når et postgirohævekort præsenteres til udbetaling ved skranken, anfører indehaveren på den dertil bestemte plads på blanketten, i arabiske tal og i udbetalingslandets mønt det beløb, der ønskes udbetalt.

2. Foran beløbet anføres de bogstaver, der efter de gældende regler anvendes til forkortelse af udbetalingslandets møntbetegnelse.

3. Beløbangivelsen anføres med blæk og må ikke udvise raderinger, rettelser eller overstregninger, selv om de er bekræftet.

Art. 151. Udbetalingsregler.

1. Postgirohævekortet underskrives af beløbmodtageren i overværelse af den posttjenestemand, der skal foretage udbetalingen.

2. Kontohaveren skal godtgøre sin identitet ved forevisning af:
– pas, eller
– det særlige identitetskort, der tillades ved passage over grænsen, eller
– postidentitetskort.
Alle andre former for legimation skal forud være godkendt af de pågældende poststyrelser.

3. Der gives en kort beskrivelse af den benyttede legitimation i nederste venstre hjørne på kortets forside.

4. Den udbetalende posttjenestemand forsyner kortet med et aftryk af udbetalingskontorets datostempel og anfører sin underskrift.

KAPITEL II.

AFVIKLING AF BETALINGER MELLEM POSTSTYRELSERNE.

Art. 152. Tilbagesendelse af udbetalte postgirohævekort til den udstedende postgirotjeneste.

1. De udbetalte postgirohævekort indsendes til udvekslingskontoret i udbetalingslandet.

2. De opføres på en liste VP 2 eller i en afregning MP 5, der skal udvise det i henhold til kortene samlede udbetalte beløb. Til det samlede beløb på liste VP 2 eller i afregning MP 5 lægges de portoandele, der skal betales af den udstedende poststyrelse til den udbetalende poststyrelse.

3. Det samlede beløb efter liste VP 2 debiteres den postgiroforbindelseskonto, der er åbnet i den udstedende poststyrelses navn. Liste VP 2 samt de udbetalte hævekort vedlægges det kontoudtog, som sendes til den udstedende poststyrelse.

4. Art. 147 i postanvisningsoverenskomstens ekspeditionsreglement anvendes i givet fald med hensyn til betalingen af afregning MP 5.

Art. 153. Udstedelse af genparter af postgirohævekort, der er bortkommet efter udbetalingen.

1. Postgirohævekort, der er bortkommet eller ødelagt efter udbetalingen, erstattes af den udbetalende poststyrelse ved udstedelse af en genpart, der udfærdiges ved anvendelse af en ny blanket. På denne blanket anføres alle nødvendige oplysninger, der var anført på den oprindelige blanket. Den forsynes med følgende påtegning: »Duplicata établi en remplacement d'une carte perdue après paiement« samt med et aftryk af det datostempel, der anvendes af udvekslingskontoret i udbetalingslandet.

2. De poststyrelser, der udsteder postgirohævekort, skal til de udbetalende poststyrelser levere et passende antal hævekortblanketter til brug ved udstedelse af ovennævnte genparter.

AFDELING VII.

Fordringer, der er domicileret hos postgirokontorer.

Art. 154. Anvendelse af ekspeditionsreglementet til overenskomsten angående postindkasseringer.

Med forbehold af de nedenfor anførte særlige regler er fordringer, der er domicileret hos postgirokontorer, undergivet bestemmelserne i ekspeditionsreglementet til overenskomsten angående postindkasseringer i det omfang, hvor disse bestemmelser kan finde anvendelse, navnlig for så vidt angår de betingelser, som fordringerne skal opfylde, behandling af forsendelser med forbudte påtegninger eller skriftlige meddelelser, præsentation, indløsningsfrist og angivelse af grunden til ikke-indkassering.

Art. 155. Særlige betingelser, som fordringerne skal opfylde.

Fordringer, der er domicileret hos postgirokontorer, skal være forsynet med angivelse af nummeret på den postgirokonto, der skal debiteres, og navnet på det postgirokontor, hvor denne konto føres.

Art. 156. Udfærdigelse og oversendelse af fortegnelser over fordringerne.

1. Fordringer, der er domicileret hos postgirokontorer, opføres på fortegnelser, som vedføjede formular VP 12, der udfærdiges i tre eksemplarer.

2. Postgirokontoret i afsendelseslandet beholder originalen og oversender de to andre eksemplarer af fortegnelsen VP 12 bilagt de fordringer, der skal indkasseres, direkte til postgirokontoret, hvor disse fordringer er domicileret.

3. Når indkassering har fundet sted, tilbagesender det postkontor, hvor fordringerne har været domicileret, det ene eksemplar af fortegnelsen til afsendelseslandet på den i art. 108 anførte måde; i påkommende tilfælde vedlægges de ikke betalte fordringer.

Art. 157. Overførsel af beløbet.

Postgirokontoret, hvor fordringerne har været domicileret, overfører det indkasserede beløb efter fradrag af gireringsgebyr ved en girering til den postgirokonto, der er angivet af det afsendende postgirokontor.

AFDELING VIII.

Forskellige bestemmelser.

Art. 158. Portofri forsendelser med kontouddrag.

Forsendelser med kontouddrag, der sendes portofrit af postgirokontorerne til kontohaverne, skal være forsynet med angivelse af det afsendende postgirokontors navn samt med påtegningen »Service des postes«.

Art. 159. Anmodning om åbning af en postgirokonto i udlandet.

1. Enhver anmodning om åbning af en postgirokonto i udlandet skal udfærdiges af rekvirenten og stiles til den poststyrelse, der skal føre den pågældende konto. Anmodningen tilstilles nævnte poststyrelse enten direkte fra rekvirenten eller gennem det postgirokontor, i hvis område rekvirentens bopæl er beliggende. Såfremt rekvirenten allerede har en postgirokonto i indlandet, kan anmodningen fremsendes gennem det postgirokontor, der fører denne konto.

2. Sidstnævnte kontor skal i overensstemmelse med de for åbning af en postgirokonto i dets eget land fastsætte regler undersøge såvel de anmodninger, der fremsendes ved dets mellemkomst, som de anmodninger, der måtte blive tilstillet det af en fremmed poststyrelse, til hvilken anmodningen er indgået direkte.

3. Kontoret skal efter om fornødent at have rettet henvendelse til rekvirenten berigtige fejlagtige angivelser i anmodningen, og det skal bilægge denne en behørig udfyldt attest som vedføjede formular VP 9. I visse særlige tilfælde, hvortil ikke er taget hensyn ved indretningen af denne formulars tekst, skal det fuldstændiggøre eller rette denne, eventuelt ved et forklarende brev. Det skal fremsende hele materialet til udvekslingskontoret i bestemmelseslandet gennem udvekslingskontoret i sit eget land. Attestationerne skal forsynes med vedkommende udvekslingskontors reliefstempel og skal underskrives af den tjenestemand eller de tjenestemænd, som er bemyndiget til at underskrive følgebreve.

AFDELING IX.

Slutningsbestemmelser.

Art. 160. Ekspeditionsreglementets ikraftsættelse og gyldighedsperiode.

1. Dette ekspeditionsreglement skal gælde fra den dag, da overenskomsten angående postgirotjenesten sættes i kraft.

2. Det skal have samme gyldighedsperiode som overenskomsten, medmindre det fornyes efter fælles aftale mellem vedkommende parter.

Lausanne, den 5. juli 1974.

OVERENSKOMST ANGÅENDE POSTOPKRÆVNINGSFORSENDELSER

Undertegnede befuldmægtigede for medlemslandenes regeringer har i henhold til art. 22, § 4, i den i Wien den 10. juli 1964 indstiftede statut for Verdenspostforeningen efter fælles aftale og under forbehold af bestemmelserne i statuttens art. 25, § 3, vedtaget følgende overenskomst:

Overenskomst angående postopkrævningsforsendelser.

KAPITEL I.

INDLEDENDE BESTEMMELSER.

Art. 1. Overenskomstens genstand.

Denne overenskomst giver regler for udvekslingen af postopkrævningsforsendelser, når de kontraherende lande kommer overens om at etablere en sådan tjeneste i deres gensidige forbindelser.

KAPITEL II.

ALMINDELIGE BETINGELSER. TAKSTER. OVERSENDELSE AF BELØBET.

Art. 2. Tilladte forsendelser.

1. Postopkrævning kan tages på almindelige brevforsendelser, når opkrævningsbeløbet ikke overstiger 50 francs, på rekommanderede brevpostforsendelser, breve med angiven værdi samt postpakker, der opfylder de i konventionen, henholdsvis i overenskomsten angående breve med angiven værdi og i overenskomsten angående postpakker fastsatte betingelser.

2. Poststyrelserne har ret til kun at udføre postopkrævningstjenesten for visse af ovennævnte kategorier af forsendelser.

Art. 3. Maksimumsbeløb.

Uanset afregningsmåden kan postopkrævningsbeløbet ikke overstige det maksimumsbeløb, der i indløsningslandet er fastsat for udstedelsen af postanvisninger bestemt til forsendelsens afsendelsesland, medmindre der efter fælles aftale er fastsat et højere maksimumsbeløb.

Art. 4. Mønt.

Medmindre særlig aftale er truffet, skal postopkrævningsbeløbet angives i det lands mønt, hvorfra forsendelsen afsendes; såfremt postopkrævningsbeløbet skal indbetales eller gireres til en postgirokonto i indløsningslandet, skal det dog være angivet i dette lands mønt.

Art. 5. Former for afregning af beløbet med afsenderen.

Det afsenderen af forsendelsen tilkommende beløb tilsendes ham

a) ved en opkrævningspostanvisning, hvis beløb kan indsættes på en postgirokonto i forsendelsens afsendelsesland, når dette er tilladt i henhold til det af poststyrelsen i afsendelseslandet udgivne reglement;
b) såfremt de pågældende poststyrelser tillader sådanne fremgangsmåder: ved girering eller indbetaling til en postgirokonto enten i indløsningslandet eller i forsendelsens afsendelsesland.

Art. 6. Former for udveksling af opkrævningspostanvisninger.

Udvekslingen af opkrævningspostanvisninger kan efter poststyrelsernes valg finde sted efter kortsystemet eller efter listesystemet. I det første tilfælde benævnes anvisningerne opkrævnings-kortanvisninger og i det sidste tilfælde opkrævnings-listeanvisninger.

Art. 7. Takster.

1. Poststyrelsen i afsendelseslandet kan frit fastsætte det gebyr, der skal betales af afsenderen, udover de takster, der gælder for den forsendelsesart, hvortil forsendelsen hører, når opkrævningen finder sted ved en opkrævningsanvisning eller ved den særlige opkrævningsanvisning til indbetaling på en postgirokonto.

2. Den takst, der gælder for en postopkrævningsforsendelse, hvis beløb skal afregnes ved den særlige postopkrævningsanvisning til indbetaling på en postgirokonto, skal være lavere end for en forsendelse med samme opkrævningsbeløb, der skal afregnes ved en opkrævningsanvisning.

3. Opkrævningsanvisninger sendes tjenstligt til udbetalingskontoret ad hurtigste vej (luftvejen eller overfladevejen).

4. Hvis postopkrævningsbeløbet skal gireres eller indbetales til en postgirokonto enten i indløsningslandet eller i forsendelsens afsendelsesland opkræves hos afsenderen et fast gebyr på højst 30 centimer.

5. For så vidt angår de i § 4 nævnte gireringer eller indbetalinger, trækker poststyrelsen i indløsningslandet desuden følgende gebyrer fra postopkrævningsbeløbet:

a) et fast gebyr på højst 2 francs;
b) eventuelt den i indlandet gældende takst for gireringer eller indbetalinger, når disse foretages til en postgirokonto i indløsningslandet;
c) den for internationale gireringer eller indbetalinger gældende takst, når disse foretages til en postgirokonto i forsendelsens afsendelsesland.

Art. 8. Anullering eller ændring af postopkrævningsbeløbet.

1. Afsenderen af en postopkrævningsforsendelse kan på de i konventionens art. 30 fastsatte betingelser forlange, enten at postopkrævningsbeløbet annulleres eller nedsættes, eller at beløbet forhøjes.

2. I tilfælde af en forhøjelse af postopkrævningsbeløbet skal afsenderen for forhøjelsen betale det i art. 7, § 1, fastsatte gebyr; dette gebyr opkræves ikke, såfremt afregningen foretages ved indbetaling eller girering til en postgirokonto.

Art. 9. Opkrævningspostanvisninger.

1. Opkrævningspostanvisninger modtages indtil det i henhold til art. 3 fastsatte maksimumsbeløb.

2. Med de i ekspeditionsreglementet anførte forbehold er opkrævningspostanvisninger undergivet de i overenskomsten angående postanvisninger og postrejsechecks fastsatte bestemmelser.

Art. 10. Udbetaling af opkrævningspostanvisninger vedrørende postpakker.

Opkrævningspostanvisninger, der har henhold til postopkrævningspakker, udbetales til afsenderne på de betingelser, der er fastsat af poststyrelsen i forsendelsens afsendelsesland.

Art. 11. Uanbringelige opkrævningspostanvisninger m.v.

1. Beløbet efter en opkrævningspostanvisning, som af en hvilken som helst grund ikke er blevet udbetalt til modtageren, holdes til disposition for denne af poststyrelsen

i forsendelsens afsendelsesland; det tilfalder endeligt denne poststyrelse efter udløbet af den i afsendelseslandet gældende lovbestemte forældelsesfrist.

2. Når en i overensstemmelse med bestemmelserne i art. 5, litra b), forlangt indbetaling eller girering til en postgirokonto af en eller anden grund ikke kan udføres, skal den poststyrelse, som har indkasseret beløbet, omsætte det til en opkrævningspostanvisning, der udstedes til afsenderen af forsendelsen.

KAPITEL III.

ANSVAR.

Art. 12. Ansvarsprincippet og ansvarets omfang.

1. Poststyrelserne er ansvarlige for de indkasserede beløb, indtil opkrævningspostanvisningen er blevet rigtigt udbetalt, eller indtil behørig godskrivning på en postgirokonto har fundet sted.

2. Desuden er poststyrelserne inden for størrelsen af postopkrævningsbeløbet ansvarlige for udlevering af forsendelserne uden indkassering af opkrævningsbeløbet eller mod indkassering af et beløb, der er lavere end opkrævningsbeløbet.

3. Poststyrelserne påtager sig intet ansvar for forsinkelser, som måtte opstå ved indkasseringen eller forsendelsen af postopkrævningsbeløbene.

Art. 13. Undtagelsesbestemmelser.

Der ydes ikke nogen erstatning af postopkrævningsbeløbet:

a) når den manglende opkrævning skyldes fejl eller forsømmelse fra afsenderens side;
b) såfremt forsendelsen ikke er blevet udleveret, fordi den rammes af de forbud, der er indeholdt henholdsvis i art. 19, §§ 16 og 18, litra b), og art. 33, § 1, i konventionen, i art. 3, §§ 4 og 5, og art. 5 i overenskomsten angående breve med angiven værdi og i art. 19, litra a), stk. 2°, 4°, 5°, 6°, 7°, 8° og b), samt art. 23 i overenskomsten angående postpakker.
c) når reklamation ikke er blevet fremsat inden for den i konventionens art. 39, § 1, fastsatte frist.

Art. 14. Udbetaling af erstatning. Regres. Frister.

1. Forpligtelsen til at udbetale erstatning påhviler poststyrelsen i forsendelsens afsendelsesland; denne poststyrelse kan udøve regresret mod den ansvarlige poststyrelse, som er forpligtet til på de i konventionens art. 49 fastsatte betingelser at godtgøre førstnævnte poststyrelse de beløb, som er blevet udlagt for dens regning.

2. Den poststyrelse, som i sidste instans har afholdt erstatningsudbetalingen, har inden for størrelsen af denne erstatning regresret mod adressaten, afsenderen eller tredjemand.

3. Bestemmelserne i konventionens art. 48 vedrørende fristerne for udbetaling af erstatning for bortkomst af rekommanderede forsendelser anvendes med hensyn til alle kategorier af postopkrævningsforsendelser, for så vidt angår udbetaling af de opkrævede beløb eller af erstatningen.

Art. 15. Bestemmelse af ansvaret for opkrævningen.

1. Poststyrelsen i indløsningslandet er ikke ansvarlig for begåede fejl, når den kan:

a) bevise, at fejlen skyldes den omstændighed, at en reglementarisk bestemmelse ikke er blevet iagttaget af poststyrelsen i afsendelseslandet;

b) godtgøre, at forsendelsen og, såfremt det drejer sig om en postpakke, det tilhørende adressekort ved overleveringen til dens tjeneste ikke var mærket i overensstemmelse med forskrifterne i ekspeditionsreglementet.

2. Når ansvaret ikke klart kan tillægges den ene af de to poststyrelser, skal de bære skaden med lige dele.

Art. 16. Tilbagelevering til afsenderen af forsendelser, der har været udleveret til adressaten uden indkassering af opkrævningsbeløbet.

1. Når adressaten har tilbageleveret en forsendelse, der har været udleveret uden indkassering af opkrævningsbeløbet, skal afsenderen underrettes om, at han kan få forsendelsen leveret tilbage inden for en frist på tre måneder på betingelse af, at han giver afkald på udbetaling af opkrævningsbeløbet eller tilbagebetaler det beløb, som han har modtaget i henhold til art. 12, § 2.

2. Hvis afsenderen modtager forsendelsen, tilfalder det tilbagebetalte beløb den poststyrelse, henholdsvis de poststyrelser, der har båret skaden.

3. Såfremt afsenderen giver afkald på at få forsendelsen tilbageleveret, tilfalder denne som ejendom den poststyrelse, henholdsvis de poststyrelser, der har afholdt erstatningsudbetalingen.

KAPITEL IV.

FORSKELLIGE BESTEMMELSER. SLUTNINGSBESTEMMELSER.

Art. 17. Ret til porto og gebyrer i tilfælde af postopkrævningsbeløbets afvikling ved anvisning.

1. Af det beløb, poststyrelsen i forsendelsens afsendelsesland har opkrævet i gebyr i henhold til art. 7, godtgør den poststyrelsen i indløsningslandet en fast portoandel på 2 francs.

2. For postopkrævningsforsendelser, der afregnes ved opkrævningspostanvisning til indbetaling på postgirokonto, godskrives der samme portoandel som anvendes, når opkrævningen finder sted ved opkrævningspostanvisning.

Art. 18. Anvendelse af konventionen og visse overenskomster.

Konventionen, overenskomsten angående postanvisninger og postrejsechecks, overenskomsten angående postgiro samt overenskomsten angående breve med angiven værdi og overenskomsten angående postpakker anvendes i påkommende tilfælde, for så vidt angår alt, hvorom der ikke måtte være truffet anden bestemmelse i nærværende overenskomst.

Art. 19. Betingelser for vedtagelse af forslag vedrørende nærværende overenskomst og dens ekspeditionsreglement.

1. For at blive gyldige skal forslag, der forelægges på kongressen vedrørende nærværende overenskomst og dens ekspeditionsreglement, godkendes af flertallet af de i overenskomsten deltagende medlemslande, som er til stede på kongressen og deltager i afstemningen. Mindst halvdelen af de på kongressen repræsenterede medlemslande, der deltager i overenskomsten, skal være nærværende ved stemmeafgivningen.

2. For at blive gyldige skal forslag, der stilles i tiden mellem kongresserne vedrørende nærværende overenskomst og dens ekspeditionsreglement, opnå

a) enstemmighed, hvis sagen drejer sig om tilføjelse af nye bestemmelser eller om ændring af bestemmelserne i denne overenskomsts art. 1–9, 11–17, 19 og 20 og af bestemmelsen i art. 122 i dens ekspeditionsreglement;

b) to tredjedele af stemmerne, hvis det drejer sig om ændring af andre bestemmelser end de i litra a) nævnte;
c) stemmeflerhed, hvis sagen drejer sig om fortolkning af bestemmelserne i denne overenskomst og i dens ekspeditionsreglement uden for det i statuttens art. 32 nævnte tilfælde af uoverensstemmelse, som skal underkastes voldgift.

Art. 20. Overenskomstens ikraftsættelse og gyldighedsperiode.

Denne overenskomst skal sættes i kraft den 1. januar 1976 og forbliver gældende indtil ikrafttrædelsen af akterne fra den følgende kongres.

Til bekræftelse heraf har de befuldmægtigede for regeringerne i de kontraherende lande underskrevet denne overenskomst i ét eksemplar, som forbliver deponeret i arkivet hos den regering, i hvis land foreningen har sit sæde. En genpart overleveres hver part af regeringen i det land, hvor kongressen har været afholdt.

Lausanne, den 5. juli 1974.

Ekspeditionsreglement til overenskomsten angående postopkrævningsforsendelser.

I henhold til art. 22, § 5, i den i Wien den 10. juli 1964 indstiftede statut for Verdenspostforeningen har underskrevne i deres respektive poststyrelsers navn efter fælles aftale vedtaget følgende bestemmelser til gennemførelse af overenskomsten angående postopkrævningsforsendelser:

KAPITEL I.

INDLEDENDE BESTEMMELSER.

Art. 101. Oplysninger, der skal gives af poststyrelserne.

1. Hver poststyrelse skal mindst tre måneder, før den sætter overenskomsten i kraft, ved det internationale bureaus mellemkomst meddele de andre poststyrelser de fornødne oplysninger vedrørende postopkrævningstjenesten.
2. Enhver senere ændring skal meddeles uden ophør.

Art. 102. Formularer til brug for kunderne.

For så vidt angår anvendelsen af bestemmelserne i konventionens art. 10, § 3, betragtes følgende formularer som formularer til brug for kunderne:

R 3 (international opkrævningspostanvisning vedrørende brevforsendelser og breve med angiven værdi),
R 4 (international opkrævningspostanvisning vedrørende postpakker),
R 6 (international opkrævningsanvisning til indbetaling på postgirokonto vedrørende brevforsendelser og breve med angiven værdi),
R 7 (international opkrævningsanvisning til indbetaling på postgirokonto vedrørende postpakker).
R 8 (international opkrævningsanvisning til mekanografisk udfyldning, vedrørende brevforsendelser og breve med angiven værdi),
R 9 (international opkrævningsanvisning til mekanografisk udfyldning, vedrørende postpakker).

KAPITEL II.

INDLEVERING.

Art. 103. Angivelser, der skal anføres på forsendelserne og på adressekortene.

1. Almindelige og rekommanderede brevforsendelser, breve med angiven værdi samt pakker med postopkrævning og de til disse hørende adressekort skal, for forsendelsernes vedkommende på adressesiden, på meget tydelig måde bære påtegningen »Remboursement« efterfulgt af angivelse af postopkrævningsbeløbet i latinske bogstaver og med arabiske tal uden raderinger eller rettelser, selv om disse er bekræftet. Angivelserne vedrørende postopkrævningsbeløbet må ikke foretages med blyant og heller ikke med blækskrift; dog kan de tjenstlige angivelser anføres med blækskrift.

2. Ved angivelsen i bogstaver af postopkrævningsbeløbet skal møntenhedens navn skrives uden forkortelse. Når denne angivelse vedrører en mønt, der følger decimalsystemet, kan brøkdele af møntenheden udtrykkes i tal alene, men det er obligatorisk at angive dem i hundrededele (eller tusindedele) ved benyttelse af to (eller tre) cifre, blandt hvilke der om fornødent må være et nul (eller to nuller). Når den anvendte mønt ikke følger decimalsystemet, skal antallet af og navnet på møntenheden eller brøkdele af denne skrives helt ud med bogstaver; ved angivelsen af beløbet i tal skal møntenheden eller brøkdele heraf, når disse ikke forekommer i det med bogstaver skrevne beløb, erstattes af nuller.

3. Såfremt afsenderen ønsker den i art. 105 omhandlede opkrævningspostanvisning tilbagesendt ad luftvejen, skal forsendelsen og, hvis det drejer sig om en pakke, tillige adressekortet meget tydeligt påtegnes »Renvoi du mandat de remboursement par avion«.

4. Afsenderen skal på forsendelsens adresseside og, hvis det drejer sig om en pakke, tillige på adressekortets forside anføre sit navn og sin adresse i latinske bogstaver. Når det opkrævede beløb skal godskrives på en postgirokonto, skal forsendelsen og eventuelt adressekortet desuden på adressesiden have følgende påtegning, affattet på fransk eller i et andet i bestemmelseslandet kendt sprog:

»A porter au crédit du compte courant postal n° ..... de M .....à ..... tenu par le bureau de chèques de .....«.

Art. 104. Etiketter.

1. Almindelige og rekommanderede brevforsendelser samt breve med angiven værdi med postopkrævning skal på forsiden forsynes med en orangefarvet etiket som vedføjede formular R 1. Den i art. 130, § 4, i ekspeditionsreglementet til konventionen foreskrevne formular C 4 (eller det i stedet anvendte særlige stempelaftryk) skal såvidt muligt anbringes ved øverste hjørne af formular R 1. Det er dog tilladt poststyrelserne i stedet for disse to etiketter at anvende en enkelt etiket som vedføjede formular R 2, der bærer angivelse i latinske bogstaver af indleveringspostkontorets navn, bogstavet »R«, forsendelsens registernummer samt en orangefarvet trekant, i hvilket ordet »Remboursement« er anført.

2. Postopkrævningspakker og deres adressekort skal på adressesiden forsynes med etiketten R 1.

Art. 105. Blanketter, der skal medfølge forsendelserne.

1. Bortset fra de i efterfølgende §§ 5 og 7 nævnte tilfælde skal enhver postopkrævningsforsendelse ledsages af en opkrævningspostanvisningsblanket af stærk karton, der skal være i lysegrøn farve som vedføjede formular R 3, R 6 eller R 8, såfremt det drejer sig om en brevforsendelse, et brev med angiven værdi, og i hvid farve som vedføjede formular R 4, R 7 eller R 9, hvis der er tale om en postpakke. Anvisningsblanketten skal bære angivelse af postopkrævningsbeløbet i forsendelsens afsendelseslands mønt og som almindelig regel angive afsenderen af forsendelsen som postanvisningens adressat.

2. Når beløbet efter en opkrævningspostanvisning kan indsættes på en postgirokonto i forsendelsens afsendelsesland, skal en afsender, der ønsker at gøre brug af denne mulighed, på anvisningen i stedet for sin adresse anføre kontohaverens navn, postgirokontoens nummer samt navnet på det postgirokontor, hvor kontoen føres.

3. Såfremt afsenderen forlanger opkrævningspostanvisningen tilbagesendt pr. luftpost, skal han på forsiden af blanketten R 3, R 4, R 6, R 7, R 8 eller R 9 anføre påtegningen »Renvoi par avion«; desuden skal forsendelsens afsendelseskontor forsyne blanketten med etiketten »Par avion« eller et tilsvarende stempelaftryk i blå farve.

4. Det står enhver poststyrelse frit for at lade de anvisninger, der har henhold til forsendelser hidrørende fra dens postområde, adressere til forsendelsens afsendelseskon-

tor eller til et andet af dens postkontorer. I så fald skal vedkommende andet postkontors navn angives på formular R 3, R 4, R 6, R 7, R 8 eller R 9.

5. Hvis afsenderen forlanger, at postopkrævningsbeløbet skal indbetales til en postgirokonto i indløsningslandet, skal forsendelsen, medmindre særlig aftale er truffet, ledsages af et indbetalingskort som den i dette lands indenrigske tjeneste foreskrevne formular. Indbetalingskortet skal indeholde angivelse af indehaveren af den konto, på hvilken beløbet skal godskrives, samt alle øvrige angivelser i henhold til formularens tekst med undtagelse af det beløb, der skal godskrives, idet dette skal anføres af postvæsenet i bestemmelseslandet efter indkasseringen. Hvis indbetalingskortet er forsynet med kupon, anfører afsenderen herpå sit navn og sin adresse samt andre angivelser, som han anser for nødvendigt.

6. Anvisningen skal fastgøres solidt til forsendelsen eller, hvis det drejer sig om en postpakke, til adressekortet; i givet fald forholdes på samme måde med indbetalingskortet.

7. Hvis afsenderen ved anvendelse af art. 5, litra b), i overenskomsten forlanger, at postopkrævningsbeløbet skal indbetales til en postgirokonto i forsendelsens afsendelsesland eller gireres til en postgirokonto, skal der ikke vedhæftes forsendelsen eller adressekortet nogen blanket.

Art. 106. Fremsendelse af almindelige, ikke rekommanderede brevforsendelser med postopkrævning.

Almindelige, ikke rekommanderede brevforsendelser med postopkrævning optages i afslutningerne i henhold til art. 152 i ekspeditionsreglementet til konventionen.

KAPITEL III.

SÆRLIGE REGLER FOR VISSE TJENESTER, DER KAN YDES KUNDERNE.

Art. 107. Annullering eller ændring af postopkrævningsbeløbet.

1. Enhver anmodning om annullering eller ændring af postopkrævningsbeløbet er undergivet art. 140 i ekspeditionsreglementet til konventionen.

2. Hvis det drejer sig om en telegrafisk anmodning, skal denne bekræftes med første post ved en anmodning på blanket ledsaget af det i ovennævnte art. 140, § 1, omhandlende faksimile. Indløsningskontoret tilbageholder forsendelsen, indtil denne bekræftelse er modtaget. Poststyrelsen i indløsningslandet kan dog på eget ansvar efterkomme en telegrafisk anmodning uden at afvente bekræftelsen pr. post.

3. Når postopkrævningsbeløbet skal afvikles ved hjælp af en anvisning, skal en pr. post fremsendt anmodning om ændring af dette beløb ledsages af en ny formular R 3, R 4, R 6, R 7, R 8 eller R 9 lydende på det berigtigede beløb. Såfremt det drejer sig om en telegrafisk anmodning, skal ny opkrævningspostanvisning udfærdiges af indløsningspostkontoret efter de i art. 112, § 3, fastsatte regler.

4. Hvis afsenderen ved forsendelsens indlevering har forlangt opkrævningspostanvisningen tilbagesendt pr. luftpost, skal den ny anvisningsblanket på forsiden forsynes med påtegningen »Renvoi par avion« samt med etiketten »Par avion« eller et tilsvarende stempelaftryk i blå farve.

Art. 108. Omekspedition.

1. Enhver postopkrævningsforsendelse kan omekspederes, såfremt det nye bestemmelsesland har udveksling af forsendelser af denne art med afsendelseslandet. I dette tilfælde forbliver opkrævningspostanvisningsblanketten vedhæftet forsendelsen.

2. Hvis afsenderen har forlangt afvikling af beløbet ved godskrivning på en postgirokonto, og det nye bestemmelsesland ikke tillader denne afregningsmåde, anvendes bestemmelserne i overenskomstens art. 11, § 2. Det nye bestemmelseskontor omsætter postopkrævningsbeløbet til sit eget lands mønt på grundlag af den i art. 109, § 1, nævnte omsætningskurs.

KAPITEL IV

INDLØSNINGSPOSTKONTORETS FORRETNINGER.

Art. 109. Omsætning. Behandling af opkrævningspostanvisninger m.v.

1. Medmindre anden aftale er truffet, skal det i forsendelsens afsendelseslands mønt angivne postopkrævningsbeløb omsættes til indløsningslandets mønt på foranledning af poststyrelsen i dette land; der benyttes den omsætningskurs, som anvendes for postanvisninger bestemt til forsendelsens afsendelsesland.

2. Så snart indkasseringen af opkrævningsbeløbet har fundet sted, skal indløsningspostkontoret eller et andet af poststyrelsen i indløsningslandet udpeget postkontor udfylde afdelingen »Indications de service« på opkrævningspostanvisningen og, efter at have forsynet denne med sit dagstempel, afsende den portofrit til den angivne adresse eller eventuelt til udvekslingskontoret i dets eget land.

3. I tilfælde af omekspedition og med forbehold af bestemmelserne i art. 108, § 2, forholder poststyrelsen i det nye bestemmelsesland sig på samme måde, d.v.s. som om forsendelserne havde været sendt direkte til dette land.

4. Opkrævningsanvisningen fremsendes tjenstligt til udbetalingskontoret ad den hurtigste vej (luftvejen eller overfladevejen).

5. Når de indkasserede beløb skal gireres til eller indbetales til en postgirokonto, skal gireringskuponen, henholdsvis det til kontohaveren bestemte kreditbilag, på forsiden bære påtegningen »Remboursement«, og på bagsiden skal anføres oplysning om opkrævningsforsendelsens art og nummer og i givet fald om navnet på forsendelsens adressat.

6. Indbetalingskort til postopkrævningsforsendelser, hvis beløb skal godskrives på en postgirokonto i indløsningslandet, behandles efter dette lands indenrigske regler.

Art. 110. Behandling af fejl.

1. I tilfælde af uoverensstemmelse mellem angivelsen af postopkrævningsbeløbet på forsendelsen og det på anvisningen eller adressekortet anførte postopkrævningsbeløb skal det højeste beløb opkræves hos adressaten.

2. Hvis denne nægter at betale dette beløb, kan forsendelsen, dog med den i § 5 nævnte undtagelse, udleveres mod betaling af det lavere beløb, men under forbehold af, at adressaten forpligter sig til i givet fald at foretage efterbetaling straks efter modtagelsen af oplysninger fra postvæsenet i afsendelseslandet. Hvis adressaten ikke går ind på denne betingelse, udsættes udleveringen af forsendelsen.

3. I alle tilfælde skal en anmodning om oplysninger straks ad hurtigste vej (luftvejen eller overfladevejen) tilstilles vedkommende postkontor i afsendelseslandet, som skal svare herpå inden for den korteste frist og ad hurtigste vej (luftvejen eller overfladevejen) og herved nøjagtigt angive det rette postopkrævningsbeløb samt eventuelt anvende bestemmelserne i art. 107, § 3.

4. Afsendelsen af opkrævningspostanvisningen, indbetalingskortet eller gireringsordren udsættes, indtil der er modtaget svar på anmodningen om oplysninger.

5. Såfremt adressaten er på gennemrejse eller skal rejse bort, kræves altid betaling af det højeste beløb. Hvis betaling nægtes, udleveres forsendelsen først efter modtagelse af besvarelsen af anmodningen om oplysninger.

Art. 111. Indløsningsfrist.

1. Postopkrævningsbeløbet skal betales inden en frist af syv dage at regne fra dagen efter forsendelsens ankomst til indløsningspostkontoret. Denne frist kan udstrækkes til højst en måned, såfremt indløsningslandets indre lovgivning kræver det.

2. Efter udløbet af henliggefristen tilbagesendes forsendelsen til afsendelsespostkontoret, når det drejer sig om en rekommanderet brevforsendelse eller et brev med angiven værdi. Afsenderen kan dog ved påtegning forlange, at forsendelsen i det tilfælde, at adressaten ikke betaler postopkrævningsbeløbet ved første forevisning, straks skal tilbagesendes. Tilbagesendelse skal ligeledes ske straks, hvis adressaten ved forevisningen udtrykkeligt har nægtet betaling.

3. Når det drejer sig om en postpakke, skal denne efter udløbet af indløsningsfristen behandles i overensstemmelse med bestemmelserne i art. 22, 25, §§ 2 og 3, art. 28 og 29 i overenskomsten angående postpakker. Afsenderen kan dog forlange, at de af ham i henhold til art. 106, § 7, i ekspeditionsreglementet til nævnte overenskomst afgivne forholdsordrer skal udføres straks, såfremt adressaten ikke betaler postopkrævningsbeløbet ved første forevisning. Udførelse af disse forholdsordrer skal ligeledes ske straks, hvis adressaten ved forevisningen udtrykkeligt har nægtet betaling. Hvis afsenderen ved besvarelse af en uanbringelighedsmeddelelse har givet forholdsordrer til indløsningspostkontoret, skal de ovennævnte frister regnes fra dagen efter disse forholdsordrers ankomst.

Art. 112. Tilintetgørelse og annullering af opkrævningspostanvisningsblanketter m.v. Udfærdigelse af genparter.

1. Poststyrelsen i indløsningslandet skal tilintetgøre

a) enhver opkrævningspostanvisningsblanket, der bliver ubrugelig som følge af uoverensstemmelse mellem angivelserne af postopkrævningsbeløbet eller på grund af annullering eller ændring af dette beløb,

b) ethvert indbetalingskort, der bliver ubrugeligt i tilfælde af annullering af postopkrævningsbeløbet.

2. Blanketter, der hører til forsendelser, som af en eller anden grund tilbagesendes af afsendelseslandet, skal annulleres af det postkontor, der foretager tilbagesendelsen.

3. Når blanketter, der hører til postopkrævningsforsendelser, er bortkommet, gået tabt eller blevet ødelagt før indløsningen, skal indløsningspostkontoret udfærdige genparter deraf på de foreskrevne formularer.

Art. 113. Ikke udleverede opkrævningspostanvisninger efter kortsystemet eller ikke hævede postopkrævningsbeløb.

1. Opkrævningspostanvisninger, som ikke har kunnet udleveres til adressaterne, skal efter eventuelt at være forsynet med fornyelsespåtegning kvitteres af poststyrelsen i de pågældende forsendelsers afsendelsesland og optages i afregning til den poststyrelse, i hvis tjeneste de er udstedt.

2. Det samme gælder opkrævningspostanvisninger, som er udleveret til adressaterne, men hvis beløb ikke er blevet hævet. Dog skal disse anvisninger først erstattes med udbetalingsbemyndigelser, der udfærdiges af poststyrelsen i anvisningernes afsendelsesland.

KAPITEL V.

AFREGNING.

Art. 114. Udfærdigelse og afvikling af afregninger over opkrævningspostanvisninger efter kortsystemet.

1. Medmindre særlig aftale er truffet, skal afregning over udbetalte opkrævningspostanvisninger udfærdiges på en blanket som vedføjede formular R 5.

2. Det gebyr, der skal erlægges for tilbagesendelse ad luftvejen af opkrævningspostanvisningen, og som skal godtgøres indløsningslandet, føres eventuelt i en særlig rubrik ud for hver udbetalt anvisning.

3. Medmindre særlig aftale er truffet, kan formular R 5 benyttes til opkrævningspostanvisninger, der har henhold til brevforsendelser, breve med angiven værdi eller postpakker.

4. De udbetalte og kvitterede opkrævningspostanvisninger skal vedlægges specialafregningen R 5. Anvisningerne opføres, efter aftale, i alfabetisk orden eller i nummerorden efter udstedelsespostkontorerne og i nummerorden efter deres indførsel i disse kontorers bøger, så vidt muligt i kronologisk rækkefølge. Den poststyrelse, som opstiller afregningen, skal fra sin fordrings samlede beløb fradrage de portoandele og gebyrer, som i henhold til overenskomstens art. 17 tilkommer den anden poststyrelse.

5. Saldoen efter afregningen R 5 tillægges så vidt muligt saldoen efter den for samme periode opstillede månedlige afregning over postanvisninger. Revisionen og afviklingen af afregningen R 5 foretages efter de i overenskomsten angående postanvisninger og postrejsechecks og dens ekspeditionsreglement fastsatte regler.

KAPITEL VI.

SÆRLIGE REGLER FOR OPKRÆVNINGSPOSTANVISNINGER EFTER LISTESYSTEMET.

Art. 115. Udvekslingskontorer for lister over opkrævningspostanvisninger.

Udvekslingen af opkrævningspostanvisninger efter listesystemet finder udelukkende sted gennem udvekslingskontorer, der udpeges af poststyrelsen i hvert af de kontraherende lande.

Art. 116. Udfærdigelse og oversendelse af opkrævningslister.

1. Hvert udvekslingskontor udfærdiger daglig eller på aftalte dage lister ved benyttelse af formular MP 2, der forsynes med påtrykket »Remboursement«, og hvori opføres de opkrævnings-listeanvisninger, der indgår til det fra indløsningskontorerne. Hvis anvisningerne ikke vedlægges, skal der på formular MP 2 i rubrikken »Observations« anføres oplysning om opkrævningsforsendelsens art og nummer.

2. Enhver på en liste opført opkrævningspostanvisning skal bære et løbenummer, der kaldes »internationalt nummer«; dette nummer gives i en årlig nummerrække, der efter aftale mellem poststyrelserne begynder den 1. januar eller den 1. juli.

3. Når nummerrækken skifter, skal den første derefter udfærdigede liste foruden rækkens nummer tillige bære sidste nummer i den forudgående række.

4. Selve listerne nummereres fortløbende fra den 1. januar eller den 1. juli hvert år.

5. Listerne oversendes til det korresponderende udvekslingskontor med første post ad hurtigste vej (luftvejen eller overfladevejen) og, medmindre særlig aftale er truffet, uden at være ledsaget af de tilhørende opkrævnings-listeanvisninger.

6. Det korresponderende udvekslingskontor anerkender modtagelsen af hver liste ved anførsel af fornøden påtegning på den første liste, som skal afsendes i modsat retning.

7. Medmindre særlig aftale er truffet, kan én og samme liste benyttes til opkrævninger vedrørende brevpostforsendelser, breve med angiven værdi samt postpakker.

Art. 117. Særlige opkrævningslister.

Der udfærdiges en særlig liste MP 2 for hver af følgende kategorier af anvisninger

a) portofri anvisninger i henhold til såvel konventionens art. 16 som art. 7 i overenskomsten angående postanvisninger og postrejsechecks; listen skal foroven påtegnes »Mandats exempts de taxe«;
b) anvisninger, som forsendelsens afsender har forlangt fremsendt ad luftvejen; listen skal bære påtegningen »Mandats par avion« og skal afsendes med første luftpostforbindelse.

Art. 118. Kontrol og berigtigelse af opkrævningslister.

Revision, rettelse af beløb og anførsler i opkrævningslisterne samt behandlingen af andre fejl er undergivet reglerne i art. 126 i ekspeditionsreglementet til overenskomsten angående postanvisninger og postrejsechecks.

Art. 119. Udbetaling af opkrævningspostanvisninger efter listesystemet.

Efter modtagelsen af en liste MP 2 foretager udvekslingskontoret i forsendelsens afsendelsesland udbetalingen til opkrævningspostanvisningernes adressater ved benyttelse af blanketter, som vedkommende poststyrelse selv kan indrette, som den ønsker det.

Art. 120. Ikke udleverede opkrævningspostanvisninger eller ikke hævede postopkrævningsbeløb.

1. Opkrævningspostanvisninger, der har været opført på lister, men som ikke har kunnet udleveres til adressaterne, tilfalder poststyrelsen i forsendelsernes afsendelsesland.

2. Det samme gælder, såfremt der er tale om anvisninger, der er blevet udleveret til modtagerne, men hvis beløb ikke er blevet hævede.

Art. 121. Udfærdigelse og afvikling af afregninger.

1. Med forbehold af efterfølgende særlige bestemmelser er opkrævningslisteanvisninger, for så vidt angår udfærdigelse og afvikling af afregninger, undergivet de i overenskomsten angående postanvisninger og postrejsechecks fastsatte regler for listeanvisninger.

2. Poststyrelsen i opkrævningsforsendelsernes afsendelsesland udfærdiger ved udgangen af hver måned for hvert bestemmelsesland en afregning ved benyttelse af formular R 5; i denne afregning opføres hovedsummerne fra de i månedens løb modtagne lister.

3. Den poststyrelse, som opstiller afregningen, skal fra sin fordrings samlede beløb fradrage de portoandele, som i henhold til overenskomstens art. 17 tilkommer den anden poststyrelse.

4. I givet fald skal det gebyrbeløb, som vedrører tilbagesendelse af opkrævningsanvisninger ad luftvejen, og som tilfalder indløsningslandet, opføres i en særlig rubrik på formular R 5.

5. Saldoen efter afregningen R 5 tillægges så vidt muligt saldoen efter den for samme periode opstillede månedlige afregning over postanvisninger. Revisionen og afviklingen af afregningen R 5 foretages efter de i overenskomsten angående postanvisninger og rejsechecks og dens ekspeditionsreglement fastsatte regler.

KAPITEL VII.

SLUTNINGSBESTEMMELSER.

Art. 122. Ekspeditionsreglementets ikraftsættelse og gyldighedsperiode.

1. Dette reglement skal gælde fra den dag, da overenskomsten angående postopkrævningsforsendelser sættes i kraft.

2. Det skal have samme gyldighedsperiode som denne overenskomst, medmindre det fornyes efter fælles aftale mellem vedkommende parter.

Lausanne, den 5 juli 1974

OVERENSKOMST ANGÅENDE POSTINDKASSERINGER

(optrykkes ikke)

OVERENSKOMST ANGÅENDE DEN INTERNATIONALE POSTSPAREKASSETJENESTE

(optrykkes ikke)

OVERENSKOMST ANGÅENDE ABONNEMENT PÅ AVISER OG TIDSSKRIFTER

Underskrevne befuldmægtigede for regeringerne i foreningens medlemslande har i henhold til art. 22, § 4, i den i Wien, den 10. juli 1964 indstiftede statut for Verdenspostforeningen efter fælles aftale og under forbehold af bestemmelserne i statuttens art. 25, § 3, vedtaget følgende overenskomst:

Overenskomst angående abonnement på aviser og tidsskrifter.

KAPITEL I.

INDLEDENDE BESTEMMELSER.

Art. 1. Overenskomstens genstand.

1. Denne overenskomst giver regler for den udveksling af aviser og tidsskrifter i abonnement, som de kontraherende lande kommer overens om at etablere i deres gensidige forbindelser.

KAPITEL II.

ABONNEMENTER.

Art. 2. Tegning af abonnementer.

1. Postkontorerne i hvert land skal fra deres kunder modtage bestillinger på de i de forskellige kontraherende lande udgivne aviser, hvis udgivere vil benytte postvæsenets mellemkomst i den internationale udveksling af aviser i abonnement.

2. De kan ligeledes modtage bestillinger på aviser fra alle andre lande, som postvæsenerne måtte være i stand til at levere.

3. I henhold til bestemmelserne i konventionens art. 33 har ethvert land ret til ikke at tilstede abonnement på aviser, som på dets område måtte være udelukket fra befordring eller omdeling.

Art. 3. Abonnementsterminer. For sent tegnede abonnementer.

1. Abonnementer kan tegnes for terminer på tre, seks eller tolv måneder. De begynder at løbe fra den første dag i den af abonnenten forlangte måned og de kan med udgivernes samtykke løbe udover udgangen af det løbende år.

2. Poststyrelserne kan træffe aftale om også at tillade abonnementer på én eller to måneder på betingelse af, at avisen udkommer mindst fire gange om måneden.

3. De abonnenter, som ikke har afgivet deres bestilling rettidigt, har ingen ret til de numre, som er udkommet siden terminens begyndelse. Poststyrelserne kan dog yde abonnenterne deres bistand for om muligt at fremskaffe disse numre.

Art. 4. Fortsættelse af abonnementer i tilfælde af udvekslingens ophør.

Såfremt et land ophører at deltage i overenskomsten, skal de løbende abonnementer besørges på de fastsatte betingelser indtil udløbet af den termin, for hvilken de er tegnet.

KAPITEL III.

PORTO OG PRISER. INDBETALING OG FREMSENDELSE AF ABONNEMENTSBELØB

Art. 5. Avisporto.

1. Poststyrelserne fastsætter for aviser bestemt til de kontraherende lande, og på hvilke der tegnes abonnement i overensstemmelse med bestemmelserne i nærværende overenskomst, eller på hvilke abonnement modtages af udgiverne på anden måde, en særlig porto, der skal ligge mellem 40% og 100% af den almindelige porto for tryksager.

2. I de i art. 3, § 3, omhandlede tilfælde af for sent tegnede abonnementer anvendes den i § 1 nævnte særlige porto ved fremsendelsen af de numre, der er udkommet siden begyndelsen af abonnementsperioden.

3. Hver poststyrelse har ret til, under hensyntagen til de i § 1 fastsatte grænser for portoen, at fastsætte særlige vægtsatser og at foretage ændringer i takstsystemet, som gør det muligt for den at tilpasse den internationale porto til sit indenrigske avisportosystem.

Art. 6. Leveringspris.

1. På grundlag af de leveringspriser, der opgives af udgiverne, og hvori den i art. 5, § 1, omhandlende porto er indbefattet, offentliggør hver poststyrelse de priser, til hvilke den leverer aviserne til de andre poststyrelser.

2. Priserne for luftpost-abonnementer kan offentliggøres på samme måde.

3. Leveringspriserne skal anføres i den mønt, der anvendes for postanvisninger bestemt til avisernes udgivelsesland.

Art. 7. Omsætningskurs.

Poststyrelsen i bestemmelseslandet omsætter leveringsprisen til sit lands mønt efter den kurs, der anvendes for postanvisninger.

Art. 8. Abonnementspris.

1. Poststyrelsen i bestemmelseslandet fastsætter den pris, der skal betales af abonnenten, idet den til leveringsprisen lægger:

a) taksten for abonnements-postanvisningen, der, alt efter udbetalingsmåden, fastsættes i henhold til art. 6 eller 37 i overenskomsten angående postanvisninger og postrejsechecks;
b) et passende kommissionsgebyr, som dog ikke må overstige det gebyr, der eventuelt opkræves for dens indenrigske abonnementer;
c) stempelafgift, som eventuelt skal udredes i henhold til dens lands lovgivning.

2. Abonnementsprisen skal erlægges ved bestillingen og for hele abonnementsperioden.

Art. 9. Ændringer i leveringsprisen.

1. Ændringer i leveringsprisen kan kun ske med virkning fra den 1. januar, 1. april, 1. juli eller fra den 1. oktober.

2. For at kunne komme i betragtning skal meddelelser om ændringer i leveringsprisen være poststyrelsen i hænde senest den 20. november, 20. februar, 20. maj eller den 20. august.

Art. 10. Indlagte tryksager.

1. Priskuranter, prospekter, reklamer etc., som indlægges eller indhæftes i en avis, men som ikke udgør en integrerende del af denne, er i princippet underkastet den i den internationale tjeneste gældende tryksagstakst. Hvis bestemmelserne vedrørende

sådanne indlagte tryksager ikke er i modstrid med de tilsvarende regler i den indenrigske tjeneste, kan de være underkastet en lavere takst, som ikke må være lavere end den i den indenrigske tjeneste gældende takst for indlagte tryksager; denne porto kan efter afsendelseslandets poststyrelses bestemmelse tilsvares efter afregning eller tilsvares enten på omslaget eller konvolutten eller på selve tryksagen ved anvendelse af en af de i konventionen hjemlede frankeringsmåder.

2. Udfyldte eller ikke udfyldte abonnements-postanvisningsblanketter, der indlægges i aviserne, betragtes som en integrerende del af avisen.

Art. 11. Fremsendelse af abonnementsbeløb til udgiveren.

De udgiveren tilkommende abonnementsbeløb fremsendes til ham ved abonnements-postanvisning eller ved abonnements-postanvisning til indbetaling på postgirokonto. Begge disse kategorier af postanvisninger betegnes »abonnements-postanvisninger«.

Art. 12. Abonnements-postanvisninger.

Med de i ekspeditionsreglementet nævnte forbehold er abonnements-postanvisninger underkastet bestemmelserne i overenskomsten vedrørende postanvisninger og postrejsechecks.

KAPITEL IV.

FORSKELLIGE BESTEMMELSER.

Art. 13. Flytninger.

1. Abonnenter kan i tilfælde af bopælsforandring få deres avis tilsendt direkte efter deres nye adresse i et tidsrum, der ikke går ud over abonnementsterminen, såvel inden for det oprindelige bestemmelsesland som til et andet af de kontraherende lande, derunder udgivelseslandet, og til et ikke kontraherende land.

2. Anmodningen om flytning, udfærdiget på den dertil bestemte blanket, er undergivet et gebyr svarende til portoen for et postkort. Dette gebyr skal erlægges af afsenderen. Hvis abonnenten ønsker anmodningen om flytning afsendt pr. luftpost, skal han yderligere betale den respektive luftposttillægstakst.

3. Flytning i henhold til bestemmelserne i § 1 kan ligeledes foretages for aviser, for hvilke der er tegnet abonnement i udgivelseslandet, og som skal sendes til en ny adresse i et andet land. Poststyrelsen i udgivelseslandet fastsætter selv det gebyr, der skal opkræves.

Art. 14. Reklamationer.

Poststyrelserne er forpligtet til uden udgifter for abonnenterne at tage sig af enhver motiveret reklamation vedrørende forsinkelser eller uregelmæssigheder af en eller anden art i avisudvekslingen.

Art. 15. Ansvar.

Poststyrelserne påtager sig intet ansvar med hensyn til de udgiverne påhvilende forpligtelser. De er ikke forpligtet til at foretage nogen tilbagebetaling i tilfælde af, at udgivelsen af en avis ophører eller afbrydes inden for abonnementsterminen.

Art. 16. Ret til porto og gebyrer.

Porto og gebyrer beholdes af den poststyrelse, som har opkrævet dem, med undtagelse af gebyret for abonnements-postanvisningerne, der opkræves i henhold til art. 8, § 1, litra a), og som fordeles i overensstemmelse med bestemmelserne i art. 28 i overenskomsten vedrørende postanvisninger og postrejsechecks.

KAPITEL V.

SLUTNINGSBESTEMMELSER.

Art. 17. Anvendelse af konventionen og visse overenskomster.

Konventionen og postanvisningsoverenskomsten anvendes i givet fald analogt med hensyn til alle forhold, hvorom der ikke udtrykkeligt er givet regler i nærværende overenskomst.

Art. 18. Undtagelse fra anvendelse af statutten.

Statuttens art. 4 finder ikke anvendelse med hensyn til nærværende overenskomst.

Art. 19. Betingelser for vedtagelse af forslag vedrørende nærværende overenskomst og dens ekspeditionsreglement.

1. For at blive gyldige skal forslag, der forelægges på kongressen vedrørende nærværende overenskomst og dens ekspeditionsreglement, godkendes af flertallet af de i overenskomsten deltagende medlemslande, som er til stede på kongressen og deltager i afstemningen. Mindst halvdelen af de på kongressen repræsenterede medlemslande, der deltager i overenskomsten, skal være nærværende ved stemmeafgivningen.

2. For at blive gyldige skal forslag, som stilles i tiden mellem kongresserne, og som vedrører nærværende overenskomst og dens ekspeditionsreglement, opnå:

a) enstemmighed, hvis sagen drejer sig om tilføjelse af nye bestemmelser eller om reel ændring af bestemmelserne i denne overenskomsts art. 1–10, 14–20 og af bestemmelserne i art. 101–105 og 112 i dens ekspeditionsreglement;
b) to tredjedele af stemmerne, hvis sagen drejer sig om reel ændring af bestemmelserne i art. 106, 108, 109 og 111 i ekspeditionsreglementet;
c) stemmeflerhed, hvis sagen drejer sig om:
   1° reel ændring af andre bestemmelser i denne overenskomst og dens ekspeditionsreglement, eller om fortolkning af bestemmelserne i denne overenskomst og dens ekspeditionsreglement uden for det i statuttens art. 32 omhandlede tilfælde af uoverensstemmelse, som skal underkastes voldgift;
   2° ændringer af redaktionel art af alle bestemmelserne i denne overenskomst og dens ekspeditionsreglement.

Art. 20. Overenskomstens ikraftsættelse og gyldighedsperiode.

Denne overenskomst skal sættes i kraft den 1. januar 1976 og forbliver gældende indtil ikrafttrædelsen af akterne fra den følgende kongres.

Til bekræftelse heraf har de befuldmægtigede for regeringerne i de kontraherende lande underskrevet denne overenskomst i ét eksemplar, der forbliver deponeret i arkivet hos den regering, i hvis land foreningen har sit sæde. En genpart heraf overleveres hver part af regeringen i det land, hvor kongressen har været afholdt.

Lausanne den 5. juli 1974

Ekspeditionsreglement til overenskomsten angående abonnement på aviser og tidsskrifter.

I henhold til art. 22, § 5 i den i Wien den 10 juli 1964 indstiftede statut for Verdenspostforeningen har underskrevne i deres respektive poststyrelsers navn efter fælles aftale vedtaget følgende bestemmelser til gennemførelse af overenskomsten angående abonnement på aviser og tidsskrifter:

KAPITEL I.

ALMINDELIGE BESTEMMELSER.

Art. 101. Meddelelser, der skal tilstilles det internationale bureau.

1. Poststyrelserne skal mindst tre måneder, før de sætter overenskomsten i kraft, ved det internationale bureaus mellemkomst meddele eller tilstille de øvrige poststyrelser:

a) en fortegnelse over de lande, med hvilke de udveksler aviser i abonnement på grundlag af overenskomsten;
b) den avisporto, der anvendes i den internationale tjeneste;
c) det kommissionsgebyr og den stempelafgift, som i givet fald opkræves i henhold til overenskomstens art. 8, § 1, litra b) og c);
d) deres afgørelse med hensyn til adgangen til at anbringe adresserne på selve aviserne i overensstemmelse med art. 106, § 3;
e) et uddrag af de bestemmelser i deres love eller indenrigske reglementer, der gælder for avisabonnementer.
f) de udvekslingskontorer, der er udpeget til i givet fald at behandle sager, der i øvrigt hører under centralstyrelsens forretningsområde.

2. Enhver senere ændring skal meddeles uden ophold.

Art. 102. Blanketter til brug for kunderne.

Med henblik på anvendelsen af konventionens art. 10, § 2, betragtes efterfølgende blanketter som værende til brug for kunderne:

AP 4 (reklamation vedrørende en avis)
AP 5 (international abonnements-postanvisning)
AP 5 bis (international abonnements-postanvisning, stor kupon)
AP 6 (international abonnements-postanvisning til indbetaling på en postgirokonto)
AP 6 bis (international abonnements-postanvisning til indbetaling på en postgirokonto, stor kupon)
AP 9 (flytning af en avis)

Art. 103. Avisfortegnelse. Forbudte aviser.

1. Poststyrelserne skal tilstille hverandre en fortegnelse over de aviser, på hvilke der kan tegnes abonnement i henhold til overenskomstens bestemmelser. Denne fortegnelse skal udfærdiges på en blanket som vedføjede formular AP 1 og skal være de pågæl-

dende poststyrelser i hænde senest den 20. november, 20. februar, 20. maj eller den 20. august. Poststyrelserne fører kontrol med, at de lister, der er fremsendt senest den 20. august, er bragt fuldstændigt à jour med hensyn til avisernes navne og adresser.

2. Enhver senere ændring vedrørende abonnementsbetingelserne er ugyldig, hvis meddelelse herom ikke er blevet givet inden den i § 1 fastsatte frist. I modsat fald får ændringen virkning fra det følgende kvartal.

3. Poststyrelserne skal desuden give hverandre underretning om aviser, mod hvilke der er udstedt forbud.

Art. 104. Samlet prisliste over aviser.

Hver poststyrelse skal ved hjælp af de i medfør af art. 103 leverede fortegnelser opstille en samlet prisliste, som for hvert land for sig skal indeholde angivelse af aviser, abonnementsbetingelser, leveringspris samt de takster og gebyrer, der opkræves.

KAPITEL II.

EFFEKTUERING AF AVISBESTILLINGER.

Art. 105. Tegning af abonnement på en avis.

1. Abonnement på en avis, der er opført i den i art. 104 nævnte prisliste, tegnes af abonnenten ved hjælp af en abonnements-anvisning som vedføjede formular AP 5, AP 5 bis, AP 6 eller AP 6 bis.

2. Anvisningen skal udfyldes med maskinskrift eller med håndskrift med blokbogstaver og skal kontrolleres af udstedelsespostkontoret. Den behandles herefter som en almindelig postanvisning eller postanvisning til indbetaling på en postgirokonto.

3. Hvis anvisningerne udveksles ved hjælp af lister, skal der anvendes særskilte lister MP 2 forsynet med påtegningen »Mandats-abonnement«. Listerne vedlægges kuponerne fra postanvisningerne AP 5, AP 5 bis, AP 6 eller AP 6 bis til videresendelse til adressaten.

4. De i art. 8, § 1, litra b) og c), nævnte gebyrer kan tilsvares på abonnementsanvisningen ved frimærker eller frankopåtryk.

Art. 106. Indlevering og forsendelse af aviser.

1. Ved indleveringen skal aviserne ved udgivernes foranstaltning være indlagt i omslag eller åbne konvolutter, forsynet med abonnentens adresse.

2. Poststyrelsen i afsendelseslandet bestemmer, under hensyn til sin tjenestes behov, om aviserne under omslag eller i konvolut skal sendes:

a) enkeltvis til abonnentens adresse,
   eller
b) samlet i bundter adresseret til bestemmelsespostkontoret. Bundterne skal udfærdiges ved udgiverens foranstaltning.

3. Poststyrelserne kan træffe aftale om, at abonnenternes adresser anbringes på selve aviserne. I dette tilfælde skal aviserne ved udgiverens foranstaltning samles i bundter, der adresseres til bestemmelsespostkontoret.

4. Omslagene, konvolutterne og bundterne forsynes med påtegningen »Abonnementposte«.

5. Disse forsendelser frankeres enten ved angivelsen »Taxe perçue« (T. P.) eller »Port payé« (P. P.) som nævnt i konventionens art. 25, § 3, eller ved en af de andre frankeringsformer, der er nævnt i konventionens art. 25, § 1. Poststyrelsen i afsendelseslandet bestemmer hvilken frankeringsmåde, der skal anvendes.

KAPITEL III.

SÆRLIGE TILFÆLDE.

Art. 107. Flytninger.

Abonnenten skal i alle tilfælde fremsætte sin anmodning om flytning til udgiveren. Hertil kan anvendes en blanket svarende til vedføjede formular AP 9.

Art. 108. Uregelmæssigheder.

1. Uregelmæssigheder i avisudvekslingen meddeles enten til afsendelsespostkontoret eller til poststyrelsen, når denne har anmodet herom.

2. Når en abonnent reklamerer over, at enkelte numre af en avis ikke er kommet ham i hænde, underretter bestemmelsespostkontoret udgiveren herom ved en meddelelse som vedføjede formular AP 4.

Art. 109. Udgivelsen afbrudt eller indstillet.

Når udgivelsen af en avis afbrydes eller indstilles, skal poststyrelserne yde bistand til, at der såvidt muligt sker tilbagebetaling til abonnenterne af abonnementsbeløbet for det tidsrum, abonnementet ikke er effektueret. Det samme gælder for aviser, mod hvilke der nedlægges forbud.

Art. 110. Abonnement på aviser, der ikke er optaget i fortegnelsen.

Når der ønskes tegnet abonnement på en avis, som ikke er optaget i den fortegnelse, som poststyrelserne i henhold til art. 103, § 1, skal tilstille hinanden, skal de medvirke til, at de nødvendige oplysninger indhentes hos poststyrelsen i afsendelseslandet.

KAPITEL IV.

AFREGNING.

Art. 111. Opstilling af afregninger.

1. Afregningerne over de udbetalte abonnements-postanvisninger (kort- eller listeanvisninger) samt over abonnements-postanvisninger til indbetaling på en postgirokonto (kort- eller listeanvisninger) opstilles efter bestemmelserne i ekspeditionsreglementet til overenskomsten angående postanvisninger og postrejsechecks. Der skal dog til disse afregninger anvendes særskilte blanketter, forsynet med angivelsen »Mandats-abonnement«.

2. Poststyrelserne kan træffe aftale om at lægge den samlede sum for disse afregninger til den månedlige postanvisningsafregning for samme periode.

KAPITEL V.

SLUTNINGSBESTEMMELSER.

Art. 112. Ekspeditionsreglementets ikraftsættelse og gyldighedsperiode.

1. Dette ekspeditionsreglement skal gælde fra den dag, da overenskomsten angående abonnementer på aviser og tidsskrifter sættes i kraft.

2. Det skal have samme gyldighedsperiode som overenskomsten, medmindre det fornyes efter fælles aftale mellem vedkommende parter.

Lausanne, den 5. juli 1974.